ஸ்ரீ:

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நச்சினார்க்கினியருரை

உரையாசிரியருரையுடன்

ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான்

ரா. இராகவையங்கார்

பரிசோதித்தது.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரசுரம் - ம.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1917.

ஸ்ரீ

மூகவுரை.

தொல்காப்பியம் என்பது தொல்காப்பியனாரால் செய்யப்பட்ட நூல்
னும்பொருட்டு, இத்தொல்காப்பியனார் சமதக்கினிபுதல்வரென
ரு, திரணதூமாக்கினி என்னும் இயற்பெயரையுடையரென்றும்,
அகத்தியர் வடக்கணின்று தென்றிசைப்போதுகின்றபோது இவரை
உடன்கொண்டுபோந்தாரென்றும், நச்சினார்க்கினியர் பாயிரவுரைக்கண்
உரைத்தார். அவர் தொல்காப்பியன் என்பதற்குப் பழைய காப்பியக்
குடியிலுள்ளோன் என்று ஆண்டுக்கூறினர். இவற்றாற் றொல்காப்
பியன் என்பது இவர்குடிபற்றிவழங்கியபெயரென்றும், திரண
தூமாக்கினியென்பது இவரியற்பெயரென்றும் தெளியலாகும்.
இனி, ஆரியருமறைமுதலாக வடமொழியிலுள்ள தொன்னூல்கள் பல
வற்றினும் "காவியகுலம்" என்பதோர் பழையகுடிப்பெயர் வழங்கப்படு
கின்றதை அம்மொழிவல்லார் கண்கூடு. காவியர் கவியின் வழி
யினர் என்ப. கவி சுக்கிரனுக்கு ஒருபெயர். இவர் பிருகுமகனாருள்
ஒருவரினராதலாற் பார்க்கவர் எனவும் வழங்கப்படுவர்.
சமதக்கினியும் அவர் புதல்வரும், பிருகுவம்சியராதலாற் பார்க்கவ
ரென்றும், அவரே கவிவம்சியராதலாற் காவியர் என்றும் பெயர்
பெறுவர். வான்மீகிபகவானும் பாலகாண்டத்துப் பிருகுமகாருஷி
பத்தினியைக் "காவியமாதா" என்று வழங்கினார். காவிய
மாதா என்பது காவியர்க்குத் தாய் என்றவாறு. இதனாற் சமதக்கினி
புதல்வரான திரணதூமாக்கினியின் குலம் காவியகுலமாதல் நன்குணர
லாம். இது பழைமைபற்றி விருத்தகாவியகுலமென்று வழக்குப்படு
மென்று கருதலாகும். இது தமிழிற் றொல்காப்பியக்குடி என்று
வழங்கப்படும். இக்குடியிற்பிறந்து சிறந்ததனாற் குடிப்பெயரே
இயற்பெயராக வழங்கப்பட்டதென்க. பனம்பாரனார் கூறியபாயிரத்தும்
'தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி' எனக்கூறுதலால் தன்
பெயர் குலப்பெயரேயாக விளக்கஞ்செய்தார் என்பதே கருத்தாதல்
அறிக. இது முப்பாலாசிரியர் வள்ளுவர் எனப் பெயர்சிறந்தது

இத்தொல்காப்பியனார் அகத்தியனார்மாணாக்கர் பன்னிருவருட்
லைவராவர். இதனை "அகத்தியர்வழித்தோன்றிய ஆசிரியரெல்லா
ளுந் தொல்காப்பியனாரே தலைவரென்பது எல்லாவாசிரியருக்
ஒப்பவென்பது" என "வினையினீங்கி" என்னும் மரபியற் சூத்திர

2

வுரையிற் பேராசிரியர்
கூறியதனுணர்க.
அகத்தியனார்க்குத்
காப்பியனார்முதலாகப்
பன்னிருபுலவர்
மாணாக்கருண்டெ

"மன்னியசிறப்பின்

வானோர்வேண்டத்,தென்மலையிருந்தசீர்சா

வரன்,

தன்பாற்றண்டமிழ்தாவின்றுணர்ந்த,

துன்னருஞ்

தொல்காப்பியன்முதற்,

பன்னிருபுலவரும்பாங்குறப்பகர்ந்த,

வரும்

புறப்பொருள்வெண்பாமாலைப்

பாயிரத்தாலுணர்க.

இவர்காலம்

இஃதென்றுணரியப்ப

..ர இருப்பினும்
இறப்பரு
கெண்டாதுமட்டும்
எல்லாருக்கும்
ஒப்பதாகும்.
தொல்காப்பி .
ஆதியூழியின்
அந்தத்தே
இந்நூல்செய்தாரென்று
நச்சினார்க்கி
பொருளதிகாரக்

கற்பியலுரைக்கண்கொண்டார்.

இவர்,

அகத்தியனார்செய்தருளிய
தமிழ்முதனூலிலே
இயல், இசை,
நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்பற்றி
மிகவும் கிடந்தலான்
அவற்றான்,
தமிழ்மொழிர்ச்சிக்கின்றியமையாத

இயற்றமிழ்ப்பகுதியை
எடுத்துத்
தொகுத்து
எழுத்து, பொருள்
என
மூன்றதிகாரமாக்கி
ஒவ்வோரதிகாரத்துக்குப்
தொன்பதியலாகப்பகுத்து
இருபத்தேழு
இயலாகவைத்து
சாகாவரும்பொருள்பொதிந்து

றுவன்மையொடு புணர்ந்த

ஓர் வாய,

சில்வகையெழுத்தின் செய்யுட்சூத்திரங்களாற்

பல்வகைச்

இத்தமிழுலகு

பயன்கொள்ளுமாறு

இந்நூல் இயற்றிய

கடைச்சங்கத்தாருள்,

களவியற்பொருள் கண்டகணக்காயனார்

நக்கீரனார் "இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் யிற்றுத் தொல்காப்பியம்" என்றாராகலான், இவர் செய்தருளிய நூலின் தலைமையும் பழமையும் நன்குணரலாம்.

இந்நூலுட் கூறப்பட்ட

எழுத்து, சொல்,

பொருள் எனப்

மூன்றனுள் முன்னை

யிரண்டும்

பொருளாராய்ச்சிக்கேஉபகாரப்

நிற்றலால்

பொ ருளதிகாரத்தின்

மேம்பாடு

இனிதுணரப்படும், பொ

ளதிகாரமேம்பாடு

இறையனார்களவியல்

முகவுரையானுந்தெ
பொருளானுந்தம்
நிலைபெற்று விளங்குகல்
நல்லிசைப்புலவரிய
பல்வகைச்செய்யுளின்கண்ணேயாமென்பது
தெளியப்படுமாத
செய்யுளிலக்கணவாராய்ச்சி
பொருளதிகாரத்தே
வேண்டப்ட
தெனவுணர்க.
இப்போது

வழங்குகின்ற

எழுத்து, சொல், ப

அணி யென்னப்பட்ட

ஐந்திலக்கணங்களையும்

ஒருவன் உற்று ளை

செய்யுளின் கண்ணேயாதலாற் செய்யுளிலக்கண ஆராய்ச்சி தமிழு

க்கு

இன்றியமையாமை

காணப்படும்.

இனி இத்தொல்காப்பியத்திற்கு உரையியற்றியவர் கல்லாடர், ளரயாசிரியரிளம்பூரணவடிகள், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சி ர்க்கினியர் எனப்பலராவர்.* 1இவருட் கல்லாடருரை சொல்லதி ாரத்திற்கேயுள்ளது: அதுவுங்குறையாகக் காணப்படுவது. 2 உரையா ரியரிளம்பூரணவடிகளுரை மூன்றதிகாரங்கட்கும் உள்ளது: 3 பேரா ரியருரை பொருளதிகாரத்திறுதியியல் நான்கற்கு இப்போது ள்ளது. 4 சேனாவரையருரை சொல்லதிகாரத்திற்கே உள்ளது; இவ திகாரத்திற்குமட்டுமே இவருரையெழுதினரென்ப. 5 நச்சினார்க் னியருரை எழுத்ததிகாரத்திற்கும், சொல்லதிகாரத்திற்கும் பொரு திகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியல்,உவமவியல்,மரபியல்என்னும் மூன்று யல்கள்நீங்கலாக ஆறியல்கட்கும் இப்போது காணப்படுகின்றது. வற்றுள் செய்யுளியற்குக் கல்லாடர், சேனாவரையர் இருவர்நீங்க ாக உரையாசிரியர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் என்னும் மூவ

நரையிருந்த லறியப்படும்.

இம்மூவருரையுள் இதற்குமுன்

ஸ்ரீமான்

*. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களச்சிட்ட பொருளதிகாரத்துள்ள செய்யுளியலுரை நச்சினார்க்கினியருடையதன்றென்றும், பேராசிரிய நடையதென்றும் யான் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைபட்டாத்தியகாலத்தில் அதன் முதற்பகுதி முதற்பகுதி ஆராய்ச்சியில்விளங்க எழுதினேன்.

இங்ஙனமே அவரச்சிட்ட பொருளதிகாரமரபியலுரையும் நச்சினர்க்
கினியரதன்றென்றும் பேராசிரியரதென்றும் செந்தமிழ் இரண்டாந்
தொகுதிப் பதினொன்றும் பகுதிமுதற்கட் டெளிவித்தேன். அவற்றை
விண்டுவிரிப்பிற் பெருகும். ஆண்டுக்கண்டுகொள்க. இவ்வாறே
அவரச்சிட்ட பொருளதிகாரமெய்ப்பாட்டியலுரையும் உவமவியலுரை
யும் நச்சினர்க்கினியருரையல்லவென்பது தெரிகின்றது.// பின்னர்க்
கிடைத்த இவ்விரண்டியலும் அடங்கிய பழையதோரேட்டுமுகத்துப்
பேராசிரியருரை என எழுதியிருத்தலானும் இக்கருத்து வலியுறு
கின்றது. // அவரச்சிட்ட பொருளதிகாரவிறுதியியலுரை நான்கன்

* தஞ்சைச்சரசுவதிவிலாச
புஸ்தகநிலயத்துத்தமிழேடுகளுள்
முதல்
காப்பியச்சொல்லதிகாரவுரையேடு
ஒன்றுள்ளது: அவ்வேட்டினிறுதியில்
இவ்
வோத்தினுட்குத்திரமுட்பட்டதுரையினதளவு
இரந்தவலைகயானறனற்றிரு

பது...........ஆவித்ருயகோத்திரத்தேன எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனுலிவ் வேட்டிலுள்ளவுரை ஆத்திரேயன்பேராசிரியனுரை என்று துணியப்படு கின்றது. இவரே மாபியலுரையிற்கண்ட "வலம்புரிமுத்தின்" என்னும் போதுப்பாயிரஞ்செய்த ஆத்திரேயன்பேராசிரியராவர்.

4

மூகத்தும்ஒருபடியாகக்காணப்படும்"இவ்வோத்துஎன்னபெயர்த்

தெனின்" என

விளவிக்கொண்டு

அதன்மேலுரைப்பது

கச்சிறு

இனியர்

வழக்கன்றென்பது

தொல்காப்பியமுதற்கு னுள்ள

இருப

மூன்றியற்கும்

ஈண்டுச்செய்யுளியற்கும்

அவர் கூறும்

உரைத்தெ

கத்திரான்

எளிதிலறியலாகும்.

இவற்றுட்

செய்யுளியல்

நச்சினார்க்கினியருரை

இற்றைக்

பதினைந்து வருடங்கட்குமுன்

மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கத்தின்பொரு

டுப் பழையதமிழ்

ஏடுகள்தேடிச்

சென்றகாலத்து

ஆழ்வார்திருநகரி கவி

ரா ஜ கே ச ரி

திருமேனி இரத்தினகவிராயர்வழித்தோன்,

தாயவலந்தீர்த்தான்கவிராயர்வீட்டில்

இ ர ண் டு

எட்டுப்பிரதி.

கிடைத்தன.

இவற்றுடன்

திருமயிலைவித்துவான்

சண்மு

பிள்ளையவர்கள்

உதவிய

தொல்காப்பியப்பிரதியினும்

இச்செய்யுளி

னச்சினார்க்கினியருரை

யிருத்தலைக்கண்டு

அதனையும் ஒப்புநோக்

கொண்டு,

இம்மூன்றுபிரதியுமே

வைத்து

இச்செய்யுளியலுரை

சிற்றறிவிற்கியன்றவரை

பரிசோதிக்கப்பட்டதாகும்.

இங்ஙனம்

கினியருரையுடன், ஆழ்வார்திருநகரித்தேவர்பிரான்கவிராயரவருதவியதும் இதுகாறும் அச்சிடப்படாததும் ஆகிய செய்யுளிலுரையாசிரியருரைப்பிரதி மிகவுஞ் சிதிலமடைந்திருந்ததனை அவேட்டிலுள்ளவாறே ஆராய்ந்துகொண்டு, இவ்விருரையினையும் இ புத்தகவாயிலாக வெளியிடலாயிற்று.

இப்பதிப்புதொட
ங்கப்பட்டு
செஙிங்கரலமாக
முற்றுப்பெற

விருந்ததனைச், செந்தமிழ்ச்செல்வவேந்தரும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க தலைவரும் எம் அன்னதாதாவுமாகிய மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமா ஸ்ரீ ராஜராஜேசுவரஸேதுபதிமஹாராஜரவர்கள் விரைவினிறைவேற் மாறு பல்காலுந்தூண்டி, அதற்கு ஆவனசெய்துதவ, அதனானே இ நூல் வெளிவந்ததாதலின், அவர்கட்கு என்றும் நன்றிபாராட்டு கடப்பாடுடையேன். இச்செய்யுளியலுரைப்பிரதிகளை அன்புடனு விய நல்லோர் பெருந்தகைமை என்னுளென்றும் மறக்கற்பா தன்று. செந்தமிழ்ச்செல்வச்சேதுவேந்தரும் அவராதரிக்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமும் நீடூழிவாழ இறைவனருள்புரிக.

இங்ஙனம்,

ரா.

இராகவையங்கார்,

ஸ்ரீவைஷ்ணவமஸ்தானவித்வா

உ

ஸ்ரீமுத்திராமுத்திரஸ்ரீபாக

ஸ்ரீ,

(ஏலச்

அஃதொழிற்கொன்றி
அகப்பாட்டுவண்ண
அகவலென்ப
அகன்றுபொருள்
அகைப்புவண்ணம்
அங்கதத்தானே
அங்கதப்பாட்டள

அசைகூறுகும்
அசைச்சீர்த்தாகும்
அசையுஞ்சீரும்
அடக்கியல்வாரம்

டிதொறுக்
டிசேர்கிளவி
டியிகக்துவரிணு
டியிறக்துவருசு
டியின்சிறப்பீப
டிபுன்னளேல
டைடனிலைச்சினவி
காதுண்டெறுண்ப
துவேளாகறையீரிரு
துவேதாறையீரிரு
துவேதாறைப்பிரி
துவேலன்னாக

க்கிலை மருங்கி	106
ங்கிலை மருங்கின்	31
ம்போதாக்கம்	151
வற்றட், குத்திரத்	169
வற்றட், பாஅவன்னை	214
வற்றன் மாத்திலை	2
வற்றுங் றாமெலை	166
லைவதாம், தாலிருளை	165
லைவதாம், பாஅவலைக்	213
லையடக்கியபெ	113
வ்வமாக்களும்	209
வ்வியல்பல்லது	86
ளடிபடைத்தலைப்பட	89
ளடிபடையமைத்	17
ளடிபடைவன்னை	[illegible]

ளமெபுறினைவைமே 97
ளவடிபிருதி 53

நக்கிரக்கிரெளன்.)

93 ஆள

விடக்காளைகமே

163

224 அளயுக்கிக்கூம்

58

81 அழகிரபுமே

64

210 இக்கணசங்கிவிப்பூ

51
229 ஆசிரியநடைத்தே
108
124 ஆசிரியப்பாட்டி 157
159 ஆசிரியமருங்கிறு 67
48 ஆசிரியம்வஞ்சி 105
73 ஆயிருதொடைக்கு 94
11 இசைநிறைதுய 27
44 இடைச்சொன்மருங்கின் [illegible]
92 இடைநிலைப்பாட்டே [illegible]
182 இடைநிலைப்பாட்டே தரவு 132
133 இடைபுகல்வரா
[illegible]
34 இனநீபாக்கு
[illegible]
35 இடைவெண்பாவகை
[illegible]

85 இ[illegible]

135

இ[illegible]

82 இ[illegible]

167 [illegible]

174 இ[illegible]

181 இ[illegible]

இ[illegible] [illegible]

இ[illegible] [illegible]

இ[illegible] [illegible]

இ[illegible] [illegible]

இ[illegible] [illegible]

இருவாரொன்று [illegible]

இன்றியமையா [illegible]

இன்பமுற்றிடும்வையம் [illegible]

ஈரைவொன்று [illegible]

ஈற்றயலொழிய [illegible]

உயிரில்லெழுந்து [illegible]

உய்ந்[illegible] [illegible]

உரு[illegible] [illegible]

ஊன[illegible] [illegible]

என்னை[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

எழுசீரடியே 65
எழுசீரிறுதி 76
எழுத்தளவெஞ்சினும் 43
எழுத்துமுதலா 78
எழுத்தொடுஞ்சொல் 179
எழுநிலத்தெழுந்த 164
ஏந்தல்வண்ணம் 231
ஏழெழுத்தென்ப 37
ஏனையொன்றே 138
ஐவகையடியு 50
ஐவகையடியுமா சிரியக் 52
ஒண்டொடி மாதர் 192

ஒப்பொடுபுணர்ந்த
176
ஒத்தாழிசைக்கலி
ஒத்தாழிசைக்கலியிரு
180
181
ஒத்தாழிசையு
115
ஒக்கலுடன் றகு
142
ஒருசீர்டையிட்
98
ஒருவெதிப்பட்ட
201
ஒருவெறியில் ழி
171

ஒருபான் சிறுமை
159
ஒருபொருணுதலிய 153
ஒருபொருணுதலிய சூத்திரத்தா 168
ஒருபோலியற்கை 147
ஒருடைக்கிளவி 227
ஒழிந்தோர்க் கிளவி
ஒழுகுவண்ணம்
185 ஒற்றளபெடுப்
226
18
ஒற்றெழுத்தியற்
ஒற்றொடு புணர்ந்த
8
242
ஒன்றேயற்று

175

கட்டுவரவலைகயா

123

கவித்தகோ மருங்க

கவித்தளோ படிவ

கலிகெழுவன் பாட்டே

24

25

160

காமப்புணர்ச்சி 186

கிழவன் நன்றே 192

வெளரியவலைகயிற் 184

குட்டபெருந்தடி 116

குறளடிமுடத்தலர 57

குறிலிணையுகர

5

குறிலேலொடுவே

3

குழந்தீர்வளம்

221

குற்றியலுகரமு

கூற்றுமாற்றமு

வைக்கிளைத்ரமெ

10

156

119

2

சைக்கிளிபுநலா

கொச்சகமரசக

கொங்க்சதெமாரு

இந்திரவண்ணம்

இல்லெமன்னெமர்நீ

ஈர்ஙெருகு

இரங்கிலகாமேனை

இரியமடமருங்கி

யசப்பொருளாவளை

செய்யுட்டாமே

செய்யுண்மருங்கி

செய்யுண்மொழி
செயியுறைநானே
சேரிமொழி
சொல்லிய
சொல்லொக்
சொற்றிரடுபு
ஞகரமைரமுதலா
ஞாயிறுதிங்கள்
தரணிபலொத்து
தரலிற்சரு
தரய்ளாரூகீ

சவெம்பொக்கு

ஈர்வெதாறு

ர: வெசாழுப், ஈசன்

தனர்க்குநின்

சவ்தி ஞானபுரி

சன்தி மொழுக்கி

சயி சிர்வவைசயிறு

சன்பாவல்லபுரி

தா றுவணணம

நகெனாதிம்

துள்ளலோசை

தூக்கியல்வகை

தூங்கலோசை

தூங்கிசைவண்ணம்

தெரித்துணர்

தொடைவகை

தொன்மைமதரனே

நலிபுவண்ணம்

நாலெழுத்தாதி

ஆத்தீர்கொண்ட

சிரணிழக்

கினைரமுகல்

சினைரவை

கினைறவெமாழிமா

ணமையு	177
ஒஞ்சிர்வண்ணம்	220
ஒவெண்பாட்டு	158
ஒவெண்பாட்டே	118
ரவ்வணிற்பி	15
ரிணமணிவை	170

ற்றியற்சி	74
ரிலைவஞ்சி	42
செழுத்தெண்ப	38
த்தைவாயில்	198
பாடல்லே	120
பாடல்லேகாலி	162
ட்டிடைக்கல	180
ட்டிடைவைத்த	178
ட்டொைநூலே	79
ளைவ் கூத்தன்	190
ழிலைவகையே	155
ரிப்பாரறிவர்	197
ர்ப்பாங்பாங்	189
விரிமருங்கி	197

ன்லைவாயுறை	161
ப்பாட்டெவன்னை	225
பாழிப்புமொழு	190
பாக்கியல்வகை	136
ழுவெக்கூட்ட	117
பேனாலும்	89
கூட்பாமேவினை	85
ஊறவெளி	187
லை மேயா	196

ட்டுமெதகமு	211
ர்த்திரைமுடத	104
ர்த்திரைமெழுத்	1
ச்சீராஜு	47
ச்சீர்முரற்கைய	70
டுகியல்	66
டுதெவண்ணாம்	283
மூகர்கிருடை	145
மூற்றியலுகா	9
முன்னகிலைர	14
மூவாமெறழுத்தே	40
முலைவக்கெழுத்தே	36
மூன்றுருப்படக்கி	172

மெய்பெற [illegible]
மெய்பெறு
மெல்லிசைவண்ணம்
மொழிகரந்து 126
மொழியினும் 95
மோனையெதுகை 88
வசைமொழி 129
வஞ்சிச்சீரென 20
வஞ்சித்தூக்கே 71
வஞ்சிமருங்கி 22
வஞ்சிமருங்கினு 26
வஞ்சியடியே 45
வண்ணகத்தானே, 140
வண்ணத்தாமே 234

வணங்கொண்டசேனை 212
வள்ளிமைச்சுவண்ண 216
வழிபடுசெருக்கு 110
வயிறுவாசல் 199
வாயுறைவாழ்த்தே 111
வாயுறைவாழ்த்தே …. . 112
வாழ்த்தியல் 109
விராயவகுதி 61

விராஅய்வரினு	53
விருந்தேதானு	239
வெண்சீரீற்றசை	29
வெண்டளைவிர	63
வெண்பாட்டீற்றடி	72
வெண்பாவியலின	77
வெண்பாவுரிச்	26

உ

கடவுள் துணை

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

௮. — செய்யுளியல்

நச்சினார்க்கினியருரை.

மாத்திரை

யெழுத்திய லசைவகை
யெனாஅ

யாத்த சீரே யடியாப்
பெனாஅ

மரபே தூக்கே தொ
டைவகை யெனாஅ

நோக்கே பாவே
யளவிய லெனாஅத்

திணையே கைகோள்
கூற்றுவகை யெனாஅக்

கேட்போர் களனே
காலவளைக வெற்றிஅட்
பயனே மெய்ப்பா
வெட்சவளைக வெற்றிஅ
முன்னம் பொருளே
ஆறுவளைக வெற்றிஅ
மாட்டே வள்ளவா
தூயாப்பிடல் வளைகாபி
ஐஞாநில் பிட்ட
வந்தா லேத்தா

அம்மை யழகு
தொன்மை தோலே
விருந்தே யியைபே
புலனே யிழைபெனப்
பொருந்தக் கூறிய
எட்டொடுந்
தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர்
செய்யு ளுறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி

வகுத்துரைத் தனரே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து செய்யுளது

இலக்கணம் உணர்த்தி

னமையிற் செய்யுளியல்

என்னும் பெயர்த்து:

எனவே

இவ்வோத்து நுதலி று

செய்யுளிலக்கணமாயிற்று.

பாயிரத்தான் ' வழுக்குஞ்

செய்யுளு மாயிரு நுதலி,

எழுத்துஞ் சொல்லும்
பொருளும் ஆராய்வல்,
என்றமையான் இதற்கு
முன்னர்க்கூறிய
அதிகாரங்களினும்
இவ்வதிகாரத்தும் எல்லாம்
வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும்
வேண்டுவன கூறி,
[illegible]
செய்யுள் உ
தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நிகழுமாதலால் அச்செ
ய்யுட்குரிய இலக்கணத்
தையெல்லாம் இவ்வோத்
துட் டொகுத்துக்
கூறுகின்றார் என்றுணர்க.
இங்ஙனங்கூறவே, முந்திய
ஓத்துக்களோடு
இயைபுடைத்தாயிற்று.
இவ்வோத்தினுள்
இத்தலைச்சூத்திரம்

;—இவ்வோத்தினுள்
பெறுகின்ற செய்யுட்கு
உறுப்பாவன
இவையென்று அவற்றது
பெயரும் முறையும்
தொகையும் கூ
றுகின்றது.

இதன் பொருள். மாத்திரையென்றது எழுத்திற் குரித்தாக வெழு த்திகாரத்தோதிய மாத்திரைகள் தத்தம் அளவின் இறந்து பாவின் வே வேறுபாடுகளையுணர்த்தி விராஅய் நிற்கும்நிலைமை: மாத்திரையென்றது

த்திரையளவை என்பது உ
ம், எழுத்தியல் என்றது

எழுத்தியல்வகையை

படாஉம் மேலைக்கு

த்திரு க்காற் டெ ப ழுக.

எழுத்தியல்

வகையென்றது எ ழுத்திகார

த்துக் கூறிய

எழுத்துக்கள் டெ

ப்புட்டியலும் வகையை.

அவை வகையென்றது இயல்

பும் உரியனையும் என

இருவகையாம் அசைக்

பாட்டினை. யாக் கீர் ள

ன்றது பொருள் பெறக்
தொடர்ந்து ற்குஞ் சீ
எனவே அசை யும்
தனித்தனியே பெ
பொருள் பெறுவனவும்
தனித்தனிப் பொருளி ன்றிச்
சீ ர ய வழிப்
பொருள் பெறுவனவும் எ
ன இருவகையாம்; சே;
சாத்தன் எனவரும்.
அடியென்றது அச்சீர் இர
ண்டு மிம் பலவுந்தொடர்க்கு

ருறுப்பை. யாப்பென்ற
து அஃகாடு தொடும் பெ
பாருளினொற்றுமிற்பக் கெஃகு
ரர் செய்மைகளைய. மாபெ
ன்றது கலிக்கொறும்
இடக்கொறும் வழக்கிரக்கு
வாற்றுக்கேற்ப வழுப்பட
ாமற் செய்வதோர் மு
றைமையை.
கென்றது பாக்களைக் கு
னிக்குற்றக்கலை.
தொடைவகையென் னுெக்

தச் செய்ற் பொருள்களை
எதிரெதிர் நிறுத்திக்கொடுக்
கின்ற சொல பகுதிகளை.
நோக்கிகன்றது மாத்திரை
ர ட சவி ய உ று
ப்புக்களையுடை, ய்க் கேட்
போர்க்கு நோக்குதல்படச்
செய்துவே. நோக்குதல் -
பயன் கோ, பாவென்றது
இவ் வுறுப்புக் களை யுடைத்
தாய்ச் செட்பு லத்திருந்து
சொல் பொருளுந் தெ

ரியாம ல்

ஒருவன் கூறியவழியும்,

இஃது என் னசெய்யுெ

றறிவதற்கு எதுவாகிப்

பரந்துபடச் செய்வதோ

ோ ர ரசை ைப. ஆளவ

என்றது அடி வரையறை

ையே. இனை ய ன்றது

அகத்திணையும் புறத்தியும்

அறியச்செய்தவை. ை சோ

கான் என்றது அவ்வத்தி

ணையொழுக்க ம் . யச்

செய்தலை. ௯

ர்முவகையென் றது அச்செ
சய்யப்பட்டோரை இகழ்
கின் றோரின் றேறு ர வா
அறிவிக்கலை.

கூற்றிவை என்பது
பாடமா, அஃது எண்ணிய
மூன்றினையுங் கொடுக்கக
ரம். கேட்போர் என்றது
: ஒர்க்குக்கூடு கின்றது
இதுவென நீ செரிக்கலை.
களவென்றது இயற்கைபுண

ர்ச்சியும் இடத்தலைப்பாடும்

மேசு வியன உரைக்கின்

ய்க்கை. காலையென்றது

மேக்காலத்தும் இனைக்கு

ச் சிக்கன்மை பொ

ருணிலைச்சியுள

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩

றலே. பயனென்றது சொல்லிய பொருளாற் பிறிதொன்று பயப்பச்செய்
லே. மெய்ப்பாடென்றது சொற்கேட்டோர்க்குப் பொருள் கட்புலனாதலே.
ச்சவகை யென்றது சொல்லப்படாத ஒழிபும் தழீஇக்கொள்ளச்செய்தலே:
து கூற்றும் குறியும் எனவருதலின் வகையென்றார். முன்னமென்றது
றுவாரையும் கூறக்கேட்டோரையும் குறிப்பான் எல்லாரும் கருதும்படி
சய்தலே. பொருள் என்றது புலவன் றான்றோற்றிக்கொண்டு செய்வதோர்
பாருண்மையை. துறைவகை யென்றது முதலுங் கருவும் முறைபிறழ்க்
லும் இஃது இதன்பாற்படுமென்று ஒருதுறைப்படுத்தற்கேதுவாயதோர்
ருவியுளதாகச் செய்தலே. மாட்டென்றது அகன்றும் அணுகியுங் கிடந்த
பாருள்களைக் கொண்டுவந்து தொடர்பாகக் கூட்டி முடித்தலே. வண்ண
மென்றது ஒருபாவின்கண்ணிகழும் ஓசை விகற்பத்தை. எனஅ என்ற
ல்லாம் எண்ணிடைச்சொல். ஏகாரங்கள் எண்ணுப்பொருட்டு. யாப்பி
ல் வகையி னுறுதலையிட்ட அந்நாலைந்தும் என்றது யாப்பிலக்கணப்பகுதி
பால் அவ்வண்ணத்தொடு கூறிய இருபத்தாறும் எ-று. அம்மை........
வகுத்துரைத்தனரே என்றது அம்மைமுதலிய எண்வகை வனப்பொடும்
முற்கூறிய இருபத்தாறுந்தொகுத்து முப்பத்துநான்குறுப்பாக்கி இம்முப்
பத்துநான்கும் நல்லிசைப்புலவர் செய்யப்படுஞ்செய்யுட்கு உறுப்பாமென்று
கூறி, அங்ஙனம் இலக்கணமே கூறிவிடாதே அவற்றைத் தாஞ் செய்தல்
வன்மையினமைந்து சுவைபட வகுத்த அவ்வத்துறையெல்லாம் போயினர்
என்றவாறு.

செய்யுளுறுப்பெனக்
கூறி கல்வியின்
வகுத்துரைத்தனனே

மாறாக.

இருபத்தாறுஎன்றும்
எட்டென்றும் இருவகையாற்
பெருகைகூறியது,

இருபத்தாறும் தனிநிலைச்
செய்யுட்கு ஒன்றொன்றனை
இன்றியமையாவாய்

வருதலும், அவ்வெட்டும்
பல செய்யுட்டொடர்ந்த
தொடர்நிலைச்செய்யுட்

கேபெரும்பான்மையும்
உ றுப்பாய்வருதலும்,
தனிநிலைக்கண் ஒரோவொன்

ஞயும் வருதலும்
அறிவித்தற்கு என்க.
இவ்வுருப்புக்குறையாமற் செ
ய்யுட்
செய்வார் நல்லிசைப்புலவர்
என்பதூஉம், அடிவரையறை
கூறியவற்றிற்கே
இவ்விலக்கணமென்பதூஉம், *
அடி வரையறையில்லா
நான்முதலிய ஆறற் கும்
இனைமுதலிய உறுப்பு ஆகா
என்பதூஉம்; அவற்றுள்
நாலும் உரையும் ஒழிந்த

நானும் செய்தார்.

இசைப்புலவராகார்

என்பதூஉம் உணர்க.

இனி நூலும் உரையும் செய்தாரும் நல்லிசைப்புலவர் என்பது பின்னர் அவற்றிற் கிலக்கணம் கூறும்வழி யுணர்க. உறுப்பெனவே உறுப்புடைச்

செய்யுளும் அதன்கண்

அடங்கும், உறுப்பினது

ஈட்டம் முதலாதலின்.

* 'அடிவரை யில்லன வாறென மொழிப' 'அவைதாம், நூலி னான வுரை யினான......குறிப்பினான' என்பனவற்றா னுணர்க.

இவ்வாசிரியர் தளை

யை உறுப்பாகக் கொள்ளாமை

க்கு தொடையென்னும்

தளையாவது சீரினது

தொழிலாய்ப் பாக்களின்

ஓசையைக் கட்டு நிற்கு

ந்ததாகும்; அவ்வாசிரியனைத் திருச்சீரினையும் ஆசிரியமெல்லாம் இருசீர்த் ளாடியென அடியாகவே வகுத்துக்கொண்டாராதலின் தளையென வே றுறுப்பின்றாம். அன்றியும், தளையான் அடிவகுப்பாரும் உளராயினம் அதனை உறுப்பென்று கொள்ளவேண்டுவது; அங்ஙனம் வகுத்துக்கொள் மையின் உறுப்பென்றது சீரது தொழிலாய் ஓசையைக் கட்டி நிற்பதெ

றென்றே கொண்டார்.

அதனை யுறுப்பென்பா

ர்க்கும் சீரான் அடிவகுத்,

குற்றமாம். தொல்கா

ப்பியரோடு ஒருசாலைமா

ணாக்கராகிய காக்கைபா

டினியாரும்

உடன்பட்டனர் ;

பிற்றோன்றிய

காக்கைபாடினியார்

முதலியோ

கொள்வர்: அஃது

பொருந்தாது.

இக்குற்றத்துட்

கூறிய முறையே மு

றையாமாறு வருகின்ற

து

ரங்களின் பொருட்

கிடையால் உயர்ந்தனர்.

வைப்பெட்டும் தனித்து

வருமாறும் நம்முன்

இவையுடைமையும்

ஆண்டனர்.

இவ்வுறுப்பினை த

ரியன்குறியும் உ

கைத்தார்குறியுமாகக்

கொள்க. இவற்றை

உயிரில்ல

கலைவயுறுப்புப்போற்

கொள்க.

உ.

அவற்றுள்

மாத்திரை ய

வது மெழுத்தியல் வகை

யாய

மேற்கிளந்

தன்ன வென்மனார்
புலவர்.

௩௩

நிறுத்தமுறையானே
மாத்திரையும்
எழுத்தியலும் உணர்த்து
கின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்
மாத்திரையளவும்
என்பது முற்கூறியவற்று
மாத்திரையைச் செ

கவி கருவியாக

உணர்ந்துகொள்ளும் நிலையு

ம். எழுத்தி

வகையும் என்பது

முற்கூறிய

முப்பத்துமூன்றெழுத்தும்

யாப்பிலக்கண

திற்குப் பதினைந்துபெய

ரவாய் நடக்குங்

கூறுபாடும். மேற்கிள

ந்தன்னை க.

மனோர் புலவர் என்பது

எழுத்தோத்திற்கூறிய

இலக்கணத்திற் பிறழாமை

வருமென்று கூறுவர்

புலவர். எ-று.

ஈள்ஞ

அளவென்றது

எழுத்திலக்கணத்தில்

எழுத்திற்குக் கூட

மாத்திரைகள் தத்தம்

ஓசைகளைப் புலப்படுத்தி

நிற்குமாறு தொடர்புபடுத்

விராஅய் நிற்பச்செய்யும்

நிலையை அளந்துகோடல்

: என்றது " அளபி,

துயிர்த்தலு

மொற்றிசை நீடலும்"

(தொல்-எழுத்- நான்-

௩௩) என்று

ஆத்திரத்தாலும் "

குறைமயு

நெடுமைப்பு மளவிற் கோடலின்
" (எழு- 6.

மொழி- கள) என்றுஞ்
சூத்திரத்தானும் செய்யு
ட்குரிய ஓசைதருமென
நச்சினார்க்கினியருரை.

ய 6 நட்டெழுத்துக்களும்
ஒற்றெழுத்துக்களும் தத்தம்
பாவின் [illegible]

வேறுபடத்தந்து நிற்கும்
என்றவாறு. (இவ்விரண்டு
சூத்திரத்தொடர் [illegible]

துரையளவை மாட்டெறிந்தார். 'நீவல் அளந்தஅளவு நன்று' என்
போல, அளவு அளவுதொழின் மேனின்றது. நிதனைல்லை ய செய்

வேறுபாடு உணரவாசானமயிற்

சிறப்புறப்பாக

வினையுருப்புக்களின் : T னே

கூறினர். உதாரணம்; -- "

அருவர்கொல் வயங்கிழையும்

வலிப்பல் ர் கேளினி"

(கலி-பாலை-௧0) எனவும்; "

கடிமலே கனங்குழைமாறி டன்று

ரக்காட்டுன் " (...) எனவும்

குற்றெழுத்தக்கனெல்லாம் ...

ழுத்தினை மாத்திரைமிகுந்து விராவாய் நின்றவாறு காண்க.

“குரங்ங் ளைப் பொலிந்த
கொய்சுவற் புரவி” (அகம்-ச)

“பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங்ங்
களிறெனவு முரைத்தனரே”

(கலி-பாலை-௧௧) எனக்குற்

றுத்துக்களெல்லாம் இடையினின்ற ஒற்றெழுத்துக்களே மாத்திரை மிகுந்து விராவாய் நின்றவாறு காண்க. இதனும் எழுத்திற்குத் திரிபுவிகாரமின்றும்* ஆணை கூறிற்று.

இனி எழுத்து
முப்பத்துமூன்றனுட் சில

எழுத்துக்களை உயிர் என்
ப் பெயர்கொடுத்து அவற்றைக்
குறிலும், நெடிலும்,
அளபெடையும்,
ற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமு
ம், ஐகாரக்குறுக்கமும்,
ஔகாரக்குறுக்க
ம் எனப் பெயர்வேறுபாடு
கொடுத்து அசேறு
ஈட்டாக்கியும், இவ்வெழுத்
துக்களை மெய்என்னும்
பெயர்கொடுத்து அவற்றை
மெல்லினமும், வல்லி

றம், இடையினமும், ஆய்தமும்,

ஒற்றளபெடையும் எனப்

பெயர்வேறு

கொடுத்து

அதனொடு ஈருந்தியும்,

இவையிரண்டுங் கூடியவற்றை

உயிர்

மய் எனவேறோர் பெயராக்கியும்

மேற்கூறியவாறே †பதினொக்கு

பெயர

ய்

ஊ

ஈண்டெடுக்குமென்றற்கு எழுத்தியல்வகை யென்றார்.
எழுத்தினுட்கூறிய சூத்திரங்களோடு மாட்டெறிந்தார்.

இவ்வெழுத்
அவை 'ஔ

* 'அளபிறந்துயிர்த்தலும்'

'குறுமையு நெடுமையும்'

என்னுமிரண்டும்.

வர் இவ்வெழுத்ததிகாரச்சூத்திரங்களிரண்டும் எதிரதுபோற்றலென்னும் த்திபற்றி இச்செய்யுளியற்சூத்திரத்தை நோக்கிக்கூறியன எனக்கொ டு, ஈண்டைக்குரைத்தாங்கு அவற்றிற்கும் உரைத்து, இவ்வுதாரணங் ளையே ஆண்டும் எடுத்துக்காட்டுதல் காண்க.

† "இவற்றோடு மகரக்குறுக்கமுங் கூட்டிப் பதினொரெழுத்தென்பாரு ளர். அதனாற் பயனென்னையெனின், பாட்டுடைத்தலைவன் கேட்டுக்குக் ணமாமென்பர்" என்றார் பேராசிரியர். அளபெடையை யொன்றாக னி மகரக்குறுக்கத்தைக்கூட்டிப் பதினைந்தெனவேகொண்டார் யாப் ருங்கலநூலார். (எழுத்தோத்து-உ)

சீர்

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

கார ர விருவாய்' (வெ,கா
ஸ்-ஸ(ழ,க்–நான் - அ) 'அ,
இ, உ, எ' (வெ 'ஆ, ஈ
ஐ, ஓ' (வெ - ...) 'நீட்
டம் கொண்டன' (
வெ -அ) 'அளெபு
குற்றியலிகரம்' (வெ -2-)
'ஓர பாகு பிடுமா

குண்டே ' (எழு. ு

உக) 'வல்லெழுத்தென்ப'

(:

எழு.-எழுத்-கக) 'மெல்லெழுத்தென்ப'

(எழு. ' இடையெ

யழுத்தென்ப' (எழு. -உக)

'உயிர்மெய்யல்லன' (எழு.

-மொழி என்பனவாம்.

ஆன பெயரும் ம் ம்

எழுத்து க் கள் ம

மேலே: ம். இவற்றுட்

குறிலும் நெடிலும்

குற்றுகரமும் அரைக் கு
றப்பாம். ர இக் ர் அசைகள்
வேறுபாடாமையின் ஒற்று
அசைக் குறுப்பாகா: ஒ. வெ
படைக்குறுப்பாம். நெ
டிலும், அளபெடையிர
ண்டும், உயிரும், மெ
ய்யும், மூவினையும், ஐகார
ஔகாரக்குறுக்கமும்
நிரைக்குறுப் புகுறிலும்,
நெடிலும், அளபெடையிர
ண்டும், ஐ வினையும்,

ஆய்தமும் னத்திற்குறப்
பாம். இவற்றை இயற்
கையெழுத்து சார்பெ
ழுத்தும் இரண்டாகவும்
வகுப்பர்.‡

௬. குறிலை

நெடிலை குறிலினை
குறிலொடு.

கொம்பொறி

வருதலொடு

மெய்ப்பட நாடு

நேரு நிரையு
மென்றிசிற் பெயரே.

இது நிறுத்த முறையானே அசை கூறுகின்றது.

இ-ள். குறிலும் நெடிலும் தனித்துவந்தும், குறிலிரண்டிணைவந்தும், குறிற்பின்னர் நெடிலிணைந்துவந்தும், பின்னர் இந்நான்கு மொற்

டு வருந்தேனோடே பொருள்
பெற ஆராய்ந்து கிட
னிறை வகையால் நேரசையும்
நிரையசையும் என்று இ
பெயர்கூறினார் ஆசிரியர். எ
-று.

குறிலும் நெடிலும்
தம்முன் மாத்திரையொ
வ்வாவேனும் அவ
மாத்திரையை நோக்காது
எழுத்தாந்தன்மைநோக்கி

இரண்டற்கும் வோரலகு
பெருமெயன்றார்.
இசகுநிலிணைக்குங்
குறிநெடிற்கும் ஒ நோசை
நிரையசை என்ற பெயர்,
ஆட்சியும் குணமும்
காரண பெற்ற பெயர்.
இரண்டெழுத்தாறகாது
ஓரெழுத்தாறசலின் தன்
நேர்: அசைன் நேரிய
அசை நேரசை

என்றாயிற்று. 'உயிரி லெ
மெண்ணப் படாஅ
(தொல்-செய்-௪௪) என்
றலின் ‡ எழுண்ணைப்படா.

---

* செய்யுளியல் - ௪௪.

† சிறப்பெழுத்து
உறுப்பெழுத்து
எனத்தொகையும்

செய்வர் டாருங்கலவி

நுத்திகாரர்.

‡ 'என்னுப்படாத'

எனவும் பிரதிபேதம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கா

ள் பயன்படாது அசைக்குநிற்றலின் அசையென்னும் பெயரும் எய்
வ. இரண்டெழுத்துநிரைதலின் இணையசையென்னும் பொருள்பட
யசை யென்றாயிற்று*.

உதாரணம்;—அ, ஆ, அல், ஆல் எனவும், பல, பலா, புகர், புகார் என
வரும். ஒற்றுக்கள் எழுத்தாய் நின்று அலகுபெறுதற் குரியவல்ல
ன்பது மொழி மரபின்கண்ணே 'மொழிப்படுத் திசைப்பினும்' (உ0)
பதன்கட் கூறியவாற்றானுணர்க. குறில் நெடில் என எழுத்தாக
ற்றேனும் 'நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி' (மொ-க௰)
தனேல் நெடில் சொல்லாந்தன்மையும் 'குற்றெழுத் தைந்து மொழிநி
றைபிலவே' (மொ-கக) என்றதனாற்குறிலும் †சிறுபான்மைசொல்லாந்தன்
மையும்பெறுதும்; அன்றியும் ஒற்றுக் கூறினமையானும் பெறுதும். "உன்
னாந் தோழி' என நேரசைநான்கும் 'வரி வரால் கலா வகின்' எனநிரையசை
நான்கும் வந்தன. (௩)

௪. இருவகை யுகரமொ
டியைந்தவை வரினே
நேர்பு நிரைபு மாகு
மென்ப.

இது கூறாத அசைக்கூறாங் கூறுகின்றது.

இ-ள். இருவகை உகரமொடு என்பது குற்றுகர முற்றுகரங்களோடே. இயைந்துவரின் எ-து மேற்கூறிய நேரையும் நிரையையும் பிளவுபடாது ஒருசொல்விழுக்காடுபட இயைந்துவரின். நேர்பும் நிரைபும் ஆகு மென்ப எ-து

நிறுத்தமுறையே
நேரசையேயாடிலையாத்து

குற்றுகரமும் அத றடியைந்த
முற்றுகரமும் நேர்பசை
எனப்படும்; நிரையசையோடு
இயை ; குற்றுகரமும்
று.

அசனெடியைந்த
முற்றுகரமும்
நிரைபசை எனப்படும்.

நேரின்பின் உகரம்வருதலின் நேர்பு:
நிரையின்பின் உகரம்

வருதலின் நிரைபு என ஆட்சியும்

குணமும் காரணமாகப்பெற்ற

பெயராதல் மேற்

கூறியவற்றுட்காண்க.

• "இனி

நேரசைநிரையசைகளைத்

தனியசை, இணையசை.

என்பாரு ளர்: என்னை?

'தனியசை யென்ற

வினையவை யென்று,

விரண்டென ஒழிய

வியல்புணர் தோரே என்றார்

காக்கைபாடினியார்" என்பது

யாப் பருங்கலவிருத்தி.

(அசையோத்து-க)

'குற்றெழுத்தைத்தும்'

என்புழி மூன்றும்

எச்சப்பட்டு நின்ற

னக்கொண்டு தாமே

நிறைந்துநின்று

மொழியாகவில;

இலமெய்யொடு ...

நிறைந்துநின்று மொழியாம்

எனவுரைப்பர்.

அ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உ-ம். வண்டு, நாகு, காம்பு, மின்னு, நாணு, தீர்வு: நேரசைமுன் பின்னும் இருவகை உகரமும் வந்து நேர்பசையாயிற்று. குறிற் பின் இருவகையுகரமும் நேர்பசையாகாமை *மேற்கூறுகின்றார். வரகு, கு மலாடு, மலாட்டு, இரவு, புணர்வு, உறவு என நிரையசைநான்கின் பின் க்குற்றுகரமும், நிரையசைமுன்றின்பின்னர் முற்றுகரமும் வந்து நிரை யாயிற்று. குறினெடி லொற்றின்பின் வந்த முற்றுகரம் உளவேற்காண்

குற்றிய லுகரமு

மற்றென மொழிப ,
(தொல்- எழுத்- புணரி-க.)
ஔ விதியாற் குற்றுகரம்
புள்ளிபெற்றுநின்றும் ;
ரீள் ளிபெற்றதைற்றுப்போ
ஓங்கிஙில்லாது
தன்றென் உரைப்பட்ட
_வ மெய்யு ந்தானும் அசை
மாத்திரை, யியின்றதேதறு
ம், அகன்றிசை த்தவின்
ஒற்றென்றனுமாகாது

ஒருமாத்தி பெற்ற
உயிர்போல
அஃகன்றிலைச யாமை யயின்
உயிரின வேறாலகு
க்கு இவ மாகாது
இதனைச்செயற்பாலதுவேறு
ரை ச யாக்குக வினை வே
ர்பசை நிரைபசை என
வேண்டினர் ஆசிரியர்.
பின்றுவன் னோர் ஈ
பெறுமென்று கொ காண்
டா லே றும் அவர்க்கும்

ஆகுபெயரென்றுங் கொ
ள்ள வேண்டியவாறும்,
தேமா, புளிமாவொழியக்
காசு, பிறப்பு எனக்குற்
றுக வேறு காரணங்கொ
ள்ள வேண்டியவாறும்
உணர்க; என வேகாரம்
ஆகுபெயராயிற்று. அ
ன்றி, கொண்டு என்னுஞ்சொ
ல் ஒவ்வாமை (கருவியாக
உணர்க.

இரு மாத்திரையி
பற்றா முற்றுகரம் சேர்
பனைந் தைபனைசயாவே
வரின் ;—வண்டு வண்டு
வண்டு வண்டு என் புழிப்
பிறந்த அகவலோசை மி
மின்று மின்று மின்று எ
ன்புழியும்பெறப்படுக
வாறும், வெண்பாட்டு
வண்டு எனக் குற்றுக ர
சீர்ந்த வரின் அழியும் ‡

கோது வளை முற்றுகர ம

னின்றுழியு ம்

ஒத்தவோசை ய

யவாமாகலி னு ம்

அவ்வைகளையிற்று. ‘

எழுத்தளவெஞ்சினும் . . . .

. . . . மொழிப ’

(செய்-சா) என்ற விதி

பெறுதும்.

---

* செய் - ரு.

‘முற்றுகரம் இரண்டடைப்பின்னும் வருங்காற் குறிலொற்றின்
னும் நெடிற்பின்னும் என நேர்பசைக்கு இரண்டல்லதாகாது. நிரைப
கண்ணும் குறிலிணைப்பின்னும் குறினெடிற்பின்னுமல்லதாகாது. ‘
ணம்—மின்னு, நாணு எனவும், உருமு, குலாவு எனவும் வரும். வாழ்வு,
என நெடிலொற்றின்பின்னும் முற்றுகரம் வந்ததாலெனின், அவை
எனவும், ‘இக்காட்டிய நான்குமே ஆவன’ எனவும் கூறுவர் பேராசி

‡ பேராசிரியர் “முற்றிய லுகர மொழிசினைத்துக் கொளாஅ, நிற்ற
றே யீற்றடி மருங்கினும்’ என்பதனுரையில் ‘மருங்கு என்றதனால் ஈற்
கண்ணும் இறுதிக்கண்ணே முற்றுகரம் விலக்குண்டதெனக்கொள்க:
ருக்குப் ‘புலமலர்த் தாதுகலம் புல்லு’ எனவும் ‘கண்ணுறக் காணக்—
எனவும் வருமாலெனின், அவை மருஉவழக்கு என்க’ எனக்கூறுவர்

நச்சினார்க்கினியருரை.

குறிலிணை யுகர மல்வழி

யான.

இது தனிக்குறிலாகிய நேரைப்பின்னும் இருவகை உகரம் வந்து
சையாதலை விலக்கினமையான் எய்தியதுவிலக்கியதூஉமாம். குற்
குற்றெழுத்துப்போன்று அலகுபெறுமென்றமையின்
வித்து வழுவமைத்ததூஉமாம்.

எயதாகது

:

இ-ள். குற்றெழுத்தோடிணைந்த குற்றியலுகாரமும் முற்றியலுகாரமும்
ாதவிடத்தே முற்கூறிய நேர்பசையாவன ; எனவே குற்றெழுத்தோ

ந்த குற்றியலுகாரமும்

முற்றியலுகாரமும் வந்துழி

நிரையசையாம். எ-று.

இனி, 'உடம்பொடுபுணர்த்தல்' என்பதனாற் குறிலிணையெனக் குற்
த்தையும் குற்றெழுத்தென வேண்டினமைபெற்றாம். உ-ம்;—ஞாயிறு
பது என ஓரசைப்பின்னர் வருகின்ற குறிற்பின்வந்தகுற்றுகரம் குற்
ழுத்துப்போன்று குறிலிணையுகரமாய் அலகுபெற்றதேனும் குற்றுகர
யென்று இலக்கணமல்லதோர் வழுவமைத்தவாறு. இங்ஙனம் குற்றுக

எழுத்தளபெஞ்சிமனவே,

குற்றிய லுகர முறைப்பெயர்

மருங்கி, ற்றிய ணகாமிசை
நகரமொழி முதலும் ,
(எழுத்-மொழி-ந.ச) என விதி
துக்கையின்று முதற்கட்
குற்றுகர ம், எழுத்தளபெருகிக்
குற்றெழுத்
போன்று அலகுபெறுதலுங்
கொள்க. கரு, மழு இவை
முற்றுகரநிலை ர தீபரம்.

(ரு) சா. இயல்பசை முதலிரண்
*டேனைய உரியசை.

இது முற்கூறிய அசையை

இருகூறுசெய்து அவற்றிற்கு

எய்தாதது தவிக்கின்றது.

இ - ள். இயல்சை முதலிரண்டு

எ-று முதற்கண்ணின்ற நேரும்

நிரை (யு) இயற்றிக்கொள்ளப்படாது

இயற்கைவகையான் நின்றாங்கு நி

ன்று தனிதலின் இயலசை

யென்றும் : ஏனைய வுரியசை

எ-று ஒழிந்த இரண்டும்

யற்றிக்கொள்ளப்பட்டுக்

தொழில்செய்தற்குரியவாதலின்

உரியமைதென்ம் பெயராம். எ-று.

அங்ஙனம் இயற்றுதல் சிறுட்

காண்க. (ள)

67. தனிக்குறின் முதலசை

மொழிசிதைத் தாகாது.

இஃது எய்தியதுவிலக்கிப்

பிறிதுவிதி வகுத்தது.

இ-ள். மொழி சிதைத்து

எ-று பொருட்டு

ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்ப

ார் சொல்லைப்

பொருளேக்கெடுத்து : தனிக்
குறில்-முதலெழுத்தைத்
ரக்குறிலாக்கின் :
முதலசையாகாது என்று அது
நேரசையாகாது. என்று

* பேரே புரிப்பதை கவைய்
பிரநிப்பதடு.

௯0

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

எனவே,

பொருள்தந்து

ஒற்றுமைப்பட்டுநில்லாது

விட்டிசைத்

றுழி நேரசையாம் என்றவாறாயிற்று. புளிமா என்றவழிப் புளியென்று
மைப்பட்டுநின்ற சொல்லைச் சிதைத்து முதல்நின்ற பகர உகரத்தை

ை ச யாக

அலகிடப்படாது. இனி

விட்டிசைத்து

நேரசையாங்கால்

குறிப்பு, சுற்சுட்டு, வினை,

சுட்டு:ள ளை *ஐந்து

பொருளின்கண் வீட்டிடத்

நேரசையாம். உதா

ரணம்;—

' வெறிகமழ் தண்புறவின்

வீங்கி யுகளு

மறிமுலே யுண்ணுமை ம

வேண்டிப்—பறிமுன்கை

அ உ மறியா வறிவி

விடைமகனை

ெ நா அலைய

னின்றேட்டை நீ;

என்பது எவன்? அ உ

என்பது அகரந்தன்னை

யே சுட்டுதலிற் றூற் ' அ

ஆ விழுந்தானென் றென்

னைப் பழிக்கும் ' (நாலடி-கூ)

என்பது அருட்டு; அ

அவனும், இ இவனும்,

உ உவனும் என்பது

சுட்டு. எ எவன் எ

வி.ரை. 'உரையிற்கோடல்' என்பதனான் ஐந்திடத்தும் விட்டிசை கொள்க; 'அ, இ, உ, எ, ஒ என்னுமப்பாலைந்தும்' (தொல்-எழுத். ௩) எனவரும். இவை மொழிசிதைத்துத் தனிக்குறிலாய் நேரசையவாறு காண்க.

அ· ஒற்றெழுத்

தியற்கை குற்றிய லிகர

ர.

இது குற்றியலிகர

ம் அலகுபெற்று ம்

அலகுபெறாது

ம் வருமாறு

இ-ள். குற்றியலிகரம்

ஒற்றியற்று

எழுத்தியற்றன-று

குற்றி

மாவது

ஒற்றியல்பினையுடைத்து

உடைத்து. எ-று.

என்றது அஃகுவ

பருத்தவழி என்றவாறு. உ

— ம்;—' குழலினி :

அதுவேயன்றி,

எழுத்தியல்பி

ஒற்ற ம்:
அலகுபெற்றவழி யெழு
இயாழினி தென்ப
(திருக்குற
என ஆசிரியத்தளையாயும்
' அருள
ல்லதியாதெனின்
(மெ-உ ருக)
கலித்தளையாயும் வருத
லிற் குற்றியலிகரம்
அலகுபெறாது
ஒற்றியற்கு " நினைக்கி

யாஸோ மாகுது மென்று,
வனப்பு னைக்கியா
லுணைப்பக் மதி " என
இக்குற்றியலிகர ங்கள்
அல்கு பெறுதலின்
எழுத்தியற்று

---

* "இனி விட்டிசைக்கும் இடந்தான் மூன்றென்பது உரையிற்
அவை 'அ ஆ விழுந்தான்' எனக்குறிப்பின்கண் வருதலும், 'அ உ
எனச்சுட்டின்கண் வருதலும், 'நொ அலையல்' என ஏவற்கண் வ
என விட்டிசைக்கும் இடந்தான் மூன்றெனப்பட்டது" என்பர்
பர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கூ

ணம்

*சான்றோர் செய்யுள் வருதல்

பெருவாவிற்று.

ஒற்றினையும் எழுத்

று † ஓரோரிடத்துக்கூறினரோனும், ஈண்டு ஒற்றுஎழுத்து
ஒற்றல்லாவெழுத்தை யுணர்த்திற்று ‡.

எனக்கூற

(அ)

முற்றிய லுகரமு மொழிசினைக் கெதாள
நிற்ற லின்றே யீற்றடி மருங்கினும்.

இது குற்றியலுகரத்திற்

கிணமாகிய

முற்றுகரத்திற்கு

இலக்கணங்

இன்றது.

இ-ள். முற்றிய............

கொளாஅ எ-று

முற்றியலுகரமும் வரு

ழியைச் சிதைத்துப் பிரித்து அவற்றினின்றும் வாங்கிக் கொடுக்கப்
: எனவே நிலைமொழித்தொழிலாகிய உகரமும் நிலைமொழியீறு கெட

ற உகரமுமே கொள்க எ-று.

நிற்ற.............மருங்கினும்

எ-து அதர் இடையினன்றி

சுற்றடி யிடத்திலும்

இயலசையாய் நிற்றலின்று;

வே உரியசையாயே நிற்கும்.

எ-று.

நா ளுடை யரிவை' (அகம்-க௯) என்புழி வருமொழியின் உகரம் வந்

நியது முற்றுகரமாகாதென்றுணர்க. இனி 'நா ளுத்தளை யாக வைகி'

'வுத்தயின் மடிந்த தானை' (அகம்-உ௪) 'சுறவுக்கொடி' (சிந்-முத்-௯கரு.)

ழவுத்தலைக்கொண்ட'

(அகம்-கஎ)

'மின்னுஙமிர்ந்தன்ன'

(நற்- ணை-ருக)

வை நிலைமொழித்தொழிலாகிய உகரம்பெற்றன. நீர்க்கு,கிழற்குஎனத்ன்ற

ன்களுருபு நிலைமொழித்தொழிலுகரமாம். உலவுகடல்,ஙிரவுகொடிஎனி

* ' மற்றியா
னென்னுமேனன் கொல்லோ
என்னும் திருக்குறளினையுட்,
௬0௯) 'ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்று' என்னும் திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையினையும் (௧0௧) நோக்குக.

'உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ' (செய்-௬௯) என

ஒற்றினை

எழுத்தென் றற்கு காண்க.

அ ‡ பேராசிரியர்,

குற்றியலிகரம் ஒற்றியற்று

யலங்கொருமலை வரும்

தீருகூறி,

யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்

காட்டிய ' முந்தியாய்

பெய்த வளை சிஇம்' என்பன

முதலிய உதாரணங்களைச் '

சான்றோர்

செய்யுளல்லவெனை ,

எனவுரைப்பர்.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல் ன் அ௲வாம்.

'*சுரும்புலவு

நறுந்தொடையலன்,

கலனளவு நலனள௧

நிலமொழிபீற்று மகரங்கெட நின்ற உகரம் முற்றுகரமாயின. இனி துள்ள தாகு மறிவு' (திருக்குறள்-௬௫௩) 'இன்ஞ நினியார்ப் பிரிவு

ககநிஅ)'கருமமே

கல்லொர்கட் டீர்வு' 'மேப

ர!ரிவாளர் துனிவு'

‘பாட்டிடை

யிரவு’ ‘போற்றாதார்முன்னர்ச்செலவு’ (நான்மணி-க௰) ‘புன்கணுடை புணர்வு’ (திருக்குறள்-கக௫உ) †‘புனைமலர்த்தாரகலம் புல்லு’ ‡‘அ

மடவார்க்கருளு’ ‘கொளு’

இவை யடியிறுதிக்கண்

உரியசையாய் வாறு

காண்க.

‘நிற்றலின்றே’

என்றதற்கு ஈற்றடிக்கண்

நிற்றலில்லையென்று அவை

முடியாவாம். இவை

அசைக்கும் இசைக்கும்

உறுப்பாம். உ என்ற
உம்மையாற்
குற்றுகரமும்
ீ.'சேற்றுக்காணீவம்'
எனப்பு
கொடாமனின்றவாறும்
'எய்போற்கிடந்தானென்னேறு'
(வெண். உஉ) என
இறுதிக்கண் உரியசையாய்
நின்றவாறுங்காண்க.
நாகுண் பது
குற்றுகரமாகாது.

* "பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து, தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி (
வண்டு சூழ விண்டு நீங்கி, நீர்வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வா, யூதை (
வாய, மதியேர் நுண்டோ டொல்கி மாலே, நன் மணங் கமழும் பன்ன
வமையேர் வளைத்தோ ளம்பரி நெடுங்க, ணிணையீ ரோதி யேந்தி
முலே, யிரும்பன் மலரிடை யெழுந்த மாவி, னறுந்தழை துயல்வருஞ்
ந்தேந் தல்கு, லணிநகை நசைஇய வரியமர் சிலம்பின், மணிமருள் வா
வளரிளம் பிறைநுத, லொளிநிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளிரொ
முழவு முழங்கிய வணிநிலவு மணிநக, ரிருந்தளவு மலரளவு சுருப்புல
ந்தொடையலன், கலனளவு கலனளவு நலனளவு நலனளவு, பெரு
புணர்ந்தனை யென்பவஃ, தொருநீ மறைப்ப வொழிகுவ தன்றே."
செய்யுளியலுரையில் 'இயைபு' என்பதற்கு உரையாசிரியர் எடுத்
பாட்டு.

† இணமலர்க் கோதா

யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்பன்

புனைமலர்த் தா

ரகலம் புல்லு.

‡ மஞ்சுசூழ் சோலை

மலைநாட ழோத்தாலு
மஞ்சொன்
மடவாட் கருஞ். இவை
யாப்பருங்கலவிருத்தி
கோளா (௫௰).

§ சேற்றுக்கா
னிலஞ்-செருவென்ற
வேந்தன் வேல்
கூற்றுறழ்
மொய்ம்பிற் பகழி

பொருகய

ரேற்றந் தொழில்வடிவு தம்முட்

டுமொற்றம்

வேற்றுமை

யின்றியே யொத்தன மா

வேட

ராற்றுக்கா ளாட்டியர் கண்—இஃது உரையாசிரியர் காட்டிய பாட்டு.

இன்னிசைப்பஃறொடை

நச்சினர்க்கினியருரை.

௯௩

௬௦

குற்றிய லுகரமு முற்றிய லுகரமு
மொற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

இது உரியவைகள்

ஒற்றுப்பெற்று

நிற்குமென

வய்க்காத தெய்த்துவித்

து.

இ-ள். குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும்என-து முற்கூறிய குற்றிய லுகரமும் முற்றியலுகரமும். ஒற்றொடு............பெறுமே எ-து வருமொழி ல்லெழுத்தாவரும்வழி வல்லொற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறும் எ-று.

உதாரணம்;—'சேற்றுக்காலிலம்' 'நாணுத்தளையாகவைகி' 'நெருப்பினைத்தணித்த' 'கனவுக்கொளீ கண்டது' என இருவகை உகரமும் ஒற்றடுத்து உரியவையாயினவாறு காண்க. உம்மை எதிர்மறையாதலின் ஒற்றடாது வருதலே பெரும்பான்மை யென்றுணர்க. நிலைமொழி ஒற்று மிக்கு உண்ணும், நடக்கும் என்பன தேமா புளிமாவாயே நிற்கும்; விக்நள், கடவுள் என்பனவும் அவை. (௬௰)

௬௧. அசையுஞ்
சீரு மிசையொடு
சேர்த்தி
வகுத்தன
ருணர்த்தலும்
வல்லோ ராறே.

இது

முற்கூறியவற்றிற்கும்

இனி வருஞ்

சீர்க்குமெல்லாம்

புறனடை.

இ-ள். அசை ....

...சேர்ந்து நடந்த அசை

களையும் சீர்களையும்

தளையாகச் சேர்ந்து.

வகுக் . . . . ஏர

றே   எ-று

வேறுபாடுணர்விக்கு றும்

செய்யுளிலெங்கணுக் துறைபெ

ரயினுரைதுநெறி. எ-று.

முற்கூறிய

மாத்திரையென்னு

முறைப்பின் ஓசையை

யளந்து இன் னிசையும்,

இன்னோசையும்

அறிந்து உணர்த்துக.

எ-று.

உ-ம். 'சுருக்கிப் புணர்ந்து துணைக்க தமது, பொருப்புப் புடைத்துப் புடைத்து' என்றல் வெண்பாவிற்றடி இன்னிசைத் தாகாமையிற் 'பொருப்புத் தழைக்க பொழிந்து'

னை

மெல்லினவோசைசேர்க்க

இன்னோசைத் தாயிற்று.

‘ நிலமிசை நீடுவாழ் வார்

’ (திருக்குறள்-௩)

இதனுள் வாழ்வா

என்னும்

ஓசையைவகுத்து வார்

எ ன நேரசைச்சீராக்க

அசையான் இன்

னோசைத்தாயிற்று.

இதனை வகையுளி என

வேறொருருப்பாக்குவாருமுளர்.

இனிக்கட்டளையடியையும்

சீர்வகையடியையும்

இசையொடுசேர்த்தி

இன் னோசை புணர்க.

அஃது ' அளவுஞ் சிந்து

ம் வெள்ளைக் குரிய'

(செய்-கூஅ) என்று

பதினெண்கெழுத்தளவும்வருங்

கட்டளைவெண்பாவும்

வெண் சீரோ டொன்றிற்
கலித்தளை தட்டு
இன்னோசை
பெறுதாம்.
மாசேர்வாய் மாசேர் ந்து

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

வாய் மாசேர்வாய்
மாசேர்வாய் என்றுந்
றுள்ள லோசையும்பிறக்கும்.

இ

மாசேர்வாய் பாதி.ரி காருருமக் காருருமு எனின் இன்னேசைத்தாய்ச்
பலோசைபிறந்தது. இனிச்சீர்வகையடிக்கும் 'யாதானு நாடாமா
மால்)* யாதோதான்' என்றூற் சீர்வகைத்துள்ளலோசையும், 'என்
வன்'* என்றுற் சீர்வகைச் செப்பலோசையும் பிறக்குமாறு இசையொ

த்தியுணர்க. இனி ஞாயிறு
புலிவருவாய் புலிவருவாய்
மாசேர்வாய் என்

ஞாயிறு என்ற இயற்சீர்ப்பின் நிரையொன்றி ஆசிரியத்தளையாயிற்றே
கலித்தளைப்பாற்படுதலும்: ஞாயிறு புலிசேர்வாய் புலிசேர்வாய் மாசேர்

என்றவழிப் புலிசேர்வாய்
மாசேர்வாயென
நேரொன்றிற்றேனும்
கலித்த ப்பாற்படுதலும்

இசையொடு

சேர்த்தியுணர்க.

இவ்வாறே பிறவும் வந்

துணர்த்திநிற்றல்

அத்துறைபோயினார்க்கே

தெரிவதாம்.

இனி உம்மையான்

அடியுமிவ்வாறே

வகுத்துணர்த்துக. 'நுதல

கிய நாட்ட மிகலட்டுக்,

கையது கணிச்சியொடு

மழுவே' (அகம் - சட
வழுக்கு) என்புழி
இகவட்டு என்னுஞ்சீர்
குறித்தபொருளை
முடியனாப் யாப்பென்னும்
உறுப்பினுள் அடங்காது
'இகல்வட்டிக்கையது'
எனமேலி யோடு
பொருள்கூடிற்றேனும்
இசையொடு சேர்த்தி
வகுத்ததாயிற் இன்னும்

அதனானே

எழுத்துக்களிளவியாகிய '

சுஃறென்னுந் தண்டோட்

பெண்ணை' என்பதனை

அசையொடுஞ் சீரொடுஞ்

சேர்த்துணர்த்தலுங் ள்க.

இனி அகவன் முதலிய

கான்கோசையினையும்

ஒன்று மூன்றாக்கி த்தல்

தொல்காப்பியனார்

கருத்தன்றாயிற்று ;

என்னை ? இயலசை மயக்

இயற்சீரும், உரியசை
மயங்கிய இயற்சீரும்,
வெண்சீரும்பற்றி யோ
வேறுபடத்தோன்றலின்
ஆவை
பன்னிரண்டென்னும்
வரையுளடங்கு ன்பது பற்றி.
இன்னும் 'இசையொடு
சேர்த்தி' என்றதனானே
'ஓரள ! டனுமா ருண்டே'
(தொல்-மொழிமரபு-உச)
என்ற ஐகாரமும் பொ

சினைத்திசையொடுசேர்தல்
கொள்க.
'வண்கொன்றையைய
மருட்டுங் கா '† புகழ்த
லானைப்பெருவண்
மையனே'
இவைமுதலிடைகடைகளிற்
சி தம் வருமென்று
கொள்க.

௧௨.

ஈரசை கொண்டு மூவசை ‡புணர்த்துஞ்
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே.

---

* திருக்குறள்—கஉ௯.

† "செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி, யங்கணீலத் தலருந்திப், பெ காஞ்சி நிழற்றுயிலுஞ், செழுநீர் நல்வய லூரன், புகழ்த லானுப் பெரு மையனே" இது யாப்பருங்கலவிருத்திமேற்கோள் (கரு).

‡ உரையாசிரியரும் இதுவே பாடங்கொண்டார். தும்' என ஓதுவர்.

பேராசிரியர் 'பு

நச்சினார்க்கினியருரை.

கரு

இது நிறுத்தமுறையானே சீருணர்த்துவான் றொடங்கி அவற்றின் நியும் அவற்றது பொதுவிலக்கணமும் உணர்த்திற்று.

இ-ள். ஈரசை யியைந்துகொண்டும் எ-து ஈரசை தன்னில் இயைந்து
ாருள்கொண்டும். மூவசை யியைந்துகொண்டும் எ-து மூவசை தன்னி
யைந்து பொருள்கொண்டும். இற்றது சீரெனப்படும் எ-து அற்றுநிற்பது
ரன்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படும். சீர்புணர்த்தும் சீரெனப்படும் எ-து
வாறன்றி அச்சீர்தான் ஒருசீரோடொருசீர் தொடரப் பிறர்கூட்டப்பட்டு
ரூஉஞ் சீரென்று சொல்லப்படுமென்றுங் கொள்க. எ-று.

'இயைந்து' என்றதனையும் 'கொண்டு' என்றதனையும் ஈரசைக்கும் வசைக்குங் கூட்டிக் 'கொண்டு' என்பதற்குப் பொருள்கொண்டு என்று பாருளுரைக்க. நடுவுநின்ற 'சீர்' என்றதனைப் 'புணர்த்தும்' என்றதனோடு றிக்கூட்டுக. இயைந்து என்றதனான் ஒருசீர்க்கட் பலசொற்றொடர்ந்து ரினும் அவையொன்றுபட்டிசைத்தல் வேண்டுமென்றுணர்க.* எனவே, சொல்லெல்லாம் ஈரசையும் மூவசையுமாயல்லது வாராவென்பதூஉம், இனிப் ணர்த்து என்றதனான் அச்சீர்கள்

அவ்வாறத்றுக்குமேனும் பிறர் தொட

ப் படுத்தும்வழிப்

புணர்ச்சிவிகாரமெய்தாமற்

றம்முட்டொடர்ந்துநிற்றலும்

புணர்ச்சிவிகாரமெய்தியுந்தொடர்ந்துநிற்றலுமுடைய

என்பதூஉங் கொள்க.

உ—ம் 'போந்து சென்று சார்ந்து

சார்ந்து, மதனுடை நெஞ்சமொடு

நகுவா

னென்றது' இவை

புணர்ச்சிவிகாரமெய்தாமல்

இசையற்றுத் தொடர்ந்தன.

'குடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகா னரி'

இது வல்லெழுத்துப்புணர்ச்சியெய்

திற்று. இன்னும் அதனனே ஒரு

சொல்லைப் பகுத்துக் சீர்க்குவேண்டுமோ

மருன் வேறுசீராக்கியவழியும்

அச்சீர்வகையான்

வேறுசொல்லிலக்கணம்

பெறுதும். அது 'மம்மர் நெஞ்சினேன்

தொழுதுநின் றதுவே' என்புழிநின்

றது என்னுங்

குற்றுகரவீற்றுச்சொல்லினைப்பிரித்து

அதுவென வேறொரு

சீராக்க முற்றுகரமாகி வேறுபடுதல் கொள்க. எனப்படும் என்று சிறப்பித்தவதனுன் இவை சிறப்புடையஎன்பதூஉம், ஓரசைச்சீர் இவைபோலச் சிறப்பில என்பதூஉம் உணர்த்திற்று. உண்ணுநின்றன் என காலசையானும் வருமாலெனின், அவை பிளவுபட்டு நிற்றலின் ஒரு சீரெனப்படாமையா

—னும்,

அவை சீரசைவருஞ்செய்யுளின்மையானும், 'வந்தியுன்

'நேரிழை மகளி

நணங்குளுக் கவரும்' (பட்டினப்பாலை) என்ற ஆசிரியவடியினை நாலசைச் சீர் காட்டவேண்டுவோர் இருசீரடியாகவுரைப்பினும் அவற்றிற்குத் தூங்க

* 'மற்றுச் சீரென்றதென்னையெனின், பாணிபோன்று இயைபடநிற்ற ன் அது சீரெனத் தொழிற்பெயராம்; என்னை? சொற்சீர்த்திருதல் என் 'த் தொழிற்படுத்தோதினமையின்' என்றார் பேராசிரியர்.

கஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

லோசையின்ருகலானும்;

சீர்தம்முட்புணர்ந்திறுதலின்மையானும்,

சு

சீர் அறுபது

காட்டுகின்றவழி யாண்டும்

நேர்பசை நிரைபசைகள்

அரு

ருமையாலும்

தொல்காப்பியனார்

கொள்ளார். உ-ம்

'சாத்தன், கொற்று

மா

ஈர்சைச்சீர்கொண்டன.

காணப்பேர், சாய்க்கானம்,

தேமாங்காய் எ ; உ

ண்ணூத்தன, தின்ணூசன,

தேமாங்கனி எனவும்

இவை மூவசைகொண்

பிறர் தொடர்புபடுத்தின

செய்யுள் ‘ உலகுவப்ப

வல்னேர்பு ’ (திருமு

ற்றுப்படை) ‘யாதானு

நாடாமால் ’ எனவும்

‘ஃஃசையில் புகழ்வயங்கு வெ

மீன்’

(பட்டினப்பாலை) எனவும்

ஈரசைச்சீரும்

மூவசைச்சீரும் வந்தன. (

௧௧.

இயலசை மயக்க

மியற்சீ ரேனை

யுரியசை மயக்க

பாசிரிய வுரிச்சீர்.

இது முறையானே

இயலசையும் உரியசையும்

வேறு வேறு தம்

மயங்கிவரும் ஈரசைச்சீர்
உணர்த்திற்று.

இ-ள். இயலசை
மயங்கினவற்றை
இயற்சீரென்றும்
உரியசை யினவற்றை
ஆசிரியவுரிச்சீரென்றும்
கூறுக. எ-று.

மயக்கம் என்றது
தம்மொடுதாமயங்குதலும்

தபெமாடுபிறிதுய

தனுமாம். உ-ம்.

நேர்நேர், நிரைநிரை எனத்

தபெமாடுதாமயங்கின ; [

டிணேயும் பிறித்து நேர்நிரை நிரைநேர் எனப் பிறிதொடுமெயக்க இந்நா
இயற்சீராயிற்று. இந்நான்கு வழியுமல்லது வேறுகூட்டமின்மையும்
ர்க. இவற்றைத் தேமா, புளிமா, பாதிரி, கணவிரிஎனவும், கருவிளம்
ளம் எனவும் காட்டுப; பிறவாறுங்காட்டுப. நேர்புநேர்பு நிரைபுநிரைபு

தம்மொடுதாமயங்கின.

இரண்டிணையும் பிறித்து

நேர்பு நிரைபு,

நேர்பு எனப் பிறிதொடுமெயக்க இந்நான்கும் ஆசிரிய வுரிச்சீராயிற்று.
றை வீடுபேறு, தடவுமருது, பாறுகுருகு, வாகுசோறு எனக்காட்டுப.

யுள்—'அவரோ, கேடில்

விழுப்பொருடருமார் பா

சிலை' (குறுந்தொகை

என நான்கியற்சீரும்

வந்தன. 'வெளிற்றுப்

பனந்துணியின் வீற்றுவீ

இடப்ப' எனவும்

'நறவுண் மண்டை

நுடக்கலி னிறவுக்கலித்து'

(அக

எனவும் 'பூண்டுகிடந்து

வளரும் பூங்கட்

புதல்வன்' எனவும் 'வ

.நீறைந்து

வசிந்துவாங்கு

நிமிர்தோள் '

(திருமுருகாற்றுப்படை)

‘

வந்தவற்றுள்

வீற்றுவீற்று எனவும்

இரவுக்கலித்து எனவும்

பூண்டு

எனவும்

வசிந்துவாங்கு எனவும்

நான்காசிரியவுரிச்சீரும்

வந்தன.

பாவிற்கும்இயற்றலானும்,
இயல்புவகையான் ஒரோ
சொல்லாய்வருத

ரும்பான்மை

யாகலானும்

இயற்சொலெனவும்,

ஆசிரியத்திற்கு உரிமை

உரிச்சொலெனவும்

ஆட்சியுங்குணமுங்காரணமாகப்

பெற்றபெயர்.

(செய்-கக) எனவும் 'வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீர்'(செய்
,ம் பிறண்டும் ஆள்ப.

(சுரு)

முன்னிரை வரிஞு

மன்னை வாகுடம்.

வ இயலசையும் உரியசையும் மயங்கிச் சீராமாறு

கூறுகின்றது.

'உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்' (செய்-கட) என்ற அதிகா
ுவ்வுரியசைமுன்னர் நிரையசைவரினும் அவ்வுரியசை மயக்கமா
யவுரிச்சீராம். எ-று.

ுவ நேர்புநிரை, நிரைபுநிரை. உ-ம். நீடுகொடி நாணுத்தளை, உ.ரு
ுகொடிஎனவரும். செய்யுள்—'ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்புஞாண்

(புறம்-௫௫)

'நாணுத்தளை யாக வைகிமான்

விளைக்கு' 'களிற்றுக்

பாருத கண்ணகன்

பறந்தலை' (புறம்-௯௪)

'உவவுமதி யுருவி னோங்

ன்குடை' (நெடு-௩)

‘ஓங்குஇறை வியன்பரப்பின்’ (மதுரைக்காஞ்சி)

தமிழ்ப் பாவலர்க்கு ’

‘ களிற்றுநிணைத் துஇலுடுத்த ”‘ பிணர்மோட்டுப்

ளிர்’ ‘நிலவுமணல் வியன்கானல்’ எனவும் ஆசிரியத்திலும் வஞ்சியி
தன. ‘ தூங்குசிறை யன்னந் துயில்வதியுஞ் சோணாட்டு’ என்வும்

டி யாக வெழுதுகோ’

எனவும் வெண்பாவினுட்

கட்டளையடியல்வழி

ன்மைவந்தன.

கட்டளையடியன்மை

இசையொடுசேர்த்தியுணர்க.

இயலசையோடு
மயங்கினமையிற் பாதிரி
கணவிரியோலுக் கொ
௧௫.

நேரவ ணிற்பி னியற்சீர்ப் பால.
(௧௪)

நிஃது இயலசை உரியசை
மயக்கத்துப் பிறப்பன
இரண்டியற்சீருண
ரு.

ௐ-ள். அவண் நேர்நிற்பின்
இயற்சீர்ப்பால எ-து
மயன்ன்ற அதிகா

ன் உரியசையிரண்டன்பின்னும் நேரசைவரின் அவையிரண்டும் இய
பாலவாம்,* எ-று.

அவை நேர்புநேர், நிரைபுநேர்; உ-ம். சேற்றுக்கால், வேணுக்கோல்,
ற்றுத்தாள், டபூவுக்தோள்
எனவரும்; நீத்துநீர்,
குளத்துநீர் எனவும்

துபூ, யேவுசிர், விறகுதீ, உருமுதீ எனவும் கண்டுகொள்க. இவையெல்
பாதிரி கணவிரி என்னும் இயற்சீர்ப்பாற்படும். போதுபூ, விறகு

"இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீர்ப்பின்வைத்ததென்னையெனின்;—இவையு
ரவபோல
சண்டொருங்கியைதல்

பெரும்பான்மையென்பதறிவித்த
னவுணர்க" என்றார்
பேராசிரியர்.

கஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

என்னுயிரண்டன்கட்
குற்றுகரம் மேல்வரும்
நெடிலொடியைந்து நிரை
பாதிரி கணவிரிபோல
நிரையாமோவெனின்;

ஆகா;— அக்குற்றுகரம்
நிரைபுமா யேநின்று
னேருநிரையு முதலாய்
நிரையீருகிய சீர்தனை
டாங்குத் தட்கும்;
செய்யுள்—' நீத்துநீர்ப்
பாப்பி னிவந்துசென் மாச
ஏனைப் போதுபூவும்,
விறகுகீயும் வந்தன.

௧௬. இயலசை
யீற்றுமு னுரியசை

வரினே

நிரையசை

யியல வாகு மென்ப.

இது மேனின்ற

இயற்சீர இகாரக்கான்

ஈரசைச்சீருள் உரியசை

-லசைமயக்கத்துள்

ஒழிந்துநின்ற

நான்கியற்சீரும்

உணர்த்திற்று.

இ-ள். இயலசை ....

.... வரினே எ-று

இயலசையிரண்டன்பின்

உரியசையிரண்டும்

ஒன்றிரண்டுசெய்து

மயங்கி நான்காங்கால்

அவ்வுரியசையும்; நிரை....

. மென்ப எ-று

இயலசைமயக்கமாகிய

இயற்சீர்நு நிரையீற்ற

பாதிரியும் கணவிரியும்
போல வருஞ் சீரொடு
தட்டும்.

அவை நேர்நேர்பு,
நேர்நிரைபு, நிரைநேர்பு,
நிரைநிரைபு என ; கால்
நேர்முதலிரண்டும்
பாதிரிபோலவும்
நிரைமுதலிரண்டும்
கணவிர் லவும் கொள்க.

*இச்சூத்திரமும்
தளைக்குமாறு கூறிற்றும்.
உ-ம். போரேறு ஞெணு,
பூமருது காருருமு,
கடியாறு பெருநாணு,
மழகளிறு நரை எனவரும்.
கள.
அளபெடை யசைநிலை
யாகலு முரித்தே.
இஃது
எய்தியதன்மேற்

சிறப்புவிதி.

இ-ள்.எழுத்ததிகாரத்து'நெட்டெழுத்தேழேயோரெழுத்தொரு

(மொழி-௧௦) என் றதனாற்

சொல்லாந்தன்மையெய்திய :-அளபெடை

ஈரசைச்சீர்கூடிய

அதிகாரத்தானும்

இயற்சீராந்

தன்மையெய்திற்று ஊனையே

எழுத்துநிலைமைப்படுத்து

அசைநிலையும்வேண்டலின்.

அள(. . . . . முரித்தே

எ-து அளபெடை

மேற்கூறிய
இயற்சீர்விலைமை
நிலையன்றி ஓரசையாய்
நிற்றலுமுரித்து. எ-று.

---

* "இச்சூத்திரமும்
சீராமாறேயன்றிச்
சீர்தளைக்குமாறுங் கூறிய
ற்று. இவற்றைப்
போரேறு பூமருது
கடியாறு மழகளிறு
எனினும் காது" என்றார்

பேராசிரியரும்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசூ

உம்மையாற்

சீர்நிலையாதலேவலியுடைத்து.

நிலையென்றதனால் எழு

நிலையும் நேர்ந்தார். அங்ஙனம் சீர்நிலை பெறுங்கால் முற்கூறிய ஈரசைச்
திறனுள் ஆசிரியவுரிச்சீராறும், போதுபூ விறகுதீ என்னுமிரண்டியற்
ம் ஒழித்து ஒழிந்த நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை, நேர்
பு, நேர்நிரைபு, நிரைநேர்பு, நிரைநிரைபு என்னுமியற்சீர் எட்டுமாம்.
னமாதல் ஒருமொழியகத்தேயுடைய என்பது. ஆஅ எனத்தேமா

ற்று. கடாஅ எனப் புளிமாவாயிற்று. யாஅது என ஈரெழுத்து ஞா
ஆயிற்று; என்னே? கடாஅ என்புழி அளபெடையதாகாரம் பிரித்துக்
னெடிலாயினாற்போல ஆகாரத்துப் பின்னின்ற அகரமுங் குற்றுகரமுங்
வினையெனப் பட்டமையினென்பது. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொ
ம். ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரி. வடாஅது என்பது மூவெ
துக்கணவிரியாம். படாகையென நாலெழுத்துக்கணவிரியாம். ஆஅங்
ன ஈரெழுத்துப் போரேறும். ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது.
அர்த்து என்பது கடியாறும். பாஅயது என்பது மழகளிறும். இவை
சொல்லாகின்றது எட்டியற்சீரானும் அளபெடுத்தன. 'தேஎந் தேரும்
ம் புறவிற், போஒரி தள்ளுஞ் சோஒரி நண்ணிக், குராஅம் பிணையல்
ாஅங் குஞ்சிக், குடாஅரிக் கோவல ரடாஅரின் வைத்த, கானெறிச் செ
றனர் கொல்லோ, மேனெறிச் சென்று பொருள்படைப் போரே'—இத
் இயலசை மயங்கிய இயற்சீர் நான்கும் வந்தன. ஒழிந்த நான்கும் இவ
ுள் அடங்கும். இங்ஙனம் சீர்நிலையெய்திய வழக்கிற்கும் செய்யுட்கும்

ாதுவாயது

இயற்கையளபெடை என்றும்,

செய்யுட்குப்புலவர் ஓசைகரு

செய்துகொண்டது

செயற்கையளபெடை

என்றுங்கொள்க; இவ்விதி
டளையடிக்கென்றுணர்க.

இவை சீர்நிலையடிக்காயிற்

றனிநிலை, முதனிலை
டைநிலை, இறுதிநிலை

எனக்கொள்வர். 'ஆஅ வளிய

வலவன் *' எனவும்,

ஏர் சிதைய வழாஅ லெல்லாநின், சேஎயரி சிந்திய கண்' எனவுமிவை நேர்
ரும் நிரைநேருமாக அலகிடுப. இனி ஓரசையாங்காற் செயற்கையளபெ
சீர்நிலையாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதல்போல, இயற்கையளபெடை அசை
ாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதலும், புணர்ச்சிவகையான் எழுத்துப்பேறு
பெ ளபெடைகள் அசைநிலையாதலும், பொருள் புலப்பாட்டிற்குப் புலவர்
பெய்த செயற்கையளபெடையுட்சிலவும் அசைநிலையாதலுங்கொள்க. உ-ம்.

வார் * "ஆஅ வளிய

வலைவன்றன் பார்ப்பினொடு, மறி

நிரைகொண் டாளைப் '

இரியுட், டேஉங் திரையலைப்பத்

துஞ்சா திறைவன்றோண்,

மேள வலைப்ப

நம்போ னறுநுதா, லோவ

வழுக்குத் துடர்".

உ0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

'ஐ ப்போஒ

வெனவுைரத்து.

மீள்வான் *'

என்புழிப்பண்டமாற்றீ

'வாசாரத்திற்குள்ள

ஓரலகே பெறுதலின்

ஓரசையாயிற்று. "

ஈறு "† என்பதும்

அது. இவை

இயற்கையள பெடை

யசைநிலே,

பலா அக்கோட்டுத்
தீங்கனிமேற் பாய்ந்த
கடுவன்' என்புழிப்
'பலா அ
புளிமாவாகாது
ஓரசையாய்க் கோடு
என்பதுங் கூட்டிக்
கணவிரியாக பெறும். '
குறியதன் முன்னரும்'
(எழுத்-உயிர்மயங்-உச)
என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெற்ற
அகரமும் அளெ

படைபோல்

அசைநிலையாயிற்று.

பா அய்ப்பா அய்ப்

பட்டன்று நீணிலா

மென்றாள்,

கலம்போஓய்ப்பே

கௌவை செய' எனப் போஓய்ப்போஓய் எனச் செய்கைக்குறிப்புத்
டச் செய்யுள்செய்தவழியும் அசைநிலையாயிற்று. இவை ஓசை சிதை
செய்யுளின்பஞ் சிதையுமென்று அலகிருக்கைக்கட் சிதைத்தார். இவ
குபெருவெனவே, நெடிலின் றன்மையேயாயிற்று. இதனானே கு
போல் எழுத்தாந்தன்மையும்பெற்றும். இனி, வா அழ்க எனவும், அ
எனவும் மூவகைச்சீரானும் வருதல் உம்மையாற் சீர்நிலை யெய்து

றற் பெறூஉம். அவை

வெண்சீரும்

வஞ்சிச்சீருமாம்.

கஅ.

ஒறறை பெருப்பினு

பற்றை மொழிப.

இஃது

ஒற்றைபெடையும்

சீர்நிலையாதலேயன்றி

அசைநிலையும்

எய்தாதெய்துவித்தது.

இ-ள். ஒற்........

.மொழிப எ-று
ஒற்றளபெட டுத்தாலும்
உ-ம்:
டைபோலித்
சேர்நிலையெய்தலும்
ஒரசையாய்
நிற்றலுமுரித்து. எ.று
மற்றெனவே, 'நு
ஞ ணை நமனெ வ ய லெ ள
வாய்தம்' என்று
சொற்றுங் குறிற்கீழும்

குறிவினை க்கிழும் அள

பெருத்தல் பெறுதும்.

கலம் எனவும், அர

ங்கம் எனவும் வரும்.

எனையவற்றோடும்

சீரமெனவே,

ஈரசைச்சீரும்

மூவசைச் சீருமா தல்

பெறுதும். பே

லசைச்சீர் கூறுதலின்

இதனை

என்றெவைத்தார்.

ஒரையாதல் சிறுப

---

* " இடைநுடங்க

வீர்ங்கோதை பின்றாழ

வாட்கண், புடை

பொழ்வாய்

திறந்து—கடைக்கடையி,

லும்போழ

வெனவுரைத்து

விளாளிமுறுவற்,

கொப்போமீர் லேவி

யுலகு".

† " பல்லுக்குத்

தோற்ற பனிப்பு ல்லை

டைங்கிளிகள், சொக்

கோற்றிலேனக்

தூற்றினவா—னெல்லுகது,

நாலேழைநா றன்பா

ங்கட்கு டென்பு

லைக்கு, டாலேற மா

லென்றனிந்த முண் " '

தோற்ற எனவும் பாடம்.

இவை யாப்பருங்கலவிரு

த்திமேற்கோள்.

நச்சினார்க்கினியருரை

ண்ண தண்ண்ணெனக கலையுமங்கட்டுமெ என்புழிக்கண்ண்ணென்பது
யெய்திக் தேமாவாயிற்று. தண்ண்ணென என்றவழித் தட்பத்திற்
க்கூறுதற்காக இயற்சீர்க்கண் ணகரவொற்றினை மிகக்கொடுத்து அள
ந்தச் செய்யுள்செய்தான். அது, மாசெல்கூரம் என்னும் வஞ்சிச்சீரா
ஆதற்க: பாதிரி என முன்னின்ற இயற்சீரேயாக என வழுவமைத்த
இதுவும் ஓரசை சிதையாதுநிற்கவும் அலகுபெறுதெனவே எழுத்
ன்மை எய்திற்று. இது வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்கும் உறுப்பாய் நின்
அளபெழுதலும், தோற்றிக்கொண்டன அளபெழுதலுமாம். கள்ள்
றது, புள்ள்ளென்றது, கள்ள்ளென்றது, திண்ண்ணென்றது—இவை
ற்குஞ் செய்யுட்குமுரிய. தோற்றினது—கண்ண்ணென முற்காட்டு
இருவகை பகாமீறுய்க் கொங்கு, குரங்கு, மின்னு, எஃஃ(
ன உயிரளபெடையின் வருமெழுத்தோடுகூடிப் பேரேறு, கடியாரெ

ற்குமாறுபோலாது வண்டு வாகு என்னும் உரியசைப்பாற்படுதலிசு
ளபெடையின் வேருக வோதினர். இருவகையுகரத்தோ டியையாத
க் 'கண்ணண்டண்ணெண' 'கஃஃறென்னுங் கல்லதரத்தம்' எனத் தே
பாக அஃகுபெற்றன. இனி,
'நீட்டம் வேண்டின்'
(எழுத்-நூன்-கூ) என்
த் குத்திரத்துட்காட்டிய
'சேய்யுட்க ளோரசை' *
என்னும் யாப்பாணைத்
திரத்துள் 'மைதீர்பொற்று' என்றதனுனே, சீர்வகை யடியோசைகெடின்
றில்லாத சொல்லிற்கோசை அவ்வொற்றை உண்டாக்கியுநிற்குமென்
ச், 'குன்றுமேவொற்றன
புல்லிகான்' என்றதனுனே
அவ்வொற்றுனும் ந்த

நிறையா விழன் அங்ஙனம்
வருவித்த ஒற்றை அள
பெடுத்துங் கொள்க

ன்றுங் கூறியவிதியுங்கொள்க. "அம்பொனைக்........ரேன்"† இதனுள்
ரவகரவொற்றில்வழி ஐகை அல்வொற்றையுண்டாக்கிற்று. அஃது அள

பெடுத்து வந்துழிக்காண்க.

(கஅ)

ருக. இடற்சி

ரிதழிபு னைரவ னிற்பி
ஞரிச் சிர் செ
ன்பார் வாகு ரொண்ப.

" செய்யுட்க ணோரை

திரைக யுங்கா லீ ரடப, மை
மயப்பாடின்றி யுணை
—மைமதீவெ ப ார்,
றின்றியுங் செய்யுட்
கெடிவெறைற்றை
யுண்டாக்கு, குன்
வொற்றளபுங் கொள் "

† " அம்பொ பா லை ங்கு
டைடயிய கரம ஊரயிய வெ
க்ள வங்குளை, ளமப
ல்லா ளல் கு ங் கு ங்க

ர ாயிஞர், தீக் கு ரலவர்
தாங்கொ டுப்பி னெஞ்சு
ரத்து தாழ்வர்தாம், பொங்க
ரவ்ல வல்கு ல்ரமிர லைப்பு
கன்று சொல்லின்." (திரு
குறமணி-அ ரமதி-ஈ). 'தீ
க்கு ரவ்லர்' 'பொங்க ரவ்ல'
என ர்றுட்குரீசு இப்பாட்டு
த் ன் ள் பழை ப: சிரிதா ட
ங்ளிப் பிரதிபொன்றிற் கா
ப்பட்டது.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இது முறையானே
மூவகைச்சீருணர்த்துதொடங்கி,
வெண்பாவுரிச்சீர்
உணர்த்துகின்றார்.

இ-ள். அவண்
இயற்சீரிறுதிமுன்
நேர்நிற்பின் எ-து அவ்வ

கூறிய இயலசையானாகிய
இயற்சீரிறுதிக்கண்
நேரசைவந்தவிற்பின் பா
வுரிச்சீராகுமென்ப எ-து
அந்நான்கும்
வெண்பாவுரிச்சீராமென்
வர் புலவர். எ-று.

அவை.—நே

நேர்நேர்நேர், நிரைநிரைநேர்,
நேர்நிரைநேர், நிரை
எனவரும். இவற்றை

மாசெல்வாய்,

புலிவருவாய், மாவருவாய்,

ι

வாய் எனவும்:

தேமாங்காய்,

கருவிளங்காய்,

கூவிளங்காய், புளி -

எனவுங்காட்டுக.

செய்யுள்.—"காமன்கா

னென்று கருவூரார் பாரா

திராமத்தாழ் கோதை

வருவானை—யாமு,

மிருகுடங்கை யானெ இரே
தொழுக்கண்,

டொருகுடங்கை யாயின

கண்" என நான்கு

வெண்

காண்க. இஃது

ஆட்சியுங் குணமுங்

காரணமாகப்

பெற்றபெயர், ெ
விற்கும் அதன்

பகுதியாகிய கலிப்பாவிற்கு

முரிமையின். இனிப்

வாக இயற்சீரென்றல்

இயலிசைமயக்கமாகிய

இயற்சீர் நான்கினையுப

திவாக

உரிச்சீரென்றல்

உரியிசைமயக்கமாகிய

உரிச்சீர் நான்கினை

கோடல்வேண்டினர்

இத்தொல்காப்பியனரென்

பது, இச்சூத்திரத்

' வெண்பா வுரிச்சீ

ரா-இிரிய வுரிச்சீ, ரின்பா

நோடிக் கென்பத
(செய்-உக)

பெறுதும்; இதனன்

ஆட்சியும் பெற்றும்.

இதுவுங் க

யடிக்குஞ்

சீர்வகையடிக்குமரித்து.

உ0. வஞ்சிச் சிறெண

வகைபெற் றனவே

வெண்சீ ரல்லா துவகைச

போன.

இஃது ஒழிந்த

மூவசைச்சீர்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வஞ்சிச்சீரென்று

கூறுபடுக்கப்பட்டன,

மேற்கூறியவெல்லா

மூவசைச்சீரெல்லாம்.

எ-று.

அவை வருமாறு;—

நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு

என நான்கனையுந் தந்தி,

ஒருகால் நேர்முன்னாகவும்,

ஒருகால் நிரைமு

ன்னாகவும், ஒருகாச்

"*இதனுட்

காமன்காண் எனவும்,

கருவூரார் எனவும்,

இருகுட எனவும்,

யாமெனை திமே எனவும்
நான்குமெவண்சீரும்
வஃதன' என்றார் (சிரியர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உரு

ணுவும், ஒருகால் நிரைபுரூன்றாகவும் எடுத்து நேரீறாக முடிக்கப் றும்; அவ்வாறெடுத்து நிரையீறாக முடிக்கப் பதினாறும்; அவ்வாறெ நேரீறாக முடிக்கப் பதினாறும்; அவ்வாறெடுத்து நிரையீறாக முடிக் னாறும்: ஆகவே, அறுபத்துநான்காயிற்று. அவ்வாறெடுத்து நான்கு மைக்கு நடுவு நேரும் நிரையும் நேர்பும் நிரைபுமாக நிற்குமாறும் உண

அவை;—

௧ நேர்நேர்நேர்

௨ நேர்நிரைநேர்

௩ நேர்நேர்புநேர்

௪ நேர்நிரைபுநேர்

௫ நிரைநேர்நேர்

௬ நிரைநிரைநேர்

௭ நிரைநேர்புநேர்

௮ நிரைநிரைபுநேர்

௯ நேர்புநேர்நேர்

௧௦ நேர்புநிரைநேர்

௧௧ நேர்புநேர்புநேர்

௧௨ நேர்புநிரைபுநேர்

௧௩ நிரைபுநேர்நேர்

கச நிரைபுநிரைநேர்

கரு நிரைபுநேர்புநேர்

கங நிரைபுநிரைபுநேர்

உதாரணம்.

மாசேர்வாய்

மாவருவாய்

மாபோகுவாய்

மாவழங்குவாய்

புலிசேர்வாய்

புலிவருவாய்

புலிபோகுவாய்

புலிவழங்குவாய்

பாம்புசேர்வாய்

பாம்புவருவாய்

பாம்புபோகுவாய்

பாம்புவழங்குவாய்

களிறுசேர்வாய்

களிறுவருவாய்

களிறுபோகுவாய்

களிறுவழங்குவாய்

எனவும் நேரீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறும் வந்தன. வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கு மொழித்தொழிந்த

பன்னிரண்டும் வஞ்சியுரிச்சீர்.

கஎ நேர்நேர்நிரை

கஅ நேர்நிரைநிரை

ககூ நேர்நேர்புநிரை

உ0 நேர்நிரைபுநிரை

உக நிரைநேர்நிரை

௨௨ நிரைநிரைநிரை

௨௩ நிரைநேர்புநிரை

௨௪ நிரைநிரைபுநிரை

மாசேர்சுரம்

மாவருசுரம்

மாபோகுசுரம்

மாவழங்குசுரம்

புலிசேர்சுரம்

புலிவருசுரம்

புலிபோகுசுரம்

புலிவழங்குசுரம்

ஃ

உ௫ நேர்புநேர்நிரை

உ௬ நேர்புநிரைநிரை

உ௭ நேர்புநேர்புநிரை

உ௮ நேர்புநிரைபுநிரை

உ௯ நிரைபுநேர்நிரை

௩௰ நிரைபுநிரைநிரை

௩௧ நிரைபுநேர்புநிரை

௩௨ நிரைபுநிரைபுநிரை

எனவும் நிரையீற்ற

௩௩ நேர்நேர்நேர்பு

௩௪ நேர்நிரைநேர்பு

௩௫ நேர்நேர்புநேர்பு

௩௬ நேர்நிரைபுநேர்பு

௩௭ நிரைநேர்நேர்பு

௩௮ நிரைநிரைநேர்பு

௩௯ நிரைநேர்புநேர்பு

௪௦ நிரைநிரைப்புநேர்பு

௪௧ நேர்புநேர்நேர்பு

௪௨ நேர்புநிரைநேர்பு

௪௩ நேர்புநேர்புநேர்பு

௪௪ நேர்புநிரைபுநேர்பு

௪௫ நிரைபுநேர்நேர்பு

௪௬ நிரைபுநிரைநேர்பு
௪௭ நிரைபுநேர்புநேர்பு
௪௮ நிரைபுநிரைபுநேர்பு
எனவும் நேர்பீற்று
௪௯ நேர்நேர்நிரைபு
௫0 நேர்நிரைநிரைபு
௫௧ நேர்நேர்புநிரைபு
௫௨ நேர்நிரைபுநிரைபு
௫௩ நிரைநேர்நிரைபு
௫௪ நிரைநிரைநிரைபு
௫௫ நிரைநேர்புநிரைபு

பாம்புசேர்சுரம்

பாம்புவருசுரம்

பாம்புபோகுசுரம்

பாம்புவழங்குசுரம்

களிறுசேர்சுரம்

களிறுவருசுரம்

களிறுபோகுசுரம்

களிறுவழங்குசுரம்

வெண்சைச்சீர் பதினாறும்

வந்தனை.

மாசேர்காடு மாவருகாடு

மாபோகுகாடு

மாவழங்குகாடு

புலிசேர்காடு

புலிவருகாடு

புலிபோகுகாடு

புலிவழங்குகாடு

பாம்புசேர்காடு

பாம்புவருகாடு

பாம்புபோகுகாடு

பாம்புவழங்குகாடு
களிறுசேர்காடு
களிறுவருகாடு
களிறுபோகுகாடு
களிறுவழங்குகாடு

மூவசைச்சீர் பதினைறும் வந்தன.

மாசேர்கடறு மாவருகடறு
மாபோகுகடறு ம
ாவழங்குகடறு
புலிசேர்கடற்

புலிவருகடறு

புலிபோகுகடறு

ருக

நிரைநிரைபுநிரைபு

புலிவழங்குகடறு

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ௫

நேர்புநேர்நிரைபு

நேர்புநிரைநிரைபு

நேர்புநேர்புநிரைபு
நேர்புநிரைபுநிரைபு
நிரைபுநேர்நிரைபு
நிரைபுநிரைநிரைபு
நிரைபுநேர்புநிரைபு
நிரைபுநிரைபுநிரைபு
எனவும் நிரையீற்று மூவசைச்சீர்

பாம்புசேர்கடறு
பாம்புவருகடறு
பாம்புபோகுகடறு
பாம்புவழங்குகடறு
களிறுசேர்கடறு

களிறுவருகடறு

களிறுபோகுகடறு

களிறுவழங்குகடறு

பதினாறும் வந்தன.

இவை அறுபத்துநான்கினும், *நான்குநீக்கி, ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சிச்சீராம். செய்யுள்:—

‘மேற்கோட்டுநீர்

கீழ்ப்பார்த்துத்தன்

விழுக்கோட்டுமெய்

வியல்விசும்புதோய்ந்

தோங்குமுன்னர்க்
காம்புகிழியப்
பாய்ந்துசென்றுசென்
றுங்குநலிபுகின்
றெதிர்த்துமீண்டாங்
கதிர்த்தூக்கரைகொன்
றலங்குகோட்டுமுத்
திலங்குநிலவுச்செய்
தூர்த்திரைக் காவிரி
பரக்குந் தண்டலை
மூதூர் சோனே பேரிசை

வளவன் சுரம்படர்ந்து
வருத்துவ தெவனோ
நிரம்பா வாழ்க்கைப்
பாணர் கடும்பே'

இதனுள் நேரீற்று மூவசைச்சீர் பதினாறுள் வெண்சீர் நான்குமொழிந்த பன்னிரண்டு வஞ்சியுரிச்சீரும் முறையானே வந்தன.

'தண்டண்டலைத்
தாதுறைத்தலின்
வண்டோட்டுவெயல்

வாய்புகைபுகரங்
துயலோலையி
ணைறைக்கடிகையின்
வழிபோகுவா
மறித்துருபுகிளர்ங்
தோங்குசென்னிலை
வாங்குகதிர்தரீஇப்
போதுதூங்குசிலை
மீதுபுகுந்துபுகுந்

வெண்சீரென மேற்காட்டிய நான்கும்.

இது முதலாகவரும் நான்குசெய்யுளும்
ப் பேராசிரியர் கூறியவை.

வஞ்சிச்சீர் அறுபதும்

வந்த

. உ. சீ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

தொகுத்துச் செய்வியலின் விளங்குவதொ

டேதிடப்பட நன்றி கூறப்படும்

ஒருதுணைக் கருணைக் கேட்ட

செழுங்கிளிக் குழாங்

திருந்துகோட்டுமிசைக்

குரங்குவிருந்தூகொளு
நன்னர் நன்றெட் டென்றெ
குங்கொல் பொன்னிநன்
றெட்டுப் பொருந
வெணங்கோன் ருடோய்
சடக்கை மல்லிவ

றெயிவெகழு இருவிற்
பீயிவெகழு வெங்கேச

இசனுள் கிலாரயீற்று
வஞ்சிச்சீர் பஇறெறும்

வங்கள்.

‘ வான்பெய்யாது

நீம்பெயல்பெய்து

மாவ்யாறுபேர்ந்து

கால்சுரந்துபாய்ந்து

கரைபொய்யாது

நிரைவளஞ்சான்று

வரையாதுகந்து

பலாப்பழுத்துவீழ்ந்து

பாம்புகொள்ளாது

வீங்குசுடர்நீண்டு

விக்கொளுவாய்த்து

மூக்கிக்கரும்பூத்து வெ

ம்புகொள்ளாது

ராம்புபெருங்கூட்டு

விசும்புநீங்குமஞ்சு

துயின்றுபெயர்ந்துபோர்த்து

வாழை யோங்கிய

கோழிலைப் பாக்குங்

கண்டா

யாணர்க் கெசப

லென்றும்

பகைவத்து கூட்டென்று கடவத்து

நோக்கிக்

குடிபுறந் தரூஉம் வேந்த
னெறியிலைத் தண்குடை
நிழற்று நாடே'

இதனுள் நேர்பீறாகிய

வஞ்சிச்சீர் பதினாறும்

முறையானே வந்த,

'சீற்றம்பிகுப செல்சின
ஞ்சிறந்து
கூற்றெருத்துவிரைப

கோள்குறித் துமுயன்று
புலிப்போத் துலவும்
பொலங்கொடியெடுத் துப்
புகலேற் றுமலைந்து
பகையரசுதொலைத் து
வேம்புமீ தணிபு
போந்துபடத் தொடுத் து
வீற்றுவீற் றுப்புணர்ந்து
வேற்றுச்சுரும்புகிளர்பு
களிறுகால்கிளர்ந்து
குளிறுகுரல்படைத் துக்
சொரிந்துதூங்குகடாத் து

விரைந்து மலர்ந்து சோலைக்

மணங்கம ழாரமொடு

தயங்கச் சூடிய

வென்வேற் சென்னி

பொன்னியற் புனைகழல்

---

* 'வல்லமன்' எனவும் பிரதிபேதம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உரை

பாடுபெறு

பாணர்ளும் பலவே

பாடா கொழுய

காடுகெழு வேந்தே

இதனுள் கிளைபிற்று

வஞ்சிச்சீர் பநிறைமும்

பு.றையாலேன வந்தன. ()

உக. துன்பா

வில்லெழுநிக் காளமைட

வின்றே,

இஃது அவற்றைப்

பாவிற்குரிமை கூறுகின்றது.

து-ள். இவ்வாறாட்டு

வஞ்சிப்பிரிவுர் சன்தன

பாவல்லா ஆசிரியம், வெ

ர், கலியுன் வாரா ள-று.

எனவே, சிறுபான்மையான்

ஆவன மேற்கூறு

உதாரணம்

முற்காட்டியவற்றுட் காண்க.

இதன்பயன் ஆசிரியவுரிச்

தூங்கலோசையை ஆக்குமாறு

போல், இஃது அகவலோ

சையை ஆக்காதென்பதாம்.

(உக)

உஉ. வஞ்சி யுருவின்

வெஞ்சிய யாப்பு.

இது மற்றைச்சீர்கள்

வஞ்சியுள் மயங்குமாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள். கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாவின்கண் ஈரசைச்சீர்பதினாறும் மூவசைச்சீர் அறுபத்துநான்கும் உரிய. எ-று.

எனவே, கட்டளையிற் கூறுவாராயிற்று. 'வசையில்புகழ் வயங்குவெண்' (பட்டினப்பாலை) எனத் தன்முன்னர்த் தான்வந்தும், 'திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்' (ஷ) என இயற்சீர் சிறப்பத் தன்சீர்வந்தும், 'தற்பாடிய புணவின்' (ஷ) எனத் தன்முன்னர் வெண்சீர்வந்தும், 'புட்டேம்பப் புயன்மாறி' (ஷ) என இரண்டு வெண்சீர்வந்தும், 'புள்ளுந்தாயின்று புலம் பெயர்ந்து' என ஆசிரியவுரிச்சீர் வந்தும் தூங்கலோசை பிறக்கும் என்று

(உஉ)

உ௬. வெண்பா வுரிச்சீ

ராசிரிய வுரிச்சீ
ரின்பா லேரடிக்

கொருங்குநிலை யிலவே.

இது கட்டளை

ஆசிரியத்திற்கு அடியுறழப்படாத சீர் இலவென்பின்

இ-ள். வெண்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் கட்டளை ஆசிரியப்பாவில் வரும் டிக்குப் பொருந்தத்தோன்றலின்று. எ-று.

† மலை, நீடுகொடி, [illegible] முன்னிலை [illegible] உருமும் தோன்றுங்கொள்க. கட்டளையடி யிரண்டும் உருமெனவே, சீர்வகை

உஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

யடிக்கு வெண்சீரும்
ஆசிரியவுரிச்சீரும்
பொருந்தவரும்

என்றுணர்க.

ஒண்சீர்வந்தனை

மேற்கூறுப.

வண்புகழ் நிறைந்து

வசிந்துவாங்கு

(முருகாற்றுப்படை)

என ஆசிரியவுரிச்சீர்

பொருந்தவந்தது.

உ௬.

கலித்தளை பருங்கிற் க

டியவும் படாது.

இது
கட்டளைக்கலிக்கட்
சீர்மயங்குமாறு
கூறுகின்றது.

இ-ள்.
கலித்தளையாளுய
கலிப்பாவில்வரும்
நேரடியிடத்து ரு
முன்னிரையிற்ற
விரண்டுசீர் வருதலும்
நீக்கப்படா. எ-று.

† உண்மை

இறந்தது கழீஇயிற்று.

‘பூங்குழை யடுக்கம்டார்

செருக்குத்

துறைவகேள்’ ‘வீள

ங்குமணிப்

பசும்பொன்னின் வியனி

விளையாடி’ எனவரும்.

‡ இவ்வாறு கூறவே,

சீர்வகைக் கலியடிக்கு

மொழிந்த

ஆசிரியவுரிச்சீர்களும்
எனைச்சீர்களும்
வேண்டியவாறு :
மாயிற்று.

௨௫.

குவிக்கலை மட்டுவாயி
னேர்று றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தனைறே
நெறியு மோர்க்கே.

இதுவும்
கட்டளையடிக்கோர்

சீர்வரையறை

கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) கலித்தளை

யாளுடைய கலிப்பாவிற்வரும்

நேரடியிடத்து

புளிமா என்னும்

நேரீற்றியற்சீரிரண்டும்

ஏற்றற்குரித்தன்று, தன்

னைத் தெரிவோர்க்கு.

எ-று.

இங்ஙனம்

வணங்கோதகவே,

சீர்வகையடிக்கண்

இவ்வி ரண் வருதல்

பெறுதும். உ-ம். “

ஐயிரு தலையி னரக்கர்

கோமான் ”

எனவே, நேரீற்றியற்சீர்

ஒழித்த எட் டியற்சீரும்

கலிக்குவருதலும் ற்கும்

வெண்பாவிற்கும் ஒழிந்த
பத்தியற்சீரும் வருதலும்
பெற் உள்.
வஞ்சி பருங்கினு
மிருதி பிஸ்வா.

---

* " இன்சீ
ரிசையைய வருவ தாயின் "
(௩) என்னுஞ் சூ
த்ரங் க.

† ஆசிரியத்திற்

கடிபப்படாவா நசெயென்றி

ரசண்டுக்கடி.

என்றவாறும்.

‡ இவ்வாறு

கூறுகெவ' என்பது இ ந

நனம் மெலையடையு

டளையடியணகெ

என்றதாம்;

நச்சினார்க்கினியருரை.

இது கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாவில் வரப்பெறுமியற்சீர் கூறுகின்றது; சித்தளைமருங்கினும் ஒன்றாது வஞ்சிமருங்கினும் என வாளா கூறினாயின் கட்டளையன்மை பெறுதும்: தளைத்தற்றொழில் கட்டளையடிக்கண்ணாகலின்.

இ-ள்.

வஞ்சிப்பாவிடத்தும்

அசைச்சீர் இரண்டும்
ஒழிந்தவொடுங்கல்லா
நற்சீர்க்கண். எ-று.

என்றது

மற்றைப்பாக்களை ப்போலச்

ஈ ||் லையங் இ ரு ஈ ன் மா க் இ லை ய ன் றி

நற்சீர்ஜே தா றும் கட்டுமன்

வேறுபாடுஜோன் றத்

தாக்கப்படும் ஹ்தை வந்நி

;வேண்டுதலின்

அவ்வோவாவை படர்

பெரும்பான்மை ல்லா

ஜேமா, புளி

என்னும் இரண்டும் எ-று :

என்னை : முதற்சீர்

வருஞ்சீரோடு தொட

ங்கால் இருதற்றொழிம்

பெருவதி ன்ற
சீரகமின் ; னவே,
கலிங்கு
:தியலிடத்துச்
சிறுபான்மை
ஆக்கப்படுமோசைபடமும்
ற்கும் என்று
ஏர்க. உம்மை இறந்தது
தழீஇயிற்று. உ-ம். "
சொற்றக் கொடியுயரிய"
களிறுங் கதவெறிந் தனவே"
என சேர்த்தியற்சீர்

முதற்கட் டுங்காவாயின.

அகல்வயன் மலேவேலி,
நிலவுமணல் வியன்கானல் "
(புறம்-கஎ) எனவும்

மேதக மிகப்பொலிந்த,
வோங்குநிலே வயக்களிறு "
(மதுரைக்காஞ்சி)

னவும் ஒழிந்த இயற்சீர் முதற்கட் டுங்கின. இவை கட்டளையன்மையுண
க. "புன்காற் புணர்மருதின்" "தேன்றாட் டீங்கரும்பின்" என் கலித்து

றியவழித் [illegible] ங்கின.

இனி " மண்டிணிந்த
[illegible] [illegible] ம், [illegible] னேந்திய

விசும்பும், விசும்புதைவருஉம்
ளியும், வளித்தலைஇய தீயுந்,
தீமுரணிய நீரும்'' (புறம்-2)
என சாற்றுக்கண் திருக்கல்
பெரும்பான் மையாதலின்
இறுதி ல்லா எனப்
பொருள்கூறலா ரமை
புணர்க. 'மருங்கு'
என்றதனன்
கோர்க்கவஞ்சிக்கே
இவ்வையைற: யனிலெ

வஞ்சிக்கு ழின்னெறனை
உணர்க.

(உக)

உள இசைகிலே
கேறைய நிருவ வாயி
— னானைசகிலே
வனையார்
சிக்கிலு பெறலே.

இ—

* இக்கலித்தொகை காட்டிய

இயற்சீர்கள்

அளவெடுத்துக் கூறப்படுவன

என்று கொண்டு

அளவெடை வெண்சீர்

என்பர் பேராசிரியர்.

† “ வஞ்சிப்பாவின்

அடியிற்றினிக்காது

சேர்ந்தியற்சீர் என்றவாறு;

டினவே, அட்டுத்தக்கன

ர்நச்செடுயும் என்றவாறும்'

என்பது உரையாசி

ரியருரை.

நடப

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இது நான்கசையுஞ்

சீராம் இடனும் உடைய

என்கின்றது.

ஓ-ள். இசை கிலை ...

. .. . ..வாயின் எ-று

த்தைசகிலைமையாற் சி, மை

ப்பட கிறைந்து

நிற்குமாயின். அசை........

பெறல் எ-று அசைக்

ப்பட்ட சொற்களே

யெல்லாம் சிற்கிலை

பெறுதற்கு வரையார்.

எ-று.

உ-ம். 'கழுகொருமா

மன்னவர்க்குங் கை' * ;
புனருடன் பேரெ
"எய்போற் கி.. க்காவெ
ன் னெறு" (வெண்பா
மாலை-வாகை-உ உ) ' னை
யட்ட களித்து" (களவழி-உ
(க, உஎ, கூ ங) என னோரையை
யும், க்கை யும், னோபனை யும்,
நிலை பனை யும் ஆயிற்று.
இவை ஒரே ரவோரா
காட்டிற்றேனும் ஒழிந்த

அவைகட்குங் கூறுங்கொள்

க. இங்ஙனம் கூ(று)

வண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த்

தாகும்' (செய்-௬௨.)

என்றவிதி இதுமாம்

௨அ இயற்சீர்ப்

பாற்படுத் தியற்றினர்

கொளலே

தளைவகை சிதையாத்

தன்மை யான.

இஃது எய்தியது

ஒருமருங்குமறுத்தது;

இயலசையீரண்டுஞ்

செய்தியுந் தொடரா

என்றலின். உ-

ரியலைத்தட்கும் என்றலின்

எப

செய்தவித்தாஉமாம்.

இ-ள். இயற் .....

..பந்து எ-து முன்னர்க்

கூறிய உரியசை

டுப்

இயற்சீர்க்கண்ணே கூறுபடுத்து.

தளைவகை..........யான

•

ன-து

யற்சீர்க்குக்

கூறுந் தளைவகை கெடாது

தன்மையக்கண்ணே:

இயற்சீ

னால் எ-து அவற்றையும்

இயற்றிக் கொள்க. எ-று.

* அவிழ்க்த

துணியணைக்கு மம்பலமுஞ்

சிக்கு

மகிழ்ந்திடுவார்

முன்னை மலருங்—கவிழ்ந்து

நிழறுமா யானை

நெடுமாண்டேறக் கின்னரி

கழுவொழா

மன்னவர்தங்கை" (பொய்கையார்வாக்கு:

யாப்பருங்

விருத்திமேற்கோள்-ரு.ரூ)

† பொன்னார

மார்பிற்

புனைகழற்காற் இன்னிலைப்

ருண்ணேனெனன்

ஞாழலிக்கை

பற்றினேற்—கண்டேற

மனேறே

வாயெல்லா மல்குநீர்க்

கோழிப்

புனறுடன் பேரு

வருமே.

(யாப்பருங்கலவிருத்திமேற்கோள்

'அஃதான் றென்ப

வெண்பா யாப்பே' ம

ன்புற் உரையாசிரியரும்

இவ்வுயிர் வந்தொழிந்தோர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கூ.எ

நேரீற்றியற்சீர் அதிகாரத்தாற் றேமாபுளிமாப்போலத் தட்டல் கொ தளைவகை சிதையா என்றது எய்தியுந் தளையா என்று கொள்க. 'மூலே க்கிற் றென்று முனிவான்' 'மெய்த்தோர் நிறைந்துக் கணம்புகல்' இரண்டசைச்சீரும் இயற்சீர் வெண்டளையாகத் தட்டன. 'தளைவகை தயாத்தன்மையான' என இடம் நியமித்தது, சீர்வகையான் அசை சீவே வறுகின்ற அடியுறழ்ந்து எழுபது எனப்பட்ட தளைவகை நோக்குங் வேறெண்ணுந்தொகைபெறுது இயற்சீர்க்கண் அடங்குமென்றற்கு;

வே, கட்டளையடிக்கே

இவ்வரையறை: அல்வழி

வரையறையின்மையிற்

கொள்ளப்படாதென்றுணர்க. இக்காலத்தார் சீர்வகையடிக்குந் தளை
ள்வர். "இடைமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு, பெடைவெருண்டு" † என்

ழிக் கண்டு என்பதனை

இயற்சீர்வெண்டளை

யென்பர். இனிக் 'கலித்தளை

.வயின்' (செய்-உ௬) என்றதன்பின் இச்சூத்திரங்கூறுதலின், இவையுங்
பிக்கு விலக்குண்டு ஆசிரியத்திற்கும் வெண்பாவிற்கும் உரிய வாயின; [illegible]

ரு, ஆசிரியத்திற்கு

இயலசைமயங்கிய

இயற்சீர்நான்கும்

உரியசைமயங்

இயற்சீர்ஆறும் ஆக இயற்சீர்பத்தும், மூன்னிரை யீற்ற ஆசிரியவுரிச்
சீரண்டும் ஈண்டுக்கூறிய அசைச்சீரண்டும் ஆகப்பதினான்கும் அடியுறழு
மாயிற்று. வெண்பாவிற்கு இருவகை இயற்சீர்பத்தும் வெண்சீர் நான்கும்
அசைச்சீர் இரண்டும் எனப் பதினாறு சீரும் அடியுறழுமாயிற்று. கலிக்கு
நேரீற்றியற்சீர் ஒழிந்த இயற்சீர் எட்டும் வெண்சீர் நான்கும் ஆசிரியவுரிச்
சீர் இரண்டும் எனப்பதினான்கும் அடியுறழுமாயிற்று. இனி நாற்பத்தைான்

...ண்மைவகைப ...ரக்

இயற்சீர்பத்தும்

ஆசிரியவுரிச்சீர் இரண்டும்

வெண்

நான்கும் அசைச்சீர்இரண்டும் எனப்பதினெட்டாயிற்று. இவற்றுள்
நடிலைமைப் படுவனபட்டு முப்பத்தொன்றுமாறு 'சீர்நிலைதானே' (செய்-
ா) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதும். (உஅ)

சீலவிலங்கு நீள்புருவஞ்

சென்றெரிய நோக்கி

மூலவிலக்கிற் றென்று முனிவாண்—மலைவிலங்கு
கார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போழ்து. (யாப்பருங்கலவிருத்தி கஎ, நஎ)

மேற்கோள்-

† தடமண்டு தாமரையின்

றாதாடல் வண்டு

ணிடைமண்டிச் செலவதனைக் கண்டு—பெடைமண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கழிந்

தூழி நடாயினை ஊர்.

(ஷை-கூக)

கூஉ.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உ-கூ வெண்சீ ரீற்றசை
நிரையசை யியற்றே.

இது வெண்சீராற்
கலித்தளையாமாறுணர்த்துகின்று.
கலிக்கு ... வி
நேரீற்றியற்சீர் நிகரா ... ம்
பற்றி இயற்சீர் கூறிய
தல்லது கலியதிகாரம்
காமை யுணர்க.

௫-ம்.

வெண்சீர்ற்றளை எ-து

வெண்சீர்கள்

பலதொடர்ந்து யடிபுன்

நின்றவழி

அவ்வெண்சீர்களுள்

ளற்று நின்ற சீரின்

முதலசை நிரையசையியற்று எ-து

மற்றை நிரைமுதல்

வெண்சீர் வந்து கல

யாயவாறுபோலக்

கலித்தளையாம். எ-று.

என்றது,

வெண்சீர் பின்னர்
நிரைவந்து கட்டளை
இறந்தது.
அதுவுமன்றி வெண்சீர்
நான்கும் ஒன்றிலும்
அது வெண்டளை.
தருகலிற்
கட்டளையாகாமைகருதி
முன்னர் மூன்றுசீரும்

பகைத்தே

வேண்டுமென்றும்,

அவைதம்முட்பகைத்தலிற்

பின்வருஞ் சீர் ஒ

பகைத்த

தன்மையேயாய்த்

தளைவேலோசையே

திகழ்த்துமென்றுங்க

வெண்சீர் என்றது

அஃறிணையியற்பெயர

ாதலிற் பன்மைப்பாற் பட

வெண்சீர்களுந் என

எழுனுருபு ெ சாக்கது.

ஈறுஎன்றது இறுதி

ஈற்றசைசெயன்றது

இறுதிச்சீரினுடைய

அசையென்றவாறு.உம். "

குமளவன்றி யழலென் னை

வெம்மையால்'

(பாலைக்கலி-உ) ஈண

இல்லெ

கள் பகைத்து வந்து

ஈற்றுச்சீரின்

முதற்கணின்ற நேரசை

ரிலையன

த்துள்ள

லோசைகோடலிற்

கவித்தலையாயிற்று. இது

கட்டளைக்கே

பது 'தளைவகை

சிதையாத் தன்மை யான

' (செய்-உஅ) என்றின் ா

ரத்தாற் கொள்க.

"அரிதாய வறனெய்தி

யருளியோர்க் களித்தலும்

க்கலி-கூ) என்புழி

வெண்சீர்றுதி
நிரைமுதலியற்சீர்
தட்டவிற் றுஃ
சை இறவா,தாயிற்று,
'பண்டரங்க மாடுங்காற்
பணையெழில் வணைமெ
(கலித்தொகை-கடவுள்
வாழ்த்து) போன்று.

௩0 இன்சீ
ரியைய வருகுவ
தாயின்

வெண்சீர்

வஞ்சியாசிரிய

வடிக்கே.

இது கட்டளை

யல்வழி வெண்சீர்

மயங்குமாறு உணர்த்திற்று.

இ-ள். இனிய

ஓசை பொருந்த வரும்

ஆசிரிய வடிக்கண் வெ

வரப்பெறும். எ-று.

உ-ம். "இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத், தமிழ்; ங்கிய தலையாலங் கானத்து" (புறம்-கக) என்றவழித் தலையாலம் ௬

நச்சினார்க்கினியருரை.

௬௬

டி புள் இன்சீர் இயைய வெண்சீர்வந்தது. வருகுவதாயின் என்ற ஒரு
ான் ஓரடிக்கண் ஒன்றே வருதல் சிறப்புடைத்து: பலவருதல் சிறப்பின்
(ரு0)

௧. அந்நிலை
மருங்கின் வஞ்சி யுரிச்சீ
ரொன்றுத லுடைய
வோரொரு வழியே.

இது வஞ்சிச்சீர்
ஆசிரியத்துத் தூங்குமாறு
கூறுகின்றது.

இ-ள். அந்நிலை மருங்கின்

எ-று கட்டளை யல்வழி

இன்சீரியையவரின். இ........

வழியே எ-று

வஞ்சிச்சீர்களும்

ஒரோவோர்வழி

ஆசிரியத்து பொருந்துதல்

உடைய. எ-று.

ஒருவழி யென்றது

ஒரொருவழியென்றது

அறுபது வஞ்சிச் சீரினும்

நூற்சீரோவருதலும்

அவைபயின் றுவா ராமையும்

அறிவித்தற்கு. உ-ம்.

ர்சுரம், புலிசேர்சுரம்,

மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு,

மாசெல்கடறு, புலி

ங்கடறு, பாம்புசேர்வாய்,

பாம்புவருவாய்,

களிறுசேர்வாய், களிறுவரு

எனவரும். செய்யுள்.

"யாரியோ டு மலர்க்க

மாத்தாட் கொன்றை, குறி

யொடு கமழுங் குன்ற

நாடன்' என மாசேர்கூரமும்,
புலிசேர்கூரமும் வங்
r. "முன்றிலா டு மஞ்ஞை
ஆஇலை கறிக்கும்" என
மாசெல்காடு வந்தது. |லிநா
று துவர்வா யமர்த்த
நோக்கின் " எனப்
புலிசெல்காடு வந்தது.
ண்போன் மலர்ந்த
வண்டுமயங்கு தாமரை "
எனமாசெல்கடறுவந்தது.
ரடிவழங்கு குன்று கண்டு

போகி " எனப்
புலிசெல்கடறு வந்தது.
"காடு ரா வுழிதரும் கடுங்கண்
யானை " எனப்
பாம்புசேர்வாய் வந்தது. "
சந்து ாதுய வுழுக செங்குரற்
சிறுதினை " எனப்
பாம்புவருவாய் வந்தது.
ாநந்துநாடாத் திருந்து
சிலம்பிற் சேக்கும் "
எனக் களிறுசெல்வாய் வந்தூ.
கூட றுகவரா விழிந்து

காண்யாறு வரித்த "
எனக் களிறுவருவாய் கூ.
பாம்புவருவாய்
களிறுவருவாய் என்ற
இரண்டும் நேர்பும் நிரைபும்
ன் வருதலின் நிரைநடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீரெனப்படா.
௩)

௫௨. நாற்சீர் கொண்ட
தடியெனப் படுமே.

இது *

திருத்தமுறையானே
சீருணர்த்தி
அடியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நாற்சீர் கொண்ட அளவடியை அடியென்று சிறப்பித்துக் றப்படும். எ-று.

---

* முதற் சூத்திரத்தை 'யாத்தசீரேயடியாப்பெனாஅ' என திருத்த முறையானே.

5

௫௪

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எனவே, ஒழிந்த* நான்கடியும் சிறப்பிலவாயிற்று. 'திருமழை த விருணிற விசும்பின்' (மலைபடுகடாம்) 'அகர முதல வெழுத்தெல்லா (திருக்குறள்-க) 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' கலி-உ0) என நாற்சீரடியாற் சான்றோர் மூன்றுபாவுங் குறளடியானும் சிந்தடியானும் சிறுபான்மை கூறினர்.

கூறியவாறு

௫௫ . அடியுள்

எனவே தளையொடு

தொடையே.

இது நாற்சீரடியின்

சிறப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். அந்நாற்சீரடியான் வருங் கட்டளையடிக்கண் உள்ளன பதுதளையும் பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூ தொடையும் என வரையறைப்படுவன. எ-று.

எழுபது தலைப்பகுதியாற் கட்டளையடி யெனவுறழ்வதூஉம், றிருபத்தைந்தடியென வரையறைப்படுவதூஉம், பத்தொன்பதி திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்றென்னும் தொடைப் பகுதி படுவதூஉம் நாற்சீரடியேயாயிற்று; எனவே, நாற்சீரான்வருஞ் சீர்வ குத் தளையுந் தொடையுங் கொள்ளின், அவை,வரையறையின்றென அளவடி இரண்டியைந்தும் ஒன்று வந்துந் தொடைகோடலும், ஒ நான்கும் விகற்பத்தொடை கொள்ளாமையும் உணர்க.

௫௪. அடியிறந்து

வருக வில்லை

மொழிப.

இது

கட்டளைப்பாட்டிற்குத்

தொடைக்கும் ஓர் கருவி

கூறு

இ-ள். அறுநூற்றிருபத்தைந் தடியுள்ளும் ஓடி நின்றங்கு வ
அடியும் முன்னின்றவடியை இறந்து வருதலில்லை என்று செ
ஆசிரியர். எ-று.

என்றது, முற்கூறிய தளைவகையேயன்றி, அடியோடு அடி
-த் தளைகொள்ளுங்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென்
தொடை கொள்ளுங்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென்பதூஉ
தாயிற்று; எனவே, தேமா தேமா தேமா தேமா என்னும் அடி
டை கொள்ளுங்கால் "வாமா னேறி வந்தோன் மன்ற" என வந்
வரல் வேண்டுமென்பதூஉம், "தேமாஞ் சோலைத் தீந்தே னுண்
தும்பி யாகல் கண்டது" எனத் தளைவழுவாகித் தொடைப்பகுதி

* குறளடியும், சிந்தடியும் நெடிலடியும் கழிநெடிலடியும்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௫

பதூஉம் கூறியவாறாயிற்று.

இனி வெண்பா விதுவர்

"சென்றே யெறிப

நகால்: சிறுவரை, நின்றே யெறிப பறையினை நன்றேகாண்" (காலடி.-௩௪)
பன்னிரண்டெழுத்தடியான் றனையும் இருகாற் சொல்லி எதுகை

ளுங்கால் அடியோடடிக்கூட்டத்துக் தளைவகை சிதையாது தொ
பகுதியுட்பட்டவாறு காண்க. "யானூடத் தானுணர்த்த யானுண

ரிட்டதற்பின், ரூனூட

யானுண ர்த்தத்

தானுணரான்—ரேறனூறு"*

பதினெண்கெழுத்தின்

இகந்தின்றே னும் தளைவகை

யொன்றுத

இருடைப் பகுதியுட்

பட ரவாயிற்று. வண்டு வாரு

வாரு வாரு என

ற வடியை மீட்டும் வண்டு

வாரு வாரு வாரு எனத்தந்து

தொடை

ன்னுங்கால் ஆசிரியத்தளை தட்டு
வழுவாயிற்று. கலிக்கு
அன்னதோர்
ரயமையின்று. அது “
வெண்சீர்ற் றளை ”
(செய்-உக) என்னுஞ் சூத்
த்தானும், “தன்சீ ருள்வழித்
தளைவகை வேண்டா”
(செய்-௬௬) என் ற
சூத்திரத்தானும் உ ணர்க.
வளை அகவலும் வெள்ளையுமே
வரைறப் பட்டன. இதனானே,
அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியும்

நம்முன்னர்த் தேம வந்து தளையுந்
தொடையும் வழுப்படாமற்
கொள்ளுமென்றவாறு.

௫௩. அடியின் சிறப்பே
பாட்டெனப் படுமே.

இதுவும்
அக்காத்தீரடியின் சிறப்புக்
கூறுகின்றது.

இ-ள்.
அடியின்பாட்டே எ-து
அக்காத்தீரடியென்னும்

உறுப்பான்

ந்த பாட்டையே எ-று.

சிறப்பிலைப்பதே ல-து

சிறப்புடைப்பாட்

டென்று கூறப்படும். எ-று.

' அடியிறைற் செய்யுள்

வரையறை கூறலின்றி

மாத்திரை முதலிய

றுப்பான்

இத்துணைப்பதிக்குச்செய்யுளென்று

வரையறை கூறப்படாமையின்

முடியான் வந்ததே

பாட்டென்றார். அது மூவகைச்

சங்கத்தாரும் பிறசான்

றோரும் காற்சீரடியானே

மூன்று பாவும்வரப்

பெரும்பான்மை செய்யுட்

செய்து, வஞ்சிப்பா

சிறுவரவிற்றாகச் செய்யுள்

செய்தவாற்றானுணர்க. (௫௫)

ட

நூற்கா. நாலெழுத் தாதி யா

க வாறெழுத்

௪.   தேர்மிய நிலத்தே

குறைவடி யென்ப.

அடி   ௧

யாறுடைத் தாறுணர்த்த

யாறுணரா விட்டதற்பின்

ஏறுடை யாறுணர்க்கக்

காறுணரான்—றேறா து

கொய்தார் வழுதி குளிர்மாங்

கனியகல

மெய்நி மிராக்கழிக்க

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௯௭. எழுத்

தென்ப இருகுடிக் களவே

யிரெழுத் தேற்ற

மல்வழி யான.

௫௮. பத்தெழுத்

தென்ப நேரடிக் களவே

யொத்த

நாலெழுத் தொற்றலங்

கடையே.

௫௯. மூவைந்

தெழுத்தே நெடிலடிக்

களவே

யீரெழுத்து

மிகுதஇ !பியல்லெடன
லொழிப.

௨௦. மூவா
றெழுக்கே கழ்நெடிற்
கலேவ
யிரெழுத்து மிகுதஇ
மிவட்டெபறு டைண்ப.

இவை
ஐந்துத்திரமும்
உதாரணைச்சருக்கமும்

உரையிலையு ஞெக்கீ
உடனெழுதப்பட்டன.
இவை நாற்சீரடி
இத்தனைப்
பகுதிப்படுஞ் (
அவற்றது பெயரும்
முறையுங் தொகையுங்
கூறுகின்றன.
க:
ள் ।
ஓ-ள்.

நாலெழுத்து முதலாக
ஆறெழுத்துக்காறும்
ஏறிய அடி
நிலத்தையுடைத்து
குறளடி எ-று.
சிந்தடிக்கெல்லை
ஏழெழுத்தெதுகை
றுமே என்று கூறுவர்,
எட்டு மொன்பதும்
இரண்டுமல்லாதவிடத்து ;
அள வடிக்கெல்லை
பத்தெழுத்தொன்றுமே

என்றுகூறுவர்,

அகடுடைட 'க

பதினொன்றும்

பன்னிரண்டும்

பதின்மூன்றும் பதினைன்குமாகிய

நான்; (

மூத்தாகிய நான்கு

நிலைனும் ஏற்றமாய் வார

ரதவழி. என்று. செடு

பெடுத்த்

க்லை பதினொக்கெழுத்

தொன்றுமே என்று

கூறுவர் அதற்குப்ப திரு
பதினேழுமாகிய
இ ரண்டெழுத்து
மிக்குவரும் நிலமிரண்டும்
இயல்பெ ।

கூறுவர் எ-று. கழிநெடிலடிக்கெல்லை பதினெட்டெழுத்தாமென்று வர், அதற்குப் பத்தொன்பதும் இருபதுமாகிய இரண்டெழுத்தும் மிக்

குநிலமிரண்டையும்
இவ்விடத்தே பெறுமென்றுசொல்லுவர்.
எ-று.

குறளடியொழிந்தனவற்றை இங்ஙனம் வகுத்துரைத்தார், தலையிடை கடை யென்னும் மூன்று கூற்றான் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புமிழிவு மு மையின். உ-ம். ‘பேர்ந்து ... தன்றே’* இதனுள் நாற்சீரடிச்சட்பதினேழு த்தைவகையடியும் முறையானே வந்தவாறு காண்க. மக்களுட்கூர்க்குறி னைக் குறளனென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானைச் சிந்தனென்றும், பவமைந்தானை அளவிற்பட்டானென்றும், அவனிற்

சிறிது வேறுபாடு

* இச்செய்யுள்

முழுவதையும் இந்நூல்

கஉ-ம் பக்கத்துக் காண்க.

2 பாட்டின்

'பன்னெல்லூர' எனவும்,

'அமைமென்றோள்'

எனவு

'இரும்பமன்மலிரிடை'

எனவும்,

'அணிநடையசைஇய'

எனவும்　　　　பாடபே

ங்கொள்க.

, நச்சினார்க்கினியருரை.

நடை

டியானென்றும், அவனின் மிகநெடியானைக் கழியநெடியா னென்றும் றுபவாகலின் அவைபோலக்கொள்க, இப்பெயர். இவை சீர்வகை யடிக் கொக்கும்: என்னை? சுருங்கியவெழுத்தானும் இருசீரானும் வருவன குற எனவும், ஏறியவெழுத்தானும் மூச்சீரானும் வருவன சிந்தடி எனவும், டநிகரான வெழுத்தானும் நாற்சீரானும் வருவன அளவடி எனவும்,

கவெழுத்தானும்

ஐஞ்சீரானும் வருவன

நெடிலடி எனவும்,

அவற்றின்

க வெழுத்தானும்

அஃறிணை ஒருமை இருமையைக் குறிக்கும் வினையாக்கப் பெயர் தோன்றுதல் இருமை முதுகுணம் புதுசெய்தல் முதுவென்றி மோதிரம் போகு விடுவிப்பதனால் விறுதல் பதில் பரிமாறும்

பொருள்

மகள் பொருள் வழியடைதல் ஓர் பொருளுக்கு எனப்பட்டப் ஓர் கொன்று காப்பது

அவர் குறிப்புகள் பொருள் தோன்றும்

அந்தந்த ஆகுபெயர் வினைப்பெயர் ஆர்தல்

...த்தன் மன்னே' (ஏழ-ஏழ.) 'நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பிரியா வறி
...ா முந்நீர்இ' (குறிஞ்சிக்கலி க) 'கவிர்ததழ் கதலிய துவரித ழரிவை
கலிமயிற் கணத்தொடு விளையாட' * 'மூவடிவி னிரண்டு சூழ்சுடரு
ன முழுதுலகு மூடி முளைவயிர நாறி' என இவற்றை முறையானே குறளடி

சிந்தடி, அளவடி, நெட்டடி,

கழிநெட்டடி

...க்கன சிறப்பில.

ச. சீர்நிலை தானே

ஐயெழுத்...

இது மேலெழுத்...

தென்னணி அடி

...த்தென்னணி வருகின்றது.

று

எனப்பெயர் கூறுப; என்சிரின்

திறவாது.

வருந்த கட்டளையடிக்குச் சிறும்

ஈ இ-ள். ஒருசீரினது

நிலைமைதான் ஐந்தெழுத்து

இறந்துவராது. எ-று. க்

பெருமைக்கு எல்லைகூறி

வரையறுப்பவே,

சிறுமைக்கு எல்லை வரை

றப்படாது: ஒன்று

முதலாக வருதல்

பெற்றாம். அசைநிலையிற்

பிரித்

ிற்றலிற் றனே யென்பது பிரிநிலை யேகாரம். அவற்றையுஞ் சீரென
-க்குச எனின்:—அவை இயற்சீர்ப்பாற்படுத்து இயற்றவேண்டா; இங்
ரம் பாற்படுப்பனவற்றைச் சேரக்கூறலின் மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்
ரம். இனி அவை மூன்றெழுத்தினிகவாமை உரையிற் கொள்க. அச்

---

* "மூவடிவி னிவிரண்டு சூழ்சுடரு நாண முழுதுலகு மூடி முளைவயிர
ரித், தூவடிவி னிலங்கு வெண்குடையி னீழற் சுடரோய்நின் னடிபோற்

சொல்லுவதொன்

றுண்டாற், சேவடிக

டாமரையின் சேயிதழ்க

ளன்றேவு சிவந்தனவோ

சேவடியின் செங்கதிர்கள்

பா யப், பூவடிவ
கொண்டனை போ
பொங்கொளிசுள் கூப் ந்து
புல்கொளா
வாலெமக்கெம் புண்ணியர்
 கோவே.''
(யா ப்பருங்கலவிருத்தி
மேற்கோள்.)

கூ அ
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

சீர்கள் வருமாறு:

—நாங்கை,சயும் வண்டும்

ஓரெழுத்துச் சீரெண்ட

ஞாயிறு, போதுபு,

போபோறு, மின்று,

வரகுவளை இயைங்கு ஆறும்

ஆச் சீராகும் என்ப;

புளிமா, பாதிரி,

வலியது, மேவுசீர், ,

கூமருது, கடியாறு,

விறகுதீ, மாசெல்வாய்,

நீடுகொடி அமலொடுகூ

மூத்துச்சீர்

பழினென்றாகும்;

கணைவிஃ, பெருநாணு,.

காருருமு, உமழகளிறு,

மாவருவாய்,

புலிசெல்வாய், நா

ணுத்தளை, உமறுபுலி

பதுசீரும் நாலெழுத்துச்

சீராகு மென்ப;

நரையுருமு, புலிவருவா

கொடி மூன்றும்

ஐயெழுத்துச் சீராகு

மென்ப.

(எழுத்தளவெஞ்சினு சாரூ)

என்னுஞ்சூத்திரத்தான்

இங்ஙனங்காட்டினும்.

ஆகச்சீர் முப்பதாம்.

சஉ. நேர்நிலை

வஞ்சிக் காறு மாகும்.

இது வஞ்சிப்பாவினுள் வருஞ்சீர்க்கு எழுத்துவகை கூறுகின்

இ-ள். சமநிலைவஞ்சிக்கு ஆறெழுத்துமாம். எ-று. *

அஃது இருசீரான் வரும்; முச்சீரான் வருவது வியனிலைவஞ்சி,

யதிகாரத்தாற் †

பெருமைக்கெல்லை

கூறினார்.

சிறுமைக்கெல்லை [கூறுப.

னவே,

ஆறெழுத்தினிகந்தன

கட்டளையடிக்காகாவென

உ ம்மை இறந்தது

தழீஇயிற்று,

ஐந்தேயன்றி

ஆறுமாமென்றலின்;

முற்கூற்றிய உ
காரணங்களுட் காண்க.

௪௫. எழுத்தளா
வொற்றினுஞ் சீர்நிலை
தானே
குன்றலு
மிகுதலு மில்லென
மொழிப.

இது முற்கூறிய

சீர்கட்கெல்லாம்

பொதுவிதி.

இ-ள்.

எழுத்தளவெஞ்சினும்

எ-து முற்கூறிய

சீர்களெல்லை

டளையடிக்குத் தத்தம்

எழுத்துக்

குறைந்துமிக்கும் தம் அள

விறந்து

சீர்நிலை...... .மொழிப

எ-து அவை

அவ்வச்சிரெணவெபட்டுச்

செ = = . அவ்வப்பாக்களின்

ஓசையை யுணர்ந்து,

ஒருதன் மையவாயே நிற்கு

கப்பெருக்கம்

இன்றென்று கூறுவர்

ஆசிரியர். எ-று.

எனவே, அவை

கட்டளையடிக்கு

எழுத்தெண்ணி அடிவகு

ருன், இயற்சீரும் உ
ரிச்சீரும் ஒருநிலை
மப்படுதலும், வஞ்சிச்சீர்

---

* 'இருசீரான்
வருதலின் சமநிலைவஞ்சி
எனப்பட்டது' என்று
சிரியரும்.

† இதற்கு
மேனின்ற அதிகா
ரத்தான் கொள்க.

‡ சு சு-ஆம்

குத்திரத்துட் காண்க.

நச்சிஞர்க்கினியருரை.

௬௯

முதலும் உடையவேனும், அவ்வெழுத்திற்கல்லது சீர்க்குச் சுருக்கப்
கமின்றென்று கூறியவாருயிற்று. தானே என்றதனுன்* அசைச்
ம் இருநிலைமைகொள்க. அவை இருநிலைமைப்பமொறு—'இயலசை

யெ வியற்சீர் நான்கனுட்,
புளிமா வொழிந்த வியற்சீர்
மூன்று, நூற்றை

ஞாயிறு பாதிரி, வலியது கணவிரி யெனவிரு வகையா, யிருமூன்
யம்பினர் புலவர்' நுந்தை-ஒரெழுத்துத் தேமா, ஞாயிறு-ஈரெழுத்து

ரி,
வலியது-மூவெழுத் துக்கணவிரி:
இவற்றுட் குற்றுகரம்
எழுத்தெ
ப்பெருமையான் அலகு
பெறுதலின், இருநிலைமை
எய்திற்று. உரி
மயங்கின இயற்சீராறும்,
போதுபூ, மேவுசீர்,
விறகுதீ, உருமுத்தீ
ரறு, நன்ஞானு, பூமருது,
காருருமு, மழகளிறு,

நரையுருமும், கடியாறு,

நாண் என்று

ஈருகரத்தான் ஈராறாகும்.

இவை குற்றுகர

முற்றுகரங்க

இருநிலைமை எய்தின.

இருவகை இயற்சீராய

பதினெட்டு, புளிமா

ம் பத்தொன்பதாகும்; ஆக

இயற்சீர்பத்தொன் பது;

இவற்றுள் 'நங்கை

ா புளிமா வேசீறு, மன்றி

வந்த வீரென் சீர ாய்ப்,

பாதிரி கனவிரி

நின் றவையு, மொன்றி

வந்தன வாசிரி யந்தளை,

யொன்று தனவே வெ

ளை யாகும்' 'முன்னிரை

யீற்றவா சிரிய வுரிச்சீர், நீடு

கொடியே நாணு

ளயே, ஊரு புலியே விரவு

கொடியொன, வீருக ரந்தா

னீரிரண் டாகிப்,

புரி கனவிரி போலத் தட்கு

ம்' என உரிச்சீர்கள்
இருசீர்வெண்டை எய்தின.
ஈடு மின்னும் வா கு
மாவுமெனைக், கண்டவீ குகர
வைசக்சீர் நான்குங்,
ோ புளிமா வாக்ஞ் நட்கும்
' ான அவைசக்சீரும்
இருசீர்வெண்டையெய்தின.
ன்சீர் நான்கும் ஒருசீ
ர்வெண்டையேயா ம்,'வெண்சீர்
நான்குந் தம்முற் றம்
ர், தட்ட வெண்டளை

கட்டளைக் காகா , சீர்வகை

யாஞ் வருங் கலிக்கும்

ரீளக்கு, மாகு மென்ப

வறிந்திசி னோரே'

'லெவண்சீர் தம்முடன் மாறுங்

ந்தளை, கட்டளைக் கலிக்கென் றுரைட்டிய தாகு, மதனோ டியற்சீர் ஒன்றி ந்து, கட்டளை வெள்ளைக் காகு மென்ப' 'இயற்சீ ரசைச்சீ ருரிச்சீர்வெண் ன, மயக்கற வகுத்த சீர்க ளெல்லா, மொன்று தலை யிட்ட வொருமுப் த.'—ஆக நால்வகைச்சீரும் முப்பத்தொன்று. இனி வஞ்சியுரிச்சீர்பலவிலை ப்படுமாறு—'குறளடிமுதலா' (௫௪) என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும்.

௯. உயிரில் லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ
வுயிர்த்திற மியக்க மின்மை யான.

— இஃது எய்தியது விலக்கிற்று.

இ-ள். உயிரில்.........படாஅ எ-று ஒற்றும் ஆய்தமுங் குற்றுகரமும்

த்தெனப் பெயர்

கூறினேனும் எழுத்தாக

எண்ணப்படா; என்னை?

* நானே என மிகுத்துச்

சொல்லியவதனுன்.

௪0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உயிர்.........யான எ-து அவை தத்தம் ஓசை இனிது விளங்க நி
குக்கூறிய எண்வகை நிலத்தினும் விளங்க இயங்காமையின். எ-று.

என்றது, எழுத்தெண்ணுமிடத்து அவை ஒழித்தெண்ணுக வாறு. இது கட்டளையடிக்கு *'பேர்ந்து சென்று' என்பதனுள் ஒழித்து எண்ணப்பட்டது. பின்னும்மேலோர் கொண்ட

கட்டளை! துறை சுந்தந்

தா ஸ்டகங்கட்கும்

இவ்வாறெழுத்தெண்ணுதல்

மென்றுணர்க.

சரி. வஞ்சி படிமேய

யிருசீர்த் தாகும்.

இஃது

அதிகாரத்தானின்ற

வஞ்சியடியாமாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய சமநிலைவஞ்சியினடி இருசீரையுடைத்தாம் எ-று.

விகாரம் பிரிநிலை, சிறப்பில்லா வியநிலைவஞ்சியினின்றும் பிரி வியநிலை வஞ்சிக்குக் கட்டளை யின்று. இங்ஙனம் கூறவே, வஞ்சியடி வாற்றான் உறழப்படுமாயிற்று. அது

'குறளடி முதலா' (இள)

என் காட்டுதும். இங்ஙனம்

வஞ்சியுறழாவிடிற்

குன்றக் கூறலென்னு

தங்கும்.

சா சா. தன்றி

ஒழுக்கின் இன்மை

மொன்றே.

இது முன்னர்ச்

சமனிலைவஞ்சிக்குப்
பெருமைக் கெல்லையின்
ஈண்டுச் சிறுமைக்கெல்லை
கூறுகின்றது.

இ-ள். அவ்வஞ்சிச்
சீருக்கு எழுத்தின்
சிறுமை மூன்றே.

'தேன்' என்றது
முற்கூறிய வஞ்சியை.

உ-ம். கொண்

கொலைக்களிறுகடாஅய்'

எனவரும். எகாரத்தானே

மேல் வருகி

நிலைவந்நிக்காயின்

ஆமெழுத்திணிழிந்து

ஈரெழுத்தானும் வருமெ

ன்க; நுந்தைகாங் என

வரும்.

சன: முச்சி ராஅம்

வருமிட னுடைத்தே.

இஃது ஒழிந்த

வியஙிலெவஞ்சி

கூறுகின்றது.

———————— ீ "பேர்ந்து

சென்று சார்ந்து சார்ந்து

" என ஒற்றுங் கு,

ஒழித்தெண்ணப்பட்டமையால்

எருத்தடியாயிற்று"

என்றார் பே

† ௪௨-ம் சூத்திரம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௲௲

இ-ள் வஞ்சியடி

இருசீரானன்றிச்

சிறுபான்மை மூச்சீரானும்

வரப் பெறும். எ-று.

'உடைத்து' என்றதனான்

இது கட்டளையன்மையும்

சான்றோர் செய்யு

பயிலாமையும் பெறும்.

இரண்டனையும் வஞ்சியடி

எனவரையாது கூ

இரண்டடியும் மயங்கிவந்த

பாட்டை

மயக்கடிவஞ்சியென்வும்

வேறு வந்தனவற்றைக்

குறளடிவஞ்சி,

*சிந்தடிவஞ்சியெனவுங்கூறிக்கொள்க.

உ-ம். " தோ,

றுவைத்தம்பிற்

றுளைகொன்றுவ" (புறம்,
அ) எனவும் லக்கொரஅ
விலக்கம்போன்றனை "
(௭௯, ௭௯) எனவும்
குறள் டியும் டியும்
வந்தமையான் + இப்பாட்டு
மயக்கடிவஞ்சியாம்.

(௬௭)

௬௮. அசைகூ ஹௌ
மவ்வாயி ஹௌ.

இதுவும்

அதற்கெய்தியதோர் விதி.

௩-ன்.

அவ்விரண்டடியின்

கண்ணும் நான்கசையும்

கூறெய்வரப்பெ

. எ-று.

உ-ம். 'வான், வலந்திர

மருப்பட்டன' (புறம், ௪)

இதனை வாள்வலந்

என ஒருசீர் 'யாத்தசீர்' (செய், க) என்றதனுன் வலந்தருதல் வாள்மேற்
ன்று மறுப்பட்டன என்னும் பயனிலை நின்றுவற்றுதலின் வாள்என நே

ச கூறெயிற்று. ' அழ,

பதார்சேரறலி னகஞ்சிவங்கன

' ' வண்டு, மலர்தே

து வரிபாடின ' ' கலிறே,

கதவெறியாச் சிவந்துறை இ

' (புறம்—ச) என

க்கலை கூறெயிற்று

[illegible]

: கலிறே என்ற தொடர்

அவைபகலிற் பொருளின்

இனி இச்சூத்திரம் பொதுவாய்நிற்றலிற் றாக்கிரண்டுபட இடையினுங்
டையினுங் கூனாய்நிற்பனவுங் கொள்க. உ-ம். ‡ ‘கலங்கழா அலிற், றுறை,
ப்க்கானாதே’ எனத் துறையென இடைக்கண் நிரையசை கூனாயிற்று.
; மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி’ இதனுள் வழியென இறுதிக்கண்
ரையசை கூனாயிற்று. ‘தேரோடத் துகள்கெழுமின, தெருவு’ என இறு
க்கண் நிரையசை கூனாயிற்று. ஒழிந்தவை வந்துழிக்காண்க. (சஉ)

* சிந்தடியான்வருதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க என்பர் பேராசிரி

† ‘வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன’ என்னும் புறப்பாட்டு.
‡ § இவையிரண்டும் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் காட்டியன (ஒழிபி
· க.)

5 கூச

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

சாகூ. சீர்கூ

ஒத்தனொடிக்

குறித்தே.

இது போன்று

பாவிற்கும் உரிய

அளவடிக்கு

எய்தாதெய்தின்றது.

இ-ள்.

அளவடிக்குச் சீர்

கூறுதல் உரித்து. எ-று.

இஃது

இருவகையடிக்கும்

உரித்து : உ-ம். *'

அவரே, கேடிற் பொரு

டருமார் பாசிலை, வாடா

வள்ளியங் காடிறந்

தோரே' (குறுந் -

௨௧௬) †'உதுக்காண்,

சுரந்தானை வண்ணைக்

சுவணமாப் பூதன் இனுட்,

பெருந்தகையார்

பெருந்தகைமை

பிறழாவே பிறழினும்

மூன்றுபாவினும்

வந்தன.

எற்புழிக்கோடல்

என்பதனால் அடி

கோடும்.

தன்னினமுடித்தல்

என்பதனான்

வஞ்சிக்குங்கொள்க ; நீர்

முற்கொடுத்தார்

பிற்கொளவும்'
எனவரும்.

௫௦. ஐவகை
யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த
பதினேழ் நிலத்து
மெழுபது வகையின்
வழுவில வாகி
யறுநூற் றிருபத்
தைந்தா குமே.

---

* 'அவரோ' என்பது ஆசிரியம்.

† 'உ துக்காண்,

சுரந்தானை வண்மைச்

சுவணமாப் பூதன்

பரந்தானைப் பல்புகழ்

பாடி.—யிரந்தார்மாட் டி

ன்மை பகல்வது போல

விருணீங்க நின்று

மளித்தேர் மழை. இது

வெண்பா.

மாப்பூதன், சு

மாணமாப்பூதன் எனவும்

பாடம்.

‡ ' உலகினுட்,

பெருந்தகையார்

பெருந்தகைமை

பிறழாவே ட

சிருந்தகைய

சிருவரைமே

லெரிபோலச் சுடர்

சிறுதகையார்சிறுதகைமைசிறப்பென்னும்பிற

யுறுதகைமையுலகிற்கோர்பிழைப்பாகித்தோல்

இது கலி.

‡ ' உலகே,

முற்கொடுத்தார்

பிற்கொளவும்

பிற்கொடுத்தார்

முற்கொளவு

முறுதிவழி யொழுகுமே

யகுறை, னற்றிற நாடிக

நன்மை

பற்றற யாவையும்

பரிவறத் துறந்தே' இது

வழு

வைந்து மேற்கோளும்

யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்

காட்டியனை. (ஒழி

நச்சினார்க்கினியருரை.

௲௫

மேல் நாற்சீரடியினை *
ஐவகையாகக்கூறி இதனை
அறுநூற்றிருபத் தாகுமென
அவற்றின் விகற்பமுங்
கூறினார்.

இ-ள். ஐவகை.........காலை எ-து மேற்கூறிய ஐவகையடியும் விரிக்குத்து. மெய்.........நிலத்த எ-து பொருள்வகையமைந்த பதினேழ் நிலயாய். எழுபது.........வாகி எ-து எழுபதுவகைக் குற்றம் நீங்கி. அறு...

எ-தி

அறுநூற்றிருபத்தைந்தாம்.
எ-று.

எனவே,
பதினேழ்நிலத்தேறினும்
எழுபதுவகைக்குற்றம்

விரவினும்
நூற்றிருபத்தைந்து என்ற
கட்டளை யாகாவாயிற்று.

அகவற்கு இயற்
பத்தொன்பதும் உரிச்சீர்
நான்கும் அசைச்சீர் நான்கும்

ஆக இருபத்தே
ு, வெள்ளைக்கு இயற்சீர்
பத்தொன்பதும் வெண்சீர்
நான்கும் அசைச் .
நான்கும் ஆக
இருபத்தேழும், கலிக்கு
நேரீற்றியற்சீர் மூன்றொழிந்த
ற்சீர் பதினாறும் உரிச்சீர்
நான்கும் வெண்சீர் நான்கும்
ஆக இருபத்து
ன்கும், ஆக
எழுபத்தெட்டுச் சீர்களுள்

அகவற்கும் வெள்ளைக்கும்

சைச்சீர் எட்டும்

இயற்சீர்ப்பாற்படுத்துத்

தளைகோடலின் அவற்றை

இய

ர்க்கண் அடக்க எழுபதாம்.

சீர்கள் ஒன்று ஒன்றனொடு

தட்குங்கால் அவை

ாருளானன்றி ஓசையைக்க

ீக்குமாறின்மையின்

அவ்வோசை கெடாது

நதற்கு எழுபதுதளை

வழுவின்றிவரல்வேண்டும். என்பார்

' எழுபது வகை

ன் வழுவில' என்றார்

இவ்வண்ணங்

தளைகொண்டாரேனுந்

தளைக்குக்

ரித்த அசைச்சீரெட்டும்

சீராய்நின்று

அடியுறழுமெனவுணர்க.

அகவற்கு

னிரியத்தளையும், வெள்ளைக்கு

இயற்சீர்வெண்டளையும், இயற்சீரொடுகட்ட

ண்சீர்வெண்டளையும், துள்ளற்குக் கலித்தளையும் ஆக அறுநூற்றிருபத்
தைந்து தளையும் மூன்று பாவிற்கும் பகுக்குங்கால் அகவற்கு முந்நூற்றிரு

துநான்கும், வெள்ளைக்கு

நூமாம்.†

நூற்றெண்பத்தொன்றும், கலிக்கு நூற்றிரு

வ் 'மெய்வகை யமைந்த' என்றதனுன் நான்கு சீரினும் உறழ்கின்ற
ளை அடிமுதற்கண்ணே வெளிப்படவைத்து அவ்வச்சீரினடியாக்கிப் பெ

* குறளடி, சிந்தடி, நேரடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி: (செய். ௩௬, ௩௭,
௮, ௩௧, ௪௦.)

† "எள்ளற்ற முந்நூற்

றிருபத்து நான்ககவல்

வெள்ளைக்கு நூற்றெண்பத் தொன்றாகுட்—துள்ள

னவையறு நூற்றிருப தாமடி நாடி
னவையறு நூற்றிருபத் தைந்து."

௩௪

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

யருங்கொடுத்து

அகவற்கு ஒரோவொன்று
பன்னீரடியாகவும் ஒழிந்த
டற்கும் பிறவாறாகவும்
உறழப்படும்.

இனி அகவற்கு

உறழுமாறு :—' இயற்சீ
ருரிச்சீ ரசைச்சீர் கூ
ண்டு தலையிட்ட
வையைந்து சீரா, யகவற்
லெகா ரோவொன் றுறழு
மழி
னை, யீரா றென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே ' '
அகவற்குரியசீ ரிருபத்தே
ழ்ந்தையும் வண்டும்
மேதல்வரு மடுக்க,

னைங்காள் கொழுந்து மு
கொண்டு, பதினைந்
தளவு மேலிப்
பெருங்கொகை, யீரா
றீரா றகுடு
உ ௬. உ-ம். தங்கைத
வண்டு வண்டு வண
டெனவும் தங்கைத
காருரும
பூவு களிமுழவு எனவும்
தொழுத்தத் தோமாவடி

நான்குமுகற் பன்னி
னவும் உயர்வனவற்றிற்கு
முதலடியும்
முடிவிலடியு ங்
காட்டினோம். இ மேல்
வருவனவற்றிற்கும்
இடைநின்றனவற்றையு
மிவ்வாறே சேர்த்து ய்த்
தொட்டுக்கொள்க. வண்டு
வண்டு வண்டு வண்டு
எனவும் வண்டு ; மு
நளிமுழவு

களிமுழுவெ னவும்: வண்டு
என்றும் ஒலிமுழுத் தூச்
சீரடிட
ரண்டற்கு ம் முதலும்
முடிவுங்கா ட்டினும்.
'தேமா மின்று கா ரகுமுத
மடி,யைந்துமுத லீரெட்
டளவு முயர் ந்து, வந்த
தொகையு வொருட
றே' கூக. தேமா வண்டு
வண்டு வண்டு எனவும்

தேமா காருருமு ளி
களிமுழுவு எனவும் :
தேமா அடி பன்னிரண்ட
ற்கும் முதலும் முடிவும் ,
ஒடும் ; மின்னுவரு
என்னும் இரண்டற்கும்
இஃதொக்கும். ' ஞாயிறு
தாபூப் போரேறு புளிமா ;
அரவு முதலா வந்தவைந்
தடிப்பு, மாறு தெ பதிவேன
பூனவு, முயர் ந்த

இ,தாகைகா இருகுபஃ

காகுட் , கா, ' ஞாயி கு

வண்டு வண்டு எனவும்

ஞாயிறு களிமுழுவு

களிமுழுவு களிமுழுவு எ
ஞாயிற்றடி

பண்ணி பண்டற்கும் ம்

மூகதும்

பூடி வுங்காட்டமும். டே
பேபாபேரறு என்றும்

இரண்டற்கும்

ஃடு தாக்கும்.   புளிய   ா

வண்டு   வசை   ண்டு   எனவும்

புளிமாக்   காருருமூ

ளிமுழவு   நளிமுழவு

எனவும்   ஒட்டு   ரவுக்கும்

இவ்வாறே   யொட்டுக;

என்றைறங்கடிக்கும்

முதலும்   முடிவு   ண்க.

பாதிரி   வலியது   மேவுநர்

நன்றெணுப்,   பூமருது

கடியாறு   வ்   நீடுகொடி,

யாதி யாகிய வடிக

டாமே, யேழுமுதன்

ஆவா றனவு மு

தொகையாறு முடிவிட்ட

தொண்ணூறாகும்' கூரு.

பாதிரி வரகு

வண்டு எனவும் பாதிரி

களிமுழவு களிமுழவு

களிமுழவு எனவும் பாதி

பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்த எழற்கும்
தேர் யொட்டிக்காண்க. 'கணவிரி யுரறுபுலி காருரும பெருநாறு,

த்தி மழகளிறு

நாணுத்தளை முதலா,

வந்த வடிக ளிருநான்கு

ஒத்த பத்தொன்பானா

லும்முயர்ந்த தொகை,

நான்குமுடி விட்ட

ஒவண்டு பஃதாம் ' அசை.

கணவிரி வரகு வண்டு

வண்டு எனவும் கணவிரி

நெ மு நை யுருமு நை

யுருமு எனவும்

கண விரியடி.

பன்னிரண்டற்கும்

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩. ௫.

முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.
வுகொடி நரையுருமு முதல்வரு மடிக, ளொன்று தலையிட்ட விருநான்
தாட்டே, லயிங்கான் கனவு முயர்ந்த தொகைதா, மூவெட்டாக மொழிந்
ர் புலவர்' உஅ. விரவுகொடி வரகு வண்டு வண்டு எனவும் விரவுகொடி
மழ்வு களிமுழவு கள்ளிமுழவு எனவும் விரவுகொடியடி பன்னிரண்டற்கும்
லும் முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்ததற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக்காண்க.
தவற் குறழ்ந்த வடித்தொகை கூறி, ஞன்கு தலை யிட்ட நாலைந் தனோடு,
வாறு நூறு மொழிந்தனர் புலவர்' ஆக அடி முந்நூற்றிருபத்து நான்கு;

௪.

இனி வெள்ளைக்கு

உருபுங்கால் வரும்

வட்டும் ஒன்பதும் பத்தும்

அ

எழுத்தாறைய வடிகள்

முதலா வந்தவை

பதினெவ்வெழுத்துளவும்

உயரு

ல் ஓர் சீர் எட்டடியும்

எழடியும் ஆறடியும்

ஐந்தடியும் பெற்று

நாற்பெற

ந்தெதான்றும். ‘இயற்சீ

ரசைச்சீர் வெண்சீர் கூடி,

யிரண்டு தலையிட்ட

யைந்து சீராய், வெள்ளை

யுறழு மாறு கூறி,

வெட்டு மேழு மாறு மைமங்

மன், வெட்டு மடிகளைப்

பெருமவை தாமே'

'வெள்ளைக் குரியச் சிருப

தழனுள், நுந்தை வண்டு

ஞாயிறு போதுபூப்,

போரேறு புதலா வங்க

க, ளேழு தொட்டே

பீடே முளவு, புயர்ந்த

தொகை5ா வொருபஃ தா

’ சுடு.. உ-ம். நந்தை

நளிமுழவு வரகு. வரகு

எனவும் நந்தை மழகளிறு

ருமு காருருமு எனவும் நந்தையடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும்.
டிற்கும் இஃதொக்கும். ஞாயிறு வண்டு வரகு வரகு எனவும் ஞாயிறு

ருமு மாவருவாய்

காருருமு எனவும்

ஞாயிற்றடிக்கு முதலும்

முடிவுங்

காட்டினும். போதுபூ, போரேறு என்னும் இரண்டற்கும் இஃதொக்கும்.
மா மின்னு வரகு வலியது, பாதிரி மேவுசீர் நன்னுணுப் பூமருது, கடி
விறகுதீ மாசெல் வாய்முதல், வந்த வடிசீ ரிருநான்கு தொட்டே, யீ
ழளவு முயர்ந்து பெறுந்தொகை, பேயூ ரடி விட்டவே யொருபஃ தாகும்’
தேமா வரகு வரகு வரகு எனவும் தேமா நளிமுழவு காருருமு பாதிரி
வும் தேமாவடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும். மின்னு வரகு என்னுமி
டற்கும் இஃதொக்கும். வலியது வண்டு வரகு வரகு எனவும் வலியது

நருமு காருருமு பாதிரி எனவும் ஒட்டுக. ஒழிந்தவற்றையும் இவ்வாறே ாட்டுக. 'கணவிரி பெருவேணுக் காருருமு புலிசெல்வாய், மழகளி ுமுத்தீ மாவரு வாய்புளிமா, வரவுத் தீமுதலாக வந்த, வடிக னொன்பது ர் மூளவு, முயர்ந்து பெறுங்தொகை புணரக் கூறி, ஞன்குதலை யிட்ட வை ஏரு பஃதாம்' இச. கணவிரி வண்டு வரகு வரகு எனவும் கணவிரி காரு ம காருருமு தேமா* எனவும் கணவிரியடிக்குமுதலும்முடிவங்காட்டினும். ருருமு வண்டு வரகு வரகுஎனவும் காருருமு காருருமு காருருமு ஞாயிறு

நடு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எனவும்ஒட்டுக.

புளிமா வரகு வரகு

வரகுஎனவும் புளிமா

புலிவருஞ்

ருமு தேமா எனவும்

ஒட்டுக.

ஒழிந்தவற்றிற்கும்

எற்குமாறறிந்து

'நரையுருமு

புலிவருவாய் முதலா மடிக,

வீரைந்து தொட்டே யீரே

முயர்ந்து

பெருந்தொகை யீரைந்

தாகும்' ௧௦. நரையுருமு

வண்டு.

கு எனவும்

நரையுருமு ஈருருமு

பாதிரி தேமா என்வும்
நிரையுரு
கு முதலும்
முடிவுங்காட்டிறும்.
புலிவருவாய்க்கும்
இஃதொக்கு
னென்கெழுத்தினேறியக்காற்
செப்பலோசை திரிபுடைய
கட்டே?
பது
இசையொடுசேர்த்தியுணர்க.
'வெள்ளைக் குறழ்ந்த வடித்

தொ

ஒன்று

முடிவிட்டவெண்

ஒருபது நூறும்’ ௧௮௧.

இனிக்கலிக்கு

உறழுமாறு;—‘நேரீ

றொழிந்த வியற்சீ ரெட்டும்,

ஈ ரிருசீர் தம்மொடு கூட்டி, நான்குதலை யிட்ட நாலெந் தாதி, யொரு
ன்றைந்தடி யுறழப் பெறுமே’ ‘கலிக்குற ழுஞ்சீ ரிருபத்து நான்

ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு முதலா, வந்த வடிகள் பதின்மூன்று
டே, யொன்றுதலை யிட்ட வீரெட் டளவு, முயர்ந்து பெறுந்தொகை

ந்தாகும்’ ௧௮௨.

ஞாயிறு புலிசெல்வாய்

புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய்

ஞாயிறு புலிவருவாய்

புலிவருவாய் மாசெல்வாய்

எனவும் ஞாயிற்

முதலும்

முடிவுங்காட்டினும்.

ஒழிந்தவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும்.

றிற்கு முதலே

ஆசிரியத்தளையும் ஈற்றிலே

வெண்சீர் வெண்டளை;

குமரவேளின், '
நிரைமுதல் வெண்சீர்'
(செய்-௬௦) என்னுஞ் சூத்தி
ரமும் 'வெண்சீர்த்
தளை' (ஒழி, ௨௧)
என்னும் சூத்திரத்தானும்
கலித்தளையாமாறு
காண்க. 'பாதிரி வளியது
மேவுசீர் நன்றெனுப்,
ஆ கடியாறு விறந்தீ
மாசெல்வாய், நீடுகொடி
முதலா வந்த வடிக,

கொட்டே அூவா
றனவும், வந்து
பெறுங்கொகை யுரைப்பி
ன துவெவ
தூமுடி விட்டநா
லொருபஃ தாகும்’ எறு.
பாதிரி புலிசெல்வாய் ட
வாய்
மாசெல்வாய்எனவும் பாதிரி
புலிவருவாய் ட்லிவருவாய்
மாவரு:
வும்பாதிரியடிக்கு

முதலும்

முடிவுங்காட்டினும்.

ஒழிந்தவற்றிற்கும்

க்கும். 'கணவிரி

யுசறுபுலி காருரும

பெருநா, ஊருமந்தி மழ

னுத்தனே புலிசெல்வா

ய், மாவருவாய் முதலா வந்த

வடிகள், ஆமை

ட்டுப் பத்தொன்பா

னளவு, முயர்ந்து

பெறுந்தொகை முன்ன

ர°°(

கண்விரி புலிசெல்வாய்
புலிசெல்வாய் மாசெல்வாய்
எனவும், கண

வருவாய் புலிவருவாய்
மாவருவாய் எனவும்
கணைவிரியடிக்குமுத.

வுங்காட்டிறும்.
ஒழிந்தனவற்றிற்கும்
இஃதொக்கும். ' விரவுசெ
யுருமு புலிவருவாய்
முதலா, வந்த வடிக

ளீரொட்டுத் தொட்டே,
களவு முயர்ந்து
பெருந்தொகை, மூவைந்
தாகமொழிந்தனர் புல
விரவுகொடி
புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய்
மாசெல்வாய் எனவும் வி
—
நச்சினார்க்கினியருரை.
கூ க

நவாய் புலிவருவாய் புலிவருவாய் எனவும் விரவு கொடியடிக்கு முக முடிவுங் காட்டினும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். 'கலிக்குரி வுறழ்ந்த வடித்தொகை, யீரைம் பதனொடு நாலேந் தாகும்' கஉ0.

மூவகைப்பா விற்குமுறழ்ந்த தொகை, யறுநூற் றிருபத் தைந்தா ம' ஆக அடி கஉ௫*. இவற்றுள் அகவற்கு நாற்பத்தொன்றும் வெள் தப் பதினெட்டும் ஆக ஐம்பத்தொன்பதடிக்குத் தலைவழுப்படுதலின் வகைந்து தொடைகொள்ளுமாறு 'மெய்பெறு மாபின்' (செய். க0௯) னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும். (௫0)

௫௧. ஆங்ஙனம் விரிப்பி னளவிறந் தனவே

பாங்குற வுணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை.

இஃது ஒழிந்த நான்கடியையும் நாற்சீரடிபோல வுறழ்க என்பார்க்கு வுறழாமைக்குக் காரணங்கூறுகின்றது.

இ-ள். ஆங்ஙனம்.........தனவே எ-து அந்நாற்சீரடிபோல மற்றை கடியினையும் விரிப்பின் அவை இலக்கணங்கூறுதற்கு வரையறைப்ப ய எண்ணிறந்தனவாம். பாங்கு.........காலை எ-து பகுதியுற வறிந்தோர் த்குங்காலத்து. † எ-று.

ு. முதனூலாசிரியர் சிறப்புடையனவற்றிற்கும் சிறப்பில்லனவற்றிற்கும்
ணங்கிலக்கணங்கூறின் அவையொத்த விலக்கணத்தவாமென்று கருதி வ
றைப்படுவனவற்றிற்கே இலக்கணங்கூறி வரையறையின்றிப் பாந்தன
த்திற்கு இலக்கணங்கூறிற்றிலர். அவர்கருத்துநோக்கி இவ்வாசிரியரும்
ம் வும் அவ்வாறே கூறினேமென்று கூறியதாயிற்றிதன் கருத்து: ஆயிற்
ப், ப்புடைய க...னேயடி சான்றோர் செய்யுளுட் பயின்றுவரல்வேண்டும்
ெவனின் ; இந்நூல் செய்த காலத்திற் றலைச்சங்கத்தாரும் இடைச்சங்
ச,

வன * 'இனி அடி அறுநூற்றிருபத்தைந்தாமாறு ;—அசைச்சீர், இயற்சீர்,
ுபவுரிச்சீர், வெண்சீர், வஞ்சியுரிச்சீர் என்னும் ஐந்தினையும் திருத்தி
வந்தினையும் வஞ்சியுரிச்சீராக வுறழும்வழி இருபத்தைந்து விகற்ப
அவ்விருபத்தைந்தின்கண்ணும் மூன்றாவதைந்து சீரையுமுறழ நூற்
ுத்தைந்து விகற்பமாம். அந்நூற்றிருபத்தைந்தின்கண்ணும் நான்கா
ஐந்துசீரையுமுறழ அறுநூற்றிருபத்தைந்தாம்.' என்பது உரையாசிரிய
ர.

† 'ஈண்டுரைத்த முறையானே அஞ்சடிமுதலாக மேன்மேலும் உறழ
பிலவாம் எ-று. அஃதாவது அறுநூற்றிருபத்தைந்தினொடும் ஐந்தாவது
ம் ஐந்துசீரையும் உறழ மூவாயிரத்தொருநூற்றிருபத்தைந்து விகற்ப
; அதன்கண் ஆறாவது இவ்வகை யைந்துசீரையுமுறழப் பதினையாயி
ாறுநூற்றிருபத்தைந்து விகற்பமாம். அதன்கண் ஏழாவது வரும் சீரைந்
ரயும் உறழ எழுபத்தெண்ணாயிரத் தொருநூற்றிருபத்தைந்து விகற்ப
. இவ்வகையினுறழ வரம்பிலவாம். அன்றியும் இச்சொல்லப்பட்ட அ
னை அசையானும் எழுத்தானும் விரிக்க வரம்பிலவாம்' என்பர் உரை
சிரியர்.

௩௦

தொல் காப்பியம்

செய்யுளியல்

கந்தாநங் கட்டளையடி பயின்றுவரச் செய்யுள்செய்தார் என்பது இ
ரங்களாற் பெறுதும். பின்பு கடைச்சங்கத்தார்க்கு அஃதரிதாதலி
கையடிபயிலச் செய்யுள் செய்தாரொன்றுணர்க. இக்காலத்தார் அள
செய்யுள் செய்திலரென்று கடைச்சங்கத்தார் செய்த அளவடி சிறப்
காததுபோல அதுவும் கொள்க. வஞ்சிக்கு வரையறைப்படும்படி '
முதலா' (செய்-ருஎ) என்பதனுட் கூறுதும்.

ருஉ. ஐவகை யடியு *மாசிரியக் குரிய.

இது முன்னர்க் கூறிய கட்டளையடி இன்னபாவிற்கு உரியவெ

இ-ள். † நாலெழுத்துமுதல் இருபதெழுத்தின்காறும்
னேழ் நிலனும் ஆசிரியப்பாவிற்குரித்து. எ-று.

உயர்

---

* "மற்று ஆசிரியம் என்பது மகரவீறுநூலின் 'மஃகான் புள்ளி
தே சாரியை' (எழுத்-உ.ரு-கக) என்பதனான் அத்துச்சாரியை பெ
ண்டு மெனின், அது செய்யுள் விகாரமென்பாருமுளர்; அற்றன்று
நின்றது நான்காமுருபாயினன்றே அது கடாவாவது: அதனை வே
பொருண்மைக்கண் அக்குச்சாரியை ஈறுதிரியாது வந்ததென்று
படும்" என்றார் பேராசிரியர்.

† "நாற்சீரடிக்கண் வகுக்கப்பட்ட ஐவகையடியும் ஆசிரியப்பா
ய எ-று. ஐவகையடியும் உரியவெனவே அவற்றிற்கு முதலாகிய நா
முரித்தாயிற்று. உ-ம்.—'தேர்ந்து தேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து, நேர்ந்
து வாமனை கிளையிற், சேர்தரு வல்வினை சேர்த்தக லும்மே' இ
முதலடி நாலெழுத்தான் வந்தவாறு காண்க. 'குன்று கொண்டு நிரை
பொன்ற வந்த மாரி, சென்று காத்த திருவடி தொழுமே' இதன்க
லடி ஐந்தெழுத்தான் வந்தது. 'ஆறு குடி நீறு பூசி, யேறு மேறு
னைக், கூறு நெஞ்சே குறையிலை நமக்கே' இதன்கண் முதலடி ஆ
தான் வந்தது. 'போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி' இது முதலடி
தான்வந்தது. 'கன்றே றெண்ணி னென்றுகைம் மிகூஉங், க
பெருங்கா டாயினு, மொள்ளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்
முதலடி யெட்டெழுத்தான் வந்தது. 'சொங்குதேர் வாழ்க்கை ய
தும்பி' இஃது ஒன்பதெழுத்தான் வந்தது. 'காமஞ் செப்பாது
மொழிமோ' இது பத்தெழுத்தான் வந்தது. 'தாமரை புரை
சேவடி' இது பதினோரெழுத்தான் வந்தது. 'நாயுடை முதுநீர்
தாமரை' இது பன்னிரண்டெழுத்தான் வந்தது. 'அகலிரு
பாயிருள் பருகி' இது பதின்மூன்றெழுத்தான் வந்தது. 'யாவரு
யும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை' இது பதினாலெழுத்தான் வந்தது
வலனுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை' இது பதினைந்தெழுத்தான்
'விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய வுலகமும்' இது பதினாறெ
வந்தது. 'தேன்றூங் குயர்சிமைய மலைநாறிய வியன்ஞாலம்'
னேழெழுத்தான்வந்தது. 'கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதழ்
மாவும்' இது பதினெட்டெழுத்தான் வந்தது. 'நெடுங்கொடிய
நெஞ்சுடைய புகன்மறவரும்' இது பத்தொன்பதெழுத்தான்
'அமர்காணி னமர்கடந்தவர் படைவிலங்கி யெதிர்நிற்கலின்' இஃ
தெழுத்தான் முதலடியொன்று வந்தவாறு காண்க." என்பது உன
நுரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

சூ. அ.

என(வ   தளைவழுவின்றி
இருபத்தேழ்   சீரான்வந்த
மூந்நூற்றிருபத்து

ர்கடியும் ஆசிரியத்திற்கு உரித்து எ-று. முன்னர்ப் பொதுவாகவோதி
னை மீண்டுப்பகுத்தார். உ-ம். 'பேர்ந்து பேர்ந்து சென்று சென்று'

பது. இவ்வாறு ஓராசிரியத்துக்கண் ஐந்தடியுங் கூறினமுறையே நிற்க
ண்டுமெனவோதின்மையின் எவ்வாற்றானும் அவ்வைந்தும் ஆசிரியத்துக்

r வருதற்குரியவென்பதே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயிற்று. இக்கருத்தா
ர்றே 'பேர்ந்து சென்று' என்ற உதாரணத்து ஈரடிக்கூட்டத்துத்தளை
ப்பலவும் வருவதாயிற்று. (ருஉ.)

ருரு. விராஅய்
வரினு மொரூஉ நிலை யிலவே.

இஃது எய்தியது

இகந்துபடாமைக்காக்கது,

தளைவழுவியபுரியாது

சோவென்று கருதி யதளைச்

சீர்வகைவயாடியாமென்றலின்.

௩-ள். ஆசிரியம்

இருபத்துமூன்று தளையிற் சில

வழுவினும் மூற்கூ. பதினேழ்

நிலத்தினென்று குறைந்து

பதிறை

நிலத்தினீங்கிவாரா.ஏ-று

உம்மை

இறக்கத்தாகுதீஇயிர்ருகலொன்

நேரடிக்கட்டளை வழுப்பட்டவரிஷு

ம் வ கட்டளை பாகா ம்ரு

சிர்வகையுடியாய்.

ஜங்கிநழுக்தாழுதல்

இருபகிழுக் ழும் வரும் எ-று.

அது சான்றோர் செய்யுளுள்

வந்தபுழிக்காண்க. (ருக)

ருசா. நின்றீர் வகையினுங்

தேர்நிலை வகைத்து

பின்றீர் வகைய

னாந்தடிக்கு புரிய.

இஃது எய்தாத

தெய்துவித்தது ; உரிச்சொற்

சீர்வகையடியும் உரிச்சீர்

றீரவகையடியும் உள,

அவையும் முற்கூறிய

நாலகையிலேனும் பெறுமெ வின்.

தன்சீரொனவே அதிகாரத்தான்

ஆசிரியவுரிச்சீராயிற்று.

இ-ள். தன்சீர்வகையினும்

எ-று ஆசிரியவுரிச்சீரின்

கூற்ருனும். தளை

வகையினும் எ-று

அச்சீராணை

தளைநிலைக்கூற்ருனும். ...இன். .

....மூரிய

ை இன்சீர்ப்பகுதியோடே

அவ்வாசிரியம் மூற்கூறிய

நுவகையடியான்வந்

பதினேழ்நிலத்தினிக்கு

வாரா. எ-று.

தின்சீரொன்றைத்

வகையென்றது

முன்னிரையீற்ற விரண்டிணையுந்தளை
ரன்றேமென்றற்கும், வினை
நான்குரிச்சீருக் தளைகொள்
ளாமென்றற்குப்.

ணகிலைவகையென்றது உரிச்சீராற் றளைவருங்கால் ஓரடியின் இரண்டுவ
ஓசையுண்டாமென்றற்கு. இன்சீர்வகையின் என்றது ஆசிரியவுரிச்சீர் கா

யதீரவே: சீ [illegible] றமயித் [illegible] ங்கவே
ரலை [illegible] ப [illegible] ற த்தலின் இயற்சீர்கள்
ஒன்றிலே

வேரவேண்டும்
சீர்வகைக்கென் [illegible] பதாஉ [illegible] ம்,
அதற்கும் இன்றேசைமிக [illegible]

வேறின்றென்ப பாடம்,

மூன்றசையீற்ற

இரண்டும் இடையிஃ

வாரா முதற்கண்ணே

வந்து இயற்சீரோடு கூட்டு

ஒன்றுதலைத் தாமென்பு

அசை

யோரடிக்கிரண்டுவந்து

கூட்டாலும்

இன்றைசைக்கா॥மென்பு
அறிவிக்கற்கு.

௨-ம்.

ஓங்குகோட்டுத்
தொடுத்த பாம்புபுரை
யருவி, லிவ்ந்து ன்று
களிற்றி னிலங்குகோடு
புரைய' இவை இயற்சொ
ான்றிடையிட்டுச்சீரான்
வந்தன. 'பாம்புமணி
யுமிழும் பாறை

ளீங்குவாய்' இஃது
டிடையிட்டது.
'ஒங்குமலைப் பெருவிற்
பாம்புநாண் கொளீஇ'
(புறம் 'உவவுமதி யுருவி
னோங்கல் வெண்குடை'
(புறம்-௩) இவை தளை
சையான் வருதலாற்
கட்டளையாய்
இன்றளைபெற்றன.

இனி,

ஐந்தெழுத்துமுதலாத்

தன்சீர்வகை வருதலும்

தளைவகை,

ஏழெழுத்துமுதலாக

வருதலும்

உரையிற்கொள்க. அவை

' ஓங்குமே மீது பாய்ந்து

பாய்ந்து, முசுக்கலை யாடு

நாடற், குரைப்பைத்

யெவன்றெ, தோனே தோழீ

' இஃது ஐந்தெழுத்தாற்

றன்சீரடிவந்தது. ' ஆடு

துடங்கு காடு போந்து,
விளங்கிழை நகர்வயிற்
சேர்ந்தனை, முழங்குக ;
தழங்குகுரல் 'சிறந்தே'
இஃது எழுமுழுத்தாற்
றளைநிலையடி வந்தது. இயன்
றதனை இயற்சீர்ப்பாற்
படுத்திய அசைச்சீர்
இன்சீராய்த் தன்மையிலும்
தளைநிலைவகையிலும் வரு
ம். இஃது
இருவகையடிக்கு ம்

ணங்கூறிற்று.

௫௫. தன்சீ
ருள்வழித் தளைவகை
வேண்டா.

*இது
முடக்- ஆசிரியத்திற்குச்
சீர்வகையுந்
தளைவகையுங் கூறியவே
வெண்பாவிற்கும்
அவ்விரண்டுங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வெண்சீர்திறப

வெண்சீர்வந்தொன்றிய

வெண்டளை கட்

வெண்பாவிற்கு

வேண்டா. எ-று.

இத்துணையும்

அடியும் அடிக்குரிய

எழுத்தும் ஒதினர் ; இவ்

கண்

ஓசைவேறுபாடுணர்த்துந்

தளையிலக்கண ம் உ

ணர்த்துவார் அத்

கண் வருவதோர் ம

புணர். . . . . .ற்று.

தத்தஞ்சீர்:நிலவகையானுந்

: :நிலவகையானும்

இனியவோசை

வேறுபாட்டினையுடைய

ஐந்தடிக்கு

தன்சீருள் வழித்

தளைகள்

வேறுபாடுகோடல்வேண்ட

ா எ-று. எனவே ஈ

ரசையைக்

கருவிமன்றவாறாம்.

உரியதன்சீரொன்று

ஐந்தடியினும்

வழிநிலைபெறுந் தன்சீரொ

ன்றுகொள்க;

அஃதாவது குறளடியாக

ஐங்கு,

றினும் ஆறெழுத்தினும்

ஓரசைச்சீரும்

வருதலன்றி

மூவசைச்சீரான் ௨

ணைம்

பிறவாசிரியர்கொண்ட

மேலே ரான்றாசிரியத்தளை ,

தளையான்றி .

நச்சினார்க்கினியருரை.

ருக

எனவே. வெண்சீர் சிறப்ப

வெண்சீர்வந்தொன்றிய

வெண்டளை கட்டளை

க்கு சாடிக்கட்டத்துக்

தொடைகொள்வழி வேண்டும்

என்றுகொள்க.

தொடைகொள்வழிக்கொள்க.

தன்சீரென்றது வெண்சீரை;

உள்வழி என்றது அவ்வெண்சீரே

வருஞ்சீராயவழி என்றவாறு

; எனவே வென் றப
இயற்சீர்வந்தொன்றிய
வெண்டளை வேண்டும்
என்றவாறாயிற்று : !
†நுதலியதறிதற்பாற்படும்.
'வெண்சீர் ஒன்றின்
வெண்டளை யொன்றா' 'வெண்சீர்
ஒன்றினும் வெண்டளை
யாகு, !பின்சீர் விரவிய காலை
யான' என்று காக்கைபாடினியார் :
இது தளைகொள்ளாமைக்குக்
காரணம் " அள ; சிந்தும் "

(வைப்பு-நூல்)

வன்றுக்குக் கிரக்கா் க

ஆதாரம். (௬௬)

ரு௬. ஸ்ரீமான் நூங்கி

(கூ)ஷை சிவாயபி

லைசிரியக் கூலிமயன்

குழியல் வெண்டிடம்.

இது கட்டளையடிக்கட்

பக்தியாற் சேதுக் கட்டுமையாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள். இயற்சீர்ப்பத்தாம்

பிறசீரோ டியையுங்காற்

றக்கசீர்த்தளைச வரு ரின்

மூக லசை யோடொ ர ன் றியன்

அஃது ஆசிரியவடிக்குத்

தட்கு முறை

யென்றறியப்வென்பம், எ-று

ர, இயற்சீர்வெண்டளை,

வெண்சீர்வெண்டளை,

கலித்தளை, ஒன்றியவஞ்

சித்தளை, ஒன்றாதவஞ்சித் தளை

கண ஐ பூவகையினும் வஞ்சித்

தளை தட்டிடா

வஞ்சியுரிச்சீராய் வருஞ்சீர்

முதலசை யோடு ஒன்றினது

ஒன்றிய வஞ்சித்

தளையெனவும் ஒன்றாத

ஒன்றாத வஞ்சித்தளையெனவும்

வழங்குபவாகலின்

விருபாற்றானும் தளையாற் பயனின்மையின், நிலைமொழியாகிய வஞ்சியுரிச் சானே ஓசையுணர்த்துதலின் வஞ்சித்தளைகோடல் வேண்டாராயினர். ரீ வெண்சீர்வெண்டளையும் வெண்சீர்நிற்ப வருஞ்சீர்வெள்ளையும் வெண் தல் இயற்சீராதல்வந்து வெண்டளையாக வேண்டுதலின் நிலைமொழியாகி வெண்சீரை 'வெண்சீர் ஈற்றசை நிரையசையியற்றே' (செய்-உக) என ஓது லின் இதனை நிரையீற்றியற்சீராக்கினால் வருஞ்சீர் நேரசை முதலியற்சீரா தம் இயற்சீர் வெண்டளையாம். அவ்வாறன்றி வருமொழியும் வெண்சீரா

ர

தன்சீருள்வழித் தளைவகைவேண்டா

என்பதனெடுங்கும். - அத்தனே

நபாற்றுளும்

வெண்சீர்வெண்டளை

கொள்ளா ராயினர். இனி

ஒழிந்த நா

ததளையுங்கூற வேண்டாவாம்

இயற்சீரான் வருதலின்

என்னின்; அதன்கண்

* இயற்சீர்வெண்டளை கூறவேண்டுதலின் ஆசிரியத்தளையுங் கூறவேண்டுமென்க’ என்பது உரையாசிரியருரை.

† உதா. ([illegible])

௫௨

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ஒப்பினானவே

ஒவ்வாத்து

இயற்சீர்வெண்டளை

யென்றெறி

துக்கொள் ளப்படும்.

உ-ம். 'அகலிரு விசும்பிற்

பாயிருள் பருகி' (வெ

ண்) என்றவழி நேரும்

ர்றையும் ஒன்றி

னேரொன்று சிரியத்தளை

நி6

ன்று சிரியத்தளையாயிற்று.

' கற்க கசடறக் கற்பவை

கற்றபி-னி

ற்குத் தக' (திருக்குறள்

-க. கக) எள நேரும்

ர்றையும் ஒன்றுத் {

வெண்டளையாயிற்று. '

நீக்குநீர் ப் பரப்பி

னிவந்தெசன் மான்றே,

புழி நீத்தநீர் என்பது
நேர்புநேர் பாதிரிபோல
ன்று பாப்பின்
நேரொடு நிரை
யொன்றாசிரியத்தளைய
ாயிற்று. 'சேற்றுக்கா
லிலம்' இ
ர்புநேர் பாதிரி போலென்
று ஒன்றாது இயற்சீர்
வெண்டளையாயிற்று.
'காரேறுபொருத
கண்ணகன்செறுவின் '

என்புழிக் காரேறு என்று
சேர்பு பாதிரிப்போ லு
நின்று பொருக்
என்பதனை
நிரையொன்று
கூளா யா யிற்று.
'வாணுதேபாய' என நேர்
நேர்பு ஒன்றாது இயற்சீர்
டளையாயிற்று.
வாணிறைத்து பணைத்து
என நேர் நிரைபு பாதி
நின்று மணைக்கு என்பத

மேறுடு ன்ரைரவெயான் ரு ஒரிய

த்தலாயாயிற்று.

ருங்குதாங்கு ம்' எனை

மேநர்நிரைர பு ஒன்ருது

இயற்சீர்வெண்டளை

'வெயிலாடுமு சுவின்' எ

னை நிரைமேநர்பு

கணவிரிபோல ன்று

மூசு

மேறுடு நிரைரவெயான் ரு

ஒரியத்தலாயாயிற்று. '

வரையாடுவன்பறழ்

நிரை நேர்பு

ஒன்றுமையின் இயற்சீர்

வெண்டளையாயிற்று. '

கட, விசும்புகுடி' என நி

ரைநிரைபு ஒன்றி நிரைவெ

யான் ஆசிரியத்தளைய.

' நிலவிலங்கு நீள்

புருவம்' என

நிரைநிரைபு

ஒன்றுமையின்

வெண்டளையாயிற்று ; வ

ன உரிய சை மயங்கிய

இயற்சீரும் ஒன்றி
ஒருதாம் வந்தவை யுரைச்
சீரியன்றிடும்
இயற்சீருமாய்த்
தட்குமியாவு ணைம்.

ருள. குறளடி

முதலிரு வாவடி காறு
முறுப்பிலை யிலரே வ
வஞ்சிக் கென்ப.

இது வஞ்சியடி

புறமுபாறும் அது
வெபறுங்லெறு
முணர்த்திற்து

இ-ள்.

நாலெழுத்து முதலாகப்
பதினென்கெழுத்தளவும்
உ, பின, வஞ்சியடிக்கு.
எ-று.

முற்கூறிய அறுபது

வஞ்சியுரிச்சீருள்ளதும்
இருபத்துநான்குசீர் ஒன்று
இருநிலைமையவாகவும்
இருபத்தெட்டுச்சீர்
ஒரோவொன்று
நிலைமையவாகவும் எட்
டுச்சீர் ஒரோவொன்று
எட்டு நிலைமையவாகவு
ண்ணப்படும். அந்நணம்
கொள்ளவே

இருநூற்றிருபத்துநான்காம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௫௬.

அவற்றுள் இருநிலைமைப்படும் இருபத்துநான்கும் நேரீற்றட்டும், நிரை
றட்டும், நேர்பீறு நான்கும், நிரைபீறு நான்குமாம். அவை மாபோகு
ப், மாவழங்குவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய், பாம்புசேர்வாய்,
ம்புவருவாய், களிறுசேர்வாய், களிறுவருவாய் எனவும் மாசேர்சுரம், மா
சுரம், மாபோகுசுரம், மாவழங்குசுரம், புலிசேர்சுரம், புலிவருசுரம், புலி
ாகுசுரம், புலிவழங்குசுரம் எனவும் மாசேர்காடு, மாவருகாடு, புலிசேர்
டு, புலிவருகாடு எனவும் மாசேர்கடறு, மாவருகடறு, புலிசேர்கடறு, புலி
கடறு எனவும் வரும். மாபோகுவாய் என்றதற்கு மாமேவுவாய் என
றுகரங்கொடுத்து இருநிலைமையாக்குக. ஒழிந்தனவற்றுட் குற்றுகரங்க
த மில்வாறே முற்றுகரம் பெய்தொட்டுக. இவற்றுள் மாசேர்சுரத்திற்கு
ண் ஞாயிறு எனவும் மாவருசுரத்திற்கு மாவலியதெனவும் புலிசேர் சுர
திற்கு வருஞாயிறு எனவும் புலிவருசுரத்திற்குத் திருவலியது எனவும்
ழுத்துக்குறையுஞ்சொற்பெய்து இருநிலைமைபெய்க. இங்ஙனம் இரு
லைமையான் நாற்பத்தெட்டாயிற்று. இவற்றுள் ஏழெழுத்துச்சீர் இரண்
ம்.

இனி நான்கு

நிலைமைப்படும்

சீர்குபதத்தொடடும்

நேரீறுநான்கும், நிரை

ீறொட்டும், நேர்பீறொட்டும்,

நிரைபீறொட்டுமாம்; அவை

பாம்புபோகுவாய்,

ாம்புவழங்குவாய்,

களிறுபோகுவாய்,

களிறுவழங்குவாய் எனவும்

பாம்பு

சேர்கரம், பாம்புவருகரம்,

பாம்புபோகுகரம்,

பாம்புவழங்குகரம், களிறு
சேர்கரம், களிறுவருகரம்,
களிறுபோகுகரம், களிறு
வழங்குகரம் எனவும்
மாபோகுகாடு,
மாவழங்குகாடு,
புலிபோகுகாடு,
புலிவழங்குகாடு, பாம்புசேர்
காடு, பாம்புவருகாடு,
களிறுசேர்காடு,
களிறுவருகாடு எனவும்
மாபோகுகட

ழ, மாவழங்குகடறு,
புலிபோகுகடறு,
புலிவழங்குகடறு,
பாம்புசேர்கடறு,
பாம்புவருகடறு,
களிறுசேர்கட
று, களிறுவருகடறு
எனவும் இவற்றைப்
பாம்புபோகுவாய்,
மின்னுப்போகுவாய்,
பாம்புமேவுவாய்,
மின்னுமன்னு வாய் என

ஒன்று நான்காக

வா ய்பாடுபடுத்

தெல்லாவற்றோடு

மொட்டுக.

இவ்விருபத்தெட்டனுட்

பாம்புசேர்சுரத்திற்குப் பாம்புசேர்வது,

மின்னுச் சேர்சுரத்திற்கு

மின்னுச்சேர்வது எனவும்

பாம்புவருசுரத்திற்குப்

பாம்பு வலியது,

மின்னுவருசுரத்திற்கு

மின்னுவலியத்து எனவும்

களிறுசேர்சுரத் திற்கு
ஒளிறுஞாயிறு,
அரவுசேர்சுரத்திற்குப்
பரவுஞாயிறு என்னவும்
களிறு வருசுரத்திற்குக்
களிறுவலியது,
அரவுவருசுரத்திற்கு
அரவுவலியது எனவுங்
கொள்க. இங்ஙனம்
நான்குநிலைமைகொள்ள வே
நூற்றொருபத்திரண்
டாயிற்று.

இவ்விருபத்தெட்டனுள் மு
ற்றுகரம் மெய்த்தாக்
லெழுத்தாகு சீர் பதினைழும்
எட்டெழுத்தாகுசீர
ஒன்றுமாம.

நூ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இனி

எட்டுநிலைமைப்படுந்

சீரெட்டும் நேர்பீறுநான்கும்

கிலைரபீறு।

ன்குமாம். அவை

பாம்புபோகுகாடு,

பாம்புவழுங்குகாடு,

களிறுபோகுகா,

களிறுவழுங்குகாடு எனவும்

பாம்புபோகுகடறு, பா

ம்புவழங்குகடறு, களி

போகுகடறு,

களிறுவழங்குகடறு

எனவும் வரும்.

இவற்றுள் ஒன்றத்

மூன்றுரியசை யுண்மையின் முதற்கணின்றவற்றை யுரியசை யிரண்டற்கு
தனித்தனி முற்றுகரம்பெய்து பின்னிரண்டற்கும் முற்றுகரம்பெய்து நா

கு னிலைமை யெய்துவித்துப்

பின்னரீற்றினிரை

யுரியசையொன்றனையும் மு

றுகரமாக்கி யதனை

முன்னர்நின்றவற்றை

வேறுவேறு

முற்றுகரம்பெய்

நான்குநிலைமை

யெய்துவிக்க எட்டாயிற்று.

இவற்றுள் எழுத்தாஞ் சீ

பதினைந்தும்

எட்டெழுத்தாஞ் சீர் ஆறும்

ஒன்பதெழுத்தாஞ் சீர்

ஒன்றுமாய் ஆக

இருநூற்றிருபத்துநான்

காயிற்று. " அறுபஃதாக

வகுத்த வஞ்சியுள் மூவெண்

சீர்க ளிருநிலைமை யெய்தி,

நாலெழு சீராக நான்குநிலை

யெய்தி, யீ(நான் கிருசீ

ரிருநான்கு நிலையெய்தி,

யிருநூற் றிருபத்து

நான்காய் விரியும்: "அவற்றுளொன் பதெழுத் தாஞ்சீ ரொன்று, மிருநான் கெழுத்தா குஞ் சீரொன்பது, மேழெழுத் தெய்துவ முப்பத்து மூன்று, மாகநாற் பத்து மூன் றுமாக, நூற்றிரண் பத்தொன் றடியுற ழும்மே"

இனி யடியுறழுமாறு

*நாற்பத்துமூன்று

முறழுமாறு:—எட்டுந்லைமெ

ய்துவனவற்றில் அரவு

விரவு குரவு என

ஒன்பதெழுத்துச்

சீரொன்று:-நாங்

குநிலை

யெய்துவனவற்றில்

அரவுவிரவுசுரம்,

புலிவிரவுகுரவு, அரவுவரு

குரவு என

எட்டெழுத்துச்சீர்மூன்று:எட்டுநிலைமை

யெய்துவனவற்றில் அரவு

விரவு குரவு,
மின்னுவிரவுகுரவு,
அரவுஃமவுகுரவு,
அரவுவிரவுகடறு, அரவு
வங்குகுரவு,
களிறுவிரவுகுரவு என
எட்டெழுத்துச் சீராறு: ஆக
எட்டெழு
த்துச் சீரொன்பது;
இரண்டுநிலைமை
மெய்துவனவற்றில்
புலிவிரவுசுரம், புலி

வருகுரவு என

எழுழுத்துச்சீ ரிரண்டு:

நான்குங்லைமை

யெய்துவனைவற்றில்

அரவு விரவுவாய்,

மின்னுவிரவுசுரம்,

அரவுவருசுரம், அர

வுமேவுசுரம், அரவு

வழங்குசுரம்,

களிறுவிரவுசுரம்,

புலிவிரவுகாவு, அ

ரவுவருகாவு, மாவிரவுகுரவு,

புலிமேவுகுரவு,
புலிவிரவுகடறு,
புலிவழங்குகுரவு,
மின்னுவருகுரவு, அரவு
மேவுகுரவு,
அரவுவருகடறு,
களிறுவருகுரவு என
வெழுத்துச்சீர் பதினாறு:
எட்டுநிலைமை யெய்து
வனவற்றில்
மின்னுவிரவுகாவு, அரவு
மேவுகாவு, அரவு

ஃவி ரவுகாடு, அர

வுவழங்குகாவு,

களிறுவிரவுகாவு,

மின்னுமேவுகாவு, மின்னு

விரவுகடறு,

மின்னுவழங்குகுரவு,

பாம்புவிரவுகுரவு,

அரவுமேவுகடறு, அர

வுபோகுகுரவு,

களிறுமேவுகுரவு,

அரவுவழங்குகடறு,

களிறுவிரவுகடறு,

* ஒன்பதிற்றெழுத்துச்சீர்-௧.

எட்டெழுத்துச்சீர்-௩.

எழுழுத்துச்சீர்-௩௩

ஆ௩-௪ ௩ -

நச்சினார்க்கினியருரை.

௫௫

ளிறுவழங்குகுரவு என

எழெழுத்துச்சீர்

பதினைந்து: ஆக

எழெழுத்துச்சீர்

முப்பத்துமூன்று.

இனி ஒழிந்த நூற்றெண்பத்தொன்றும் அடியுறழுமாறு:—"மூவெழுத்துச்சீ ராறுதி யொன்பானா, நாலெழுத் துச்சீ ரேழாதி பத்து, மையெழுத்துச்சீ ரெட்டாதி பதினொன்று, மாறெழுத் துச்சீ ரொன்பது முதலீ, ராறு முயருங் காலை மேல்வருஞ், சீர்களு மூன்று நான்கு மைந்து, மாறு மெழுத் தானாகுஞ் சீர்வந், தாங்கவ் வெண்களை யுறழ்ந்த வடித்தொகை, யெழுநூற் றிருபத்து நான்கென மொழிப." இங்ஙனங் கூறியவாற்றான் இயற்சீர் கட்டளையடிக்குறழாவென்றுணர்க. உ-ம். 'கால்காய்ந்தது காம்புநீடி' என்பது ஆறெழுத்தடி. 'கல்கூர்ந்தது வில்லோர்சுரம்' என்பது எழெழுத்தடி. 'வான்பெய்தது மண்குளிர்ப்புற' என்பது எட்டெழுத்தடி. 'தேன்பெய்த

து செழுநகர்தொறும்' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி: இவை மூவெழுத்துச் சீர் மாசேர்காடு நான்கடியும் வந்தவாறு; ஒழிந்தனவுமன்ன. 'மண்மாய்ந்தென வுள்வீழ்ந்தது' என்பது எழெழுத்தடி. 'விண்மாய்ந்தென மேற்றொடுத்தது' என்பது எட்டெழுத்தடி. 'காடோங்கிய கல்கெழுசுரம்' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. 'கோடோங்கிய குறும்பொறைமருங்கு' என்பது பத்தெழுத்தடி. இவைநான்கடி நாலெழுத்து மாசேர்சுரம் நின்றுறழ்ந்தவடி: ஒழிந்தனவும் அன்ன. 'மழைபெய்தென வான்வெள்ளென்று' என்பது எட்டெழுத்தடி. 'தழைபச்செனத் தண்ணென்காவு' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. 'கமழ்பூந்துணர் கள்ளவிழ்தொறும்' என்பது பத்தெழுத்தடி. 'இமிழ்தாங்கிசை யினச்சுரும்புவர' என்பது பதினொரெழுத்தடி. இவை நான்கும் ஐயெழுத்துப்புலிசேர்சுரம் நின்றுறழ்ந்தவடி. இனி ஆறெழுத்துச்சீர் வருமாறு. 'அமைவிடுகொடி யஞ்சியோர்த்து' என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. 'கனைகுரலன கானத்தளகு' என்பது பத்தெழுத்தடி. 'தினைப்புனத்திதணையற்பிரியாது' என்பது பதினொரெழுத்தடி. 'மனைக்குறமகள் கடைப்புறந்தரும்' என்பது பன்னீரெழுத்தடி. இவ்வாறே யொழிந்தனவு முறழ்ந்துகொள்க. வஞ்சி மூன்றுபாவும்போலச் சிறப்பின்மையின் ஈண்டுப்போதந்து கூறினார். ஒழிந்த மூச்சீரடி சிறுவரவிற்றாகலின் அதற்குக் கட்டளையடிக்குக் கூறிற்றிலர். (௫௭)

௫அ.

அளவுஞ் சீரும்

வெள்ளைக்குரிய

தளைவகை யொன்றாத்

தன்மைடயான

இஃது

ஆசிரியவடிக்கும்

அதனைடத்தாகிய வஞ்சியடிக்கும் உரிய

கில ங்கூறி

வெண்பாவிற்குரிய

நிலங்கூறுகின்றது.

ஞ௱

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ-ள்.
அளவடியைந்தும் சிந்தடிமூன்றும்
என்ற எட்டுநிலனும்
பாவிற்குரிய,
தளைவகையொன்றாத
தன்மையான். எ-று.

'ஒன் றாத் தன்மையான்'

என் றாதனுைனே

ஒன் றியவாகாவாயிற்று

இயற்சீரொன் றிய

வாசிரியத்தளை

வாராமையும்

வெண்சீர்நிற்ப வெ

தொன் றிய வெண்டளை

செப்பலோசைக்குந்

துள்ளலோசைக்கு வெ
யவாகலின்

அதுவாராவென்றலும்

கூறிற்றாம்.

ஒன்றாதென்றதனை
த்தளை

வொன்றுமென்று

பொருடருமேனும்

அஃதிலக்கணமன்மை

எனவே முற்கூறிய

இயற்சீர்வெண்டளையையும்

வெண்சீரியற்சீரோ

வெண்சீர்வெண்டளையையும்

விலக்காமையுணர்க.

உ-ம். 'நின்று
நெடிது பெயர்ந்து'

என்பது

எழெழுத்தடியா

யிசைநிலை நிலை,

அசைச்சீரியற்சீராய்த்தட்டது. 'கற்றவரைச் சேர்வர் கலைநிறை
சியார், பெற்றன மென்றே பெயர்ந்து' இது பதினென்கெழுத்தடி
வறிந்தார்த் தேற்றியக்கா

லஞ்சுவ தில்லை' இது

பதினென்கெழு, னுஞ்
சீர்வகையொன் றவிற்

கட்டளையாகா.

இதனும்பர் நெடில்

வந்தன சீர்வகையடியாம்.

'வானவரு நான்முகனும்

வாசவனு மா, ரானவருங்

காணா வரன்'

எனப்பதினெழுத்தான்வந்த

வெண்சீரொ சீர்வகையடி.

' வானவரு நான்முகனும்

வாசவனுங் காணாரே '

என்ப. ளமேலோசைக்குணர்க

; இவ்வெண்பாவை

ஔந்திசைச்செப்பலெனப்

பி ளோர் கூறுவர். அவர்

கூறும் ஒழூகிசையுந்

தூங்கிசையும் பெரும்ப

பதினெண்கெழுத்தினிகந்து

வாராவென்றுணர்க.

முச்சீரான்வரும் ஏ

முதலிய மூன்றுநிலத்தி

னிகந்து வாராமை

யுரையிற் கொள்க. ' ம

ய் மாவருவாய்

மாவருவாய் மாவருவாய்,
மாவருவாய் தேமா
வரகு' பூ வருவாய் மா
வருவாய் மாவருவாய்
மாற்றினரோ ' என
இரண்டற்குள் கின் றவாறுங்
காண்க இதனை
மேலீரடிக்கூட்டத்துத்
தொடை ஞங்காற் கவிக்கு
வெண்சீரோடு தட்ட
வெண்சீர்வெண்டளை
கொள்

ணர்க.

௫௯. அளவடி
மிகுதி யுளப்படத்
தோன்றி
யிருநெடி
லடியுங் கலியிற் குரிய.

இது முறையானே
கலிக்குரிய
நிலங் கூறுகின் றது.

இ-ள்.

இருசீரடியும் எ-து

ஈரடியுங்

கழிசெடிலடியும்.........

தோன்றி எ-து

அளவடிக்குரித்தென

ஐவகையடியின் மிகு;

பதின்மூன்றும்

பதினைன்குமாகிய

எழுத்துக்களோடு

தோற்றப்பட்டயிற்குரிய

எ-து கலிப்பாவிற்

குரியவாம். எ-று.

நச்சினார்க்கினியருரை.

றுள

அளவடி யைந்தனுண் மிகுதியெனவே பதின்மூன்றும் பதினான்குமெ
ஏ பெறுதும். இனிச்சீர்வகையடியாய் இந்நிலங்களைத் தப்பி வருவன
கொள்க. உ-ம். "ஐயிரு தலையி னரக்கர் கோமான்" "சுற்றமை

ர் சுரிவளர் பித்தையர்"

(பாலைக்கலி-௩) எனப்

பதினொன்றும் பன் ன்டும்

எழுத்தான் வந்தன.

(௫௯) ௬0.

நிரைமுதல் வெண்சீர்
வந்துநிரை தட்பினும்
வரைநிலை
யின்றே யவ்வடிக்
கென்ப.

இதுவும்
அவ்வடிக்கெய்தியதோர்

தளைவிகற்பங்கூறுகின்றது.

இ-ள். நிரை.........தட்பினும் எ-து நிரையீற்றியற் சீரும் நிரையீற்றிய வுரிச்சீரும் நிற்ப நிரைமுதல் வெண்சீர்வந்து நிரையாயொன்றியக்ம். வரைநிலை.........கென்ப எ-து கட்டளையடிக்கு நீக்குநிலையின்று; வே கலித்தளையாம். எ-று.

உ-ம்.

"மணிபுரை திருமார்பின் மறுத்தயங்கத் தோன்றுங்கால்" என்

த் திருமார்பின் என்னு நிரைமுதல் வெண்சீர்வந்து மணிபுரை யென்னு யீற்றியற்சீரோடு தட்டுக் கலித்தளையாயிற்று. "ஓங்குநிலை யகன்மார்பி ளிதிகழு மாமேனி" இது நிரையீற் றாசிரியவுரிச்சீரோடு அவ்வாறு து; எனவே நிரைமுதலியற்சீர்வந்து நிரைதட்பினும் அதனோடு நேர் ல் வெண்சீர் வந்து ஒன்றுதொழியினுந் துள்ளலோசை பிறவாமையிற் ளையடியாகா என்றவாறு. அவ்வடிக்கெனவே இவ்விதி கட்டளையடிக் கூறியது. இதனானே நிரையீற்றியற் சீர்ப் பின்னர் நிரைமுதல் வெண் ம் நேர்முதல் வெண்சீரு முதல்வந்து பின்னர் வெண்சீர் அடுக்கிய வெ ளை வரினுஞ் சிறிது துள்ளலோசை பிறத்தலின் அதனைச் சீர்வகையடி ன்றுணர்க. உ-ம்.'அணிமுக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்கு, மணி மாமழைநின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்' (குறிஞ்சிக்கலி-உஅ) என னவும் பிறவுமாம்.

(௬0)

விராஅய

தன்னாயு மொழூஉ நிலை

யின்றே.

இதுவும் அவ்வழி

சீர்வகையான்

வருதற்கோர் விதி.

இ-ள். சீர்வகையான்

வருங்கலிப்பழ

தளைவிரவினுங்

கடியப்படா. எ-று.

என்றது வெண்சீரோடும் ஒழிந்த சீரோடும்விராய்த்தட்பினும். எ-று.
'மடியிலான் செல்வம்போல் மரனந்த வச்செல்வம்' (பாலைக்கலி-
8

௫-௭

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ந௪) எனவும் '

வயக்குறுமண்டிலம்

வடமொழிப்

பெயர்பெற்ற' (தொ. உ.)
எனவும் பிறவாறும் வரும்.

௯௨. இயற்சீர்
வெள்ளடி யாசிரிய
மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி
னிற்கவும் பெறுமே.

இது வெள்ளடி
ஆசிரியத்துள் வருமாறு

கூறுகின்றது.

இ-ள். இயற்சீர்

வெள்ளடி எ-து

இயற்சீர்வெண்டளை

யாசிரியச் சீ

ன்வரும் வெள்ள டி.

ஆசிரிய....... ..பெறுமே

எ-து ஆசிரியப்பாவின்க

ணிற்றற்குரிய மரபினவெ

ன்றக்கப்பெறும். எ-று.

உம்மை எதிர்மறை.

ஆசிரியவடியோடு மயங்கி
ஆதற்குரிமைபூண்டு
நிற்குமென்பார்
நிலைக்குரிமரபினென்றார்.
இதனானே மயங்கா மல்
இயற் சீர் வெள்ளடி முழுதும்
வரவும் பெறுமென்றுங்
கொள்வாருமுளர். உ-ம் '
எறும்பி யளையிற்
குறும்பல் சுனைய,
வுலைக்கல் லன்ன பாறை
யேறிக் கொடுவி லெயினர்

பகழி மாய்க்கும் ’
(குறுந்தொ, காலை-கஉ) என
இயற்சீர் வெள்ளடி
பின்வருகின்ற
ஆசிரியவடியோடு
மயங்கிவந்தது. இனி
‘கொடு நவில் வேட்டுவன்
கோள்வேட் டெழுந்த,
புகர்முக யானை நுதல்கண்மீ
தழுத்தி செங்கோற்
கடுங்கணை போது
மெழுஅது, நெஞ்சங்

கவர்ந்தோ னிறையி;

க்கண்ணே , இது

வெள்ளடிமுழுதும்

வந்ததென்று பேராசிரியர்

காட்டினர் இதனை

அகவலோசை

பிறக்குமென்றுகொள்ளின்

இயற்சீர் வெண்டளை,

ன்வருமென்ற

கட்டளைவெண்பா

வின்றுமெ மன மறுக்க.

இனி ஆசிரி

தாள் இங்ஙனே ம்

வ்ருமெனவே

வெண்பாவினுள்

ஆசிரியவடி முழுவதா

துன்றுளேயோடு வாரா

திறிது வருமென்றுகொள்க.

அது கலிக்கும் பரி

டற்கும்

உறுப்பாய்வரும்.வெண்பாக்களில்

ஆசிரியத்தளே வருமேனும்

அ

வெள்ளேக்கொச்சகமாமாறுமுணர்க.

(௬

சா௩. வெண்டளை

விரவிய மாசிரியம்

விரவிய

ளைமஞ்சீ ரடிய

மூளவென மொழிப.

௬ இது

மூன்றுபாவிற்கும்

ஐஞ்சீரடியும் வருமாறு

கூறுகின்றது.

(இ-ள்.)
வெண்பாவோடுங்
கலிப்பாவோடும் வி
ராஅயும் ஆசிரிய
வோடு விராஅயும் வரும்
ஐஞ்சீரடிகளும் உளவென்று
கூறுவர் புலவர். ௭

---

* 'கொச்சகவில்...
...... கண்ணே என்பது

செய்யுண்முழுதும்

சீர் வெள்ளடியான் வந்தது' என்பது பேராசிரியருரை.

(செய்-௯௨)

நச்சினார்க்கினியருரை.

ஈண்டுத் தளையென்றது அப்பாக்களை. வெண்டளையெனவே இரண்டு வெண்டளையும் அடங்கலின் அவற்றான் வெண்சீர்வெண்டளையான்வருஞ் சீர்வகைவெண்பாவுஞ் சீர்வகைக்கலியும் அடங்கிற்று. இனி 'நிரைமுதல் வெண்சீர்' (௯௰) என்னுஞ் சூத்திரம் இதற்கதிகாரமாதலின்

கட்டளைக்கலி

க்கும் ஐஞ்சீரடி கொள்க. . தலையென்றதனாற் கட்டளைவெண்பாவிற்குங் கொள்க. அடியும் என்ற உம்மையான் வெண்பாவினும் மிகவுஞ் சிறுபா

ன்மை வருதல்கொள்க.

உளவென்றதனாற் கலிப்பாவினுள்ளும்

அதற்குறு

ப்பாய்வரும் பாக்களுள்ளும்

பெரும்பான்மை வருதலும்

ஆசிரியத்துள் அடு

க்கிவருதலுங் கொள்க. உ-ம். ‘

கண்டகம் பற்றிக் கடக

மணிதுளங்க, வொ

ண்செங் குருதியுளோஒ

இடப்பதே கெண்டிக்,

கெழுதகை யில்லேன் இடங்

தூடப் பன்ஞெ, னழுதகண்

ணீர் துடைத்த கை.' எனவும்

'இடங்கிற் இடங்

கிற் இடந்த கயலைத், தடங்கட்

டடங்கட் டளிர்யல்

கொள்ளான் இடங்கில்,

வளையாற் பொலிந்தகை

வைவெயிற்றுச் செவ்வா,

யிளையாடன் கண்ணெக் கு

மென்று.' எனவும் இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறுகாண்க.

'அரவணிந்த கொடிவெய்யோ னகம்புக்கா னரசவையன் றகற்றியே' எனவும் 'அணிகிளர் கவிர்பொறித் துத்திமா நாகத் தெருத்தேறித், துணியிரும் பனிமுங்கீர்த் தொட்டுழந்து மலைந்தனையே' எனவும் இவை கலியுள் ஐஞ்

சீரடி வந்தன. 'தகைமிகு
தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ
ரினமாக' (குறி
ஞ்சிக்கலி-௩.) என்று
கலிக்குறுப்பாகிய ஆசிரியத்துள்
ஐஞ்சீரடிவந்தது. பிற
வுறுப்புக்களிலுங்
கலித்தொகையுள் ஐஞ்சீரடி
வருமாறு காண்க. 'சிறு
சோற்றானு நனிபல கலத்தன்
மன்னே' (புறம்-உ௬ ௧)
என்பது முதலாக நான்கடி

ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடிக்கி

வந்தன. தன்னினமுடித்தல்

என்பத

ஓற்

கட்டளை யாசிரியத்திற்குவருமேனு

முணர்க. இன்னும்

ஐஞ்சீரடியும்

என்ற உம்மையாற்

கொச்சகக்கலிக்கு ஐஞ்சீரடியும்

வருமாறுகொள்க; 'மன்

றுபார்த்து

நின்றுதாயைக் கன்றுபார்க்கு மின்னும் வாரார்' எனவரும்

; இத

ஙை இனைமென்பாருமுளர் பின்னுள்ளோர்.

கசு. அறுசீரடியே யாசிரியத் தளையொடு நெறிபெற்று வரூஉ நேரடி முன்னே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; கலிக்கு மேலே அறுசீரடியும் எய்துவித்தலின்.

(கங)

ஐஞ்சீரடி யெய்தியதன்

இ-ள். நேரடி முன்னே எ-து நாற்சீரடிக்கு முன்னும், பின்னும், அறுசீர்... வரூஉம் எ-து அறுசீரடி தனக்குரிய வெண்டளையோடன்றி ஆசிரியத் தளையோடு வழங்கப்பெற்று நடக்குங் கலியினுள். எ-று.

மூன் என்றதனை இடமுன்னாகவுங் காலமுன்னாகவுங் கொள்க
யொடும் என்ற உம்மையாற் றனக்குரிய வெண்சீர்வெண்டளையான்
லும் மயங்கிவருதலும்பெற்றும். உ-ம். *'முன்னைத்தஞ்சிற்றின்.....
யெம்மூர்'†'கைாபொரு கான்யாற்றங் கல்லத ரொம்முள்ளி......வார

இவை மூன்றுமடி. நேரடியாக முன்னும் பின்னும் அறுசீரடி வந்தன,
றுக்கு ஆறுஞ்சீர்க்கு ஆசிரியத்தளையான் வந்தன. நெறிபெற்று என்

பாக் கட்டளை விட்டன்றி யொருசெய்யுள் முழுவதூஉந் தானே வ
கொள்க. ‡"தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டை யஞ்செவ் வாய்
தோண்மேற் பெய்வான், கைக்கொண்ட நீருட் கருங்கண் பிறழ்வ க

றெண்ணி, மெ

ய்க்கண்ணும்

பெய்கல்லார் மீண்டுங்

கைாக்கே கெ மிளிர்வ

காணு, ரெக்கர்

மணற்கிளைக்கு மேமைழ

மகளிர்க்கே ஒ

கொற்கை'. எனவரும்:

இவை கொச்சகக்கலி.

"வரைபுரை திரைமே

மணநாறு நறுநுதல்

பொருட்டு வந்தோய்"

என ஆசிரியத்தளை

அறுசீரடி வந்தது.

கட்டளையன்றேற்

றளையென்றதனை

நாற்சீரடிக்கு; கோட
வின்றென்றார்;
இவற்றிற்குத் தளை
வரை யறை யின்று.
இவ, பின்னுள்ளோர்
இனமென்பர்.

கா ௫. எழுசீ ரடியே
முடுகிய னடக்கும்.

இது

முறையானே கலிக்கு
எழுசீரடியாமாறு
கூறுகின்றது.

---

* முன்னைத்தந்
சிற்றின் முழங்கு
கடலோத மூழ்கிப்
பெயர

வண்ணக் குரைப்ப வறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பெயருந்
தன்மை மிடவார் தணந்துகுத்த வெண்முத்தம்

புன்னைபரும்
பேயென்னப்

போவாரைப்

பேதுருக்கும் புகாரே

இது

மூன்றுமடி குறைந்து

மூன்றும் பின்றும்

அறுசீர் வந்து பேரா

சிரியர் காட்டியது.

† கலைவொரு

கான்யாற்றங் கல்லெத

ரெம்முன்ளி வருகி ராயி

னையிருள்

யாமத் தடுபுலிமேயா நும்

மஞ்சி யகன்று போக

நனையுருமே

றுங்கைவே லஞ்சுக

நும்மை

வரையர மங்கையர்

வவ்வுத லஞ்சுதும்

வாரலையோ.

இஃது

சிற்றயலிடு குறைந்து

இயற்சீர்ச் சிறப்புடை
வெண்டளானும் சிறப்பில்
வெண்டளையானும் வந்த
ஆசிரியநேர்த் துறைக்கு
யாப்பு கலவிருத்திகாரர்
காட்டியது (௭௬.)

‡ இது பேராசிரியர்
காட்டியதே. (செய்-௬
௪.) **நச்சினார்க்கினியருரை.**

கக

இ-ள். எழு சீரான் வரும் அடியே முடுகியற்கண்ணே பயின்று நடக்

எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. உ-ம்.

"கவிரிதழ் கருவிய துவரித மூரிளையர்கவிமயிற் றொகுதொடு விளையாட" என எழுசீரடி முடுகிவந்தது. இவை கலிக்கும் பரிக்கும் உரிய.

மூகொத எழுசீரடி வந்தழிக் காண்க. (௬௫)

சா. முடுகியல் வரையார் முதலீ ரடிக்கும்.

இஃது எய்தாத தெய்துவித்தது; எழுசீரடியே யன்றி அறுசீரடியும்

ரேடியும் முடுகு மென்றலின்.

இ-ள். எழுசீரடிக்கும்
ஐஞ்சீரடிக்கு முன்னின்ற
அறுசீரடிக்கும்
சீரடிக்கும் இம்முடுகியல்
நீக்கார். எ-று.

முதலீரடிக்கும் என்ற
வும்மை எச்சவும்மை
யாதலின் நாற்சீரடியும்
துணைப்பயிலாது
முடுகுமென்க. உதாரணம்

மேலைச்சூத்திரத்துட் காட்
ரும்.

(௯௯) நா. ஆசிரிய

மருங்கினும் வெண்பா
மருங்கினு
ம்

ஏழுவகை யடிய
மூன்றுத விலவே.

இது முடிகியல்

இன்னபாவிற்கு

உரித்தென்கின்றது.

இ-ள். தனியேவரும் ஆசிரியப்பாவினும்

டி மூன்றும் வரப்பெறு. எ-று.

வெண்பாவினும் முங்கிய

மூன்றென்றது

நாற்சீரடியும் ஐஞ்சீரடியும்

அறுசீரடியுமான அடிகளை.

ழுசீரடி முன்னாதலின்று என்றதனால் முற்கூறிய மூன்றடியானும் வரும் டுகியலோடு விராஅய்த்தொடர்ந்து ஒன்றாய்க் கலிக்குறுப்பாய்வரும் ஆசியமும் வெண்பாவுமுள என்று கொள்க. உ-ம். "நெறியறி செறிகுறி ரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத், தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் ான்றவ ரினமாக, வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு, மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச், சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன், பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே" (கலி, குறிஞ்சி-௩) இஃது அறுசீரடியும் ஐஞ்சீரடியும் மடுகி ஒரு தொடராய்வந்த ஆசிரியம். "தகைவகை மிசைமிசைப் பாய்மா ரார்த்துட, னெதிரொதிர் சென்றார் பலர்" (கலி, முல்லை-உ) எனவும், "இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க, வரிபரி பிறுபிறுபு குடர்சோரக் குத்தித்தன், கோடழியக் கொண்டானை யாட்டித் திரிபுழக்கும், வாடில்

சூ உ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

வெருளி வெட்டிலேறு
கன்னட பிஃதொன்று,
வெருவரு தாம மெப்ப

ண்டு, திரிதருங் கொல்களிறும் போன்ம்' (ஷை முல்லை-ரு) எனவும் இ
நாற்சீரடி முடுகியலோடொன்றாய் வந்த வெண்பா. இதனுள் ஐஞ்சீரடி
வந்தது. "மேனிலை மிகலிகலின் மிடைகழி பிழிபுமேற் சென்று, வே
புரைவிறந் திறலுதி மருப்பின் மாறஞ்சான், பானிற வெள்ளை யெருத்த
ப்பாய்ந்தானைக், கோளுறு குத்து மிளங்காரித் தோற்றங்காண், பான்
சேர்ந்த வாலினைக் கோள்விடுக்கு, நீனிற வண்ணனும் போன்ம்" (ஷை
ஷை.) என ஐஞ்சீரடி முடுகியலோ டொன்றாய் வந்த வெண்பா. "மல

புகழெழு வலர்மலர்

மணிபுரை கிமிர்தோள்

பிணைஇ, யெருத்தோடிமிலி

த் தோன்றினன் றோன்றி, வருத்தினன் மன்றவிஃ வேறு" (ஷை ஷை
இஃது அறுசீரடி முடுகியலோ டொன்றாய் வந்த வெண்பா. இவற்றை ஆ

மென்றுமோ

வெனின்:—என்றும்;

ஆரகமாவது

பிறிதொன்றே கூட்டி
ஆற்றுவியாமற்
றானேபோய் ஆற்று
கிற்பதாம். அது பரிபாடற்
யுளுறுப்பென்பர் ; இது
பிறிதொன்றனைக் கூட்டி
ஆற்றுவித்தற்கே
குரித்தாம் இவ்வேறுபாடு
அறிக.

சா அ. ஏற்றப வெ.பே

யாசிரிய மருங்கிற்
றோற்ற முச்சீர்த்
தாகு மென்ப.

என்க. இடையும்
வஞ்சியடியார்
தொடையுணர் வோரே.

இரண்டு சூத்திரமும்
உரையியைபு நோக்கி
உடன்கூறிற்று. இ

ஆசிரியத்தாட்

கிந்தடிவருமெனை

மெய்த்தாதெசெய்தவித்தது.

ரு-ம். ஆசிரிய

மருங்கி ளீர்ரயலடிபெ

தன் தொற்றவு மூச்

யுடைத்தாய்

வரச்செய்தன் ;

தொடையு ணர்வோர்

இடையினும் வருத லீக்கார்.

எ-று.

விகாரம் பிரிக்கலை.

புஞ்சீர்க்கு எனை ஒருமை
கூறியவதனால் ஈற்றடி
க்கண் ஒன்றே வருதல்
பெரும்பான்மையென்றும்,
தொடையுணர்
என்றதனால் இடை
இரண்டடிக்கு வருதலும்,
தோற்றம் என்றதனால்
இடையொன்று வருதலும்
கொள்க. உ-ம்.

"நிலத்தினும் பெரிதே வானை முயர்ந்தன்று, நீரினு மாரள வின்றே சாரற், கருங்கோற் குறிஞ்சிப் கொண்டு, பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே" (குறுந்தொகை இ-ம் ஆ சற்றுயலிது முத்தீர்த்தாயிற்று. "நீரின் றன்மையுந் தீயின் வெம் மையுஞ், அரப் சார்ந்து தீரந்

தீருந், ஈரச் சூடன்

கேண்மைம், ஈ ர ச் சாரச்

ந்து, தீச் தீரத் தீர்பொகல்

வரிவே'' இஃது

இடையிர ண்டிணை ந்து

வந்த;

நச்சினார்க்கினியருரை.

சிரு

* " சிறியகட்

பெறினே யெமக்கீயு

மன்னே

பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந்
துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல
கலத்தன் மன்னே
பெருஞ் சோற்
றானு நனிபல கலத்தன்
மன்னே
என்பொடு தடிபடு
வழியெல்லா மெமக்கீயு
மன்னே
அம்பொடு வேனுழை

வழியெயல்லாந் தானிற்கு
மன்னே
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை
தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண
ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும்
போகிப் புரப்போர்
புன்கண் பாவை சோர
வஞ்சொலுண் டேர்ச்சிப்

புலவர் நாவிற் சென்றுவீழ்ந்
தன்றவ
னருகிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன்
கொல்லோ

லினிப், பாடுநரு மில்லைப்
பாடுநர்க்கொன் றீகுநரு
மில்லைப்

பனித்துறைப் பகன்றை
நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப்
பிறர்க்கொன்

றீயாது வீயு முயிர்தவப்

பலவே" (புறம்-௨௫௰)

இதனுன் 'நரந்த
நாறுந் தன்கையால்'
எனவும்,
'அருநிறத் தியங்கிய வேலே'
எனவும் தனித்துவந்தன.
'பெரியகட் பெறினே'
என்பது சொ

ற்சீரடி. இதனைக் குறளடியாக்கிக் குறளடியும் வருமென்பர் பின்பு நூல்செய்தவாசிரியர் †. 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' (புறம்-௩௬௩) முதலிய வஞ்சிபடி. (௬௬)

• உரையாசிரியர், இதனைப் பதினேழடி யாசிரியமெனக்கொண்டு, இதனுள் "ஏழாமடியும் பன்னிரண்டாமடியும் மூச்சீரான் வந்தன; மூன்றாமடி முதலாக ஆறாமடியீறாகிய நான்கடியும் பதினாலாமடியும் ஐஞ்சீரான் வந்தன; இரண்டாமடியும் பதினொன்றாமடியும் அறுசீரான் வந்தன; ஏனைய நான்கு சீரான் வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று" என்றார். (தொல், செய்யுளியல், 'வெண்டளைவிரவியும்' என்பதனுரை.)

† யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் 'இணைக்குறளிடைபல குறைந்திறி னியல்பே' என்பதனுரையிற் 'சிறியகட்பெறினே' என்னும் புறப்பாட்டை எடுத்தோதி 'இஃது இருசீரடியும் மூச்சீரடியும் இடையிடை வந்த இணைக்குறளாசிரியப்பா பிறவுமன்ன. என்னை? "அளவடி யந்தமு மாதியு மாகிக், குறளடி சிந்தடி யென்றி யிரண்டு, மிடைவர நிற்ப திணைக்குறளாகும்" என்றார் காக்கைபாடினியார்' எனக்கூறினர்.

சீர் சீ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எம். மூச்சீர்

முரற்கைபு ணிறையவு
நிற்கும்.

இது கலிக்குச் சிந்தடியும்
வருமெனை
எய்தாததெய்துவித்தது.

இ-ள். முரற்கையுள்
எ-து கலிப்பாவினுள்.
முச்சீர்.........சிற்(எ-து
முச்சீரடி

ஒருசெய்யுண்முழுதும்
நிறையவு நிற்கும். எ-று.

உம்மையான்

முதலிடை கடை என்றும்
மூன்றிடத்தும் ஓரோவடி
யும் இரண்டும் பலவுமாய
வடியாயும் நிற்கும்
என்றவாறு. உ-ம். ' நீர்வ
கண்கலுழ்ந் தாங்குக்,
கார்வரக் கண்டனங் காதலர்,
தேர்வரக் கண்டில , மேனை,

பீர்வாக் கண்டனங் தோளே

, மூச்சீரடி முழுதும்

வந்தது. ' அரி பறுப்பனை

சுற்றி, யெரிதிகழ்

கணிச்சியோன் சூடிய

பிறைக்க, ணுருவ ம

போலக், குருதிக்

கோட்டொடு குடர்வ

லந்தன ' (முல்லைக்கலி—௩

) இ முடுகியலான்

முதலடியும் மூன்றாமடியும்

முச்சீராய் வந்தது. '

கின்க ளைற் காண்டுபென்மன்
யான் ' (குறிஞ்சிக்கலி-ந)
இதுவும்இடையில்வந்த '
செய்தானக் கள்வன் மகன் '
(ஷை-கரு) இஃது ஈற்றில்
வந்தது. பலஃ வந்தன
வந்துழிக்காண்க.
(‹

எக. வஞ்சித்

துாக்கை செந்துாக்

கியற்றே.

இது வஞ்சிக்குஞ்

சிந்தடி வரும் என்கின்றது.

இ-ள்.

வஞ்சிப்பாவினிறுதி

ஆசிரியப்பாவினிறுதிபோன்று

இறுக. எ-

'செந்தூக்கியற்று' என்ற மாட்டேற்றானே, ஆசிரியத்திற் கோ
சீரானுந் தளையானும் ஈற்றயலடி முச்சீரடியாய்வருதலும், இடைக்கண்
சீரடி வருதலும் பெறப்பட்டது.

உ-ம். " வான், வலிந்தர

மறுப்பட்டன
செவ்வா னத்து
வனப்புப் போன்றன
தாள்,
களங்கொளக்
கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின்
மருப்புப் போன்றன
தோல்,
துவைத்தம்பிற்
றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொரா

விலக்கம் போன்றனை
மாவே,
யெறிபதத்தா
னிடங்காட்டக்
கறழ்பொருத
செவ்வாயா
னெருத்துவவ்விய
புலிபோன்றனை
களிறே,
கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய
வெண்கோட்டா

நச்சினார்க்கினியருரை.

சுரு

உயிருண் ணூங்
கூற்றுப்போன் றனை
நீயே, யலங்குளைப்
பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப்
பொலிவுதோன்றி
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக்
கவினைமாதோ

யனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவி போல
வோவாது கூஉ மின்
னுடற்றியோர் நாடே "
(புறம்-ரு)
ன முச்சீரடியிடைவந்து
மண்டலவாசிரியத்தானிற்றது.
" அரிமயிர்த் திர ண்முன்கை
" என்னும்பாட்டினுள் "
இழைபெற்ற பாடினிக்குக்,
குரல்புணர் சீர்க்
கொளைவல்பாண்

மகனும்மே எனவாங்,
கொள்ளூற் புரந்த
தாமரை, வெள்ளி நாராற்
பூப்பெற் றிசினே ’
(புறம்-கக) இஃது
ஈற்றயலடி. முச்சீர்த்

தாகிச் செந்தூக்கியற்று யிற்ற வஞ்சிப்பா : தனிச்சொற் பெறுமென்று பின்னுள்ளோர் கூறிய நூல்கள் சான்றோர் செய்யுட்காகாவென்று கொள்க. ஈற்றடி வரைந்தோதவே, இடையினெல்லாவடியும் வாப்பெறுமாயிற்று. ‘நேரி

ழை மகளி ருணங்குணைக்
கவருங், கோழி யெறிந்த
கொடுங்காற் கனங்குழை’
(பட்டினப்பாலை) என

ஆசிரியவடியும்
வெள்ளடியும்
இடைவந்தன. (எக)

எ௨.
வெண்பாட் டீற்றடி
முச்சீர்த் தாகும்.
இது வெண்பாவிற்கு
முச்சீர் வருமாறு
கூறுகின்றது.
இ-ள்.

வெண்பாவினிறுதியடி

மூச்சீரான்வருதலை

உடைத்தாகும். எ-று.

உதாரணம்

மேற்காட்டுதும்.

சீர்தொன்றைத 'ஆகும்'

என ஆக்கங்

கொடுத்தமையான்,

அத்துணையாக்கமின்றி

நாற்சீரான் மண்டலித்து

வருதலும், இடையினும்

முதலினுஞ் சிறுபான்மை

முச்சீரான் வருதலுங்

கொள்க. உ-ம்.—

“ அறையருவி யாடா

டிணைப்புனமுங் காவான்

பொறையுயர்

தண்சிலம்பிற் பூந்தழையுங்

கொய்யா

னுறைகவுள் வேழமொன்

றுண்டென்றா னன்னே

மலைறயறநீர்

வாழிய மையிருங் - குன்று

" என மண்டலித்து

ந்தது.

" அட்டாலும் பா

ல்சுவையிற் குன்றா தளவளா

ய் நட்டாலு நண்பல்லார்

நண்பல்லர்

கெட்டாலு மேன்மக்கள்

மேன்மக்க ளேசங்கு

சுட்டாலும் வெண்மை

தரும்"

ாது மூதுரை.

அ-சீ

9

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

"நாளுமெமான்

றீயாப் பகலும்

பகாஅ நண்புடைக்

கேளிர்ப் பிரிவுங்

தகாஅ ளிவனென்றுஞ்

சொல்லுரிங் நான்கும்

வகாது தொழிக வெமக்கு.”

இது சான்றோரெல்லாரும் பிறைதொழுகதேனும், பாட்டாய் வ லின் மந்திரமாகாது. இனி,

“ வஞ்சி வெளிய

குருகெல்லாம் பஞ்சவ

னுண்மாடக் கூடலிற்

கல்வலிது

சோழ னுறந்தைக்

கரும்பினிது

தொண்டைமான்

கச்சியுட் காக்கை கரிது ”

“ கறைப்பற்
பெருமோட்டுக் காடு
கிழவோட்
கரைத்திருந்த
சாத்துக்கொட் டப்பே
*மறைக்குமா
மாட்டாது மற்றுந்தன்
கையைக்
குறைக்குமாங்
கூர்ங்கத்தி கொண்டு ” இவை

ஔவையையுங்
காரைக்காலம்மையையுங்
கூறியன.

"உலகு பசிப்பப் பசிக்கு
முலகு
அயர்ந்திரத் திருவில்லவு
விருத்திவாழ் வஞ்சி
யுடையாழ்வி யென்று
மொருத்தியா ளுண்டிவ்
வுலகு."

அங்ஙனம் செய்யுள்செய்த முன்னோரைக்கண்டு பின்னுள்ளோர் இ
வனச் செய்யுளாகச்செய்தலின் இவற்றை †ஆரிடமென்பார் இவ்விதியற்
தார். (

---

* " மறைக்க வறியாது
மற்றதன் கையை " எனவும்
பாடம்.

† " வரிசை
பெரிதுடையயர் கட்கலமுந்
தாயர்
புரிசை
யொருசாரா ராமலமுந்
தண்ணீருந்

தண்ணிலத்து
வல்லை புரிசைக்குத்
தெற்கொத்தித்
தோன்றுந் திருநென்
மலியோரும்
பொற்கொற்றி
புக்கிருக்கு மூர்"
"வஞ்சி வெளிய
குருகெல்லாம் பஞ்சவ
குண்மாடக்
கூடலிற் கல்வலித்து

கரும்பினிது

தொண்டைமான்

நச்சினார்க்கினியருரை.

'அசைச்சீராகும்' எனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

"கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத்
தடங்கட்
டடங்கட் டளிரியலார்
கொல்லார்—கிடங்கில்
வளையாத்
தொலிந்தமேதான்
வைவெயிற்றுச் செவ்வா

யிளையாட்டி கண்ணொக்கு மென்று" இத்தொடக்கத்துப் பொய்கையார்வாக்கும், குடமூக்கிற்பகவர் செய்த வாசுதேவனார் சிந்தமு முதலாகிய ஒருசார்செய்யுட்களும் எப்பாற்படுமோவெனின்:—ஆரிடச்செய்யுள் எனப்படும்; ஆரிடமென்பது உலகியற் செய்யுள் கட்கெய்திய உறுப்புக்களின் மிக்குங் குறைந்துங் கிடப்பனவெனக்கொள்க. 'வரிசைபெரிதுடையர்' என்பது மிக்கது; அல்லன மிக்குங் குறைந்தும் வந்தன. அவ்வாரிடச்செய்யுள் பாடுதற்குரியார், ஆக்குதற்குங் கெடுத்தற்கும் ஆற்றலுடையோராயினார்: அவர், இம்மைமறுமை முக்காலமுமுணர்ந்த இருடிகளெனக்கொள்க; என்னை?

"உலகியற் செய்யுட் கோதிய வளவையிற்

குறையவும் விதப்பவுங் குறையா வாற்ற
லிருடிகண் மொழிதலி னாரிட மென்ப" எனவும்,

"ஆரிடச் செய்யுட்

பாடுதற் குரியோர்

கற்றே யறியா

வறிவுமிக் குடையோர்

மூவகைக் காலப்

பண்புமுறை புணரு

மாற்றல் சான்ற வருந்தவத் தோரே" எனவும் சொன்னார் பாட்டியன்மரபுடையார். வடநூலுடையாரும் பிங்கலமுதலாகிய சந்தோபிசிதிகளுள் விருத்தசாதி முதலாகிய விகற்பங்களாற் கிடந்த உலகியற் சுலோகங்களை மிக்குங் குறைந்துங் கிடப்ப இருடிகளாற் சொல்லப்பட்டனவற்றை ஆரிடமென்று வழங்குவரெனக் கொள்க; அஃதேயெனின்:—

"எரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்விரிக்

காருடைய பீலி

கடிகாவாச் — சீரிய

வத்தியூர் வாயா

வணிமயிலே போன்றதே

பொற்றோன் சூச்சிப் பொலிவு"

"உடையராச் சென்றக்கா லூர்செல்லாஞ் சுற்ற
முடவராக் கோளூன்றிச் சென்றக்காற் சுற்ற

முடையபலரும் வேறு

படும்"

"கண்டகம்

பற்றிக் கடக மணிதுளங்க

வொண்செங்

குருதியி லோஉ கிடந்ததே—செண்டுக

கச்சு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ ட

ற்கு எய்தியதோர் வி தி.

கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப் பன்று

ளழு தகண்

ணீர்துடைத்த கை ”

என்றித்தொடக்கத்தன (

நீசித்திரனூர் செய்யுளும்,

ஔவையார் செய்யுளும், பத்தினிச் செய்யுளு ளாகவுடையனவெல்லாம் எப்பாற்படுமெனின்:— ஆரிடப்போலியென் ஆரிடவாசகமென்றும் வழங்கப்படுமென்க. இவையெல்லாம் இருடிகள் வினையோராகி, மனத்ததுபாட்டவும், சாவவுங் கெடவும் பாடவும்வல்ல ;

பாணர் கல்லாடர் மாமூலர்
பெருந்தலைச்சாத்தர்
பெருஞ்சித்திரர்—இத்
டக்கத்தோரும்
மிக்குங்குறைந்தும்
பாடப்படுவரெனக் கொள்க ;
என்:

" மனத்தது பாடு
மாண்பி னைருஞ்
சினத்திற் கெடப்பாடுஞ்
செவ்வி யோரு

முனிக்கணைச்
செய்யுண் மொழியவும்
பெறுப" என்றார்
யன்மரபுடையார்.
வரலாறு:—

"இலைநலவாயினு
மெட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி
கொண்டுணலாகா
விளையாண் முலைநலங்
கொண்டு முறுவலிக் கின்ற

வினையுடை நெஞ்சினை
வேறுகொ ளீரோ"

(திருமூலம், மகளிர்ழிவு
இம்மூலர்வாக்கு
மிக்குவந்தது; " வச்சிரம்
வாவி நிறைமதி முக்கோண,
(றிரோர் வாங்கல்
விலங்கறுத்த, ஷட்சக்
கரவட்டத் துட்புள்ளி
யென்ப புட்காரணர்
கண்ட் புணர்ப்பு " இது

மந்திர நூலிற் புட்கரனார்
கண்ட ஞ திக்குறிவெண்பா;
இஃது இரண்டாமடி
குறைந்துவந்தது. 'இடர்
கிடங்கில்' என்பது
பொய்கைவாக்கீது
மிக்குவந்தது. "
கைறப்பற் (மோட்டுக் காடு
கிழவோட், கரைத்திருந்த
சாங்கைதத்தொட் டப்பேய், ப
க்க வறியாது மற்றதன்
கையைக், குறைக்குமாங்

கூர்ங்கத்தி கொல் இது
பூதந்தாநங்
காரைக்காற்பேயாநம்
பாடியது; இஃது இரண்ட
குறைந்துவந்தது.
அறிவுடை நம்பியார் செய்த
சிந்தம் எப்பாற்படுமே
னின்:—தாங்கலோசைத்தாய்ச்
சுரிதகத்தருகு
தனிச்சொலின்றித் "
சூம்பிணர்த்தடக்கை"
என்னும்

வஞ்சிப்பாவேபோல
வந்தமையால், த சொலில்லா
வஞ்சிப்பாவென
வழங்காமோவெனின்:—வழுங்காம்
; செ வுறூஉவாய்
வஞ்சியடியால் வந்து
பொருளுறுப்பழிந்தமையால்
உறு. செய்யுளெனப்படும்.
துடமூக்கிற்பகவர் செய்த
வாசுதேவனார் சிந்தமுப்
ன்னோரசைகொண்டும்,
கொள்ளாது

மிக்குங்குறைந்தும்

வாலானும்,

களாற்பாடப்படுதலானும்

ஆரிடச்செய்யுளேயாம்."

(யாப்பருங்கலவிரு

நச்சினார்க்கினியருரை.

சா சூ

இ-ள்.

அவ்வெண்பாவின்

ஈற்றில்வரும் மூச்சீரடியின்
இறுதிச்சீர் அசைச்சீராய்
நிற்கும். எ-று.

'இயற்சீர்ப் பாற்படுத்
தியற்றினர் கொளலே'
(செய்-உஅ) என்பதனுள்
வெண்பாவின்
முதலுமிடையும்
இயலசைச்சீரண்டும்
வாரா: உரிய

சைச்சீரிரண்டும் வரும்:
என்றதனை, ஈண்டு:
இறுதிக்கண்
இயலசைச்சீரும்
உரியசைச்சீரும்
வருமென்றவாறு.

எசா. நேரீற் றியற்சீர்
நிரையு நிரைபுந்

சீரேற் றிறாஉ
மியற்கைய வென்ப.

இஃது

அவ்வசைச்சீர் நான் கனுள்

நிரையும் இன்னவாறு

தட்கும் என்கின்றது.

(எ௩.)

நிரையும் இன்றுழி நின்று

இ-ள். நிரையும்

நிரையும்

நேர்த்தியற்சீர்ப்பின்னே

தலைகொண்டிறும்
இயல்பின. எ-று.

'இயற்சீர்ப்பாற்படுத் தியற்றுக'
(செய்-உஅ)
என்றவைதாம் வருஞ்சீரோடு தட்டுமாறு கூறி, ஈண்டு அவை முன்னின்ற சீரோடு தட்குமாறு கூறுகின்றது. உ-ம்.
"கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்பாய்மற்

றாங்கே, யெடுப்பதூஉ

மெல்லா மழை ”

(திருக்குறள்-௧௫) “நன்றறி

வாரிற் கயவர் திருவுடையர்,

நெஞ்சத் தவல மிலர்”

(ஷை-௧0௭௨) தனக்குவமை

யில்லா தான் றாள்சேர்ந்தார்க்

கல்லான், மனக்கவலை

மாற்ற லரிது (ஷை-௭)

“அகர முதல

வெழுத்தெல்லா மாதி,

பகவன் முதற்றே யுலகு”

(௯௪-௧) இவை தேமா புளிமா என்னும் நேரீற்றியற்சீர் நிரையசைச்சீரோடும் நிரைபசைச் சீரோடுந் தட்டன.

(௭௮)

௭௯. நிரையவ ணிற்பி னொரு நேர்பும்
வராவின் றென்ப

வாய்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த
நேருநேர்பும்
இன்றுழிநின்று
இன்னவாறு சூட்கு
மென்கின்றது.

இ-ள். நேரீற்றியற்சீர்
நின்ற விரண்டாஞ்
சீரிடத்து- நிரையீற்றியற்
சீர்நின்றபின்

அதன்பின்னொரு நேர்பும்
வந்து தட்டனீக்கப்படா
வென்பர்
மெய்ம்மொழிப்புலவர்.
எ-று.

உ-ம். "பாலொடு
தேன்கலந் தற்றே
பணிமொழி, வாலெயி
றூறிய நீர்"
(திருக்குறள்-ககஉக,)
அமிழ்தின் மாற்ற

வினிதேதம் மக்கள்,
சிறுகை யளாவிய கூழ்'
(குறள்-சுச) ' இனிய
வுளவாக வின்னாத
கூறல், கனியிருப்பக் ௱௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

காய்கவர்ந் தற்று'
(குறள்-கம௦) ' படைகுடி
கூழமைச்சு நட்பர ணாறு,
முடை

யா னரசரு ளேறு' (செய்-நடஅக) எனப் பாதிரி கணவிரி நிரையீற்றியற்
ரோடும் நேரசைச் சீரோடும் நேர்பசைச்சீரோடுந் தட்டன. இனி, ஒவ்

ஒறனமுடித் தலான்

வெண்பாவுரிச்சீர் நின்று

நேரசைச் சீரோடும் நேர்பசை

ச்சீரோடும் தட்டலும், ஒழிந்தன விரண்டொடும் தளையாமையுங் கொள்க.
உ-ம் 'பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவ னடிசேரா தார்' (திருக்குறள்-கo) 'இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன், பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு' (செய்-ரு) எனத் தட்டன. (எ௯)

எஅ. எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே

எஎ. வெண்பா

வியலினும் பண்புற

முடியும்.

இரண்டும்

உரையியையபுநோக்கி

ஒன்றாகக் கூறிற்று. இது

கலிக்குச் சிந்தடி கூறி ஈறுவரு

மாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். கலிப்பா

எழுசீரிறுதியாகி

ஆசிரியத்தாலும்

வெண்பாவினிறுதியாலும்

முடியும். எ-று.

'எழுசீரிறுதி

யாசிரியம்' எனவே,
ஆசிரியவடி பல்வும் வந்து
எருத்து முச்சீராகவே
வருமென்பதூஉம்,
'வெண்பாவியல்' எனவே,
கட்டளைவெண் பாவானும்
சீர்வகைவெண்பாவானும்
வந்து ஈற்றடி முச்சீரான்
வருமென்பதூஉம் பெற்றாம்.
உ-ம் "அரிதாய
வறனெய்தி யருளியோர்க்
களித்தலும் (பாலைக்கலி—கப)

என்னுங் கலியிறுதியின்

'இளைநலமுடைய'

என்னும் ஆசிரியம் ஈற்றடி

நாற்சீரும் அயலடி

முச்சீருமாக எழுசீரானி

ற்றது. 'மணிநி

மலர்ப்பொய்கை' (மருதக்கலி-ரு) என்னுங்

கலியினிறுதி 'மெல்லியான்

செவி

முதன் மேல்வந்தான் காலைபோ, லெல்லாந் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண்டி, ரில்லி னெழீஇய யாழ்தழீஇக் கல்லாவாய்ப், பாணன் புகுதராக் கால்'

என

வெண்பாவியலானிற்றது.

இது கலிக்குறுப்பாய்
வருதலின் ஆசிரியத் தளையும்
வந்தது. இஃது
ஒத்தாழிசைக்கும்
பெரும்பான்மைவிதி.
'பண்புத்

என்றது விசேடமிக முடியுமென்றவாறு; எனவே, இருசீரும் நாற்சீரும் ஐஞ்சீருமாயவடிகளான் முடிவனவெல்லாங் கொச்சகம்: அவை இத்துணை

விசேடமின்று என்றவாறு.
'இயல்' என்றதனான்
மூன்றடியிற் குறைந்து,
வெள்ளைச் சுரிதகம்வரிற்
பண்புறமுடியாவாம்.

(௭௬,௭௭)

௭௮. எழுத்து
முதலா வீண்டிய
வடியிற்
குறித்த
பொருளை முடிய
நாட்டல்
யாப்பென
மொழிப யாப்பறி
புலவர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.
௪௬

இது

விருத்தமுறையானே யாப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்து.
வடியின் எ-து
எழுத்துமுதலாக
அசையுஞ் சீரு

மொன்முகத் தொடர்ந்தீண்டிய வடியிலே. குறித்த...நாட்டல் எ-து தான் வைப்பக்கருதிய பொருளைப் பிறிதோரடியுங் கொண்டு கூட்டாதமைந்து மாறச்செய்தல். யாப்பென......புலவர் எ-து யாப்பென்று சொல்லுவர் அவ் மறி யாத்தலை வல்ல புலவர். எ-று.

உ-ம். "நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்" எனவும், "துகடீர்

பெருஞ்செல்வந்தோன்றியக்காற்றொட்டு' (நாலடி-உ) எனவும், "அரிதாயவற னெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" (பாலைக்கலி-கா) எனவம், "வசையில் புகழ்வயங்குவெண்மீன்" (பட்டினப்பாலை) எனவும் இந்நால்வகைச் செய்யுட் கண் முடியுந்துணையும் அடிதோறுங் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டிய வாறு காண்க. 'யாப்பறிபுலவர்' என்றதனன் இருசீரானும் முச்சீரானும் குறித்த பொருளை முடிப்பனவும், அங்ஙனமுடித் தொழிந்து அச்சீரை மேல்வருகின்றவடியோடு பொருண்முடியச் செய்வனவும் சிறுபான்மை யாப்பென்று கொள்க. உ-ம். "மண்டில மழுங்க

மலைநிறங் கிளர, வண்டின

மலர்பாய்ந் தூத மீமிசைச்,

கண்டற் கானற் குருகின

மொலிப்ப" என

முச்சீராலிறுதலின

வெண்பாவிற்

பயின்றுவருமாறு

உரையிற்கொள்க.(எஅ)

எகூ. பாட்டுடை நூலே

வாய்மொழி பிசியே

யங்கத

முதுசொல் லவ்வேழ்
நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர்
தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பெய ரெல்லை
யகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய
தென்மனார் புலவர்.

இது முற்கூறிய

யாப்பிற்கோர் வேறுபாடு

கூறுகின்றது.

இ-ள். பாட்டுரை...

நிலத்தும் எ-து

பாட்டுக்களும் உரைகளும்

நூல்களும் மந்திரங்களும்

பிசிகளும் அங்கதமும்

முதுசொல்லும்

எனப்பட்ட

அவ்வேழுபொருளிடத்தும்.

வண்:..மூவர் எ-து

கொடையாற் பெற்ற

புகழினையுடைய

சேரசோழபாண்டியருடைய.

தண்:...வரைப்பின் எ-து

குளிர்ச் ;

சியையுடைய நாவலம் பொழிலுட் டமக்கு வுரைந்த கொண்ட வடவேங் கடந் தென்குமரி யிடத்து. நாற்பெய.:...வழங்கும் எ-து மலைமண்டலம் சோழமண்டலம் பாண்டியமண்டலம் தொண்டைமண்டல இன்னும் வன்கு பெயரையுடைய தமிழ்நாட்டார் நடாத்தும். யாப்பின்......புலவர்

* முதற்கண் ‘யாத்தசீரேயடியாப்பெனஅ’ என நிறுத்த முறை.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

எ-று செய்யுளின்பெயர் தனக்குப் பெயராகவு முடைத்து மேற்கூற யாப்பு. எ-று *.

என்றது, குறித்த பொருளை அடிக்கண் முடிய நாட்டுதலே யல்

இப்பகுதிப்படச்
செய்தலும்
யாப்புறுப்பென்றதாம்.
பாட்டுச்செய்யு
உரைச்செய்யுள்
நூற்செய்யுள்
எனத்தமிழ்நாட்டார்
வழங்கியவாறே வெட
பெறுமென்றவாறு.
எனவே, அங்நாட்டார்
வழங்கும் யாப்புப்பகுதி க
ளாயிற்று.

(6

அ௰, மரபேதாறு,

நாற்சொல்

லியலான் யாப்புவழிப்

பட்டன.

இது †

நிறுத்தமுறையானே

மரபென்று முறைப்பு

யாப்பின்; வருமாறு

கூறுகின்றது,

இ-ள். மரபேதானும் - மரபென்ற
வுறுப்புத்தானும்;
நாற்சொல்லான் - நான்கு
சொல்லையும் உலகத்தோர்
எழுவகைவழுவும்படாமல்
வ குகின்ற வழக்கு
வழுவாதன.
யாப்புவழிப்பட்டன -
முற்கூறியயாப்பி னைத்தின்

வழியிலே

பொருத்தமுடையவாய்க்கிடப்பன.

எ-று.

இந்நூலிடத்து

இதற்கு முன்னும்

பின்னும் கூறப்படும்

மாபுன் லின், இந்நூலுட்

கூறிய

இலக்கணங்களினின்றும்

இதனைப்பிரித்துப்

நிலையேகாரத்தாற்

கூறினார்.

நாற்சொல்லாவன:—இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல். பெயர் வினை யிடை யுரி என்பன இயற்சொல்லின் பாகுபாடாகலின், இயற்சொல் அந்நான்கு பாகுபாட்டானும் செய்

குரித்தாயிற்று. இந்நான்கு சொல்லானுங் காலந்தோறும் இடந்தோறும் ங்குகின்ற வழக்குஞ் செய்யுளுமிடைதெரியாமற் றொடர்வு படுத்தி மு மைபிறழாமற் செய்யுட்செய்க என்றவாறு. உ-ம்.

'ஓதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாது

மோதி யனைய

ருணர்வுடையார்—தூய்தாக

நல்கூர்ந்துஞ்

செல்வ ரிரவாதார்

செல்வரு

நல்கூர்ந்தா ரீயா

ரெனின்' (நாலடி-உஎ0)

• "பாட்டு முதலாக முதுசொல்லீறாகச் சொல்லப்பட்ட எழு நில
னும் வளவிய புகழையுடைய சேரன் பாண்டியன் சோழன் என்னு மூவ
தமிழ் நாட்டகத்து அவர் வழங்கும் தொடர்வழிக்கண் வரும் மொழி
பாம் என்றவாறு" என்பது உரையாசிரியருரை.

† முதற்கண் 'யாப்பெனுஅ, மரபே தூக்கே தொடைவகை யெ

என நிறுத்தமுறை.

இது வழக்காகவுங் கூறப்படும். ஒருகாலத்து வழங்கிய சொற்களும் ருள்களும் அணிகளும் கோலமுமுதலியன ஒருகாலத்து வழங்காதனவு ன. ஓரிடத்து நிகழும்பொருண் மற்றோரிடத்து நிகழாதனவுமுள. அக் லமும் இடமும்பற்றி ஏற்றவாற்றாற் செய்யுள்செய்க என்றவாறு. அதோ

ரி, இதோளி, உதோளி,

குயின் என்றாற்போல்வன

இடைச்சங்கத்திற்கா

யின. 'அட்டானானே குட்டுவன்' (பதிற்றுப்பத்து-ஒ, சஎ.) 'உச்சிக் ப்பிய கையினர்' (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றாற்போல்வன கடைச்சங் த்திற்காயின சொற்கள், இக்காலத்திற்காகாவாயின. 'வரிமணன் •ஞெம க்கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டிற்குத் துறையு முண்டோ' (புறம்- ௯0) 'கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன' (புறம்-௩0௨) என்றாற்போலும் உவ ப்பொருள்களும் இக்காலத்திற்காகாவாயின. இன்னும் அந்நான்குநிலத்தும் ரிடத்துப்பொருள் ஓரிடத்துவரக் கூறலும், உலகொடு மலைதலும், சமய நூல்களோடு மலைதலும், கலைகளோடு மலைதலும், பிறவும் இன்னோரன்ன வை பொருண்மரபிற் றப்பாம். இவை நாடகவழக்கிற்காமாறு அகத்திணை பியலுட் கூறிற்று. 'குண்டலமொருபுடை குலாவி வில்விட, விண்டலர்ந் தொருபுடை தோடுமின்செய' (சிந். குண. கடுகூ) 'வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர், நுண்பூ ணாகந் திளைப்ப' (திருமுருகாற்றுப்படை)

“ அம்மலை ரடியுங்

கையு மணிகிளர் பவள
வாயுஞ்
செம்மலர் நுதலு
நாவுந் திருந்தொளி யுகிரோ
டங்கேழ்

விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தகமெழுதி யிட்டா
ளம்மலர்க் கண்ட மூள்ளிட் டரிவையைத் தெரிவை தானே."

(சிந். இலக். சுகூ) என்றாற்போலும் அணியுங் கோலமும் இக்காலத்திற்காகா வாயின். 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி, யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்குல்' (அகம். எ) இது பருவத்துக்கேற்ற அணி. 'கொல் வினைப்பொலிந்த' (அகம். க) என்னும்பாட்டுக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்றபொருள் தத்தமாபிற்றாய் வந்தன. பிறவுமன்ன. மலையைப் பிறங்க லென்று பின்பு திரித்தாற்போல, இக்காலத்தார் உயர் என்று மலையைக் கூ றலாகாது. இனிக் குடவாயிலைக் 'கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த' (அகம்-சுO) எனவும், 'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை' (புறம்-சுக) எனவும் முன்னோர் திரித்தவகையானே, இக்காலத்துக் களத்தூரைக் களந்தையென் றாற்போலத் திரிப்பனவும் அறிக. இனித் தமிழ்நூற்கண் வழுவமைத்தவா றன்றி ஆரியரும் பிறபாடைமாக்களும் வேண்மொற்றாற் றமிழ்ச் செய்யுள் செய்தல் மரபன்றென்றுணர்க. (அO)

* 'ஞெமிரப்பகல்பக' என்றும் பாடம்.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

அக. அகவ லென்ப

தாசிரி யப்பே.

இது *சிறந்த முறையானே †தூக்குணர்த்துகின்றது; சிறக்கப் படும் பொன் வெள்ளிமுதலிய பொருள்களைப் பெற்றுழியன்றிக் கழஞ்சு, தொடி, துலாம் எனத் துலைக்கோலாற்றூக்கி யளக்கு மாறில்லை; அதுபோல

அடிவரையறை

யுடையவாய்ப் பரந்து

பாவினை

யடிகளாற்றுணித்துத் தூக்கி

ஓசைவேறுபாடுணர்த்துதலிற்

றூக்கு எல்லாப் பாவிற்கும்

பொதுவாயிற்று.

இ-ள். வழக்கினான்

அகவல் என்று வழங்கப்படும்

ஓசையை ஆசிரியத்திற்குரிய

என்ப. எ-று.

அகவிக் கூறலின் அகவலாயிற்று. அஃதாவது கூற்றும் மாற்றமு(ம்)
ஆகி ஒருவன் கேட்ப அவற்கு ஒன்று செப்பிக்கூறாது, தாங்கருதியவ(ற்)
றெல்லாம் வரையாது கூறுவது. அதனை வழக்கினுள் அழைத்தலென்ப

அங்ஙனம் கூறுமிடத்துத் தொடர்ந்து கிடந்தவோசை அகவலாம். அவை
ளம்பாடு பொருநர் கண்ணும், கட்டுங்கழங்கும் இட்டுரைப்பார்கண்ணும்

நம்மின் உறழ்ந்துரைப்பார்

கண்ணும்,

பூசலிசைப்பார்கண்ணும்

கேட்க ாடும்.

வழக்கின்கணுள்ள தாய்

அங்ஙனம் அழைத்துக் கூறும்

ஓசை ஆசி பப்பா. எ-று.

(அ

அஉ. § அதாஅன் றென்ப வெண்பா யாப்பே.

இது

வெண்பாவிற்குரிய
செப்பலோசை
கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய அகவிக் கூறு மோசையன்றிச் செப்பிக்கூறுமோசையெல்லாம் வெண்பா எனப்படும் என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று.

---

* 'மரபே தூக்கே
தொடைவகை யென்றா' என
நிறுத்த முறை.

† தூக்கெனினும் ஓசையெனினும் ஒக்கும்.

‡ 'அகவல் என்பது ஆசிரியன் இட்டதோர்குறி' என்பர் உரையாசிரியர்.

§ 'அஃதன்றென்ப' என்பது உரையாசிரியர் கொண்டபாடம்; "வெண்பாயாக்கப்பட்டது அகவலோசை யன்றென்றவாறு. எனவே அகவலில்லாத வோசையாம். இதனைப் பிறநூலாசிரியர் செப்பலோசை யென்ப. அகவல் என்பது ஒரு தொழில்; அத்தொழில் அதன்கண் இல்லாமையின் அஃதன்றென்றார். உதாரணம். 'பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேருண்ணனென் றாழலக்கை பற்றினேற்—கன்னோ, மனனோடு வாயெல்லாமல்குநீர்க் கோழிப் புனலூடன் பேரே வரும்' இது மேற் சொல்லப்பட்டது (அகவல்) போல இசைகுறித்துவருதலின்றிச் செப்புதலாகி வாச்சியம் போன்று அறிவோசைத்தாக்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க" என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௭௫

யாப்பு என்றதனொன்
அவ்வோசை செய்யுண்
முழுவதூஉம் ஒருங்கு

தழீஇக் கிடக்கும் எ-று. அழைத்துக்கூறு தொருவற் கொருவன் இயல்புவகையான் ஒருபொருண்மையைக் கட்டுரைக்குங்கால் எழுந்த வோசை செப்பலோசையெனப்படும். அவ்விரண்டு மல்லது வழக்கினு ளின்மையின் 'அதாஅன்றென்ப' என அவைகளினிலக்கணம் பெறலாயிற்று. (௮௨)

அகூ.* துள்ளலோசை கலியென மொழிப.

இது செய்யுட்கண் நிகழ்தற்குரிய துள்ளலோசை கூறுகின்றது.

இ-ள். வழக்கியலாற் கூறாது

மூார்க்கைப்படுமார்ருற்
றுள்ளச்சொல் ஒடூமாசை
கலிப்பா எனப்படும். எ-று

(அக)

அச. †தூக்க

லோசை வந்தி

பாகும்.

இஃது

அச்செய்யுட்களிக்கு கற்குரிய

தூங்கலோசை

கூறுகின்றது.

---

* "துள்ளலோசை

கலிப்பாவிற்காம் எ-று.

துள்ளுதலாவது ஒழுகு

நடைத்தின்றி இடையிடை யுயர்ந்து

போலக் கொள்க. உதாரணம்.

வருதல்;

கன்று துள்ளிற்றென்றாற்

'அரிதாய
அறனெய்தி யருளியோர்க்
களித்தலும்

பெரிதாய
பகைவென்று பேணாரைத்
தெறுதலும்

புரிவமர் காதலிற்
புணர்ச்சியுந் தருமெனப்

பிரிவெண்ணிப்
பொருள்வயிற் சென்றநங்
காதலர்

..

வருவர்கொல்
வயங்கிழாஅய்
வலிப்பல்யான் கேளினி'

என்றவழி, 'அரிதாயவறன்' என்கின்றவழிச் செப்பலோசைத்தாகிய வெண்சீர்ப் பின்னும் வெண்டளைக்கேற்ற சொல்லொடு புணராது ஆண்டெழுந்தவோசை துள்ளித்துள்ளி வந்தமையாற் றுள்ளலோசையாயிற்று"

என்பது

உரையாசிரியநரை.

'தூங்கலாவது

சீர்தொறும் ஓசையறுந்

வஞ்சி எ-று. உதாரணம்.

" சுறமறிவன துறையெல்லா

மிறவீன்பன

வில்லெல்லா
மீன்றிரிவன
இடங்கெல்லாந்
தேன்றூழ்வன
பொழிலெல்லாம்
எனத், தண்பணை
தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு
நெடுமதின் மன்னனூரே."
இதனுட் சேர்தொறும்
ஐயமறுதவாறு
கண்டுகொள்க. ஏனை

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

இ-ள்.

அடியிறுதியிற் றூங்காது

சீர்தொறுந்தூங்கப்படும் ஓசை

வஞ்சிப்பாவாகும். எ-று.

துள்ளலுந் தூங்கலும் வழக்கின்கண் நிகழாவென்றுணர்க.

அரு. மருட்பா

வெண்பா விருதா ரல்லது,

தானிது

வென்னுந் தனிநிலை
யின்றே.

இது மருட்பாவிற்கு
வேறோசையின்றென்கின்றது.

இ-ள். மருட்பா எ-து மருட்பாவிற் கோசையாவது. ஏனை யின்றே எ-து ஒழிந்த இருகூறுமல்லது தானாக வேறுபடுத்து இதுவெ ன்று காட்டுந் தனிநிலை யின்று. எ-று.

எனவே செப்பலும் அகவலுங் கூடியது மருட்பாவாயிற்று. அதிகா ப்பட்டுச் செய்யுட்குரியவாய் நின்ற துள்ளலுந் தூங்கலும் ஒழிந்தனவே வரும் என்றற்கு ‘ஏனை’ யென்றார். சூத்திரங்களை நிறுத்தமுறையாற் கொ ளாது எதிர்சென்று கோடலிற் செப்பல் முன்னும் அகவல் பின்னுமாம்.

அகா. * அவ்வியல்

பல்லது பாட்டாங்குக்

கிளவார் †.

- இது மேலனைவற்றிற்கோர் வரையறை கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய னன் கோவையானல்லது செய்யுளை யுத்தனாற்கே ஆசிரியர் கிளவார். எ-று.

---

* ‘அவ்விய லல்லது’ என்பது பேராசிரியர் கொண்ட பாடம்.

“இது பாக்களெல்லாவற்றிற்கு

மூரியதோர் மரபுணர்ந்து.

மேற்சொல்லப்பட்ட

ஓசைவகையா லல்லது

பாட்டாங்குக் கூறார்

என்றவாறாயிற்;

பாட்டாங்குக் கூறலாவது

ஓசை யொழிந்து சீருந்

தளையும் படக்கூற;

அவ்வாறு சொல்லுங்காற்

பாட்டாங்காகாதென்பதூஉம்

அடியுந் தொடையும்

பெற்று வங்கதாயினும்

நூலின்பாற் படுதல்

உ. ரையின்பாற் படுத

என் பதூஉம்

கூறியவாறும்.

அதுவருமாறு.

“ ஐவகை யடியும்

விரிக்குங் காலை

மெய்வகை

யமைந்த பதினேழ்

நிலத்து

மெழுபது

வகையின் வழுவில வாகி

யறுநூற் றிருபத்

தைந்தா கும்மே”

(செய்-௫௦) என்பது

ஆசிரியப் விற்குரிய

இலக்கண முடைத்தாயினும்

ஓசையின்மையான்

ஆசிரியம் என படாது

றாவெனப்படுமென்று

கொள்க” என்பது

எனவே, யாலும்
அதுவே கருதினேன்
என்றார். ஆங்கு என்றது
அகத்தியத்தினை. இதன்
பயன் முற்கூறிய
பாக்களாற் பெயர் பெறுக
பரி பாடல் முதலிய

செய்யுள்கட்குமோனை
இவையொழிய
வேறின்றென்ப தூஉம்,
மருட்பாப்போல
வஞ்சியுங்கலியுக்
தம்மிற்கலவா
வென்பதூஉம், பிற்காலத்து
நூல் செய்த ஆசிரியர்
பாவுறுப்பினை மயக்கம்பட
வேண்டுவா ருளராயின்
அவரை விலக்குவதூஉம்,
முதனூலாசிரியர்

இசைக்குப் பண்

ணுந்திறமும்

பகுத்தாற்போல,

இயற்குப் பாவும்இனமும்

பகுத்தார்கொல் என்னும்

ஐயம் நீக்குவதூஉம் ஆம்.

இவர் கருத்தாற்

சான்றோரும் இனங்

கொள்ளாராயினார்.

(அ.கு)

பு.எ. தூக்கியல்

வகையே யாங்கெனெ
மொழிப.

இது
தாக்கிற்கு இலக்கணங்
கூறுகின்றது.

இ-ள். தாக்கென்று
சொல்லப்பட்ட உறுப்பு
நடக்கும் இடவகை
சொல்லப்பட்ட
நான்கிடமும். எ-று.

தூக்கென்பது

சொல்லின் முடியும்

இலக்கணமாம். அது

நிருத்த மும் அருக்,தமும்

பாடமும்

என்றின்றேரன்னவற்றுமேனிற்கும்.

சண்டிம்

ஃவ்வாறே

பாவென்றும், பொருளை

இத்துணையும். வெண

நிருத்தக் கூறுபா டறிதலும்

அவ்வத் தாக்குள் வழிச்சொல்லுவார்:
அஃது உறுப்பு
விகாரப்பட்டு
ஓடுவதுபோன்று
அசையுமாறு காண்க. "
பாவெனை மொழியிலுந்
தாக்கி
னது பெயரே " என்றார்
பிறராதலிற் றாக்கினைப் பா
என்றலுமாம். இரு
சீர்முதல் ஐஞ்சீர்காறும்
பரந்துபட்ட

அகவலோசையைப் ‘
பெரியகட்
பெறினே” எனச்
சொற்சீரடியாகவும் ‘
யாம்பா டத்தான்
மகிழ்ந்தன் று
மன்னே ’ என
அளவடியாகவும் ‘ நரந்த
நாறுங் தன்கையால் ’ எனச்
சிந்தடி யாகவும் ‘ சிறுசோற்
றானும் நனிபல கலத்தன்
மன்னே’ என

நெடிலடியாக வும்
ஆக்குத்துணித்தவாறு
காண்க. இங்ஙனம்
ஆக்கின்றனை 'நரந்த
நாறுந் தன்கையாற் புலவு,
நாறு மென்றலை தைவரு
மன்னே ' என்றதனை
இர ண்டு நாற்சீரடியாக
அலகிட அகவலோசை
பிறவாமையுணர்க. '
உள்ளார் கொல்லோ
தோழி ' என்பதற்கு

முன்றொடை என்பது
அடியெதுகையாய்ச்
சிந்தடியும் நெடிலடியுமாகக்
கொள்ளநின் றதனையுந்
தூக்குத் தணிந் திரண்
டனையும்
அளவடியாக்கியவாறுங்
காண்க. தூக்கின் றென
மயக்கடிவந்தி
யிடைதெரியாமையு
முணர்க.
(அ)

அ-அ. மோனை
யெதுகை முரணே
யியைபென
நானெறி மரபின
தொடைவகை யென்ப.
எ-அ
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இஅ

*நிறுத்தமுறையானே

தொடை கூறுகின்றார்;

அவற்றது பெயரும்

முறையுமுணர்த்திற்று.

இ-ள்.

தொடைமோனையும்

எதுகையும் முரணும்

இயையும் என நான்கு

வழியாகிய. முறைமையினை

யுடைய. எ-று.

நெறிமரபின

எனவே அளபெடை

வழுவமைத்துக்கொண்ட

எழுத் தாகலின் அவ்வாறு

சிறந்தன்றாம்.

தொடைவகை-யென்றதனான்

அதை பஃதாகியுஞ்

சீரத்தாகியுங் கொள்க.

இவைதாம்

அறுநூற்றிருபத்தைந்தடிக்

கன்றாம்

வந்தவடியேவரவும்
பிறவடிவரவும்
தொடுப்பனவும்,
ஓரடிக்கண் ணா
தொடுப்பனவும்,
கட்டளையடியொடு
தொடுப்பனவும்,
சீர்வகையடி
தம்மொடுதாமு ந்
தம்மொடுபிறவும் வந்த
தொடுப்பனவும்
எனப்பலவா யிற்று.

௮௯. ஆளிப்படை
கட்டிப்பய வைத்தா
மாகும்.

இஃது
எய்தியதன்மேற்
சிறப்புவிதி.

இ-ள்.

அக்கான் குட்டேனா

உயிரளபெடை ஐயத்

கட்டுத் தொடை யைத்

தாமம். எ-று.

உம்மை எச்

சவும்மையாகலின்

ஒற்றளபெடை கூட்ட

அறுமை ம் எ-று.

உயிரின்பின்னாறு

ஒற்றுகளின்

உயிரளபெடை டையை

எடுத்தோதி ஒற்றள

பெடையை உம்மையாற்

கொண்டார். கலிக்கு

ஒற்றளபெடை

துன்னலோ சையை

திகழ்த்தாதவாறு

மேற்காண்க.

(அ௯)

௧௦. பொழிப்பு

மொரூஉவு ஞ

செந்தொடை மரபு

மமைமத்தனர்

தெரிபி னை வையுமா

ருளவே.

இதுவுமது.

இ-ள்.

பொழிப்........ தனர்

எ-து

பொழிப்புத்தொடையும்

ஒரூஉத்

தொடையுஞ் செந்தொடையிலக்கணமும் ஓரடிக்கண்ணே வருமென்றமைத்தனர் ஆசிரியர். தெரியி........னவே எ-து ஆராயின் அவ்வியுந்தொண்டையாதற்குள. எ-று.

தெரியின் என்றதனாற் செந்தொடை ஓரடிக்கண் வரினும் ஈரடியானன்றி வாரா எனக்கொள்க. இக்கருத்தான் எண்பெ போதந்துவைத்தார். [illegible]

* ' தாக்கே

தொடைவகை யெனுஅ' என்பது.

நச்சினார்க்கினியருரை.

எ-ன்

அவையும் என்று
உண்மையை
எச்சப்படுத்திப் பிறவும் நூ
ரடிக்கண்ணே வரு வனவும்
உணர்வெனக்கொள்க.
அவை முற்றெழுத்தையும்,
இனமுற்றெழுத்தையும், இ
ரண் டக்காரியும்,
இருவகைக் கிரி
ளிழுக்கமைக்கவும்
விட்டிசையு மாம்.

கூக.

திரணிறுக் கலைக்கு யிரட்டை யாப்பு

:

மொழிக்கவும்

தியலான் முற்று மென்

ப. †

இரு

திரணிரைக் கொடையும்

இரட்டைக் கொடையுமென

இரண்டு கொடை கூறி

அவை முற்கூறிய

தொடைப்பாற்பட்டு
அடங்கக் கூறுகின் றது.

இ-ள். தனிநிறைப்
பொருள்வகையால் தொ
கிக்குந்தொடையும் வந்த
ஜோ நாற்கூற் றெழுக்குந்
தொடையும் மூன் னோத்
தொடைப்பாற்பட்டு
அடங்கும். எ-று.

பாத்திவனிறுக்

தொக்கிவனிறும்

ஒன்று. " அடல்வே

லமர்

நோக்கி நின்முகங்

கண்டே, புடைபு

பிரிந்தோடு அழுமலரும்

பார்க்குங், கட

லுங் கரையிருந்த மா

ம்பலும் பாம்புந், தடாதிய

மாமென்று தாம்."

என்ற

வடி உடனுங் கடனுமென

திரணிமைறத்தொடைமேற்

கூறுமாற்றான் எது

க்கத்தொடையாய்

அடங்கும். பகவை

மாக்கடற்பெருகுஇமைப்ப

வும்-

பன்மடைச் செய்தி

யின்றியவர் ...ம் ...

...வை ... ணிமுத் தனும்

ஒன்று. ...ந்த இமையடி

ன்பாற்படுமென்க. ...

ந்தனவும் அன்ன.

இரட்டைத்தொடை யென்பது ஒருசொல்லே நான்கு சீருமாகி வரு மென்பது. அது “ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்” என வரும். இது குறையிற்றிரட்டை யியைபுத்தொடையாய் அடங்கும். “பாடு

கோ பாடுகோ பாடுகோ
பாடுகோ - நாவீற்றிருக்க
புலவீர்காள் பாடுகோ"

* "நி
ரனிறுத்தமைத்துக்
கோடலும்
இரட்டைத்தொடையும்
ஏற்பவும்
பெறுமென்றவாறு.
நிரனிறைத்தொடையாவது
பொருளைச்சேர நிறுத்திப்

பயினையுஞ்சேரகிறுத்தல்.
இரட்டைத்தொடையாவது
ஓரடிமுழுதும் ஒரு
சொல்லேவருதல்.
இத்துணையுங்
கூறப்பட்டது
அடிதொறும் வருவன
ஐந்து தொகையெனவும்
அடிக்கண்வருவன
ஐந்துதொடையெனவும்
அவ்
வைந்தும் மூன்றாகி

அடங்குமெனவுங்
கூறியவாறும்" என்பது
உரையா
சிரியருரை.

† இச்சூத்திரத்திற்கு
நச்சினார்க்கினியருரை
பிரதிகளிற் காணப்பட
வில்லை.
பேராசிரியருரையே
என்பட்

பதிப்பிக்கப்பட்டது. அ/0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்.

என்பது

நிரையீற்றிரட்டை.

இதுவும் இயைபாய்

அடங்கிற்று. செந்தொ

டையாய் அடங்குவன

உளவேற் கண்டுகொள்க.

மற்று, இவை இவ்வு

அடங்குவனவற்றை விதந்தோதுவதென்னையெனின், இவையுந் தொடை
பாடுகண்டு ஐயுற்றானை ஐயமறுத்தானென்பது. எனவே, ஒழிந்தபொரு

கோள் தாமேமின்று

தொடைப்பாகொட்டி

ஐயஞ்செய்யாமையின் அஉ

கூறுஞயிஞனென்பது. நிரனிறையாயின் இனைத்தெனநிறுத்தபொருட்
றப எதிர்பொருளும் எண்ணி நிறுத்துச் செய்யப்படுதலின் அது வேறுெ;
டையாங்கொலென்று ஐயஞ்செல்லுமென்பது. மொழிந்தவற்றியலாளெ

வே, தனக்கு

வேறியல்பில்லாத

செந்தொடை

நீக்கப்பட்டது. பொபூ

பும் ஒரூஉவும்போல ஓரடியுள் கின்றுந் தொடைமைசெய்பினும் அவை மு
ரூய் அடங்கும். ஈரடிக்கூட்டத்துத் தத்தம் வகையாற் தொடைமை செ

யாவென் பது .

(கூ

௯௨. அடிதோறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை*

இ-து மோனையிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். அடிதோறும் முதற்கண் ஓரெழுத்துவரத் தொடுப்பது ே

னைத்தொடையாம். எ-று.

முன்னர் " அடியுள்

ளனவே தளையொடு

தொடையே" (செய்-ரு)

என்பதனான்

ஓரடிக்கண்ணே தளை

யுந்தொடையும்

வருமென்பது பெற

லானும், ஈண்டு

அடிதொறும் எனப்

பன்மைகூறுதலானும்,

ஈரடிக்கூட்ட்

துக் தளையுந்தொடையும்

வருமென்பது

பெறுதலானும்

ஓரடிக்கண்ணு

ஈரடிக்கண்ணும்

தளையுந்தொடையுங்

கோடல்

வேண்டுமென்றுணர்க.

‘தீ

யெழுத்தொப்பது ’

என்றற்கு, அடிகளின்

முதலெழுத்தும் சீர்களின்

மு

லெழுத்தும் என்பது

பொருளாம்.

அடிதொறுமென் பது

ஈரடியையும் ஓர

யையும்

உணர்த்தலின், அடிமோனையும்

இணை மோனையும்

பொழிப்புமோனை

---

* "அடிதோறும்

தலையெழுத்தொன்றிவரத்
தொடுப்பது மோனை
த்தொடையாம். எ - று.
அஃதேல், " அடியுள்
ளனவே தளையொடு
தொடையே " (செய்-௩௩.)
எனவோதி, ஈண்டு
மற்றையடியினும் வருதல்
பொரு
ந்தாதெனின், ஆண்டு
மற்றையடியுள்
வாராதென்றாலவர் :

அடியவர்

உரை முதலானவற்றுள்

தளையொடு

தொடையில்லையென்பார்

"அடிய்

ளனவே தளையொடு

தொடை" என்றாரென்க.

உ-ம். 'மாவும் புள்ளு

வதிவயிற் படர, மாநீர்

விரிந்த பூவுங் கூம்ப,

மாலை தொடுத்த

கோதையு

கமழ, மாலை வந்த
வாடையும், மாயோய்
நின்வயிற் புறத்திறுத்
தற்றே

எனவரும்." என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அக

யும் ஒரூஉமோனையும் கூழைமோனையும் மேற்கதுவாய்மோனையும் கீழ்க்கது
வாய்மோனையும் முற்றுமோனையுமென மோனை எண்வகைப்படுமாயிற்று.
'பொழிப்புமொரூஉவும்' (செய்-௧௦) என்னுஞ் சூத்திரத்தான், இவ்வாசிரியா
கொண்ட பொழிப்பும் ஒரூஉவுங் கோடற்கு அஃது இணைகொள்ளுமாறென்
னையெனின் :— அச்சூத்திரத்து 'அவையுமாருளவே' எனச் சூத்திரஞ்செ
ய்தமையான் அவையும் முன்பிறவும் ஓரடித்தொடையுமுள என்று பொரு
டருதலிற் றொடைக்குச் சிறந்துதோன்றும் வினைமுதலியனவுங் கோடும்.

உ-ம். 'கான மஞ்ஞை யீன்ற முட்டை, காத லின்றி வீசு மந்தி'—இஃது ஈரடியும் எழுத்தொத்தலிற் றன்னெடுதான் வந்து தொடுத்த கட்டளை அடிமோனை. 'கோதை மார்பிற் கோதை யானுங், கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்'—இஃது எழுத்தொவ்வாமையிற் பிறவடிதொடுத்த கட்டளையடிமோனை.

'யாண்டுங் காணேன்
மாண்டக் கோனை,
யானுமோ ராடுகள மகளே'
(குறுந்தொகை-௩௧.)

இஃது இருவகையுங்

தொடுத்தது. 'கண்டற் கானற் குருகின மொலிப்பக், கரையா டலவன் வளைவயிற் செறிய' — இது சீர்வகையடிதொடுத்தது. 'உவவுமதி யுருவி னோங்கல் வெண்குடை'

(புறம்-௩.) 'ஒடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப னெடுந்தேர்' இவை கட்டளையிணைமோனை. 'உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு' (திருமுருகாற்றுப்படை) இது சீர்வகையிணைமோனை. 'செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை' (ஷை) 'கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு' (திருக்குறள்-௩௯௩.) இவை கட்டளைப் பொழிப்புமோனை. 'வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப' இது சீர்வகைப் பொழிப்புமோனை. 'வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்' (புறம்-௬.) 'வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மை

யால்' (நாலடி, கடவுள்வாழ்த்து) இவை கட்டளையொரூஉமோனை. 'கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முன்' (திருக்குறள்-௪௦௩.) இது சீர்வகையொரூஉ மோனை. 'வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்' 'அம்பு மழனு மவிர்கதிர் ஞாயிறு' (நாலடி, பிறனில்விழையாமை) இவை கட்டளைக்கூழைமோனை. 'மடக்கண் மயிலின மறலி யாங்கு' இது சீர்வகைக்கூழைமோனை. 'கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர' (நான்மணி-௧௨) 'பயவார்கட் செல்வம் பறப்பப் பயின்கொல்' (நாலடி, நன்றியில்செல்வம்) இவை மேற்கதுவாய் மோனை. 'எல்லே யெம்மொடு கழிப்பி யெல்லுற' 'கல்லா ரிருவ ருவப்ப யெழிலார்' (நாலடி.) இவை கீழ்க்கதுவாய்மோனை. 'ஒல்லா தொல்வு தென் றலு மொல்லுவது' (புறம்-௧௧௯.) இது சீர்வகைக் கீழ்க்கதுவாய்மோனை. 'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்' (திருக்குறள்-௩௯௧.) இது முற்றுமோனை. இது சீர்வகை முற்றுமோனை.

இனிக், கலிக்கு 'இணையிரண் டியைந்தொத்த முகைநாப்பட் பிறித பாதம்' (கலி-மருதம்-௧௨) இஃது இணைமோனை. 'அரிமதர் மழைக்கண்

ணீ ரலர்முலைமேற் றெறிப்பபோல்' இது பொழிப்புமோனை. 'பெண்டெனப் பிறர்கூறும் பழிமாறப் பெறுகற்பின் (ஷை.) இஃது ஒரூஉமோனை. 'கழிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்மேல்' இது கூழை மோனை. 'அளியெண வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ'

(கலி, பாலை, கக) இது மேற்கதுவாய்மோனை. 'முளிகழை யுயர்மலை முதிய முழங்கழல்' (ஷை, பாலை, உச) இது சீர்வகை மேற்கதுவாய்மோனை. 'மணிநிற மலர்ப்பொய்கை வளர்ந்தருளு மயிலோனை' இது கீழ்க்கதுவாய் மோனை. 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' (பாலை-க௦) இது முற்றுமோனை. இவற்றுக்குச் சீர்வகைபலவும் வருமாறுணர்க. இச் சூத்திரமுதலாகக்கூறுங் கட்டளையடிக்குத் தொடைகொள்ளுங்காற் றளை யுக்கழித்துத் தொடைகொள்ளுமாறு 'மெய்பெறு மரபின்' (செய்-க௦ச) என்பதனுட் காட்டுதும். (கூஉ)

கூங. அஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகும்.

இஃது எதுகை கூறுகின்றது.

இ-ள். முற்கூறிய

முதலெழுத் தினையொழித்து
இரண்டடியினும்

சீர்முழுதும்ஒன்றினும், இரண்டாமெழுத்தேஒன்றினும், ஓரடிக்கண் மு
லிருசீர்க்கண் இரண்டாமெழுத்துஒன்றினும், முதற்சீரினும் மூன்றாஞ்சீ
னும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றினும், முதற்சீரினும் நான்காஞ்சீரினும் இர
ண்டாமெழுத்து ஒன்றினும், முதற்சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், முத
யற் சீரொழித்து ஏனைய ஒன்றினும், ஈற்றயற் சீரொழித்து ஏனைய ஒன்
னும், நாற்சீரும் ஒன்றினும் தலையாகெதுகை, அடியெதுகை, இணையெதுகை,
பொழிப்பெதுகை, ஒரூஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை,
கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை எனக்கூறப்படும். எ-று.

அயலெழுத் தொன்றின்
என்றது முதலெழுத்தைச்
சுட்டியவத

னன், முதலெழுத்தின் மாத்திரை தம்முள் ஒத்தல்வேண்டுமென்றுகொள்க.
உ-ம். 'மாயோன் மார்பி னாரம் போலுஞ், சேயோன் சேர்ந்த வெற்பி
நீநீர்' இது தம்மொடு தாம்வந்த கட்டளைத்தலையாகெதுகை. "வானி
வில்லின் வாவ்றியா வாய்மையாற், கானிலஞ் சேர்யாக் கடவுளை, யாகில

• 'அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றாமல் இரண்டாமெழுத்தொன்
ன் எதுகையாகும் எ-று. அஃதேல், முதலெழுத்து மொன்றி இரண்டா

ழுத்துமொன்றீஇ யாதாகுமெனின், முக்குற்ற மோனையாற் பெயரிட்டுவ
கப்பெறும் என்.   உ-ம்.—'அடி தாங்குமளவன்றி ....களிறெ
முலைத்தனரே எனவரும்' என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அசுஅ.

கூசு.   ருசி

ரிடையிடி

றெரூஉவென மொழிப.

இசு

ரிறுத்தமுறையானே

ஒரூஉவிற் கெல்லாம்

இலக்கணங்கூறுகின் றது

இ-ள். இரண்டு சீரை நடுவேயிட்டுவைத்து முதற்சீரும் நாலாஞ்சீரும் ஒன்றிவரின் ஒரூஉமோனை, ஒரூஉவெதுகை, ஒரூஉமுரண், ஒரூஉவியைபு எனப்படும் எ-று.

ஒரூஉவை விதந்தோதினார், வெண்பாவிற்குச் சிறந்துவருதலானும், ஆசிரியத்திற்கு ஏனையவற்றிற்சிறந்து தோன்றுதலானும். உதாரணம் முன்னர்க்காட்டினாம். (கக)

க00.

சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப.

இது செங்தொடை கூறுகின்றது.

இ-ள். சொல்லிய........டியவின் எ-து முற்கூறிய தொடைகளெல்லாவற்றோடும் ஒவ்வாதவரின் அதனை. சொல்லியற்.....பென்ப எ-து இயற்சொல்லாற் செய்யுள் செய்யும் புலவர் செந்தொடை யென்று கூறுவாசிரியர் எ-று.

எனவே, விகாரப்படச் செய்யுஞ் செய்யுட்குச் செந்தொடையின்றாதை

யற்று. உ-ம். "நெடுவேண் மார்பி னாம் போலச், செவ்வாய் வானந் தீண்டிமீ னருந்து" (அகம்-கஉ0) "விருந்தினர் மூத்தார் பசுசிறை பிள்ளை" இவை கட்டளைச்செந்தொடை. "பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி, மயிலின மகவு நாட, னன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே" இது சீர்வகைச் செந்தொடை. (க00)

* "இரண்டு சீரிடையிட்டு மோனைமுதலாயினவரத் தொடுப்பது ஒரூஉத் தொடையாம்" எ-று.

உ-ம். "அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி" இஃது ஒரூஉமோனை. "மின்னிவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய" எ-து ஒரூஉவெதுகை. "குவிந்துகுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து" இஃது ஒரூஉமுரண். "நிழலே யினியத னயலது கடலே" இஃது ஒரூஉவியைபு. "காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்" எ-து ஒரூஉவளபெடை" என்பது உரையாசிரியநரை.

(நாலடி,கடவுள்வாழ்த்து)இது தம்மொடு தாம்வந்த கட்டளை அடியெதுகை. 'சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி, முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவான்' இது சீர்வகையடிக்கட்டளையொடு தொடுத்த தலையாகெதுகை.

'அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் றெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி' (பெரும்பாணாற்றுப்படை) இது கட்டளையடிச் சீர்வகையடியொடு தொடுத்த அடியெதுகை.'தலையெழுத்தொப்பதுமோனை' (செய்-௯௨) என்றலித்தலையாகுமோனை இவ்வாசிரியர்கொள்ளார். 'வைகலும் வைகல்' (நாலடி-அறன்வலியுறுத்தல்) என்னும் வெண்பாவிற் சீர்முழுதும் வருதலின் வழிமோனைப்பாற்படும். 'புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ' (பதிற்றுப்பத்து-எ-௧) 'மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்' (திருக்குறள்-௨௦௪) இவை இணையெதுகை. 'பொன்னேர் மேனி நன்னிறஞ் சிதைத்தோர்' 'உருவக் கடுந்தேர் முருக்கிமற் றத்தேர்' இவை பொழிப்பெதுகை. 'உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை' 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசை' (சிறுபாணாற்றுப்படை) 'வாண்மாய் குருதி களிறுழக்கத் தாண்மாய்ந்து' (களவழி-௧.) இவை ஒரூஉவெதுகை. 'இன்ன றென்று மின்பம் வெஃகி' 'குன்றங் கொன்ற குன்றுக்கொற்றத்து' இவைகூழையெதுகை. 'பொன்னேர் மேனி துன்னினர்' 'கொண்டோ ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன் மண்டி', (நாலடி,தூஉய்தன்மை) இவை மேற்கதுவாயெதுகை. 'உள்ளி னுள்ளம் வேமே யுள்ளாது' (குறுந்தொகை-௧௰௨) 'படியை மடியகத் திட்டா னடியினேன்' (நான்மணி, கடவுள் வாழ்த்து) இவை கீழ்க்கதுவாயெதுகை. 'கன்னிப் புன்னை யன்னந் துன்னும்' 'இன்றுகொ லன்றுகொலென்றுகொ லென்னாது' (நாலடி-அறன்வலியுறுத்தல்) இவை முற்றெதுகை.

இனிக்கவிக்கு—'அடங்காதார் மிடல்சாய மார்வக் திறத்தவின்' 'எறிதிரை செறிகையான் மிகவாங்கி மீதோங்கி' இவை இணையெதுகை. 'பெருவரை யுறழ்மார்பிற் றிருவோங்கு கரியோனை' இது பொழிப்பெதுகை. 'அணிவேங்கை செறிநீழற் கிளியோப்பு மணிநிறத்தாள்' இஃது ஒரூஉவெதுகை. 'மணிவரை யணிமார்பிற் பணிமேவும் *பெரியோனை' இது கூழையெதுகை. 'அலைகடற் றுயிலுணரா மலையெடுத்த நிலையோனை' இது மேற்கதுவாயெதுகை. 'கதிபல விதியாற்சென் றமுந்தாமற் றுதித்தேத்தி' இது கீழ்க்கதுவாயெதுகை. 'திரிபுர மெரிசூழ வரிவாங்கும் பெரியோனை' இது முற்றெதுகை.

'பிறையோனை' எனவும் பாடம்.

அஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல் ககச.

* ஆயிரு தொடைக்குங்
கிளையெழுத் துரிய.

இது முற்கூறியவற்றோ
டொப்பனசில
தொடைகூறுகின்றது.

இ-ள்.

முற்கூறிய மோனைக்கும்,
எதுகைக்கும்
கிளையெழுத்துக்களும்
ஒன்றிவரப்பெறும்.

எ-று.

கிளையெழுத்தாவன:-வருக்கமோனையும், வருக்கவெதுகையும்,வல்லின வெதுகையும், மெல்லினவெதுகையும், இடையினவெதுகையும் என ஐந்து ம். உ-ம். 'வயங்குகதிர் காய்ந்த வாடை வைகறை, விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி'† இது கட்டளையடிச்சீர்வகையடியொடு தொடுத்தவருக்கமோனை. 'கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங், கொள்ளா ரறிவுடையார்' (திருக்குறள்-௪௦௪) இது கட்டளைவருக்கமோனை. 'கேளிர் போலக் கேளல வேண்டி, வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிய' இது கட்டளைவருக்கவெதுகை. 'வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ், சீருடை நன்மொழி நீ

ரொடு சிதறி' இஃது இரண்டுந் தொடுத்தது. 'வானுயர் வெற்ப விரவின் வரல்வேண்டா, யானை யுடைய சுரம்' இது கட்டளைவருக்கவெதுகை. 'தக்

கார் தகவில ரென்ப
தவரவ, ரெச்சத்தாற்
காணப் படும்'
(திருக்குறள்-௧௧௪)

இது
கட்டளைவல்லினவெதுகை.

' அத்தக் கள்வ ராதொழு
வறுத்தெனப்,
பிற்படு பூசலின்
வழிவழி யோடி'
இஃதிரண்டுந்தொடுத்தது.

' அந்தணர்

நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய், நின்றது மன்னவன் கோல்' இது கட்டளை மெல்லினவெதுகை.

' நம்மிற் புலம்பினு முள்ளுதொறு நலியுந், தண்வர லசைஇய பண்பில் வாடை' இது சீர்வகைமெல்லினவெதுகை.

' எல்லா

விளக்கும் விளக்கல்ல
சான்றோர்க்குப், பொய்யா
விளக்கே விளக்கு' (திருக்
குறள்-௨ கக)
இஃதிடையினவெதுகை.
' மன்னர் மன்ன மறவர்
மறவ, செ
ல்வர் செல்வ
செருமேம் பஇந'
(பெரும்பாணாற்றுப்படை)
இது சீர்வகை
இடையினவெதுகை.

(கஎ)

---

* ' எ-து

எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி வகுத்தலை நுதலிற்று. மோனைத்தொடைக்கும் எதுகைத்தொடைக்கும் எடுத்த எழுத்தே வருதலின்றி வருக்கவெழுத்தும் உரிய எ-று: உ-ம். 'பகலே,

பல்பூங் கானாற் கிள்ளை
யோ
ப்பியும், பாசிலைக்
குளவியொடு கூதளம்
விரைஇய, பின்னுப்பிணி
யவிழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்தல் '
எ-து வருக்கமோனை. '
ஆறறி யந்தணர்க்
கருமறை
பலபகர்ந்து, தேறுநீர்
சடைக்கரந்து திரிபுர ங்

நீமடுத்து ‘என்பது
வருக்கவெ
துகை ’ என்பது
உரையாசிரியநரை.

† என்பது
வகரவருக்கம் முதற்கண்
வந்தமையின்
வருக்கமோனையா
யிற்று என்ப.

நச்சினார்க்கினியருரை.

அரு

கரு. மொழியினும்

பொருளினு

முரணுதன் முரணே.

இது *முறையானே முரண் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

†சொல்லானும் பொருளானும் பகைத்தல் முரண்டொடை.

எ-று.

அவை ஐவகைய: சொல்லும் சொல்லும் முரணுதலும், பொருளும் பொருளும் முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணுதலும் என. உதாரணம்:— 'செவ்வரை நிவந்த சேணிடை யருவி, வெண்மதி கதித்த முல்லை' இது கட்டளை ஈரடியும் சொல்லும் சொல்லும் முரணிற்று. 'செங்கொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து, கருங்கைக் கானவன் களிற்றுநிறத் தழுத்தலின்' இஃது இருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. 'நெருப்பி னன்ன சுட்டுச் சேவ, னீர்சேர் கானத்து நெடுமணற் கிளைப்ப' இது கட்டளையீரடியும் பொருளும் பொருளும் முரணிற்று. 'நீரோ ரன்ன சாயற், றீயோ ரன்ன வென் னுரனவித் தன்றே' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. 'தண்சே றுடைய தயங்கிணர்க் கடத்து, வெம்பொருட் பிரிவை வேண்டிச் சென்றார்' இது கட்டளையீரடியுஞ் சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணிற்று. 'சிறுநல் கூர்ந்த செல்சுடர் மாலை, நெடுநீர்ப் பொய்கைக்

நறுநர் தந்த' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று: சிறுநல் ...ர்ந்ததுக்குச் சிறிய பொருளின்று. 'செந்தீக் கானஞ் சென்ற மாதர், ...ரின் மையி னெஞ்சழிந்து வருந்த' இது கட்டளையிசடியுஞ் சொல்லும்
பொருளும் பொருளொடு முரணிற்று. செந்தீக்கு நீருமுஞ் சொல்லுமு

---

* 'மோனை யெதுகை முரணே யியையென' என மேல் ஓதிய முறை யானே என்றவாறு.

† 'அடிதொறும் வந்த சொல்லினுந் தல்

பொருளினைக்
மாறுபடக் கொடுப்பது
ஆகிய முரண்டொடையாம்
எ-று. அவற்றுட்
பொருள் முரணாவது
சொல்லினன்றிப்
பொருளின் மாறு
படுவது. உதாரணம்;—
இரும்பி னன்ன
கருங்கோட்டுப் புன்னை,
பொன்னி னன்ன வீ.

தூண்டா திரைக்கும் ,,
என்பது இருப்பும்
பொ ன்னும்
மாறுபா டைத் தாதுவிற்
டெரு ருண்முறையிற்று
' சிறுகுடிப் பாகவ
மட்டமகள், பெருந்தன்மை
யைக் கண்ணு முடையவா
ணங்கே' என்றுவழிக்
குழியும் குணமும்

மூநூகாது
பெருமையென்றுஞ்
சொல்லே
மாறு கோடலிற் சொன்
முறையிற்று. ; என்று பதி
உரையாசிரியநரை.

அக
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

ன்டு, நீர்க்கு ;

சொல்லின்று. ' செந்தீ

யன்ன சினத்த யானை, நீர்

நசை பெ

று அக் கற்பிற் றோர்நசைஇ

' இஃ திருவகை யடியும்

அங்ஙனம் முடரணிற்று.

' செங்காற் பைந்தினை

விளைபுன மேவிப்,

பைங்கிளி கடி யும்

பான்மொழி

மகளிர் ' இது

கட்டளையீரடியும்

சொல்லும் பொருளுஞ்
சொல்லொடும்
பொருளொடும்
முரணிற்று. ' செவ்வேற்
சேஎய் திருமனை மருங்கு,
கரு
விற் கானவன் வரில் ' இது
சீர்வகையடி அங்ஙனம்
முரணிற்று. ' பன்மை
சின்மை பற்று
விடுதலென், தென்பண'
இது கட்டளை

இணைமுரண்.

'நிலவு மிருளும் போல்வ

நீர்வரை' இது சீர்வகை.

'கார்பெயல் பெய்

தபிற் செங்குளக்

கோட்டுக்கீழ்' 'எழுநூறு

நன்றிசெய் தொன்றுதீ தா

யின்' (நாலடி-ஈயமை)

இவை கட்டளைப்

பொழிப்புமுரண். 'வருது

மென்மொழிந்தார்

வாரார்கொல் வானங்,

கருவிருந்தா விக்கும்
பொழுது'
(கார்நாற்பது, க). இது
சீர்வகை. 'பின்றைவ தெ
ன்று பிடித்திரா முன்
னே'
(நாலடி-செல்வநிலையாமை)
' இன்சொற் குழியு
ளினிதெழூஉம் வன்
சொல்' (நான்மணி, கரு)
இவை கட்டளை ஒரூஉ
முரண். 'வயிறு நோய்

மரு க்தல்லர் வாராது.'
இது சீர்வகை. 'கிறுத்தலி
னளவி னென்னி
னென்று' 'தேரும்
யானையுங் குதிரையும்
பிறவும்' இவை கட்டளைக்
கூடைமுரண். 'கண்ணுந்
தோளுந் தண்ணறுங்
கதுப்பும்' (நற்றிணை.
௮௪) இது கட்டளைக்
கீழ்க்கதுவாய் முரண். '
அறுத்தலிற் பெருக்

தலிற் பிரிக்தலின்
(தொல், சொல்,
வேற்றுமையியல், கக)
ஏற்ற வினை
தல் கிடக்க வியங்குதல்
இவை கட்டளை முற்றுமொ
ண். 'நீரு நிலனுந்
தீயும் வளியு, மாக
விசும்போ டைந்து மாகும்
என்பது சீர்வகை. இவற்
றை நுவலா கபாக
முற்கூறியாங்கு விரிப்பிற்

பெருகுமாகலின்
அவற்றுனோற்
றனை கொள்க.

(

௯௫)

சூசா. * இயலா
பொன்று விய யடின்
யாப்பே.

இது முறையே
இயைபு கூறுகின்றது.

இ-ள்.

இரண்டடியினும்

பொருளியையின்றி

எழுத்தாகல் சொல்லா

தல் ஈற்றிலே பொருந்தத்

தொடுப்பது

இயைபுத்தொடைக்கிலக்கணம்

எ-று

---

*' அடிதொறும் ஈற்றெழுத் தொத்துவரின் அஃது இயைபுத்தொடை

யென்று சொல்லுவர் எ-று.

உ-ம்.

'இன்னகைத் துவர்வாய்க்

கிளவியு மணி

ங்கே,   நன்மா மேனிச்

சுணங்குமா ரணங்கே,   யாட

மைத் தோளிக் கூட

லு மணங்கேசேயரிமதர் மழைக்கண்ணு மணங்கே, திருநுதற் பொறித்த தி
தமு மணங்கே' என வரும். அசை சீரென வாராது கூறினமையாந
ஒழுத்து இறுதிக்கண் ஒப்பினும் இயைபாமெனக்கொள்க' என்பதுஉ
யாசிரியநரை

ச்சினார்க்கினியருரை.

அள

அவ்வோ வாரார்
கார்வந் தன்றே, கொடிக்கு
முல்லையுங் கடிக்கரும் பின்றே

' இது
கட்டளை எழுத்தடியியைபு.
' பரவை மாக்கடற்
றொகுதிரை வரவும், பண்டைச்
செய்தியின்றிவண் வரவும்'
இது கட்டளைச்சொல்லடி
யியைபு; ' சீர்வகையடிக்கு
வந்துழிக்காண்க. ' ஓங்கிய
சுரத்தைத் நீங்கி யேகி'
இஃதிணையியைபு. '
விரிந்தாறு மலராயின்

விளித்தாலுங் குயிலாயின்'
இது பொழிப்பியைபு.
'கரவெழூஉங் கண்ணில்
குழியு ளிரவெழூஉம்'
(நான்மணி ௧௪.) இஃது
ஒரூஉவியைபு. 'பொருசமத்
தெழுவனர் பொருவினர்
விளைவ னர்' இது
கூழையியைபு. 'நீருந் நீயு
மாகிய விறைவனும்'
இது மேற்கதுவாயி யைபு. '
பொருவனர் விடுகணை

தகைவனை யெதிர்வனர்'
இது கீழ்க்கது வாயியைபு.
'இயற்கையி
னுடைமையின்
முறைமையிற் கிழமையில்
' (தொல், சொல்,
வேற்றுமையியல், ௧௧)
இது முற்றியைபு. '
காம்பிவர் தோளுங் கருமதர்
மழைக்கணும்' இது
சீர்வகைப் பொழிப்பு. '
பகலுங் கங்குலு மகலா

தொழுகும்' இது சீர்வகை

மேற்கதுவாய். எனையவற்றி

ற்குச் சீர்வகை வந்துழிக்காண்க.

வியையபினும் எற்றன கொள்க.

ணர்க.

கஎ. அளபெழி னவையே

இவற்றிற்கு

எழுத்தியைபினும் சொல்

வெவ்வேறாகக் கோடல்

அரிதென்று

(கஃ)

யளபெடைத்

தொடையே.

இது *முறையே

அளபெடைத் தொடை

கூறுகின்றது.

இ-ள். ஆ-று.

முத்ர்கண்ணோ

எழுத்துக்கள் அளபெழு

ந்தவாயின் அவை

அளபெடைத்தொடை

எனப்படும். எ-று.

அவையியன்றார்,
உயிரளபெடையும்
ஒற்றளபெடையுங்
கோடற்கு. உ-ம். 'உறாஅர்க்
குறுநோ யுரைப்பாய்
கடலைச்-செறாஅஅய்
வாழியென் னெஞ்சு'
(திருக்குறள், ௧௨௦௦) இது
கட்டளை உயிரளபெடை. '
பாஅ லஞ்செவிப்
பணைத்தாள் மாநிரை.

மாஅல் யானையொடு மறவர்
மயங்க ' இதுவும் இ
ருவகையடியும் வந்த
உயிரளபெடை. ' எஃஃ
கிலங்கிய கையரா
யின்னுயிர், வெஃஃகு
வார்க்கில்லை வீடு ' இது
கட்டளையொற்றளபெடை.
' கஃஃ றென்னுங் கல்லதர்க்
கானிடைச், சுஃஃ றென்னுந்
தண்டோட்டுப் பெண்ணை '

இதுசீர்வகையொற்றளபெடை. இவ்வொற்றளபெடைகட்டளைக்குக் கொள்ளாம்; ஒழிந்தனவற்றிற்கும் வந்துழிக்காண்க. இவற்றிற்கு இணை முதலியன கொள்ளாம், சிறப்பின்மையின்.

(கஎ)

---

* 'மோனை யெதுகை முரணே யியைபென' என எண்ணியதன் பின்னே 'அளபெடை தலைப்பெய வைந்து மாகும்' என ஓதிய முறை.

கூஅ * ஒருசீ

ரிடையிட் டெதுகை
யாயிற்
பொழிப்பெனு
மொழிதல் புலவ
ராறே.

இது நிறுத்த
முறையானே பொழிப்பிற்கெல்லாம்
இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒரு சீர்..............மொழிதல் எ-து பொழிப்பு ஒரு சீரை நடுவே யிட்டுவைத்து எதுகையாயிற், பொழிப்பெதுகை யென்று பெ

கூறுக; அன்றிப் பொழிப்பு ஒருசீர் இடையிட்டு மோனைமுரணியைபா வந்தனவாயிற் பொழிப்புமோனை, பொழிப்புமுரண், பொழிப்பியைபு என பெயர் கூறுக; புலவராறே எ-து இங்ஙனம் பெயர் கூறுதல் ஆசிரியர் கொண்ட நெறி. எ-று.

இங்ஙனம் எதுகையைப் புலப்பட வைத்து ஏனைய அநுத்தசபத்தியு கூறியது, எல்லாவற்றினும் எதுகை சிறந்து தோன்றுதல் கருதி. இவ, றிற்கு உ காரணம் முன்னர்க் காட்டினம்.

(௯௮

௯௯. †இருசீ
ரிடையிடி
னொரூஉவென
மொழிப.

இது

நிறுத்தமுறையானே

ஒரூஉவிற்கெல்லாம் இலக்கணங்கூறுகின்
றது.

---

* "ஒருசீரிடையிட்

டெதுகையாயிற்

பொழிப்புத்

தொடையாம்- எ-று

எதுகை என

ஒன்றாயினும் 'வந்தது

கொண்டு

வாராததுமுடித்தல்' என்

பதனான், மோனை

இயைபு முரண்

அளபெடை என்பனவும்

பொழிப்புத் தொடையாம்

என-று. உ-ம். ‘ அரிக்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி இது பொழிப்புமோனை. “பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி” இது பொழிப்

பெதுகை. “சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருவடந் தாங்கி” என்பது பொழிப்பு முரண். “கடலே, கானலங் கழியே கைதையந் துறையே” என்பது பொழிப்பியைபு. “பூஉங் குவளைப் போஒ தருந்தி' என்பது பொழிப்பளபெடை” என்பது உரையாசிரியருரை

‡ “இரண்டு சீரிடையிட்டு மோனைமுதலாயின வரத்தொடுப்பது ஒரூஉத் தொடையாம் எ-று. உ-ம். ‘அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி’ இஃது ஒரூஉமோனை. ‘மின்னிவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய’ இஃது ஒரூஉவெதுகை. ‘குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்த’ இஃது ஒரூஉமுரண். ‘நிழலே யினியத னயலது தடனே’ இஃது ஒரூஉவியைபு. ‘காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்’ எ-து ஒரூஉவளபெடை ” என்பது உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

௧௦௧. *மெய்ப்பெறு மர
பிற் றொடைவகை தாமே

ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ்
ஞூற்றொடு தொண்டு
தலையிட்ட பத்துக்குறை
யெழுநூற் றொன்பஃ

தென்ப வுணர்ந்திசி
னோரே.

---

* "வடிவுபெற்ற
மரபினையுடைய
தொடையினது பாகுபாடு
பதின்மூ
வாயி
ரத்தறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதென் றவாறு.
அவைவருமாறு:—

மொழிமுதலாகெழுத்து
உயிர் பன்னிரண்டு :

இதன்கிளையெழுத்தும் ஒரோவொன்றுக்குப் பதினொன்றுளவாகலின் அவற்றையுறழ நூற்றுமுப்பத்திரண்டாம்: க ச ந ப ம என்பனவற்றை உயிர் பன்னிரண்டோடு முறழ அறுபதாம்; அவ்வறுபதும் முதற்றொடையாகிய கிளையெழுத்தோடு முறழ அறுநூற்றறுபதாம்.

சகரத்தின் முதலாவெழுத்

தொன்பது ; அவற்றைக்

கிளையெழுத்தோடுறழ்

எழுபத்திரண்டாம்.

வகரத்தின் முதலாவெழுத்து

எட்டு. அவற்றைக்

கிளையெழுத்தோடுறழ

ஐம்பதாம். யகரத்தின்

முதலா

வெழுத்தொன்று:

கிளையெழுத்தில்லை.

ஞகரத்தின் முதலாவெழுத்து

மூன்

று :

இணையெழுத்தோடுறு

ஆறும் இவ்வகையினானே

முதலெழுத்துத் தொ

ண்ணூற்றுமூன்றுங்

இணையெழுத்துத் - தொள்ள

ாயிரத் திருபத் தாறுமாக

மோனைத்தொடை

ஆயிரத்தொருபத்தொன்பதாம்.

எதுகையாமாறு:—௨.

ரெழுத்து

மொழியிடையில் வாராது.
உயிர்மெய்யெழுத்து
இருநூற்றொரு

பத்தாறில்
வருக்கமொழித்த வெழுத்து
இருநூற்றுநாலினையும்
இனயெழுத்

தினை நீங்கி
இரண்டாயிரத்து நானூற்று
நாற்பத்தெட்டாம்.
இதனோடு

ஒற்றுப்பத்தொன்பதும்

குற்றுகரமாறுங் கூட்ட
எதுகைத்தொடை இரண்
டாயிரத்து
நானூற்றெழுபத்துமூன்று
பாகுபாடாம்.
முரண்டொடை பொ
ருண்முரண்,
சொன்முரண் என
இரண்டாம்.
இயைபுத்தொடை வருமாறு.
உயிரெழுத்து
மொழியீற்றின்கண்

னுயிர்மெய்யே வருதலின்
அவையாகா.

உயிர்மெய்

இருநூற்றொருபத்தாறினும்
இறுதிக்கண் வாராதாம்.
ஙக்

வுயிர்மெய்பன்னிரண்டும்
அகரம்பதினேழும்
இகரம்பதினைலும் உகரமிர .
ண்டும் எகரமொன்றும் ஒகர
மொன்றும்
இவையொழிந்தனின்ற

எழுத்து

நூற்றறுபத்தைந்தும், ஞ ண ந ம ன யரலவழள என்னும் புள்ளியிறுதி பதினொன்றுங் குற்றியலுகரம் ஓராறும் ஆக இயைபுத்தொடை நூற்றெண்பத்திரண்டு பாகுபாடாம். அளபெடைத்தொடையாமாறு:—மொழிமுதலாகும் உயிரளபெடை எழு, க த ந ப ம என்னும் உயிர்மெய்யளபெடை முப்பத்தைந்து, சகரவளபெடை ஐந்து, வகரவளபெடை ஐந்து, யகரவளபெடையிரண்டு இவை ஐம்பத்துநான்கில் உயிரளபெடை தனிநிலையாம். ஏனையவற்

றுள் முதனிலை

இடைநிலை இறுதிநிலை

எனவுறழ

நூற்றுநாற்பத்தொன்றாம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௬௧

இது

வரையறைப்படுங்

கட்டளையடிக்குத்

தொடைத்தொகை கூறுகி

ன்றது ; எனவே

சீர்வகைக்குத்

தொடைவரையறை யின்று

என்று.

ஒற்றுக்களுள் வல்லெழுத்தாறும் மகரமும் ழகரமும் ஒழிந்து ஏனையபதினொன்றும் அளபெடுக்க ஒற்றளபெடை பதினொன்று. இவ்வகையினான் அளபெடைத்தொடை நூற்றைம்பத்தொன்பது வகையாம். இவ்வகையான் அடித்தொடை மூவாயிரத் தெண்ணூற்று முப்பத்தைந்து வகையாம். பொழிப்

புத்தொடை

இணையெழுத்துவாராது.

மோனைப் பொழிப்புத்

தொண்ணூ

ற்றுமூன்று ;

எதுகைப்பொழிப்பு

இருநூற்றிருபத்தொன்பது

; மூரண்பொ

ழிப்பு இரண்டு ;

இயைபுப்பொழிப்பு

நூற்றெண்பத்திரண்டு;

அளபெடையுள்

ஒற்றளபெடை

பொழிப்பாக வாராமையின்

உயிரளபெடைப் பொழிப்பு

நூற்றுநாற்பத்தெட்டு;
இவையெல்லாங்கூட்டப்
பொழிப்புத்தொடை அறு
நூற்றைம்பத்துநாலு
வகைப்படும்.
ஒரூஉத்தொடையும்
இவ்வகையினால்
அறுநூற்றைம்பத்தி
நாலாம்.
இனிச்செந்தொடையாமாறு:—மொழிமுதலா
மெழுத்துத்
தொண்ணூற்றுமூன்றும்
மற்றையடியினும்

ஒத்துவருங்கால் அவை
மோனையுளடங்குதலின்
அவற்றையொழித்து வனை
யெழுத்துத் தொ
ன்னூற்றிரண்டோடேழ
லெண்ணையிரத்
தைந்நூற்றைம்பத்தாறு
வகையாம்.
இவ்வகையிலைற்
றொடைவிகற்பம்
பதின் மூவாயிரத்
தறுநூற்றுத் தொண்

ஐயற்றென்பதாம்
என்றறிக" என்பது
உரையாசிரியருரை.
இவ்வுரைகாரர்
கொண்டபாடம் "
தொண்டு தலையிட்ட
பத்துக்குறை யெழுநூற்,
றொன்று
மென்ப" என்பதாகும்.
தொண்டு ஒன்றும் என்பது
முற்றுவினை. பத்துக்
குறை

எழுநூறு-அறுநூற்றுத்தொண்ணூறும்.

தொண்டு தலையிட்ட அறு
நூற்றுத்தொண்ணூறு
அறுநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதாயவாறு காண்க.

இவ்வுரையாசிரியர்
கொண்ட இப்பாடத்தையும்
உரைத்த வுரையினையும்
பேராசிரியர்
மறுத்துரைத்தனர்.

பேராசிரியர்
'தொண்டுதலையிட்ட பத்துக்
குறை யெழுநூற்
றொன்பஃது' என்பது

எழுநூற்றெட்டு

எனக்கொண்டு

தொடைவகை

பதின்மூவாயிரத்தெழுநூற்றெட்டு

என்பர். பத்துக்குறை

எழுநூற்றென்பஃது

அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்

றென்பதாம். தொண்டு

தலையிட்ட அறுநூற்றுத் தொண்ணூற் றென்பது எழுநூற்றெட்டாதல் காண்க. நச்சினார்க்கினியர் பத்துக்குறை எழுநூற்றென்பஃது அறுநூற்றுத்

தொண்ணூற்றென்பது

எனக்கொண்டு,

அதனைத் தொண்டு தலையிடுதலாவ

து ஒன்பதாற் பெருக்கல் என்றுகருதி ஒன்பதனாற் பெருக்கிய அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது ஆறாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்றென் பது பற்றித் தொடைவகை பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத் தொண் ணூற்றொன்று என்பர். இங்ஙனம் உரையாளர் மூவரும் கருத்து மாறுபடு தல் கண்டுகொள்க.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ-ள். மெய்......

..தாமே எ-து

கேட்டார்க்குத்

தொடைப்பாடு மெ

ளிப்படுக்கும்

இலக்கணத்தவாகிய
தொடைக்கூறுபாடுதாம் ;
ஐயீரா......(ஒன்றொடு
எ-று
பதின்மூவாயிரத்தோடே;
தொண்டு. . . . . .தென்ப
எ-று ஒ பது
தலையிலேவைத்த
பத்துக்குறைந்த
எழுநூற்றொன்   பது
என்றுகூறுவு;   என்பது
அறுயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்று

என்று கூறுவர் வி-ு

உணர்ந்திசினோரே எ-து

சட்டவோயின்

ஒருடைப்பகுதி

யறிந்தோர் எ-று.

பதின்மூவாயிரத்தோடே

ஆறாயிரத்திருநூற்றுத்

தொண்ணூற் ம

ன்றெனவே, தொகை

பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத்

தொண்ணூற்றொ

ன்றாயிற்று. ஆக,

௧௫ ௨௫.௧. பத்துக்குறை

யெழுநூற்றொன்பதாவது

௮: நூற்றுத்

தொண்ணூற்றொன்பது.

இதனை ஒன்பதினொடு

பெருக்க ஆறா ரத்

திருநூற்றுத்

தொண்ணூற்றொன்றாயிற்று.

இதனை ஆறாயிரத்திருநூ

றுத்

தொண்ணூ ற்றொன்று

என்று விளங்கக்கூறுதி

ஒருகாற்குறைத்து அ

ன்மை யொருகா லேற்றி

ஞாபகப்படச்

சூத்திரஞ்செய்தது ஒரு

பயனைக்! அது

கட்டளையடி

அறுநூற்றிருபத்தைந்துந்

தொடைகொள்ளுங்கால்

ஐ பத்தொன்பது வழுவுள

அவை

களையப்படுமென்றற்கு.

அவற்றுள் அடியே
ளைத்தொடை மூன்று
பாவினும் எழுபத்தெட்டுச்
சீரானும் வருங்கால் அடிக்
கூட்டத்துத் தளைவழுக்
களையவேண்டும்; அவ்வழி
அசைவற்கு நாற்ப தொ
ன்றும் வெள்ளைக்குப்
பதினெட்டுமாக ஐ
ம்பத்தொன்பது
களையப்படும். அவை
களையுமாறு:—நந்தை,

வண்டு, தேமா, மின்னு,
ஞாயிறு, போது!
போரேறு, பாதிரி,
மேவுசீர், நன்றெறு,
பூமருது, நீடுகொடி,
காருருமு காணுத்தளையென
இங்கோராறி பதிறைன்கும்
அகவற்குப் பெருகிய
நிலத்தி லிரண்டடி தளை
விழுப்பமும். வாகு,
புளிமா, அரவு, வலியது,
கடியார் விறகுதீ, கணைவிரி,

உரருபுலி, பெருநாணு,
உருமுத்தீ, மழகளிறு,
விரி கொடி, ஙரையுருமு
என இந்திரையாதி
பதின்மூன்றுஞ் சுருங்கிய
நிலைத்து ஒரோவோரடி
தளைவழுப்படும். ஆக
அசவற்கு
நாற்பத்தொருதளை வழுவ
யின. இனி வெள்ளைக்கு
முற்கூறிய சீர்களுள்
ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்குநீக்

வெண்சீர் நான்குங்கூட்ட
இருபத்தேழாம். இதில்
நேராகி பதினான்கு
சுருங்கிய நிலத்து
ஒரோவொன்று
தளைவழுப்படும்.
நிரையாகியில் வா
கடியாறு, விறகுதீ,
வலியது என்னுநான்கும்
பெருகிய நிலத்து
ஒரோவொ ன்று
தளைவழுப்படும். ஆக

வெள்ளைக்குப் பதினெட்டு
வழுவாயிற்று. ஆசி
ரிளவழு
ஐம்பஃதென் பதாயிற்று.
அவை வருமாறு:—வண்டு
காருரு: நளிமுழவு
நளிமுழவு என .ிறபக்
கண்டு எனத்
தொடைவருங்கால் வெண்
ளையர்ய் வழுவாம்.
பதினெண்செழுத்திற்கும்
இவ்வாறே கூறிக்கொள்

வரகு நாகு காம்பு வண்டு என நிற்பக் குரவு எனத் தொடைவருங்கால் வெ
ண்டளையாய் வழுவாம். இனி வண்டு வரகு வரகு வரகு என நிற்பக் கண்

நச்சினார்க்கினியருரை.

சகரு

னத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத்தளையாய் வழுவாம். வரகு களிமுழவு காருருமப் பாதிரி என கற்பக் குரவு எனத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத் தளையாய் வழுவாம். இவ்வாறே எல்லாவற்றோடும் ஒட்டி வழுக்காண்க. கலிக் குத் தளைவழுவின்று. நுந்தை மொழிமுதற்குற்றுகரமாதலின் இதற்கொ த்த மொழிமுதற் குற்றுகரமின்மையிற் கட்டளைக்குத் தொடை கோடல் சிறப்பின்று. இச்சிறப்பின்மை கருதாது தொடைகோடலும் ஒன்று. நுந்தைக்கு இருபதடிக் கழித்து அறுநூற்றைந்தடியுள் ஐம்பத்தாறு தளை வழுக்களைந்து ஒழிந்தவடி ஐந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதனூற் பெற்ற அடி மோனைத்தொடை ஐந்நூற்று நாற்பத்தொன்பது—ருாசமகூ. நுந்தை யொ ழிந்த நேர்பதின்மூன்றுங் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்த நேரசையும் நெட்டெ ழுத்துத் தனியேவந்த நேரசையுமாக உதாரணங்காட்டிற்றேனும் அவற்றிற் குரிய மூவகையசையானும் வரும் உதாரணங்களையும் கூறிக்கொண்டு தொ டைகொள்க. ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறே வேறுபடுமாறு அறிந்து சொற்களை வருவித்துத் தொடைகொள்க.

"ஒன்று தலையிட்ட வையைந்து சீரும், வழுவா யகவல் தொடைகொ ளல் கூறி, னேரா இச்சீர் பதின்மூன் றற்குத், தத்தமக் குரிய பன்னீ ரடிக் குண், முடிவில் வருமீ ரடிக ளெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு, வெண்டளை யாகித் தளைவழு வுப்படுதலு, நிரையா இச்சீர் பதின்மூன் றற்குந், தத்தமக் குரிய பன்னீ ரடிகளுண், முதல்வருமொரோவோ ரடிகளெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு, வெண்டளை யாகி முற்கூறி யாங்குத், தளை வழுவப் படுதலு, முடையவிவ் வடித்தொகை முப்பத் தொன்பதுந், தொ டைகோ ளின்றெனத் துணிந்தனர் புலவர்" "ஒன்று தலையிட்ட வையைந்து

றும், வழுவா வெள்ளைத் தொடைகொளல் கூறி, னேராதிச்சீர் பதின்மூன் றனு, முறழு நிலங்களுட் பெற்ற வடிகளுண், முதல்வரு மோரோரோ டிக னெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீர் தம்மோ, டாசிரியத்தளை தட்டு வழுப் படுதலும், வரகு கடியாறு விறகுதீ வலியதெனு, நிரையாதி யாகிய ர்க ளுன்கா, னுறழு மடிக்களு ளிறுதியடிகளு, மங்ஙனந் தளைவழுப் படுதலு மடையையி, னிவற்றுன் வந்த வடிப்பதி னேழுந், தொடைக்கியை பின்றெ னத் துணிந்தனர் புலவர்" "வழூஉக் களைந்த முதற்பா விரண்டிற்கும், கலிக்கும் வரூஉ மடிமோனைத்தொடை, யைஞ்ஞூற்று நாற்பத்தொன்பதா கும்" "அவை பகுக்குங்கால், அகவற் கிருநூற் றெழுபத்து மூன்றும், வெள்ளைக் கொருநூற் றைம்பத் தாறுங், கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாகும்" "வண்டு தேமா மின்னு ஞாயிறு, போதுபூ போரேறு பாதிரி மேவுசீர், நன் ஞானு பூமருது நீடுகொடி காருருமு, நாணுத் தளையிவை யொரோவொன்று பத்தாக, வகவல் பெற்ற விணைமோனைத்தொடை, யீரைம் பஃதொடு

மூப்ப தாகும்"; நேராதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை யாம். " வரகு

புனி மா வரவு வலியது,
கடியாறு விறகுநீக்
கணைவிரி யுராறுபுலி,
பெருவேணு உருமுத்தீ
மழகளிறு விரவுகொடி,
நரையுரும் ஒரோவொன்று
பதினென் றாக, வகைவல்
பெற்ற வீணைமோ
ரைத்தொடை, நூற்று
நாற்பத்தி மூன்றென
நாவல்வர் ” க்ஸையாதி

பதின்மூன்றற்குத்
தொடை ராசா.. ஆக அக
வற்கு
இணைமோனைத்தொடை
உள..

"வண்டு ஞாயிறு
போதுபூப் போரே,
றென்றிலை
யொரோவொன் றெவ்வே
மூகத், தேமா மின்னுப்
பாதிரி மேவுசீர்,

நன்றுணைப் பூமருது மா
செல் வாயிலை,
யொரோவொன் றாகக்
காருருமு மாவருவா,
யொரோவொ ன் றைந்தாக
வெள்ளைக் கிளைமோனை,
யெண்ப தாக வியலு
மென்ப;” நேரர்இ
பதின்மூன் றுக்குத்
தொடை அப. “ வாகு
வலியது கடியாறு விறகு

நீக், கணவிரி
பெருவேணுப்
புலிசெல்வாய் மழகளிறு,
உருமுத்தீப் புளிமா
விவையல் வாறு,
நரையுருமுப் புலிவருவா,
யொரோவொன் றைந்தாக
வெள்ளை பெற்ற,
விணைமோ னைத்தொடை
யெழுபத் தாறும்; ” னொ
யாதிச் சீர்
பதின்மூன் றற்குத்தொடை

எயசு. ஆகவெள்ளைக்கு
இணைமோனைத் தொடை
மருசு.

“ நேராதிச் சீராறு
நிரையாதிச் சீராறு,
மொமோரொவொன்
றைந்தாகக் கலிக்குவரு
மிணைமோனை, நாற்றிரு
பஃதா றவன்றனர் புலவர்
” ஆகக்கலிக்கு

இணையோனைத் தொடை
௱௨௰௯.

“ மூவகைப்
பாவிற்கு மொழிக்க
வீணைமோனை, ஐந்நூற்று
நாற்பத் தொண்ப தாகும்”
ஆகத் தொடை ௫௱௪௰௯க.

“ நேராதி யாகிய
சீர்பதின் மூன்றா,
னேரொன்று

பத்தாக வக

வல் பெற்று,

மொழிப்புமோ

னைத்தொடை நூற்றும்ப்

பஃதே" நேராதி

பதின்மூன்றுக்குத்

தொடை ஆகும். "

நிரையாதி யாகிய சீர்பதின்

மூன்று,

ஒரோவொன்று பத்து

மொன்று மாக, வகவல்

பெற்ற பொழிப்புமோ

னைத்தொடை, நூற்று

னாற்பத்து மூ ன்றென

நுவல்ப ” திரையாதி

பதின்

மூன்றுக்குத் தொடை

கசயக. ஆக அகவற்குப்

பொழிப்பு மோனைத்

தொடை உாஎயக.

வண்டு ஞாயிறு

போதுபூப் போரே,

றென்றிவை

யொரோவொன்

ஒரவ்வேவு ழாசத், தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர், நன்னுணுப் பூமருத
மர்செல் வாயிவை, யொரோவொன் றிருமூன் றாகக் காருருமு, மாவரு வாயி

வை யொரோவொன்

றைந்தாக, வெள்ளை

பெற்ற பொழிப்புமோ

னைத்

நச்சினார்க்கினியருரை.

ஸ (ஈ)

தொடை, யென்ப தாக

வியம்பினர் புலவர் ”

நோயாதி பதின் மூன்றற்குத்

தொடை ௮௰. “ வரகு

வலியது கூடியாறு

விறகுதீச், கணைவிரி

பெருவேணுப்.

புலிசெல்வாய் மழகளிறு, உருமுத் தீப்புளி மாவிலை யொரோவொன், திருமூன் ருக விளைந்த பின்னர், நரையுருமப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற வொழிப்புமோனைத் தொடை, யெழுபத்தாறென வியம்பினர் புலவர்” நோயாதி பதின்மூன்றற்குத் தொடை ௭௰௬.

ஆக வெள்ளைக்குப்

பொழிப்புமோனை ௭௱௰௬.

“நேரு நிரையு மாகிய

சீர்க, ளிருபத்து நான்கா
ஒருமோவொன் றைறந்

தாகத், துள்ளல் பெற்றபொழிப்புமோ னைத்தொடை, யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்” ஆகக்கலிக்குப் பொழிப்புமோனை ௱௨௰.

“ஆவிகைப் பாவின்
பொழிப்புமோ
னைத்தொடை, ஐந்நூற்று
நாற்பத் தொன்ப தாகும்”
ஆகத்தொடை ௫௱௪௰௯.

‘.நேராஜி பாகிய
சீர்பதின்மூன்று,
ஒருயோஓவொன் றுபத்

தாகவகவல், பெற்றவொளரூஉ

மோனைத்தொடை

நூற்றுப் பஃறொடை'

நேராதிபதின்மூன்

றுக்குத்தொடை ாகு.ம.

“திரையாதியாதிய

சீர்பதின்மூன்று,

வெறுரோவொன் றுபத்து

வொன்று மாக, வகவல்

வெபற்ற வொளரூஉ மோ

னைத்தொடை, நூற்று

பத்து மூன்றினை

நுவல்வர்" . . நிரை யாகி

பதின்மூன் றாக்குத்

தொண்டை . . . ஆக

அகவற்கு

ஒருமோனைத் தொடை

உளவாம்.

"வண்டு ஞாயிறு

போதுப் போமே,

வென்றிலை

ஒயாக்ஒவான் ஒறங்ஙே

பூாகத், ஓுடமா ரல்ன் ஹுப்

பாஇரி ஓமவுசீா,

நன்றெ னுப் பூமருது

மாசெல் வாயிலை, பொரோவொன் திருமூன் ருகக் காருருமு, மாவரு வாயி
லை யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற வொருஉமோ னத்தொ

டை, ஒயண்ஒறைரு பஃது

ஒமய்து ஒமன்ப” ஓேராது

பதின்மூன் றுக்குத் தொடை

அய. “வாகு வலியது

கடியாறு விறகுீக்,

கணவிரி ஒபருஓவ ஹுப்

புலிசெல்வாய் மழகளிறு,
உருமுத் தீப்புலி மாயிலை
யொரோவொன், திரு மூன்
றாக வியன்ற பின்னர்,
நரையுருமுப் புலிவருவா
யிலையொரேவொன்
ஐந்தாக, வெள்ளை பெற்ற
வொளுஉமோ
னைத்தொத்தாடை, பேயொரு
பஃறி
ரறு மாகும்." திரையாதி

பதின்மூன்றுக்குக்

தொடை எய்க.

ஆகவெள்ளை

ஆஉமோனைத்தொடை

ாறுயக.

"கலிக்கு வருஞ்சீர்

பத்து நான்கு,

மோரோவொன்

றைந்தாகப் பெற்ற

வொருஉபோனை, மீரைம்

பஃது மிருபது மாகும்."

ஆசுக்கவிக்கு ஈஉ

"மூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த பொருடு
மேனவை, ஐந்நூற்று நாற்பத்
தொன்ப தாகும்."

ஆசுக்கவிதானை கூசமிக.

கூ ஸா

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

“நேர்பதின் மூன்று ஒரோவொன்று பத்தாக, வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, நூற்றுமுப் பஃதென நுவன்றனர் புலவர்” ௱௩௰. “நிரையாதி யாகிய சீர்பதின் மூன்று, ஒரோவொன்று பத்து மொன்று மாக, வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்” ௱௪௰௩. ஆக அகவற்குக் கூழைமோனைத்தொடை ௨௱௭௰௩.

“வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு, எனவிவை ஒரோவொன்றொவ்வே ழாகத், தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர், நன்ஞெணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை, யொரோவொன் றாகக் காருருமு மாவருவா, யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளை பெற்ற, கூழைமோனைத்தொடை யெண்பஃ தாகும்” ௮௰. “வரகு வலியது கடியாறு விறகுதீக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு, உருமுத்தீப் புளிமா விவையொ ரோவொன், றீரா றாக வியன்ற பின்னர், நரையுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, யெழுபத் தாறு வியலு மென்ப.” ௭௰௬. ஆக வெள்ளைக்குக் கூழைமோனை ௱௫௰௬. “நேரு நிரையு மாகிய சீர்க, ளிருபத்து நான்கா ஒரோவொன் றைந்தாகத், துள்ளல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, யீரைம் பஃது மிருபது மாகும்” ௱௨௰.

“மூவகைப் பாவிற்குங் கூழைமோனைத்தொடை, ஐந்நூற்று நாற்பத்

தொன்ப தாகும்"

கூயசு.

"நேர்பதின் மூன்றொ ணோரோவொன்று பத்தாக, வகவற் குவருமேற் சதுவாய் மோனை, நூற்று முப்பஃ தெனநுவன் றனரே" கஙூ. "நிரையாகியசீர் பதின்மூன் றொணோரோ, வொன்று பத்துமொன்று மாக, வகவ பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, நூற்று நாற்பத்து மூன்றென நுவல்வர்." கசுஙூ. ஆக அகவற்கு மேற்கதுவாய்மோனை உ௱ஙூ. "வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரேறு, என்றிவை யொரோவொன் றெவ்வே ழாகச், தேமா மின்னுப் பாதிரி மேவுசேர், நன்ணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை, யொரோவொன் றொருகக் காருரும மாவருவா, யொரோவொன் றைந்தாக வெள்ளைக்கு மேற்கதுவாய், மோனையெண்பஃ தாகுமென்ப" அம. "வாருவழியது கடியாறு விறகுதீக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிறு, உருமுத்தீப் புளிமா விவையொ ரோவொன், றீரா றாக வியன்ற பின்னர், நரையுருமப் புலிவருவா யொரோவொன் றைந்தாக, வெள்ளை பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, யேழொரு பஃது மாறு மாகும்" எயசு. ஆகவெள்ளைக்கு மேற்கதுவாய்மோனை கஙுயசு. 'நேரு நிரையு மாகிய சீர்க, ளிருபத்து நான்கா ணொரோவொன் றைந்தாகத், துள்ளல் பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, யீரைம் பஃது இருபது மாகும்" கஉய.

நச்சினார்க்கினியருரை.

சூ

மூவகைப் பாவிற்கு

முற்றுமோ

னைத்தொடை,

ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்

தொன்ப தாகும்; ருசகூ.

" எண்வகை

மோனைக்கு மியன்ற

பெருந்தொகை,

மூந்நூற்றுத் தொண்ணூற்

றிரண்டு தலையிட்ட,
நாலா யிரமா நவின்றனர்
புலவர் ” ஆக
மோனைத்தொடை
உதாரணமாகியது.

இனி எதுகை வருமாறு.

“அசைவற் றிருநாற்
றெழுபத்து மூன்றும்,
வெள்ளைக் கொருநாற்
றைம்பத் தாறுங், கலிக்கு

நூற்றிரு பஃது மாக,
மூவகைப் பாவிற்குந்
தலை யா செதுகை,
ஐஞ்ஞூற்று நாற்பத்
தொண்ப தாகும்” ௫௪௯.
“ அடியெது கைத்தொடை
கொள்ளுங் காலு, மிம்மூ
வகையா னதுவெ
ருந்தொகை யைஞ்ஞூற்று
நாற்பத் தொண்ப தாகும்
” ௫௪௯.

" வண்டு மேமா
யின்னிசை
யொரோவொன், றீரைாங்
கெய்திய வினை யொது
கைதா, முப்பு தாக
மொழிந்தன ரகவர்கு "
நடய. " வலியது கடி
யாறு விறகுநீக் கணைவிரி,
யுராறுபுலி பெருநோணு
வருமுக்கீ மழகளிறு,
கீர விகாடி நரையுருமு

விளைவெயாரோ
வொன்றற், கொன்றுட
னீரைந்தா யென்ற
விணையெதுகை,
நூற்றொரு பஃதாக
னுவன்றனை ரகவற்கு ”
ளாய. ஆசுகவற்கு
இணையெதுகை கசய.
“ஞாயிறு போதுபூ
வெட்டுமுத லேழும்,
போரோறு நன்றெறுப்
பாதிரி பூமருது,

மாசெல்வா யொண்பான்
மூதலா மாறு, மேவுசீர்
காருருமு மாவரு
வாயிலை, யீரைந்து
தொட்டே யீரே ழெய்த,
வெள்ளை பெற்ற
வினையெது
கைத்தொகை, ஐயபத்
தொண்ப தாகு மெனப”
ருக. “ வரகிரு நான்கு
புளிமா வொண்பான்,

முசலாவொ ரோவொன்
றிருமூன் றாக, வெள்ளைக்
கிணையெதுகை மூவா
றாகும் " கஅ. ஆக வெள்ளை
க்கு இணையெதுகை எஎ.
" நேர்நிரை யீற்றாற்
கலிக்கிணை யெதுகை,
யிருமூப் பஃதாக வியலு
மென்ப " ௬௦.

" ஏவகைப் பா

விற்கு மொழிந்த
வினையெதுகை;- யிருநாற்
றெழுபத்
தேழா மும்மை" ஆக
உள வீ, "வண்டு நான்கு
மின்னுத் தேமா, வைத்து
ஞா
று போதுபூப்
போரோ, ஞூறு
பாதிரி மேவுசீர்
நன்றைனப், பூமருது

நீடு

கோடி யேழு கா
ருருமு, நானுத்தளை
யெட்டு முதலா வ
ந்தவவை, 'யொ
ரோவொன் றெங்வேழ்
நிலம்பெற வகவர்குத்,
தொக்க பொ
ழிப்பெதுகைத்
தொன்னூற் றொன்றே
" கூக. 'வாகிரு நான்கு
புளிமா வாவொன் பான்,

வஃயது விறகுநீக் கடி யாறு

பத்துக், கனைவிரி

யுருமேத்தீப் பெருகாறு

வுர தபுலி, மழகளிறு

பதிமென்று ஸைர யுருமே

விரவுகொடி, யீராறு

மேதவா

ஞேந்தை

யொரோவொன், மெருன்

பதி திலம்பெற

வகவற்குப் பொழிப்பெப்

கூஅ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

தொகை, நூற்றே

டொருபத் தேழென

ருவல்ப " கசுள. ஆக

அகவற்குப்

பொழிப்பெதுகை

உாஅ. " வண்டு ஞாயிறு

போதுபூப் போரோ, றெட்டு

முதலா வேழுந் தேயா,

மின்றுப் பாதிரி மேவுசீர்

நன்றெறுவப், பூமருது யு

செல்வா யொன்பூான் முதலாறுங், காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத லேந்து, மாக வெள்ளைக்கு வந்த பொழிப்பெதுகை, யெண்ஞெருு பஃதே யெய்து மென்ப." அம. "வாகு வலியது கடியாறு விறகுநீ, யெட்டுக் கணவிரி பெரு நாணுப் புலிசெல்வாய், மழகளி றுருமுத்தீப் புளிமா விவையொன்பது, நவ

யுருமுப் புலிவருவாய் பத்து முதலா, வந்த வவையொரோ வொன்றைந் தாக, வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை, யாருரு பஃது மைந்து யு கும்" சுயகு. வெள்ளைப் பொழிப்பெதுகை சுயகு. "வலியது விறகுதீக்

கடியா றெறுமிவை,

யீரேழ் தொட்டுப் பதினெட்

டளவுங், கணவிரி பெரு

று வருமுத்தீ

மழகளிறு, புலிசெல்வா

யுாறுபுலிப் பதினொந்து

முதலாப், பத்

தொன் பாணை வுயரவு
நரையுருமே, விரவுகொடிப்
புலிவருவாய் பதிறை
முதலா, விருபதின்
காறு மாயிரவும் வருதலிற்,
றன்னாற் பெற்ற பெயர்ப்
பெருகைதா, மறுபஃ
தாக வரைந்தனர் புலவர் ”
கூய.

“ மூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த

பொழிப்பெதுகை,

நானூற் றொரு , பத்து

மூன்றென நவில்ப” சாகரு

“நேர்பதின் மூன்று

னகவற் றொடூஉவெதுகை,

வண்டு நான்கு மின்

னுத் தேமா,

லைவந்து ஞாயிறு போதுபூப்

போரே, ருது பாதிரி

மேவுசீர் நன்

ஞுணுப், பூமருது நீடுகொடி யேழு காருருமு, நாணுத் தளையெட்டு முதல வொரோவொன், றெவ்வேழாக வியன்றதொகைதா, மேழொரு பஃதோடிரு

பத்தொன்றே”

௬௰௧. “நிரைபதின் மூன்றா

னகவற்

கொரூஉவெதுகை, வர

இரு நான்கு

புளிமா வரவொன்பான்,

வலியது கடியாறு விறகுதீப்

பத்துக்,

கனைவிரி யுராறுபுலி

பெருநாளு வருமுத்தீ,

மழகளிறு பதினொன்று

விரவு

கொடி நரையுருமு,

ஸீராறு முதலா

வொரோவொன் றென்பா,

ஞெகத் தொ

கைநூற் றெருபத்

தேழே" ககள ; ஆக

அகவற்கொளூஉ வெதுகை

உராஅ.

"நேர்பதின்

மூன்றான் வெள்ளைக்

கொளூஉ வெதுகை,

விண்ஞொயிறுபோது

பூப்போரே,

சொட்டொழுதலா

ஷேவழுங்கேதமா, மின்னுப்

பாதிரி மேவுசீர் நன்று

றுப், பூமருதி

மாசெல் வாயிலை

யொன்பான், முதலா

னோரே

வொன் றுறுங்

காருரும, மாவரு வாய்பத்து

முதலாக வொரோவொன்,

று

ந்து மாக வரைந்த தொகைதா, மெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப” அம்.
“நிரைபதின் மூன்றன் வெள்ளைக் கொளூஉவெதுகை, வாகு வலியது கடி

யாறு விறகுநீ,

வெட்டுக் கணைவிரி

பெருநாணு வுருமுத்தீப்,

புலிசெல்வாய்

மழுகளிறு

புளிமாயிவை யொன்பது,

நரைபுருடப் புலிவருவாய்

பந்திமுத்

நச்சினார்க்கினியருரை.

லாக, வொரோவொன்
றைந்து நிலைபெற்,
ருமொரு பஃது மைந்து
மாகும்”

நயடு ; ஆக வெள்ளைக்கு
ஒரூஉ வெதுறைக நசாறு.
நேரீ ராறுற் கலிக்கொரூஉ

வெதுகை, பெருகிய
நிலத்தி வொரோவொன்று
களையப், பெருந்தொகைநா

ற்பத்தெட்டுப்பின்னர்; கிரையீ ராறுத் சுருங்கிய நிலத்திற், கொரோவொன்
றுகளையப் பெருந்தொகை யஃதா, மிருவகைத் தொகையுந் தொண்ணூற்

ஏறே’ ௧௰௧.

“மூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த
வொரூஉ வெதுகை,
நானூற்று நாற்பத்
தொண்ப தாகும்”
௬௱௬௰௯.

“வண்டு
தேமா பிங் ணிவை
மூன்று, மொரோவொன்று

சுருங்கிய நிலத் த தந்நான்,
நகவல் பெற்ற கூழை
யெதுகை, யீரா ரூக வியலு
மென்ப" டிஉ. "வலியது
கடியாறு விறகுதீப் பத்துக்,
கணவிரி யுராறுபுலி
பெருநாணு வரு மூத்தீ,
மழகளிறு பதிமென்று
விரவுகொடி நரையுருமூ,
வீராறு முதலாக
வொரோவொன் றென்பா,
நக வகவற்துக் கூழை

யெதுகை, தொண்ணூ றாகத்
தொகுத்தனர் புலவர்” ௯௰.
ஆக அகவற்குக்
கூழையெதுகை ௫௨.
“ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றேழுரப், பாதிரி மேவுசீர்
நன்றுணுப் பூமருது, மாசெல்
வாயிலை யோரோவொன்
றாகக், காருரும மாவருவா
யோரோ வொன் றைந்தாக,
வெள்ளை பெற்ற கூழை
யெதுகை, யாறாறு

பஃது மொன்று மாகும்"
௬௰௧. " வாகிரு நான்கு
புளிமா வரவொன்பான்,
முதலா வொரோவொன்று
நந்நான் காக, வெள்ளை
வெற்ற கூழை யெதுகை,
யீரா

றுக வியலு மென்ப" ௧௨. ஆ௩ வெள்ளைச்குக்கூழை யெதுகை ௭௰௧. "திரை
யீராறுக் கூழையெதுகை, யிருமுப்பஃதா வியலுக்கலிக்கே" ௬௰.

"மூவகைப்
பாவிற்குக் கூழை
யெதுகை, யிருநூற்று

மூப்பத் தைந்தா

கும்மே” உாநடயரு.

“ நேராசி யாகிய

சீர்பதின் மூன்றாற்,

சுருங்கிய திலக்கி

லொரோ

வொன்று நான்காக,

வகவல் பெற்ற

மேற்கதுவா யெதுகை,

யையியொரு

பஃது மிரண்டு மாகும்.”

௯௰௨. "வரங்கிரைந்து
புளிமா வரவு, பதினொன்று
வலியது கடியாறு
விறுதி, யீராறு கணவிரி
யுராறுபுலி பெருநாறு,
வருமூத்தீ
மழுகளி றிளைபதின்
மூன்று, விரவுகொடி
நரையுருமு வீரேழ்
முதலா,
வொரோவொன் றேழாக

வகவல் பெற்ற,

மேற்கதுவாயெதுகைதொண்ணூ

ந்றென்றே" கூஉக. ஆஃ அகவற்கு மேற்கதுவா யெதுகை ாஉடு. "வண்டு
ஞாயிறு போதுபூப் போரே, றெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழுந, தேமா

மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர்,

நன்,றைணுப் பூமருது

மாசெல் வாயிலை,

யொண்பா

ன்முதலா வொரோவொன்

றேழுங், காருருமே மாவருவா

யீரைந்து முதலா, |

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

"வொரோவொன் றைந்து
மாக வெள்ளைக்கு,
மேற்கதுவா யெதுகை
யெண் பஃதாகும்" அய.

"வாகு வலியது கழியாறு
விறகுதீ, யெட்டு முதலா
வொரோ வொன்று நான்குங்,
கணைவிரி பெருவேணுப்
புலிசெல்வாய் மழகளி,

அருமுத் தீப்புளி மாவிலை
யொன்பா, னரையுருமுப்
புலிவருவா யீரைந்து
முதலா, வொரோவொன்
றொருநான் காக
வெள்ளைக்கு, மேற்கதுவா
யெதுகை யை ம்பத்
திரண்டே " (௰௨. ஆக
வெள்ளைக்கு
மேற்கதுவாயெதுகை
ாடிஉ " நிரையீ ராறற்
கலிக்கு மேற்கதுவா,

யெதுகை நாற்பத் தெட்டா வெய்தும்" சயஅ.

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த மேற்கதுவா, யெதுகை மூந்நூற் றிரு பத்து மூன்றே." நடாஉயந.

"வெண்டு நான்கு தேமா பின்னிவை, யைந்து முதலா வொரோவொன்

றேழாக, வகவல் பெற்ற
கீழ்க்கதுவா யெதுகை,
யொன்று தலையிட்ட நாலெந்
தாகும்.” உ யக.
“வலியது கடியாறு விரகுநீப்
பத்துக், கனவி.ரி
யுராறுபுவிபெ
ருநாறு வருமுக்நீ,
மழகளிறு பதிமென்று
விரவுகொடி நரையுருமு,
வீராறு
முதலா வொரோவொன்

ரொன்பா, னை வகவற்குக்
கீழ்க்கது வாயெதுகை,
தொண்ணூ றூசத்
தொகுத்தனர் புலவர்" கூம.
ஆக அகவற்குக்கீழ்க்கதுவா
யெதுகை ாயக.
"ஞாயிறு போதுபூப் போரே
றென்றிவை, யெட்டு முதலா
வொரோவொன் றேழும்,
பாதிரி மேவுசீர் நன்னுனைப்
பூமருது, மாசெல்வா
யொண்பான் முதலா

வாறுங், காருருமு மாவருவா
யீரைந்து முதலா, வெ
ரோவொான் றைந்து
மாகக் கீழ்க்கதுவா, யெதுகை
வெள்ளைக் கருபத் தொ
ரே" சடிக. "வாகிர்
நான்கு புளிமா வொான் பான்,
முதலா வொரோவொா
ஒருநான் காக,
வெள்ளை பெற்ற
கீழ்க்கதுவா யெதுகை, யீரா
றாக வியலு

மென்ப. ௰௫. ஆகவெள்ளைக்குக் கீழ்க்கதுவாயெதுகை ௭௰௩. "நிரையீராறுங் கலிக்குக்கீழ்க் கதுவா, யெதுகை நாற்பத் தெட்டே யாகும்." ௬௰௮.

"மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த
மூப்பத் திரண்டே" ௨௱௩௰௨.

கீழ்க்கதுவா, யெதுகை
யிருநூறு

"வண்டு தேமா மின்னிவை மூன்றுஞ், சுருங்கிய நிலத்தி லொரோ வொன்று நந்நான், கா கவகவல் பெற்றமுற் றெதுகை, யீராறாக வியலு மென்ப" ௧௨. "வலியத் கடியாறு விறகுநீ யீராறு, கணவிரி யூறுபுலி பெருநாணு வுருமுத்தீ, மழகளிறு பதின்மூன்று விரவுகொடி நரையுருமு, வீரேழ் முதலா வொரோவொன் றேழாக, வகவல் பெற்ற முற்றெ துகைதா, மேழெரு பஃதா வியலு மென்ப" ௭௰. ஆக அகவற்கு முற்றெதுகை ௯௰௨. "ஞாயிறுபோ துப்பூப் போரேறென் றிவை, யெட்டு முதலா வொரோவொன் றேழும்,

நச்சினார்க்கினியருரை.
௯0௭

பாதிரி மேவுசீர் நன்ஞாறும் பூமருது, மாசெல்வா யொன்பான் முதலொக வாறு, காருமு மாவருவா யீரைந்து முதலா, வொரோவொன் றைந்தா முற்றெதுகை வெள்ளைக், காரொரு பஃது மொன்று மாகும்” ௧௧. “வா இரு நான்கும் புளிமா வொன்பான், முதலா வொரோவொன் றொருநான்காக, வெள்ளை பெற்ற முற்றெது கைதா, மீரா றாக வியலு மென்ப” ௧௨. ஆக வெள்ளைக்கு முற்றெதுகை ௭௯. நிரையீ ராறாற் கலிக்குமுற் றெதுகை, ஈரொரு பஃது மெட்டு மாகும்” ௪௮.

“மூவகைப் பாவிற்கு

மொழிந்தமுற் றெதுகை,

மூன்று தலை யிட்ட

வருநா றாகும்” ௨௱௩. “எதுகையென் பதனு ளியன்ற பெருந்தொகை, மூவா யிரத்தோ டிருநூற் றுப்பது” ஆகவே யெதுகைத்தொடை ௩௲௨௱௩௰.

“மோனைக்கு

மெதுகைக்கு மொழிந்த

தொடைத்தொகை, யிருபத்
திரண்டு முடியி னிட்ட,
வருநூற் றுடனே மூவாயிர
மாகும்". ஆகமோனைக்கு
மேதகைக்கும் எதுகாஉயெ.

இனி பரணவநயாறு.

" அகவற் கிருநூற்
றெழுபத்து மூன்றும் ,
வெள் ளைக் கொருநூ ற்
றைம்பத் தாறு ங், கலிக்கு
நூற் றிரு பஃது மாகும்." "

அவையைப் பாவிற்கு மொழிந்த
வடிமோன், ஐஞ்ஞூ ற்று
நாற்பத் தொன்ப தாகுப”
ஞாசாய்க.

“ஓரா திச்சீர்
பதின்மூன் றெனு,
மொரோவொன்று பத்தாக
வகைத்தீ
திணைமூர, ஸைரம் பக்து
முப்பத்தி மாகும்.” எனடு ம். “
ச்சையா திச்சீர் பதின்

ஆன் றஇ,
மொரோவொன் று பத்து
மொன்று மாக, அகவல்
பெற்ற வினை
முகன் டொடைதா,
மீரைம் பஃதொகு நாற்பத்து
ஆனறே” ஈசவிடை. ஆக
அகவற்கு உளவிடை. “
வண்டு ஞாயிறு போதுபூப்
போரே, நெட்டுமுக
ழா வொரோவொன்
றெழுக், தேமா மின்னுப்

டாஜிரி மேவுசீர்,
நன்னெறுப் பூமருதூ மாலெசல்
வாயிலை, யொண்பாள்
முதலிர வொரோவொன்
ஒளுங், காருரும யாவருவா
யீரைக்து முதலிர, வொ
ரோயொன் ரைாக்து மாக
வெள்
கொக், ஒழினமுர ரீணாண்பதி
தாகு மென்ப." ௬௰. "வாரு
வலியதா கமயாரு வீறகுதீ,
வெட்டுக் கண வி.ரி

பெருநாணுப் புலிசெல்வாய்,
மழுகவி னருமுத் நீப் புளிமா
வரவொன்பான்,
முதலா வொரோவொன்
றிருபுன் ரேக, நரை யீருமப்
புலிவருவா யீரைந்து முதலா,
வொரோவொன் றைந்தாக
வென்னைக் கிளைமுசு,
வேனெழுரு பஃது மாறு
மாரும், சையசு. ஆக
வென்னைக்கு மடியசு. "நேரு
நிரையு மாகிய

சீர்கொளிருபத்து நான்காறு
கலிக்கிணை மூன்றொடு ரடை,
வீரைம் பஃது மிருபது
மாகும்." ௩௨௰.

௧௦௨.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

"மூவகைப்
பாவிற்கு மொழிந்த
வினைமூப, ணைத்தாற்று

நாற்பத் தொன்பது மாகும்.

ஞாயமிக.

ஈண்டிணை முரணிற்குக்

கூறிய சூத்திரங்களைப்

பொழிப்புமுரணுக்கு

ஒரூஉமுரணுக்குங்

கூழைமுரணுக்கும்

மேற்கதுவாய்முரணுக்குங்

கீழ்க்கதுவாய்முரணுக்கும்

மூற்றுமூ ணுக்குங் கூறி
இனைமூ ணுக்குத் தொடை
கொண்டிவ்வாறே கொள்ள
ஒரோவொன்று
ஐந்நூற்று
நாற்பத்தொன்ப தாம்.

௬௪௧. - இனைமூன்
டொடையோ டேனைய
கொள்ளா ; வொரோ வொன்
றைந்நூற்று நாற்பத்

தொண்படுத்தே”

“எண்வகை

புணரியன்ற

தொடைத்தொகை முக்காற்றுத்

தொள்ள ஞூற் றிரண்டு

முடிவிட்டதாக வியமா

கவின்றனர் புலவர்.” ஆக,

ஈரு

ஆ.டா.க.டிட.

இனியிவையடு வருமாறு.

“அகவற் கிருநூற்
றெழுபத்து மூன்றும்,
வெள்ளைக் கிருநூற் றைம்

பத் தாறுங், கலிக்கு நூற்றிரு பஃது மாக, மூவகைப் பாவிற்கு மெழுத்தடியி னையே, யைஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்.” இளசமயிக. “சொல்லடி யியைபு கொள்ளுங் காலு, மூவகை யானும் வந்த பெருந்தொகை, யைஞ்ஞூற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்” இளசமயிக.

“நேரா திச்சீர் பதின்மூன் றாகு, மொரோவொன்று பத்தாக வகவற்கி ணையியைய, பீரைம் பஃது முப்பஃது மாகும்” என்ப. இவ்வகைத்திவையு மூன்றுபா விற்கும் பகுக்குமாறு—“ஐந்து தொடையா னகவற்கு வருந்தொகை, யொ ரோவொன் றிருநூற் றெண்பத்து மூன்று, வாயிரத்து நானூற் றிருபத் தைந்தே” தசாயடு. “ஐந்து தொடையான் வெள்ளைக்கு வந்ததொகை, யொ ரோவொன் றொருநூற்றுப் பத்து மூன்று, வெண்ணூற் றிருபத் தைந்தென மொழிப” அாயடு. “ஐந்து தொடையாற் கலிக்கு வருந்தொகை, யொரோ வொன் றொருநூற் றிருபஃ தாக, நூறு தலையிட்ட ஐஞ்ஞூ றாகும்” சுா.

“கூறிய மூன்றின்
பெருந்தொடைத் தொகை கூறின்,

லைந்நூற் றுடனென்

னூற்று முப்பது"

ஆகவைந்து

தொடையாறும்

பெற்றதொகை உ௯

௮௱௩௰.

இனி "ஐவகை மூன்றும் வருக்க மோனையும், வருக்க வெதுகையும் வழி மோனையும், உயிரெதுகையு முரைத்தசெந் தொடையு, மறுநாற் றிருபத் தைந்தடி யோடுந், தொடைகொளும் வகையைத் தோன்றக் கூறி, னுந்தை

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௦௩

யெனுஞ்சீர் முதற்பா விர
ண்டிற்கு, முறழ்ந்த வடிக
ளிருபது நீக்கி, யேனைச் சீரா
ஒறழ்ந்த வடித்தொகை,
யதுநூற் றைந்தே யாகு
மவற்றுள், வழுநில ஐம்பத்
தாறுங் களைய ,
வோரோவொன் றெய்திய
தொடைத்தொகைகூறின்,
ஒன்றூற் றுநாற்பத்
தொன்ப தாகப், பத்துத்

தொடையும் பெற்ற

தொகை தா,மையா யிர

த்தொகு காறுற்றுத் தொ

ண்ணூறு" ஆகப்பத்துத்

தொடைக்கு மொபோவொன்

றைந்நூற்றுநாற்பத்தொன்பதாகப்

பெற்றதொகை நூ ஈள ஆய.

றுக் ஊதக்கி ர ன்கு மா

பிற்குமொன்றும் வழுப்போ

ய் ஐம்பத்தாறு வழுவாயிற்று.

இனி இத்தொகையை

யொன்று பாவிற்கும்

பகுக்குமாறு :—

'ஒரோவொன் றிருநூற்

றெழுபத்து மூன்றாய்,

பத்தி ரெனு மகவல்

பெருந் தொகை, யீரா யிர

த்திகா டெழுநூற்று

முப்பது' "ஒரோ

வொன்றொருநூற்

றைம்பத்தாறாய், பத்தி

ரெனும் வெள்ளை

பெருந்தொகை, யாயிரத்

தைஞ்ஞூற் றுபஃ தாகும்'

“ஞோரவொன் கொருநாற்
றிருபஃ ரு ர கப்,
பத்திஜெனுங் குல் எ்
வெபறு க்கொ கா கை, ம ாயிர த்
திருநூ ஈரு கெடைப.”

“தொடையு
வை க்கா ளியன் ற
தொகைதா, வெடை்ணை
யிரத்தொ ு புந்நூ ற்
றிருபது.”—ஒ

ற்கூறியவைக் து

மேற்கூறிய பத்து மாகப்

பதினொக் தாறும்

பெற்ற ஸ்தானை அரு

டாஉம.

இனி மூன்றுவெழுத்தோன்
றுதாகை.

எழுத்திதன்னைப்பகு

மெழுத்துக்களிலும்

எழுத்தாக வெண்ணைகவா

ற்றுக் குற்றுகரங்களிலுந்
தொடைகொள்ளுமாறு:—

“ வெண்டிரின்று கு
ரைகடற் றுக்கா, வீடுகொ
ரடு”யிவ்வாற் றுனேறுபது
நீக்கி, வேனைச் சீரா
லுறழ்ந்த வடிக, வீருநாற்
றறுபத்து நான்கா மவற்
றுண், முப்பத் தொருவழுக்
கனைந்து கொள்ளப்,
பெற்ற வகைத் தொடைத்

தொகை கூறி, னிருநூற்று
முப்பத்து மூன்று
கும்மே"—இதனுட்
களைந்த சீரைந்துநீக்கி
யேனைநேராதியான்பதிற்குப்
பதினெட்டும் நிரையாதி
பதின் மூன்று குப்
பதின்மூன்றுமாக வழு
முப்பத்தொன்றாயிற்று.
"வண்டு மின்னு து
ந்தைகசேற் றுக்கா,
லிவற்றொன் முப்பத்

தொன்று நீக்கி, யேனைச் சீ
ரா றுறழ்ந்த வடிக,
ளாற்றொடைப் பதாகு
மவற்றுள், வழுப்பதி
ஒன்றுங் களைய வெல்லை,
பெருந்தொடை நாற்று
முப்பத் தாறே;
இதனுட் களைந்த சீர்
நான்குநீக்கி யேனைநேரா தி
பத்திற்குப் பத்தும் நிரை
யாதியுள் வரகு வலியது
கடியாறு விறுதியென்றும்

நான்கற்கு நான்குமாக

வழுப்பதினெண் காயிற்று.

ஆக விரண்டற்கும் வழு

நாற்பத்தைந்து. "

செற்றுக்காலனீடு கொடிச்

சினைந்து நீக்கி, செயினைச்

சீரற் றுன்னல்

பெருந்தொடை, பொரு நாற்

பொருபஃ றாகு மென்ப."

ராய்

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

" மூவகைப் பாவின்
மூன்று மெழுத்தொன்,
றெதுகை நாலூற் றெ
ழுபத் தொன்பது "
சாஎயகூ.
அகவற்கைந்தும் வெள்
ளைக்கு நான்குங் க
லிக்கிரண்டுமாக

இவ்வகையாற்
களைந்தசிர்களைந்து
பிரண்டா மெ

ழுத்தும்
மூன்றுமெழுத்துஞ்
சேரவொன்றிற்
றலையாகெதகைப்பாற்படு
வானும் பிறசிர் குறைந்து
வேறுபடுத்திற்-
பிறசொடைசிர ந்து
இத்தெ.

டை சிறந்து காட்டாமையாலும் அங்ஙனங் கலையவேண்டிற்றெனவுணர்;

மெல்லினவெதுகை முதலியன.

இனி "மெல்லின வெதுகையு மிடையின வெதுகையு, மாசிடை யெதுகையு நெடின்மோனையு, நிரைமுதற் சீரு றுந்தையு நீக்கி, நேர்முதற்

சீர்கள் பதின்மூன் றாறு,
ஒரோவொன் றாறழு
மடித்தொகை கூறி, னூற்
றோ டைம்பத் தாறு
மவற்றுள், வழுநிலை
யிருபத் தாறுங் களைய,
ஒரோஒ ஒன் றெய்துந்
தொடைநூற்று
முப்பஃதி ; " அந்நாற்
றொடையா னக வக்
பெருந்தொகை,

யைஞ்ஞூற் றிருபஃ தாகு
மென்ப." "நேர்பதின் மூ
ன்றான் முன்னர்க் கூறிய,
நால்வகைத் தொடைக்கு
மோரோவொன் றுற
ந்த, வடித்தொகை
தொண்ணூற்று மூன்ற
னுள்ளும், வழுப்பதின்
மூன்.
களைய வொ ரோவொன் ,
றெய்திய தொடைத்தா

மென்ப சென்ப, தாகநா

ெருடை பெற்றவெண்

டொடைதா, னெழுநூற்

றிருபஃ தெனமொழிந் த

னரே.'' அவற்றுள் "

நுந்தை வந்த மெல்லின

வெதுகை, ருத ற்பா

விரண் டற்குத் தளைவழுக்

களைந்து, கொள்ளப்

பெறுந்தொடை பதினே

ழாகும்.' " நுந்தை தேமாக்

கலந்துநேர் முதற்சீர்,
பன்னிரண்டாகு
முன்னர்க்கூறிய,
நாற்றொடை
யொரோவொன்றெய்துந்
தொடைதா, மறுபஃ
தாகக் கலிக்கு
வருந்தொடை, யிருநூற்று
நாற்பஃ தென்றனர்
புலவர்.” நாற்றொடை
யானும் பெற்ற
தொடைதா, மாயிரத்

தோடு தொண்ணூற்
றேழ் ஆகவிந்நான்கு
தொடைக்கும் பெற்ற
தொகை ஆகாவ.

இனி வல்லினவெதுகை
வருமாறு.

" வல்லின வெதுகை
வகுக்குங் காலை,
நிரைபதின் மூன்று
மின்னு தொகையு, மேவு

சீரு நானுத் தளையுங்,

களைய நேராதி பத்தா

மவற்றிற்,

இருபது வழுவுங் களைந்த பின்னர், அகவல் பெற்ற தொடைநூ றாகும்.'
“ நிரைபதின் மூன்று மேவு சீரு, மின்னு றந்தையுங் களைந்து நேராதி, பதி
னொன் றற்கும் பதினொரு வழுவுங், களைந்தபின் வெள்ளைக் கறுபத் தெட்
டே, நிரையீ ராறு நானுத் தளையு, மேவு சீருங் களையநே ராதி, பத்தாற் கலி

த்தொடை யைம்பஃ

தாகும்.”

“மூவகைப்

பாவிற்கும் வல்லின

வெதுகை, யிருநூற்

ஒருருபத் தெட் டென

மொழிப." ௨௱௧௮.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௦௫

இனியுயிரளபெடை

வருமாறு.

"அசைச்சீர் நான்குரி முதற்சீ ரெட்டு, நந்தை யெனப்படின் மூன்று மொழிந்தது, நேரேழ் நிரையே ழாகிய சீராற், பெற்ற வடிநூற் றறுபத் தெட்டனுள், மூவேழ் வழுவு நீக்கிய பின்ன, ரகவல் பெற்ற வளபெடைத் தொடைதா, நூற்றொடு நாற்பத் தேழென நுவல்ப" "கூறிய பதின்மூன் றொழித்த பின்னர், நேரொன் பானு நிரையொன் பானு, மாங்ய சீராற் பெற்ற வடிதா, நூற்றே டொருபத் தேழா மவற்றுள், வழுப்பதி னொன்று நீக்கி வெள்ளைக், களபெடை நூற்றா றாகு மென்ப." "உரிமுதற் சீரொட் டொழிந்த பின்னர், நேர்நிரை யீரொண் சீராற் றுள்ளற், களபெடை யெண்பஃ தாகு மென்ப." "மூவகை யாற்பெறு முயிரள பெடைதா, முந்நூற்று முப்பத்து மூன்றென மொழிப." கூ௭கூ௰கூ.

இனி யொற்றளபெடை வருமாறு.

"தேமாப் புளிமா
வெனுமிரண் டற்கும்,
வழுவில் மூன்று களைய
வகவ

ற, கொற்றள பெடைதா பிருபத் தொன்றே." "மாசெல்வாய் தேமாவழு விரண்டு கனிந்து, புளிமாப் புலிசெல்வாய் கூட்டநான் காணும், வெள்ளைக் கொற்றள பிருபத்து நான்கே" "முதற்பா விரண்டிற் கொற்றள பெடைதார், ஐம்பதுதலை யிட்டனா லொருபஃ தாம்" சமடு. ஆகவிரண்டு - அளபெடையுங் கூட்ட டாளவு.அ. இனி, யொற்றளபெடை துள்ளலோசையைத் தள்ளி நிற்றலாற் கலிக்கு வாராதென்றுணர்க. "எட்டுத் தொடையாளியன்ற தொகைதா, மொருநூற் றெழுபத் திரண்டுதலை யிட்ட, வீரா யிரமே யாகுமென்ப"

இனி யசையந்தாதி வருமாறு.

தேமா முதனின்றறழ்ந்த வடிக்கு, நான்காஞ் சீருந் தேமாவெனநின்று மேல்வருமடியோ டந்தாதிக்க வேண்டுமென்றுணர்க. அது, "தேமா வண்டு வண்டு காமர்" எனநின்று மாவென மதித்தென வருமென்றுகொள்க. இஃது ஒழிந்தவடிகட்கும் மேல்வருஞ் சீரந்தாதிக்குமென்றுகொள்க.

இது, முதற்பாவிரண்டற்குமே கொள்க. இங்ஙனம்

கொள்ளுங்கா ற்

போது பூவுக்குப் போதுகளெனவும் விறகுதீக்கு விரிகாரெனவுங்கொள்க. ஒழிந்தனவற்றிற்கு மிவ்வாறே கூறவேண்டுவன கூறிக்கொள்க. "தேமா வாறு ஞாயிறு புளிமாப், போதுபூ வேழு பாதிரி பூமருது, நீடு கொடியெட் டுக்கா ருருமு, நாணுத்தளை யொன்பது முதலா வந்த வசையங் தாதி யொ ரோவொன் ருென்ப, தொன்ப தாக வகவல் பெறுந்தொகை, நாலொரு பஃது மெட்டு மாகும்" சஅ. இதற்குமேல் வருவனவற்றிற்கு "முதலா" வென்பதனை யெண்களோடுகூட்டிப் பொருளுரைக்க. "புளிமா வொன்

கOசு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

பான் வலியது விறகுதீப், பத்துக் கணவிரி யுபாறுபுலி மழகளி, நீரா றுகளை யுருமு விபவுகொடி, யீரேழ் முதலா வந்தா தியொரோ, வொன்றே ழாக வ கவல் பெறுந்தொகை, யையொரு பஃது மாறு மாகும்" ருஊ. ஆக, ஙச,

' போதுபூப் போரே

திருநான்கு மேவுசீர்,

நன்றென்று மாசெல்வா
யீரைந்து முதலா,
வொரோவொன் றைந்து
மாவரு வாய்பன், ளிரண்டு
முதலாக மூ

ன்று நிலமாக, வெள்ளை பெற்ற வசையந் தாதி, நாலெஞ் சதரோ டெட்டு மா
கும்” உ-ம். “விறகுதீக் கடியா ரென்பான் பெருநா, ளுருமுத்தீப் புலி

செல்வாய் பதினொன்று
முதலா, வொரோவொன்று
நான்காக வெள்ளை பெ ற்ற,
வசையந் தாதி நாலெந் தாகும்
” உ-ம். ஆக, மஅ. இனிக்,
கலிக்கைசையந் தாதி வருங்காற்

றனக்குரிய
இருபத்துநான்குசீரு
மூறழ்ந்தவடிகளுக்கு வெண்சீர்
நான்கு
மீற்றின்கண்வருவதல்லை
தொழிந்தவியற்சீர் பதினொரு
மூரிச் சீர் நான்கு மீற்றின்கண்
வந்த அந்தாதித்தொடை
கொள்ளாவென்றுணர்க. “ நேரீ
ராறு நிரையீ ராறு, மாகிய
சீர்கட் கொரோவொன்
றைந்தாக், தின் ளக் பெற்ற

வசையயங் காதி, நூற்றே
டிருபஃ தாகு மென்ப."
௱௨௰.

"மூவகைப்
பாவிற்கு மசையயங் காதி,
யிருநூற் றெழுபத் திரண்டா
குமமே." ௨௱௭௰௨.

இனிச் சீரந்தாதி வருமாறு.

"வண்டு நுகைத
நான்கு தேமா, பின்னிரு
ரூன்றுரு முதலா வொரோ

வொன், றல்வா ருக

வகவல் பெற்ற, சீரங்

தாதி யிருபத்து நான்கே ”

உஅ,

“வலியது விறகுதீக் கடியா றீனைந்து, கணவிரி யுரறுபுலி பெருநாணு வுரும
த்தீ, மழகளி றீராறும் விரவுகொடி நரையுருமு, வீரேழ் முதலா வொரோவொ

ன் றேழாக, வகவல்

பெற்ற சீரங் தாதி,

யேழொரு பஃதே யாகு

மென்ப”

எய, ஆக கூஅ.

“ ஞாயிறு போதுபூப் போரே

றெட்டுப், பாதிரி மேவுசிர் நன்

றைறுப் பூமருது, பத்து

முதலாக வொரோவொன்

றையைங், தாகியுங் காரு

ருமு வீராறு முதலா, மூன்று மரவு புளிமாப் பத்து, முதனுன்கும் வரக்கெ
ட்டு முதலா நான்கு, மாகியும் வெள்ளை பெற்றசீ ரந்தாதி, யையொரு பஃ

றுமெட்டு மாகும்,"

ருயஅ. "மாசெல் வாயீ

ரேழ்புலி செல்வாய், மாவரு

வர

ய்சீ ரெட்டுப் புலிவரு,

ச்வாயீ ரொன்பது முதல

வந்து, முப்மூன் றுகுஞ் சீரக்

காதி, அம்ளர் சீரா றுகு

மென்ப" இதற்கு வந்த சீர் வருதல் கொள்க. ௰௨.

"மூவகைப் பாவிற்குஞ் சீரந் தாதி, நூற்றே டறுபத்து நான்கென நவின்ப, நானூற்று முப்பத் தாறீ ரந்தாதி" ஆகவிரண்டந்தாதியும் காண்க.

இனி மொழுக்காவிட்டிசையும் குறிப்புவிட்டிசையும் வருமாறு :—"தேமா வைந்து ஞாயிறு போபோறு, நன்குறுவப் பாதிரி பூமரு தேழுகா, ருருமெ

நச்சினார்க்கினியருரை.

ஆ()ம்

ட்டு முதலா வந்தவை யொரோவொன், றைந்தா வகவல் பெற்ற விட்டிசை தா, மேலொரு பஃதே யாகு மென்ப" எம். "ஞாயிறு போபோறிருநான்கு முதலேழ், பாதிரி தேமா நன்குறுவப் பூமருது, மாசெல்வா பொன்பான் முதலா வாறு,காருருமு மாவ்ருவாய் பத்துமுதலைந்தா, வொன்றொரு வந்த விட்டிசை தாமே, யையொரு பஃது நான்கு மாகும்" ஏன. "ஞாயிறு போபோறு பதின்மூன்று நன்குறுவப், பாதிரி பூமருது மாசெல்வா வீரேழ், காருருமு மாவருவாய் மூவைந்து முதலா, வந்தவை யொரோவொன் றையைந்தாகத், துள்ளல் பெற்ற விட்டிசை தாமே, நாலொரு பஃதே யாகு மென்ப."

௯௦.

"மூவகைப் பாவிற்கு மெழுத்து விட்டிசை, நூற்றே டறுபத்து நான்கே பின்னர்க், குறிப்பு விட்டிசையு மவ்வா றுகு, மிருதொகை மூந்நூற் றிரு

பத்தெட்டே"

ஆக விருவகை விட்டிசையும்

௲௨௰௮.

"மோனை முதலா விட்டிசை யீறு, வீரடித் தொடைகொளு மிருபத் தைந்தின், ஒருகைக் கிலை பதின்மூ றாயிரத் திருநூற், றைம்பத் தாறென வ றைந்தனர் புலவர்" ஆகவீரடித் தொடை யிருபத்தைந்தனுள்ளும் பெற்ற தொகை ௰௩௲௨௱௫௰௬.

இனி, யீரடித் தொடை

கொள்ளுங்கால் அவையும்

பின்வருபடியோ

அளவழுவப் பாமற் கோடி

ர,

அவற்றுட் றொழிற்பெதொகை

வருமாறு.

“ வண்டு நான்கு

மின்னுத் தேமா, லைந்து

ஞாயிறு போதுப் போ

ர, ஞ்மு பாதிரி மேவுசீர் கன்ஞணுப், பூமருது கீடுகொடி யேழுகா ருருமு,
ரணுத்தளை யெட்டு முதலா வந்தவை, யொரோவொன் றெவ்வேழ் நிலம்
பெற வகவற்குத், தொக்கபொழிப்பெ தொகை தொண்ணூற் றென்றே, வாகி

ரு நான்காவு புளிமா வொன்பான், வலியது விரகுநீக் கடியாறு பததுக, க ணவிரி டிருமுத்தீப் பெருநா ணு வராறுபுலி, மழகளிறு பதினொன்று நரையுரு மு விரவுகொடி, யீராறு முதலா வந்தவை யொரோவொன், றொன்பது நி லம்பெற வகவற் பொழிப்பெதுகை, நூற்றோ டொருபத் தேழென நுவ ல்ப." இனி வருக்கப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :— "வண்டைந்து யின் னுத் தேமா வாறு, ஞாயிறு போதுபூப் போரே றேழு, பாதிரி நன்ஞணுட் பூ மருது நீடுகொடி, மேவுசீ ரெட்டுக் காருருமு நாணுத், தளையொன் பான் முதலா வொரோவொன் றுரு, வகவல் பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொ டை, யெழுபத் தெட்டே யாகு மென்ப" இனி நிரையாதி வருக்கப்பொழி ப்பெதுகைக்கு முன்னர் நிரையாதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறினவுரைச் சூத்திரத்தைக் கூறிக்கொண்டு அதன்றொகையே இதற்குங்கொள்க.

கo அ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நேராதி

வல்லினப்பொழிப்பெதுகை

வருமாறு :— " வண்டு

நான்கு தேமா
வைந்து, ஞாயிறு
போதுபூப் போரேறு,
நன்ஞாறுப் பாதிரி பூமருது
கீ
கொடி, யேழு காருருமு
வெட்டுமுதலா, வந்தவை
யொரோவொன் றெவ்வே
ழ் நிலம்பெற, வகவல்
பெறும்வல் லிணப்பொழிப்
பொதுகை, யேழொரு பஃ

தே யெய்து மென்ப" இனி நோ ாதி மெல்லினப்பொழிப்பெதுகைக்கு மு
ன்னர் நோதிப்பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறிய உரைச்சூத்திரத்தைக் கூறிக்

கொண்டு

அதனொருகையே

யிதற்குங்கொள்க.

"நால்வகை யகவற் பொழிப்புத் தொகைதா, மைஞ்ஞூற் றெழுபத்
தெட்டா கும்மே" ஆக ௫௱எ௰அ.

இனி வெள்ளைக்குப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :— "வண்டு ஞாயிறு
போதுபூப் போரே, றெட்டு முதலா வேழுந் தேமா, மின்னுப் பாதிரி மேவு
சீர் நன்ஞணுப், பூமருது மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறுங், காருரும
மாவருவாய் பத்துமுத லைந்து, மாக வெள்ளைக்கு வந்தபொழிப் பெதுகை,
யெண்ணொரு பஃதே யெய்து மென்ப" "வாகு வலியது கடியாறு விறகு
தீ, யெட்டுக் சணவிரி பெருநாணுப் புலிசெல்வாய், மழகளி றுருமுத்தீ பு
ளிமா விவை யொன்பது, நரையுரு முப்புலி வருவாய் பத்து, முதலா வந்த
வை யுரோவொன் றைந்தா, வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொ.
டை, யாறொரு பஃது மைந்து மாகும்"

"இனி வருக்கப்பொழிப்பு வருமாறு :—" வண்டு ஞாயிறு போதுபூப்
போரேறு, பாதிரி மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறு, மின்னு நன்ஞணுத்
தேமா மேவுசீர், பூமருது பத்து முதலா வைந்து, மாவருவாய் காருருமுப்
பதினொன்று முதலா, நான்கு மாக வந்த வாற்றூன், வெள்ளை பெற்ற வருக்

கப் பொழிப்பெதுகை,

யாறொரு பஃது மொன் பது
மாகும்" இனி நிரை
யாதி வருக்கப் பொழிப்பிற்கு முன்னர் நிரையாதிப் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறிய வுரைச்சூத்திரத்தைக் கூறி யதன்றொகையே இதற்குங்கொள்க.

இனி வல்லினப்
பொழிப்பெதுகை
வருமாறு ;— " வண்டு
ஞாயிறு போதுபூப் போரே,
றெட்டு முதலா
வொரோவொன் றேழு,
மாசெல் வாய் பூ மருதி
தேமாப், பாதிரி நன்றெனு

வொன்பான் முதலாறுங்,

காருரு

மாவருவாய் பத்துமுத

லைந்து, மாக வந்த

வாற்றான் வெள்ளை,

பெற்ற வல்

லினப் பொழிப்பெதுகைதா, மாறொரு பஃதோ டெட்டு மாகும்.'

இனி மெல்லினப் பொழிப்பெதுகைக்கு முன்னர் நேராதிப்பொழிப் பெதுகைக்குக் கூறிய வுரைச்சூத்திரத்தையே கூறி அதன்றொகையே இதற்குக் கொள்க. “நால்வகை வெள்ளைப் பொழிப்பெதுகைதா, நானூற்ற

நாற்பத் தொன்றென

மொழிப” ஆக சாசயக.

நச்சினார்க்கினியருண

இனிக் க்லிக்துப் பொழிப்பெதுகையும் வருக்கப் பொழிப்பெதுகையும் வருமாறு.

"வலியது விர குதி கடியா றெனுமிவை, யீரேழ் தொட்டுப் பதினெட் டெனவுங், கணைவிரி பெருநா

றை வருமூக்கி
மழுகளிறு, புலிசெல்வா
யுராறு புலி பதினைந்து
முதலாப், பத்தொன்
பானை வியாவு
நையுருமூ, விரவு கொடி
புலிவருவாய் பதிறைறு
முதலா, விருபதின் காறு
முயாவும் வருதலி ற்,
றுள்ள லோசை
பெற்றபொழிப் பெருகை,

யருபம்	தாக

வரைந்தனர் புலவர்" சூய.

"மூவகைப் பாவிற்கு

மொழிந்த

பொழிப்பெதுகை,

நானூற் றொருபத்து

மூன்றென நவில்ப"

சூயந.

முற்றெதுகையும் வருக்கமுற்றெதுகையும்

வருமாறு.

"நூந்தை வண்டு நான்கு தேமா, வைந்து முதலா வொரோவொன் று நான்கு, பின்னிரு நான்கா வொருநிலத் து வருதலு, மாக வகவல் பெற்ற முற்றெறதுகை, பீராறு மொன்று மாகு மென்ப" யாட. இவற்றை யொரோ வொன்றாகக்கொள்ளின் மற்றை யடியொடு

தளைவழுப்படும் ; அது "
மந்தி தந்த பைந்தாட்
செந்தினை" என்நிறப
மெல்லடி வந்தெனத்
தொடை வந் தாற்
றளைவழுவாமாறு காண்க.
" வலியது விறகுதிக்
கடியாறீ ராறுங், தனைவிரி
பெருநாணு மழுகளி
றாருமுத்தீ, யு ராறு
புலிபதின் மூன்று நரையு

ருமு, விரவு கொடிபதி
னான்கு முதலா, வொரோ
வொன் றேழாய்
முற்றெ துகைபெறும்" "
வருக்கமுற் றெதுகையு
மவ்வா றேபெற்,
றொருநாற் பஃது மகவுற்
செய்தும்" ஆக இருவகை
முற்றும் ாருயிரு. 'ஞாயிறு
போதுபூப் போரே
றொன்றிவை, யெட்டு
முதலா வொரோவென்

றேழும், பாதிரி நன்

ஞெறுப் பூமருது

மாமெசல்வாய், மேவுசீ

ரொான்பது

முதலா வாறுங், காருரு மு

மாவருவாய் பத்து முதலேக்,

துயரவும் புளிமா

வொன்பது முதறென்கும்,

வரெகட்டு முதலா நான்கு

மாகி, வந்த விவற்றுன்

வெள்ளை பெறுமுற், றெற

ழுபத்து மூன்றே யாகு
மிங்ஙனம், வருக்க மூற்றும்
வந்தவெண் ணைக, வீர
ண்டன் றொகைநூற்று
நாற்பத் தாறே, நிரையீ
ராறுறழ்ந்த வடியரு பஃ
திற், சுருங்கிய நிலத்தி
லொரோவொன்று
கழியத், துள்ள லோசை
பெற்
றுமுற்றுத் தொடைதா,நாற்பத்
தெட்டே யாகும்

வருக்க,முற்றுத் தொடை
யு மவ்வா றாகு,
மிரண்டன் றொகையுந் தொண்ணூற்
றாறே.”“மூவகைப் பாவி
ற்கு மிருவகை முற்று,
முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்
றைந்தென மொழிப”
௩௱௯௰௫. ஆக ௲௫௱௩௪.

இனியொரூஉவெதுகை

வருமாறு.

“நேர்பதின் மூன்று

ணகவற்

கொளூஉ-வெதுவைக, வண்டு

நான்கு பின் னுத் தேமா,

வைந்து ஞாயிறு

போதுபூப் போரோ, ருறு

பாதிரி மேயுர்ர் ககo

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

நன்றுணைப், பூமருது

நீடுகொடி மீயுயு காருரு,

நாணுத்தலை யெட்டு மூத

வாவொரோவொன்,
றெங்வே பூாக வியன்ற
தொகைதா,மெழொரு
பஃறோ
டிருபத் தொன்றே."
கூயேக. "தொ பதின் மூன்று
னகவற் கொருஉவது
கை, வாகிரு நான்கு
புளிமா வொன்பான்,
வலியது கடியாறு விறகுதீப்
பத் . ஆக், கணவிரி
யரறுபுலி பெருநாறை

பெருமுத்தீ, மழகளிறு
பறிவெறென்று
விரவுகொடி நகையுருமே,
வீராறு முதலா
வொரோவொன் வெருண்டா,
தைகத்
தொகைகுற் றெருருபத்
தேமே" ராயின். ஆக உாஅ.
“ நேர்ப்திின் டூண்ருன்
வெள்ளைக்
கொளூஉவெதுலை, வண்டு
ஞாயிறு போதுபூப் போமே,

இறட்டு

முதலா வேழுந் தேயா,
பின்னுப் பாதிரி மேவுதீர்
நன்றெனுய், பூமருது மா

செல் வாயிலை
யொன்பான், முதலா
வொரோவொன் றுறுங்
காருருமு, மா

வருவாய் பத்து முதலா
வொரோவொன், றைந்து
மாக வறைந்த தொகைதா,
மெண்ணொன்று பஃதே

யெய்து மென்ப.”

“ நிரைபதின்

ஆன்றான்

வெள்ளைக் கொளூஉவெதுகை, வாகு

வலியது

க்டியாறு விறகுதீ,

வெட்டுக் கணவிரி

பெருநாறு வெருமுத்தீப்,

புலிசெல்வாய்

மழகளிறு புளிமா

வரவிலை, யொன்பது

நலையுருமுப் புலிவருவாய்

பத்து, முதலா

வொரீபாவொன் றைந்து

லிம்பெற், றுெருரு பஃது

யைந்து மாகும்.” ஃ ஆயிற்று. “

ஞேர் றுறெற் கல்க்கொளுடூ

யெதுனை, பெருஷிய

ஸ்ஸ்த்தி யொரோ

வொன்று

கழேயப், பெருங்தொடை

நாற்பக் தெட்டுப்பின்னோர்,

கிரையீராதித்

சுருங்கிய நிலத்தி,
லொரோவொன் று கலையப்
பெருந்தொடை யம்தா, மிரு
வகைத் தொடையுந்
தொண்ணூற் றேழ," என்க.

“மூவகைப் பாவிற்கு
மொழிந்த பொருளை
வெதுமைக், கூற்றுக் கொற்பத்
தொன்ப தாகும்.”
சாமாயிக.

இனிவருக்கமோனைவருமாறு.

“வண்டடைந்து
மின்னுத் தேமா வாழு,
ஞாயிறு போதுபூப்போ
தேழு, மெய்சீர் பூமருது
நன்றெறு நீடுகொடி,
வெட்டுக் காருரும
நாறுத்தளி பொன்பான்,
முதலா வந்தவை
பொரோவொ ண் றுறும், பா
திரி யெழு முதலா
லெழு, மாக வகவற்கு
வருக்க வொருட்டுத்தொகை,

யெழுரு பஃது மொன்

பது மாகும்.‡ இனி

நிரையாகி

வருக்கவொரு உயிற்கு

முன்னர் நிரையாகி

யொரு உயிற்குக்கூறிய

உரைச்சூத்திரத்தையேயிதற்குங்கொள்க.

ஆக-ரிக்கி.

இனி வெள்ளைக்கு

நேராகி வருக்கவொரு

நந்தை யொழியமுன்

ன்னர் நேராதியொருஉவிற்குக்கூறிய உரைச்சூத்திரத்தைக்கூறியதன்றுமை யிலிதற்கேழுகுறைத்துக்கொள்க. ௯௫. இனி வெண்பாக்கு நிரையாதி

வருக்க வொருஉவிற்கு முன்னார் நிரையாதி யொருஉ விற்குக் கூறிய வுரை

நச்சினார்க்கினியருரை.

௩௧௧

சூத்திரத்தைக்கூறியதன்றுமைதயே யிதற்குங் கொள்க. ௯௫. ஆக பாடமிரு. இனிக்கலிக்கு வருக்கவொ ருஉ விற்கு முன்னை யொருஉவிற்குக்

கூறியவுமாய்

ஒத்திரத்தையே கூறி

யதன்பொருளையே யிதற்குங்

கொள்க. ... ஆக

ராட்டின.

"ஏவகைப் பாவிற்கு

மிருவகை யொரூஉ

த்தொடை, தொள்ளா

யிரமே

யாகு மென்ப." ஆக...

"அளவடிக்கள வரும்

விகற்பத்தொடைதா,நானூற்

றுமுப்பத்துநான்கு

தலைவிட்ட, வீரா யிரமே ய

ாருமென்ப” ஆக ஓரடி

த்தொ

டை. உதாரணம்.

“இருவகைத் தொடையா

னியன்ற தொகைதாம்,

பதின்

மூவாயிரத் தறுநூற் றுத்தொ

ாண்ணூறு, ஈரடித்

தொடையு மோரடித்

தொடை

யும்' மொட்டுக்களாகவும். இனி,

இச்சூத்திரத்திற்குத்

'தொண்டுதலையிட்ட

பத்துக்

குறை

யெழுநூற்றொன்றுமென்ப'

என்று பாடமோதிப்

பதின்மூவாயிரத்

தறுநூற்றுத்

தொண்ணூறெண்பாகு

பிணிப்பத்துக்குறை

யெழுநூற்றொரு
ன்றுமென்ப வென்று
பாடமோதித்
தொண்டுகலையிட்ட
பத்துப்பத்தொ
ன்பதென்பாருமினித்தொண்டுகலையிட்ட
பத்துக்குறை
யெழுநூற்றொன்று
மென்ப
வென்றுபாடமோதிப்
*பதின்மூவாயிரத்துருநூற்றுத்
தொண்ணூற்

ரென்பதென்பாரும்

இனிப்பத்துக்குறைய

வெழுநூற்றொன்பஃதென்ப

வென்றுபாடமோதி

யிதனைமிகவுநலிந்து

பொருள்கொண்டுபதின்

மூவாயி

ரத் தெழுநூற்றெட்டென்பாருமெனப் பல பகுதியாசிரியர், இவற்றுணல்ல
துய்த்துணர்ந்துகொள்க. இனிமெய்பெறுமாபிற்றொடையெனவே விளங்கி

த்தோன்றுதலானுந்

இவைதொடையுளவாயிற்று.

அவை ஆமிடை. மெய்த்தொகை

வேறுபாடு பிரண்டடி

யெதுகையுஞ்

செந்தொடை வேறுபாடு

மிரட்டையு

மந்தாதி வேறுபாடு மில்லை

கூழையு மேற்கதுவாய்

கீழ்க்கதுவாய் முற்றுக்கடை.

யிணை கடைக்கூழை

யிடைப்புணர்பின்

என்பனவும் பிறவும்

வேறுபாடாகக்

கூறுவார்

கூறுந்தொடைகளுமெல்லா

பரிதருறையேனைதழீஇக்கொள்க.

அவை

மேற்கூறுதும். இனி,

“அடிதொடைமிசைபல

விரவின வரினு, முதல்வரு

மதி

னது பெயர்கொளன்

முறையே”

வணக்குத்திரஞ்செய்து

பலரும் நீமுதல்

*காட்சுக்கு என்பார்

உரையாசிரியர்.

†கட்டளைஅ என்பர் பேராசிரியர்; இவற்றை இந்நூல் ௧௬-ஆம் பக்கக்கீழ்க் குறிப்பிற் காண்க. இவ்வாறு நான் குறைப்பேதங் காட்டுதலால் நச்சினார்க்கினியர் இந்நூற்குரை செய்தற்கு முன்னமே நால்வர் இந்நூற்குரை செய்தனர் என்பது உய்த்துணரப்படும். யாப்பருங்கலவிருத்திகாரரும் ௬௯... என்பர். (௨௬) "செந்தொடையிரட்டை."

‡இதனைத், "தொடைபலதொடுப்பினுந் தளைபலவிரவினுந் தலைவந்ததன் மொழிந்திசிற் பெயரே" (௫௬) என்னும் யாப்பருங்கலச்சூத்திரவுரையிற் காண்க.

வந்ததொடையே தளையே முதலியனவே

கெ ான்வர்

பின்னுள்ளோர், அவர|

யார். என்னை? "செங்காற் பைந்தினை யிதணமேறிப், பைங்காற் சிறுகிளி க
வோடந்தை" யென்புழி எதுகையு முரணும் வந்துழி முதற்கண்ணதின்;
திருதிக்கண்ணதின்னதென்று துணியலாகாமை கொள்க. இன்னுஞ் செய்
ட்செய்த சான்றோர் பலதொடையும் பலவித. கணமும் படவேண்டுமென
கருதிச் செய்தவற்றுட் சிலகளைத்தொன்றுகோடற்குக் காரணமின்மை
முணாக.

*௱௨. தெரிந்தனர்
விரிப்பின் வரம்பில
பல்கும்.

இது கட்டளையடிக்கோர் புறனடை.

இ-ள்;

அறுநூற்றிருபத்தைந்தில்

ஒன்றைநிறுத்தி

யதனோடறுநூற்

நான்களையுங்கூட்டியு

மதனோடு

சீர்வகையடிகளையும்

விகற்பத்தொகு

களையுங் கூட்டியும்

தொ கொக்குங்

தொடைப்பகுதிகளை

ஷரிப்பிடுனண்ணிறு

பலவாம் எ–று.

எனவே,

இங்ஙனங் கூறுமல்

வரையறைப்படுத்தி

யிலக்கணங்கூறி

என்றார்.

---

*எ-து எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்-ற்று. மேற்சொல்லப்ப
தொடையினை ஆராய்ந்து விரிப்பின் வரம்பிலவாகி விரியும். எ - று. அவை
வன, மோனை எதுகை முரண் இயைபு அளபெடை என்பனவற்றின்க
இணைகூழை முற்று மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய் கடையிடை கடையி
பின்கடைக்கூழை இடைப்புணர் என வேறுபடுத்துறழ்ந்து எழுத்தந்த
அசையந்தாதி, சீரந்தாதி, அடியந்தாதி எனவும் உயிர்மோனை உயிரொத
நெடில்மோனை நெடிலெதுகை வருக்கமோனை வருக்கவெதுகை இ
மோனை இனவெதுகை எனவும் மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை இ
ட்டெதுகை ஆசெதுகை எனவும் இவ்வாறு வருவனவற்றை மேற்கூறிய
கையினான் எழுத்து வேறுபாட்டினானுறழவும் நிரனிறையாகிய பொ
கோள்வகையானும் ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை முதலாகிய சித்திரப்
களானும் உறழவும் வரம்பிலவாகிவிரியும். அவற்றுட் சிலவருமாறு—இ
யாவது முதலிருசீர்க் கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது.
ழையாவது முந்துற்ற மூன்று சீரினும் வந்து இறுதிச்சீரின்வாராதது.
"அணிமல ரசோகின் றளிர்நிறங் கவற்றி" இது இணைமோனை. "பொன்
ன்ன பொறிசுணங் கேந்தி" இது இணையெதுகை. "சீறடிப்பேரக லல்குலெ
குபு" இது இணைமுரண். தாஅட் டாஅமரை மலருழக்கி, இது இணையள
டை. "மொய்த்துடன் றவழுமுகிலேபொழிலே" இது இணை யியைபு: என
ம். இனிக்கூழை; "அகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்குல்" இது கூழை மோ
"நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி" இது கூழையெதுகை. "
பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்." இது கூழைமுரண்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉங

ரகூ தொடைவகை

நிலையே யாங்கென மொழிப.

"பரி அத்தான் மோஒட்டெருமை" இதுகூழையளபெடை;என்வரும். ணி மேற்கதுவாயாவது நான்கு சீரினும் இரண்டாஞ்சீரொழிய ஏனையவரு தி; அவை "அரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோள்" இதுமேற் துவாய் மோனை. பிறவுமன்ன. கீழ்க்கதுவாயாவது மூன்றாஞ் சீரொழிய னையசீரின் வருவது; "அவிர்மதி யனைய திருநுத லரிவை" இது கீழ்க்கது ாய்மோனை. பிறவுமன்ன. முற்றாவது நான்குசீருமொத்துவருவது; து "அயில்வே லனுக்கிய வம்பலைத் தமர்த்த" எ-து. பிறவுமன்ன. அந்தா த் தொடைக்குதாரணம்:—"உலகுடன் விளங்கு மொளிதிக ழவிர்மதி, திலை னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை, முக்குடை நீழற் பொற்புடை ாசன, மாசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை, யறிவுசே ருள்ள மொ டருந்தவம் புரிந்து, துன்னிய மாந்தரஃ தென்ப, பன்னருஞ் றப்பின் விண்மிசை யுலகே" எனவரும். இவ்வகையினான் ஒருபாட் டுதி மற்றைப்பாட்டினுதியாக வந்தாற்கொள்க. இத்துணையுங்கூறப்பட் ன சிறப்புடைய என ஒருநிகராகக்கூறுப. இனி "மீன்றேர்ந்து வருந்திய ருங்கால் வெண்குருகு" இது கடையிணை முரண். இனிப் பின் முரணாவது லாஞ்சீரு மிரண்டாஞ்சீரும் ஒன்றத் தொடுப்பது. அது "தொய்ம்மலர்

நவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து" எனவரும். கடைக்கூழை மோனவது முத ற்சீரொழித்து மூன்றுசீரும் ஒத்துவருவது. உதாரணம் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. இடைப்புணர்மோனவது இடையிருசீரும் ஒன்றத்தொடுப்பது. "தேம்படு குறுஞ்சுனை நெடுந்தண் மால்வரை" எனவரும். இனிமோனை யெதுகை யியைபு அளபெடையினும் அவ்வழிவருவன வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. உயிர்மோனையாவது முதலெழுத்தாகிவந்த உயிரெழுத்து மற் றையடியினும் வருவது; அது "கயலே ருண்கண் கலுழ நாளுஞ், சுடர்புனை திருநுதல் பசலை பாய" எனவரும். எதுகைக்கும் இதுதானேயாம். நெடி ல்மோனையாவது நெட்டெழுத்து ஒத்துவருவது. "தாமின்புறுவதுலகின் புறக்கண்டு, காமுறுவர் கற்றறிந் தார்" எனவரும். நெடிலெதுகையாவது "ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார், கூகூவென்றே கூவினி ரொண்டா ரொருசாரார்" எனவரும். இனவெதுகைமூன்றுவகை; அவை "தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ, ரெச்சத்தாற் காணப் படும்" இதுவல்லின வெதுகை. "அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு,நண்பென்னு நாடாச் சிற ப்பு" இதுமெல்லினவெதுகை. "எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர் க்குப், பொய்யா விளக்கே விளக்கு" இது இடையின வெதுகை. மோனையு மிவ்வாறு வருவன பாகுபடுத்திக்கொள்க. ஆசெதுகையாவது இடையின வொற்றிடை வரத்தொடுப்பது; அது "காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் க

இ ஐயமறுக்கின்றது.

இ-ள். சீர்வகையடியின் றொடைப்பகுதி வரையறைப்படாவேனும் அவைசெய்யுட்கணிற்கும் நிலைமை முற்கூறிய கட்டளைபோலின்று தொடை கொள்ளப் பெறுமென்று கூறுவர் புலவர்; எ-று. *

என்றது வரையறையின்றேனுந் தொடைச்சுவைபடுமென்றவாறு. (௯௩)

* ஈசு ஃமாத்திரைமுதலா வடிநிலை காறு

முகி னெற்றி, பூமாண்ட தீன்றேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து" என வரும். இனி இரண்டடியெதுகையாவது "உலகுமூன் றொருங்குடனே த்துமாண், டிலகமாய திறலறிவன்னடி, வழுவினெஞ்சொடு வாலிதினேத்தவுந், தொழுவதெருல்வினை நீங்குக வென்றியான்" எனவரும். இடையிட்டெதுகையாவது "தோடா ரெல்வளை நெகிழநாளு, நெய்தலுண்கண் பைதலுழப்ப, வாடாப் புலர்புதைஇப் பசலையும், வைகறோறும் பையப் பெருகி, நீடாலரென் னீர்மனங்கொண்டார், கேளார் கொல்லோ காதலர்தோழீஇ, வாடாப்பவ்வ மறமுகந்தெழிலி, பருவஞ்செய்யாது வலனேர்புவளைஇ, யோடாமலையன் வேலிற், கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே" எனவரும். இவ்வகையினான் மோனைவருவனவுங்கொள்க. பிறதொடையும் இவ்வகையினான் வருவனவுங் கொள்க. மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகையாவது இரண்டாமெழுத்தொன்றாது மூன்றாமெழுத்து முதலொன்றுவது. வினையவுமிவ்வாறு உதாரணம் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இவையெல்லாம் மேலெடுத்தோதப்பட்ட தொடைக்கட்படும் சார்ச்சொற்றிக வடிக்கண்ணும் இப்பாகுபாடெல்லாம் விரிவன வரம்பிலவாகும்." என்பது உரையாசிரியருரை.

* "என்பது தொடைக்குரியதோர் மரபுணர்த்திற்று. தொடை இவ்வகை மேற்சொல்லப்பட்ட பாகுபாட்டன எ-று. வேறுவந்துணர்த்து வாரக் கெல்லாமிடனுடைத்து எ-று; அஃதாவது எழுத்தான் வேறுபடுதலும் சொல்லான் வேறுபடுதலும் பொருளான் வேறுபடுதலும் ஆம். இத்துணையுந் தொடை கூறப்பட்டது" என்பது உரையாசிரியருரை.

‡ "மாத்திரை முதலாக அடிநிலையளவும் நோக்குதலாகிய கருவி நோக்கென்று சொல்லப்படும். காரணமெனினுங் கருவியெனினுமொக்கும். நோக்குதற் காரணமென்பதனை உண்டற்றொழிலென்றாற்போலக் கொள்க; அஃதாவது யாதானும் ஒன்றைத் தொடுக்குங்கால் கருதிய பொருண் முடியுங்காறும் பிறிதுநோக்காது அதுதன்னையே நோக்கி நின்றநிலை. அடிநிலைகாறும் என்றதனான் ஓரடிக்கண்ணும் பலவடிக்கண்ணும் நோக்குதல் கொள்க. அஃது ஒருநோக்காக ஓடுதலும் பலநோக்காக ஓடுதலும் இடையிட்டு நோக்குதலும் என மூன்றுவகைப்படும். உ-ம். "அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளூட்ட, மறுசிகைநீக்கியுண் டாரும்—வறியராச், சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன், றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று." இஃது ஒருநோக்காகியோடிற்று. "அறிமினறநெறியஞ்சுமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும், பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்" இதுபல நோக்காகிவந்தது. "உலகுவப்பவலனேர்புதிரிதரு, பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங், கோவற விமைக்குஞ்சேண்விளங் கவிரொளி...... மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன், கார்கோண் முகந்த" என்றவழி ஒளி என்பது அதனயற்கிடந்ததனை நோக்காது கணவனை நோக்குதலின் இடையிட்டு நோக்கிற்று. பிறவுமன்ன" என்பது உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ககரு

நோக்குதற் காரண

நோக்கெனப்படுமே.

இது

நிறுத்தமுறையானே

நோக்குணர்த்துகின்றது.

இ-ள் மேல்காற் சொல்லாம்

செய்யுஞ் செய்யுள்

வழக்கியல்பின்வாய் வெள்

ளாமைகலந்து நிற் றலோசா

டென்பதோரிலக்கணம்.

(இ-ள்) மாத்திரை....

....னாறும். எ-து.

மாத்திரைமுதலிய வுறுப்புக்

கொண்ட வடிவி

ம்புந்துணையும். நோக்கு......

..காரணம். எ-து

கேட்டோர்

மீண்டுநோக்கிப்பயன்கோடலையுடையவாகச்செய்யுங்

கருவியை. நோக்கு...

படுமே. எ-து நோக்கென்று

பெயர்கூறப்படுமென்றவாறு.

அடி.

நிறைகாறுமென்றது

ஓரடிக்கணின்றிச் செய்யுள்

வந்தவடியெத்

துளையாழுமின்று

மூடிகாறும். எ-று.

உ-ம். "மூக்கிலை

யைந்துளைத் தோன்றவிர்க்குமொடு,

பைங்காற்கொன்றை

மென்பிணியவிழ,

இரும்புதிரித் தன்ன

மாயிரு மருப்பிற், பரலவ

லடைய

இரலை தெறிப்ப, மலர்ந்த

ஞாலம் புலம்புபுறக்
கொடுப்பக், கருவி வானங்
கதழுறை சிதறிக்,
கார்செய் தன்றே கவின்
பெறு கானங், குரங்குளைப்
பொ
லிந்த கொய்சுவற் புரவி,
நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள்
பரியப், பூத்தபொங்

கர்த் துணையொடு வதிந்த, தாதுண் பறவை பேதுறலஞ்சி, மணிநா வார்த்த
மாண்வினைத் தேர, னுவக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன், கறங்கி

சை விழவி னுறந்தைக்
க்குணாது, நெடும்பெருங்

குன்றத்தமன்ற காந்தட்,
போ
தவி ழுலரிறை, மாய்தெதாழ
ப:ரீவைவுடின் மாணைவம்
படர்க்தே." (அகம்-ச)

வைத்துனே

யென்றதனை லவ்ருத்துனையு

மெல்லென்றைது வன்மைய
வீர்க் கூரிதாய்
சிற்றலினைரும்பியணிக்கென்பது
கூறிற்று. இல்லுமெங்கொண்

றையும் பிணி
யவிழ்ந்தனவென்றது,
அவையு மாமாதவிற்
கடிதிற்கரியவாவா
கவிற் கடிதிற்கரித்த
முல்லைக்கு முன்னே
மெல்லிய பிணியவிழ்த்தமை
கூ
றிற்று. காய்ந்த விரும்பு
முறுக்கிவிட்டவழியும்
வெப்பமாறாதவாறுபோல
நீர் மேதோய்ந்தும்

வெயிலுழந்த

வெப்பமின்னுந்தணிந்தில

வென்பதுதோன்ற

இரும்புதிரித்தன்னமருப்பென்றார். அறலை குழிதோறுந் தெளிந்து நின்ற நீர்க்கு விருந்தினவாதலிற் பல்கால் நீர்பருகுதற்குப் பரலையுடைய பள்ளத்தைச்சேர நின்றது என்றதாம். இத்துணையும் பருவந்தொடங்கியதுணையே வற்புறுத்திக் கூறிற்று. புலம்பு முழுவது நீங்கிற்றென்றது ஒருபுடை தோன்றப்புறக் கொடுத்ததென்றமையின் அதுவும்பருவந்தொடங்கியதுணையே கூறிற்று. தொகுதியையுடைய மேகங் காற்றின் விசையான் விரைந்த கொடுந்துளியைச் சிதறிற்றெனவே புதுமைகூறிற்று. இத்துணையும் பருவ

ந்தொடங்கி யணிந்தென்ற

வழின்

வற்புறுத்தற்கிலேசானமை

நோக்கிற்று

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கொய்யாத வளை பெருகுதலுங் கொய்த வளை 'பல்காற் கொய்யப் பெருக வேண்டுதலுங் கூறவே குதிரை மனச்செருக்குக் கூறிற்றும். அதன் கரு த்து வளையும்படி விசித்தவாரொலி நரம்பிற்கு ஒதிய நால்வகைக் குற்றந்

திறு மார்ப்பென்னுங்

குற்றமெய்திய

நரம்போசைபோல

விசைப்பவென்க.

பூத்தபொங்கரென்பதனாற்

பசிப்பிணிதீர னுகரும்

பொருளை யதிகுறை வறக்

கொடுப்ப வுண்டு மகிழ்ந்து

பின்புதாம் நுகரா நின்று

வதியுமெனவே,

யாமுமில்லற நிகழ்த்துதற்கு நுகர்தற்குமேற்ற பொருள்களைக் குறைவறப் பெற்றுப் பின்னின்பநுகர்தல்வேண்டுமென்பது கூறினாளாம். பொங்கரிற் பசி தீர்த்து துணையொடுவதியும் பறவையுந் தாதையுண்கிறபறவையுங்

கலக்கமுறுதற்கஞ்சி

மணியொலியை வீக்கிய

தேரென்றது ஒற்

காதலு

மருளுமுடைமையின்

அவற்றின் பிரிவிற்கும்பசிக்கு
மிரங்கினானெனக் கூற

வேயவையவற்குநின் கண்ணும் பெருகுமென்றுளாம். வதியும்பறவைவண்டே

தேனு மென்பதூஉந்
தாதுண்பறவை
சுரும்பென்பதூஉம்,
“எங்குமோடி யிடறுஞ்
சுரும்புகாள், வண்டுகாள்
மகிழ்ந் தேனினங்காள்.”
(சிந். குண. சஉ) எனப்
பின்னுள்ளோர்
கூறியவாற்றானுமுணர்க.

இதனைற் சேணிடை

வரையையுணர்

த்தும் மணியொலியை

வாயொலிகேட்கு மணியை

மக்கண்ணுங் கேளாயாயி

னையெனவு மல்

வாயொலி தா துண்பறவை

யொலிக்கணடங்குதலின்

கேட் இன்றியெனவுங்

கூறினளாயிற்று.

வாயொலி நரம்போசை

போறலின்

பெருவரவாயிற்று.

மாண்வினைத்தோனென்றான்,

அவன்றன் கருத்திற் கேற்ப

வினைமுடித்தமை

தோன்ற; எனவே

வன்புறைக்கேதுவாயின

தெய்வந்தங்கு

மலையாதலிற்

றெய்வமணநாறுங்

காந்தளினுடைய போத

விழா நின்ற மலர்போல
அவர் புணர்ந்தகாலத்துப்
புதுமணநாறும் மாரிவை
யெனவே யவர்பிரிந்து
சேய்த்தன்றென
வன்புறைக்கேதுவாயிற்று.
ஆ
தொடி யென்றது,
தோண்மெலிந்தழி
அயலார்க்குப்புறமறைத்
தல் வேண்

டிச் செருக்குந்தன்மையின் றி
யணிந்திலேயே
இடக்குந்தொடியென் றவாறும்.
இதுவும்பிரிந்துசேய்த்தன்றென் றவாறதாம்.
ஈண்டுமாணலமென்றது அவள்

பிரிவுணர்த்திய
காலத்துப்
பிரிவிற்குடம்பட்டாள்
போன்றுடம்படாது
நின்ற நலத்தை: அது
மெய்ப்பாடாம். இங்ஙனம்

கோடல்கோக்கென்று

ணர்க.

(ஙச)

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசள

50 ரு. ஆசிரியம் வஞ்சி

வெண்பாக் கலியென

நாலியற் றென்ப

பாவகை விரியே.

இது விருத்த

முறையானே பாவென்று

மூறுப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.

ஆசிரியப்பாவும், வஞ்சிப்பாவும், வெண்பாவும்,

கலிப்பாவுமென நான்கு

கூற்றது பாக்கூற்று விரி.

எ-று.

வகை யென்றதனாற் றூக்கின் றொடர்ச்சியாகியஇப்பாவென்னு முறு
ு நிகழுமோசையையும் அது நிகழுஞ்செய்யுளின் வேறுபடநோக்கிச் செய்
ட்கோ ருறுப்பென்றுணர்க வென்பதூஉம் வழக்கிற்குரியன செய்யுட்கு
ரியவாமென்பதூஉ மோரோர்செய்யுட்க ணோரோவுறுப்புவருமாறுமொன்
ருன்றனோடு விரா அய்ப்பிறக்கும்பகுதியும் பொருள்வரையறையு மடிவரை
றையு மெல்லாங்கொள்க. பாநான்கெனவே, பாவினையுறுப்பாகவுடைய
செய்யுணான்கென்னும் வரையறையு மவற்றாற் பெயர் கோடலு மச்சூத்
திரங்களாற்பெறுதும். "தூக்கே பாவே" யென்பதற்குப் "பாவெனமொழி
னுந் தூக்கினது பெயரே"யென்றுரிதன்வழிநூலோரும். (உ-ம்)" உள்ளார்
கொல்லோ தோழி! முள்ளுடை, யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்கா
ய், துகில்பொதி பவள மேய்க்கு, மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே." இஃ
து ஆசிரியப்பா வுறுப்பாகிய செய்யுள். 'வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்'
இது வஞ்சியுறுப்பாகிய செய்யுள். 'வாரியபெண்ணை வளர்குரும்பை வாய்த்
தனபோ, லேரிய வாயினு மென்செய்வ-கூரிய, கோட்டியானைத் தென்னன்
குளிர்சாந் தணியகலங்,கோட்டுமண் கொள்ளா முலை.' இது வெண்பா வுறுப்
பாக வந்தசெய்யுள். 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' இது
கலியுறுப்பாக வந்த செய்யுள். இவற்றின் பாவைத்தூக்கி யடிவரையறுத்த
லது காண்க. ஆசிரியப்பா வெண்பாவென முன் றூக்கிற்கூறியவாறன்றி

ஆசிரியம் வஞ்சி யென முக்கூறினார், வழக்கிற்குஞ் செய்யுட்குமுரிய வாசிரிய
மும் வெண்பாவும் போலச் செய்யுட்குரிய கலியும் வஞ்சியுஞ் சிறப்பிலவோ
வென்பதையுணர்த்தற்கும் அவற்றிற்கவ் வையுறவுடைய வென்றற்கு மெனக.

60 ௬. அந்நிலை

மருங்கி னறமுத

வாகிய

மும்முதற்

பொருட்கு முரிய

வென்ப.

இது பாப்பொருட்குரிமை கூறுகின்றது.

இ-ள். மேலைச்சூத்திரத்திற் றோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட செய்யுளிடத்தவரு மறம்பொருளின்பமென்னும் மூன்றுமுதற்பொருட்கு மந்நான்கு பாவு முரியன. எ-று.

கசஅ

செய்யுளியல்

மும்முதற் பொருளெனவே, அவற்றது துணைப்பொருளாகிய அறநி யின்மையும் பொருணிலையின்மையும் இன்பநிலை யின்மையுமடங்குமென்ப உலகியற் பொருண்மூன்றனையு மிவையெனக்கூறி அவற்றைவிடுமாறு கூறவே வீடுங்கூறிற்றாம். அது கூறுதற்குரியசெய்யுளும் மேற்கொள் மென்று கூறுமாறுணர்க. (கo

கoஎ. பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரியப்பா வெண்பா வென்றாங்
காயிரு பாவினு ளடங்கு
மென்ப.

கoஅ. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி யேனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப.

இவை யிரண்டும்

உ. ரையியைபு நோக்கி ...

டன் கூறினர். இவை

விரித்த தொகுத்தல்.

இ-ள். பாவிரி.....தொகுப்பின் எ-து, பாக்கள் விரித்த பகுதியை யுஞ் ...ைத் தன்மைநோக்கித் தொகுப்பின்; ஆசிரியப்பா...மென்ப. எ-து, ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவுமென்றவ்விரண்டு பாவினுளடங்கு மென்று கூறுவர் அதற்குக்காரண மென்னையெனின், ஆசிரிய ....வஞ்சி. எ-து, ஆசிரியவிருபமாகித் [illegible] ... எ-து, ஒழிந்த வெண்பாவின் விகற்பமாகித் [illegible] ... கார் கூறுதலின். எ-று.

(உ-ம்.) "வீடுபேறாய் கவிமைந்து [illegible] திருந்து" என அ... வத்திரான் [illegible] பிறந்தது. [illegible] மாசேர்வாய் மாசே... வாய் மாசேர்வாய் என வெண்பாவினுட் கலிப்பாப் பிறந்தது. பண்பு... வென்றதனுன் ஆசிரியமும் வெண்பாவு [illegible]மெனவும் ஒழிந்தன விக... மெனவுங்கொள்க. ஏனையென்றதனுன் மூன்றுபாவினுந் துள்ளிய கலிசை... சையு மொருவகையான் வெண்பா கடைத்தேயாம், இலக்கணக்கலிசை... சையன்ருயினு மென்பது. (கoஎ, கo.

கoகூ. வாழ்க்கியல்

வகையே நாற்பாக்கு முரித்தே.*

இது முற்கூறிய மும்முதற்பொருட்கள் அறமான து
பொருட்டோய் நாற்பாவிற்கு முரித்தாமென்கின்றது.

வாழ்த்து,

இ-ள். வாழ்த்தியலின் கூறுபாடு நான்குபாவிற்கு முரித்து எ-று.

வகையென்றதனாற் கடவுளரும், முனிவரும், பசுவும், பார்ப்பாரு
அரசரும், மழையும், நாடுமென்று மறுமுறைவாழ்த்து வருதலே. இப்

நச்சினார்க்கினியருரை.

கக௩

பாண்மைய என்பதூஉம்,

அங்ஙனம் வாழ்த்துங்காற்

றனக்குப்பயன்படுதலும்

படர்க்கைப்பொருட்குப்

பயன்படுச ஓழிமன
இருவகையான்வரும்
வாழ்த்து

மென்பதூஉ ம்,
முன்னிலையாகவும்
படர்க்கையாகவும் வரும்
வாழ்த்து மென்
பதூஉ ங்கொள்க.

-(உ-ம்.) "மாநிலஞ்
சேவடி யாகத் தூநீர்,
வளைநரல், பௌவ முடுக்கை

யாக, விசும்புமெய் யாகத்
திசைகை யாகப், பசுங்கதிர்
மதியமொடு சுடர்கண் ணாக,
வியன்ற வெல்லாம்
பயின்றகத் தடக்கிய, வேதத்
முதல்வ னென்ப,
தீதற விளங்கிய திகிரி
பயன்பட வாழ்த்தியது.

யோனே" (நற்றிணை வாழ்த்து) இது தனக்குப் 'நீல மேனி வாலிழை பாகத், தொருவ னிரு தா ணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே' (ஐங்குறுநூற்றுவாழ்த்து) இஃது உலகிற்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது. 'முக்கட் பகவ னடிதொழா தார்க்கின்னா, பொற்பனை வெள்ளையை யுள்ளா தொழிலின்னா, சக்கரத் தானை மறப்பின்னா வாங்கின்னா, சத்தியான் றடொழா தார்க்கு.' (இன்னா

நாற்பது வாழ்த்து) "வா னிய

னியவை . . . . . . முடிகவென்

று” (நாலடிவாழ்த்து)

‘ஆறறியந் தணர்க்கு’ (கலித்தொகை வாழ்த்து) இவற்றின் வேறுபாடுணர்க. இவற்றைக் கடவுள் வாழ்த்தென்று பெயர் கூறப்படும். ‘உரனென்னுந்

தோட்டியா னோரைந்துங்

காப்பான், வரனென் னும்

வைப்புக்கோர் வித்து’

(திருக்குறள்-௨௪) இது முனிவரை வாழ்த்தியது. ‘ஆர்ப வெள்ள ஆழி, வாழி யாக வாழிய பல்லோர்’ இஃது அரசரை வாழ்த்தியது. ‘விசும்பிற் றுளி

வீழி னல்லான் மற் றாங்கே,

பசும்புற் றலைகாண் பரிது’

(திருக்குறள் -௧௬) இது

மழையை வாழ்த்தியது.

ஒழிந்தவும் வந்தவழிக் காண்க.

இவை ஆறு

முலைமுவாழ்த்தெனப் பெயர்

யாய வாழ்த்திவைவெயனெவும்,

கூத்தப்படிப். இயலென்றதனை இயற்கை

மேல்வரும் புறநிலைவாழ்த்து முதலியன இயற்

கையன்றி வாழ்த்திடப்பாற்

சார்த்தப்படுமென

னவுங்கொள்க.

வஞ்சிக்குதா ரணம்

வந்துழிக்காண்க. *

'அங்கண் வானத் தமரா

ரசா' என்பது பின்னுள்

னோர் கூறிய வாழ்த்தியல்.

(௧0௧)

---

* "அங்கண்வானத் தமரரரசரும்,வெண்களியானைவேல்வேந்தரும், வடிவார்கூந்தன் மங்கையருங், கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ் சுமந்தமணியணை மிசைக், கொங்கிவரசோகின் கொழுநிழற்கீழ்ச், செழுநீர்ப் பவளத் திரள்காம்பின, முழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல், வெங்கண்வினைப் பகை விளிவெய்தப், பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப, வகுத்தசதுட்டய மலைவெய்த, நனந்தலையுலகுட னவைநீங்க, மந்தமாருத மருங்கசைப்ப, வந்தரதுந்துபி நின்றியம்ப, விலங்குசாமரை யெழுந்தலமர, நல்லொளிர்பூமழை நனிசொரிதர, வினிதிருந் தருளெறி நடாத்திய வாதிதன், திருவடி பரவுதும் எத்திறம்பெறற் பொருட்டே" இது பொதுச்சீரான் வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா" என்றார் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர். (கூ0-தூங்கலிசையன.)

௪௨0

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௧௧0.

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர்
செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி
னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை
வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.*"

இது, ஏன்கு பாவிற்கு முரித்தேயன்றி, வரையறைப்படும் வாழ்த்து வறுபாடு கூறுகின்றது.

இ-ள். வழி.............காப்ப-எ-து, நீவழிபடும் நின்குலதெய்வம் நின்னைப் புறத்தேநின்று காப்ப. பழி.....சிறந்து. எ-து, இல்லறத்தாற் பொலிந்த செல்வத்தோடே நீ பெறும்புதல்வரும் அவர் பெறும்புதல்வருஞ் சிறப்பெய்தி. பொலி. .

.......வாழ்த்தே. எ-து.

எல்லீரும்

நீடுவாழ்வீராமினென்று

தெய்வத்தைப் புறத்தே

நிறுத்தி வாழ்த்தும்

வாழ்த்து. கலி. . .பெறூஅ.

எ-து,

கலிப்பாவுறுப்பாகவும் வஞ்சிப்பா வுறுப்பாகவும் பாடப்பெறூ. எ-று.

எடுத்துக்கொண்ட காரியத்துக்கு ஏதுவாகிய தெய்வத்தினைப் படர்க்கையாக்கி, அத்தெய்வத்தாற் பயன்பெறுநின்றானொருவனை முன்னிலையாக்கிக் கூறலிற் புறநிலையாயிற்று. வகையென்றதனாற் கலியின் கூறாகிய பரிபாடற் குரியாக்கும். (உ-ம்)

'அறிதுயி லரவணை
யமர்ந்தோன் காப்ப,
வருட்கடம் பூண்ட வகலாச்
செல்வமொ டாடு, நீயுநின்
புதல்வருஞ் சிறந்து,
வாழிய பெரும பூழியர்

கோவே" 'இங்க ளிள
ங்கதிர்போற் றேந்திங்க
ளூர்த்தேவன், மைந்

தர் சிறப்ப மகிழ்சிறந்து—திங்கட், கலைபெற்ற கற்றைச் சடைக்கடவுள் காப்ப, நிலைபெற்று வாழியரோ நீ" எனவரும்.|| இது பாவென்னுமுறுப்பிற் குப் பொருள்வரையறுத்தது. நின்னென ஒருமைகூறிப் பொலிமினெ னப் பன்மை கூறியது, புதல்வரோடு கூடப் பாடுதற்கமையு மென்றற்கு.(கசo)

ககக. வாயுறை
வாழ்த்தே யவையடக்
கியலே
செவியறி
வுறூஉவென் றவையு
மன்ன.

இதுவும் பாக்களைப்
பொருண்மேல்
வரையறுக்கின்றது.

இ-ள். வாயுறைவாழ்த்தும் அவையடக்கியலுஞ் செவியறிவுறூஉவு மென்றம்மூன்றும் மேலைப்புறநிலைவாழ்த்துப்போல வாழ்த்துப்பகுதியவாக லுங் கலிநிலைவகையும் வஞ்சியும் பெருமையுமுடைய. எ-று.

அவையாமாறு மேற்கூறுதும். வாயுறையென்றது வாய்மை மொழியா

ஐய மருங்கெனப்
பண்புத்தொகை.
மருந்துபோறலின்
மருங்கென்றார். ஒரு

* எனவே வெண்பாவினும் ஆசிரியப்பாவினும் இரண்டும் புணர்ந்த

மருட்பாவினும் வாப்பெறும் எ-று.

என்பது

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉக

முன் சிறப்புக்கூறி வழுத்தி

அவற்குப்

பயன்படக்கூறலின்

வாயுறைவாழ்த்

தென்றார். மாட்டேற்றானே

டியமுங்கொள்க.

னிற்புறங்காப்ப

என இடனியமித்தாற்போல

அவையடக்கியலென்பது அவையடக்கியவியலெனவிரியும்; அஃது அவையடக்குமாற்றாற் (தன்னையிழித்துக்கூறி) அவரைப் புகழ்தல். (அவைக்கட்பாடனடங்குதலாயின், அவையடங்கியலென்பது பாடமாதல் வேண்டும்.)

செவியறிவுறூஉவாவது ஒருவர்க்குக் கேள்வியறிவு படுத்து அவரை வாழ்த்துதல்; என்று கூறப்பட்டவவையும் ஆசிரியத்தானும்வெண்பாவானுங் கூறப்பெறும். எ-று.

எனவே, இந்நான்கு பொருண்மேலும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் வருமென்பதூஉம் ஒழிந்தன வாரா வென்பதூஉம், மருட்பா அவ்விரண்டினாலும் வருதலின் இப்பொருண்மேல் வருமென்பதூஉம் பெற்றாம். தெய்வத்

தோடுபட்டமையிற்

புறனிலைமுற்கூறி,

முன்னிலைக்குரிமையின்

வாயுறைய தன்பின்கூறி,
வரையறையின்மையின் அதன்
பின்

அவையடக்கியல்கூறி, முன்
னிலைக்கண்வருமேனும்
இன்னகுணத்தையாவாயெனப்
புகழ்படவாழ்த்திப்
பிற்கூறுதல்
வேறுபாடுடைமையின்
அதன்பின்
செவியறிவுறூஉக்கூறி இம்
முறையேவைத்தார்.

இங்ஙனங்கூறிய பாவுறு
ப்பினை யுடைய
நால்வகைச் செய்யட்கும்
இவ்வுறுப்பின இலக்கணமெய்தலிக்க.
(௧௧௧)

௧௧௨. வாயுறை

வாழ்த்தே வயங்க
நாடின்
வேம்புங் கடுவும்
போல வெஞ்சொற்
றாங்குத லின்றி

வழிநனி பயக்குமென்
றேம்படைக்
கிளவியின் வாயுறுத்
தற்றே.*

இது முறையானே

வாயுறை கூறுகின்றது

இ-ள். வேம்புங்.
சொல். எ-து,
முற்பருவத்துக் கைத்துக்

கடுத்தும்
ற்பருவத்தறுதிபயக்கும்
வேம்புங் கடுவும் போல
வெய்யசொல்லினை.
—மென்று. எ-று,
ஒருதடையின்றிப்
பிற்பயக்குமெனக்கருதி.
ஓம் டை.. தற்றே. எ-று,
பாதுகாத்த
சொல்லினேனே
மெய்யாகஉறுத்துவது.
யுறைவாழ்க்கே எ-று,

வாயுறைவாழ்த்தாம்.

எ-று.

---

* "வாயுறை வாழ்த்தே விளங்க வாராயின் வேம்பினையுங் கடுவினையும் போல வெஞ்சொலடக்காது பிற்பயக்கு மெனக்கருதிப் பாதுகாவற் கிளவியானே மெய்யறிவித்தல் எ-று.

உ-ம்

"இருங்கடற்றானையொடு

பெருநிலங் ... வைஇய”
என்னும் பாட்டு. என்பது
உரையாசிரியருரை.

௩௨.உ.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

உ-ம். ‘இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில, முடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித், தாமே யாண்ட வேமங் காவல, ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக், காடுபதி யாகப் போகித் தத்த, நாடுபிறர் கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே-யதனா, னீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா, துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை, மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே, * முளி கள்ளி நளிசுடலை, வெள்ளில்போகிய வியலு ளாங்க, ணுப்பிலா வவிப்புழுக்கல், கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா, திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று, நிலங்கலனாக விலங்குபலி மிசையு, மின்னா வைகல் வாரா முன்னே, செய்ந்நீ முன்னிய வினையே, முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே’’(புறம் ௩௬௩.) எனவரும்,

௩௩௩. அவையடக் கியலே யரிறபத் தெரியின்,
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மினென் —
றெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே.†

இது முறையே அவையடக்கியல் கூறுகின்றது.

இ—ள். அவை.....யின். எ—து. அவையடக்கியலைக் குற்றமற ஆயின். வல்லா.....னென்று—எ—து. வல்லா தவற்றைக் கூறினும் அவற்றை ஆராய்ந்து கொள்க

யன்று.   எல்லா—தன்று.

என்று. எல்லார்க்கும் வழிப

டுளவி கூறியதாம்.   அ-று.

வல்லுதல்   என்பது

ஒன்றுவல்லுதல்;   அஃது

ஒருவன்   வல்லனவு,

றை வல்ல என்பவாகலின், அதனை நிரம்பறை 'வல்லா' என்றாயிற்று. (உ-ம்.)
"திரைத்த விரிக்கிற் நிரைப்பிறு வாய்போ-லுரைத்த வுரைபோகக் கேட்

-மூரைத்த,   பயின்றவா

செய்வார் சிலரேதஞ் செஞ்சத்,

தியன்றவா செய்வு

பலர்" இது
பூதத்தாரவையடக்கு. அரிறப
என்றதற்றுத் சிறுபான்மை யா
பினும் பொருளினும்
வேறுபட்ட கொச்சகத்தாற்
கூறுங் தொடர்நிலை
செய்யுட்கும்
அவையடக்கியல் கொள்க,
அது "கற்பா லுமிழ்ந்த மணியு
கழு வாது விட்டா, னற்பா
லழியு நகைவெண் மதி
போனி றைந்த, சொற் பா

லுமிழ்ந்த மறுவு மதியாற்
கழூஉ விப், பொற்பா விழைத்துக்
கொளற்பாலர் புலமை மிக்கார்"
(சிந்தாமணி - பாயிரம்.)
எனவரும். (கக௩)

* "கன்னி வேய்ந்த
மூன்வியம் புறங்காட்டு"
என்றும் பாடமுண்டு.

† "அவையடக்கியலேக் குற்றமற ஆராயின், அறியாதன சொல்லினும் பாகுபடுத்துக் கோடல்வேண்டு மென்று எல்லாமாந்தர்க்குந் தாழ்ந்து கூறல்

எ-ஆ—ள்-தி
உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உஉரு

ககசு.

செவியுறைதானே,

பொங்குதலின்

றிப் புரையோர் நாப்ப

ணவிதல்

கடனைச் செவியுறுத்

தற்றே.*

இது முறையே

செவியுறை கூறுகின்றது.

இ-ள். செவிமருந்து

போற்றலிற் செவியுறை

யென்றார். பெருக்கமின்றிப்

பெரியோர்நடுவணடங்கி வாழ்தல் கடப்பாடு

றுத்துவது செவியறிவுறூஉ" எ-று.

வணக்கூறிச் செவிக்கு

அறிவு

ஆ ரானை என்னும் ஏகா ரம் பிரிவிலே; அஃது அடங்கிவாழ்வார்க்குப் புக ழாதலின் வாழ்த்தின்பாற் பட்டது. அது— "வடா அது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும், தெனஅ துருகெழு..............மன்னுக பெரும நீ நிலமிசை யானே"

(புறம்-௮) "என்றூ-ரின்சொ

லெண்பதத்தை யாருமறி

பெரும" (புறம்-௯௦)

எனவரும். தானே

என்றதனான்

இன்னதுணைத்தையாவாவென்று

வாழ்த்திப் பின்

செவியறிவுறுத்தல் சொல்க.

இத்துணையும் பாவின்பெய

ரும், எண்ணுமுறையும்,

வரையறையும்,

அவைபொருட்குரிமையுங்

கூ. நீ

ர்ஜ.

ககூ. ஒத்த பூசைய

னென்புடை யாப்புங்

குட்டமே கொடுக்

கொட்டினை வென் ;

இதுவும்

பாவியக்கனார்

கூறுகின்றார்.

(கக.ா)

†

* செவியறிவுறூஉவாவது பெரியோரானகுதலின்றித் தாழ்ந்தொழுகு தல் கடனெனச் செவியறிவுறுத்தல் எ-று. உரையாசிரியருரை. போசிரியர் பொங்குதலின்றி என்பதற்குப் பெருக்கமின்றி என்பர்.

† இது செய்யுட்கு அடிவரையறுத்தலை நுதலிற்று. ஒத்தாழிசைக்கலி குறுப்பாகிய ஒத்தாழிசையும், ஆசிரியப்பாவின்கண் நிலைமண்டிலம் அடிமறிமண்டிலம் என்பனவும், ஒத்தாழிசைக்கும் கொச்சகத்திற்கும் பொதுவாகிய குட்டமும் நாற்சீரடிக்கும் பொருந்தின எ-று. மேல் ஆசிரியப்பாவின் ஈற்றயலும் இடையினும் முச்சீரும் இருசீரும் ஐஞ்சீரும் அறுசீரும் வருமென்றதனானே எல்லாவடியும் ஒத்திவருவனவுமுளவென் மண்டிலங் கூறவேண்டிற்று. || கலிப்பாவிற் சுரிதகம் ஈற்றடிமுச்சீரானும் ஈற்றயலடி முச்சீரானும் வருமென்றமையால் தாழிசையும் தரவும் நாற்சீரானல்லது பிறவாற்றான் வாராவெனக்கூறல் வேண்டிற்று. (குட்டமெனினும் தரவெனினும் ஒக்கும்.) இனிக்கலிக்குறுப்பாகிய (சின்னங்கள்) இருசீரானும் முச்சீரானும் வருதலானும், தனிச்சொல் ஒருசீரான் வருதலானும், வேறோத வேண்டிற்று. || உதாரணமுன்னர்க் காட்டுதும்" எ-து உரையாசிரியருரை.

கஉ.ா

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இ-ள். ஒத்தாழிசையும் - ஒத்தாழ்ந்த வோசையும். மண்டிலயாப்பு மண்டலித்துவரும் யாப்பும். குட்டமும் (இருசீரும் முச்சீருமாகிக் குறைந்துவருவனவும்.) நேரடி...எனப் - நாற்சீரடிக்குப் பொருந்தின என்றாக நுவராசிரியர் எ-று.

என்றதனால், நாற்சீரடி மூறாக்கைபடத் துள்ளிவருதலேயன்றித் தாழ்ம்பட வோசைபெற்றும் வருமென்றூர். அதுவே ஒத்தாழிசையை ஒத்து மூன்றாய்வருமென்று "ஒத்துமூன் ருகு மொத்தா ழிசையே" (கசக) என்புழிக் கூறுமாற்ற னுணர்க. இனி நாற்சீரடியாய் வருமாசிரியமும் வெண்பாவும் ஈற்றயலடியும் ஈற்றடியும் முச்சீராய்வருமென முன்விதித்தவை, ஒருகால் நாற்சீராயும்வருமென்றற்கு மண்டிலயாப்பென்றூர்; அது மண்டிலவாசிரியப்பாவும் மண்டிலவெண்பாவுமாம். உ-ம். * "வேரல்வேலி......பெரிதே" எனவும் † "அறையருவி யாடா டினைப்புனமுங் காவாள்......குன்று" எனவும் மண்டலித்து வந்தன. இனி நாற்சீரடியாய் வரும் ஆசிரியப்பாவும் குட்டம்பட்டுவருமென்றூர், ஆசிரியப்பாவிற்குக் குட்டமாவது குறளடிவஞ்சியும் சிந்தடிவஞ்சியும் பொருந்திவருதல். வெண்பாவிற்குக் குட்டமாவது ஈற்றயலடியேயன்றி ஏனையடியுங் குறைதல். உ-ம். "வளித்தலைஇய தீயும், தீமுரணிய நீருமென்று அங்கு" (புறம்-உ) என நாற்சீரடிக்கு இருசீரும் முச்சீரும் பொருந்தி ஆசிரியம் வந்தது. ‡ "அட்டாலும்பால்" "வஞ்சிவெளிய" ¶ "நகாஅ" § "நாளும்" § "கறைப்பற்பெரு" × இவையே எடுத்துக. இவை வெண்பாக் குட்டம்பட்டு வந்தன. (கக0)

கககா. குட்ட

மெருத்தடி யுடைத்து

மாகும்.@

'இது முற்கூறிய குட்டம் தரவுக்கும் உரித்தென்கின்றது

* வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின், சாரனுட செவ்வியை யாகுமதி யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற், சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவ ளுயிர்தவச் சிறிது காமமோபெரிதே" (குறுந்தொகை. கஅ).

† எஉ-ஆம் சூத்திர வுரையிற் காண்க.

‡ ¶ $ § × இவ்வடையாளமிட்டசெய்யுட்களை சுசு-ஆம்பக்கத்திற்காண்க

@எ-து "மேலதற்கோர் புறனடை யுணர்...ற்று. ஈற்றயலடி முச்சீரான் வரவும் பெறும் எ-று. எருத்தடியுடைத்து என்றதனுனே ஈற்றயலடி முச்சீரானப் பொருள்படுமோவெனின், ஆசிரியப்பாவி னீற்றயலடி முச்சீரான் வருதலானும் தூக்கியலெனவோதலானும் அவ்வாறு பொருள் படுமென்று கொள்க. உ-ம் முன்னர்க்காட்டுதும். இன்னும் குட்டமென்பதனைத் தரவு கொச்சகமாகிய கொச்சகவொருபோகிற்கும் பெயராக வழங்கினுமமையும் அவ்வழி ஒத்தாழிசை என்பதனை ஒத்தாழிசைக்கலி யெனக்வெனத் தரவு யுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும்" எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉ௬

இ-ள்.

தாவினது ஈற்றடி குறைந்துவருதலை

யுடைத்தாம். எ-று.

எருத்து என்றது தாவை; அஃது "ஏருத்தே கொச்சகம்" (கஙு)என்னுணர்க. "மெல்வினர்க் கொன்றையும்" (முல்லைக்கலி. ௩.) "மலிவாயூர்ந்துதன்" (ஷை- ௪) எனவும் வரும். (கக௬)

௧எ. மண்டிலங் குட்ட மென்றிவை யிரண்டுஞ்

செந்தூக் கியல

வென்மனார் புலவர்.*

* எ-து, "மேற்சொல்லப்பட்டவற்றுள் மண்டிலங் குட்டமனெனபனவற்குரியதோ ரோசைவேறுபாடுணர்......ற்று. மண்டிலமாகக் கூறப்படும்வும் குட்டமெனக்கூறப்படும் பாவும் அகவலோசை யியல்பின; எ - று. ம். முன்னர்க்காட்டுதும். இனி நான்குபாவின் வெண்பாவுங் கலிப்பாவும் ன்னெடுத்தோதுகின்ற ாதலினனும் ஆசிரியப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் இத்ணையும் ஒதிய இலக்கணத்தான் முடிதலானும் அவையிற்றுக்குதாரணம் ண்டேகாட்டுதும். ஆசிரியப்பாவாவது, பெரும்பான்மை இயற்சீரானும்

ரியவுரிச்சீரானும் ஆசிரியத்தளையானும் அகவலோசையானும் நாற்சீரடி
னும் சிறுபான்மை ஒழிந்த சீரானும் தளையானும் அடியானும் வருவது;
வற்றுதன்மேற்கூறப்பட்ட சூத்திரத்தானுணர்க. இப்பாவிற்கீற்றெழு
வரையறுத்துணர்த்தாமையின் எல்லா வீறுமாம். "அகவ லிசையன வக
ன் மற்றவை, யேயோ வீயா வெனவையென் றிறுமே" என வரைந்து கூறி
ருளாவெனின், உ-ம். "கோண்மா கொட்குமென் றஞ்சுவ லோன்னார்க்,
ருவிசும்பு கொடுக்கு நெடுவேல் வானவன், கூட லன்ன குறுந்தொடி
ிவை, மென்றோ ணசைஇ நாடொறும், வடிவமை யெஃகம் வலவயி னே
க், கைபோற் காந்தட் கடிமலர் கமழு, மைதோய் வெற்ப னல்கிருள்வரு
டம்" எனப் பிறவாற்றானும் வருதலின் ஈறுவரையறுக்கப்படா தென்று
ாள்க. இனி இவ்வாசிரியப்பாவினை அடிநிலையாற் பெயரிட்டு வழங்கப்
டும். அஃதாமாறு:—ஈற்றயலடி முச்சீரான்வருவதனை நேரிசையாசிரியமெ
. உ-ம். "[illegible]ளே முதுக்குறைந் தனளே, மலைய னொன்வேற்
ண்ணி, முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே" என வரும். இடையிடை
முச்சீர்வரின் இணைக்குறளாசிரிய மென்ப. உ-ம். "நீரின் றண்மையுந் தீயி
வெம்மையுஞ், சாரச் சார்ந்து தீரத் தீருஞ், சார னாடன் கேண்மை, சாரச்
ச் சார்ந்து, தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே" எனவரும். எல்லாவடியும் ஒத்து
ருவதனை நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா என்ப; இது வந்ததற்கிலக்கணம் முன்
ர்க்காட்டுதும். "வேரல் வேலி......பெரிதே" எனவரும். இனி எல்லா
டியுமொத்துவரும் பாட்டினையே அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா வென்றும்
ழங்குப; அது சொல்லதிகாரத்துள், "நிரனிறை சுண்ணம்" என்னும்

கஉகூ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்.

இது முற்கூறிய

மண்டிலமுங் குட்டமும்

ஆசிரியத்துக்குப் பெரும்

பான்மை

வருமென்கின்றது.

இ-ள். மண்டிலங்...யிரண்டும். எ-து. மண்டிலங் குட்டமென்று முற்கூறியவையிரண்டும். செந்தூக்...புலவர். எ-து. ஆசிரியப்பாவின் கண்ணே பயில நடக்குந் தன்மையையுடைய என்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

சூத்திரத்தாற்கொள்க.

அது “கூரல்பாம்பிய

சிறுகான்யாறே, சூரரமகளிரா
ரணங் கினரே, வார
லெனினே யானஞ்சுவலே,
சாரல் நாட நீவர லாறே” என
வரும்; இதனுள்,
யாதானுமோ ரடியை
முதலுமுடிவுமாக
வுச்சரித்தாலும்
ஓசையும் பொருளும்
வழுவாமல் வருதலின்
அடிமறியாயிற்று. இனி

மூச்சீ

ரடி. முதலாக

அறுசீரடியீருக மயங்கிய ஆசிரியத்திணை அடிமயங்காசிரிய

வி மனையும் வெண்

பாவடி மயங்கிய

ஆசிரியத்திணை வெள்

ளடி மயங்காசிரிய

வி மனையும்

வஞ்சியடி மயங்கிய

ஆசிரியத்திணை வஞ்சி

மயங்காசிரிய விமனையும்

வழங்க ப்படும்.

"வெண்டளை விரவியும்...
......வெ பாபிட" எனவும்.
"அருசிரடி
யே... .டுன் னே" என
வும், "இயற்சீர் வெள் ளடி..
.வெ பறுமே" எனவும் வரும்.
"ஆசிரியநடைத்தே
வஞ்சி" என வேற்றுமை
ப்படவோதுதலானுங்
கொள்க.
உ-ம். "சிறிய
கட்டெபறினே ..

..தவப்பலவே”

இப்பநினைபடி

ஆசிரியத்துள்,

ஏழாமடியும்

பன்னிரண்டாமடியு

குறைந்தான வந்தன.

மூன்றாமடி நடுவாக

ஆறாமடியீறாகிய

நான்கடியும்

பதினொராமடியும்

குறைந்தான வந்தன. இரண்

டாமடியும்

பதிவென்று மடையும்

அறுகிறான் வந்தவை.

விலைய காண்குகிறான்

வந்தன; இவ்வாறு வரு

கலின் அடிமைகளாகிய பா

ரிந்து ஏறும்பியயைத்

ஆறும்பல் கலைய,

வெலக்க வன்னை பாறை பே

தி க், கொடுவி கெலிகளை

பகுதி

மாய்க்குக்,

கலைபத்திதன் வலர்வி

சன்றவா றெறு, ட து மற்
றவலங் கொள்ளாது
நொதுமலர்க் கலுழுமிவ்
வழுங்கலூரே” இது
முதலடி. வியற்சீர்வெள்
ளடியா
தலின் வெள்ள டிவிரவிய
வா சிரியமெனப்படும்.
“இருங்கட லுடுத்த...று
ந்தே” இதனுள், “உ
ப்பிரை வலிப்புழுக்கல்”
என்பதுமுதலா மூன்று

டியும் வஞ்சி. இனிவஞ்சிப்பாவாவது வஞ்சியுரிச்சீரானும் ஏனைச்சீரானும் இருசீரடியானும் வந்து தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத் தானிறுவது. இதற்கிலக்கணம், "வஞ்சிச் சீரே" "தன்பாவல்வழி" "வஞ்சிமருங்கின்" "வஞ்சியடியே" "முச்சீரானும்" "வஞ்சித் தூக்கே" என்பனவற்றாற்கொள்க.

இப்பா இருசீரடிவஞ்சிப்பா முச்சீரடிவஞ்சிப்பா என இருவகைப்படும். உ-ம்.

"பூந்தாமரைப்
போதலமரத்,
தேம்புனலிடை
மீன்றிரிதரும்,வளவயலிடைக்
களவயின்மகிழ்,
வினைக்கம்பலை மனைச்

சிலம்பவு, மனைச் சிலம்பி ய

மணமுரச

மும், வயற்கம்பலைக்

கயலார்ப்பவு, நாரு,

மகிழின் மகிழ்தூங் கூரன்,

புகழ்த் லரைப் பெருவண்

மையடனே ,,

இருதுறையடியான் வக்து

தளிர்ச் சொற்பெ

ற்று ரற்றயலடி

புக்கிரான்

ஆசிரியச்சுரிதகத் தாலிற்று

இருசீரடிவஞ்சிப்பா

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉள

எனவே,

வெண்பாவின்கண்

சிறுபான்மை

வருமென்றவாறாயிற்று.

இரண்டிடங்களும் வருதல்

சான்றோர் செய்யுளுட்

காண்க. (ககஎ)

தகஅ. நெடுவெண் பாட்டே
குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை
பரிபாட்டங்கதச்
செய்யுளொ
டொத்தவை யெல்லாம்
வெண்பா யாப்பின.

தனிச்சொற் பெறுதலொடுத் தோதிற்றிலரேனும் உரையிற்கோடலென்பதனாற் கொள்க. "கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன, வடிவாளெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன, பணையெருத்தி னிணையரிமா னணையேறித், துணையில்லாத் துறவுநெறி யிறைவனாகி, யெயினடுவ ணினிதிருந்தெல்லோர்க்கும், பயில்படும்வினை பத்தியினாற் செப்பினேன் புணையெனத், திருவறு திருவடி கைதொழு, வெருவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே" இது முச்சீரடியான்வந்த வஞ்சிப்பா. இனி, "வஞ்சிமருங்கி னெஞ்சியவுரிய" என்றோதிய த

னல், வெண்பாவடியோடுங் கலியடியோடு மயங்குவன கொள்க. "நேரிழை மகளிருணங்குணக்கவரும்" என்பதாசிரியவடி. "கோழி யெறிந்தகொடுங்காற் கனங்குழை" என்பது வெண்பாவடி. "வயலாமைப்புழுக்குண்டும் வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்" என்பது கலியடி. இனிவெண்பா வாகாறுங் கலிப்பாவா மாறும் முன்னர்க்காட்டுதும்." எ-து. உரையாசிரியருரை.

சூ - த்.

வெண்பாவ ரை ருனர் ....

ற்று. வெண்பா

யாப்பாவது :

வெண்சீராலும் இயற்சீராலும்

வெண்டளையாலும்

செப்பலோசையாலும் அள

வடியாலும்

முச்சீரடியாலும்

வருவது . இவற்றிற்

இலக்கணமோதப்பட் டன.

ஈண்டோதப்பட்டனவெல்லாம்

அவ்வாறு வரும்; எ - று.

இவையெல்லாமோசையானொக்குமாயினும், அளவானும் தொடையானும் பொருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுத்திக் குறியிடுகின்றாரென்று கொள்க. (1) நெடுவெண்பாட்டாவது அளவடியினெடியபாட்டு (2) குறுவெண்பாட்டாவது அளவடியிற் குறியபாட்டு (3) கைக்கிளை யென்பதூஉம் (4) அங்கதமென்பதூஉம் பொருளாலாகியபெயர் (5) பரிபாட்டாவது பரிந்தபாட்டு பரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது: ஒருவெண்பாவாக வருதலின்றிப் பலவெண்பாவுமாகிப் பலவுறுப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒருபாட்டாகி முற்றுப்பெறுவது. ஒத்தவையென்றது, அளவானும் பொருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுக்கப்படாத சமநிலவெண்பாக்கள்; அவையாவன: ஏன் கடியார் வருவன; இவ்வாசிரியர்தான்

வினை அளவென்றும்

எறினவற்றை

நெடியென்றும்

குறைந்தனவற்றைக் கு

றள்சிங்ஞ

என வெம்வழங்குவாராகலின்

வேற்றுப்பெயர்களாதலும்

இனைத்தாலும்

கேடி ஞ பகுக்கப்பட்ட டு

நெடுவெண்பாட்டு

மகுறுவெண்பாட்டும் கு

ரேசிலேவென் கடவு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்.

இது வெண்பாவென்னு முறுப்பினை
ஞ் செய்யுளும்பற்றி வரையறுக்கின்றது.
இன்னுழியாமெனப் பொருளு

இ-ள். முற்கூறிய நெடுவெண்பாட்டுங் குறுவெண்பாட்டுங் கைக்கி ப்பொருண்மேல் வருஞ் செய்யுளும் பரிபாடற் செய்யுளும் வசையாகி பொருண் மேல்வருஞ் செய்யுளுமென்ற ஐந்துந் தம்மினொத்த செய்யு ளெல்லாம் வெண்பாவென்னு முறுப்பினுன் யாக்கப்படுந் தன்மையு

டைய. எ-று.

பாட்டும் எனமூவகையானும் வரும். குறுவெண்பாட்டாவன; இரண்

னும் மூன்றடியானும் வரும். உ-ம். "அறத்தாறிதுவென வேண்டா" இஃது இரண்டடியும் ஒருதொடையான் வருதலின் குறள்வெண்பாவெண் 'உருவுகண்டெள்ளாமை" இது விகற்பத்தொடையான் வருதலின் விக பக்குறள் வெண்பா. இனி மூன்றடியான் வருவதனைச் சிந்தியல்வெண்ப என்றுவழங்கப்படும்; எ-று. உ-ம். "நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டி பிறர்நாட்டுப்பெண்டிர் முடிநாறும் பாரி,பறநாட்டுப்பெண்டி ரடி"இஃது ஒ தொருதொடையான்வருதலின் இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. "நற்கொ றவாயி னறுங் குவளைத் தார்கொண்டு, சுற்றும் வண்டார்க்கப் புடைத்தாதே பொற்றேரான், பாலைநல் வாயின் மகள்" எனவும்,"சுரையாழ வம்மி மித பவரையனைய, யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலையென்ப,கானக நாடன்சுனை"எ

வுநிலையிடைப்பட்ட தொடையான்வருதலின் நேரிசைச்சிந்தியல் வெ பா.இனி நான்கடியான்வருவன சமநிலைவெண்பா வெனப்படும்;அவற்றின ண்டா மடியினிறுதிக்கண் ஒரூஉத்தொடை பெற்றுவருவனவற்றை நே சைவெண்பா வெனவும் ஒரூஉத்தொடைபெறுதவற்றை இன்னிசை ண்பாவெனவும் வழங்கப்படும். ஒரூஉத்தொடை வருக்க வெதுகையாகி வரும்; அவை யெல்லாம் உரையிற் கோடல் என்னும் தந்திர வுத்திய கொள்க. அஃது "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா...றன்று" இது நே சை வெண்பா. "கல்வரையேறிக் கடுவன் கனிவாழை,யெல்லுறு போழ்தி னிய பழங்கொண்டே,யெல்லையே யோடு மலைநாடன் கேண்மை, சொல் சொரியும் வளை" இஃது இன்னிசை வெண்பா. "வளம்பட வேண்டா ......மில்" இதுநான்கடியாயும் மூன்றாமடிக்கண் தனிச்சொற் பெற்றுவ லின் நேரிசைப்பாற்படும். பிறவுமன்ன. ஐந்தடி முதலாகப் பன்னிரண்

காறும் வருவன
பஃறொடை வெண்பா
வெனப்படும்.

இதனுள் ஒன்றும்ஒரு

தொடைபெற்று

வருவனவற்றை

நேரிசைப்பஃறொடை

யெனவும் ஒரு

தொடையின்றி

வருவனவற்றை

இன்னிசைப்பஃறொடையெனவும்

வ

ப்படும். “சேற்றுக்கா

னீலஞ் செருவென்ற

வேந்தன்வேல், கூற்றுறழ் '

யம்பிற் பகழி

பொருகய,;

ஞேற்றங்தொழில் வடிவு

தம்மூட்டடுமார்

நச்சினார்க்கினியருரை.

௧௨௧

எனவே, பெரும்பான்மை குறித்தபொருளை மறையாமற் செப்பிக்கூறலே இதற்கிலக்கணமாயிற்று. "முன்னையநான்கும்" (தொல். பொ. அகத்-௫௨) என்ற அகத்திணையியற்கைக்கிளையும், "கடவுளும் வரையார்" (ஷை ஷை புறத்-௨௮) என்ற உம்மையாற்கொண்ட புறத்திணையியற்கைக்கிளையும்; அன்றிக் "காமஞ் சாலாவிளமையோள்" (ஷை ஷை அகத்-௫௦) என்ற கைக்கிளையும், "கைக்கிளை வகையொடு" (ஷை ஷை புறத்-௩௫) என்ற கைக்கிளையுட் கடவுட்கைக்கிளையல்

அக்கைக்கிளையும்

ஆகாவென்றுகொள்க.

உ-ம். " அணங்குகொ

ளாய்மயில் சொல்லோ
கனங்குழை, மாதர்கொண்
மாலுமென் னெஞ்சு”
(திருக்-க௦௮க) இஃது
அகப்புறக்கைக்கிளை.

“களியானைத் தென்னன்
கனவின்வந் தென்னை,

ளியா னளிப்பானே போன்றான்—தெளியாது, செங்காந்தண் மெல்விரலாற்
சக்கை தடவந்தே, னென்காண்பே னென்னலால் யான்” (முத்தொள்ளாயிரம்)
ங்குன் மணங்கடைஇ மான்மாலை நின்றேற்குப், பொங்கு மருவிப் புனலூடன்-
குல், வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித், தருவான்கொல்

ர்பணிந்த தார்” (ஷை)
இவை* சுட்டி ஒருவர்ப்
பெயர்கோடலிற் புறப்புறக்

ஙக்கிளே. "குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, நெடுமுத்தம் பூத னிருப்பப்-
டுமுத்தம், புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையாய்க், கென்னே முறைய
ரிவன்" இது கடவுட்கைக்கிளே.

வற்றுமை யின்றியே யொத்தன் மாவேட, ராற்றுக்கா லாட்டியர் கண்" இஃது
இன்னிசைப்பஃறொடை. "பன்மாடக் கூடன் மதுரை நெடுந்தெருவு, ளென்

றொடு நின்று ரிருவ

ரவருள்ளும்,

பொன்றோடை

நன்றென்று ளல்லனே

பொன்றொடைக், கியானைநன் றென்றுளு மந்நிலையள் யானே, யெருத்தத்
திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன், றிருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்"

இஃது ஆறடியான்வந்தது.

ஒருஉத்தொடைபெறுதலின்

இன்னிசைப்

பஃறொடைவெண்பா.

“சிற்ருறு பாய்ந்தொழுகுஞ்

சேயரிக் கண்ணிளுய், வற்ரு

வயலும் வாய்மாண்ட

வேரியு, முற்ருப் பிணிக்கு

மதிலும் பலிடங்கு, மொட்ப

வுடைத்தா யொலியோவா சீர்ப்புட்க, டத்தி யிரைமேயுந் தையலாய் கின்
ஞர்ப்பே, ரொத்துணரும் வண்ண முரைத்தி யெனக்கூறக், கட்டலர் தாமரையு
ளொழுங் கலிமான்றேர்க், கத்திருவ ரைவருங் காயா மரமொன்றும், பெற்றவழி
ர்த்துண் ணும் பேயி னிருந்தலையும், வித்தாகா நெல்லி னிறுதியும் பெற்றக்கா,

த்திரையங்க

தெம்மூர்ப்பேர்

போவென்ருன்

வானவன்கை,

விற்பொறித்த வேம்புருவத்

தாள்"¶ இது

பன்னிரண்டடியான்வந்த

இன்னிசைப்ப∴றொடை

---

* "மக்க ளுதலிய வகனைந் திணையுஞ், சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்" என்பது. (தொல். பொ. அகத்-௫௪).

¶ இது

பெருவல்லத்தைச்சொல்லியபாட்டு

என்றார்

யாப்பருங்கலவிருத்தி

17 ௧௭௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இனி "முன்னையமூன்றும்" (தொல். பொ. கள-கச) எனக் களவியலுட் கூறிய கைக்கிளையிலும் வருமேனும் உணர்க. இனி* ஒருபொருளு லாதுதிரிந்துவருங் கலிவெண்பாட்டும் ஈண்டுக் கூறிய நெடுவெண்பாட்டோ ஒருபுடை யொப்புமையுடைமையின் அக்கலிவெண்பாட்டாக இக்காலத்தோ கூறுகின்ற உலாச்செய்யுளும் புறப்புறக் கைக்கிளைப் பொருட்டாதல்† ஒன்றென முடித்தல் என்னும் உத்தியாற் கொள்க. அவ்வுலாச்செய்யுள் இரண்டுறப்பாயு வெண்பாவிற் கெட்டும் வருதலிற் கலிவெண்பாவின்கூறுமாறு ஆண்டுக் கூ தாம்‡. இக்காலத்து அதனை ஒருறுப்பாகச்செய்து செப்பலோசையாகவும் கூறு

வர்; அது துள்ளலோசைக்கே

யேற்குமாறுணர்க.

பரிபாடலென்பது

பரிந்து வருவது; அது

கலியுறுப்புப்போலாது நான்கு

பாவானும்வந்து பலவடியும்வருமாறுநிற்குமென்றுணர்க. அது மேற்காண் அங்கதச்செய்யுள் பண்புத்தொகை; அஃது இருவகையாதல் மேற்கூறுதும். (கக

கக௯. [illegible]

பாசிரிய வியலான்

இஃது எய்தியதன்மேற்

இ-ள். லக்கிலோதால்

வெண்பா வாசி

றடியவும் பெறுமே. §

சிறப்புவிதி.

முன்பு வெண்பாவுருப்பாகிப்

பின் பாசிரியப்பு

உருப்பாக வரவும்பெறும்.

எ - று.

வெண்பா. ஏனையவும்

வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இவற்றுள் "ஒருபொரு ளு

விய வெள்ளடி யியலாற், திரிபின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே" என ஓதி
மையாற் புணர்தன்முதலாகிய பொருள்களுள் யாதானும் ஒருபொருளைக்கு
ரத் திறனின்றிமுடியும் அஃதுடைவெண்பாவினைக் கலிவெண்பா என
குறள்வெண்பாமுதலாகிய எல்லாவெண்பாக்களுங் கொச்சகக்கலிப்பாவாய்வ
கொச்சகமெனவும், யாப்பாய்வரிற் பரிபாட்டெனவும் கொள்ளப்படும். யாப்பி
வருமெனவே இவ்வாசிரியப்பாவால் வரப்பெறு வந்ததேயாயினும் பாட
பாட்டுக்கைக்கிளையாகுமெனக் கொள்ளப்படும். அது "பொன்னுரமார்பிற் ....
புணனுடன் பேரே வரும்" எனவருங் கைக்கிளைவெண்பா. பரிபாட்டும் அ
மும் தத்தஞ் சிறப்புச்சூத்திரத்துட் காட்டுதும். எ-து உரையாசிரியருரை.

* "ஒருபொரு ளுதலிய வெள்ளடி யியலாற், திரிபின்றி வருவது கலிவெ
பாட்டே" (தொ. செய்-கருச) என்பதுகொண்டு இவ்வாறுகூறுகின்றார்.

† ஒன்றினமுடித்தலெனவும் பிரதிபேதம் உண்டு.

‡ இவ்வியல் "ஒருபொரு ளுதலிய" "கலிவெண் பாட்டே" என்னுஞ்
திரங்கவின் உரையிற் காண்க.

ரு எ - று,

எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்

. . . . த்ரு.   கைக்கி

பொருண்மை

வெண்பாவியலான்வருதலன்றி

முதலிரண்டடியும் வெண்பா

நச்சினார்க்கினியருரை.

இ-ள்.

இங்ஙனம்வருவது மருட்பா ஆவதூஉம், அதுதான் அகப்புறக்கைக்கிளை யென்பதூஉம் உணர்க. உ-ம். "இருந்தல் வேரரும்புந்..........தனைங்கே" (ப்பொருள்வெண்பாமாலை-கைக்கிளை) எனவரும். (ககக)

௨0. பரிபாடலின் தொகைநிலை விரி

வரிப்பா வென்ற

பியன்மொழி யின்றி

பொதுவாய்

நிற்றற்கு உரித்தென

மொழிப.*

இது பரிபாடற்காவதோர்

புறநடை கூறுகின்றது.

இ-ள். பரி.....வே. எ-து, பரிபாடல் †முற்கூறியவாறே வெண்பாவுருப் ன் வருதலேயன்றி. தொகை....யின். எ-து, தொகைநிலையும் விரியுமாகக் றிய பா நான்கனுள். இது.....றி. எ-து, இது பாவென்றறியப்படும் இயல் ழியின்றி. பொது....ப. எ-து, பொதுப்படயாக்கப்பட்டு நிற்றற்கும் உரித் தென்று கூறுப. எ-று.

உம்மை இறந்தது தழீஇ

இயற்று. உ-ம். [illegible]

றிணைக்கு முழுவெளடு

ுண்டேதான், கண்ணை

திடனைவிழும் காரிகை

கண்டோர்க்குத் தம்மோடு

ர்க்குமோ வெஞ்சு.” எனப்

பரிபாடல்

வெண்பாவுறுப்பான் வந்தது.

“ஆயிரம்

ரித்த வணங்குடை யருந்தலை, நீடிமிழ் திருவொடு முடிமிசை யணவர” என-து. வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையும் விரவியக் கலித்தளையும் உறுப்பாக ன் இதுபாவென்று பெயரெறியின்றிப் பொதுவாய்நின்றது. கலிக்கும் இதற் ம் வேறுபாடென் என்பது, கலிக்கோதிய இலக்கணங்கள் இதற் கின்மையாலும்,

ரியர் இவ்வாறு [illegible]

[illegible]

டையிரண்டடியும் ஆசிரியப்பாவி

[illegible] ... இவ்வாறு

ரின மருட்பாவென்ப. கருத்திறுன் மேல் "மருட்பா வேனை யிருசா ரல்லது, ரிது ;வென்னுந் தனிமை யின்றே" (தொல். செய்-அ) என ஒதிறுரென்று ளர்க. ("தனிநிலை யின்றே" என்பதனைத் 'தனிமையின்றே' என இவர் பாடங் கண்டாராவர்) அது "உரவொலி முந்நீ ருலா அய்ப்பிர்ந் தன்ன, கரவரு காமங் லை—விரவெதிர, முள்ளெயி றிலங்க முகிழ்நகை, வெள்வளை நல்காள் விடு மன் னுயிரே" (புறப்பொருள்வெண்பாமாலை - கைக்கிளை) எனவரும். எ-து ரையாசிரியருரை.

* எ-து பரிபாடலாமாறுணர் . . . . .ற்று. பரிபாடலாவது தொகைநிலைவகை

டா

விதென்றுசொல்லப்படுமிலக்கணமின்றி

எல்லாப்பாவிற்கும்பொதுவாய்

நற்கும்

உரித்தென்றுசொல்லுவர்

எச்சவும்மையாகலின்

லக்கணங்கூறவும்படும். அது

வருகின்றசூத்திரத்தாற்

காட்டுதும். பொது

வுமிற்றலாவது ஆசிரியம்

வஞ்சி, வெண்பாக் கலி,

மருட்பா என்றெதப்பட்ட

வைப்பாவினுறுப்புடைத்தாதல்

எ-று உரையாசிரியருரை.

† "பரிபாட் டெக்கத்

செய்யுளை, பொருளை

பெயல்பெயர் வெண்பா யாப்பிற்றெ
ன்று மேற்கூறியது (தொல்.
செய்-௧௪௨).

௱௨௨

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௱௨௧. கொச்சக

மராகரு

சாதக மருதலதாபு

பரிபாட்(டு)

செப்பிய

நான்குந் தனக்குறுப்

பாகக்

காமங்

கண்ணிய நிலைமைத்

தாகும்.*

* இது பரிபாடற்கேற்ற உள்ளுறுப்புக் கூறுகின்றது. இவை சிறப்புறுப் பாகிய முப்பத்துநான்குமன்றி இதற்கும் கலிக்கும் உறுப்பாய்வருமெனக் கொள்க.

இ-ள். கொச்சகம் என்றது "எருத்தே கொச்சகம்" (தொல்-செய. கரு(?)
என்புழிக் கூறுகின்றும். சிறப்பில்லதனைக் கொச்சையென்றுகூறும் வழக்கு
நோக்கி இதனையுஞ் சிறப்பின்மையாற் கொச்சகம் என்குரென்பாருமுளர். கு
விளைபயின்ற அடி அராகம்; சுரிதகம், அடக்கியல்; எருத்து, தரவு; என்ற இவ்
வேறேடு (முற்கூறிய நான்குபாலையுந்) தனக்குறுப்பாகக்கொண்டு காமப்பொ
ளைக் கருதிய நிலைமைத்தாய்வரும். எ-று.

தனக்கென்றதனன் அவையல்லனபிறவுறுப்புங்கொள்வது மேற்கூறும்
கண்ணிய என்றதனுற் கடவுள்வாழ்த்தும், மலைவிளையாட்டும், புனல்விளையாட்

டும், பிறவு மெல்லாம்
காமங்கண்ணியேவருமென்றுகொள்க.
கொச்சகவுறுப்பு

பயிலவருதலின் முன்வைத்தார். அராகம் இடையினல்லது வாரா. எருத்தினை
ஈற்றில்வைத்தது தானன்றியும் அது (பரிபாடல்) வருதலின். உ-ம். "வாஉ

ரெழிலி மழைவள்
நந்தத், தேனுர் சிமைய
மலையி னிழிதந்து,
நான்மாடக் கூட

லெதிர்கொள்ள வாறு,

மருந்தாகு நீகீர் மலிதுறை

மேய, விருந்லெதிரு சமர்த்

செல்வரின் திருந்தடி, தலையுறப் பரவுதுந் தொழுதே" இது தரவு. "ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராஅ மகிழப், பிணிநெகிழ் பிண்டி நிவந்துசேர் போங்கி, மணிநிறங் கொண்ட மலை; ஒருசார், தண்ணறுந் தாமரைப் பூவி னிடையிடை,

வண்ண வரிவிதழ்ப் போதின்வாய்

வண்டார்ப்ப, விண்வீற்

திருக்குங் கயமீன் விரி

* எ-து, மேற்சொல்லப்பட்ட பரிபாட்டுப் பொதுவாய்நிற்றலேயன்றிக் கொச்சகமும் அராகமும் சுரிதகமும் எருத்தமும் என்றுசொல்லப்பட்ட நான்கு முறுப்பாக் காமங்கண்ணியநிலையுடைத்தென்றவாறு

எனவே யறத்தினும் பொருளினும் வாராதாம். "வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே" (தொல். செய்-க09) எனச் சிறப்புவகையோதினமையான் நான்குபாவினும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்றாதலின், கடவுள்வாழ்த்தாயும் வரப்பெறும். (கொச்சகமென்பது) ஐஞ்சீரடுக்கிவருவனவும், ஆசிரியவடி, வெண்பாவடி, வஞ்சியடி, கலியடி, சொற்சீரடி, முடுகியலடி, என்றுசொல்லப்பட்ட அற

வகையடியானும் அமைந்தபாக்களை யுறுப்பாகவுடைத்தாகி, வெண்பாவியனற் புலப்படத்தோன்றும்; "சொற்சீ ரடியும் முடுகிய லடியு, மப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்" (தொல். செய்-கஉஉ) என்றோதலின், ஏனைநான்கும் கொச்சகப்

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஉக

வைகயிற், கண்வீற் றிருக்குங் கயம்; ஒருசார், காறு களோதத் திரையொடு மாறுற், ழுவி ஞெநை பயின்றறி விழுந்து, திரிகரு மார்த்து நடொரு மீண்டித், திருநயத் க வயல்; ஒருசார், அறத்தொடு வேதம் புரைதவ முற்றி, விறற்புகழ் நிற்ப விளங்கிய கேள்வித், திறத்திற் றிரிவில்லா வந்தண ரீண்டி, யறத்திற் றிரியா பதி; ஆங்கொருசார், உண்ணுவ பூசுவ பூண்ப வுடுப்பவை, மண்ணுவ மணிபொன் நிலைய கடல, பண்ணிய மாசறு பயந்தரு காருகப், புண்ணிய வணிகர் புனைமறு

கொருசார்; விழைவதை வினையெவன் மென்புல வன்புலக், களம ருழவர் கடி

மறுகு பிறசார்; ஆங்கு, அனையவை நல்ல நனிகூடு மின்ப, மியல்கொள நண்ணி யவை" இதுகொண்டுநிலை. வண்டுபொரேரெனவெழ வண்டுபொரேரென லெழுங் கடிப்பிகுவேரிக் கதவமிற்றூட்டிக், கடிப்பிகு காதிற் கனங்குழை தொடா, மின்மினி வாய்ந்த விளங்கொளி நுதலா, ரூர்களிற் றன்ன செம்ம லோருமவ், வாயிருள் பனிச்சை வரிசிலைப் புருவத், தொளியிழை யோங்கிய வொண்ணுத லோரும், புலத்தோ டளைஇப் புகழணிந் தோரு, நலத்தோ டளவு தாணனிந் தோரும், விடையோ டிகலிய விறனடை யோரு, நடைமட மேவு

நாணிழந் தோருங், கடனுரை திரையிற் கருநரை யோருஞ், சுடர்மதிக் கதிரொத் தூகரை யோரு,மடையர் குடையர் புகையர் பூவேந்தி, யிடையொழி வின்றி யடியுறையா ரீண்டி, விளைந்தார் விளைவின் விழுப்பயன் றய்க்குந், தூங்கா விழுச்சீர்த் துறக்கம் புரையு, மிருகேழுத்தி யணிந்த வெருத்தின், வரைகெழு

செல்வ நகர்; வண்டொடு
தும்பியும் வண்டொடை
யாழார்ப்ப, விண்ட கடதட
மேகமோ டதிரத், தண்டா
வருவியோ டிருமுழா வார்ப்ப,
வரியுண்ட கண்ணே
ரோ டாடவர் கூடிப்,
புரிவுண்ட பாடலோ டாடலுந்
தோன்றக், கூடு நறவொடு
காமமுகிழ் விரியக், கூடா

நறவொடு காமம் விரும்ப,
வினைய பிறவு மிவைபோல்
வனவு, மனையவை யெல்லா
மியையும் புனையிழைப், பூமுடி
நாகர் நகர்; இவை கொச்சகம்.

மணிமரு டவைவலை நெறிசெறி
யொலியொலி
யவிர்மிமிர் புகழ்

பொருளாகக்கொள்ளப்படும். "தரவும் போக்கும்¶ இடையிடை மிடைந்தும், ஐஞ்சீ ரடுக்கியு மாறுமெய் பெற்றும்...,வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன் றும்" (தொல்-கருரு) "பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென, நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே" (ஷை-கருசு) என்றாராகலின் இவ்விலக்கணத்தானே பரி பாடலிற் கொச்சகமும்வரும்வழித் தரவும், சுரிதகமும் இடையிடைமிடைதலுங் கொள்க. வெண்பாவியலான் என்றதனால் தனிசீர்யானும் பிறசீர்யானும் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான்வருவனவெல்லாங் கொள்க. அராகமென்பது, ஈற்றடி யானும் பலவடியானும் குற்றெழுத்துநெருங்கிவரத்தொடுப்பது. பெருமைச் சொல்லே,...என்னை "ஆறடி யரர்க்க் தாமே நான்கா, யொரோவொன்று வீதலு

¶ பாட்டிடை
மிடைந்தும் என்பது பேராசிரியர்
நச்சினார்க்கினியர்கொண்ட
பாடம்.

கூடுச

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

கூந்தற், பிணிநெகிழ் துவரியிணை தெளியொளி திகழ்பு ஞெகிழ்தெரி யரிமது மகிழ்பரிமலர் மகிழூண்கண் வாணுதலோர், மணிமயிற் ஞெழிலெழி லிகலிமலி திகழ்விழி திகழ்கடுங்கடாக்களிற் றண்ண லவரோ, டணிமிக வந்திறைஞ்ச வல்ல லிகப்பப், பிணிநீங்க நல்லவை யெல்லா மெய்தருந் தொல்சீர், வரைவாய் தழுவிய கல்சேர் கிடக்கைக், குளவா யமர்ந்தா னகர்; இது முடுகியல். திகழொளி முந்நீர் கடைந்தக்கால் வெற்புத், திகழ்வெழ வாங்கித்தஞ் சீர்ச்சிரத் தொற்றி, மகர மறி

கடல் வைத்து நிறுத்துப், புகழ்சால் சிறப்பி னிருதிறத் தோர்க்கு, மமுது கடைய வருவயின் ஞுணி, மிகாஅ விருபட மாழியான் வாங்க, வுகாஅ வலியி னொரு தோ ளாங்கால், மருஅ தணிந்தோருந் தாம்; மிகாஅ மறலிய மேவலி யெல்லாம், புகாவெதிர் பூண்டாருந் தாம்; மணிபுரை மாமலை ஞாதிய ஞால, மணிபோத் பொறுத்தாருந் தாம்; பணிவில்சீர்ச், செல்விடைப் பாகன் றிரிபுரஞ் செற்றுழிக், கல்லுயர் சென்னி யிமையவின் ஞுணித், தொல்புகழ் தந்தாருந்தாம்; இவையுங் காச்சகம்; அன்ன அணங்குடை யருந்தலை யாயிரம் விரித்தமை காரணமாகக் கூறலிற்காமங் கூறிற்று. (அராகம்வந்தன வந்துழிக் காண்க.) கொச்சகங்களும் வெள்ளையாதல் பெரும்பான்மை மே விதற்குக் கூறுகின்ற வுறுப்புக்கள் வந்துழியு மொக்கும். முடுகியலுஞ் சொற்சீரடியும் வெள்ளடியோடு தொடர்ந்துவருதலின், "காமரு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடியுறை, யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென, வேமுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும், வாய்மொழிப் புலவநின் ருணிழ

லொருழ்சே" இதுவுஞ்

சுற்றக்கொடுப்பிரியாமைகூறலிற்

காமங்கண்ணிற்று. "எரி

மலர் சினைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித், திரு ஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், றிருமணி திறங்கும் பூணை மால்வரை, யெரி திரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை, சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிருந்து, மேவலுட் பணிந்தமை கூறு, நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே" (பரிபாடல்) என ஆசிரியம் வந்தது. "நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை" (ஷை) இது வஞ்சித்தூக்கு. பிறவுமன்ன. (செப்பிய என்றதனுன்

முடையமூ விரண்டடி, யீரடி யாகு மிழிபுக் கெல்லை" என அகத்தியனு ரோதினு ராகலின். சரிதகமென்பது, ஆசிரியவியலானுதல் வெண்பாவியலானுதல் பாட் டிற் கருதியபொருள்முடித்துநிற்பது. இரண்டடியிழிபாகப் பத்தடிப்பெருமை

யாக வருவதொருறுப்பு. பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலானும், கால் சுரிதகமாதலானும் இடைநிலைப்பாட்டாகிய தாழிசையுங் கொச்சகமும் அராகமும் கொள்ளக் கிடத்தலின் எருத்தென்பது கழுத்தின்புறத்துக்குப் பெயராகவேண்டுமாதலான் அவ்வுறுப்புத் தரவைச்சார்ந்து கிடத்தல்வேண்டுமென்ப; என்னை. "தரவே யெருத்த மராகங் கொச்சக, மடக்கியல் வகையொ டைந்துறுப் புடைத்தே" எ-து அகத்தியமாதலின், தரவென்பதொருறுப்புக் கோடல்வேண்டுமெனின் இவ்வாசிரியர் கொச்சகமெனவோதியவதனானே தரவும் அவ்விலக்கணத்திற்படுமென்பதொன்று; எருத்தென்பது இவ்வாசிரியர்கருத்தினாற் றரவென்பதுபோலும்.

அராகமின்றிவருதலுங், கொச்சக மீற்றடி குறையாது வருதலும், அவ்வழியசைச் சீராகியிறுதலும், வெள்ளைச்சுரிதகத்தானிறுதலுங் கொள்க. "அறவோருள்ளாரரு மறைகாப்ப"வென்னும் பரிபாடலுட் "செறுநர் விழையாச் செறிந்தநங் கேண்மை, மறுமுறை யமையு மியைக நெறிமாண்ட, தண்வரல் வையைய வெமக்கு" என வெள்ளைச் சுரிதகத்தா னிற்றது.

கஉஉ. சொற்சீ ரடியு
முடுகிய லடியு
பரிபாடல் நிலைமைக்
குரிய வாகும்.
இதுவு மதற்
குறுப்புக் கூறுகின்றது.
இ-ள். சொற்சீரடியு
முடுகியலடியும் பரிபாடற்
குரியவாம். எ-று.

(கஉக)

குன்றுருப்பாய்நிற்றற்

அடியென்றதனுன் முற்கூறியவடியோடுதொடர்ந்தல்லது தாமாக வாரா வென்றுணர்த்துக. சொற்சீரடி மேற்கூறப்பட்ட[1] முடுகியலடியாவது,[2] வெண்பாவோடு விராய்த்தொடர்ந் தொன்றுகளிற்கும்[3] அராகமாவது, தாமே வேறு சில வடியாய்வரும். உரியவெனவே கலிக் கித்துணை யுரியவல்லவென்றுணர்க.

(எனவே அராகவுறுப்புத் தேவபாணிக்கல்லது வாராவென்றுணர்க.)

(கஉ) [illegible] கட்டளை

[illegible]

புணர்ந்த

முற்றடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகி
மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்துஞ்
சொற்சீர்த் தியலுஞ் சொற்சீர் அடியே

அப்பரிபாடற்கண்ணும் மலையும் ஆறும் வருணிக்கப்படும்.

அதுதான் "மலையே யாறே யூரே யவற்றின், னிலைபெறு மரபி னீங்கா தாகும்" என்றாராகலின்.

இனிச் சரிதகமாகியும் பரிபாடல் மூன்றும்பெறும்; என்னை,

"கொச்சக வகையி னென்னொடு விரா, யடக்கியல் வகையி னடக்கவும் பெறுமே" எனவும் அகத்தியனுரோதுதலின். எ-று

* என்பது மது

சொற்சீரடியு முடுகியலடியும்

பரிபாடற்குரிய எ-று.

சொற்சீரடியாவது

வருகின்றருக்கிரக்ரட்

காட்டுதும். முடுகியலடியாவது

ஐந்தடியானும் ஆறடியானும்

எழுடியானும்

குற்றொழுக்குப்பயிலத்

தொடுப்பது.

எ-று உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

சொற்சீரடியாமாருணர் . . . . த்து

கட்டுரையாலது பாட்டின்றித்

தொடுக்கப்பட்டுவருவது.

எனவென்பது ரடியாற்

பலவாகியும் ஓரடியாற்

பலவாகியும் வருதல். பலவருதலி னென்னென்றார். முற்றடியின்றி குறைவு
சீர்த்தாகி எ-று. கோற்சீரடியின்றி முச்சீரடியாலும்வருதல். ஒழிபிசையாகிய

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இது மேலெண்ணிய சொற்சீரடியாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கட்டு...தும். எது புனைந்துரைவகையாற் கூறுமாறுபோல வெண்ணொடு கூடியும். முற்...யும். எ-து, தூக்குப்பட்டு முடிந்து மடியின்றிக் குறைவாகிய சீரையுடைத்தாகியும். ஒழி...யும். எது, வேறோரசையோடுகூடா தொழிந்து நிற்பதோ ரியலசையாகியும். வழி...தும். எது, அவ்வாறன்றி யதனோடு பல வசை புணர்க்கப்பட்டுநின்றும். சொற்...பே. எ-து, ஓரெழுத்தொருமொழி முதலிய சொற்களெல்லாந் தாமே சீர்த்தன்மைபெற வோசைபெற்று முடிந்து நிற்றல் சொற்சீரடிக்கிலக்கணமாம். எ-று.

மென்பது ஒழிந்தவிசையினையுடைத்தாங்யும் எ-று. எனவே, இறுதிச்சீர், ஒன்றும் இரண்டும் அசைகுறையவரப்பெறும் எ-று. வழியசைபுணர்த்தலாவது ஒருசீரின்கண்ணே பிறிதுமொருசீர்வரத்தொடர்வதோர் அசைவரத்தொடுப்பது, சொற்சீர்த்திறுதல் எ-து, சொற்றானே சீர்த்தன்மையைப்பெற்றுநிற்றல். சொற்சீர்க்கியல்பே எ-து, இப்பெற்றியுடைத்துச் சொற்சீரினதியல்பு எ-று.

இவ்விலக்கணம் பரிபாடற்செய்யுட்கண்வரும் எ-று.

உ-ம். "ஆயிரம் விரித்த

வணங்குடை யருந்தலை, தீயுமிழ் திறலொடு முடிமிசை யணவா, மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வளைமேனிச், சேயுயர் பனைமிசை யெழில்மேழி யேந்திய, வாய்வாங்கு வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை," தரவு.¶ "எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையு மேனியை மேனித், திருஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், றெரிமணி பிறங்கும் பூணை மால்வரை, யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை, சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்து,

மேவலுட் பணிந்தமை

கூறு, நாவ லந்தண

ரருமறைப் பொருளே"

எருத்து.

"இணைபிரி யணிதுணி

பிணிமணி பொரிபுரை,
விடரிடை சுடர்படர்
பொலம்புனை
வினைமலர்,நெரிதிர
டெரியுரு விகன்மிகு
மூரண்மிகு,கடறரு
மணிபொடு முத்தி
யார்த்த நேரணி,
நெறிசெறி வெறியுறு
முறல்விற லணங்கனைக்
குவி ரற்றூரணி,

துணிமணி வெயிலுற
ஒழுழில்புக மலர்
மலர்மார்பின், ஒனரிவயிர்
றுறிறுறி யெறி
படை யருத்துமலை
யிவர்நவையினிற்,
றுணிபட வினைமணி
யியலெறு ஒழுழி வினிமை
யிருணகல, முறுசிறுகு
புரியொருபுரி நாண்மலர்
மலரி லகின, வளர்

பருதியி லொளிமணி
மார்பணி மணைமிசை

நாரூருவின், விரைவளி
மிகுகடு விசை
யுடு வுறுதலை
நிரையிதழணி, வயிரிய
வமரரைப்
போரெழுந் துடன்றிரைத்
துரைஇய, தானவர்
சீருமிழ்புனல் பொரழிபிழிக்

ஆரமுதிர் பதிர்பலந்

தொட

வமர் வென்றகணை". இவைநான்கும் அராகம். "பொருவே மென்றவர் மதந்தபக் கடந்து, செரு மேம்பட்ட செயிர்தீ ரண்ண, லிருவர் தாதை யிலங்குபூண் மாஅ, றெருள் நினவர வறிதன், மருளறு தேர்ச்சி முனைவர்க்கு மரிதே" இஃது ஆசிரியம். "அன்னமர பின்னையோய் நின்னை, யின்னனென் றுரைத்த லெமக்கெவ

"ஆர்மலர்ச்சினை இய"

என்பதும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கருள

உ-ம். "வடவேங் கடந் தென் குமரி"(தொல்-பாயிரம்) எனவும்,"அ,இ,உ, எ, ஒ வென் னு மப்பா லைந்தும்." (ஷை எழுத்து-நூல் ஈ) எ-ம் இவை யென் ணொடு புணர்ந்தன. "கறையணி மிடற்றினவை கண்ணணி நுதலினவை, பிறை யணி சடையி னவை" எனத் தூக்குப்பட்டுமுடியாமற் குறைந்தன. "ஒரூஉக், கொடிய வல்லார் குரனுற்றத் துற்ற"(கலி அஅ) ஒரூஉவென நிரையசைதானே யொழியசையாயிற்று. ஆங்கெனவருந் தனிச்சொல் வழியசைப்பாற்படும். "கொந்து, நகுவனபோ னந்தின கொம்பு" "இணைந்துள்ளி, யுகுவது போலு

னெளிது" இதுபேரெண். அருமைநற் கரியினு மார்வ நின்வயிற், பெருமையின வல்லா யாமிவண் மொழிபவை, மெல்லிய வெனுஅது வெருஅ தல்லியற், திரு மறு மார்பநீ யருளல் வேண்டும்" இதுவு மாசிரியம். "விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கு, மறனு மார்வலர்க் களியுநீ, திறனிலோர்த் திருத்திய தீதுதீர் சிறப்பின், மறனு மாற்றவர்க் கணங்கு நீ, யங்கணேர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தருந், திங்க ளுந் தெறுகதிர்க் கனலியு நீ, யைந்தலை யுயரிய வணங்குடை யருந்திறன், மைந் துடை யொருவனு மடங்கலு நீ, நலமுழு தளைஇய புகரறு காட்சிப் புலனும் பூவினு ணாற்றமு நீ, வலனுய ரெழிலியு மாக விசும்பு, நிலனு நீடிய விமையமு நீ". இவையாறும் பேரெண், 'அதனால்' தனிச்சொல். "இன்னோ ரனையை யினையை யாலென, வன்னோ யாமிவட் காணு மையிற், பொன்னணி நேமி வலங்

கொண் டேந்திய, மன்னுயிர்

முதல்வனை யாதலி,

னின்னோ ரனையையின் புக

ழொடும் பொலிந்தே." இது சுரிதகம். "நின்னொக்கும் புகழ்நிழலவை, பொன் னொக்கு முடையவை, புள்ளின் கொடியவை புரிவளை யினவை, எள்ளுநர்க் கடந் தட்ட விகனே மியவை, மண்ணுற்ற மணிபா யுருவினவை, எண்ணிறந்த புக ழவை யெழின்மார் பினவை," இவை சிற்றெண்ணும், பேரெண்ணும், இடை யெண்ணும். 'ஆங்கு' தனிச்சொல். "கார்மரு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடி

புறை, யாமியைங் தொன்றபு
வைகலும் பொலிகென,
வேமுறு நெஞ்சத்தேம்
பரவுதும், ¶வாய்மொழி
முதல்வரின் றாணிழ
ெருழுதே” இது சரிதகம்.
இது கடவுள்வாழ்த்து.
கண்டோதப்பட்ட
வுறுப்புகள்
மிக்குங்குறைந்தும் வருதலின்
அம்பாவிற்கு
இயல்பென்றுகொள்க.

பிறவும் பரிபாடலகத்துக்
கண்டுகொள்க. மாரிலங்
தோன்றாமை மலிபெய
னிலைஇ, யேமீ
ரெழில்வான மிகுதரு
போழ்தி, ஞகீன் மணிவரை
கறுமலர் பலவிரைஇக், காமரு
வையை கமழின்றே கூடல்,
நீரணி கொண்டன்று
வையை யெனவிரும்பித்,
தாரணி கொண்டன் றுவகை
தலைக்கூடி, வாரணி கோல

மொருவ ரொருவரிற்,
சேரணி கொண்டு
நிறமொன்று வெவ்வேறு,
நீரணி கொண்ட
நிறையணி யங்காடி,
யேரணி கொண்டா ரிகல்.
கைபுனை தாரினர் கண்ணிய,
ரையெனு மாலைய
ராடையர், நெய்யணி கூந்தலர்
பித்தையர், மெய்யணி யானை
மிசையார் பொய்யெனத், தங்
காச் சிறப்பிற் றனிரிய

லார்செல்லப், பொங்கு
புரவிப் புடைபோ வோரும்

¶ "வாய்மொழிப்புலவ" என்பதும் பாடம்.

1೭

கக–அ
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

மென் னெஞ்சு"
"என்னிச் கொருபுட, ஞறிவ
போது மயில்" "கைவி
இருவு

போலும் வளை"

(கலி-கூகூ) இவை

மூச்சீரடியான்வந்தன;

நாற்சீரடியான்

வந்தனவுமாய்நின்றவாறுணர்தற்கு

"நகுவன" "உகுவது"

"தொகுபுடன்"

"உகுவன" எனத் தொடைச்சுவடுபடுத்துக்கூறவே யவற்றின்முன்னின்ற சொற்கள் வழியசைபுணர்ந்த சொற்சீரடியாயவாறுகாண்க. இவை விட்டிசைப்பாட்டன்றிக் கொச்சகமாகலின் வரையறையின்றித் "தொகுபுடனுலவே போலு மயில்" என நாற்சீரடியானும் வந்தது. இவை மேலெண்ணவும்படும். இவை கலிக்கண்வருங்காலொத்தாழிசையினும் உறழ்கலியினும் முடுகியல்லாதாமையும், அவற்றுட் சொற்சீரடிவருங்காற் றனிச்சொல்லாயல்லது வாராமையுங் கொள்க.

பொங்குநீர், வையமுங்

தேரு மமைட்போரு

மெவ்வாயும்,

பேயெண்ணைப் புலை
படக் கூட்டிப்
போகுநரும் மெய்யார்ப்பு
மெய்யார ஊமெவார்
வையத்துக், கூடுவ
ரூட லொழிப்பா
ருணைக்குவா, ராவொர் பாவொ
ரார்ப்பார் நகுவார்கக், கோவெ
ரோடித் தளர்வார்போ
யுற்றவரைத் தேவொ

றூர்க்குந் திரிவா ரிலராகிக்,

கற்று

றுங் கல்லா தவருங்

கடயவரும், பெற்றூர் பிழையாயாத

பெண்டிரும், பொற்றேரான்

றூனும் பொலம்புரிசைக்

கூடலும், முற்றின் று

வையைத் துறை;

துறையாகிக்

காதலர் தோள்புணை

யாக, மறைபாகி வாரை

யறியார் மயங்கிப், பிறையோர்

ந்த

வீய ரெல்லாருங்

தம்முண், ணிகழு நிகழ்ச்சி

யெம்பாலென் றுங்கே,

மீகழுவ

செல்வம் விளைத்தவட்

கண்டிட்டா, லசலெல்கும்

வையைத் திரை. காதலான்

மார்பிற் கமழ்தார்

புனல்வாங்கி, யேதிலான்

கூந்த லிடைக்கண்டு

மற்றது

தாதா வென்றூட்குத்

தானே புணர்ந்து, வெய்தந்த

தென்னை விளைத்தமை மற்

றது, நோதலே

செய்தே ஹணங்கிமைய

பிச்செவ்வி, போத

ஒண்டாங்கெ

லரிந்து புனல்புணர்த்த,

தொன்றே பெரிதும்

வியப்பு. கபத்தக்க

பூப்பெய்து

காமக் கிழமை, கயற்தகு

நல்லார்கள் கூடுமா கூடு,
முயக்குக்குச் செல்வி முலை
முயக்கத்து நீரு மவட்குத்
துலைக்கண்ணர்
நீர்விட்டோய், நீயு மவட்குத்
துணை
பணிவி லுயர்சிறப்பிற்
பஞ்சவன் கூடல்,
மணிமெழுகின் மாமேனி
முத்த முறவ
லணிபவளச் செவ்வா
யறங்காவற் பெண்டிர்,

மணியணி தம்முரிமை
மைந்தரே
டாடித், தணிவின்று
வையைப் புனல்.
புனலொடு போயதுராய்ப்
பூமாலை
கொண்டை, யெனவூழ்
வலகவெய்திற் றென்றேற்றுக்
கொண்டை, புனலூ
ாடி யதியப்பூ
மாலையைப்பி, விலைவாரை
கெஞ்சிஇக்கண் செய்புங்கா

லெண்புடன்

கூடாமூ றூடல்

கொடியபிறங் கூட்டினேன்,

ஊடானோர் வூர்ந்தலர்வாங்

ஆர்ந்து

எனவாங்கு சப்பா

யகொறூக் கொண்டதிவ்

வியாசெறனைப், பார்ப்பா

செராழிந்தா

படிவு. மைந்தர் மகளிர்

மணவினை நுவிற்றேன்,

றந்தணர் நூவல்லா ராக

வைவயைடீதே மேய
ஃழுவழுப் புர்மெறன்,
ழையர்வரய் பூசுழு ராறு.
விரியரி வின
ழுவைர கவைரவழி பிழி
யூர்தருழ்புனல், கவைரமெயாடு
சவைரயிவைட வவைரமெயாடு க
விவைட
ஜ்வைரதிவைரதருக்ஜுவைற,
ஜுவைரயுடன் மதருதேசா
திரிதரு புனல்கவைர ட
னியமெசலுமதிகடல்,

புகுமண வளவியற்சிறை

தணிவின்று வெள்ளமிகை,

வடீ நச்சினார்க்கினியருரை.

சுஉ.கூ

சீர்கூறுத னேரடிக் குரித்து" (தொல்-செய். ௬௧) என்றமையின் ஒழியசை உறுதவமையும், சீர்கூறுதக்கூறியவை யீண்டுச் சொற்சீரடியானடங்குமாறு முணர்க. (இவை பரிபாடற்கே யுரித்தென்றாரேனும், இயல்பென்றதனானே பண்டும்வருதலும் இலக்கணமென்பதுபெற்றாம். அது "பாஅ வண்ணஞ், சொற் சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்" (தொல்-செய் ௨௧௩) என்பதனானுமுணர்க.) மூடு பெயடி* மூற்காட்டிலும். (௧௨.௯)

௧௨௪. அங்கதந் தானே யரில்தபத் தெரியிற்

செம்பொருள்

கரந்த தெனவிரு

வகைத்தே.†

இது முறையானே அங்கதங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். வசைச்செய்யுளைக் குற்றமறஆராயிற் செம்பொருளங்கதமும், பழிகரப்பங்கதமும் என அவ்விருவகையினையுடைத்து. ' எ-று.

அவை புகழ்போன்று

வசைபடாதலும்,

வசைபோன்று

புகழாதலும்படவரு மென்றற்கு

அரிதுபட என்றார்.

“ ஊற்றுவார் திலேவிலேக் ;

குறைகறுத்திட்டானும்

போண்ம்” எ-து, புகழ்போன்று

வசை;

மாபோன் கூறவுணர்தலின்

இது கரந்த நின்பாற்படும்.

“கொடைமடம்

படுதலல்லது” (புறம்-கசஉ)

என்பது வசை போன்று

புகழ். இது செம்பொருளின்பாற்படும்.

இதனை

அங்கதமாகாதென்

றது கருத்தாயிற்று.

(கஉ.ச)

௯ புரையுயர் கவிஞனி

பயிலெழுத்தில், மனையமனி யானை

மிசை அமைந்தரு மடவரு,

லைங்கைர் ஆழிஇ யினருடன்
சென்று, குருட்டவர் யானை
ய்யதேர்ப் பொருகன்,
திருமருக மூன்றுறை முற்றங்
குறவிர், தெரியருதம் பாடிய
பிணர்கொள் யாழ்ப் பாணர்,
பாடிப்பாடிப்
பரவுபுனை, லாடியாடி
யருளியவு, ஆடிபூடி புனரப்
புகன்று, டிக்கூடி
மகிழ்புமகிழ்பு,
கேடக்கேடச்
சிறைதபுசிறைதபு, ஆடிச்சூடிக்

கை தொழுதுதொழுது,
மழுவொடு நின்ற மலிபுனல்
வையை, விழுதலைக
நல்லொரு ஃமக்கரு மாடி,
உமிழ்வது போன்ற
வின்னிகரன குணக்குச்
சான்றீர் முழுவது
மீச்சிலாவுண்டு, சாந்தங்
கமழ்தாருங் கோதையுந்
சுண்ணமுங், கடத்தலும்
பித்தையுஞ் சேர்த்தன பூவினு
மல்லாற், திரிதாளு நீர்நிறங்
தோன்று நில்வையை யாறு.

மழைநீ ராறுகுளத்து வாய்பூரி
யாகிக், கழுநீர மஞ்சனைக்
குங்குமக் கலங்கல்,
வீழுநீர்வீழுநீர வன்று
வையை, வெருவருங்
கொல்யானை வீங்குதோண்
மாறன் றருகூட
லேராவையை வருபுனை;
லாயதன்மை பொருவுங்கா,
வீரு முன்னீர் வையம்
படைத்தென்னை யாளுரிக்,
கொழுந்லைய மாற்ற
வியையா வரு பழி, னைத்தர

வாயாற் றாயிரங் கண்ணன்றே,
னிந்திரனே ரெய்க் கைத்து”.

இது

மப்பொருளாக

வெண்பாவிற்குவந்த பாட்டு.

எ-று உரையாசிரியருரை.

* செய்-கஉ-ஆவுரைபார்க்க.

† எ-று, அங்கதச்செய்யுளாமாறுணர்.....ற்று. அங்கதமாவது குற்றமற்ற கையிற் செம்பொருளெனவும் கரந்ததெனவும் இருவகைப்படும் எ-று. அவை

னேர்க்காட்டுதும், எ-று உ

ரையாசிரியருரை.

கஉரு. செம்பொரு ளாவன வசையெனப் படுமே.*

இது முறையே செம்பொருளங்கதங் கூறுகின்றது.

இ-ள். வாய்கரவாது கூறப்படும்வசை

செம்பொருள்வகை

யெனப்படும், எ-று.

அவை வெண்பாவேயன்றிச்சிறுபான்மை மற்றைய பாக்களானும்வருமென் றுணர்க. உ-ம். "இருடீர் மணிவிளக்கத் தேழிலார் கோவே, குருடேயு மன்ற நின் குற்ற—மருடேயும், பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண், டோட்டைச்செவியு முள" இஃது யுழிற்கோவை ஔவையார்பாடியது. "எம்மிகழ் வோரவர் தம் மிகழ்வோரே, எம்மிக ழாரவர் தம்மிக ழாரே, தம்புக ழிகழ்வா ரெம்புக ழிகழ்வோர்,

பாரி யோரி

நள்ளி யெழினியாய், பேகன்

பெருங்கோசாண் மலைய

னென்றிவ், வெழு

வரு ளொருவனு மல்லே யதனு, னின்னை நோவ தெவனோ முட்டாற்றுக்குறைக் கட்டிபோல, நீயு முளையே நின்னன் னோர்க்கே, யானு முளனே தீம்பா லோர்க்கே,

குருகினும் வெளியோய்

தேளத் துப், பருகுபா லன்னவென் சொல்லுகுத்

தேனே" †—, கலிப்பாட்ட

என்வருவனை வசைக்
கூத்திறைட் காண்க.

"அறச்சுவையிலன்
வையெயிற்றினன்,
மயிர்மெய்யான்
மாசுடையினன்,
பொய்வாயார் புகழ்மேவலன்,
மைகூர்ந்த மயலறிவினன்,
மேவருஞ் சிறப்பி னஞ்சி,
யாவரும் வெரூஉ மாலிக்
கோவே" (—) இது வஞ்சி.
(கஉ௫)

கஉஅ. மொழிகாத்து

மொழியினது பழிகாப்பா

ஆகும். ‡

இதி

பழிகாப்பங்களுங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வசைப்பொருளினைச்

செம்பொருண்ம

படவைப்பது பழிகாப்

பஞ்சதந்திரம். ௭- ஆம்.

"வையை விர்த்தல்"

(புறம்-௨பக)

என் ஹும்பாட்டினுள் "

தெண்ணீர்ப் பரப்பி

னிமிழ்திரைப்

பெருங்கட, லுள்ளூறை ராகுவர்

நீர்வேட் டோரே" என்றவழி

யின் செல்வங்

கடல்போற்பெரிதேனும்

பிறர்க்கினிதாய்

நுகரப்படாதெனை வகைச் சையச்

செம்பொருளாகாமற்கூறியவாறும்
காண்க. புறத்திறுட் பலவு
மிவ்வாறே வருவன காண்க.
வெண்பாவில் வருவன
வந்துழிக் காண்க.
(கஉக)

* எ-து, செம்பொருளாகிய அங்கதமுணர்......ற்று. செம்பொருளாகிய அங்கதம் வசையெனப் பெயர்பெறும் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

† இப்பாட்டுத் தமிழ்நாவலர்சரிதையில் ஔவையார் ஒருவனைப்பாடி

அவன் இகழ்ச்சிசொல்ல

அப்போருபாடிய

அங்கத அகவல் என்று

கூறப்பட்டுள்ளது.

‡ எ-து,

மறைபொருளாகிய

அங்கதமுனைர் . . . . ற்று.

தான் மொழியை

மறைத்துமொழியி னது

பழிகரப்பெனப்

பெயர்பெறும் எ-று. எ-து

நச்சினார்க்கினியருரை.

௬௨௭. செய்யுட்
டாமே யிரண்டென
மொழிப.*

இது மேற்கூறிய
இரண்டனையுமே
இவ்வகையாறும்

பருக்கப்படுமென் றென்றது.

௯-ன். மூக்கூடிய

செய்யுட்டாம் ஓரோவொன்

றிரண்டாம். எ-று.

அவை

செம்பொருட்செவியு

றையங்கதம், பழிகரப்புச்

செவியுறையங்கதம்,

செம்பொருளங்கதம்,

பாழிகரப்பங்கதம் என

நான்குகூறுபடும். எ-று.

பாய்த்துள், விக்குள் என்றாற்போலச் செய்யுளென்பதாந் தொழிற்பெயர்.()

௧௨௮. அசுளொடும்
பொருளொடும்
புணர்ந்தன் றாயிற்
செவியுறைச்
செய்யு ளாகுவனை
மொழிப.+

இது

முற்கூறிய இருவகைச்

செவியுறையுங்

கூறுகின்றது.

௫-ம். அரசன்
றனக்குரிய அறிவியலிற்
றப்பியநிலையைக்
கூறுங்கூற் றேழும்,
அவ்வறம்பொருளின்பம்பயக்கக்
கூறுங்கூற்றேழும் ஒரு
செய்யுட்கூடி வந்ததாயின்
அது
செம்பொருட்செவியுறையங்கதம்,
பழிகரப்புச்செவியுறை

மக்களும் எனப்

பெயர் கூறப்படும். வி-ரை.

இறைவாவது படை குடி

கூழ் அமைச்சு நட்பு

அரண் என்னும் இவற்றைப்

பாதுகாவாதிருத்தல். உ-ம்.

“ஒளியிழந்து மூங்கில் பிறவை பாக,

வெளியிலை வழங்கா வானத்து

மழைய, மன்னவன் இடக்கத்

தன்னை படிப் பிறவர், மற

கழுமுக் காலை முறை

ளுள்ளு, மரசெனப் படுவது
நினதே பெரும,
அலங்குகதிர்க்
கனலிநால்வயிற் றோன்றினும்,
இலங்குகதிர் வெள்ளி
தென் புலம் படரினும்,
அந்தண் காவிரி வந்துகவர்
பூட்டத், தோடுகொள்
வேலின் றோற்றம் போல,
ஆடுகட் கரும்பின் ‡
வெண்பூ நுடங்கு, நாடெனப்
படுவது நினதே யத்தை,

யாக்க, நாடுகெழு

செல்வத்துப் பீடு கெழு

வேந்தே,நினவ கூறுவ

லெனவ

கேண்மதி,யறம்புரிந் தன்ன

செங்கோ னாட்

டத்து,முறைவேண்டு

பொழுதிற் பதனெளி

யோரீண்,டுறைவேண்டு

பொழுதிற்

---

* எ-து,

மேற்சொல்லப்பட்ட

செய்யுள் தொகுத்தனர்....

..று. என்டு மொல்

வேண்டப்பட்ட

செய்யுள் -

இரண்டுவகையென்றுசொல்லுவர்

:_ள-று. அவை

மூன்னாக்காட்டுதும்.

ல-து உரையாசிரியருனை ர.

-

-

:

† ள-து, செய்யுளைப்

பாகுபடுத்தலுதலிற்று.

புகழுதலும் பொருளையும்

புணர்வரின்

செவியுறைச்செய்யுளென்றுகூறுவர்

புலவர் ஏ-று, ஏ-றி

உ-ரை யாசிரியருரை.

களுதக்களுடயின ாமனவு:
க:அமெந்துமுனை கஉ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

வெயல்வெற் றுரே, ஞாயிறு

சுமந்த

கோடுதிரள் கொண்மூ, மாகவிசும்பினடுவுநின்

ஞங்குக், கண்பொர
விளங்குநின் விண்பொரு
வியன்குடை, வெயின்மறை;
கொண் டன்றோ வன்றே
வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே
கூர்வேல் வளவ, வெளிற்
றுப்பனைத் துணியின்
வீற்றுவீற் றுக்கிடப்பக், களிற்றுக்கணம் பொருத
கண்ணகன்
பறந்தலை, வருபடை தாங்கிப்
பெயர்புறத்
தார்த்துப், பொருபடை தரூஉங்

கொற்

றமு

முழுபடை யூன்றுசான் மருங்கி

னீன்றதன் பயனே, மாரி பொய்ப்பினும் வாரி

குன்றினு, மியற்கை யல்லது

செயற்கையிற் றோன்றினுங்,

காவலர்ப் பழிக்குமிக்

கண்ணகன் ஞாலம், மதுநற்

கறிந்தனை யாயி னீயு, நொதும

லாளர் *பொதுமொழி

கொள்ளாது, பகடுபுறந் தருநர்

பார மோம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை

யாயினின்,னடி
புறந் தருகுவ ரடங்கா
தோரே" (புறம்-௩௫) இது
இஞ்ஞால மியற்கையல்லது
தமது
செயற்கையிற்றோன்றினுங்
காவலனைப்பழிக்கும்;
இதனை யுமுணராதே நீ
வேற்றரசர்க்குப்
பெறுதற்கரிதாகிய
சிறந்தநாட்டினை
நினதாகப்பெற்றுவைத்து

அதனையழிக்கின்றது
நினைக்கரியவன்றென்று
அவருடைமையழித்தமைகூறுத
லில், துகளொஇபுணர்வும்,
குடிபுறந்தரின் நினைக்குச்
செல்வமுதலிய சிறத்தலிற்
பகைவர் நின்னை
வணங்குவரெனப்
பொருளொஇபுணர்வும்
வெளிப்படக்கூறலிற்
செம்பொருட்செவியுறையங்கதமாயிற்று.
“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து

புள்ளிற் போகி, நெடியவென்
னாது சுரம்பல கடந்து, வடியா
நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்,
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற
மருத்தி, யோம்பா துண்டு
கூம்பாது வீசி, வரிசைக்கு
வருந்துமிப் பரிசில்வாழ்க்கை,
பிறர்க்குத் தீதறிந்
தன்றே வின்றே, திறப்பட,
நண்ணார் நாண வண்ணாந்
தேகி, யாங்கினி தொழுதி
னல்லை தோங்குபுகழ்,

மன்னன் செல்வ மெய்திய,
நும்போ ரன்ன செம்மலு
முடைத்தே" (புறம் ௭௫)

இது

சோழனலங்கிள்ளியுழைநின்று

உறையூர்புக்க

இளந்தத்தனென்னும்புலவனைக்

காரியாற்றுத்துஞ்சிய

நெடுங்கிள்ளி

ஒற்றுவந்தானென்று

கொல்வுழி மல்வரசற்கு

வருகின்றதுகளினைக் கோவூர்கிழார்

புலப்படாமற் செய்யுள்செய்து தமதுசொல்லை

யரசன்கேட்டஞ்சிறுமென்னும்

பொருணிறுத்தலிற் பழிகரப்புச்செவியுறை

யங்கதமாயிற்று. இவ்வாறே

புறத்திலுட்

செவியுறைச்செய்யுட்கள்பலவும்

வரு வனவுள. அவ்வேறுபா

டுணர்ந்துகொள்க.

†புகழொடும் பொருளொடும்

என்று பாடமோதின் மேல்

“ வசையொடும்

நசையொடும் ”

(செய்-கஉக) என்பது

பொருந்தாதாம்.
(கூஅ)

கஉ கூ. வைசியொடு
வைசியொடும் புணர்ந்தன்
று?

னங்கதச் செய்யு
ளொண்மனார் புலவர்.‡

---

* பொய்மொழி எனவும் பாடம்.

† இப்பாடம் உரையாசிரியர்கொண்டது.

‡ என்பதுமதி,

வகைசெயாகும்

வகைசெயாகும்புணர்ந்தசெய்யுள்

அங்கதச் செய்யுளெனப்

பெயர்பெறும் எ-று.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசுஅ.

இஃது ஒழிந்த

அங்கதச்செய்யு

ளிருவகைத்தென்கின்றது.

இ-ள்.

வசைப்பொருளொடும் அதற்பிறந்த நகைப்பொருளொடும் ஒரு செய்யுட்கூடிவருமாயின் அதனைச் செம்பொருளங்கதமும் பழிகரப்பங்கதமும் எனப் பெயர்கூறப்படும். எ-று.

அவை இலக்கியச்செய்யுளுட்காண்க.

முன்னர்ச்

செம்பொருள்வகைக்குக் காட்டிய உதாரணங்களினும் இவ்வேறுபாடுய்த்துணர்க. (௧௨௧)

௫௨௦. ஒத்தாழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
· கொச்சக
ஒருபோகு கலிகள் வகைத்தே.*

இது

கலிப்பாவென் றும் உறுப்பினை இத்துணைப்பகுதியின் வருமென வகுத்து வருஞ் செய்யுள்பற்றி விரிவுகூறுகின்றது.

இ-ள்.

ஒத்தாழிசைக்கலியும், கலிவெண்பாவும், கொச்சகக்கலியும், உறழ் கலியுமெனக் கலி

நான்காகுறூபமும். ௭-ரூ.

ஒத்தாழிசையென்றுமுறைப்பட்டவையது
ஒத்தாழிசைச்செய்யுள். அது
ஒத் தாழிசையென வினை த்தெ
காலையாம். [illegible]ழிசையென்ற
ன [illegible] ட்டளைக்கலிக்குத் தரவு
மிகத்தாள்ளா தவை [illegible] தாழிசை
யகளிற் று ழுப்பட்டிவருதலிற்
பெற்றபெயர் .

இக்கணம்வருமா[illegible]
கட்டளைக்கலிப்பா. இப்பெயர
பன்மையாற்பெற்றபெயர். இனி

ஒழிக்கவுரைப்பிற் குறிகை : இ

கக்கலிற் றலைமையாக் கொளத்

தலைப்பெருமாம். இனிச்

சீர்வகையானவருக்

கலிக்குத் தரவு மிகத்

தன்னிவரும்;

இதற்குத் தாழிசை யோசை

தாழம்பட்டேவருதலும்,

இருபாஸ்ர ய

கேரிற்றியற்சீர்வருதலுங்

கொள்க. எனவே

கொச்சகத்திற்காயிற்

அழிமைசக்கீயே, விழைமாண்
காழகம் வீங்கக் கட்டிப்,
புனைமாண் மரீஇய வட்டு
தெரிகிலேயே" (கலி-எ) எனத்
தாழம்பட்டவோசையின்றி
வரும். இனிக்
கலிவெண்பாட்டுக்
கலியாகியவெண்பாட்டு; இது
மூன்மொழி நிலையல்.
கொச்சகம் உ
ருப்பினாற்பெற்றபெயர்.
உறழ்கலி பொருளினாற்பெற்ற

டு பர். தம்பி

னுத்துவருதலானும்

சிறப்புடைமையானும்; ஒத்தாழிசை

மூற் றிற்று.

றாற்றைம்பதுகலியுள்ளும்

ஒத்தாழிசைக்கலி

அறுபத்தெட்டு வந்தது.

எனவே இருவர்க்கும்

செய்யுள் செய்யப்பெறும்

வ-று. வ-து உரை

யாசிரியருரை.

* எ-து, கலிப்பா

பாகுபடுமாறுணர்......ர்று.

ஒத்தாழிசையும் கலிவெண்

பாட்டும் கொச்சகமும் உ

றழ்கலியுமென

நான்குவகைப்படுங் கலிப்பா

எ-று.

அவையாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்

* இருவயி னொத்து

மொவ்வா வியல் | விறுக்,

தெரிநிலை மசகர்.சொரடு மாந்த

ரிடைகளுக், கலப்பேடு

ராயிறு டைமக் ...

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இதற்குங்

கொச்சகத்திற்கு யிடையே

கலிவெண்பாக் கூறீற்று.

அதுவும் இவை

போல

வுறுப்புக்களுடைத்தாயும்வருமென்றற்கு.

தாவும்போக்குஞ் சிறுபான்மை

யன் றியும்வருதலிற்

கொச்சக

மதன்பின்னதாயிற்று.

அடக்கியலின் றியும், அடி

மிமிர்க்கும்,

ஒழுகிசையின் றியும்வருதலின்

அதன்பின்னது

உறழ்கலியாயிற்று.

பரிபாடலுங்

கலியாகாவோவெனின்,

கலியும் பரிபாடலுமென

வேறாக இரண்டு

தொகை வழங்குதலானும்,
உருப்பின் வேறுபாட்டானும்
வேறென்றனர். ()

கஈஉக. ஒத்தா
ழிசைக்கலி யிருவகைத்
தாகும்.*

இது முறையே
ஒத்தாழிசைப்பகுதி
கூறுகின்றது.

† இ-ள்.

(௧௧) ௧௨. இடைநிலைப்
பாட்டே தரவுபோக்
கடையென
நடையின்
ஒழுகு மொன்றனை
மொழிப.‡

இது மேற்கூறிய ஒத்தாழிசையிரண்டினுள் ஒன்று தாழிசையுந் தரவுந்

சுரிதகமும் தனிச்சொல்லும்
என நான்குறுப்பாகப்
பயின்றுவருமென்றுகூறு
வர்புலவர். எ-று.

அவ்வாறுபயின்றுவருமெனவே
இத்துணை யேயன்றி யொன்றும்
பயிலாதுவரு மென்பதாம்.
செய்யுளிடையேயிற்றலொடும்,
சீர்புப்பட்டவோசையைச்சிதை:
வருவனவுங்கொடற்குக்
காரணஞ்செய்யன் றறி
பொதுவாக

இடைநிலையென்றார்,
அவைதாமே
பாட்டாயும்வருதலும்,
அவ்வணம் வருங்கா
லொன்றும் பலவுமாயுய்

இணை மரபின்றி வ்வாத்
தோன்றிப் பொலிவொடு
புணர்ந்த பொருட்டிற முடை
ய.......ப் படுமேன்
காட்சித்தாகும்." என்று
அகத்தியனரோதுதலித்.........

வகைப்பொருளென

வழங்கப்படும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

* எ-று,

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாப்

பாகுபடுமாறுணர். . . . . . . ற்று.

ஒத்தாழிசை கலிப்பா

இரண்டுவகைப்படும் எ-று.

அவை முன் னர்க்காட்டிதும்.

எ-து உரையாசிரியருரை.

† இச்சூத்திரவுரை

இடைத்த எங்களி லில்லை

‡ எ-று,

இடைநிலைப்பாட்டில்

பாகுபடுமாறுணர்......ற்று.

தாழிசையும் தா வும் சுரிதகமும்

அடைநிலைக்கிளவியுமெனை

நான்குறுப்பினை யுடைத்து

ஒத்தா ழிசைக்கலி ‥-று.

இவை முறையேல்,

காவு தாழிசை கலிச்சொல்
கரிதகவெனைக் கிடக்கை
மூன்றடியாலேனகடுஞ்சு,
தாழிசையை
மூற்கடியவுகுறைல்
இப்பாவிற்கு ஒத்தாழிசை
நச்சினார்க்கினியருரை.
[illegible]

அருகவுங்கோடற்குப்
பாட்டெட ன்றார் . இதனைஞ்
ஞ ரவிற்குமூற்கடினுளர் ஒத்தா

நிசைக்கலியென இதனுற் பெயர்பெறுதலின். இவ்வேறுபட்ட உதாரணங்கள் மேற்காட்டுதும். முகத்துத்தரப்படுதலிற் றரவு; உடம்புத்தலையும் வேறுபாடாக வழங்கும்வகையான் உடம்பிற்குக் கழுத்துப்போல இது முன்னிற்றலின் எருத்தென்று பெயர்கூறப்பட. போக்கிற்கிலக்கணம் மேற்கூறுதும். முன்னும் பின்னும் நிறவுறுப்புக்களை யடைபயிற்றலின் அலைட்டிலை. அது தனிநின்றுஞ் சேராகலிற் றனிச்சொல் எனவும்படும்.

எனவே கரவு, காழிசை,
தனிச்சொல், சுரிதகம்
என்னும் முறைமையொருதன்
மரபாம். இருபான்மை
தனிச்சொலின்றியும்வருதலிற்
றனிச்சொல்லை
யிற்பிற்கூறினர்.
(கஙஉ)

தநரு. கரவே தாழு
நாலடி யிழிபா
1 யாறி ரண்டேபர்

பேறமையும் பெறுமே.*

இதாவிற்கு

அளவுகூறுகின்றது.

இ-ள். மூற்கூறிய

தாவிற்கு அளவுதான்

நாண்கடிமுதலாகப்

பன்னிரண் டடிகாறும்

வரப்பெறும். எ-று.

எனவே

ஒன்பதுசீலம்பெற்றதாம்.

உம்மையாற் சிறுபான்மை

பன்னி

ரண்டடியி ஸையராவுப்பெறும்,

அதி "கீரார் செய்யி

னெய்தலொடு கீடிய, கோத

[illegible] பொலிப்ப வொடு, மோரை மகளி
[illegible], [illegible] குயர்மர

மேதி, பாலசிக்கர [illegible]

[illegible]

[illegible] பனைமேற்

பல்குரல்

பிற்பு, முயக்க [illegible]

பெருங்கல் ஆரன்,

புதுமலர்ப் புணர்தல்

வெய்ய

னுயின், வருதலை [illegible] [illegible] [illegible] றுநோவன் ரேழு நோவாய் நீயென, வெற்யார்த் துறவோய் [illegible] னினித் [illegible] தற்றென" (கலி-எ௫) இது பதின்மூன்றடி

யான் அடக்கு

(௯௬௯)

சிறந்ததாக மூற்கூறினர். மூற்கூறியவழியும் இடைநிலைப்பாட்டெனக் கூறுத லின், மூன்றுறத் தரவென்றவாறும். இடைநிலைப்பாட்டெனினுந் தாழிசையெனி னும் ஒக்கும். போக்கெனினும் சுரிதகமெனினும் அராகமெனினும் ஒக்கும். அடையெனினும் தனிச்சொல்லெனினும் ஒக்கும். தனிச்சொல்லைப் பின்னென் னியாசிரியரால் [illegible] தனிச்சொல் [illegible] வரவும்பெறுமென்றுகொள்க.

ஏ-று உரையாசிரியருமா.

* ஏ-று, தரவிற்கு

அடியளவையுணர் ....

ற்று. தரவு நாலடியிழிபாகப்

பன்னிரண்டும் புயர்வாக

விடைவருமட்டு,

எல்லாவற்றானும்

வரப்பெறுமென்று

கொள்க. எ-று.

உரையாசிரியருரை.

---

1 "ஆதிரையை யெப்ப

நெறியும் படுமே" எனவும்

பிரதிபேதமுண்டு. 2

கொள்பவர் என்றும் பாடம்.

௬௬௪. இடைநிலைப்

பாட்டே

தரவகப் பட்ட

மரபின தென்ப.*

இதுவுமது.

இ-ள். தாழிசையாவது

தரவிற்சுருங்கின

முறைமையினையுடையது. எ-று.

அகப்படுதலென்பது அகம், புறமென் றிருகூறுசெய்தவழி முற்கூற்றினுடம்படுதல். முன் காலமுன்னும். எனவே ஆறடிமுதல் இரண்டடிகாறும் வரப்பெறுமென்றுகொள்க. மரபின் என்றதனான் நான்கடித்தரவிற்கு நான்கடித் தாழிசைவருதலுங் கொள்க. இவற்றிற்குதாரணம் மேற்காட்டுதும். இதனானே பன்னீரடியிகந்த "நீரார் செறுவின்" (கலி-எரு) என்ற தரவிற்கும் "எல்லி வருதி யெவன்குறித் தனையெனச், சொல்லா திருப்பே னாயி னொல்லென, விரியுளைக் கலிமான் றேரொடு வந்த, விருந்தெதிர் கோடலின் மறைப்ப லென்றும்" (கலி-எரு) எனத் தரவகப்பட்ட தாழிசை வருதல்கொள்க. (கசுச)

கசுரு. அடைநிலைக்

கிளவி தாழிசைப் பின்னர்

நடைநவின்

றொழுகு மாங்கென் கிளவி.

இது கலிச்சொற்

கிடங்க றுகின் றது.

௩-ம். ஆங்கென் று
மசைச்சொல்லாய்
அசைநிலையாகியசொல் தாழிசை
யின்பின்னே பயின்றுவரும்.

௭-று.
ஆங்கென் றுமசைச்சொல்
பயிலுமெனவே அல்லாதன
நடைகளிலாதன
பொருள்பெறவருதல்
பெற்றும். ஆங்கென
வழுஉருபா யிடப்பொருளுணர்த்

இற்றேல் யாண்டும்
பொருளுணர்த்தல்வேண்டும்.
அங்ஙனம் இல்லாமையின்
அசைநிலையாயிற்று.
உதாரணம் மேற்காட்டுதும்.
(கஅ)

---

* எ-து, தாழிசைக்கு
அடியாமாறுணர்... . ...ற்று.
தாழிசைக்கு அடி தரவிற்
சுருங்கிவரும் எ-று.
"தரவகப்பட்ட மரபின"
என்றதனால் அதற்கோதப்பட்ட

நான்கடியின்

மிகாதென்பதூஉம்,

மூன்றடியானும்

இரண்டடியானும் வரப்பெறு

மென்பதூஉங் கொள்க. வருகின்ற சூத்திரத்துள் "ஒத்த மூன்றாகு மொத் தாழிசை" எனக்கூறுதலானும், இப்பண்மையினை ஒத்தாழிசைக்கலியெனக் கூறுதலானும், தாழிசை ஒருபொருண்மேல்மூன்றடுக்கிவருமென்றுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தனிச்சொல்லாமாறுணர்...ற்று. அடைநிலைக்கிளவியாகிய தனிச் சொல் தாழிசைப்பின்னர் நடக்கலைப் பயின்றுவருமெனச் சொல்லுவர்.

ஆங்கு - அசை. தாழிசைப்பின்னர்நடக்கலைப்பயின்றுவருமெனவே, தாழிசைமுன்னர்வருதல் சிறுபான்மையென்றுகொள்க. எ-து உரையாசிரிய ருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கூளை

௫௯. போக்கியல்

வகையே வைப்பெனப்

படுமே.[8]

இஃது ஒழிந்த சுரிதகம்

உணர்த்திற்று.

இ-ள்.

போக்கினை இலக்கணப்பகுதியைப்

வைப்பென் றுட. றப்படும்.

எ-று. ன்றது போக்குதலும்

வைத்தலுமென் றும்

இரண்டிலக்கணமுமுடைத்து.

ர-றி. செய்யுள்

பிறிதொன்றினையவாவாமற்
கடைபோகச்செய்தலிற்
பாக்களையும், முற்கூறிய
தரவு தாழிசைகளிற்
பொருள்களைக்கொண்டு
தொகுத்துவைத்தலின்
வைப்பெனவும்படும். எ-று.
இதனை அடக்கியலென்றும்,
வாரமென்று மேற்கூறுவார்;
ஆன ... ப்பொருள்களுமுண
ர்க. ()

நரு. தரவிய லொத்து

மாதனைகட் படுமே

புணைரக்கி ரிறுதி

நிலையுணைரத் தின்றோ.*

இவைந்

சரிதகக்கெ தல்லைகடூ ழின்றது!.

மூ-ன். இறுபான்மை

தயைகூலே டாத்துய, ஐ

ம்மைமயான் எதிவும வருமாயினும்

பெருமபான்மை

தாவின்பாகம்பெறுதலை

யிலக்கணமாக

வுடைத்தாய்வரும்.

அன்னம்வருமிடத்துப் பெரும்பான்மையும் இடைநிலைப்பாட்டின்பொருளை முடிவுகொட்டுமேயமைந்திருக்கும். எ-று.

---

* எ-று, சார்த்தசபையாறு ளின் . . . றூ. சார்த்தமெய்பது வைப்பெனவும் படும். அது தரமேவாமெடாத்து [illegible] லிருந்தியும், அசனிர் குறைநக்தவளவிற் [illegible] றியும் குறநக்கிர்க்தபாட்டின் இய

இனிமையுரைத்தலென்றவாறு.

தரவியலொ த்தலாவது
சிறுமை நான்கடி. பெருமை
பன்னிரண்டடியாகி வருதல்.
அதனைக்கப்பதித்தலாவது சிறுமை
மூன்றடியாலும் இரண்டடி
யாலும் வருதல். இச்சூ
த்தி ர ங்கோ ரினமு
றையானேவருமென்று
கொள்க. மேல் தன்ன
லோசைத்தாழி உடைமுதலொ
கிய வெண்பாவுரிச் சீர்மிக்கு,

சுரிதகம், ஆசிரியத்தானாதல்
வெண்பாவானாதல்
வருமெனவுங் கூறிய விலக்கண
ங்களு மமைந்துகொள்க. உதா
— "பாடின்றிப் பசந்தகண்
பைதல் பனிமல்க, வாடுபு வன
ப்போடி வ ண ங்கிறை
வளையூர, வாடெழி லழிவஞ்சா
தகன்றவர் திறத்தினி,
நாடுங்கா னினைப்பதொன்
றுடையேன் மன் னெனவுந்தான்"
இது ... ஏ ண்கவு த் தாலு.
"சொன்னலஞ் சொலைவிலி யாங்

தாயருழப்பத் துறந்துளார்,
துன்னிக் காதலர் துறந்தேகு
மாரிடைக், கண்டிலைச
யுருப்பெறக் கனைவெயி
லிதழெறன,
லின்னிசை யெழிலியை
யிசக்கவு மிலையவேதா; புனையிழா
ரீங்குநாம் புறப்பொருள்
வெஃகுமுன், முனையென் ஞர்
காதலர் முன்னி ய
வாற்றிடைச், சினைவாடச்
சினைக்குநின் சினைந்தனிர்
றேனைக், கனைகதிர்க்

கலிவைக் சாரூற

ல்லைவதோ; ஒளியிழா

ய்ங்குநாக் பார்க சப் லெப

ருள்வழி ன் ; ன ளிசொ ர் இ

காதல் ரகன் ரேகு மாரிலை

சுச்சு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இயலென்றதனாற் றாழிசைப்பொருள் கொண்டு முடியவாற் பெறுமென்று
கொள்க. சிறுமைக் கெல்லை கூறுமாயின் ஆசிரியத்திற்குக் கூறிய மூன்
றடியே சிறுமையாம். அகப்பரிவெனவே தாழிசைப் பாவகையெல்லாம் ஈரடியே
உயர்வில் சிறுமையெல்லையென்பதூஉம். இழிபிற் கெல்லை கூறுமாயிற் பன்னி
ரடித் தாழிசையினும் மூன்றடியான் வருமென்பதூஉம், அடிவரையிறந்த
தாழிற்கு வெவ்வாறேவருமென்பதூஉம் கொள்க. வெள்ளைக்கலித்தத்திற்கும்

இஃதொக்கும். ஒத்து மென்றதனால் ஆசிரியம் மண்டிலமாயவருதலுங் கொள்க. இறுதி யென்றது இடைநிலைப்பாட்டை. உ-ம். தாவு பிகந்துள்ளா மற் றாழிசை தாழம்பட்டவந்த கட்டளைக்கலி வந்துழிக்காண்க. "வலிமுன் பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற், சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பிதைய, ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங், கொள்ளும் பொருளி ராயினும் வம்பலர், துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற், புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை, வெள்வேல் வலத்திற் பொருடால் வேட்கையி, னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தனென் வெண்டோழி: காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை, போழ்திடைப் படாஅமை முயங்கியு மமையாரென், றாழ் கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர், சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும்; முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்துறழ் தீநீரைக், கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென், ஒள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ, ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்; தண்ணெழிலின் மாணைமக் கலங் கணி யாகர்தங், கண்ணுறு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென், ஒண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவ, ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்; ஆங்கு, அழிபெரு கல்லலென் னுடைத்தென வெண்டோழி, வழிவொழி கலங்கிய வெவ்வத்த னொருகாலிர், பொழுதிடைப் படாஅப்பின் வாழ்வாளோ,

---

முளியரிண் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் தேவெனை, வளிதருஞ் செல்வனை வாழ்த்தவு மிளையவதோ;" இவை தாழிசை. 'எனவாங்கு' தனிச்சொல். "செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வார்மாட் டிலையன, வெய்யவத்திற் றிறனேக்கித் தெருமா றேமொழி, வறனேடின் வையத்து வான்றரும் கற்பினே, ணிறனேடிப் பசப்பூர்த லுண்டெனை, வறனேடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே" (கலி கரு-வதுபாலை) இது சுரிதகம். இது நாற்கடித் தாவும் நான்கடியான் மூன்று தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் ஐந்தடிச்சுரிதகமும் வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா வென்ப; இதனை வேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பாவென்ப. "வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய வொழுக்கத்தா, னல்லாற்றி னுயிர்காத்து நடுக்கறத் தான்செய்ய, தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்பத் துறக்கம்வேட் டெழுந்தாப்போற், பல்கதிர் ஞாயிறு பகலாற்றி மலைசேர, வானூது சுலுழ்கொண்ட வுலகத்து மற்றவ, னோனையா னளிப்பான்போ லிகலிருண் மதிசீப்பக், குடைநிழ லாண்டோர்க்கு மாலிய வருவார்க்கு,

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலிக

வொழுகினாட் பெருமானின்
பொருட்பிணிச் செலவோ"
(கலி-௮) இது ரீகவுங்
துன்னிவந்த பெட்டுமுக்கு
கவுக் காரும்பட்ட
கோனைப்பெற்றாக்
காவலர்ப்பட்ட
முரபினை தாதிய காலர்

கடிந்தாய் புரிசை மூன்றும்

ஆக்கினை ஞற்று

மலைச்சிலைத் தனிக்

சொல்லுற்றுக் கூ

நவின்ற பாசுகட்பெற்று

ஈசன்கடிமயில் முந்திலையுமா

த்த சுரிதகமும்

பெற்றுத் தாவினுக்

தாபுரிசையிலு

கேசரி நரிபற்சிகுப்பெற்றுவந்த

ஒத்தா

ழிவைக்கல். பேசீற்றியற்சிர் கட்டளைக்குலாாமையுணர்க.
ரடித்தாய முதல்வற்கு முதுமறைப், பாலன்ன மேனியா

“ஞாலமெண்

ணணிபெறத்

தைஇய, நீலநீ

ருடையோலத்

தலைபெற்ற வெண்டிரை,

வாலெக்கர் வாய்

நமூம் வெயங்குநீர்த்

தண்சேர்ப்ப; உலால

லெபிக்காற்ற வள்ளாய்நீ

துறக்கலிற்,

டருக்கன் னெவ்வமோ

லெபண்ணையு

மறைத்தான்மற், காரிகை
பெற்றதன்

விண்வாடக்

கரும்பாங்கே, ரால
ணிகொண்ட பிறைநுத
லல்லாக்கால்;

இணைபில்லு வளர்நுற்ற
வெய்யாயிக் கூறுந்தலிற்,
புணையில்லா வெவ்வகோ

பன்னையு மறைத்தான்
மற்ற, ஆணையாருட் ட
கைபெற்ற தொன்னல

பழுக்குங் கனிகளைப் பிடுங்
த்து வனங்களைப் பலன்கொடு வா
ல்லாதக்கால்; இன்றிவ்வு
ரவர் தூற்ற வெய்யாயங்
குறத்தல், னின்றுக்ண்
வெளவ்வகோ வெயன்னையு
மறைந்தாலேமன்,
வென்றவெ ஹுதிமெயக்கும
விறவை னிழுக்கூங், ஸின்றுங்
ருசக்கஒூழு லெகலெட்டெமருக்க
னைலைரக்கால்; அதைல்,
பிரிவில்லாய் போவங்

தெய்வத்திற் றெளிந்தவென

ல், எப்பொருள் தரு [illegible] னிந்தவ ள!

ரல்லால் பெயர்தரப்,

புரியுந்தா [illegible]

கடைவழி [illegible] வீழ்ந்தனடா

வியன் பார்ப விழைய கவின்

புகலீய" (கலி- [illegible])

[illegible] பாலை [illegible] பாலிய

நாக்கடித்தா [illegible] றந்து மா

பென்று [illegible] தாம்புனை அளவொத்து
வந்து, கடைக்கொண்டு பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும்பெற்றுத் தாவிய

வொத்து இறுதி [illegible]

[illegible] பெற்ற வெ

ர ந்தர புரிசைக்கலிப்பா.

“பாஅ லெக்கு விசயிப் பினை
ந்தவன் மார்னை, பாஅய்
யானைவெயாடு மறவர்
மயங்கிநர், தாறுநர் பட்ட... வர்
ழு மயம் குருஞ்சா, யிறந்து
நீர் செய்யும் பொருளி

[illegible]

மீனைடின்று காலம்பிபா
லிழுந்தந்த மருணை மாவை;
மாவைக், தாவழுக் தாறங்

தாரை நினைத்தலிற் கயம்
பூத்த, போதுபோற்
குவித்தவெண் ணெழிலை
மென்றுவர, யாயிழைற்
வண்டார்ப்பச் சினை
ப்பூப்போற்
றினவிட்டு, காத
லர்ப் புணர்ந்தவர் கா
ரிகை கழுகலாய்; மாரிடாகீ,
லைதயெனைக் கோவலர்
தனிக்குழ லிசைகேட்டுப்,
பையியன்ற நெஞ்சத்தேம்

பக்கம்பா ராட்டுவாய்,
செவ்வழியாழ் காம்பன்னை
இளவியார் பாராட்டும், பொ
ய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட்
புதுநலங் கடிகல்லாய்; மா
லைநீ, தயைதபிக்க
தாழ்இனைப் பதிசேர்ந்
து :
புன்மாப்பப், பனைகடீக்க
நெஞ்சத்தேகும் பக்கம்பா
ராட்டுவாய், தகைபீக்க
புணர்ச்சியார் காழ்கொடி

முல்லை, முனைகமுகக்
திறந்தன்ன முறுவலுங்
கடிகல்லாய்;" தாழ்ந்தை.
'ஆங்க' தணிக்கொசாம். "
மாலையு மலரு கோளு
திருப்புயில், [illegible]
[illegible]
[illegible] கேடு [illegible], [illegible]

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ஒரும் யாழுமக்குச்,

சிறந்தன யாத லறிந்தனி
ராயி, னீ னிரு முந்நீர் வளிகலன்
வெளவலி, னன் வினைக்
கழிந்தோர் போ ற
லல்லைதக், கேள்பெருந்
தகை
யோ டவன்பல
மொழிகுவ, னனுங் கோ
ண் மீன் றகைத் தருந்
தகையே;
கல்லெனக் கவின்பெற்ற
விழவாற்றுப் படுத்தபின்,

புல்லென்ற களம்போ

லப் புலம்புகொண்

டமைவாரோ; ஆல் பவர்

கலக்குற வலைபெற்ற

நாரைபோற்,

பாழ்பட்ட முகத்தோடு

பைதல்கொண்

டமைவாரோ; இரா

வைகலுட்

டாமரைப் பொய்கையுள்,

நீர்நீத்த மலர்போல

நீப்பின் வாழ்வாரோ; என

வாங்கு, பொய்க்கல்கல்
புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்,
டெங்ஙானோ கெடுத்

தகாய்நீ செல்வ,
தக்காள்கொண் டிறக்குமிவ
ளரும்பெற லுயிரோ” (கலி-௨)

இது
சிறுமைக்கெல்லைகூறிய
ஈரடித்தாழிசையும்,
ஆசிரியத்திற்குக்கூறிய

சிறுமையான்வந்த
மூன்றடிச்சுரிதகமும்

பெற்றது. "இமயவில்
வாங்கிய
வீர்ஞ்சடை யந்தண,
னுமையமர்ந் துயர்மலை
யிருந்தன னாக, வையிரு தலையி
னரக்கர் கோமான்,
றொடிபொலி தடக்கையிற்
கீழ்புகுத் தம்மலை, யெடுக்கல்
செல்லா துழப்பவன்
போல, வுறுபுலி
யுருவேய்ப்பப் பூத்த
வேங்கையைக்,

கருவுகொண்

டதன்முதற் குத்திய

மதயானை, கீழிரு விடாக்கு

சிலம்பக்

கூடியத்தன், கோடுபுய்க்

கல்லா து ழக்கு

நாடகேள் "(கலி-கூஅ) என்ற

விதன்

உள்ளுறையுவமத்தாற்

றலைவி விழுமங்கூறியதனையு

முடன்கொண்டு, கூரித

த்தா "நின்னுறு விழுமங்

கூறக் கேட்டு, வருமே
தோழி நன்மலை நாடன்,
வேங்கை விரிவிட
நோக்கி, வீங்கிறைப் பணை
த்தோள் வரைந்தனன் கொ
. • ளற்கே" (கலி-கூ அ)
எனக் கூறு தலின்
இஃலென்ற இலேசாற்
-றாவின்
பொ ருள்கொண்டி
ற்றுகரிதகம்வந்தது. "பாடி
ன்றிப் பசந்தகண் பைதல்

பணிமல்க, வாடுபு
வளைப்போடி வணங்கிறை
வளையூர, வாடெழி லெழில்வஞ்சா
துகன்றவர் திறத்தினி,
நாடுங்கா னினைப்பதொன்
றுடையேன்மன் னது
வுந்தான்" (கலி-கக) எ
ன்று தான்கடிந்தாவிற்குச்
"செய்பொருட் சிறப்
பெண்ணிச்
செல்வார்மாட் டினையன,
தெய்வத்துத் திறநோக்கித்

மூன்றி னுள்ளை மூன்று
வந்தே " (கலி, க-வது
செய்தல்-1) சுரிதகம். இது

தாழிசைதோறுந்
தனிச்சொற்பெற்றுவந்த
நேரிசையொத்தாழிசைக்

கலிப்பா. "வயக்குறு
மண்டிலம்" என்னுங்
கலிப்பாவில், தரவு
பன்னிரண்

டடியாய்வந்தது.

"இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா" என்னுங் கலியுள்

இரண்டடியாற் றாழிசை வந்தன:

"உண்கடண் வழிமொழிந்து" என்னுங்

கலிப்பாவில், தாழிசை மூன்றடியான் வந்தது.

ஆறறியந்தணர் என்பதும்

கடவுட்பாட்டு-இதனை மூன்றடிச்சுரிதகம் வந்தது.

இனி எனையடிகளான்

வருந் தரவுந்

தாழிசையுஞ் சுரிதகமுங்

கலித்தொகையுட்

கண்டுகொள்க.

ஸ - றி

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

தருக

றேமொழி, வரனேடின்

வையத்து வான்றருங்

கற்பினை, ணிறனேடைப்

பசப்

பூர்த லுண்டென, வறனேடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே” (கலி-கசு) எனச் சுரிதகம் ஐந்தடியான்மிக்குவந்தது. இது ஒத்தும் என்ற வும்மை

யூற் கொண்டது. “அரிதே

தோழிநா ணிறுப்பாமென்

றுணர்தல், பெரிதே

காமமென் னுயிர்தவச்

சிறிதே, பலவே யாமம்

பையுளு முடைய, சிலவே

யம்மோ டுசாவு மன்றி,

யழலவிர் மயங்கிழை

யொல்லிப்ப வுலமந், தெழி

வெஞ்சு மயிலி னடுங்கிச்
சேக்கையு, ளாழுவா
ளென்றவர் நக்கதன்
பயனே; மெல்லிய நெஞ்சு
பையுள் கூறத் தகுஞ், சொ
ல்லின் றெனைத்தலைமை யல்ல
தவர் தம்மை, வல்லவன்
கூறிய வாக்கமே
கவினை, வில்லின்
னெய்தலோ விலர்மெ
ன்மையிழை, வில்லின்றுங்
கடிகவர் சொல்லினுட்

பிறந்தநோய்; நகைமுதலாக

நட்பினுளெழுந்த,

தகைமையி னலிந்த லல்ல

தவர்நம்மை வகைமையி

னெழுந்த தொன்முரண் மு

தலாம்,பகைமையி

னலிதலோ விலர்ம

ழையிழை, பகைமையிற்

கடிதவர் தகைமையி

னலியுநோய்; நீயல

னென்றென்னை யடன் பிணிற்

பிணிக்குநஞ், சாயலிற்

கடுத லில்ல ரவர்நம்மைப்,
பாயிரு ணீக்கு நோய்தபு
நெடுஞ்சுடர், நீயிறை
கடுவதோ விலர்ம ரையிழை,
நீயினுங் கடிக
வர் சாயலிற் கண வுநோய்;
ஆங்க, அன்னர் காதல ராக
வவர்நமக், கின்னுயிர்
போத்தரு மருத்துவ
ராயின், யாங்கா வுதவிகொ
ளோரழி யெனப தாஉந்,
காக்குதல் வலித்தன் ருழி,

சிக்கரி அர்ந்தன் தலைகுரு

டிய லேலோ” (கலி–கக.௧)

இடை

இடைநிலைப்பாட்டுடன் றாத்தைற்

தொடுக்கப்பட்டசெய்யுளின் இடைவந்த

இடை–

நிலைப்பாட்

டைந்தடியான் வந்தது.

ஆறடியான் வருவன்

வந்தவழிக்காண்க.

“இன்னாிச் சிலம்பிற்

சின்மொழி செய்பந்து,

ன்னெறி யொரீஇய நடவா

லல்கு, லூண்வரி வாட

வாராது விடுவாய்,

தன்னனக் குறுவ

தகரஅய்!

ரான்" (கலி-கஉ.ரு) இதுவுந் தாழிசையல்லாவிடை

டனிலைப்பாட்டு.

"காணமை

பிருன்பரப்பிக் கையற்ற

கங்குலான், மாணனோய்

செய்தான்கட் சென்றாய்

மற் றவனை நீ, காணவும்

டெற்ருயோ காறையோ

மடநெஞ்சே" (கலி-௪௨௯)

இது தாழிசையெனவும்,

இடைநிலைப்பாட்டெனவும்படும்.

இடைநிலைப்

பாட்டாய்த்

தனியேவருவன

கொச்சகமென்றுணர்க.

வெள்ளைச்சுரிதகத்

தான்முடிவனவும்

வந்துழிக்காண்க.

புணரிசொன்றதைற்

சூழிசைப்பொரு
னையன்றி அவற்றோடு
பொருந்தியற்பொருளுங்கொண்டு
புடைபடாதவரு
வனவுங் கொள்க. அது
“ஆசிறு நிலையிலோரைப்
பொருளாயு நச்சுபவேனோ”
(கலி-அ) என
முடித்தலின் “கச்சல்
கடாது பெருமலிச்செல,
வொழிதல்
வேண்டுவல் சூழிற்

பரிபின் று" (ஷை.)
எனத் தாபிசைப்பொருளைக்கொண்டு

பின்பு "மன்னவன்
புறந்தர வருவிருந் தோம்பி,
நன்னகர் விழையக் கூடி,
னின்னுதல் வியன்மார்பு
வருமனும் பொருளே"
(ஷை.) எனப் போக்கியற்
பொருளையுங் கொண்டு
தற்தா. பிறவுமன்ன.
(கஅ-எ)

1 புரைபடாது; வனையும்; பிறிதொடு கூறுண்டு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௧௩௮. ஏனை யொன்றே,

தேவர்ப் பராஅய

முன்னிலைக் கண்ணே.*

இஃது ஒழிந்த

ஒத்தாழிசை கூறுகின்றது.

இ-ள். ஒழிந்த

தொழிலை

முன் வினையுடையாக்

கிவரைப்பா

லம்பொருண்மைத்து.

எ-று.

எனவே இது

அகவிலைச்செய்தோனாகுமெனப்படுதலு

ம், முன்னைய தகவிலைச்

செய்யுளாமெனப்படுதலும்

பெறுதும்.

முன்னிலைச்சொல்வருமெனவே
மூன்
நாற்பாவிற்குமுரித்தென்ற
வாழ்த்தியல் நான்குகலிக்கு
மெய்திற்றேனும்
அவை
தேவபாணியாகாவாயிற்று.
அங்ஙனைம்பாவினும்
படர்க்கையாயவழிப்
புறநிலைவாழ்த்தேயாம்.
பாட்டுடைத்தலைவனைக்கூட்டிக்கூறினு
மென்பது

பெறுதும்; எனவே

பாட்டுடைத் தலைவனைக் கூட்டிஞர்;

கூட்டா விடிஞர்

தேவர்ப்பாயிற்றேயாம்; முன்னிலையென்பதுபெற்றும். கலிப்பாப்

புலனெறி

வழக்கஞ் செயன் றிச்

சிறுபா ன் மை

கட்டுப்பா அயபொருளாலும்வருமென்றற்

கிதனைப் பிற்கூறினர்.

தெய்வத் தானை நின்னை

யான் காப்பேனெனக்கூறும்

உலகவழக்கமாகாதென்றுணர்க.

(கூஅ) கூகூக. அதுவே,

வ ண்ணக ெ ம

(நூல்: 17 வெண்பாவி த

யாகத் தே.+

இஃது

எனையொன்றென் றபெயர்த் தாழிசை, வண்ணகவொத் தாழிசை

யெனவும், ஒருபோகெனவு

யிரண்டாம். வி-ரு.

இதன்பயன் இவற்றுள் ஒருபோகு ஒத்தாழிசையெனப் பெயர்கூறப் பெறுதென்பதாம். அது அகநிலையொத்தாழிசையை முற்கூறிப் பின் சிறு பான்மைதோன்ற எனையொன்றெனவுங்கூறிப் பின்னரு முற்கூறியவொத்

தாழிசையைச்சேர

வண்ணகத்தைவைத்துப்

பின் ஒருபோகென வேறுபட வைத்ததனானும், அதனிலைக்கணங்கூறுகின்ற "ஒருக்கே கொச்சகம்" (செய். ௧௫௩) என்னுஞ் சூத்திரத்தாந் தாழிசையுறுப்புப்பெறுமெனக்கூறுமையானு முணர்க. இக்காலத்தார் ஒருபோகினையும் ஒத்தாழிசையென்னுந் தாழிசை செய்துகாட்டுவர்; அது தொல்காப்பியனார் கருத்தன்மையுணர்க. (௧௩௯)

* எ-து, சொல்லாதொழிந்த வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவுணர்த்......ற்று.

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா மூன்

னிலையிடத்துத் தேவ

ரப்பரவும் பொருண் மைத்து

எ-று. எ-து உ

ரையாசிரியருரை.

† எ-து,

மேற்சொல்லப்பட்ட

மூன்னிலைப்பாவக்

ஆமாறுணர்...ற்று.

தேவரிடத்து

முன்னிலைப்பாவலொதியமூரான்

வண்ணகமெனவும் ஒருபோ
கெனவும் இருவகைப்படும்
எ-று. எ-டு
உரையாசிரியருரை,
நச்சினார்க்கினியருரை.
சுருக்க.

௧௪௦. வண்ணகந்
தானே,
தரவே தாழிசை
எண்ணே வாரமென்
றந்நால் வகையிற் றோன்று

மென்ப.*

இஃது முறையானே வண்ணகங் கூறுகின்றது.

இ-ள். வண்ணகவொத்தாழிசைதான் தரவுந் தாழிசையும் என்னு றுப்புஞ் சரிதகமுமென் றெண்ணிய நான்குமுற்றமையாற் றோன்றும். எ-று.

தனிச்சொல்லையும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. தரவினாற் றெய்வத்தை முன்னிலையாகக் கருதித் தாழிசையாற் றெய்வத்தை வண்ணித்துப்புகழ்ந்த லின் வண்ணகமாயிற்று. ஒழிந்தவுறுப்பான் வண்ணிப்பினும் அதற்குச் சிறந்தவுறுப் பிதுவேயாம்; எனவே அகநிலைச்செய்யுளுட் டாழிசை வண் ணித்துவாராவாயிற்று. என்னுறுப்பு மேற்கூறுப. உதாரணமு மேற்காட்டு

தம். அவ்வுறுப்பு நீர்த்திரைபோன் முறையே சுருங்கிவருதலி னதலை யம்போதரங்கவொத்தாழிசையென்றும், வண்ணகமென்றதனை அராகவுறுப் பாக்கி யவ்வுறுப்புடையது வண்ணகவொத்தாழிசையென்றுங் கூறுவாரு முளர். இது

பின்னுன்னோர்கூறிய நூற்கெல்லா முதனூலாதலின், தொல்காப்பியனுரைமாறுபடுதல் மரபன்றென்க.

(கசுய)

நூசுக. தரவே தாழிசை, நான்கு பாதம் மெட்டு மென்று நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும்.+

இஃது

வினையொன்றற்குக்

காலவெல்லைகூறுகின்றது.

இ-ள். நாவுநாளும்

நான்குமுதற் பன்னிர

ண்டடியீறாகவாராது;

தேவபாணிக்காயின்

எட்டும் ஆறும் நான்கு

மென்ற

சமனிலையைப்பற்றிய

மைத்தாய்வரும்.

எ-று.

இதனாற் றலையளவு, இடையளவு, கடையளவுகளாம். ஒழிந்தவுறுப் பிற்கு மிவைகொள்க. நேரடிபற்றியவென்றதற்கு அளவடியென்ப நீண்டுக் கூறவேண்டாமையிற் சமனிலையானன்றி வியனிலையான்வாராவென்பதே பொருளாயிற்று. (கசக)

---

* எ-து, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவாமா றுணர்......ற்று. வண்ணகவொத்தாழிசையாவது தரவும் தாழிசையும் எண்ணும் சுரிதகமும் என்றுசொல்லப்பட்ட நான்குறுப்பினையுடைத்து எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தரவிற்கு அடிவரையறையுணர்......ற்று. தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கு, தரவு அளவு நான்கும் ஆறும் வடியினால் வருமென்றவாறு.

வண்ணகவொத்

எட்டொடாயெ அள

ஈண்டு நேரடியென்றது கொச்சகத்தரவுபோலவாராமைக்கென்று கொள்க. சொல்லப்பட்டவடியினும் மூன்றடியே யிதற்குவருமென்றவாறு. எ-து உரையாசிரியருரை.

கஙச

கசஉ. ஒத்துமூன் றாகு மொத்தா ழிசையே.*

இது தாழிசைகூறுகின்றது.

இ-ள். பொருளும் அளவுந் தம்முளொத்து மூன்றாய்வருந் தேவபாணிக்கண்வருந் தாழிசை. எ-று.

இவை பொருளொக்குமெனவே அகவலொத்தாழிசைக்கண்வருந் தாழிசை பொருளொவ்வாதுவருதல் பெற்றும். உ-ம். "கல்லெனக் கவின்பெற்ற" (கலி-ரு) என்னுந்தாழிசையை இடப்பொருளோடு உவமைகூறி "ஒரீஇ

வைகலுள்* (௯) என்னுந்
தாழிசையை இடத்தியல்

பொருளோ வெண்மைகூ
றியவாறுணர்க.

(௧௪௨)

௧௪௩. நாவிற்
சுருங்கித் தோன்று
மென்ப.*

இது முன்னர்வந்த
வொத்தாழிசைபோற்
றாழிசை தரவோடொத்து

வாராவென

ஐயமகற்றியது.

இ-ள். எட்டும்

ஆறும் நான்குமென்ற

வண்ணத்தின்றொழிசையுஞ்

சமு

எழுத்தாவிற் சுருங்கித்

தோன்றும். எ-று.

வாளாதே

சுருங்குமென்றேனும்

தோன்றுமென்றதனாற்

தாவின்

பாதியாகிய நான்கடியு
மூன்றடியுமே தனக்குப்
பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்கு
மெல்லையென்றுகொள்க.
ஈரடியிரண்டுமெல்லைக்குத்தொடர்தலின்
நான்கடித்தா
வின்பாகமாகிய
ஈரடித்தாழிசைபாகமாகாதாயிற்று.
இங்ஙனங்கூறுங்கால் ஏழடி

பெருமையாகத் தாழிசைகோடல்வேண்டும். இதனும் கூறியநான்கடியாலு மூன்றடியாலுமன்றி ஐந்தடியாலு மிரண்டடியாலும்வாராதென்பதாயிற்று.

கசச. அடக்கியல்

வாரங் தரவோ

டொக்கும்.†

இது

சுரிதகத்தெல்லைகூறுகின்றது.

இ-ள்.

அடக்கியல்பிற்றாகிய

சுரிதகந் தரவோடொக்கும்.

எ-று.

முன்னர்ப் பல்வகையாற்புகழ்ந்த தெய்வத்தினை யொருபெயர்கொடுத்து அடக்கிநிற்றலின் அடக்கியலாயிற்று. தெய்வத்தையன்றி மக்களைப்புகழ்ந்த அடியும்வருதலின் வாரமாயிற்று. நிறுத்தமுறையானே எண்ணுறுப்புணர்த்தாது மயங்கக்கூறியவதனானே தனிச்சொல்வருங்கால் எண்ணிற்றுப்பின்னுஞ் சுரிதகத்தின்முன்னும் புணர்க்க. (கசச)

* எ-து, தாழிசையவ்வாறேயுணர்.......ற்று. இச்சூத்திரம், இறந்தது காத்ததென்றுகொள்க. தாழிசையும் தம்மு ளளவுமொத்து மூன்றுமிவரு மவை தாவிற் சுருங்கித்தோன்றுமென்றுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, சுரிதகமாமாறுணர்..... ற்று. அடக்கியலாகிய சுரிதகமும் தேவபாணிக்கண் வருதலின் எஞ்சியது கூறுகின்றது; ஆசிரியமும் வெண்பாவும் நேர்ந்ததெனக் கொள்க; அவ்வாறெல்லாம் பொருந்த விலக்கணத்த வென்றவாறு. எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

சுருக்கு

கசங. மூக்கறுமெருண்ட
பெருகிச் சுருங்கும
மெனமொழிப.*

இஃது

என்னுறுப்பாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், என்றைவது

முற்பட

ப்பெருகியவழிமுறையாற்

சுருங்கிவரப்

பெறும். எ-று.

தொடைபெயன்றதனென்

ஒழிந்தவன்களுங்

தொடைபெறுதலும் நோக்கா

ராயிற்று. முற்படவெனவே

பிற்படச் சில வருமென்பது

பெற்றும். பெருகி
யென்றதனை ஈரடியா
னிரண்டைடகாட்டி
வழிநூலைறுசுருங்கிவருமெனவே
ஈரடியிற்சுருங்கி யோரடியா
யும், ஓரடியிற்சுருங்கி
யிருசீராயும், இருசீரிற்
சுருங்கி யொருசீராயும்
ஒன்றற்கொன்று பாகமே
சுருங்குதல் கொள்க. “நாற்
சீரடிகொண்ட
தடியெனப்படும்”(செய்-௩௨
)என்றலின் அளவடியேகொள்க.

இருசீரான் வருவனை
இரண்டிணைந்து
அளவடியாதற்கேற்பத்
தொடை கொண்டு
அப்பாடலிற் றலையானும், ஒருசீ
ரான்வருவனவும்
நான்கிணைந்து அள
வடியாதற்கேற்பத்
தொடைகொண்டு அ
ப்பாடலிற் றலையானும்
அவையும் அள
டிக்கணடங்கிற்று. மன்
ஆக்கமாதலிற் சுருங்கியும்

பலவாதல்கொள்க. சாடி

ம் ஓரடியும் இருசீரும்

ஒருசீருமாய்ச்

சுருங்கிவாராநிற்கவும்

இரண்டிற்கு

ன்றும், நான்கிற்கு எட்டுமே,

எட்டிற்குப் பதினாறுமாய்

ஒன்றற்கொன்று

ழப்புக்கையுமின்றி இரட்டுக்

[illegible]

இருசீர்வருவன குறளடி

பனைப்படுதலின் வேமர்

கின்னரமென்பன

அடியினடக்காலெவாருஞ்சேயா
ற்று. ஆகவே
இதனையொழிந்தனன்
மூன்றும் கொண்டமாய்த்
தலையன்,
ஜடையன் சடையன் என
யுடம்பிழதல்பிராக்கு மேல் ன
ன்னுறுத் தின்ன
றம்" எனப் பிறக்கொகூப். இ
ஞீ அவனடியிற்குருக்குமென்
றவின் இவ் வடி
யடியிற்சுருங்கிய இருக்கையும்

ஒருவழிக்

கின்றமைமனையும்படும். இனி

சாடி

தீரண்டினைப்

பெரொண்ணெனையும், தாடி

படகளிற்குறைதலிற்

சிற்றெறன் மெனையும்,

இவற்றிற்கும்,

பின்வருஞ்சின்னத்திற்கும்

இடையேயிற்றலின் இருசொர

இர

ண்டிடையெயண்ணெனையும்,

முடிவிற்கு

அளவாய் நிற்குஞ் சின்னத்தினை

அளபென்றெனவும் பெயர்

கூறினமையும். இருசீரினை

மூச்சீராக்கியும் ஒருசீரினை

யிருசீராக்கியும்

அலகுவைப்பின் அதற்

களையுஞ் சீரும் இசைகெடாதே

ராமையுமுணர்க.

(கரு)

---

* எ-று, என்றமை மாழ்கின

. . . . ற்று.

முதற்றொகுத்த கவுற்ப்பும்

பெருமைப் பின்னெருக்குமூறு
ப்புச் சுருக்கி மொன்வருமென்
றவாறு.

அதனை

இரண்டடி யான்வருவன
இரண்டும், ஓரடியான்வருவன
நான்கும், ஐந்தடியான்வருவன
வெட்டும், ஆறடியான்
வருவன பதினைந்தும், எனப்
பிறதுறைகள் பெரியவை [illegible] ப;
இவ்வாசிரியர்க்கு [illegible] [illegible] யவை
முதலியவாம். ஈ-து உரையா

கிளிப்ருளை.

கஇக

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கசக. என்னிடை

வொழுக்க மிலக மின்றே

1இன்ன பல்லாக்

காலை யான.*

இது மேலதற்கே

புறனடை.

இ-ள். முற்கூறிய

எண்களின் றிவருதல்

செய்யுட்கு எதரின்று, இன்ன

வெண்டுறைன் றுநில்லாதவிடத்து

எ-று.

எனவே

இன்னவெண்டுறைப்பாத்

மூவகைவெண்டுறையும்

தழிகளும், இன்ன

வெண்டுறைப்புப்பா க்கு

வகைவெண்டுறையும்

ஒழிபா இவருத லுங் க

ளவயுடைத் தாயிற் று.

முடைய ன் றகம்ற்

றலையென் னு பிளை

-யென்னு மல்லை ட்டு

ளென்காரியும், பதிற்று ட்.

டாகியுங்

குறைந்துவருத லுங் கொள்க.

சுவுணையென் னுக்

இன்னும்பெற்றுவருதல்

சிறப்புடைமை ... கின்றென்

பதற்ற் பெறும். உ-ம்.

"மணிவிளக்கு திருமார்பின்

மரமலரான் வீற்றிருப்பப்,
பனிக்கயங்கு கேலியும்
பாணிறத்த கரிசங்கு, மிகு ட
ர்போ விருகாத்தி லெங்கியபட்
மாபோனும், பங்கயத்தி னு
ளாலோனும் பாகத்தோர்
பசுங்கொடிசேர்,
செக்கழற்கண் ணுதலோனுந்
தெருங்கா லென்பார்க்,
கவரவர்த முன்னைத்தீ வினவு
ருவா யல்லாத, பிறவுருவு
கொவன் னிற் பிறவுருவு
கொபயா, மனப்பரிய கா

ன் மனை றயா ஒழுணர்த்தற்

கரியோ னே; எவ்வுயிர்க்கு மு

யிரோயா யியக்கு கனின்றெ

ழிலாகி, பல்லுயிர்க்க ணடங்

ஒயே யருளாது நிற்றலினுல், வெவ்வினைசெய் தவையுழந்து வெம்பிறவி கடலழுந்த, வவ்வினையை யகற்றும வினிற்பத்தின னருளன்றே; பல்லுயிரும

ஏ-று, மேலைத்தற்கோ

புறனடையுள [illegible] ர்

மேற்சொல்லப் பட்ட [illegible] வன

ஓரோவொன் [illegible] னை:

வொழிந்தவகுதல்

ஆர்றமாகாது, தனிச்சொ
ல்லில்லாதவழி என்றவாறு.
எனவே சொல்லப்பட்ட
வுறுப்புக்கள் தனிச்சொ
ல்வருவழி இடைமொழியா
மல்வருதல் வேண்டுமென்றவ
ாறு. தனிச்சொலறுப்பட
வைவ் அறுப்புடைத்தாயிற்று.
இனித் தனிச்சொல்லின்றி
எண்ணிடையிட்டவழி சரு
போலெனப் பெயர்பெறும்
உது. "கேடல்ரு ம

ர முனிவர் னொர்க் குடன்
ஒருபூநேர்த்தக், கடல்கெழு
கல்லெ ஈடார்த்[ ]கலைத்தொளிரும்
வாலுணைய, வழல்வனை
அழல்செங்க ணாரியா வாய் ம
வைந்தானோர்த், தாமோம முடி
பிறந் தமனியப் பொடிபொங்க, வார்புன
பர்: கருவிரான் மார்பிடத்த கொலைமலி
விழிகுருதி யகவிட முடனைப்
கடக்கைபோய்" தாவு. "மூ
உகிர் வியன் மதுனை
முழுவ தூக் தலைபனிப்பப்,
புனைதொடி இராடின் போட்

போர்மலைத்த மறமன்னர்,
அடிபொரூஉ முடியிருப்புண்
டயர்ந்தவர் நிலஞ் சேரப்,
பொடிபெழு வெங்களத்திற் பு
டைத்ததனின் புகழாமோ;
கலிபொலி

---

1 இன்ன பிறபோர்க் காலே
பகளம் என்பதாற் பிறதுறைபெரு
ம். நச்சினார்க்கினியருரை.
கருதி

டைப்பதனின்

பண்டெபண்டோ பகலிறைவ்,
வல்வினையின் வலைப்பட்டு
வருந்துருயிர்தம்மை ;
நல்வினையே பயில்வித்து
நலிக்குஞ்செய் பகைநீக்கி, மல்
லுலா மழுந்தாம லெற்றுவது
மருளன்றே; அழுப்பதனின்
பெருமுசெலன்றோ மறந்தாலு
மெயிலெ சல்லை , பெமா
பிறக்கவற்று றுணர்வுகளை வெ
மாரு வாம ந்து — நிறந்திப் ,
பழிப்பின்றிப் பல்காது :

ரிப்பரிசை   பயிற்றுதலின்,

ஊழிப் பதுவு நீல்லை யா

லொங்கதுவு மருள ன் றே;

மேலென் வி யாற்றல் விஜயழி

வொ ழுகிய, ழ்வி லங்களை ர்

தம்வினை யா யினை; வினைவி

னீங்கி விழுத்தவந் செ

ய்து,

முனிவர் தமக்கு முத்தி யாயினை; இலனென விகழ்ந்தோர்க் கிலையு மாயினை;
தனென வுணர்ந்தோர்க் குளையு மாயினை; அருவுரு வெனப்போக் கவையு

யினை; பொருவற வின

ங்கிப் போத மாயினை, பா

னிற வண்ணனை,

சிமஇக் கடவுளர், சிளிற

வுருவும், திருமிரு கணவர்;

பழுமூக வெயாருவை ; யாளிபூர்

க டவுளர், பெருதிரு

வருவும், பெட்டண பிறவும்;

மண்ணு பின்னுவும், மலையும்,

கடலும், ன் னேரும்,

பெழுக்தாம், யீ ர வும்,

பகலும் , ன்னுமும், பா வும்,

பாட்டும், தொடருங், ஆண்

ணர், பமலர் , பருளுகும்,

பொருளுகும்; ஆங்க, இக்ஙையப

யாழிய வீறைவ கின்

னடியினை, சென்னியின்

தங்கிப் பன்றன் பாவுது, மல

ர்த்லே யுலின் மன்னுயிர்க்

செல்லா, ஏலவிய

யலுலக ங் க லிக்கு

னளிகெழிக்க, பெரியிய லயிரா

புரி பாவெறுதிர்த்த மருட்

சாவு, மாறைகா ருடமீபா டு

மரும்பி ழு ிர வெது இர்க ம ல்லு

இ ு ுறுயம ய ரிரு சம்பிற்

செருக்கதுவின் இனைமை மேமா

; பசி பகை பிணக்கை ॥

பாதுகாட்ட, ளிரிக்

ஞாடக், கடுமூ ச டு னஜிர ம

லங்கு காடு சாலி வெயுயிலேயூ,

வெகிவெனுடு மருப்

ட வீழ்ந்துநிடம் மேவுருக, வெ

ருமல் வெபருளெவிபநமூவி பயு

நீரகுமிவிலே ஷரிடீ

மோர;" இவை ஆன்றுக் கா

மிலைச. " இலங்கெகானி மம

கூ வெயுநின்டிரு

பண்கட ல், வலம்புரித் தடக்

லைகயோய் மாறு லின் னிறும்;
விரிப்பினார்க்கோங்க
ம் வெங்கெதரி
படமலெ பான்றும்,
பொருளி றட்டோய்
புரைய மின்
டை; றிலை பேரன்.
சண்கவர் கதிர் மூடி
கனை முந்து செண்ணியை,
கட றுபகை அனிக்க வ
ழிலை ப., ஹெவிபிய லு கயன
போங்கிய கொடி.

ர, வானிர்ந்து சுட மாற்றிய

வடிவினை ;" இவை அ

லெனை. "போ

ரக் கடந்தோய்நீஇ, புனை

மருதம் பிளந்தோய்நீஇ, நீ

ரலை பலந்தோய்:

, கிழறிகையும் படையோ

ய்நீஇ;" இவை பிடை

"உயழ்நீஇ பருகு

புருவுநீஇ, மருவுநீஇ,

யாழிநீஇ, மருளுநீஇ,

நீஇ, மறமோநீஇ;" இவை

ேறன். - "எனைவாக் கு"
தனிக்கொ ல். "அடுஇற-
லொருவர் பாவுத்
ங்கோன், டுெருகெழும் கொ
கும்பூட் படுகெடுப்பின் மா
ரபிற், கயலெொடு
ந்த கிலேயுடைக் கெ
ரவெரிப், புதுவிறம் த
க்கை கெகிலெ லொகுதன்,
ன்றிய இலக முழுவதும்,
மொன்றுபுரி திகிரி டிரு
ட்டுவோ னெனவே"

ஆறடிச்சுரிதகம். இவ்வா
றுவருவதனை ஒரு சாரா
சிரியர் அம்போதரங்க
த்தாழிசைக் கலிப்பா என்
றுகூறுப. அஃது உரையாசி
ரியருரை.

கஜிபு

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

பிறவினை கீத்தல் வேண்டி,

முற் றிய பற்கெருங் செற்ற

கேண், மனிவெ

ய ரக்கிய மூவா முத்தினை ய,

மையாலத வளித்தகின் மலரடி,

யரிய வன்று யுரிதி னிற்

பெறுமே ” இஃது

எட்டடித்தரவுந் தா

ழின்பாகம்பற்றிய நான்

கடித் தாழிசைமூன் றும், ஈரடியிரண்டும், ஓரடிநான்கும், இருசீரெட்டும், ஒரு
சீர்பதினாறுமாகிய நால்வகையெண்ணும் தனிச்சொல்லும், எட்டடிச்சுரிதக

மும்பெற்ற தலையாணவு

வண்ணகப்பெருந்தேவபாணி. “பலியுருவிற்

கேலா படைமழுவான்

வலைனேந்திட், புள்யு ரிடு மற்

றைபத் த லைத ரீஃ பூங்கச்சை

விரித் தமைந்தக், கண்கவருந்

திருமேனி! வெண் முறுவின்

கவின்பனைப்பத், தண் கமழ்பூந்

தா ரிகழி தலைமலிந்தி

பிறை நுதலக்க ;

மொழிவலித்தான் மயங்காதே

முறுவலாற் றேலா தே,

விழிவலத்த ா

னுருவழித்தோன் வேடக்கண்

ணைர் வழியாக், கலிசெழு

கடற்கச்சிங் க மழுரினர்

தேமா வி, ஞெலிதளிரு

முலைச் சுவடு முடங்கிறப்ப

வுலவுங்கால்; நீறேறுங்

திருமேனி நெகெம்பகலே

கிலவெவறிக்க, வேறேறிக்

கடைதோறூ ,ரிடெபலிக்கு

வருகிா ர, வேறேறி

யிடெபலிக்கு வரும்பொழுது

:திலைடபிரியாக், கூறேறும்

பகம்பாசங் கொள்

ஞேயோ கொள்ளாதோ; பல்லேத்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு, வல்வேத்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால், வல்லேற்ற முலைமகளிர்

மணமேற்ப நீர்வருங்காற்;
கொல்லேற்றுக் கருகிடனுங்
சொன்னுமோ கொள்ளாமோ;
நாளுக் கடக்கையர் பார்
பலிக்கென்று நடக்கார்;

பூளை

கந் தழீஇக்கொளினும் பொங்காது போதுயாத்; பூளைக் தழீஇக்கொளினும் புகையுயிர்த்துப் பொங்காத, கோளுகம் பாக்தருபால் குடிக்குமோ குடியாதோ; பரிகல விமைக்கு மிடவயிற் றெமடக்கைப், பரிகல னேந்தும் பரிசிறக் ததுசொல்; உமையவன் விலக்கவு மொலிகடனஞ்ச, மிமையவர் தம்மை

யிரந்துண் டதுசொல்;
ஆடையேபுலித் தோலுக்கு
மிமைப்பன விழி சொல்

லேறே, நடைதோறு மதுரிற்பக் கற்பித்த வாறெவன்சொல்; இரப்புரி வேட்டதுகேட் டிமையவரென் பட்டனரே, பாப்புரிச் சக்கையோ படர் சடையிற் காத்ததே; பூண்டன வென்பு, புனைவது தும்பை, ஆண்டன பூதம் மறைவன வேத, மிசைப்பன பல்பே, யெழீஇயது வீணை, யசைப்பன வேணி,

யதிர்வன பொற்கழல்; எனவாங்கு; எல்லைமகளிர்பெயல் நகைஇப், பல் கடை திரிதருஞ் செல்வத்த பாவுதுங், கொடியணி யேணம் பொடியணிந்து

இடப்ப, வடதிசை வாகை சூடித் தென்றிசை, வென்றி வாய்த்த[2] வன்றுள் வள்வ, வியிழிசை வேங்கடம் போலத்[3] தமிழகத்து, காவலொடு பெயரிய ஞாலங், காவல் போற்றி வாழிய நெடிதே" இஃது ஒருசீர்ச் சின்ன மொன்று மொழித் தல்லினவெல்லா முங்கூறியவுதாரணம்போல வந்தது. "ஆயிர

1 வண்ணகப்படும் பெருந்தேவபாணி என்பதும் பிரதிபேதம்.

2 வன்றுள்ளிடல் என்பதும் பிரதிபேதம்.

3 தமிழகத்து என்பதும் பிரதிபேதம்.

நச்சினார்க்கினியருரை

சுருக

திசாழி லொருபுறக்கோன்

றகன்றான், மாதிருக

நிலைகூடு வருகின்ற

பூவுணர்த்த, மணக்கமலை ம

லர்விழியு மலர்த்துவான் ரு

கைஞ, விணக்கமலை

முணர்த்துவபோன் றெவ்வாயும் வாய்திறப்பக், குட திசைக்கண் மலைறவ றாட மறையென்று சொன்னாமைக், கடவுளரே தம்முறங்காக் கண்மலரே கரி

போக, ஆரிருளும் புலப்படுப்பா

னகூனென் றலகரியப்,

பாரகலத் திருள் பருகும்

பரிதியஞ் செல்வகேள்; மண்ட

லத்தி னிடைநின்று வாங்குவா

ர் வைப்பாராய், விண்டலத்திற்

கடவுளரை வெவ்வேறு

வழிபடுவோ, ரோங்குலகம்

முழுதுமொபாத் திருவுருவி

னொன்றுக்கி, யாங்கவரை

வேறுவே றளித்திடுமென்

ரியாரால்: நின்னுருவத் தாச

சைநீ வெளிப்பட்ட விடுப

ல்கார்,

நின்னுருவத் தொரல்லுகரை

னெல்லிசுப்பிற் காணுதா,

செரம்பினுள்

ளாலைவா யிடைக்கரந்து
மாலைவா, யம்மலை
வெளிப்படுப்பாய் நீயேயென்
றறியாரால்; தவாமறையத் தொ
ருங்கைந்த தண்கலை
டலைத்தோய்ந், துவா
ரிய கின்றெறிவத் தொன்
றுரு வென்றுணர்வா, ரம்
மறியி னின்றெளிபுக்
கிருளகற்றுத் தவற்றற்றோ,
லம்மறியம் படைத்தாயு
நீயேயென் றறியா

ரால்; சிரசில் திலகம் படைத்திலை
செருப்பாலடி சீர் பயக்குமெனா, மது
ரியிற் காந்தெழுவினை, வெ
ளிகாட்டு வெளி காட்டுவினை, ச
குவாயினை, விடாயினை, கழி
பாயினை, வித்தியாயினை, உருவ
ாயினை, பருவாயினை, வெயான் று
யினை, பல்வாயினை; எனவாங்கு,
விரித்திசைப் பெருக்கடை வரம்
தக் கன்ன, வொருமுகத் த
டவன் பாலுள் திருவெ
[illegible]

சிறந் தன்பக் கொடைமீக்ப
மெய்ந்நிர், கூற்றுத் தலைய பணிக்
கு மாற்றல் சான்று,
சுரிபெருஞ் சிறப்பின் வழிவழி
பெருகுஞ், தன்றுற் புலவா
காப்பனர், வென்றிவெயாகிம்
விளக்கி மிகுசம்பா பெயரே
[illegible] திருவலைகத்
சின்னமும்பெற்று ஒழிக்க
[illegible] டக்காரேவர்
[illegible] சிறப்பினி னுட
சையமீன யுத்தியினைத்

படைத்தோயு, மறைநடைவிளங்கு
நிலமுதலா வினைத்தலைக்கும் புற
ப்போயுங், இருசிறமே
கரிபோகத் திருமேகம்
படைத்தோயு, மொருதிறமே
நிறமாக லவான் னொளியை
யுயிர்த்தோயு, மறுவதத்த
மார்பென்னை மலர்மகளை
வைத்தோயு, நிறத்தோடு
நெருங்கொத்த நிமட்டைக
களைவனுநீ; பின்னமா
யொன்றாகும் பெருமாளை யிய

ற்றுவா, யின்னமா யங்கெரிய
வெமக்கருளி யிமையவர்க்கு
மன்னமாய் நூன்றொருகா
ரம்பயந்த 1 வறிவனீ;
குறியாதும் பிழையாத குலமெ
ன்றைய நூ றன்பயந்தி, லெ
றியாகி மலரோர்க்கு
வெளிப்படுத்த வெழுபதிக்கு
யோக பறையெயக்கு ம
மிர்த்த வறிவனீ; மாறெக
மதிவொடுக்க வாசவயு
வமங்கியன், கோறெக

மறிவாங்கிக் கொடுத் தருளி

படிபவர்க்குக், காணுத

மதிகொட்டுங் கருணை கூர் காட்

கிளையர்; வாளுங் கிலைனுங்

மறியுங் விரியுங், கேளுங் ப[illegible]

தங் திருவுங் பருவுங்; அன்புங்

பருளுங் பாதிங் பத்தங், பின்ப

ங் துன்பங் பிரைமங்

புண்மைமங்; எனவாங்கு,

---

1 அறனுங் என்பதும் பி[illegible]

திபேதம்

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

நால்வகை யுருவித் பால்வே றாகிய, கால முதல்வகித் பரவுத ஞாலத்து, நல்லவை நல்லவை யெல்லா மினுஅது, செல்வ நோக்கி னெய்திய வல்லிற், றுயரொடு தொல்வினை நீங்கிப், பெயராச் சுற்றம் பெறுகம்யா மெனவே'

இது ஆறடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், ஒருசீர்ச்சின்னம் பதி னாறும், தனிச்சொல்லும், ஆறடிச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த இடையளவு வண்ணகத்தேவபாணி. 1"கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் றொழு தேத்தக், கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலக்தொளிரும் வாலுளை, யழல்விழிச் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத், தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க, வார்புனல் விழிகுருதி யகலிட முடனனைப்பக், கூருகிரான்

மார்பிடந்த கொலைமலி

தடக்கையோய்; முரசதிர்

வியன்மதுரை முழுவதுந்

தலைபனிப்பப், புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்ல, ரடி யொடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப், பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததகின் புகழாமோ; கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநலிக்க, வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சேரவு, மாணுதா ருடம்பொடு மறம்

பிதிர வெதிர்கலங்கச்,
சேதுறுப ரிருவிசும்பிற்
செகுத்ததனின் னிணமாமோ;
பணிமணி யிணர்திரை பரந்துடை
னிரிந்தோடக், கடுமுர
ணெதிர்மலைந்த காவெரனி
வெயழிசெறு, வெரிவெறுக
மருப்படா வீழ்ந்துறம்
வேறுக, வெரு மலி
பெருந்தொழுவி
னிழுத்ததனின் னிகலாமோ;
இலங்கொளி மரகத வெ

மழுவின்மிகு வியன் கடல்,
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ
னின்னிறம்; விரி இணர்க்
கோங்கமும் வெங்கெதளி
புகர்ப்பொன்னும், பொருகளி
றுட்[illegible] புரையு நின்னுடை;
கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ்
சென்னியை, தண்கட
ருஉபகை தவிர்த்த வாழியை,
ஒலியிய உவணம் ஓங்கிய
கொடியினை, வலியுயர் சகட
மாற்றிய வடிவினை;

போரவுணர்க் கடந்தோய்நீ,
புணர்மருதம் பிளந்தோய்நீ,
நீர்கல மணந்தோய்நீ,
விழுநிகழைம் படையோய்நீ;
ஊழிநீ, யுலனுநீ, யுருவுநீ,
யருவுநீ, யாழிநீ, யருளுநீ,
யறமுநீ, மறமுநீ; எனவாங்கு,
அடுதிற லொருவநிற் பரவுது
மெங்கோன், தொடுகழற்
கொடும்பூட் பகட் டெழின்
மார்பிற், கடலொடு கலந்த
நிலையுடைக் கொடுவரிப்,

புயலூறு

நடக்கைச் செவ்வே லச்சுதன், றென்று முதிர்சட லுலக முழுதட, உறென்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே. இது இருசீர் நான்கும் ஒருசீ ரெட்டும்பெற்று வந்தது.

இதனுட் பொருளுணர்க் கடந்தோ ரென்பதனை முச்சீராக்கியும், உடீஇ யென்பதனை யிருசீராக்கியும் பின்னுள்ளோர் காட்டுதல் பொருந்தாமையுணர்க.

(கசக)

1. "விளக்கத்தனார்பாடிய கெடலருமாமுனிவரொன்னுங்கலிப்பாப் புற நிலைவாழ்த்தாய்வந்ததுபிறவெனின் அஃது ஆசிரியச்சுரிதகத்தால்வந்தமை யாற் குற்றமில்லை" என்பது யாப்பருங்கலவிருத்தி.

2. ஒன்றுதிகிரி எனவும், ஒன்றுபுதிகிரி எனவும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

....

ருஎ. ஒருபோ

கியற்கைப் பிருவைக்

காதும்.*

இது

ஒத்தாழிசையிரண்டனுள்

எனையொன்றனை

வண்ணகம், ஒரு
போகென
இருவகைத்தென்றார்;
அவற்றுள் ஒருபோகும்
இருவகைத்தா
மென்னின்றது. உம்மை
யிறந்ததுதழீஇய
வெச்சவும்மை.

கூ-க.
ஒருபோகின் இயல்பும்
இரண்டிகடாம் எ-று.

இதன்பயன்

ஒருபோகின்றிக்

கொச்சகம்

அம்போதரங்கமென்றும்

பெயர்வழங்கிற்று

மையமுமென்றாவாராயிற்று.

(கலை)

௨அ. கொச்சக

வொருபோ கம்போ

தரங்கமென்

ஒருப்ப நாடி.
புணர்த்தல் வேண்டும்.†

இது மேல் வகுத்த
இரண்டாகும் பெயரும்
மூன்றையுங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

கொச்சகவொருபோகு
அம்போதரங்கவொருபோகு
என
இரண்டாகப்

பெயர்சொற்றொடர்

பொருந்த ஆர்ப்பாட்டமை

ப்பசி மனைவி. ஏ-ஜ.

[illegible]

ர்க்குள் ஸரிசிக்கு சீர்த்தர
சங்கியாமுறையின் அம்போ
தரங்க மெனவும் கூறினர்.
இவையும்
ஒத்தாழிசைப்பகுதியென்பார்
போக்கிய
வொத்தாழிசையானே
ஒருபோகென்றுரைக்
கொள்க. அம்போ
தரங்கவொருபோகென்பது
மதி. ஒருபோகென்பது

பண்புத் தொகை.

புறத்தன்மொழி. இடை

யீறு.வினைத்தொகை

வொருபோலென்ப

வாகலின்

உவமை ஒப்பிறையபெயர்.

ஒருபொலென்றத்தை

நீர்த்தோட்டவெளி

ன்றதுபோலக் கொள்க.

(கஎஅ)

ஸ்ரீ - தூ, ஒருங்போகு
பாகுடமியா தூ்னர்...

றது - ஒருங்போகென்றாக்
லி யிரண்டுவகைப்படுமென்
றவாறு. ஸ்ரீ - தூ உரையா
சிரியருரை.

[illegible]

ஈறு. ஸ்ரீ - தூ உரைய
பாசிரியருரை. இச்சூத்திர
த்தால் [illegible] ட்டு.
புரைத்தல் வெண்டுமென்று
பாடங்கொண்டாரிவர்.

1 தொட்டனைம் பி
பதிப்பேட்டுரைகள்.

கக௨

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

கலாநி. திராவிடன் முதிழ்த்
தாழினை பெற்றாக

தாழிமை பின் பித்த
தாவுடைத் தாகேது
பெருமானிலை பிட்டுக

சிவமயம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சூ-க்

இ-ள். தரவின்

றுத் தாழிசை பெறுதும்

ஒன் பது தலைக்கணமாகிய

ய என் னைக்கிற்கே ரிய

தரவின்றித்

தாழிசைபெபெற்றும்,

அவை பரிபாட்டாகிய

தேவபாணி முதலியன.

இது

தரவோடுபட்ட தாழிசையிலக்

கணமின்றி

வேறாய்வருமென்றற்குத்

தாவின்றாகியெனத் தாவை

விலக் கினோர் எனவே

இவையொத்து மூன்றாதலுந்

தாவிற்கருக்கி நான்கும்

மூன் றும் அடிபெறுதலும்,

ஒரு பொருண்மேல்

வருதலும், தாழும் பட்ட

வோசை படையாதலும்,

கட்பாடின்றென்றவாறும்.

அ ங் ங ன ங் க ரி ய வ த

றோனே பரணியுளெல்லா

ஸ்ரீ நடி டானேவருகவும்

காழும்பட்டன வோனை

யல்லன வி ு

ப் வருக தும், பூஷிவருக

யம் இளிக்

க ரூரிசையான் றுக் ஷ க்

களிபேட வருவடு பாழு பூக்

பாவதுரான வருகு ழுய

இளி ப் பத்தும் புஷிமுன்

ழு ய பக் ளிா வண கே மாகி

வேமருமேபாருகன்கேகன்

வரும் பதிகப் பாட்டு

ரண்டிடியினை

ஞ ரு துவிருந்தும்,

அர்ந்நாண்மலருங்கள்ர் ரு

புந்துமேவாரை

---

* ஏ- ஆம், விறக் கரு

வை ர யா மேன

லெகாக்கவெள்ருமேபாருனர் . .

. . . . . . ற்று. நாவில் ருவிந

குரபுவிணைசெய்பற்று மேண பதி

- ச ரவெ புருதலி ரயினை

உறுப்புக்க

ஞன், தாவொழியத் தாழிசைமுதலாயினவருவன என்றவாறு. தாழிசை பெற்றும் என்றதனால், தரவுதானேவரினும் சொச்சகவொருபோகாகுமென்று

கொள்க. தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியுமென்பது, தாழிசையாகிய

வுறுப்பின்றித் த

வுமுதலாயின

வுடைத்தாகியு மெ-று,

தரவுடைத்தாயு

மென்றதனால் தாழிசை,

தரவு தானேவரினு

மென்றுகொள்க.

எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும் எ-று,

என்றாகிய உறுப்புக்களை யிடையிட்டுத்

தனிச்சொல் வாராதொழியினும் எ-று. சின்னம் என்றதனால், எண்ணின் கண் இடைநிலை, சிற்றெண் என்பன குறையினும் எ-று. அடக்கியலின்றி முடிக்கிற் தொழுகினும் எ-று, சுரிதகமின்றித் தாவு தானே கிளர்த்தொழுகி முடியினும் எ-று. யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது எ-து ஒத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட யாப்பினும், அதற்குரித்தாகவோதப்பட்ட கடவுள்வாழ்த்துப்பொருண்மையின்றிக் காமப்பொருளாகவரினும் எ-று

கொச்சக ஒருபோகாகும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒற்றும் பெருதும் வருதலும், அலை [illegible] வரு
தலும் என்பது; இன்னோன்ன பலபகுதியெல்லாம் வரையறையின்றித்
தழுவப்பட்டன. இவ்வேறுபாடெல்லா முளவேனுந் தாழம்பட்டவோசை
பெரும்பான்மைய வாதலிற் றாழிசையென்றார். இங்ஙனந் தாழிசைப்பேறு
தந்தோதவே யொழிந்தவுறுப்பெல்லாம் விலக்குண்டமைபெற்றும்.
தாழிசையுறுப்புப்பெறவரியாதெனிற் கொச்சகவொருபோகெனப் பொது
மையானின்ற செய்யுளாம். அஃதாநோக்கியாயிற்றப் பலவுமெண்ணி
லேற்றமையுடையதென்றொருமையாற்கூறியது. முதற்றொடை பெருகிச்
சுருங்குமா றெண்ணின்றித் தனியே யெண்ணலாகாமையானும், ஓசை
வேறுதலானும், ஈரடித்தாழிசை பேரெண்ணுக. உ-ம். "மனையாழி
யோரேழு மொருசெலவி னுலெங்குதலான், விலையாட னீர்பெரு மீனு
ழவம் பரவுதுமே" .... என்றாற் போல்வன பாணிச்செய்யுளுட்
பயின்றுவரும். இவ்வாறு பல தொடர்ந்துவரிற் பஃறாழிசைக் கொச்சக
மென்றும், மூன்று தாழிசை வரிற் சிஃறாழிசைக் கொச்சகமென்றுங் கூறவு
மமையும். மற்றுப் பாணியாவது [illegible] பாணிநாட் கூறுந்
துணங்கையுங்கொடுத்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] வான்வரைப்பு,

பொருட்பாலெனக்

குறிப்பிற் [illegible] [illegible],

[illegible] புலைக் குழூஉப் பாலிய

ஒன்றும், இரண்டும்

[illegible] வருவன [illegible]

[illegible] கலிப்பொருட்பாலெனப்

பெயர்பெறும் எ-று. அவற்றுள், தரவின்றாகித் தாழிசைபெற்றுவந்த செய்யுள்[1] "கிளைதிரிந் கனிறுகத் திரையொலி பவையாகக், களைசேர் புள்ளினத் தஞ்சிறை படையாக, வலைசுகால் கிளர்ந்தன்ன புரவுநீர்ச் சேர்ப்பகேள்"[2]

இது கான்கடியாகி வாசகையைத் தூழிலையாயினும் ...."கற்பித்தா
ரெஞ்சமுங்கப் பகர்ந்துண்ணான் விச்சைகள், தப்பித்தான் பொருளேபோற்
றமியவே தேயுமா, லொற்கத்து ளுதவியாற் குதவாது மற்றவ, னெச்
சத்து ளாயினுமஃ தெரியாது விடாதேகாண்" "கேளிர், னொஞ்சமுங்கக்
கெழுவுற்ற செல்வங்க, ளாளியாள் குடிபோற் பயின்ற தேயுமாற்,

குன்வாய்த்த மணிக்குவன்

விளை பொய்ப்பின் மற்றவன்

மாசில் சிறப்பன்

றாயினுமஃ, தெரியாது விடாதேகாண்" இவை பிறவும் தாழிசை "ஆங்கு
அனைத்தும் பெருமவதனிலை நினைத்துக்கடன், நினைஇய வேந்த னெயிற்

1 செய்தற்கவி—குக.

2 இது மூன்றடித்தாவ என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

கசுச

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

வாம்பலிங் நீக்குழல்

கேளாமோ தோழீ ;

கொல்லையஞ் சார றருந்தே
சித்த மாயவ, னெல்லாம்
மாலுள் வருமே
லவன்வாயின், முல்லையந் தீங்
குழல் கேளாமோ தோழீ"
(சிலப். பக்-கூ. கக.) இது
படர்க்கைப்பாவலாய்
மூன்றடுக்கியவழி
மூன்றடியான்வந்தது. இது
கந்திருவமார்க்கத்தா னிடை
மடக்கி கான்கடியாமாறு
முணர்க "பாலைத்தோ ல்
போர்த்துப் புலிதுளியுரித்துக்,

காண வெருமைக் கருந்திரைமே

னின்றாய், வானோர் வணங்க

மலைமேன் மனைமை ராதி,

ஞாலக் கொழுந்தாய் மெச்சிவ

யி சேவிர்ப்பாய்; வரிவிசக்கை

வாமேன ந்தி மாமயிடத்

தொ ஒர்பூக், கரிய தின் கோட்டுக்

கவேபி மைசமே னின்றாய்,

வர்யான்பூ மேலா

னகமலர்மேன் மன்னும்,

விரிகதிர்ச் சோதி விளக்காகி

யெரிர்ப்பாய்; சங்கமும்

சக்கரமுந் தாமரைக்

கைகயேந்திச்,

செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயால், கங்கை முடிக் கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து, மங்கை யுருவாய் மறைபோற்ற வேநிற்பாய்''

(சிலப். பக்-௨ [illegible].) இவை

முன்னறிவிப்பாகவிராம்!

மூன்றடுக்கு காண்கடியான்

வந்தனே. பதிகப்பாட்டிற்கு

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

திருவாய்மொழி, திருப்பாட்டுக்

[illegible]

[illegible]

காண்க. அவை

[illegible]

[illegible]

ஒரு பொருள் மே ன்
சூலன் றுகேக்கிவருதலுங்
தேவ மணியன்றி ய ாப்பினும்
வேறு பட்டு வருவன வர ங்ன் க
.. அங்கனம் டின் றுகேக் வ
ா ொ தொடர்க

புறத்திருந்து விளைவரு
பருவரல் போலத் துனைவரு
நெஞ்சமொடு ருத் னென்
பெரிதே னவரும். அத்
தாழிசை தாமேயும்வரும்.
தாழிசை யின்றித் த
வெழுவாயினவற்குத்துக்குச்செய்யுள்

1 "செவ்விய தீவிய சொல்லி
யவற்றொடு, பைய முயங்கிய
வஞ் ஞான் றவையெல்லாம்,
பொய்யாதல் யான் யாங் கறிகோ
மற் றைஇய, வகனகர் கொள்ளா
வலர் தலைத் தந்து, பகன்முனி
வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்,
மகனல்லை மன்ற வினி"
தாவு. "செல் லினிச் சென்றீ
செய்யும் வினைமுற்றி, யன்பற
மாறியா முள்ளத் துறந்த வள்,
பண்பு மறிதிரோ வென்று
வருவாரை, யென்றிறம்

யாதும் விளைவல் விளைவிற்,
பகலின் விளங்குநின் செம்மல்
சிதையத், தலைக்குஞ்
செய்வினை முற்றமை யாண்டே
டா, சவலம் படு தலு முன்னெ
இது சுரிதகம் தாழிசை யுந்
தனிச்சொல்லுமில்லை.
எண்ணளிடைப்பட்டுச் சின்
னங்குன்றியதற்குச் செய்யுள்
2 மாமலர் முண்டகத்
தில்லையொடு கொரு ங்குடன்,
கானல் லணிந்த வுயர்மணல்
லெக்கர்மேல், சேர்ந்து

சிறப்பிலேன் மாமுதற்
கலைசத்த, கீர்மலி காகம்போற்
பழந்தூங்கு முடத்தாழையு,
பூமலர்க் குவைபோ லப்
புன்னலங்குந் துறைவனே" தரவு.
"ஆற்றுத லென்பதொன்
றலர்ந்தவர்க் குதவுதல்,

---

1 பாலைக்கலி—கஅ.

2 நெய்தற்கலி—கசு.

பொருள் ஈ ங் கொண்டுதற்

...   .

...   ...   நீ நெ

தாழும் பட்ட வோலை ழியின்றி

...ன் றமெச்சிவருகின்றந்   கட்

டி பொருளர்

பெயர்கொண்டு   அ

...ர்க்கீனயுங் செய்வமெனவ் றெ

...வனும், அடிச்சிவந்த

அடக்கியவான் முடிதலைப் ,

பிறையும் கொள்க. உடம்

கடவிராகி நிரிசுரு

முனிவரு மமாரு,
பிடரிகெட வருகாதில்
னிலை மடி ல் நாழுகே,
மடல்வலி
தெ[illegible]ளைர்கீல் [illegible]
[illegible]
[illegible] முருனிலைபே :
துனிருமடி [illegible]
[illegible]
[illegible] தீக், [illegible]
[illegible]
[illegible]

... ளிக ரு
யிலையே ... நியுமெயாடு
... ...
துலைவெசய, வெழிய பட வரு
பல வெளிச்சங்கள் எரியிரு, ...
... ...
... பகெட ளிதுவெகு
பலிருட ... ... ,,
(லெட். லேட்.) ஆனை
மூன்றுகிக்கு மூகெிலயொய்யுக்கு
காட்டுன ... ...
குபோகு. " ... ...

இசைக்கிலி யழுவான் தலைவன்

றன், பெயர் அருந்த மார்

ரம் பெயருந் திரக் கழிஇச்

கொள்ள, நீண் ரு பெருங்

[illegible]

[illegible] பெ [illegible]

தன் வரிசை கழிஇச் [illegible]

[illegible], [illegible]

ருன் கவைன், பெருங் [illegible]

[illegible]

பழிகாழிக் பெருகின்ற,

கொன் [illegible]

[illegible]

தொற்றுக [illegible]

[illegible] பாடுதிக்

தொழுகுத. [illegible] பெயர்

பகுதி

[illegible]

[illegible]

வெண்பா பகுதி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொறாமை [illegible] பகைத்து [illegible]

மறைந்து [illegible] இவை

சேர்ந்து, [illegible]

கடம் [illegible]

கள் நேரே [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible] வேலன்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மாறு:—1 பாண்மருகன் [illegible]

[illegible] பாவடு

[illegible]

திணைப்பிரி பொருந்த,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மகனே, இழவு [illegible]

[illegible]

பெயர்ப்புபெயர் பகுதியுடன்

ன பொருள்களுடன் [illegible]

[illegible] வரை

வாழுமன் படுவோர,

ளாகுள்களின் [illegible]

[illegible]

எவரும் ஈடுதி

சொர்பாகிப்பருளார

---

1 பாடுக்கவேண்டும்.

கக்க

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

மலைகுன்றன னொருகைதுக்க

கிளைப்பட்டாருளென்,

மாயங்கெடு;ன்

மற்றெறன்கொள்

மருட்டியமோரர்

தெய்வங்கொல்;

போலியஞ்ஞு நாடுவேண்

பொருளுரையோ

விதுவென்று, காய்ஜிவைக்

கனிக்குண்டிக் கனவுவினைக்

லைககூடேடன், நீவேந் தன்

றனைக்கண்டு திருச்சிட்டபம்

பா!னென்று, னென்று

னெழுந்தா னிட குற்ற

ஞீக்கனை, கின்று னினை

ந்தா னெனடுங்கயற்க

ணீர்சோர, கின்று

னினைந்தா னெனடுங்கயற்க

ணீர்துடையாச், செனறு

னரசன் செழுங்கோ யில்

வாயிற்வாய், (இப்

பா(ஆடு) இவை

தொடர்க்குபொருளாய்

நான்கனே வினை. «

சொன்னது, அரசனை

சோழ் வணியார்

வெருகிழங், கவையாமக்

வாங்கிய கள்வனை யென்றோ,

கவையாமல் வாங்கிய

கள்வனை யென்றே, குவை

கிழன் மாக்கள்

கொலைவருதீக் தாமே,

னைப், பொங்கி

யெழுந்தான் விழுந் தான்

பொழிகதிர்த், திங்கள்
முழுவொடுஞ் சேணிலங்
கொண்டெனச், செங் கண்
சிவப்ப வழுதாடல்
கேள்வனை, யெங்கணை அ
வென்று வினைந்தேக்கி
மாழ்குவான்" (சிலப்.
வன்ப.) இவை தனிச்
சொற்பெற்றுத் தனிவந்
தன. "இளமை வெயிற்றி
மிளைகாணின் வினையர்,
தலைவினை வேட்டத்துத்

தந்த நிரைகள், கொல்லன்
முடியன் [illegible]
வல்ல, கல்வியழும்ப் பாணைத்த
[illegible] தந்தன :
முருக்கே [illegible]
[illegible] வேயர், [illegible]
[illegible] நிரைகள்,
[illegible]
[illegible] காண [illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ” (திவ். வேட்டு.)

இசைவு தாழ்வை

பொருளையின்றி பதிக்கிவர்

களை.

“ தேவா மலையாளன்

செந்த் கடவாக,

தேவர்கோன் பூவைரக் தேன்

னவர்கோன் மார்பினவே, தேவர்கோன் பூணாரம் பூண்டான் செழுந்தவ ரைக், கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்; பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான், மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன், மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன், பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்; முந்நீரி னுட்புக்கு மூவாக் கடம் பெறிந்தான், மன்னர்கோன் சேரன் 2வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன், மன்னர் கோன் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன், கன்னவிலே தோட்சிக் கடல் கடைந்தா னென்பரால், (சிலப். ஆய்ச்சி.) இவ்வை ஆராதனைத் தெய்வமென்றே பரவியன. 3குன்றக் குரவையுள் [illegible] என்னும் தாழிசை [illegible] கேட்டு" என்று அடக்கியத் பொருள் [illegible] காண்க. இன்னூல் சிலப்பதிகாரத்துள் வரும்; வேறுபாடில்லாமல் இவ்விலேசான் முடித்துக் கொள்க

1 கவர்ந்து என்பதும் பாடம்.
2 வளர்வஞ்சி என்பதும் பிரதிபேதம்.
3 சிலப்பதிகாரம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கண்ணி

நாழிகையின் நீத

நாவுடைத் தாகிய மெயக் பது

மேற்கட்டிய நாழிகையின்

நீத் தாலேவே ற்றவருத்

ஓயம். ளி - று ஈனை மெ

தாலோனமைப் பழவத

பொதுவாயின் ர

கிங்கேவை ருடோனே

ன் றுருமெய்யுள் , ப்பு

நாழிகை

போடெப்ட் ஈ ரீ விலக்க

கள ஆ ஜி ற

நீரிக துவருவெபண் ருரு சு

காழிமைசவினதி

வெண விலக்கினார். அதி

வி க ட ர் கிலெச்

செய்யுள நடைவருக்

கேதவொடமவொயுக்

தரவினைக்கொசு [illegible]

[illegible] ருவேதி ரான்ரு ம ஆ மரக்

[illegible] இடம் அடிடமாரவொருக்கு

[illegible] [illegible] வொங் [illegible]

[illegible] [illegible] வெலான் [illegible]

உ ருபவைபக் கொய்யு

ஆணை . தமிழ்க்க ஃபை ஃப

புரிசு ம்பு ட்ட . வீர்க்குரைி

வா . ஆயிபு மெனி ருதருர்

தனிச்சொல்லும் கரிதகட்டு ம

பெற்றும் ம

ெ பருந்தி மெய்ருதலும்,

பெருமை | மாண்மை

விரண்டிடினை தனுங் கொங்க

அவை தனிச்சொல்லுரு

சரிதக்க

மும்பெற்ற தாவுகொச்சகக்

தம வினைக்கொச்சக மெனப்

பெயர்கூறப்படும்.

இதனுற் றாவிலக்கண

மிழிந்தகொன்றும்

பெரும்பான்மை தாழம்பட்

ட.

வேலைக்

குரித்தன்மெ புலப்படு

சேய்க்குவாறாயிற்று. ஐ-ம்.

" பூலைக வெல்

பணிந்தான் பூக்தாய்

வெருத்தான், கொணைக்க கு

சமையான் கொட்டத்து
கொல்லேற்றான், மாற்றுக்
கெயண்ணுறு மாண்
வாணுத்தல ர
பாகங்கொண்டான்,
இரக்கும் பிச்சை பா
முனைவரேற்று இருக்குமல் ... ன்,
வெள்ளெருது காழ்க் சடை
யான் மழுவலத்தான் ...
குர்வுக்கு ... தில்லைத்
எனவார்க்குப் பாடி
நிறைக்குக்கோவாக் கெ ...

[illegible]

[illegible], தலை

போல [illegible]

[illegible]

[illegible]

கலைகளை [illegible] பாக [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], [illegible]

[illegible]

......இது [illegible]

கம். [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீரங்கனே

[illegible]

[illegible]

[illegible] பாரதியாரே

நாண்டு பூக் கண்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

குள் [illegible] கோ [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

பூவி ... ன் ...

வாவிநி ... ன ...

...

...யான்; (வ... யாபதி)

பூவா ... மேக் ... வா

...

...

...லியா

பதி ... கன்னி ... வெள ... தி,

...

ஆணைக்கொ... ... ன்னித்திச்

செல்வ

வணங்ப, தேவாதி தேவ

ன் வணி ... ...

பணி தேற" (சிந்தா. கடவுள் வாழ்த்து-க.) எனவரும்.

இவ்வினை ...

பதிற்றுக்கலியவற்றுள்

தேவபாணியல்

லாத தொடர்ப்பொருட்சொற்களை "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது" என்றதாற் றாவுகொள்கவென்றுங்கொள்க, அவை தம் பொருளோடு தாமுடியாமையின். எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங் குன்றியும் என்பது வண்ணகத்திற் கோதிய வெண்ணும் பின்னமுமின்றி ஒழிந்தவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதக மென்னும் நான் குறுப்புடையதனை கொச்சக வொருபோகாய். எ-று. இதற்கு இன்னை ஆறுறுப்புமே கூறிற்று...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கக அ

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக், கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி, மாறாப்போர் மணிமிடற்ற வெண்கையாய் கேளினி; படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ, கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற், கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ; மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து, பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள், வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத்

தருவாளோ;

கொலையுழுவைத்

தோலசைஇக் கொன்

றைத்தார் சுவற்பு ளத்,

தலையங்கை கொண்டு நீ க
ாபால மாடுங்காண், மூ
லையணிந்த மூறுவ லாண்
முற்பாணி தருவாளோ ;
எனவாங்கு, பாணியுந்
தூக்குஞ் சீரு மென்றிவை,
மாணிழை யரிவை காப்ப,
வாணமில் பொருளெமக்
கமர்ந் தனை யாடி" (கலி.
கடவுள் வாழ்த்து). இது
நான்குறுப்பான்
வந்ததேனும்

தேவபாணியாய்வருதலின்
முதனிலையொத்தாழிசை
யாகாது. ஏனை யொன்றே
யென்ற
ஒத்தாழிசையேயாமா
யினும் அவற்றிற்குரிய
எண்ணுஞ் சின்னமும்
இழத்தலிற் கொச்சக
வொரு போகாயிற்று.
அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந்
தொழுகிய மென்பது
அடக்கியல்

தனித் துவருதலின்றி

யவ்வடக்கியலோடு

ஒருசெய்யுளாய்

அடிபாக்தொழுகியும்

அடக்குமியல் பின்

றென்றது முற்கூறிய:

வுறுப்புக்களைத்

தனியேவந்து

அடக்கிநிற்கும் இலக்கண

மின்றியே வரும். சா-று.

எனவே " எழுசீ

ரிறுதியா சிரியங் கலியே "

(செய். 48.) "வெண்பா

வியலிடைப் பண்புற

முடியும்" (செய். 51.) எ

ன்ற விதியாற் பெற்ற

இயற்கை ஒருதொடராய்

இற்றுநிற்றலும், அடி நிமிரும்

என்றதனான் மூ

ற்கூறியவற்றின்

அடிவரையறையை மிகுத்த

லும், ஒழுகும் என்றதனான்

எழுசீர் இறுதியல்லாத

எல்லாவடியுங் கலியேயா

யொழுகிவருதலும் பெற்றும்.

ஞாயிறும்போர, ஊழைப்பூ வழங்கு

உ-ம். "மழைநுழைந்து புறப்பட்ட மதியமும்
வலம்புரியுந் திரிய மொளிசிறப்பப், பச்
சென்ன வானிட்ட

வில்லேபோற்

பசுந்துழாய்க், கச்சென்னைக்

கனல்கின்ற கதிர்முலைமேற்

கவின்செய்ய, வம்மேகத்

திடைப்பிறந்த

கரையுருமே றதிர சயிப்ப,

பைம்மேனி மருங்கதிர

வரிசேயறு வாள்புடைப்ப,

விண்டோய் மணிநீல
வெற்பிடை
வேய்ப்பிடைந்தாங்,
கொண்டொரு பிடிநீழ
விளங்கினி கள் களிகூரக்,
கொழியாது
கொழித்தெறிந்த
கோட்டெருமைத்
தலையின் மிசை, பிழியாத
சீறடி பிழிந்தன
போற்றோன்றத், தாங்கிய
புகர்வாருங் கேடகமுக்

தனித்தனி, வாங்கிய

கோளரவு மதியமும்

போன்றிலங்க,

மைதொடுத்த

கடற்புறஞ்சூழ்

மலையென்ன

மணியல்குல், கொய்

உடுத்த பொற்றுகிலின் கொழுஞ்சோதிக் கொழுந்தோட்ட, நீணின்ற வடி வத்தா னெடியோனை முதற்பயந்த, தாயென்று முதுமறை பரவினும்,

யாயென் றல்ல

துயாந்துணி

யலமே” எனவரும்.

தேவபாணியான் வெண்பா

வியலான் முடிக்கது
வந்துழிக்காண்க.
இக்கருத்தறியாதார்
வெண்பாவிய

நச்சினார்க்கினியருரை.

ரத் பண்புறமுடிந்த கலியடியுடையதனை வெண்கலிப்பாவென்பர். யாப்பி
னும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதென்பது மேற்கூறியவாறும் இனி
வருகின்றவாறுமின்றி யாப்பின்வேறுபடுதலும் பொருளின்வேறுபடுதலும்.
இ-ள். அவை இருசீர்முதல் எண்சீர்காறும்வந்து முற்கூறியவாறன்றி அடிக்
கண் நந்நான்காய்வரும். சில பிறவடிவிராயும்வருவனவும், பலவடிவந்தும்,
நான்கடிவந்தும் பாமயங்கிவருவனவும், இனி யீரடியான்வருவனவற்றுள்
ஈற்றடி மிக்குங் குறைந்தும் குறையாதும்வந் தியலசைச்சீர்பெற்றுவருவன
வும், ஓசையும் பொருளு மினிதாகாதுவருவனவும், அவ்விரண்டடிச்செய்
யுண்முடிந்துநிற்கவும், ஈற்றடி யொன்றும் இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிற
வாறாய்வருவனவும், இனி மூவடியான்வருவனவற்று ளீற்றடிகுறைந்தும்
முதலடிமிக்கும் இடையடிகுறைந்தும் இறுதியடிமிக்கும் மூன்றடியிற் குறை
யாதும் பிறவாறாயும் வருவனவும், இம்மூவடியிற்றபின் ஈற்றடியொன்றும்
இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிறவாய்வருவனவும், இனி நான்கடியாய்வரு
வனவற்றுண் முதலிடைகடையிற் குறைந்துவருவனவும், அம்முதலிடை
கடைக்கண்ணே யோரடியுமீரடியுஞ் சீர்மிக்குவருவனவும், பிறவாறாய்
வருவனவும், அந்நான்கடியிற்றபின் ஈற்றடியொன்றும் இரண்டும் மிக்குவரு
வனவும், இங்ஙனம் மிக்கு ஒருபொருண்மேன்மூன்றடுக்கி வருவனவும்,
பத்தடுக்கிவருவனவும், அளவியலின் வேறுபடுவனவும், இனி யைந்தடியான்
வருவனவற்றுள் ஈற்றடிகுறைந்துவருவனவும், அவ்வைந்தடியிற்றபின்
ஓரடியும் ஈரடியும் மிக்குவருவனவும், முச்சீரான் இற்றுச் சிலசீர் மிக்குவரு
வனவும், இனி ஆறுமுதலியவடிகளான்வருவனவும், இவ்விலக்கணமெல்லாம்
பெற்றுவருதலுங் கடவுட்பொருட்டொடர்நிலைகள். பல தாவுந் தாழிசையு
மாகி யிடையிடையச்செய்வனவும் அடக்கியலின்றி யடிமிகுந்து அடக்கியல்
பெற்றுவருதலும் இன்னோரன்ன பலபகுதிகளுங் கொள்ளப்படும். பொருள்
வேறுபடுமென்றலிற் புறப்பொருளான்வருவனவுங்கொள்க. இவற்றுட் சில
திருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிவருவனவுங்கொள்க. உ-ம். "நெய்
யொடு தீயொக்கச், செய்யானைச் சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்
யாதல்வேண்டும்" இது குறளடி நான்கான்வந்தது. இது குட்டம்படாது
மையணி கண்டனை வானோ, ரையனை யயிரம் போழ்வாய்ப், பையர வம்பல
ணுை, மெய்யனை மேயது வீடே" இது சிந்தடி நான்கான்வந்தது. இவ்வா
யிசைச்சீரான்வருவது வந்துழிக்காண்க. "நீறணிந்த திருமேனி நெருப்
புருவங் கிளைத்ததுபோற், கூறணிந்த குங்குமங்கொண் டொருமுலைவேர்
றிசெய்ய, வேறணிந்த சுடரெறிப்ப வேனிலாற் கெரிவிழித்த, வேறணிந்த
ல்கொழுவோ ...

... யெவ்வுயாவற றவாந்தனவே" "வென்றான் வினையின் தொகையாய் விரிந்து தன்க, ணொன்றாய்ப்பரந்த வுணர்வின் னெறியாகு நின்றான், சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தியாகி நின்றானடிமேல் ...

(௯)

கஎ0

தொல்காப்பியச்

செய்யுளியல்

பணிந்தார் வினைநீங்கி னின்றார்" (சூளா-சாப) மூவடிவி னிலீரண்டு ஆழ் சுடரு நாணமுழுதி......வே" (சூளா-துறவு-கூச) இது கொச்சகம்போல அடுக்கிவாராது தாழம்பட்டவோசைத் தரவுகொச்சகம். "ஒருவான்யா

னெருசெ டாடலிப்,

பெருநாகமே பூணும்

பெருமா, னொருவானை யையினு

மன் பார்க், குருவாயினை

துன்னத்தி துன்னே" இது

அளவடி நான்காய் நிரையசைத்

சீரியசொற்கண் வந்து பிறவடி விராஅயிற்று. அசைச்சீரின்றி வெண்மை வருவன தாவுகோச்சகமாம். 1"முழக்குநிலை.....பவே" இது பிற பொருளான் அளவொவ்வாது பலவடி வந்து பாமயங்கிற்று. 2"தடந் தாட் கொக்கு தாமணியச் சிறைப்பு, படந்தாழ் கசைப் பாம்பொடு பிளிர,

வென்றாங்கு இருக்கானை

வியர்த்தலைத் தடிகொட்ட,

நின்றாடு மழகளிற்றை

நினைவாரோ வினையிலரே"

இது நான்கடியுமொத்துப்

பாமயங்கிவந்தது.

"கல்லைக்குடிய கூபாலின்

னடியினை, தங்கு சென்றினர்

துணர்வுறு பிறவினை நீப்பர்"
இது சாரியை பெற்றுமுடிந்தது
"புனைமலர்க் கடம்பின்
பூந்தாரச் சேக்கு, தினையுப் ப
ரவுதும் யாம்" இது சாரி
யைபெற்று முடிந்தது.
"கொன்றை வேய்ந்த செல்வ
னடிஇணை யென்றுமேத்
தித் தொழுவோமியாமே"
இது சாரியை பெற்றுமுடிந்
து இம்முடிவுகள் நோக்க
ர்ம்வந்தது. இஃது அசைநிலைக்

[illegible]

[illegible]

பொருளு [illegible] நாதமாகி

[illegible]

[illegible]

மேனிமேயா, [illegible]

[illegible]

[illegible] வின் நீச் செவகு

சேர்வதோர், நல்லறி

வெய்துறுநோமேய் [illegible]

கரடுமிற்றுகள் [illegible] வீற்றழு

யிரண்டு மிக்குவந்து

ஒன்றாப்பட்டது.

சான்பிறெங்கன்று ஜீய சொல் லா

ர், முகட்டு மின்று மூவர்ப்புலேச

ட்டடா, சாப்பு மேவண்டுபவா, நிறு

ஆன்றாழுமான்

1

முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன்
முழுதுலகு   மேவல்செய
மொழி   செய்   கோமான்
வழங்குதிறல்   வாண்மாறன்

மாச்செழியன் ஜக்கிய வை
வேல்பாடிக், க ண்ணின் கின்
ஜெயலாக் கருதல் சாவண,
மீன க்கு உ ப கிரண்டிறு
வீருகைவி பெப்பெயர் ந்,
தலைந்தன்மா இலயளிழ்ந்
தடவா ெப்பிலன், பொலங்
கொள்பூந் தட க்கட்டுசே
பரிக்குயின் ஜொலா ம்.
விலங்கியுன் எக்தப வினிக்கு
வே ஜபவே" இஃது
எழுடியாய் முதலிர ண்டடியும்

அருகிராய் ஓசோசை

பால்வத்து மின்னை த்த ம

கர்த்தராய் வெடிமை

ப பால்வந்த வெற்றி ரு ஸியெல்

வைறு என்றார் ப்பா

ருகள்விருக்கிறார்

2 நடேசான் கொத்த

என்பதும் ப்ரஜோபதம்

3 "அருவர்க் கருவைப்

பெற்றுக் கவுக்கி, மறைவும்

பத்தினி போல்லை இனிசே"

எண்பது மாப்பருங்கலிக்க
ளிமையமை.

4 வெண்சீர் வெண்டளை
யுடை உதாரணம்

நச்சினார்க்கினியருரை-
ளக

. ஈற்றடி குறைந்து
அசைச்சீரானிற்றது.
ஞானான கல்லாதார் தாம்ப
.....லி சயக்கா
லென்றெமென்றும்,

யாளியைக் கண்டஞ்சி
யானை தன்
கோடிரண்டும், பீலிபோற்
சாய்த்து விடும்பிளிற்றி
யாங்கே" இது முதலடி
மிக்கது. "பூண்ட
பறையறையப் பூத மருள,
நீண்ட சடையா னாடுமே,
நீண்ட சடையா னாடுமெய்
ப, மாண்டசாயன் மலை
மகள்காணவே காணவே"
இது இடையடி.

குட்டம்பட்டு இறுதியடி

மிக்கது.

சுந்திருவமார்க்கத்தான் ,

இடைமடக்கி

நான்கடியுமாம். "வாஹு

விமிர்ந்தனை வையக

மனைந்தனை, பான்

மதி விடுத்தனை பல்லுயி

ரோம்பினை, சினிற

வண்ணரின் னிறைகழல்

தொழுதனம்" இது

மூன்றடியிற்குறையாதது.

“பிறையணிந்த சடைமுடி
யோன் பிஞ்ஞகன்
பெம்மான், கறையணிந்த
கண்டத்தான் கையிலங்கு
சூலத், இறையணிந்த
நெஞ்சினோர்க் கின்றும்
பிறவி; இம்மைப் பிணியு
மிய
ழும் பசியொடு, தம்மைத்
தருக்கிக் காலில் புகழுனத
ரம்” இது மூன்றடி
சித்தன்மை

வீரமடிபிக்குவந்தது.

“எதிர்முக வொருவ னென்சா

னையடைந்தே,

முதிர் பிரு கீரு ளமுழ்த்து யில்

லங்கராவாய், இருவுறு

விலைமைத்தாய்ப் போஷித

னக் கடிசிஷ்ப, மதிர்வனை

திருகையு மைத்துறக்

கடப்பிறப்பார்” இது கான்

கஷ்யாய் முதலடி

குறைந்தது. “தருவெழு

வரிவைவையைத் திருமணம்

புணர்ப்

பின், மூனிப்புறு

தொழிலினை மூளா,

னைளிதவிர்த் திலர்க்கெ

நாடொறு

ந்தொடாறுங், களிகெயனை

வினியன்மூன் கலைத்தமற்

றவைற்கே" இது இரண்டா

மடி ஆகைறுக்குவைத்து.

"கல்லைப்பு தன்னிழுத்தீழ்க்

கல்வித் துறைபயந்த

காயர்காட்டி, கல்லாவினை

நல்லா ளொருபாக மாகிய
ஞானத்தானை, யெல்
லாரு மேத்தப் படுவானை
யென்றுநான் றுஞ்,
சொல்லொணாக் கெல்லாம்
துய
ரல்ல லில்லைத் தொழுமின்
கண்டீர் இது சுற்றமலிடு
குறைந்து, சேடியாகிரி
யத்தான்
கோடிமுன்னிருமென்று
விலக்கணக்

கொச்சகம்வந்தும் பாவின்
வேறுபட்டதாம்.
“வண்டணிகொண்ட
மறுமலர்க்கொன்றை மின
மாலை
கொண்டணி செஞ்சடைக்
கோட்டிளந் திங்கள்போலப்,
பண்டணி பாகப்
பலர்தொழுங் கங்கைநீர்
வைத்த, துண்டணி
கொண்டனுங் கண்பார்க்
கமிழ்தாகுமே” இது

அளவடியிரண்டு

மைமுன்றடியிரண்டும்

வந்தது. "கண்

டெடுப் பாரைத் தனிக்காரம்

பிடிப்பாராயிற்.

கொண்டவற்றோனிக்

குடிக்கு

விளக்காகும், சுன்றொட்டுப்

தெவியப்பேர் தல்

காக்கிப்போம்;......

மற்றொரு

குழகன் றன்னைப் பேர் த்தி

முதலடிமடக்கு. "போது

முக்குடைப் பொன்

னெயி லொருவன், முதிய

தாமரை யடியே, தாது

தாமரை யடியடைந்

தாரெனின், தீது இல்லை

யிலரே" இது

சிலப்பதிகாரத்

திடைமடக்கிப்

பிறவாறாயிற்று. இவை பல

வடிவின்வேறுபட்டவாறுங்கா

ணக. "கூடார்முகட்
குருதியுங் கால்வீழ்த்த
பச்சைப், படாமும்
புலித்தோலுஞ் சாத்தம்பரமு;
விடாமுண்ட நெற்றியா
னெஞ்ஞான்றுங் கங்கை,
விடாமுண்டு வார்சடை
யான் லெவன்னா
நகைசிர்த்தான், மெய்யுறு
கொப்பிக்கை கேடோ
நிறைப்பிக்கை, களஉ

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

யையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை." "வேயே திரண்மென்றோள் வில்லே கொடும்புருவம், வாயே வளர்பவள மாந்தளிரே மாமேனி, நோயே முலைசுமப்ப வென்றோர்க் கருகிருந்தா, ரேயோ இவளொருத்தி பேடியோ வென்றார், எரிமணிப்பூண் மேகலையார் பேடியோ வென்றார்" (சிந்தா-652) இவை நான்கடிச்செய்யுளிற்றபின் ஈற்றடி யிரண்டும், ஒன்றும் மிக்குவந்தன. "மூவுலகு மீரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத், தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து, சோவரணும் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை

கட்டழித்த, சேவகன்சீர்
கேளாத செவியென்ன
செவியே, திருமால்சீர் கேளாத
செவியென்ன செவியே;”
“பெரியவனை மாயவனைப்
பேருலக மெல்லாம், விரிகமல
வுந்தியுடை விண்ணவனைக்
கண்ணுந், திருவடியுங் கையுங்
கனிவாயுஞ் செய்ய,
கரியவனைக் காணாத
கண்ணென்ன கண்ணே,
கண்ணிமைத்துக் காண்
பார்தங் கண்ணென்ன

கண்ணே;" "மடந்தாழு

நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார்

வஞ்சங், கடந்தானை

நூற்றுவர்பா னாற்றிசையும்

போற்றப், படர்ந்தா

ரணமுழுங்கப் பஞ்சவர்க்குத்

தூது, நடந்தானை யேத் தாத

நாவென்ன நாவே, நாராய

ணாவென்னா நாவென்ன

நாவே" (சிலப்-

ஆய்ச்சி) இவை படர்க்கைப் பாவலாய் ஒருபொருண்மேன் மூன் றடுக்கி நான் கடியிற்றபின் ஓடிமிக்குவந்தன. இவ்வாறே பத்தடுக்கியொருபொருண் மேற் பதிகப்பாட்டாய்வருவனவும் இதனு னமைக்க. 2"வெறியுறு கமழ் கண்ணி வே... பின்" இது சிந்தடியான்வந்து ஈற்றடி குட்டம்பட்டது.

"வாய்மதியின் வந்தகுடவையின் வந்தீண்டே,மாயமடமகளிரெல்லீருங் கேட்மின், ஆயமடமகளிரெல்லீருக் கேட்டைக்க, பாய்திரை வேலிப் படுபொருணீய

றிதி, காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன், கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா, யொள்ளெரி யுண்ணுமிவ் வூரென்ற தொருகுரல்" (சிலப்-துன்ப) இத் ஐந்தடிச் செய்யுண்முடிந்தபின் ஈரடிமிக்கது. 3"கோழியுங் கூவின......வாய்" இது ஐந்தடியான்வந்த ஈற்றடி முச்சீரான் இற்ற

1 பேர்முடிய என்பதும் பிரதிபேதம்.

2 வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினு, முறவுற வருவன வரைப்பன வுரைப்பன்மற், செறிவுறு தொழிலினர் சிறந்தன ரிவர்மைக், கறிவுறு தொழிலரோன் றல்லவை சொல்லன்மின், பிறபிற நிகழ்வன பின். இஃதைந்தடியா யீற்றடியொன் றொருசீர்குறைந்துவந்த வோரொலிவெண் டுறை என்றார் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்.

3 கோழியுங் கூவின குக்கி லழைத்தன, தாழியு ணீலத் தடங்கண்ணீர் போதுமிதோ, வாழிசூழ் வையத் தறிவ னடியேத்திக், கூழை நனையக் குடைந்து குளிர்புன, லூழியு மன்னுவோ மென்றேலோ ரெம்பாவாய்" ஈற் சீர் நாலடியான்வருவது கலிவிருத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னார். இஃது ஐந்தடியால்வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும். இஃது அவினயனார் காட்டியபாட்டு,இதனைத் தரவுகொச்சகமென்பாருமுளர். என்பர் யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ஙஎ

நெடிலீற்றின்கண்

இருசீர்மிக்கது.

திருவெம்பாவை

வெட்டடியான் வக்

திவ்வாறிற்றன. இக்காலத்து ஒருபோகுகளிற் றாவுக் தாழிசையும் இடையிடைக்துவருமாறுகாண்க. பிறவும் வந்துழிக்காண்க. இவையெல் லாங் கொச்சகமாமென்று கூறுவர்புலவர். எ-று. இனி யிவ்வாறுவந்த தொச்சகங்களையெல்லா மொருவரையறைப்படுத்துப் பாத்தோறு மினஞ்

சேர்க்கிப்

1 பண்ணிற்குத் திறம்போலப்

பின்னுஞ் ஞ ஆசிரிய

ரடக்குவர்;

அதனை அகத்தியமுந்

தொல்காப்பியமும் உ

ணர்ந்தா

அவர் தங்கருத்தறிந்த ஆசிரியர்

அவ்வாறடக்காமைக்குக்

காரணங்கூறுவர். அவர்

கூறுமாறு.

“கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியை......நாமே” ஈரடியான்வருதலின் வெண்செந்துறையென்பார்க்கு ஒருசீர்குறைவின்றிவருதலின் வெண்பாவிற்

இனமாகாது

கலிப்பாவினொருகூற்றிற்

இனமாதலுஞ் சீரானுந்

தளையானும் ஆசிரியத்திற்

இன மாதலு

முடைத்தென்றுமறுப்பர்.

இனிச் சந்தஞ் சிதைந்து

புன்பொருள

ாய்வருவனவற்றைத்

தாழிசையெனிற்

றாழம்பட்ட வோசையும

விழுமிய

பொருளுமில்லனவற்றிற்

சப்பெயர்கூறின் முற்கூறிய

தாழிசைகட்குஞ்

சந்தஞ்சிதைந் து

புன்பொருளாய்

வருதலுரித்துமாம்.

அதனன் அப்பெய ராகாதெனவு மறுப்பர். "கன்று குணிலா" (சிலப்- ஆய்ச்சி) இது வெண்டளையான்வருதலின் ஆசிரியத்திற்கினமாகாதென மறுப்பர். இனி இது நான்கடியான்வருமேற் கலிவிருத்தமா மென்பார்க்கு "நெருப்புக் கிழித்து விழித்ததோர் நெற்றி, யுருப்பிற் பொடிபட் டுருவிழந்த காம, னுருப்புக் கணையா னடப்பட்டார் மாதர், விருப்புச் விரும்புகின் றாரே" என்றதுகாட்ட வெண்டளை தட்டலின்

செப்பலின்னோசை

வெண்டாழி

சைக்கு இழுக்கின் மையுங்

கலித்தளையின் மையிற்

கலிக்கு இனமாகாமையுங்

கூறி மறுப்பர். இனிக்

குற ளடியானுஞ் சிந்தடி

யானும் வருவனவற்றைச்

சிலர்

வஞ்சிக்கினமை மன் பா ர்க்கு
அவை
காலன் கடியான் வருதலானும்,
பா வேறுபடுதலானுஞ் சீர்
இயற்சீ ராகலானும்
ஆகாதென்ப.
குறளடிச்செய் யுள்
மூன்றுவரிற்
றாழிசையெனவுஞ்
சிந்தடிச்செய்யுள்
மூன்றுவா ராவெண
வங்கூறின் அதற்கு

மோர்காரணங்கூற

வரினதனை மறுப்பர்; பிறவு

மிவ்வாறு ஒன்றற்கினமாயது

ஒன்றற்கினமாயும்வருதலின்

இனஞ்சேர்த்தலாகாதெனை

மறுப்பர். இங்ஙனம்

இனஞ்சேர்த்துரைத்தற்குரியவற்றைக்

கலிப்பாவெனை அடக் கியது

பெரும்பான்மை

கலிக்கேற்றவோசையே

பெற்றுவருதலின். இத்

தொல்காப்பியம் “முந்துநூல்கண்டு

முறைப்படவெண்ணி'' (தொல்-பாயிரம்)

நூல்செய்தலின் எல்லாவற்றிற்கு மொரு பரிகாரங்கொடுத்துக் கொச்சகத்து

1 பண்களையும் அவற்றின் திறங்களையும் "பண்ணும் கிளையும் பழித்த ஞ்சொல்" என்னும் சிலப்பதிகார வூர்காண்காதையடிக்கு அடியார்க்கு ல்லாருரைத்த விசேடவுரையிற் கண்டுகொள்க.

2 "கருப்புக்கணை"

என்பதும் பிரதிபேதம்.

[redacted]

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ளடக்கினார். அது

மேற்கூறிவந்தமரபு.

இனிப் பொருள்வேறுபடுதலை

வனா.

தெலவுரைப் பார்க்கையாக்கிக்கூறலுங்

கூட்டியொருவர்ப்பெயர் கொளப்

படுதலும்,

புறப்பொருள்வாகு

தொடர்தலும்,

மூற்கூறியபொருள்கள் பிற

வாறு வருத லுமாம்.

இங்ஙனம்

பொருள்வேறுபடுதலின்

இதனான் ஓதிய

நான்கற்கும்

பாட்பு வேறுபட்டவாற்றிற்கும்

பொது வெட்சிமுதல்
பாடாண்
டிணையீறாகிய எழுதிணைக்குங்கே
பொதுவிலக்கணமுறை னவை;
அவை முற்கூறிய
இரண்டற்கும்
உரித்தாகலின்; அது
பெரும்பான்மை
பாணிச்செய்யுட்கு
இடைவிராய்வரும்.
இவ்வாறு தொகுத்தின
வழக்கோடுகவே ஆசிரியமும்

வெண்பாவும்
ஒருபொருண்மேற்பல
மூன்றும் ஐந்தும் ஏழும்
ஒன்பதும்
பத்து மாகிவருத லும்
பிறவாறுவருதற் கமைய
மையிலவாயின. அவை
ஐங்குறுநூறு,
முத்தொள்ளாயிரம்;
கீழ்க்கணக்குமுதலியவற்றுள்
ளும் பிற
வற்றுள்ளுங்காண்க.

தேவபாணியில்லாச்

செய்யுளெல்லாம்

காப்புப்பொரு

ளாங்

கொச்சேவுருபகுமென்றுரை ...க்க.

அது

முத்கூடிய வர்ருட்காண்க.

"வென்

பலிச் சாந்த முழுமெய்யு

மெய்பூசி, புன் பலிக் கூரூர்

இரிவது மேவீட்டுக்,

கண்பலிக் வென்று

புகுந்த கபாலிமு,
வெண்பலித் தாளிகை
யாதுவாய்
வாளே. இது "காமப்
பகுதி கடவுளும் வரையார்"
(தொல். புறத். 28)
என்ற
பாடாண்டிணையாகலின்
பொருள் வேறுபட்டது.
'கன்றுகுணிலா'
(சிலப். ஆய்ச்சி) என்பது
அங்கிலத் திருநீட் செய்யக்கனத்

அவர் பசியுற்றிருக்

கொக்கிலே ண்டு;

இலை பசியுற்றிருக்;

ன செலுத்த

செக்கச்சிவாருபோ

உண்டாய் கொடு

விலக்குன்றமைமைமரத்

கொடுப்புடை கொ

ல்லாவற்றிற்கு

மாளுமென்று

னப் துவிக்கார்.

ஆருடுமன்றகுறன்

ஒருபோகென்றைது சிறு

பான்மைய கொச்சகமே

னப்பட்டுங்கலாமென்றுகொள்க.

(கசக) கநo.

இருபான் சிறுமை

யீட்டடியத் துயர்பே.*

இது, அதிகா

ரத்தானின்றநான்கிறுள்

இருஇரின்ற அடக்கியலின்றி

யடிநிமிர்ந்த

கொச்சகவொருபோகிற்கு

அளவுகூறுகின்றது.

கு-கீ.

ஒழிந்தகைக்கெக்கொள்ளலாம் உ.

ன் ஒழுப்படப்பற்றி

யனவுகூறினோர். பத்

தடியிற் கருங்கரு

இருபகடியினேரு தவரும்

அட்டக்கியவின்றி அடிகிப்பிர்க்

கொழுகுமென்ற

கொளக்கிவோருப்பாரு கூ-ஆ.

இது முன்னெழு

க்கிர்

க்கெருழுகுமென்றதற்கோர

வகைபெறக்கூறி ஐய

மகற்றியது. இ-ள்

நேர்ப்புறக்கோடென்பது முறையும்

அதுவென்ற ஒருமை

யானுங் கொண்டது. உ-ம். *தடங்கடற் பூத்த தாமரை மலராகி, யடங் கா த முரற்சியா னருமறை வண்டிசைப்ப, வாயிர வாராழி யவிரிதழின்

*எ-து, மேலதற்கோர்புறனடையுணர்......ற்று. மேற்சொல்லப்பட்ட கொச்சகவொருபோகு பத்தடிச் சிறுமையாகவும், இருபதடிப் பெருமை யாகவும் வரும் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

ளகு

வெளிப்பட்ட, சேவி தமெழுனத்

தோன்றுஞ் செ ம்பகவி

ளிராவகற்றி, படிமணேட்ட
பகைநீங்கப் பருவத்து
மழையாலே, நெல்லிலைக்
குளிர்கூடா நீர்மைமசா ளிழு
ஞறி, பண்டங்கள் பலபயஃத
வயன்மூதலா
யிமையோரைக்,
கொண்டங்கு வெளிப்படுத்த
கொள்கையை யாதலி,
னோங்குயர் பருதியஞ்
செல்வயின், னீங்கா வுள்ள
நீங்கன்மா ரொமக்கே" இது

பக்கடியிற்கருக்கா து

அடக்கிய வின்றி

யடிகிரிர்க்கொழிய து. மே

யிருப்பக்கடி வந்திருக்காண்க.

(கரு)

கருக. அப்போராதக்க

பல்லாயிரந் துடிக்கி

செப்பமிவாருக்

கிருவரைக் கொள்கை.*

இது மேன்ற

அதிகாரத்தாற்

கடவுள் வாழ்த்தாகிய

அம்போதரங்க

வாருபோகிற்கும்

அடிவரையறைகூறுகின்றது.

அம்போதரங்கவொரு

பாகு,

தன்னுறுப்பிற்சில்லாக்கூடி

யமுபதடிக்கா

வொவ்வொருபகுதிக்கு

ரண்டடியாகிய

னாற்றிருபதடியையுடைத்தா
யும்வரும். சிறுமைக் கெல்லை
-றாயிடத்து அவ்வாறடியிற்
செயபாகமாகிய மூப்பதடியிற்
பாகமாகிய பதி
ரந்தடியான்வரும் எ-று.

வெள்ளம்-எதிர்மறை

அடிப்படுத்தெகம்.பால்
குறிப்பிசைவாரம் பதினைந்
தென்றனர்., ஏனோலை

[illegible] கணி[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ப்பதும்,

பதிலோ[illegible] [illegible]

சிற்றம்பலத்[illegible] [illegible]

இடையவை, கூறிற்றென

கல்யாண[illegible]

இவற்றிற்கு உடையவாகிய

சிற்றம்பலத்திற்கும் [illegible]

சொல்லைப் பப்பதும்,

இடையவாகிய சிற்றம்பலத்திற்கு

பேதைக் கேயமுயது மெனப்
பொருளுரைக்கிற் றலைவன்
வீற் சிற்றெல்லைக்கும்
இடையளவிற்
பேரெல்லைக்கும்
வேறுபாடின்றியும்
இடையளவிற்
சிற்றெல்லைக்கும் கடை
யளவிற்கும்
வேறுபாடின்றியும்
நிற்குமெனல் மறுக்க.

அஃதனைம் ஈற்றிரு பதி
காவிற்கொச்சகம் மேனின்ற
ஒத்தாழிசைக்கான் இருபத
[illegible]

தொத்துவருதரவிக்கனைத் தரவிணை இருபஃதடியாகலும், ஈற்றடி பெறப் படும்; சிற்றெண் பதினாறும் அராகம் நான்குமாக இருபஃதடிபெறப்படும். கொச்சகம் இருமூன்றாகி ஒன்றுபத்தடிபெற்று அறுபதடியாம். இனிப் பதினெட்டடியான் வருவன நேரிசைக்கொச்சகம் இருமூன்றாகி, ஆறும்; அராகம்

ஒன்றாகி சிற்றெண்
சின்னம் ஆறும்
[illegible]
பதினெட்டடியாம்.

இடையளவிற்றும் இவ்வாறே வருமாறறிக. மேலளவு கூறும்வழிக்கூறுது மேற்கூறுகின்றபாவிற்கு சண்டளவுகூறினர் அதிகாரம்பற்றி. (கஉச)

* எ-து, அம்போதரங்கவொருபோகுக்கு எல்லையறையுணர்த்து. அம்போதரங்கவொருபோகு அறுபதடி பெருமைக்கெல்லையாம். [illegible] சிறுமைக்கெல்லையாம் எ-று. "செம்பால்வார" மென்பது [illegible] வெனவுமாம். மூப்பதடி சிறுமை எ-று. எ-து, [illegible]

ளஎசு

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கருஉ. எருத்தே
கொச்சக மராகஞ் சிற்றெ
ணடக்கியல் வாரமோ
டந்நிலைக் குரித்தே.*

இது

முன்னர்க்கூறிய

அம்போதரங்கவுறுப்பு

இவையனைத்துமெனக்

கூறியவாறு.

இ-ள். தரவுங்

கொச்சகமும் அராகமுஞ்

சிற்றெண்ணும் அடக்கியல்

வாரமுமென ஐந்துறுப்புடையது அம்போதரங்கவொருபோகு எ-று.

(தரவெனினும் எருத்தமெனினும் ஒக்கும்.) பலகோடுபட அடுக்கியுடுக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்பவாகலின், அதுபோலச் சிறியவும் பெரியவும் விராஅயடுக்கியுந் தம்முளொப்பவடுக்கியும் வருஞ்செய்யுளைக் கொச்சகமென்றார். இது ஒப்பினுகியபெயர். இக்காலத்து இது மகளிர்க்குரியதாய்க் கொய்சகமென்று வழங்கிற்று. இது முறையே சுருங்கிவருமெண்ணுப்போலாது அடியுஞ் சீருந் தளையும் வேறுபட்டுவருமென்றுணர்க. வெண்பாவாகிற் பெரும்பான்மை அராகமாயது அருகுகடுகிச்சேறல். பிறிதொன்றுசெய்து ஆற்றவேண்டுந்துணைச்செய்யதாகிய பொன்னை அராகித்ததென்பவாகலின் இதுவும் ஒப்பினுகிய பெயர்; மாத்திரை நீண்டுந் துணிந்து வாராது குற்றெழுத்துப்பயின்று உருண்டுவருதலின். சிற்றெண்ணுவது; நால்வகையெண்ணினும் இருதிகின்ற எண்வாரமூர்கூறிற்று. உ-ம். "செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்குந் திரிகின்ற, வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் வேலொடுசே டகஞ்சுழல, மாயிருமணிப்பீலி மயிலெருத்துத்திறுன்றுங்காற,

*என்பதுமது. அம்போதரங்கத்திற் குறுப்பாமாறுணர் .... ற்று. ஈண்டெருத்தென்பது தரவு, கொச்சகமும் அராகமும் என்று சொல்லப்பட்டன. எண்ணினுட் பேரெண்ணிற் சிற்றெண்வரப்பெறுமாயின் இனிச் சொல்லப்பட்ட அறுபதிறுப்பும் முறையான்வருதலும் மயங்கிவருதலுங்கொள்க. பரிபாடற்கு இவைதாமே யுறுப்பாய் அதனோடிதனிடைவேறுபாடென்னை

யெனின்)

அறுபதிற்றடியிற்

குறைந்துவரின் அம்முறை

பிறழ்ந்துவரு
மெனவும், ஒத்துவரின்
அறுபதினின்மிக்குவருமெனவுங்
கொள்ளப்படும்.
உ-ம். 1 "கண்ணக
னிருவிசும்பிற் கதழ்பெயல்
கலந்தெற்றத், தண்ணறும்
பிடவமுந் தவழ்கொடித்
தளவமும், வண்ணவண்
டோன்றியும் வயங்கிணர்க்
கொன்றையு, மன்னவை
பிறவும் பன்மலர்

சான்றியக், கிளைழயுங்

கோவையு

பிழையு மென்றிவை, தைஇயினர் மகிழ்ந்து திளைவிளை யாடு, மடமொழி-யாயத் தவரு ளிவள்யா ருடம்போ, டென்னுயிர் புக்கவ ளின்று" தாவு. ஒஓவிவள், பொருபுக னல்லேறு கொள்பவ ரல்லாற், றிருமாமெய் தீண்டல ரென்று கருமமா, வெல்லாருங் கேட்ப வறைந்தறைந் தெப்பொழுதுஞ், சொல்லாற் றாப்பட் டவள்; சொல்லுக, பாணியே மென்று ரறைகென்றார்

1 முல்லைக்கலி—உ.

நச்சினார்க்கினியருரை.

களை

சேயொளி கடற்பிறந்த
செஞ்ஞாயிற் சிறந்தெறிப்ப,
மறுவருந்தம் மனத்தி
வுகைக் கழுஞ்சியான்

வளர்த்தெடுத்த,
வறுவருத்தம்
மூலசுரர்த்தாங் ககல்
விசும்பு சிலதுவற்ற,
ஆருருவத் தெயின்மூன்று
மொருங்கவித்தோன் வியப்
பெய்த, வீருருவத்
தொருபெருஞ்சூர்
மறு ங்கறுத்த
விகல்வெய்யோய்;
தூங்க, வினையொழி
காலத்து வெவ்வெயிற்

கோலத், தனைவரும் ,தந்த
மறம்
புரிந் தாங்கு, மூனை யடு
கொற்றத் து மூன்றன்
குருவிற், கனை கடல்
சுட்டனை
னன்; தேவரு மக்களுஞ்
சிற்றத்தா னஞ்சாமைக்,
காவல் புரியுங் கதிர்மதி
போது, மூவிரு
தோன்றன் முகம்;
மடமகள் வள்ளி மணிக்கம்

பலம்போ,
விடையிடை சுற்றுத
லின்றுந் தவிரா,
தொடையமை
தார்கடம்பன்
றேன்; அவ்வழி, யடியிணை
சேரா வவுணை ரை நுங்கிப்,
பொடிப்பொடி யாகிப்
பொருப்பொடு மாய,
விடியுமிழ் வாணத்
திடைநின்று கூட ங்,
கொடியணி

கோழிக் குரல்; விழுச்சி ர
மரர் விசும்பிடைத்
தோன்றிப், பழிச்சினின்
குர்த்
நார் பலர்; உருகெழு
மூருரிய வருமெனை
வதிர்தொறு, மருகெழு
சிறகொடு
ணவரு மணிமயில்;
பெருகிய வருமறை
பெறுமெடு மொழியொடு,
பொரு

ன வழியிலை புகல்வன

சிறுகுறன்; செங்கண இறைச

சிலம்பின மலை, விழுங்

ன தலை நிரம்பின குறை;

ஆர்த்தன மறை யாடினர்

பலர், போர்த்தன

ரகன் பொழிந்தனர் மலர்;

ஆங்கனங் கே ான்றிய

வகைபோர் வென்றியின்,

பரிந்தார், மாணவைழ யா

குகச் சாழ; சார்ழன்,

பெடையன்றோர் கண்

பூத்து நோக்கும்வா யெல்லாம், விடைபெறி னேனர் தகைத்து". இவை கொச்சகம். "தலைவகை நிலைமிசைப் பாய்மா நாத்தட, னெறிநெறிர் சென்றார் பலர்; கொலைமலி நிலைசெறி செயிர் சினஞ்சிறந், துருத்தெழுந் தோடின்று மேல்; எழுந்தது துகள், ஏற்றது மார்பு, கவிழ்ந்தன மருப்புக், கலங்கினர் பலர்; இவை சிற்றெண். அவருள் மலர்மலி புகலெழ வலர்மலி, தருமணி புலாம்பிர் தோள் பிணைஇ, எருத்தோ டியவிடை தோன்றினன்

தோன்றி, வருத்தினன்

மன்றவவ் வேறு;"

பூழியலிடைவத்த

கொச்சகம். "வற்றெவ்வங்

காளை வெழுச்சர்

செவ்வண்கொளேறா,

வேறுடை நல்லார் பகை;

டவரே நல்லார்யா மக்க

ணொருவோ, படலேற்
றொருக்கிறுக்கார்க் கண்டு
ற் றின்று, மூடலேறு
கோட்சாற்று
வார்” இவையுங்
கொச்சகம். “ஆங் ஒளித், த
ன் றுணையைப் பாணி தளரா
தெழூஉ கதின், பண்ணமை
யின்சீர்க் குரவையுட்
டெண்கண்ணித்,
திண்டோட் டிறலொளி
மாயப்போர் மா

மேனி, யந்துவ ராடைப்
பொதுவனோ டாய்ந்த,
முறுவலான்
மென்றோள்பா ராட்டிச்
சிறுகுடி, மன்றம் பரந்த
துறை. (கலி க௱உ.) இது
.... பிறவும்
இன்னதாங்கொள்க.
யாப்பினும் பொருளினும்
வேறுபட்ட கொச்சகவொரு
போகை
அதன்பின்னேரோ இணைமையான்

இதற்குங் காமப்பொருண்

மேற்

பட்டது. இனி-தி. உரையாசிரியருரை.

களவு

23

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

வீங்கிருக் தொடித்தோள் விட்டு நீங்கச்சே, பாமரி யளவைவித் தமிழ் புனேர் தேத்துக, பின்னி தக்க தாயினு ன்னெனதிர், நாணில மாக வேண்டும் யாணர்க், கடம்புங் களிமயிற் பீலியுங் கடஞ்சுலை, நீரோடு கின்வயின் மாந்தர், வாராப் புலிமை வருகடா ரெமக்கே” என்பது இடையளவம்போதரங்க வொருபோது. இவ்வுறுப்புக்களின் அளவுகூறுமையின் மற்றவாறறிந்து

கூறப்படும். இது

கூற்றப் பத்தினான் கடியான்

வந்தது. இவை
யிக்காலத்து மிகவழங்காது.
ஒருபோகுபோலன்றி
யிதற்கவைவ மும்கூறியது
அம்போத
ரங்கவொருபோகின் அளவே
மேற்கூறியவின் றமூன்றுபாக்கட்கும்
அளவென்றற்கு.
இவ்விலக்கணத்தான்
வருகின்றவாற்றான் இனி
குறுப்பிலக்கணமெத்தனை
வழிக்குக்கொள்க. வெள்ளை

யிடமாற் றிரிவின் றிவருதுமேன்
றவின். அவ்வகை
மேல்வருகின்ற
கலிவெண்பாட்டிற்
கிடைறன்றுணர்க. (கஉ)

சூத்திர. [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

இது முறையே கலிவெண்பாக்கூறுகின்றது.

ஒரு பொருளைக் கருதிவாராநிற்ப வேறுமொருபொருளே படவுஞ் சொற்றொடர்த்துவிடப்பத் தொடுக்கப்பட்ட வெள்ளையடியாற் றிரிவின்றி வருவது கலிவெண்பாட்டாம். எ-று. இயலென்றதனைர் கட்டளையடியாய் வருதலுந் தனக்குரிய வெண்டளையான்வருதலும் பன்னிரடியான்வருத

லும் [illegible] பிறவுமாகிய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கலிவெண் பாவாம். எ-று.

அவ்விலக்கணத்திற்றிரிந்தன
சிலருஞ் சிலவாயுஞ்

சஎ-து,

கலிவெண்பாவாமாறுணர்-ற்று,
ஈற்றடியளவும்,
ஒருபொருளைக்

குறித்த வெள்ளடியியலாற்
றிரிபின் [illegible]
கலிவெண்பாட்டாம் எ-று.

கலிவெண்பாட்டெனினும்
வெண்கலிப்பாட்டெனினு

மொக்கும். “வெள் ளாடு மியலான்” என்றமையான் வெள்ட லை மான்வந் தீற்றடி முச்சீ ரான்வரு வனவும் பிறதலையான்வந் தீற்றடி முச்சீரான்வருவனவுங் கொள்க. உ-ம்

“ மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப, வரையோர் கருங்கரத் தாரிடைச் செல்

சோர், கதைப்பு ஆழ்கிச்
சுருக்கிட் புகைசோர்த்,
முன்னைர் வறப்பப் புலர்
வாடு கல் பிரக், சென்னர்
பொழு ச் தீமர
சுருக்கப்பசம். சன்பனர் கூக்
குட் கவலைப்ப தாடென்று
னென்ன [illegible] பாழ் [illegible] போல்
விகலவட்ட, எரின்னர் வில்லை
கெடுந்தகா மெய்மைபு
மண்பறல் குழா தே

யாற்றிடை நும்மொழி,

துன்பந் துணையாக நாடி

ன துவல்ல, இன்பமு

முண்டோ வெமக்கு" (பாலைக்

(கலி-௬.) இது வெண்டளையான்வந்த வெண்கலிப்பா. அஃதேல், இது நெடு வெண்பாட்டிற்கோதிய இலக்கணத்தான் வருதலின், பஃறொடைவெண்பா

னச்சினார்க்கினியருரை.

ளக்.

ஐந்தாம் அடிமிக்கதாய்

பாவினைச் சிறைத்தாம்

ஒருபொருணுதலியும் வெண்

ளவியலாசிரியத்தளைவுக

கலியோசையாமென்றுணர்க.

இ-கனென் ஒருபொரு

ளுதலியது கட்டளையாய்த்

திரிவின்றிவருமெனவும்

ஒருபொருணுதலாது

சீர்வகையாய்த்

திரிவுடைத்தாய்வருமெனவுங்

கூறிற்றும். உ-ம். " அரும்

பொருள் வேட்கையி

னுள்ளந் துரப்பப்,

பிரிந்துறை சூழாதி மையவ

விரும்பி நீ, யென்னே

ளெழிய தொய்யிலும்
யாழின், மைந்துடை
மார்பிற் சுணங்கு மினை
த்துக்கண், சென்றோர்
முகப்பப் பொருளுங் கிடவா,
தொழிந் தவ ரெல்லாரு
ரூண்ணுந் துஞ் செல்லா,
ரிளமையுங் காமமு
மோராங்குப் பெற்றார்,
வன்மை விளைமுயக்க
துண்டோ வுளநா,
ளொரோஒகை தம்முட்

டபீஇ வொரோதைக,
வொன்றெனக் கூடை
யுடைப்பவரோ யாயினு, மொன்
றினர் வாழ்க்கையே
வாழ்க்கை பயத்தலோ,
சென்ற வினைமை தாற்கு'
கலி. கஅ.) இது
பன்னீர்மடியாண்மைக்கு ஒரு
பொருளுரைசெலிய கட்டிலைக்
கலி
வெண்பா. இதனுட்
பெண்டன்மைக்கு எல்லா

..ன் பொருளினைத் தலைவ

னை பிரிவின் புணர்க்குவான்

செல்வன் கூற்று தலைவன்

பண்பிக..றினை இல

..த்தை நுவ பாங்கிக் கொண்டு க

யூற கூ.ற்று. கீ

ட றூர்தா பெண்பது போம் ஆ

..க் [illegible] கூ..யூமின்றுள

ஒருவனென்ப ..து பட..

..ன் றுமையின்

ஒருபொருளுணர்தலீர் றுயிற்று.

..து அப்பொருளையமா

றும் ஒழிந்தபாக்களும்
அவ்வாறுவருமேனும்
அங்ஙனம் கூறியபெ
யருளாய செய்யுள் வே
றுபாடாமையின் அன்றி
ஆராய்ச்சியின்று. இது
வெண்பாவாயிற்
குறித்தபொருளை மறைத்
துச்சுட்டுச் செய்யுட்க
ளல்லவென்றும். இச்
தன்னாதன்றிப் பொ
ருள் வேறு

ரம்; வெண்கலிப்பாவென்றதென்னையெனின், புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் எனவும், கைக்கிளை, பெருந்திணையெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருள் ஏழனுள்ளும் யாதானுமொருபொருளைக்குறித்து வெண்கலிப்பாக்கள்போலத் தரவும், தாழிசையும் தனித்தனி பொருளாகச் சுரிதகத்தாற் றொகுத்துவரு நிலைமைக்கண்றித் திரிவின்றிமுடிவது; அதனைக் கலிவெண்பாவெனவும், புறப்பொருட்கண்வரும் வெண்பாக்களைப் பஃறொடைவெண்பாவெனவும், பரிபாடற்குறுப்பாய்வரும் பஃறொடைவெண்பாக்களைப் பரிபாடலெனவும், கொச்சகக்கலிப்பாவிற் குறுப்பாய்வரும் பஃறொடைவெண்பாவைக் கொச்சகக்கலிப்பாவெனவும் கூறுதலின் அது ஆசிரியர் கருத்தென்று கொள்க. அன்னதாக "நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே" (செய். ககஅ.) என்னும் யாப்பினால் வேறுபடுத்தாராகிக் கைக்கிளை பரிபாட்டங்கதச்செய்யுளெனப் பொருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுத்தோதினமையானுங் கொள்க. இனி, முல்லைக்கலியுள் "இம் பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந், தாம்பிற் பிணித்து மனைநீஇ

யாய்தந்த, பூங்கரை நீலம்

புடைதாழ மெய்யசைஇப்,

பாங்கரு முல்லையுந் தாய

பாட்டங்கால் தோழி

நம்புல்லினத் தாயர் மகளிரோ

டெல்லாம், கஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

பல தலா னும்

துள்ளிவரு தலா னும்

கலிவெண்பாட்டாயிற்று.

மாலகவா "

" மரையா னு தலிற்று.

(கலி. கூ.) என்னும் பாட்டுப் பதினோரடியான்

நூற்றைம்பது கலியுட் கலிவெண்பாட்டு எட்டு.

ஒரு பொரு

அவற்றுள்

ஒருபொருளு தலிவருவனவற்றின்பொருள்

வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இன்னும் இயலென்றதனாற் பன்னீரடியி னிகந்து ஒரு பொருணுதலிவரு வனவும் அங்ஙனம் வந்து தளை விரவி வருவனவுங்கொள்க. "சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடும்" (கலி. ருக.) என்னும் பாட்டு அடியிகந்து ஒருபொருணுதலியது. "கயமல ருண்கண்ணாய் காணா யொருவன், வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட, கண்ணியன் வில்லன் வரு மென்னை நோக்குபு, முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னாளும், பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந் தவன்வ

யிற், சேயேன்மன் யானுந்
துயருழப்பே னாயிடைக்,
கண்ணின்று கூறுத லாற்றா
னவனாயிற், பெண்ணென்
றுரைத்த னமக்காயி
னின்னாதாஉங், காணான்
கழிதலு முண்டென்
றொருநாளென், றோணெகிழ்
வுற்ற துயராற்
றுணிதந்தோர், நாணின்மை

செய்தே னறநறதா லேனை,
வினைக்கினி யாங்கூடிங்
தோம்பும் புணர்த்தய; லூ
சலூர்ந் தாட
வொருஞான்று வந்தானை,
பைய சிறிதென்னை யூக்கி
யெனக்கூறத், தையா
னன்றென் றவனூக்கக்
கைநெகிழ்பு, பொய்யாக
வீழ்ந்தே னவன்மார்பின்
வாயாச்செத், தொய் யென
வாங்கே யெடுத்தனன்
கொண்டான்மேன்,

மெய்யறியா தேன்போற்
றெடங்கேன்மன் னையினை,
மெய்யறிந் தேற்றெழுவே
னையின்மற் றெருய்

யென, வொண்குழாய் செல்செனக் கூறி விலெம்பண்பி, 1னங்க ணுடைய னவன்" (கலி. கூஎ.) இது தையா னன்றென்று வினை மெய்யினும் பொய் யினும் வழிநிலைபிழையாமற் றோழி தலைவிக்குரைத்தது. இதுகேட்டுத்

மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த, குருந்தம்பூக் கண்ணிப் பொதுவன்

மற் றென்னை, முற்றிழை
யேர்மட நல்லாய்நீ யாஙெஞ்,
இற்றில் புனைகோ
திறிதென்று னெல்லாநீ,
பெற்றேம்யா மென்று
பிறர்செய்த வில்லிருப் பாய்,

கற்ற இலைமன்ற
காணென்றேன்
முற்றிழாய், தாதுரூம்
கூந்தற் றகைபெறத் தைஇய,
கோதை புனைகோ
வினைக்கென்று ணெஃலாநீ,
யேதி

லார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப், பேதையை மன்ற பெரிதென்றேன்
மாதரா, யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற், றொய்யி லெழுதகோ

மற்றென்றான் யாம்பிறர்,
செய்புற நோக்கி
யிருத்துமோ நீபெரிது,
மையலை மாதோ
விடுகென்றேன் றையலாய்,

சொல்லிய வாறெல்லா மாறு
மாறியான் பெயர்ப்ப,
வல்லாந்தான் போலப்
பெயர்ந்தா னவனைக், யாயர்
மகளி ரியல்

புரைத் தெங்கையும், யாயு மறிய வுரைத்தியின் யானுற்ற, நோயுங் களை குவை மன்" (கலி. ககக.) என்னும், இம் முல்லைக்கலிவெண்பாவினுட் பிற தளைவருதலிற் பிறதளையானும் வந்த கலிவெண்பா. எ-து. உரையாசிரிய ருரை.

---

1 "நம்மேமலை ஒரு கண்ணோட்டமுடையன்" என்ற வுரையானு [illegible] பாடமாதல் காண்க.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உரை

தலைவன் தன்னை நயந்தானென இவள் கருதினள்போலுமெனத் தலைவி ருதுமாற்றாற் றோழிகூறியவாறும் இதனானே தலைவி யினிக் காத்தொழுகி டம்படுக்குமென்பதூ மொருபொருளாயிற்று. இது "அறக்கழிவுடை பன" (தொல். பொருளி. உக.) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தில் வழு வமைத்தவாறுங் காண்க. "தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந், தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த, பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்.

புசைஇப், பாங்கரு முல்லையுந்தாய பாட்டங்காற் ரேழிநம், புல்லினத் தாயர்
மகளிரோ டெல்லா, மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த, குருந்தம்பூங்
கண்ணிப் பொதுவன்மற் றென்னை, முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ்,

சிற்றில் புனைகோ
சிறிதென்றா னெல்லாநீ,
பெற்றேம்யா மென்று
பிறர்

செய்த வில்லிருப்பாய், கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிய, தாது
சூழ் கூந்தற் றகைபெறத் தைஇய, கோதை புனைகோ நினக்கென்றா னெல்
லாநீ, யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப், பேதையை மன்ற பெரி
தென்றே னாயிழா, யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென்முலைமேற், றொய்யி

லெழுதுகோ
மற்றென்றான் யாம்பிறர்,
செய்புற நோக்கி
யிருந்துமோ பெரிது,
மையலை மாதோ
விடுகென்றேன்

னை றயலாய், சொல்லிய
ஞாறெல்லா மாறுமா
றியாண்பெயர்ப்ப,
வல்லாந்தான் போலப்
பெயர்ந்தா னவனை, யாயர்
மகளி ரியல்புரைத்
தெந்தையும், யாயு மறிய
வுரைத்தியின் யானுற்ற,
நோயுங் களைகுவை மன்''
(கலி. ககக.) இது
தலைவி தலை யைஞ் சேடியும்
வந்து ஒரு
பொருளுதலாத து. ''

இடு ணையேவலி ”

கலி. கூ) என்னும் பாட்டுத் தளைவிரவி யவ்வாறுவந்தது. பாவகை சிதைந் தன வந்தழிக்காண்க. [ஒன்றெனமுடித்தலாற் பொருள்வகைசிதைதலுங் கொள்க. அவ்விரண்டுஞ் சேரச் சிதைந்தன இக்காலத்தார் கூறுகின்ற ட்லாச்செய்யுளாம்.] இனி யிக்காலத்தார் கூறும் மடற்செய்யுளும் பாவகை சிதைவின்றேனும் 1“எறிய மடற்றிறம்” ஆகிய பெருந்திணைப்பொருளாக யின் அதனைக் கலிவெண்பாட்டென்று கோடும். மேலைச் சூத்திரத்தாற்

டறுங்

கலிவெண்பாட்டுக்களும்

பெருந்திணையாயும்

வருதலின்; இதனை

வெண்பாவெனிற்

றொல்காப்பியனார் ....

....கலிவெண்பாப்

பெருந்

திணைப்பொருளின்வாராதென்றுகொள்க.

“ வெண்பா வியலான்

விரவுறுப் பின்றித், தன்பா
வகையொடு பொருந்திய
பொருளே,
யொன்றுவிளைந் திற
விறுதித் தாகும்." என்று
இசைநூலினும் இவ்வா
றேயோதிக் கொள்க
செய்யுளுமுளவென்றார்.
இதனுள் விர
வுறுப்பின்றியென -வேண்
டாது டறியவதனைல்
விரவுறுப்புடையது

வேறுபொருள் விளையாதெனவும்,
விர றுப்பில்லது
வேறுபொருள் விளைத்து
இறுமெனவும் அவ்வாறே
விரவுறுப் ில்லாக்
கலிவெண்பாட்டும்
வேறுபொருள்
விளைக்குமென
எண்ணிக்கூறி
ிரவுறுப்புடையது "
வெண்பாவியலான்
வெளிப்படத்தோன்று"மென்று
மலைச்சுத்திரத்தாற்

கூறுகின்றார்.

(௧௫௯)

1 அகத்திணையியல்

௫௪.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

ஈறிசா ஞாயும் போக்கும்
பாட்டிடை மிடைந்த
மைஞ்சீ ரடுக்கிய

மாறுமெய் பெற்றும்

வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்.*

இது மேல் வெளிப்படுபொருட்டெனப்பட்ட கலிவெண்பா விரவுறுப் மையின் வேறுவேறுகூறுகின்றது.

இ-ள். தரவு ...றும் எ-து தரவிற்கும் போக்கிற்கும் இடையன பாட ...ப் பயின்றும். ஐஞ் .....யும் எ-து. வேறுகின்றவொருசீரினை யளவடி ...யொட்டக்கெக்கூற ஐஞ்சீராகியும். ஆறு......றும் எ-து அவ்வாறே விரு ...த்த ஆறுசீர் பெற்றும். வெண்...றும் எ-து வெண்பா வெனப்பட்ட வுறுப்பி

ரியற்கை சிதையாமற்

பொருள்புல்ப்படத்

தோன்றும் எ-று.

எனவே தரவும்

போக்கும் மேற்கூறியவாறே

முன்னும் பின்னும் நிற்ற

னும் சரிதகமாயின்
அகவனும் வெள்ளை
யுமாகிவருதலும் அவை
தனித்

சொற்பெற்றும்
பெருதும்நிற்றலுங் கொள்க.
பாட்டிறுதிநிற்கும் போக்

கினைத் தரவொடு
முற்கூறியது தாழிசைகி
சீரானிருமாறுபோல
வெள்ளைச்

சரிதகமும் ஒரோவழிச்
சீரா னிருமென்றற்கு. ௨-ம்,

“ நயந்தலை மாறுவர்”

(கலி. அ0.) என்றும்

மருதக்கலியுள் “ஐயவெங்

காதிற் கனங்குழை வாங்கிப்

பெயர்த்தொடும்,

போதில் வறுங்கூந்தற்

கொள்வதை நின்னையா,

மேதிலர்

கண்சாய நுந்தை வியன்மார்பிற், றுதுதேர் வண்டின் இளைப்பட்டத் தைஇ

---

* எ-று, தாவாகிய

வெறுப்பும், சுரிதகமாகிய

வெறுப்பும் முதலு முடிவு

வருதலின் இடைவந்த

தோன்றியும். எ-று. உ

ம்மையான் வாராது

என்று கொள்க." ஆறு மெய் பெற்றும் எ-து, தரவு, தாழிசை, தனிசொல், சுரிதகம், சொற்சீரடி, முடுகியலடியென்னு மாறுறுப்பினையும் பெற்றும். எ-று. உம்மையாற் பெறாது மென்று கொள்க. வெண்பா..... தோன்றும் எ-து, மேற்சொல்லப்பட்ட வுறுப்புக்களையுடைத்தாயினும் வெண்பா வியல்பினாற் புலப்படத் தோன்றும் எ-று. புலப்படத் தோன்றுதலாவது, ஏனையுறுப்புக்களில் வெண்பா மிகுதல். இன்னு மிதனானே பிறபாவடிகளும் வந்து வெண்பாவியல்பினான்முடிதலுங் கொள்க. "ஆறு மெய் பெற்று" மென்பதற்கு அராகமென்னு மூன்றுறுப்பைக் கூட்டி, முடுகியலென்னு மூன்றுறுப்பைக் கழித்து, உரைப்பது மொன்று. உ-ம் தரவு, குறிஞ்சிக்கலியுள் "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா, டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா, னீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற், பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகை

வைகலொடு, வருபுனல் புணர்

ந்தன வெண்டுறை

வெண்ணேழி, யருமழை தரல்

[illegible]

பெருமையுடையனே" இது தரவு;

இதனுள் இரண்ட

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசஅ.

தோழைத பரிபாடக் காண்டும்”
எனத் தேமாயா னின்றது.
இனிப் பாட்டினுட்
போக்கின்பின்வைத்த கூற்
போக்குப்போ லூற்சீரா னிறு
ம்பாட்டும் வருஞ் சிறுபா
ன்மையென்றுகொள்க.
உ-ம். “காந்தாங்கே
யின்றோனாய் செய்யுமத் தீதே,

பாந்த சுணைங்கிற்

பனைத்தோனான் பன்பு" (

கலி.கசக) ஏனவரும். இங்ஙனே

ம் வைப்பவே வருகின்ற

ஐஞ்சீரடுக்கலும் ஆறுமெய்

பெறுதலும் இப்பாட்டின்க

ணின்றி, வேலாவாயினை.

இதனை யிற்றுக்கண்

ஓவத்தனைனை மேற்கூறுங்

கொச்சகமுந் தரவும்

போக்குமின்றி யிப்

பாட்டிடைந்தும்

வருமென்பதாம்

இவ்வதிகாரத்தாற் கொள்க.

மெய்

ன்றதென் அடிக்குஞ்சி

ரதன் முட்கலினும்

இறுதியினும் வருமென்று

தான்க.

இயற்கைசினைதயாமற்

சென்றுமெனவே

கட்டளையுங் கட்டளை

யல்லதுமென்ற வென்

பாலிலக்கணமிரண்டுஞ்

சினைதயாமைவருமென்று

ரம்.

வெளிப்படவென்றதனைத்

தானே விரவிவருதலுங்

கொள்க. தாவும்

போக்குமென்ற உம்மைகள்

எண்ணும்மைகள். ஒழிந்த

மூன்றும் இறந்தது தழீஇய

எச்சவும்மை.

கலிவெண்பாட்டுத்

தனிச்சொலின்றி

விரவுறுப்பாயும்

வருமென்றலின், " சான்றவிர்

வாழியோ சான்றவிர்

லொன்றும், பிறர் நோயுந்

தந்நோய்போற் போற்றி

யறனறிதல், சான்றவர்க்

கெல்லாங் கடனென்

வ்விருக்க, சான்றீ

ருமக்கொன் றறிவுறுப்பென்

மான்ற, துளியிடை மின்

னுபோற் றோன்றி

யொருத்தி, யொளியோ

டுருவென்னைக் காட்டி யளிய

முடி வையமுஞ்சான் வந்தது.

" அவனுக்கான், ஒனை

விதனைத் தவிர்புவை

புண்டியங்கும், வாணர் ம

தியல் வரைமேனி னவ்வரைத்,

தேனி னிருமலை வேணி

விழைத்திருக்கும், ராசா

காடன் மகன்" இதனுள்

முதற்கணின்

றது கூன். "சிறுகுடியீரே, வள்ளி கீழ்வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா, கொல்லை குரல்வாங்கி யீனு மலைவாண, நல்ல புரிந்தொழுக லான்;" இத

னுள் முதலாசிரிய வடி. "

காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங்

கிருஞ்சிலம்பின்,

வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர், தாம்பிழையார் கேள்வற் றொழு தெழலாத் தம்மையருந், தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்;" இவை மூன்றுங் கொச்சகமெனப்படும். "எனவாங்கு;" தனிச்சொல் "அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட, வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தாய் பாய்;" இத

வெள்ளைச் சுரிதகமாகி யிடைட்வந்தது. "அவரும், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேர்த், தொருபக லெல்லா முருத் தெழுந்தாறி, யிருவர் கட் குற்றமு மில்லையா லென்று, தெருமந்து சாய்த்தார் தலை; தெரியிழாய்

நீயுநின் கேளும் புணர,

வரையுறை தெய்வ முவப்ப

வுவந்து, குரவை தழீஇ யா

மாடக் குரவையுட்,

கொண்டு நிலைபாடிக் காண்;

" இவையிரண்டுந்

கொச்சகம். "நல்லாய்;" தனிச்சொல். "நன்றா டலைவரு மெல்லை நமர் மலைத், தந்தாண்டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்;" இது பேரெண்.

புனவேங்கை தாதுக்கும்

பொன்னறை முன்றில்,

நனவிற் புணர்ச்சி [illegible]

செய்யுளியல்

னென், னெஞ்சாறு
கொண்டா ளதற்கொண்டுந்
துஞ்சே, னணியலங் காவி
ரைப் பூவோ
டெருக்கின், பிணையலங்
கண்ணி மிலைந்து
மணியார்ப்ப, வோங்
கிரும் பெண்ணை
மடலூர்ந்தெ னெவ்வநோய்,
தாங்குத றேற்றா விடும்பைக்

குயிர்ப்பாக, வீங்கிழை

மாதர் திறத்தொன்று

நீங்காது, பாகவென் பாய்மா

நிறுத்து; யாமத்து

மெல்லையு மெவ்வத்

திரையலைப்ப, மாமேலி

னின்று

மடல்புணையா நீந்தவேன், தேமொழி மாத ருறாஅ தரீஇய, காமக் கடலகப்
பட்டு; உய்யா வருநோய்க் குயவாகு மைய, வுரீஇயா ளீத்தவிம் மா; காணுக

வெள்ளக் கலங்கித்

தலைவந்தெ, ஞெணெழின்

முற்றி யுடைத்துள்

ளழித்தரு,

மாணிழை மாதரா

ளேஎ ரெனக் காமன, தானை

யான் வந்த படை; காமக்

கடும்பகையிற்

றோன்றினேர்க் கேம,

மெழினுத லீத்தவிம் மா;

அகையெரி

யானாதென் னாருயி

ரெஞ்சும், வகையினா

லுள்ளஞ் சுடுதருமன்றோ,

முகையே ரிலங்கெயிற்

றின்னகை மாதர்,

தகையாற் றலைக்கொண்ட
நோய்;
அழன்மன்ற காம
வருநோய் கிழன்மன்ற,
நேரிழை யீத்தலிம் மா;
ஆங்கதை,
அறிந்தனி ராயிற்
சான்றவிர் தான்றவ,
மொரீஇத் துறக்கத்தின்
வழீஇ
யான்றோ, ருள்ளிடப்
பட்ட வாசனைப்

பெயர்த்தவ, ருயர்நிலை யுலக
முதீஇ

யாங்கென், ஞுயர்நிலை

நீர்த்த ழுந்தலைக் கடனே”

(கலி. கஙக) இது தா

வும் போக்கும்

பாட்டிடையிடைந்த

கலிவெண்பாட்

டாசிரியச்சுரிதகத்

தான்வந்தது.

இவ்வாறே

வெண்பாச்சுரிதகந்தான்வருவனவுங்

கொள்க.

நடக்குமா மன்றோ,
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு
மாங்கே, கனவிற் புணர்ச்சி
கடிதுமா மன்றோ;
விண்டோய்கன் னாடனு
நீயும் வதுவையுட்,
பண்டறியா
தீர்போற் படர்கிற்பீர்
மற்கொலோ, பண்டறியா
தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்
கேண்மை, கண்டறியா

தேன்போற் கரக்கிற்பெண்

மற்கொலோ;" இவை

யிரண்டுந் தாழிசை. "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணாமற், கையாத் புதைபெறூஉங் கண்ணுங் கண்ணே;" இது பேரெண் "என்னைமன்,

நின்கண்ணாற்

காண்பென்மன் யான்;

நெய்த லிதழுண்க

ணின்கணா வென்

கண்மன்;" இதுவுங் கொச்சகம். "எனவாங்கு" தனிச்சொல். "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத், தகைமிகு தொகைவகை

யறியுஞ் சான்றவ

ரினமாக, வேய்புரை மெ

ன்றோட் பசலையு மம்பலும்,

மாயப்

புணர்ச்சியு மெல்லா
மூடனீங்கச், சேயுயர்
வெற்பனும் வந்தனன்,
பூவெழி

லுண்கணும் பொலிகமா வினியே.” (கலி. ௩௧.) இது சுரிதகம். இதனுள், முதலடி யறுசீர்முடுகியல். இரண்டாவ தைஞ்சீர்முடுகியல். இது, இவ்வாறு வருவன கொச்சகக்கலிப்பாவெனப்படும். {ஒத்தாழிசைக்குத் தாழிசையா யியவுறுப்பு மிக்குவந்தாற்போற் கொச்சகக்கலிக்கும் வெண்பாவாகிய வுறுப்பு மிக்குவருமெனக்கொள்க. இனி யீண்டோதப்பட்ட வுறுப்புக்கள் குறைந்தும், மயங்கியும், மிக்கும் வருபவை கலித்தொகையுட் கண்டு கொள்க. எ-து. உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசுஉ

நண்டவி சொல்லாங்

கதுமென வந்தாங்கே,
பண்டறியா நீர்போல
நோக் குவீர் கொண்டது,
மாவென் றுணர்மின்
மடலன்று மற்றிவை,
பூவல்ல பூளை யுழிஞையொ
டியாத்த, புனவரை
யிட்ட மயங்குதார்ப் பீலி,
பிடி

யுமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி, யடர்பொன்
தண்ணி, நெடியோன் மகனயந் துகந்தாங் கனைய,

னவிரேய்க்கு மாவீரங்

வடிய வடிந்த வனப்
பினென் னெஞ்ச, மிடிய
விடைக்கொள்ளுஞ் சாய
லொருத்தி, கடியுறை
காட்டிய செல்வேன்
மடியன்மி, னென்னே
னொருவனேன் யான்;
என்னு னும், பாடேனிற்
பாடவும் வல்லேன்
சிறிதாங்கே, யாடேனி
லாடவு மாற்

றுகேன் பாடுகோ, வென்னு ளிடும்பை தணிக்கு மருந்தாக, நன்னுத லீத்த
விம் மா; திங்க ளரவுறிற் றீர்க்கல்லா ராயினுக், தங்காதல் காட்டுவர் சான்

றவ ரின்சாய,

லொண்டொடி நோய்நோ

க்கிற் பட்டவென்

னெஞ்சநோய், நின்கண்

ணேடா இவ் வூர்; தாங்காச்

சினத்தொடு காட்டி

யுயிர்செகுக் கும், பாம்பு

மலைவப்படி லுய்யுமாம்

பூங்கண், வணர்ந்தொலி

யைம்பாலான் செய்தவிச்

காய, முணர்ந்து

மூனொராநிவ் வூர்;
வெஞ்சுழிப் பட்ட
மகற்குக் கரைநின்று,
ரஞ்சவென்று னு
முயிர்ப்புண்டா மின்சீர்,
செறிந்தோர் முறுவ லான்
செய்தவிக் காம, மறித்து
மறியாநிவ் வூர்; ஆங்க,
னங்க ணிம்மைப யறிவினை
லுங்கட், டெருளுற
நோக்கித் தெரியுங்கா

லின்னு, மருளுறு நோயொடு
மம்ம ரகல, விருளுறத்
கூடந்தலா! னென்னோ,
பருளுறச் செயிறு மக்
கறலுமா ரிறவே” (கலி.
கசு.) இது ‘பாடெனி’
லென்றும், ‘ஆடெனி’
லென்றும் எதுகையியைந்த
அளவடி ‘என்றலும்’ என
வேறுநின்றசோர லெக்கூடி
யையஞ்சேரசெக்கிற்று.
இதனுள் ‘ஆங்க’ எனத்

தனிச்சொல் வந்தது. "காராரப் பெய்த" (கலி. ௧0௧.) என்னு முல்லைப்பாட்டு "இடையன், நிருந்தாச் சுமட்டினைனோத் தோள்வீசி, வரிக்கூழ் வட்டி தழீஇ யரிக் குழை, யாடற் றலையள் கழுத்தினும் வாலி இ, ஓண்ணிதாத் தோன்று நுசுப்பு" என்ன

ஐஞ்சிரகிக்கியும் "
இவடான், வருத்தநோய்
செய்திறப்பி னெல்லான்
மருந்தல்லன், யார்க்கு
மணைங்காதல்
சான்றுளென் றார்ப்பெண்
டிர், மாங்காய் நறுங்கடி
கூட்டுவேம் யாங்கு,
மெழூகின் கிளையொடு போ
வென்று தத்தல்,
கொழூகளைப் போகாமற்

காத்து முழுநாளும்,
வாயி லடைப்ப வரும்”
என ஐஞ்சீரடுக்கிய
சுரிதகத்தாலும் வந்தது.
“ அரிஇ னிற்றோன்றிய
யாக்கை புரிபுதாம்,
வேட்டவை செய்தாங்கே
காட்டிமற் றாங்கே,
யறம்பொரு ளின்பமென்
றம்மூன்றி னொன்றன்,
றிறஞ்சேரார் செய்யுந்
தொழில்க

ளைறந்தன், றணிநிலைப்

பெண்ணை மடலூர்ந்

தொருத்தி, பணிநலம் பாடி

வரற்கு; ஓரொருகா

லுன்வழியா ளாகி நிறைமதி,

நீரு ணிமுடர்

24. கஅக

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

போத் தொளத்தரியள் போரு, ளடன்மாமே லாற்றுவே னென்னை மடன்
மாமேன், மன்றம் படர்வித் தவள்; வாழி சான்றீர், பொய்தீ ருலகு.

மெடுத்த கொடிமிசை, மையறு மண்டலம் வேட்டனள் வையம், புரவுக்கு முள்ளத்தே னென்னை யிரவுக்கு, மின்று விடும்பைசெய் தாள்; அம்ம சான்றீர்; காந்தரங்கே யின்றுநோய் செய்யுமற் றிஃதோ, பரந்த சுணங்கிற்

பணைத்தோளாள் பண்பு;
இடியுமிழ் வானத்
திரவிருள் போழுங், கொடி
மின்னுக் கொள்வேனென்
றன்னள் வடிநாவின்;
வல்லார்முற் சொல்வல்லே
னென்னைப்
பிறர்முன்னர்க், கல்லாமை-
காட்டி யவள்; வாழி
சான்றீர்;

என்றாங்கே, வருந்தமா
ஆர்ந்து மறுகின்கட் பாடத்,
திருந்திழைக் கொத்த
கிளவிகேட் டாங்கே,
பொருந்தாதார் போர்வல்
வழுதிக் கருந்திறை, போலக்'
கொடுத்தார் தமர் " (கலி.
கஎக.) இதனுள் " வாழி
சான்றீர்," " அம்ம
சான்றீர் " என
ஈற்றுக்கண் வந்தசீர்களை
முதலடிக்கட்

பொருள்முடியு மாறுகூட்டி
ஐஞ்சிரஇக்கியாங் கடுக்க
அறுசீரா
னவ்வாறுவந்ததா ம்.
இதற்கும் அறுசீரஇக்கியும்
வனக் கூட்டிப் ்ப
ாருளுரைக்க. என்றாங்கு,
தனிச்சொல், "புரிவுண்ட"
(கலி. கஅ௨.) என்னும்
நெய்தற்கலியுள் "
புரிவுண்டபுணர்ச்சி யுள் "

எனக் கலித்தளையும்வந்து
“ புல்லாரா மாத்திரை,
பெருகுவித் தொருவரை
யகற்றலிற் றெரிவார்கண்”
எனவும் “இனைந்து
நொந்தழுதன னினைந்து
நெயிர்த்தனள்” எனவும்
இயற்சீர்நிரையாயன்றியும்
பாவேறு பட்டு “எல்லையு
மிரவுங் கழிந்தன வென்
றெண்ணி யெல்லிரா,
நல்கிய கேள்வ னிவண்மன்ற

மெல்ல" எனை

ஐஞ்சீரடிவந்த வெள்ளைச்

சுரிதகமும் பெற்ற

கலிவெண்பாட்டு.

மூற்கூறிய சொற்சீரடியே

என் டைஞ்சீரும்

அறுசீருமா யடுக்கினை

என்றுணர்க. இதற்கு

இசைச்சீர்களை

விதந்தோதவே கலிக்கு

நேர்ந்த சொற்சீரடி

ஒத்தாழிசைக்கும் இதன்முற்கூறிய கலிவெண்பாட்டிற் கும் வாராவென்றுணர்க. இதற்கினமாகிய முடுகியலும் அவ்விரண்டிற்கும் வாராமை கொள்க. இவற்றிற்கு வரையறை அம்போதரங்கத்திற் கோதிய வரையறையே வேறின்றென வுணர்க.

இனிப் பலவுறுப்பின்றி
யவ்வாறு ஒருபாட்டே வரின்
அதனை
வெண்கலியென்பாரு
முளர். நூற்றைம்பது
கலியும் அவ்வாறுவருவன
இன்மையின் அது
சான்றோர் செய்யுளொடு
மாறுகொள்ளுமென
மறுக்க.
தாழம்படாமையின்
இடைநிலைப்பாட்டெடன்

றுதேயுந் துன்னலுஞ்
செப்பலும் என்று
பிறவகைக்கொச்சகமும்
ஒருங்கு வாராமையிற்
கொச்சகமென்னும் பேர்
கொடாதும் பாட்டென்றார்;
அதனை வெண்பாவியலான்
வெளிப்படவருமெனவே
வெள்ளைக்கொச்சகமெனப்
படும். ஏ-று.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஅ

கருக. பாநிலை வகையே

கொச்சகக் கலியென

நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.*

இது நிறுத்தமுறையே அகநிலைக்கொச்சகக்கலி கூறுகின்றது. மேற்பாவின் றநிலைவகையான் கொச்சகக்கலியாமென்று நூலறிந்த ஆசிரியர் கூறித்துணிந்தனர் என்றவாறு.

அறை-துணித்தல் "அறைக்கரும்பு" (பொருந. கஅக) போல. பாநிலையென்றது மேலொருபோகெனக்கூறிய கொச்சகப்பாநிலையை நோக்கிற்று, அதுவுங் கொ ாதலின். துணித்தன ரென்றதனால் அதிகாரத்தாற் கெட்படக்கூறிய "தாவின் றுகிர் தாழிசை பெற்றும்" (செய். கசக) என்ற தோன்றனையுமே துணிந்து மாற்றியொழிந்தன பாவினின்றவகையான் இவ்வகநிலைக்கொச்சகமும் வருமென்றுணர்க. எனவே பரணிப்பாட்டுப்போல வெளிப்பட்டு அகநிலைக்கொச்சகம் வாராவென்றாராம். வகையென்றதனான் அதிகாரத்தானின்ற கலிவெண்பாவினது பாநிலையுங் கொள்ளப்படும். அது கொள்ளுங்கால் முன்னிற் சூத்திரத்திற்கூறிய நிலையெல்லாங் கொள்ளப்

பமம். "ஒருபொருணுதலிய" (செய். கஙிச) என்னுஞ் சூத்திரத்தினிலே கொள்ளலாகாதென்றுணர்க. எனவே ஒருபொருணுதலாது வெளிப்படத் தோன்றக் கலிப்பாட்டினுறுப்பொத்துத் தாவும் போக்கும் பாட்டும் இடையிடைந்தும் பாட்டுக் கொச்சகமாயும் அவை யைஞ்சிரும் அறசிருமடுக்கி வருதலுமெல்லாங் கொள்ளப்பமும். இவ்வாறுவந்தன வெண்பாவிற் சிதைந்து ஓசையும் பொருளும் வேறாகலிற் கொச்சகமென்றார். தாவிணைந்து வாராது யாப்பின்வேறுபட்டு ஒருதாவே வந்தாற் கொச்சகமென்றலுந் தாவிணைந்துழிச் சுரிதகம்பெறுதலும் வேறாகலிற் கொச்சகமென்றார். தாவிணைந்து தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமு முடன்பெறுதலும் எல்லாம் யாப்பின் வேறுபட்டகொச்சகமென்றலும், ஒத்தாழிசை மூன்றடுக்கிலு மவற்றின் வேறுபாடறிந்து கொச்சகமென்றலும், தேவபாணியாகாதவழிக் காமப்பொருள்பற்றிவாராது அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கும்பற்றிப் பொருள் வேறுபடவந்தன கொச்சகமென்றலும், பாவேறுபட்டன கொச்சகமென்றலும், பிறவும் உணர்வோரே நூலறிபுலவர்; அல்லாதார் நூலுணரா

ரென்பதறிவித்தற்கு

நூனவில்புலவரென்றார்.

எனவே கொச்சகக்கலியுள்

ஒருசாரானவற்றை இனமென்பார்க்கு அவை அவ்வப்பாக்களுள்வரின் இவ்வகையே கொச்சகமெனல்வேண்டும் அது பொருந்தாதென்றவாறாயிற்று.

உ-ம். "செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு, பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவையெல்லாம், பொய்யாதல் யான்யாங் கறிகோமற் றைய, வகனகர்

---

* எ-து, பாவிலே வகை யுணர்-ற்று. (இதற்கு உரையாசிரியருரை யேட்டிலில்லை.)

[illegible]

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

கொன்னா வலர்தலைத் தந்து, பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன், மக னல்லை மன்ற வினிது; செல்வினைச் சென்றநீ செய்யும் வினைமுற்றி, யன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள், பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை, யென் றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற், பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத், தவலருஞ் செய்வினை முற்றும லாண்டோ, ரவலம் படுதலு முண்டு" (கலி. கக) இது தரவிணைக்கொச்சகம். கொச்சகம் வெண்பாவாயும்வருதலானுங் தாழிசையோடு தொடராதுவருதலானும் இவை கொச்சகமாயிற்று. ஒரு பொருணுதலி யிவ்வாறுவரினுங் கொச்சகமென்றுணர்க. "மாமலர் முண்

டகந் தில்லையோ டொருங்குடன், கான லணிந்த வுயர்மணை லெக்கர்மேற், சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதற் றைசைத்த, கீர்மலி காகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப், பூமலர்த் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்; ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல், போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப்

பிரியாமைம், பண்பெனப்

படுவது பாடறிந்

தொழுகுத, லன்பெனப்

படுவது

தன்னிலை செருமை,
யறிவெனப் படுவது
பேதையார்
சொன்னேன்றல்,
செறிவெனப் படுவது
கூறியது மருமை,
நிறைவெனப் படுவது
மறைபிற
ரறியாமை,
முறையெனப் படுவது
கண்ணேடா

துயிர்வெளவல், பொறு
யெனப் படுவது
போற்றாரைப் பொறுத்தல்;
ஆங்கதை
யறிந்தனி ராயினென்
னேழி, நன்றாகு
னலனுண்டு துறத்தல்
கொண்க, தீம்பா
லுண்டோர் கொள்
கலம் வரைதலி,
னின்றலை வருந்தியா
ளெயாஞ், சென்றனை

கனைமோ பூண்க மின்
றேரோ” (கலி. கஙங)
இது தனிச்சொல்லின்றி
யாசிரியச்சுரிதகம் பெற்ற
நாலிணைக்கொச்சகம்.
“மின்னொளி ரவிரற
விடைபோழும் பெயலே
போற், பொன்னகைத்
தகைவகிர் வகைநெறி
வயங்கிட்டுப்,
பொழிலிடை

விட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை, யின்னகை யிலங்கெயிற்றுத் தேமொழித் துவர்ச்செவ்வாய், நன்னுதா லினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி, நில்லென

விறுத்தா ணிறுத்தே

வந்து, நுதலு முகனுங்

கோதாளுங் கண்ணு,

பியலுஞ்

சொல்லு நோக்குபு கினைஇ, யைதேய்ந் தன்று பிறையு
தன்று மதியு மன்று; வேயமன் றன்று மலையு மன்று,

மன்று, மைதீர்

பூவமன் றன்று

சுனையு மன்று, மெல்ல

வியலு மயிலு மன்று,

சொல்லத் தளருங் கிளியு

மன்று; எனவாங்கு,

அனையனை பலபா ராட்டிப்
பையனை, வலையர்
போலச்
சோர்பத
றெற்றியென், றெங்க
ணெழிழ்ந்த செவ்வி
காணுடைப், புலயர்
போலப்
புன்க ணேக்கிச்,
தொழலுந் தொழுதான்
றொட்டலுந் தொட்டான்,
காழ்வரை நில்லாக்

கலிங்கனி றன்றேன்,
செருமூஉந் தொடூஉமவ்ன்
றன்மை,
யேமைழத் தன்மையோ
வில்லை தோழீ” (கலி.
௫௯) இது
தனிச்சொல்லும்
ஆசிரியச்சுரிதகமும்பெற்ற
தாழிசை. “வெல்புகழ்
மன்னவன் விளங்கிய
ஒழுக்கத்தா,

னல்லாற்றி றுயிர்காத்து
நடுக்கறத் தான்செய்து,
தொல்
வினைப் பயன்றுய்ப்பத்
துறக்கம்வேட்
டெழுந்தாற்போறத்,
பல்கதிர் ஞாயிறு

நச்சினார்க்கினியருரை.

கடவு

நலாற்றி மலைசேர,
மாறுது கலுழ்கொண்ட

வுலகத்து மற்றவ,

னேனையா

ளிப்பான்போ லிகலிருண் மதிசிப்பக், குடைநிழ லாண்டோற்கு மாளிய வுருவாற்கு, மிடைநின்ற காலம்போ லிருத்தந்த மருண்மாலை; மாலைநீ, ஏவறத் திறந்தாரை நினைத்தலிற் கயம்பூத்த, போதுபோற் குவித்தவென் னெழினல மெள்ளுவா, யாய்சிறை வண்டார்ப்பச் சினைப்பூப்போற் றளை விட்ட, காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிகல்லாய்; மாலைநீ, தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ லிசைகேட்டுப், பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா ராட்டுவாய், செவ்வழியாழ் நரம்பன்ன கிளவியார் பாராட்டும், பொய்தீர்ந்த புணர்ச்சியுட் புதுநலங் கடிகல்லாய்; மாலைநீ, தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதி

சேர்ந்து புள்ளார்ப்பப்,

பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம்

புன்மைபா ராட்டுவாய்,

தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை, முகைமுகந் திறந்தன்ன முறுவலுங் கடிகல்லாய்; எனவாங்கு, மாலையு மலரு நோனா தெம்வயின்,

னெஞ்சமு மெஞ்சுமற்

றில்ல வெஞ்சி, யுள்ளா

தலைமக்கோ ரொன்று,
மூன்னி யூன்ன மூன்று
னுவக்கோ த"(கலி-௧௧௮) இது
"நடைநவின் றொழுகு
மாங்கென் கிளவி" (செய்.
௧௩௫)
என்னுமிலக்கணஞ்
சிதைய இடையிடை
சொற்

றோடி பலவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங் குன்றிய கொச்சகமாயிற்று. இனி "அகன்ஞாலம் ....மயங்கியோரே"

(கலி. ௧௧௩) "எஃகிடை
தொட்டகார்" (ஷை ௧௨)

இவையும் இவ்வாறே
வந்தன. இனி
யாப்பின் வேறுபடவந்த
"அருமரந்த காட்சி"
(கலி. கஉ०)
"பெரும்வாய்மையும்"
(கலி-கஉ०) என்பனவும்
ஒக்கும். இனிப்
பலவுமெக்கிப்
பொருட்டொடராய அறம்
பொருளின்பம்
வீடென்பன விராய்ப்

பொருள்

வேறுபடவருந் தரவுகொச்சகம் பின்னுள்ளோர்செய்த சிந்தாமணி முதலியனவாம். "கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப்? பொடியழற் புறந்தந்த பூவாப்பூம் பொலங்கோதை, தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கைப் பணைத்தோளா, யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென, வரந்தாழிருங்கூந்த லொஞ்சாது நனிபற்றிப், பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை, நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ், விரன்முறைச் சுற்றி மோக்கலு மோந்தனை, னறாஅ வவிழ்த்தன்னவென் மெல்விரற் போதுகொண்டு, செறாஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப், பறாஅக் குருகி னுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன், றொய்யி லிளமுலை யினியதை வந்து, தொய்யலந் தடக்கையின் வீழ்பிடி யளிக்கு, மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்; அதனால், அல்லல் களைந்தனன் றோழி நந்நகர், அருங்கடி நீவாமை கூறி னன்றென, னின்னொடு சூழ்வ றோழி நயம்புரிந், தின்னது செய்தா ளிவளென, மன்னா வுலகத்து மன்னுவது[1] புரைமே" (கலி-குச) "அதனால்"எனத் தனிச்சொற் பெற்று அடக்கியலில்லாச்சுரிதகத்தோடு அடிமிகாந்தோடிற்று. "பான்

1 புகழே யென்பதும் பாடம்.

[illegible]

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

மருண் மருப்பி னூல்புரை பாவடி, யீர்நறுங் கமழ்கடாத் தினம்பிரி யொருத்த, லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து, பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னு, மருளில் சொல்லு நீசொல் லினையே, நன்னர் நறுநுத லயந்தனை நீவி, நின்னிற் பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னு, நன்னர்

மொழியு நீமொழிந் தனையே, அவற்றுள், யாவோ வாயின மாஅல் மகனே,
கிழவ ரின்னோ ரென்றது பொருடான், பழவினை மருங்கிற் பெயர்பு பெயர்
புறையு, மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் நின்னின், நிமைப்புவரை
வாழான் மடவோ, ளமைக்கவின் கொண்ட தோளிணை மறந்தே” (கலி.
௨௧) “அவற்றுள்”என ஐஞ்சீரடிவந்து தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றித்
தரிதகம்பெற்று அடிமிகிர்ந்தோடிற்று; “ அகன்ஞாலம் விளக்கும்” (கலி.
௧௨௯) கொச்சகவொருபோகோடு ஒப்பாமாறு. “மன்று பார்த்து, நின்ற
தாயைக், கன்று பார்க்கு, மின்றும் வாரார்” இஃது இருசீர் நான்கடித்தரவு
கொச்சகம். “தஞ்சொல் வாய்மை தேற்றி, யஞ்ச லோம்பென் றகன்ற
வஞ்சர் வாரா ராயி, னெஞ்ச நில்லா தேகாண்” இது முச்சீர் நான்கடித்தரவு
கொச்சகம். “நீரலர் தூற்றத் துயிலா நெடுங்கங்குல், வாரல ராகி யவரோ
வலித்தமைந்தா, ராலார் நாரைகா ளன்றில்கா ளன்னங்கா, ளூரலர்
தூற்றயா னுள்ள முருகுவேனோ” இது நாற்சீர்நான்கடித்தரவுகொச்சகம்
“தெண்ணீர் ஞாழற் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை
யீன்றோ ரிந்நிலை போலுமான், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி,
யன்ன தொன்று படைத்தா யாயி னெவன்செய்கோ” இஃ தைஞ்சீர்நான்
கடியான்வந்தது. இனி “துனவில்புலவ”ரென்றதனான் இதனைக் கோவை
யாக்கி யெழுத்தெண்ணி யளவியற்படுத்துச் செய்வனவுந் தரவுகொச்சகம்.
அவற்றுள் நேரெழுத்துவருவனவுங் கொச்சகமாம். உ-ம். “திருவளர் தாமரை
சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக், குரு ....ன்றதே” (திருச்சிற். க)
“போதோ விசும்போ.........பதியே”(ஷை உ) இவை பதினேழும் பதினாறு
மாய்வந்த தரவுகொச்சகம். “குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினை.........பளிக்
கறையே” (ஷை ௯0) “காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்,
சீரணி.........மூதியமே” (ஷை ௪00) இவை யோரோவெழுத்துமிக்க தரவு
கொச்சகம். “காண்பா னவாவினாற் காதலன் காதலின்பின் னடவா நிற்ப,
நாண்பால வாகுதலா னந்நுதற் சேள்வன்முன் னடவா நிற்ப, வாண்
பான்மை குன்றா வயில்வே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும், பாண்பால்
வரிவண்டு பாடு மருஞ்சுரமு மபதிபோன் றன்றே” இஃது அறுசீர்நான்கடித்
தரவுகொச்சகம். பிறவு மன்ன. “இலங்கொளி வெண்மருப்பி னிட்டகை
தூங்கவொ ரேந்தல் யானை, கலங்கஞ ரெய்திக் கதூஉங் கவளங் கடைவாய்
சோரச், சிலம்பொழி குன்றென நின்றது செய்வ தெவன்கொ லன்னாய்”

இஃது அறுசீரொன்றாடிக்கொச்சகம். "தண்ணந் துறைவன் றொர்மேற்

நச்சினார்க்கினியருரை.

பூரை, யன்ன வண்டு

வா ரா தற்றே, வன்ன

வண்டு வாரா தாயிற்,

ன்ணியு நில்லாதே யாண்" இது நான்கடியாசிரியத்துள் இறுதி மூச்சீரான் ந்த யாப்பு வேறுபட்டது. "திணைக்கொள் புலாலுணங்கு மூன்றினின்று ங்ளோப் புதறலைக் கோடாகக், கணங்கொள்வண் டார்த்துலாங் கன்னி நறு ஞாழல் கையி லூன்றி, மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றாண்டோ, ர்ணங் குறையு மென்ப தறியே னறிவேனே லடையேன் மன்னோ" (சிலப்-கானல்) இஃது ஈற்றயலடிகுறைந்தது. இதனைப் பாமயக்கத்துக்கும் எற்றுகிற்றலின் ண்டுக்காட்டிற்று "அறுசீ ரடியே" (செய்-கூச) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் குறித்தனுமென்பது. இது ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிவருதலுங் கொள்க.

"கோடல்விண்டு

கோபமூர்ந்த
கொல்லைவாய், மாகின்ற
கொன்

றயேறி மெளவல்பூத்த பாங்கெலா, மாமெஞ்ஞை யன்னசாய லாயவஞ்
சான் மாதரா, யாடன்மைந்தர் தேரும்வந்து தோன்றுமே" இது கடுவீரடி
ர்க்கது. "இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனு, வரங்க மணி
பொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி, லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின்,
மலகொன் மணந்தகன்றூர் நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில்" "வண்
ணர் பூந்தார் வளங்கொன்றைத் தாரன்றே" "முத்தரும்பிப் பைம்
பொன் மலர்ந்து முருகுயிர்க்குந்,தொத்தரும்பு கானந் தூறைபோந்,துறைவக்
தமது தொன்னலமு காணு, நிறைவளையும் வெளவி நிறையற்று னஞ்
சேர்ப்பன்" இவை அடியும் அசையுஞ் சீருமிடைமடக்கிச் சிலவடி குறைந்
தன. இவை யசையுஞ் சீரும் அடிமடக்கியும்வரும். "புன்னை நீழ லின்றூர் யார்
கொ, லன்னை காணின் வாழாளே தோழி" "மல்ல லூர விவ்வி லென்றூற், பல்
பூக் கோதையில்" இவை ஈரடியா யீற்றடி குறையாதுங் குறைந்தும்வந்தன.
"கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெய், பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீ
மைய நலம்வேண்டின்" இது ஈரடியா யீற்றடிமிக்கது. இதுவும் ஒருபொருண்
மேன் மூன்றடுக்குதலுங் கொள்க. இன்னும் முற்கூறிய கொச்சகவொரு
போகின்பகுதியாய் வேறுபட்டுவருவன வந்துழிக்காண்க. "வடிவுடை நெடு
முடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய, கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவல
னுங், கொடிபடு வரைமார்பிற் கோழியார் கோமானே; துணைவளைத்தோ
ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்ப்புண்டாங், கிணைமலர்த்தாருளுமே
யிதுவிதற்கோர் மாறென்று, துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கரு
தாரே; அதனுற்,செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத், தெவ்வா றாங்கொலி தெண்
ணிய வாறே" இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும்பெற்றுப் பொருள்வேற்

ட்ட ாவினை. இனிக்
கலிலெ ன ா
வறப்பொத்துப்
பாவே றுபவெல
றுமாறு. "ஒன்று,
இரப்பான்பா ல
வைக்குங் செ ால்லு
மூலகம், புரப்
ான் போல்வதோர்
மதலைகயு மூலை யும்,
வல்லா லை வழிபட் டோன்

ஞர்க்

ளன்போ, ளக்கோர்கட்

டோன்று மடக்கு டுகை

வன், இல்லோர் புக்க

கைடை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ணிகையிற் றணிக்க, வல்லான் போல்வதோர் வன்மையு முடையன், அன்று னொருவன் றன் னுண்டகை விட்டென்னைச், சொல்லுஞ்சொற் கேட்ட சுடரி ழாய் பன்மாணும்; நின்னின் றியமையலேன் யானென்று மவனாயி, னன்னான் சொன்னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி, னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குன சொல்லோ நறுநுதால்; அறியாய்நீ வருந்துவல் யானென்று மவனாயிற், றமியரே துணிகிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி, னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்; வாழலேன் யானென்று நீநீப்பி னவனாயி,

னேஜழய

ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்,
குழுங்கா னினைப்பதொன்

றறிஇலன் வருந்துவல், குழுங்கா ணறுதுதா ணம்முளே குழ்குவம்; அவனு ணடப்பெயர்த் தமைக்குமாங் கொல்லாது, பேணின ரெனப்படுதல் பெண் மையு மன்றவன், வெளவி முயங்கு மாத்திரை வாவெனக், கூறுவேன் போலக் காட்டி, மற்றவன் மேவழி மேவாய் நெஞ்சே" (கலி-சஎ) இது ஒன்றெனவும் அவனெனவுஞ் சொற்சீருந் தனிச்சொல்லும்வந்து இடை நிலைப்பாட்டினுள் ஒன்றோடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றுவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாது கொச்சகமாய்க் கலிவெண்பாட்டின் வேறாயிற்று.

"வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு, வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாங், கானங் கடத்தி ரெனக் கேட்பின் யானென், னுசாவுகோ ஐய சிறிது; நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின், கைபுனை வல் வின் ஞாணுளர் தியே, இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோல், மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே; நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட் டிப், புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே; இவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெ திர் பவைபோ, லினைநோக் குண்க ணீர்நில் லாவே; நீயே, புலம்பிய வுள்ள மொடு பொருள்வயிற் செலீஇய, வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே; இவட்கே, யலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ, லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே; எனநின், சென்னவை யாவத்து மினையவை நீப்பிற், றன்னலங் கடை கொள்ளப் படுதலின் மற்றிவ, ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ, முன்னிய

தேளத்து முயன்று செய்பொருளே" (கலி-எ) இது கலிவெண்பாவிற்கோதிய வுறுப்புப்பெற்றதேனுந் தாவு வெண்பாவாய் ஒழிந்தன வெண்பாவன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று. "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா, டாமரைக் கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா, னீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற், பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகலகலம், வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனா லென்றோழி, யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையனே; அவனுந்தான், ஏனலிதணத் தகிற்புகை யுண் டியங்கும்; வானூர்மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத், தேனி னிறாலென வேணி யிழைத்திருக்குங், கானக நாடன் மகன்; சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே, வள்ளி கீழ்வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா, கொல்லை குரல்வாங்கி யீனா மலைவாழ்ந,

நச்சினார்க்கினியருரை.

[illegible]

லை புரிந்தொழுக லான்; காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்,
ராங்கனை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர், தாம்பிழையார் கேள்வர்த்
தொழுதெழலாற் றன்னையரும், தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்; என
ாங்கு, அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட, வென்னையர்க் குய்த்
துரைத்தாள் யாய்; அவரும், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்,
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி, யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா
லென்று, தெருமந்து சாய்த்தார் தலை; நிரையிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர,
ரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து, குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்,
கொண்டு நிலைபாடிக் காண்; நல்லாய், நன்னா டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்,

ங்காண்டாங் தாங்குவா ரென்ஹேற் றனர்கொல்; புனவேங்கைத் தாதுறைக்
ும் பொன்னறை முன்றி, னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றே; நனவிற்
ணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே, கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றே; விண்
டாய்கன் ஞூடனு நீயும் வதுவையுட், பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்
காலோ, பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை, கண்டறியா தேன்
பாற் காக்கிற்பென் மற்கொலோ; மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணு
ற், கையாற் புதைபெறூஉங் கண்ணுங் கண்ணே; என்னைமன், நின்கண்
றற் காண்பென்மன் யான்: நெய்த லிதழுண்கண், ணின்கண்ணா கென்கண்
ண; எனவாங்கு, நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்,.
கைமிகு தொகைவகை.........வினியே' (கலி-கக) இதனுள் "எனவித
ாத்து" என்பது முதலிய் கொச்சகங்கள் வெண்பாவாய்ப் 'புனவேங்கை'
தலியன துள்ளலோசை விராய்த் தளைமயன்றிய கொச்சகமாய் ஒழிந்த
ாவு மயங்கிச் சுரிதகமும் மூகிவருதலின் இது கொச்சகமாயிற்று. "கொடு
ட ஞஞ்சிலான்" (கலி-நக) என்னும் பாட்டுட் "பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்
ன்று நுதல், சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்" என முட்டடியின்றிக்
றைவுசேர்த்தாகிய சொற்சீரடிவருதலின் இதுவுங் கொச்சகமாயிற்று.
மலி திரையூர்ந்து" (கலி-கoச) என்னும் முல்லைப்பாட்டுள் "இரிபெழு பதிர்
திர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க" "தாளெழு துணிபிணி யிசைதவிர் வின்றி"
னவும் மூகிருதலிற் கொச்சகமாயிற்று. இவற்றுட் கலிவெண்பாப்போலச்
சாற்சீரடியும்வந்தன. பிறவு மன்ன. மேலைச்சூத்திரத்துள் இதற் கதி
ாம்பட இடைநிலைப்பாட்டினை யீற்றின்வைத்தமையிற் றாவும் போக்கு
ன்றி யிடைநிலைப்பாட்டேவருதலுங் கொச்சகமாம். உ-ம். "காலவை,
பொன் வளைஇய வீரமைசுற்றெருடு, பொடியழற் புறந்தந்த செய்யுறு
ண்கிணி; உடுத்தவை, கைவினைப் பொலிந்த காசமை பொலங்காழ்மேன்,
மயில் செந்துகிர்க் கோவை யவற்றின்மேற், றைஇய பூந்துகி லைதுகழ
லாருசிறை; கையதை, யலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய பலவுறு கண்
ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி; பூண்டவை, யெறியா வாளுமெற்று மழுவுஞ்,

கதை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

செறியக் கட்டி யீரிடைத்
தாழ்ந்த, பெய்புல ஞூதாய்ப்
புகர்விறத் துகிலின்
மையற விளங்கிய வானோற்
றவிர்பூண்; சூடின,
இருங்கடன் முத்தும் பன்
மணி பிறவு,
மொருங்குடன் கோத்த
வருளமை மூக்காழ்மேற்,

சுரும்பார்

கண்ணிக்குச் சூழ்நூ லாக, வரும்பவிழ் நீலத் தாயிதழ் நாணச், சுரும்பார்த்துப் படுத்த மணிமருண் மாலை; ஆங்க, அவ்வும் பிறவு மணிக்கணி யாகலின், செய்வுறு திண்டேர்க் கொடிஞ்சினை கைப்பற்றிப், பைப்பையத் தூங்குமின் மெல்விரற் சீறடி, கோதலூ முண்டங் கென்ன வந்தீ, செம்மா னின்பா லுண்

ணிய; பொய்போர்த்து, பாண்டலை யிட்ட பலவல் புலையனைத், தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கித்தாம் வேண்டியார், நெஞ்சம் பிணித்த தொழிலாத் திரிதரு, தங்கைதபா லுண்டி சில; நுந்தைவாய், மாயச்கூ டேறி மயங்குநோய்

கைபரிகப், பூவெழி லுண்கண் பனிபரப்பக் கண்படா, ஞாயர்பா லுண்டி சில; அன்னைவோ, யாமெயம் மகனைப்பா ராட்டக் கதுமெனத், தாம்வந்தார் தாம்பா

லவரொடு தம்மை,
வருகென்றார் யார்கொலோ
வீங்கு; என்பாலன், பாராட்
டுவந்தோய் குடியுள்
மடத்தைத்; என், பாராட்டைப்
பாலோ சிலசெருக் குறித்
தானை, புலைக்கூத்
தாட்டும் வரிசைப்பெரும்
பாட்டொ டெல்லாம், பரு
கீத்தைத்
தண்டுவென் ஞாயர்
மாட்டைப்பால்'' (கலி-அ௫)
என இப்பாட்டு

இடைநிலைப்பாட்டே முழுதும் வந்தது. இஃது உறழ்பொருட் டன்மை யிற்கொச்சகம். இவை யெல்லாங் கலிவெண்பாவுறுப் பொத்துப் பாவேறு பட்ட கொச்சகம். "எருத்தேகொச்சகம்" (செய் கஉ௬) என்னுஞ் சூத்தி ரத்தே, அம்போதரங்கத்திற்குக் கூறியவளவே மேல்வருகின்ற மூன்றுபா கட்கு மளவென்றுகூறிப்போந்ததனன் அளவு முணர்க. இனிக் கொச்ச வொருபோகுடன் மாட்டெறிதலின் அதனளவு இதற்கும் அளவாமெனில்

ஆகா; வண்ணத்திற்கோதியவுறுப்பமைய
வாராது
கொச்சகமாதலின் அத,
கோதிய அளவே
கொச்சகவொருபோகிற்கு
அளவாயுஞ்
சிறிதுவேறுபட்டு
வரும். இது
அங்ஙனம்வாராதென்றுகொள்க.
இதற்கு இரண்டடிமுதல்,
பத்தடியளவும்வருவன

த ரவுகொச்சகமாமா

று தாரணைத்திற் காண்க. (கலி

கருகா கூற்று மாற்றமு

மிடையிடை மிடைந்தும்

போக்கின் றுக

லுறழ்கலிக் கியல்பே.*

இது முறையானே

உறழ்கலி கூறுகின்றது.

இ-ள். ஒருவர் ஒன

று கூறுதற்கு மறுமாற்றம்

மற்றொருவர் கூற் சென்று

பின்னர்
அவற்றையடக்குவதோர்
சுரிதகமின்றிமுடி வது
உறழ்கலியாம். எ-று.

* எ-து, உறழ்கலிப்பாவாமாறுணர்-ற்று. உறழ்கலிப்பாவிற் இலக்கண

கூற்றும், மாற்றமும்
விரவிவந்து
சுரிதகமின்றிமுடிதல். எ-று.
இதனை கொச்சகக்கலியின்
பின்வைத்தமையானே,
கொச்சகவுறுப்பின் ஒப்பனை
இ

குறுப்பாகக்கொள்ளப்படும்.

உ-ம். "யாரிவ னெங்கூந்தல் கொள்வா னிது மோ, ஆரா ண்மைக் கொத்து படிறுடைத் தெம் மனை, வாரலீ வந்தாங்

கச்சிலுள்ளக்கினிபருரை·

கலி

போக்கின்றெனவே ஒழிந்தவுறுப்புக்களெல்லாங் கலிவெண்பாட்டிற் கோதியவாறே வருமென்பதூஉம், பா மயங்கிவருமென்பதூஉம், அம்போதரங்கத்தினளவே யளவென்பதூம் மேனின்ற வதிகாரத்தாற் பெற்றும். இயல்பெனவே இயல்பன்றி விகாரவகையாற் சில போக்குடையவாதலும் அவை தாம் ஆசிரியமேயாகலும் சில தரவும் போக்குமின்றிவருதலுஞ் சிறபான்மைகொள்க. போக்குடையன தாவின்றி வாராமையுங் கொள்க. வெள்ளைக்கொச்சகம் பலவந்து அவற்றுள் ஒன்றைச் சுரிதகமெனின் அதற்

து போக்கியற்பொருண்மையின்மையான் அதனை நீக்கிப் போக்கியற் பொருண்மையின்றேனும் ஆசிரியம்வந்தழி யப்பாட்டிற் கோர் முடிவு காட்டிநிற்றலின் ஆசிரியமே போக்கியலாமெனக் கொண்டாம். நாடகச் செய்யுட்போல வேறுவேறு துணிபொருளவாகிய பலதொடர்ந்த வேறு பாடுநோக்கியும் பொருள்வேறுபாடுநோக்கியும் வரலாற்று முறைமை நோக்கியும் அதற்குரியதோர் இலக்கணத்தால் உறழ்கலியென வேறோர் செய்யுளென்றார். கொச்சகத்தின் அடங்காமையின் "மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் இல்லை, "மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினான" (மரபியல் கூ0) என மரபு கூறலின். உ-ம் "அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யனிச்சம், புரிநெகிழ் முல்லை நறவோ டார்த்த, தெரிமலர்க் கண்ணியுந் தாரு நயந்தார்,

பொருமாண்சிறச் சிதை

ந்து நெருநையி, னின்று

நன்றென்னை யணி;

அணையென்றேனாய், செய்

யாத சொல்லிச்

சிலவுவ தீங்கெவ, னையத்தாலென்னைக்

கதியாதீதீங்கின்மை,

தெய்வத்தாற் கண்டு

தெளிக்கு மற்றஃது,

அறிவல்யா னின்கு

னைத்தாக நல்லார்,

செறிதொடி யுற்ற வடுவுங்

குறிபொய்த்தார், கூடுகிர்

சாடிய மார் புங் குழைந்தனன்,
ஒருங் குதர்பட்ட சாந்தமுஞ்
சேரி, பரிமத ருன்கண்ணை
ராராக் கவவிற், பரிசழிந்
தியாழன் மேனிகண்
டியாளுஞ், செருவொழிந்
தேன் சென்றீ யினி;
தெரியிழாய், தேற்றாய்
சிவந்தனை காண்பாய்நீ
இன்மை, யாற்றி னிருப்பல்
பணிந்தது; அன்னதே
யாற்றல் காண், வேறுபட்
டாங்கே கலுழ்தி

யகப்படின்,
மாறுபட்டாங்கே மயங்குழி
யாதொன்றுங், கூறி
யுணர்த்தலும் வேண்டாது
மற்றுநீ, மாணா செயினு
மறுத்தாங்கே நின் வயிற்,
காணி
னெகிழுமென்னெஞ்சாயி
னென்னுற்றாய், பேணாய்நீ
பெட்பச்

ஆறு; ஒள்ளிழை, என்னிவை, ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று, போரெதிர்ந் தற்றாப் புலவனீ கூறினெனன், ஒருயிர் தீர்குமா றியாது." இது தலைமகன் கூற்று. "என, தெளிந்தேம்யாம் காயாதி யெல்லாம்வல் லெல்லா, பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய்கொடுத் தாங்கு, வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து" இது, தலைவி. "மருந்தின்று, மன்னவன் சீறிற் றவறுண்டோ நீயுந்த, வின்னகை தீதோ விலேன்" இது, தலைமகன். "மாண்மறந் துள்ளாத நாணிலிக் கிப்போர், புறஞ்சாய்ந்து கண்டைப்பாய் நெஞ்சே புறழ்ந்திவனைப், பொய்ப்ப விடேமென நெருங்கிற் றப்பினே, னென்றடி சேர்தலு முண்டு" (கலி. அ௯.) இப்பாட்டுச் சுரிதகம் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. எற்றுக்கு இறுதிக்கண் வந்ததாகாதோவெனின், சுரிதகமாவது ஆதிப்பாட்டினு மிடைநிலைப்பாட்டினு முள்ளபொருளைத் தொகுத்துமுடிப் பது. இது, அன்னதன்றென்க. என்று. உரையாசிரியருரை.

செயல்". (கலி. கக) இது தரவும் பாட்டு முடைத்தாய் ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறு மெய்பெற்றும் வந்தும் போக்கின்றியுற்ற உறழ்கலி. முற்கூறிய பொருளைத் தொகுத்துக்கூறுமையி னிறுதிநின்ற "பேணுய்நீ பெட்பச் செயல்" என்றது வெள்ளைச்சுரிதகமாகாதாம். அது "அன்னதேயாயினு

மாகவத் ருயிடூாய்,

நின்னலைக யுன்க

முயங்குவாய் நின்னெஞ்ச,

மென்

றெடு நின்ற தெனின்" (

கூற்றுக்கும் உடம்பட்டு நிற்றலின்.

) எனப் பின்னுமொன்று தலைவன்

இவ்வாறன்றி யாசிரியச் செய்யுளை

முடித்துக்காட்டுதலின்

அதனைச் சிறு பான்மை

கொண்டார். நல்மிக ந்

நிய நயவரு தடமென்றே, லமா லமருண்க ணங்கல்லாய் நீயுறீஇய, வுல
மா லுயவுகோய்க் குய்யு●ா றுரைத்துச்செல்; பேரேமுற் றுர்போல முன்

னின்று விலக்குவா,

யாரெல்லா நின்னை

யறிந்தது மில்வழி,

தளரியா

லென்னறிதல் வேண்டிற் பகையஞ்சாப், புல்லினத் தாயர் மகனேன் மற்றியான், ஒக்கும், புல்லினத் தாயனை நீ யாயிற் குடஞ்சுட்டு, நல்லினத் தாய

ரெமர்; எல்லா,

நின்னொடு சொல்லி

னேதமோ இல்லைமன்;

ஏதமன்

றென்னை வருவான் இடு;

இடேன், உடம்பட்டு

நீப்பார் இளவி மடம்பட்டு,

மெல்லிய வாத

லறியினு மெல்லியா,

னின்மொழிகொண்

டியானே விடு

வேண்மற் றென்மொழிகொண், டென்னெஞ்ச மேவல் செயின்; நெஞ்
சேவல் செய்யா தெனகின்றாய்க் கெஞ்சிய, காதல்கொள் காமங் கல

க்குற வேதிலார்,

பொய்ம்மொழி தேறுவ

தென்; தெளிந்தேன்

தெரிய

ழாய் யான்; பல்கால்யாங் கான்யாற் றவிர்மணற் றண் பொழி, லல்
லகலறை யாயமொடாடி, முல்லை குருந்தொடு முச்சி வேய்ந் தெல்லை
யிரவுற்ற தின்னங் கழிப்பி யரவுற், றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர
ணல்லேறு நாகுட னின்றன, பல்லா னினநிரை நாமுடன் செலற்கே
(கலி. ககங.) இது போக்கிலக்கண மில்வழி யாசிரியச்சுரிதகம்பெற்ற உறழ்
கலி. “வாரி நெறிப்பட்டு” (கலி. ககச) என்னும் முல்லைப் பாட்டெ

"சுணங்கணி வனமுலை" (கலி. சுo) என்னுங் குறிஞ்சிப் பாட்டுமது "ஒரூஉநீ யெங்கூந்தல் கொள்ளல்யா நின்னை, வெரூஉதுங் காணுங் கடை; தெரியிழாய், செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய், மெய்பிரிந் தன்னவர் மாட்டு; ஏடா, நினக்குத் தவறுண்டோ நீவீடு பெற்று, இமைப்பி னிதழ் மறை பாங்கே கெடுதி, நிலைப்பா லறியினு நின்னொந்து நின்னைப், புலப்பா ருடையர் தவறு; அணைத்தோளாய், தீயாரைப் போலத் திறனின் றுடற்றுதி, காயுந் தவறிலேன் யான்; மானோக்கி நீயழ நீத்தவ னானது, நாணில னாயி னலிதந் தவன்வயி, னூடுத லென்னோ வினி; இனி, யாதுமீக் கூற்ற நாமில மன்ற, தகையது கண்டைப்பாய் நெஞ்சே பணியானுப், பாடில்கண் பாயல் கொள" (கலி. அஎ) இது தாவும் போக்குமின்றிவந்த உறழ்கலி இவற்றுள் ஐஞ்சீரும் அறுசீரும் வந்தன. சொற்சீரடி வந்தன வந்துழிக் காண்க. பிறவு மன்ன.

(கருசு)

நச்சினார்க்கினியருரை.

கஎஎ

கருஎ ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற் கெல்லை

யாயிர மாகு மிழிபுமூன் றடியே.*

இது நிறுத்தமுறையே ஆசிரியத்திற்கு அளவியல் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

ஆசிரியப்பாவின்
பெருக்கத்துக்கு
எல்லையாயிரமாகும். சுருக்
கத்திற்கெல்லை
மூன்றடியாகும். எ-று.

உ-ம். நீல மேனி
வாலிழை...பாகத்
தொருவனிருதா
ணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு
முகிழ்த்தன முறையே"

(ஐங்குறு-வாழ்த்து) இது
சுருக்கத் திற்கெல்லை.
1கூத்தராற்றுப்படை
தலையளவிற்கெல்லை.
மதுரைக்காஞ்சியும்
பட்டினப் பாலையும் ஒழிந்த
பாட்டெழும்,
பரிபாடலுங், கலியும் ஒழி
ந்த தொகையாறும்
இடையளவிற் கெல்லை.
பாட்டினெல்லை
யென்றூ

துளவென்றத்தான்
அதனியற்றாகிய வஞ்சிக்கும்
இவ்வாறே கொள்க, "செந்
தண்மேதி கரும்புழக்கி,
பங்கணேலத் தலாருந்திப்,
பொழிற்காஞ்சி நிழற்
றுயிலுஞ், செழுநீர்
நல்வயற் கழனி யூரன்,
புகழ்த லாறைப் பெருவண்
மையனே" இது
சிற்றெல்லை.
பட்டினப்பாலை

யிடையளவிற் செல்லை.
மதுரைக் காஞ்சி
தலையளவிற் செல்லை.
(கஉஎ)
கருஅ நெடுவெண்
பாட்டு முந்நா லடித்தே
ட

குறுவெண் பாட்டிற் களவெழு சீரே.†
இது முறையே வெண்பாவின் அடியளவை கூறுகின்றது.

இ-ள்.
நெடுவெண்பாப்
பேரெல்லை
பன்னீரடியையுடைத்து.

குறு வெண்பாச் சிற்றெல்லை

யீரடியையுடைத்து. எ-று.

இதனை

வெண்பாட்டளவிற்

கெல்லையென்றது குறு

வெண்பாட்டு

நெடுவெண்பாட்டெனப்

பெயர் கொடுத்துக்

குறுமையும் நெடுமையும்

அளவியலோடு படுத்துக்

கொள்ளப்படுதலின்

அளவியல் வெண்பாட்டு

*எ-து, ஆசிரியப்பாவி
னளவுணர்-ற்று.
ஆசிரியப்பாட்டினளவிற்கெல்லை
யாவ்து, சுருங்கினது
மூன்றடி, பெருமை யாயிர
மடியாக விடைப்பட்டன .
வெல்லாவடியானும்
வரப்பெறும். எ-று.
சுருங்கினபாட்டிற்கு உ-ம்
மேற் காட்டப்பட்டது.
பெரியபாட்டு,

பத்துப்பாட்டுள்ளுந்
சிலப்பதிகாரத் துள்ளும்
மணிமேகலையுள்ளுங்
கண்டுகொள்க. "ஆசிரியநடைத்தே வஞ்சி",
(செய். கoஅ.) என்றதனன்
வஞ்சிப்பாவிற்கும்
ஆயிரமடிப்பெருமையாகக்
கொள்ளப்படும். எ-று.
எ-து. உரையாசிரியருரை.

† எ-து, வெண்பாவிற்
கடிவரையறையுணர்-ற்று.

நெடுவெண்பாட்டிற்
கெல்லை பன்னிரண்டடி.
குறுவெண்பாட்டிற்கு
அளவடியுஞ் சிந்தடியு
மாகிய விரண்டடியும்.
எ-று. எனவே
இடையுள்ள
வடிகளெல்லாமுரிய.
உ-ம் மேற்காட்டினும்.
எ-று. உரையாசிரியருரை.

---

1 மலைபடுகடாம்.

[illegible]

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

வெண்பதூஉம், அது சிறப்புடைத்தென்பதூஉம் பெறுதூஉம். எனவே, நெடு வெண்பாவின் பன்னீரடியிற் பாகமாகிய ஆறடியே யளவியல்வெண்பாவுக்

குப் பேரெல்லையாகவும், அதன்பாகமாகிய மூன்றடியே குறுவெண்பாவிற் குப் பேரெல்லையாகவுங் கோடும். அங்ஙனங் கொள்ளவே நெடுவெண்பா

வீற் இழிந்த வெல்லை

யேழடியாகவும் அளவியல்

வெண்பாவுக்கு இழிந்த

வெல்லை

நான்கடியாகவுங்

கொள்ளப்படும்.

இங்ஙனம்

அளவியல்வெண்பாச்

சிறப்புடைமை நோக்கி யாசிரிய. "அம்மைதானே யடிகிஃபிர் வின்றே" (செய். ௨௩௧) என்று நெடுவெண்பா நேர்ந்திலர். அடிகிஃபிர் வின்றென்

றது ஆறடியின்

மிகாமையை; உரையிற்

கோடலென்பதனாற்

செப்பித்

கூறுஞ் செய்யுட்கு
காண்கடியே ரிக்க
சிறப்புடைத்தெனக்
கொள்க. "சிறப்
புடைப் பொருளைப்
பிற்படக் கிளத்தல்"
என்பதனாற்
குறுவெண்பாவுஞ்
சிறப்புடைமை பெறுதும்.
இக் கருத்தானே
கீழ்க்கணக்கில் காண்கடியும்
சா
டியுமே மிகலந்தவாறும்

முத்தொள்ளாயிரத்து

நான்கடியே மிகவந்தவாறுங்

காண்க. உ -ம்.

"யாதானு நாடாமால்"

(திருக். நூகஎ) 1"இருதேவர்

பார்ப்பா ரிடை"

(ஆசாரக். நூக) "துகடீர்

பெருஞ் செல்வம்" (நாலடி. செல்வ)

"இனிதுண்பா னென்பா னுயிர்கொல்லா

துண்பான், முனி

துக்கா னென்பான்
மூகவெழிந்து வாழ்வான்,
றனிய னெனப்படுவான்
செய்தகன் றில்லா,
னினிய னெனப்படுவான்
யார்யார்க்கே யானு, முனி
யா வொழுக்கத்
தவன்" (நான்மணி. கூப)
"ஆசிரியன் மூன்று
மழிந்தா
னடிமேயத்தி,
யாரிடத்துத் தானறிந்த
மாத்திரையா னசாரம், யா

ரு மறிவ

தறகை மற்றவற்றை,

யா சா ரக் கோவை

யைத் தொகுத்தான்

தீரர்த்,

திருவாயி லாய

திறவன் கயத்தா ர்ப்,

பெருவாயின்

முள்ளியென் பான்”

(ஆசாரக். காப்பு) என

இவை முறையே

வத்தன. ஒழிக்த

செஙெவன்

பாட்டு வந்தாழிக் காண்க.

(கஉஅ)

கருக அங்கத்தப்

பாட்டனி வருற்கோரு டைக்கும்.*

இது

வசைப்பாட்டு டில்லை கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வசைப்பாட்டி னெல்லை முற்கூறியவைபோல

ஈரடிச் சிறுமையும்

பன்னீரடிப்

பெருமையுமாய் வரும்.

எ-று.

உ-ம். 2"இருடீர் மணிவிளக்கத் தெழிலார்"

இது நான்கடியான் வந்தது. பிறவு மன்ன.

(கருக)

* வ-து, அங்கதப்பாட்டிற் கனவுணர்ற்று அங்கதப்பாட்டாகிய வெண்பாவிற்கெல்லை, சிறுமை யிரண்டடி, பெருமை பன்னிரண்டடி. எ-று. உதாரணம் சில காட்டப்பட்டன. ஏனைய வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. எ-து. உரையாசிரியருரை.

1 இருதேவர் பார்ப்பா ரிடைபோகார் தம்மினு, மிக்கார் வழுத்திற்
ரொழுதெழுக - வொப்பார்க் - குடன்செல்ல லுள்ள முவந்து. என்பது.

இப்பாட்டு முழுவதையும் இவ்வியல் கஉ ரு-ஆம் சூத்திரவுரையிற்கூறினர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கசுசு

ருசுO

கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
புறநிலை வாயுறை செவியறி வென்றிவை

தொகுநிலை யளவி னடியில வென்ப.*

இது "ஒருபொருணுதலிய" (செய். 153) என்னுஞ் சூத்திரத்திற்
றுவகைக்கலிவெண்பாவிற்கும், நால்வகை மருட்பாவிற்கும் அடிவரை

முறையின்மை கூறுகின்றது.
கலி... ரிவை எ-று
கலிவெண்பாட்டு, கைக்
கிளைச் செய்யுள்,
புறநிலைவாழ்த்துப்பொருண்மேல்
வருஞ்செய்யுள், வாயுறை
வாழ்த்துப்பொருண்மேல்
வருஞ்செய்யுள்,
செவியறிவுறூஉப்பொருண்மேல்
வருஞ் செய்யுள்
என்றிவ்வைந்தும்.
தொகு... ப. எ-று

பெருமைக் கெல்லை யித் துணையெனத் தொகுத்துக் கூறுந் தன்மையையுடைய அளவால்வரும் அடியையுடையவல்லவென்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். "சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினா மாடும்" (கலி. ருக)

இது

ஒருபொருணுதலிப் பதினாறடியான்வந்தது "திருந்திழாய் கேளாய்" (கலி. [illegible]) என்பது இருபத்தொன்பதடியான்வந்தது. இதனைக் கைக்கிளை

யொடென்னுதலிற்

கைக்கிளைப்பொருளெ ாகிங்

கலிவெண்பாட்டெருகல்

காண்க. அது

கலித்தொகைக்களின்மையிற்

காட்டாமாயினோம். ஒழிந்த

புறப்பொகூடிய

கலிவெண்பா ட் டுக்கள் வெ

ந்த அடிவரையறையுட்

அவ

வுதாரணங்களுட் காண்க.

இனிக் "களவினிற்

றாளெகாடாக் கன்னுங்

லந்த, னைவி ஹுண்

முன்விலங்கு

நா ளு:—மினைவங்கம்,

பொங்கோதம்

போழும் புகாஅர்ப் பெருமானுர், செங்கோல் வடிப்பபிப்பச் சென்று" (மு.த்

தாள்.) இது புறப்புறக்கைக்கிளை. இதனைக் கைக்கிளைப் பொருண்மேல்

யந்த

கலிவெண்பாட்டெனின்

இது கூட்டு பொருவர்ப்,

பயர்க்கொண்ட

பாடாண்டினைப்

புறப்பொருளாகலானுங்

கலி வெண்பாட்டு அப்

பொருண் மேல்வருதல் இரு
பாண்மையாதலானும் இத
பன்னீரடியினிகவாதுவருத
லானும் வெண்பாவேயாம்.
இவ்வாறு புறப்பொருளான்
வந்த இரண்டிரூப்
பாயும் ஒருறுப்பாயும் பாவும்
வருங் கலிவெண்பாவாகிய
பொருளும் வேறுபட்டு வெள்ளடியினிகந்து
உலாச்செய்யுள் அடிவரையன்றி வருமாறும்
பெருந்திணைப் பொரு
ண் மேல்வரும் மடற்செ

ய்புளுக் ஒருறுப்பாய்

அடியி ந்தவருமாறும்

இக்காலத்துக்

கூறுகின் றவுர் ரட் கா ன்க.

அது திருவுலாப்

புறத்துள்ளும் "வா மான

வீசன் வரும்" (

ஆகியுலா.) என முடித்து

[illegible]

[illegible]

[illegible]

* எ-று,

அடிவரை ர யறையில்லாத

செய்யுளணர் ற்று
கலிவெண் பாட்டுங்
கக்கிளைப்பொருட்செய்யுளுஞ்
செவியு ற றயு ம்
வாயுறை றைவாழ்த்தும் புற
நிலைவாழ்த் துமென்னும்
பொருண்மைக் ருங்
வெண்பாக்களும் அளவு
வரை யறுக்கப்படா.
பொருண்முடியுங்கா றும்
வேண்டிய அடி வரப்
பெறும். எ-று. வி-ஆ.

மேல் வேறோருறுப்பாய வாறும் ஒழிந்த உலாக்களுள் வஞ்சியுரிச்சீர் புகுந் வாறும் அடிவரையறை யின்மையுமாம். அகப்புறமும் புறப்புறமுமா மருட்பாவாய்க் கைக்கிளை யடிவரையறையின்றி வந்தன வந்தழிக்காண்க காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின்வந்த கைக்கிளையுங் காட்சிமுதலி கைக்கிளையும் ஆசிரியத்தினும் வஞ்சியினும் வாரா. எனவே யொழிந்தபாவி னுள் எல்லாக்கைக்கிளையும் வருமாயிற்று. "என்னை, புற்கை யுண்டு பெருந்தோ ளன்னே, யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினே, கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க, ணேமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க், குமணர் வெரூஉந் துறையன் னன்னே" (புறம். [illegible]) இது சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்க் கொள்ளாத பாடாண்டிணைக் கைக்கிளை. "விடியல் வெங்கதிர்" (கலி. ௪௯) என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டினுள் "கால்பொர நுடங்கலிற் கறங்கிசை யருவிகின், மால் வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ, புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்

சிதைத்தனை" என்பதூஉம் "நறவினை வரைந்தார்க்கும்" (கலி. ௧௧) என்னும் மருதப் பாட்டினுள்

"அறனிழ
லெனக்கொண்டாய்
நின்குடை யக்குடை,
புறனிழற் பட் டாளோ
இவளிவட் கண்டிகா,
பிறைநுதல் பசப்பூரப்
பெருவிதுப் புற்

றனை" என்பதூஉம் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொள்ளாத கைக்கிளையா மெனின் இவை தலைவனன்பின்மை மெய்யாயினன்றே கைக்கிளையாவது; அவ்வரைவு கடாவலும் ஊடலுங் காரணமாக அன்பிலனென்றலி னொரு தலைக் காமமன்று. ஒழிந்த அடிவரையின்றி வருமாறு மேற்கொள்க. (௧௬௦)

௧௬௧ புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறாவென்
றிறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின
வென்ப.*

இது கைக்கிளை மருட்பாவல்லாத மருட்பாவும் அதுவே போலவரு மென்றற்கு உடம்பட்டமைகண்டு ஈண்டுக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இம் மூன்றும் மூன்பு வெண்பாவும் பின்பு ஆசிரியமுமாய் வரும். எ-று.

---

* எ-து, மேலானவற்றுட் சிலபொருட்குரிய வேறுபாடுணர்-த்து, புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறூஉவும் மருட்பாவி னுலும் வரப்பெறும். எ-று. எனவே, மருட்பா நான்குபொருளினல்லது வரப்பெறாவென்றவாறாயிற்று. உதாரணம் வந்தவழிக்கொள்க. எ-தி,

கச்சினார்க்கினியருரை.

உ௦க

"மருட்பா வேலே யிருசீர்க்கு" (செய். அரு) என்ற வழி இன்ன
ஊறு வரு மென்னுமையின் இது கைக்கிளை மருட்பாப்போல வருமென்
றது முன்பு வெண்பா வியலினும் பின்பு ஆசிரிய வியலினும் முடியு
மென்று அவை வருமுறைகூறினர். முன்னர் இம் மூன்று பொருட்கும்
இலக்கணக் கூறிப் போந்தவற்றிற்கு இன்னவாறுஞ் செய்யுட்செய்த லரித்
தென்று ஈண்டு ஓர் செய்யுள் வேறுபாடு கூறினர், இது புறத்திணையுள்ளல்
லது வாரா வென்றற்குத் திண்ணிதினென்றார். எனவே இவை கைக்
கிளை மருட்பாப்போல ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையு

மாய்

அகனும்புறனும்பற்றிவாராவென்பது

பெற்றாம்.

இயலென்று

இருகாற் கூறியவதனன் இரண்பொவும் இயற்சீரான்வருதல் சிறப்புடைத்
தென்க. 'பண்புற' என்றதனன் வெண்பாவினிழிபாகிய எழுசீரானன்றி

]யன்சீரான் வருதலும்,

ஆசிரியத்தினிழிபாகிய

மூன்றடிவரினும் எருத்

தடி குட்டம்பட்டு

வருதலும் வெண்பா

நாலடிமுதற்

பன்னீரடியளவு முய

ர்தல்

சிறப்புடைத்தென்வும்

வெண்பாப்

பலவடிவரினு மாசிரிய

மூன்றி

ரிகவாவென்றுங்கொள்க.

பாவினை வென்றதனென்

இவ்விருபகுதியுந்
தத்தம் பாக்கள் வேறு
வேறு நிகழுமென்று
கொள்க. "எறும்பி
யளையிற்
குறும்பல் சுனைய"
(குறுந். கஉ) என்னும்
பாட்டிற்போலவோசை
கலந்து
ருஎ. உ-ம். "சென்ற
விடைபோழ்ந்த தேறோர்
கடுமுரண்விலை, மூன்றின்

சைவிரியு மூக்கநீர்த்
தண்கோனேர்க்,
குன்றமமர்ந்த சொ
ல்லேற்று ளிற்
ப்ப வென்றும், நீராகண்
பிற் றேவர், சீர்சால் செ
ல்வமொடு பொலிமதி
சிற
'த" இது புறனிலை.
1இஃது அடியிகந்தது
வந்துழிக்காண்க. "பல
றையு மோம்பப்

பகுவண கேண்மின், சொ
லன் முறைக்கட்
டோன்றிச்
ர்மணித்தே ரூர்ந்து, நி
லமுறையி னெண்ட கிகரி
ல்லார், மாட்டுஞ், சில
ற்றுயல்லது செல்வங்க
ணில்லா, வீங்கு வெ
மறிபடையு மாற்றலு
மன்
கலங்கதங் கல்வியுந்
தோற்றமு மேனைப், வெ

பாலஞ்செய் புனைகலஞே

வாரி ஞலும்,

விலங்கிவருங் கூற்ற

நீக்கலு மாகா,

தனைத் தாத னீயிருங்

னயூர்—கினைத்தக்க,

கூறிய வெம்மொழி

பிழையாது, 2சேறிநீ

தொழுகிற்

னறுபயன் றருமே”

இது வாயுறை.

“பல்யானை மன்னர்

முருங்க

ருமூங்து, கெ

ால்யானைத் தேரொடுங்

கொர்ட்டங்து நல்ல,

தலையாலங்

ரம் பொலியத்

தொலையாப், பஙிசனம்

பாடிபுக் காற்றிப்

பகைஞ, ரடிக

வேட்டோன் மருக

வலிதிற, லாழி

கிர்ச்சோட்

பெருவழுதி யெஞ்

ன்று; மீர

ரூடைடையயபா

யென்வாய்ச்சொற்

கேட்டி, யுடைய

வுழவரை

ந்சனுங்கக் கொண்டு,

வருங்கா லுழவர்க்கு

வேளாண்மை செய்பன்,

ரிமைக்கும் வரைகா

ணிதியீட்டங், காட்டு

மமைச்சரை யாற்றத்

1 இஃதென்றது

புறநிலையை.

2

தேறுங்கொழுநின் என்பதும்

பாடம்.

தெளிய, லடைத்த

வரும்பொரு ளாறன்றி

வெளவலி, னத்தை பெரும்

பொரு ளாசையாற்

சென்று, பெருங்குழிசி,

மன்ற மறுக வடூழாதி யென்று,

மறப்புற மாகி மதுரையா ரோம்பு, மறப்புற மாசைப் படைத்த வறத்தா, லவையார் கொகோத் திருத்தி நவையாக, கட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்

டார், செவிபுதைக்குந்

தீய கடுஞ்சொ

கவிபடைத்தாய், கற்றார்க்

கின

றுகிக் கல்லார்க்

கடிங்தொழுகிச், செற்ஞர்ச்
செகுத்துமிற் சேர்ந்தாவர
யாக்
குதி, யற்ற மறிந்த
வறிவினைய் மற்று,
ர்வையிவை நீவா தொழுகி
னிலை
யாப், பொருகட லாடை
நிலமக, ளொருகுடை நீழற்
றுஞ்சுவள் மன்னே"
இது செவியுறை.
(கசுக)

கசுஉ பரிபாடல்லே,

நாலீ ரைம்ப துயர்வழி

யாக

லைலையுந் தாகு பிழிவழி த்

தெல்லே.*

இது முறையே

பரிபாடற்

றெல்லைகூறுகின்றது.

இ-ள். பரிபாடற்

குறுப்பாகிய வெண்பாவும்,

பொதுப்பாவும் நாலு

றடி பெருக்கத்தின்

செல்லையாகவும்

இருபத்தைந்தடி சுருக்கத்திற்

செல்லை

யாகவும் பெறும். எ-று.

அவை 1தொகையுட்

காண்க.

(௧௩௨)

௯௯௯ ஆளியுயல்

வனைகேய பனைவகைட்

பரிசேம.†

இது பிறன் கோட்

கூறல்.

இ-ள். யான் கூறிய அளவியலின் கூறுபாடு அத்துணைப்பகுதிப்படும். எ-று.

என்றது யான் சிறப்புடைத்தெனக் கூறிய பெருமைக்கெல்லையத்துணைப்படுமெனவே பிறர்பெருமைக்கெல்லைகொள்ளாததுசிறப்பின்றென்றவாறாயிற்று.

* எ-து, பரிபாடற் கடிவரையறையுணர்-ற்று. பரிபாடற் செய்யுள்

காணூறடியுயர்பாக விருபத்தைந்தடி யிழிபாக வுணர்த்திற் றென்றவாறு. எனவே, இடை யெல்லாவடியானும் வரப்பெறும். எ-று. கலிப்பாவினுள்

ஒத்தாழிசைக்கலி வெ

மேற்கூறப்பட்டது.

கலிவெண்பாட்டுக்குவரையறை

:. மேற்கூறப்பட்டது. கொச்சகக்கலிப்பாவுக்கு வரையறைகூறுமையா பொருண்முடிவுகாறும் வரப்பெறுமென்று கொள்க. அவ்வழிப் பலவுறு பாகி வருதலின் அதற்குறுப்பாகிய செய்யுள் அளவிற்றுதல்வேண்டு உறழ்கலியுங் கொச்சகக்கலிப்பாற்படும். எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, மேற்சொல்லப்பட்ட......தொகுத்துணர்-ற்று இவ்வதிகார

இறு

வீண்டதிகரிக்கப்பட்ட அளவிய

லீண்டுச்சொன்னவகைப்படும்,

எ-று

எ-து உரையாசிரியருரை

1

தொகையென்பது -

எட்டுத்தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ ரை.

நகா எழுநிலத்

தெழுந்த செய்யுட்

டெரியி

னொடுவரை யில்லை

யாறெனை மொழிப.*

இது

நான்குபாவிற்கு மளவு

முற்கூறிய அளவிற்

படாதன கூறுகின் றது.

இ - ள்.

அகமும் புறமுமாகிய

எழுநிலத்தினுந் தோன்றிய செய்யுளோ

பாவாயின் அடிவரையின்றி வரும்

புலவர். எ-று.

எழுநில மென்றதற்குப் பாட்டு

கைகூடு அவை தாம், துனினை

இலக்கணத்தன

ஆரெனு கூறுவர்

உ ரைநூல்

முதலியனவுமாம். (கதச)

வுனரயினைன்

கொடியொடு

புணர்ந்த பிசியினை

வேறு துகளிய

முதுமொழி யான
மறைமொழி
கிளந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை
வைத்த குறிப்பினை.†

இது முற்கூறிய
ஆறற்கும் பெயரும்
முறையும் உணர்த்திற்று.

இ-ள். முற்கூறிய அடி
வரையில்லனவாகிய ஆறனுள் நூ
லின்கண் உரைவகையும்,

உரையின்கண்ணுவனவும், கொடியின்மாத்திரையவாகிய பிறவின்கண்ணு
வனவும், ஒருமொழிக்கேதுவாகிவரும் முதமொழிக்கண்ணுவனவும்,
மறைத்திக்கூறுஞ்சொல்லாற்கூறிய
பகிரத்தின்கணுவனவும்,
கூறுகின்ற பொருளை
யிடைக்கரந்தாகூறுங் கு
றிப்பின் கண்ணுவனவுமெனா
றுவகைப் படும். எ-று.

நூலினை எ-து

சூத்திரச் செய்யுட்களுள்
ஆசிரியமாய் வந்து அளவை
பெருசனவற்றைறே
காக்கிற்று,

அச்சுத்திரத்தைநோக்கிவருமுறையும்

ஒரு செய்யுளாம்.

ஒழிந்தன

வழுக்கின்கண்ணுஞ்

செய்யுட்கண்ணும் வரினும்

ஈண்டுச்

செய்யுணோக்குதற்கு

அவற்றுக் கண்ணை

வென்றார். இவை

புள்ளவிசந்துவருவனவே.

அளவு முற் கூறிற்றாம்.

(கஅ)

* எ-று,

அடிவரையறையில்லா தன

வரையறுத் துணர்-ற்று.

எழுநில மாவன :— பாட்டு, உ

ரை, நூல், வாய்மொழி,

பிசி, அங்கதம், முதுசொல்

ரண்பனவற்றுட் பாட்டொ

ழிந்தவாறும்

அடிவரையில்லை. எ-று.

எ-று, உரையாசிரியருரை

† எ-று, மேற்செ

ால்லப்பட்ட உறுவகையு

மாமாறுணர்-றறு. வாய்

மொழியெனிறு

மந்திரமெனிறு மொக்கும்.

அங்கதமாவது:—"செம்

பொருள் காந்த தென்றிரு

வகைத்தே" (செய்-கஉ௬)

என்றதனுண், காந்

தவங்கதமெனிறுஞ்

சொற்குறிப்பெனிறு

மொக்கும். அவை

வருமாறு வருகின்ற [illegible]

[illegible]

[illegible] உரை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கசுக அவற்றுள்
நூலெனப் படுவது

முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
யுண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின்
விளக்க லதுவதன்
பண்பே.*

இஃது அந்நூல்களி
இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். நூ...து. எ-து நூலென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது. மூத...ன்றி. எ-து முன்னும்பின்னுமாறுபடாது. தொகை...காட்டி. எ-து தொகுத்தும் வகுத்தும் பொருள்காட்டி. உண்...ந்தி. எ-து தன்னுள்ளே யடங்கிநின்று விரிந்த வுரையோடு பொருந்தப்பட்டு. நுண்...பு. எ-து பருப்பொருட்டாகாது நுண்பொருட்டாகப் பொருள்விளக்கலாகிய அவ்விலக்கணம் அதனிலக்கணம். எ-று.

அது எழுத்து முப்பத்து மூன்றெனத் தொகுத்ததனைப் பின்னர்க் குறிலும் நெடிலும் மூவினமுஞ் சார்பிற்றோற்றமுமென வகுத்தாற்போல்வனவும் பிறவுமென் றுணர்க. சாதிபற்றிப் படுவதென ஒருமையாற் கூறினர். (கசுசு)

கசுஎ அதுவே தானு
மீரிரு வகைத்தே

இஃது அந்நூற்பகுதி

நான்காமென்கின்றது.

இ-ள். அந்நூற்பகுதி

நான்காம். எ-று.

(கஙஎ

---

* எ-து, நூலாமாறுணர்-ற்று நூலென்று சொல்லப்படுவது. எடுத்த கோட்படுவதும், அடுக்கும்பொருளும் மாறுபடாமற் கருதியபொருளை, தொகையானும், வகையானுங் காட்டி, அதனகத்தொன்றும் விரிந்தவுரை யோடு பொருத்தமுடைத்தாகி நுண்ணிதாகியபொருள்விளக்கலாவது நூற் கியல்பாம். எ-று. அகன்றவுரையோடு பொருந்துதலாவது:—சொல்லாத பொருண்மையெல்லாம் விரிக்கவேண்டியவழி அதற்கெல்லா மிடனுண்டா

தல். எ-து,

உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நூல்

பாகுபடுமாறுணர்-ற்று. மேற்சொல்லப்பட்ட நூல்,

நான்கு

வகையுடைத்து. எ-று.

அவையாமாறு

முன்னர்க்காட்டுதும், எ-று;

உரையாசிரியருரை.

---

1 நூலெனப்படுவது நுவலுங்காலை என்ற பாடம் நச்சினார்க்கினிய

உரை ஏடுகளிலில்லை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ0ரு

இ-ள் ஒருபொருணுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு

மூன்று றுப் பட

க்கிய பிண்டக்

கா லுமென்

றுங்களை மரபி

னியது மென்ப.*

இது அக்களன்கற்கும்

பெயரும் முறைய

முணர்த்திற்று.

இ-ள். ஒரு...னும்.

எ-து அங்ஙால்

ஒருபொருளைகருதிவருங்

சூத்திரத் தானும், இனை.....
.னும். எ-து
இனமாயபொருளைக்கூறிய
வோத்தினானும்,
பொது...தானும். எ-து
பலபொருட்குப் பொதுவாகிய
இலக்கணங்களைக் கூறிய
படலத்தானும். மூன்று.
..னும். எ-து
மூன்றுறுப்பையடக்கிவரும்
பிண்டத்தா
னும். என்.....ப. எ-து
என்று கூறிய

அத்தன்மைத்தாகியமரபினென்
கடக்கு
மன்றுகூறுவர் புலவர்.
எ-று.

ஆங்கென்ற மிகையாற்
பிண்டமேயன்றிப்
பிண்டியென்பதூஉம் ஒன்றுண
தென்று கொள்க.
(கஅ)

நகா௯

அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி

நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்று யாத்தமைப் பதுவே.†

இது முறையே

சூத்திரவிலக்கணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். அவற். ..ன்றி.

எ-து அங்ஙனங்கூறுவன

ஒருபொருணுதலுஞ் சூத்திர

மலது:

ஒருபொருணுதலுங்காற்

கண்ணுடை ஒரு தாயினும்
அகன்றுபட்ட
பொருளை யறிவித்தாங்கு
அறியத் தோன்றி. நாடு..
.ங்க. எ-று தெரிதல்வேண்
டாதபடி அவ்வகன்ற
பொருளை மிகவும்
விளங்குமாற்றால். யாப்...பழ
வே. எ-று செய்யுளுட்
டோன்றச்செய்து
முடிக்கப்படுவது. எ- று.
(கசாக)

* எ-து, மேற்றொகைகொடுக்கப்பட்ட தானமாமா றுணர்-ற்று. "ஒரு பொருணுதலிய சூத்திரத் தானும்" எ-து, ஆசிரியன் யாதொருபொருளைக் குறித்துக் கூறலானும். எ-று. "இனமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்" எ-து, இனமாகியபொருளைச் சொல்லப்படும்ஒத்தினானும். எ-று. "பொது மொழி கிளந்த படலத் தானும்" எ-து, மேற்சொல்லப்பட்டவினங்கள்பல வற்றையுங் கூறப்படும் படலத்தானும். எ-று. "மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானும்" எ-து, இம்மூன்றினையு முறுப்பாகவடக்கிய பிண்டத் தானும். எ-று. "ஆங்கனை மரபி னியலு மென்ப" எ-து, அம்மரபினானியலு நூல். எ-று. அவற்று ளிலக்கண முன்னர்க்கூறப்படும். எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, சூத்திரத்திற் கிலக்கணமுணர்-ற்று சூத்திரமாவது, கண்ணாடி நிழற்போல விளங்கித்தோன்றி யாராயாமற் பொருணனிவிளங்குமாறு, யாப்பின்கண்ணேதோன்ற யாப்பது. எ-று. ஆடிநிழலினறியத் தோன்றுதலாவது, சூத்திரம்படித்தவளவிலே யதனாற் சொல்லப்படுகின்றபொரு

உரை

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

கஎ0 ஓரின

மணிக்கை திரஸ்டட

வைத்தாங்

கோரினப

பொருளை யொருவழி

வைப்ப

தோ த்தென

மொழிப வுயர்மொழிப்

புலவர்.*

இஃது

ஓத்திலக்கணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். இனமொழி

கிளக்குங்கற்

றதர்க் கிடப்பப்

பலவேறாக்தாகச்செய்

யாது, மணியை நிரலவைத்தாற்போல ஒரினப்பொருளையெல்லாம் தொகுப்பது ஒத்தென்றுகூறுவர் சிறந்த சொற்புலவர். எ-று.

ஒருவழிடே

நேரினமணியெனவே யொருசாதியினும் தம்மி னொத்தனவே கூறல் வேண்டும். எ-று. ‘வேற்றுமையொத்தும்’ ‘வேற்றுமையயங்கியலும்’ ‘விளி மரபும்’ என மூன்றன்பொருளையும் வேறுவேறுவைத்தவாறுகாண்க.

ஒன்றாக

வேற்றுமையோத்தென்றது

(கஎ௦)

கஎக

ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.†

இது முறையே

படலங் கூறுகின்றது.

இ-ள் .

ஒருபொருள்நெறியன்றிப்
பலவேறுவகைப்பட்டபொருளெல்லா
வற்றிற்கும்
வேறுவேறிலக்கணங்கூறக்கருதி
யவற்றுக்குப்
பொதுமொழியாகத்
தொடர்ந்தவரின் அது

படலமாம். ௭-று.

1 'பொதுமொழி கிளந்த படலம்' எனவே யொருமொழிப்பட்ட பொருட் குப் பொதுவாய்வருதலையும்விலக்கி விரவியபொருட்குப் பொதுவாக மொழி வது படலமாயிற்று. படலமாவது அதிகாரமாம்.

(கஎக)

னொருங்குதோற்றல். சாதேவின்றிப் பொருணனிவிளக்கலாவது, தன் கணுக்கப்பட்ட சொற்குப் பொருளாராயாமற் புலப்படத்தோன்றுமாறு யாத்தல். உ-ம்., "வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப" (தொல். சொல். வேற்று-க) "விளிகொள வதன்கண் விளியோ டெட்டே" (ஷை ஷை உ.) என்றவழி யாப்பின்கண்ணே பொருடோன்ற யாத்தவாறு. கண்ணாடி நிழற்போலக் கருதியபொருளுந் தோற்றியவாறு கண்டுகொள்க. எ-து, உரையாசிரியருரை.

* எ-து, ஓத்திற் கிலக்கணமுணர்-ற்று. ஓத்தவினமாகிய மணியை யொருங்கு சேரவைத்தாற்போல ஓரோவோரினமாகி வரும்பொருளை யோரிடத்தேசேரவைத்த லோத்தென்று பெயராம். எ-று. எனவே, அவ்

வினைமாகிச் சேர்ந்த நிலைக்கு ஓரோத்தென்று பெயராம். எ-று. அது வேற்று மையோத்தென்பது

அறிக. எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, படலத்திற்கிலக்கணமாமாறுணர்-ற்று. ஓரினமாகிய நெறியின்றிப் பலநெறியான் வருவன பொருளானே பொதுமொழியாற் றொடர்புபடின் அது படலமெனப்பெயராம். எ-று. அது, கிளவியாக்க முதலாகளச்சவிய லீறாகக்கிடந்த வொன்பதோத்தினும் வேறுபாடுடையவாயினும் சொல் லிலக்கண முணர்த்தினமையாற் சொல்லதிகாரமெனப் பெயர்பெறுதல். அதிகாரமெனினும் படலமெனினுமொக்கும். எ-து, உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உரை

ள் மூன்றுறுப்

படக்கிய தன்மைத்

தாயிற்

றொன்றுமொழிப்

புலவரது பிண்ட மென்

ப.

இது பிண்டங்

கூறுகின்றது.

இ-ள். சூத்திரமும் ஒக்

கும் படலமுமென்கின்ற

மூன்றுறுப்பினையும் உள்

ளடக்கிய

நன்மைத்தாய்வரின்

விளங்கியமொழியையுடையபுல

ரதனைப் பிண்டமென்று

பெயர்கூறுவர். எ-று.

அம்மூன்றனையும்

உறுப்பெனவே

பிண்டமென்பது

உரூட்பியென்பது பெற்றும்.
தொ ல்காப்பியமென்பது
பிண்டம். அகநூன் எழுத்துச்
சொற்பொரு ளென்பது
படலம். ஒத்தெஞ் சூத்திரமு
மொழிந்த விரு கூறாம்.
தோன்று
மொழிப்புலவரென்றதனாற்
பிண்டத்தினை
யுமடக்கிநிற்பதவேறு
பிண்டி மெனப்படும். அது
முதனூலாகிய அகத்தியம்.

என்னே? இயற்றமிழ் இசைத்
தமிழ் நாடகத்தமிழ் என
மூன்று பிண்டத்தினையும்
அடக்கிநிற்றலின். (௧௭௨)

கார் பாட்டுடை
மைந்த குறிப்பினையும்
பாவின் தெழுங்
கிளவி யானும்
பொருள் புரைநாப் பெயர் மொழி
யானும்

பொருளொடு

புணர்ந்த ... மொழி ...

யாலுமொன்

று ... ரு வகை ...

... டுபொருள் ... கள் ... ரன ... பொ

ழி ...

இ ... ருவினை

யுமையிறைமை ... ப்பெய ...

... னை ... த்து ... முறைய

தாலுணர்த்தி ... யுகைகூறுகின்

றது.

இ-ள். பாட்டிடை

வைத்த குறிப்பினாலும் ...

ஒரு பாட்டினை யிடை யிடை
கொண்டிருக்குங்
கருத்தினுள் வருவனவும்.
எ - று. அவை தகடூர்
யாத்திரையும், சிலப்பதிகா
ரமும் போல்வன. ஆண்டுப்
பிறபாலை தழுவி வருவன
தமிழுரை யாகாமையின் ஈண்
டாராய்ச்சி யின்றாம்.
அதன்கட்டமிழுரை யுண்மை
ஈண் டடங்கும். பாவின்
றொடர்ந்த கிளவி யானும் எ - று
பாட்டின்றிச் சூத்திரத்திற்குப்

பொருளொழுகுவனபோல்வன.
சூத்திரப் பாட்டெனப்படா.

---

* எ-து,
பிண்டமென்பதுணர்-ற் ...ம.
மூன்றுறுப்படக்கிய தன்மைத்

தாயின், பிண்டமென்று சொல்லுவர். எ-று. மூன்றுறுப்படக்குதலாவது:- சூத்திரம் பலவுடைத்தாகி, ஒத்தும் படலமு மின்றாகிவரினும், ஒத்துப் பலவுண்டாகிப் படலமின்றிவரினும், படலம் பலவாகிவரினும் அதற்குப்

பிண்டமென்னும்பெயராம். எ-று. அவற்றுள், சூத்திரத்தாற் பிண்டமாயிற்று, இறையனார் களவியல். ஒத்தினாற் பிண்டமாயிற்று பன்னிருபடலம். அதிகாரத்தாற் பிண்டமாயிற்று, இந்நூலென்றுகொள்க. இவற்றைச் சிறுநூல், இடைநூல், பெருநூல் எனப்படும். எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, உரை பாகுபடுமா றுணர்-ற்று. பல சொற்றொடர்ந்து பொருள் காட்டுவனவற்றுள் ஓசைதழீஇயவற்றைப் பாட்டென்றார். ஓசையின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய்வருவது, நூலெனப்பட்டது. அவ்வகையின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய்வருவது, நூலெனப்பட்டது. பாட்டிடை

௨௦௮

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

பாட்டும் உரையும் நூலுமென வேறோதலின். அன்றியுஞ் சூத்திரங் கருதிய பொருளையன்றி யுரையான் வேறோர்பொருள்கூறி அதனைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுமையின்; ஆண்டும் ஒருவன் கூறியதற்கு ஒருவன் பொருள்கூறுகின்றுனும்: ஒழிந்த பாட்டிற்கும் இவ்வாறே உரைகூறுவனவுமொக்கும். பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும். எ-து பொருண்முறைமையின்றிப் பொய்யாகத் தொடர்ந்துகூறுவன. எ-று. அவை ஓர் யானையுங் குதிரையுந் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்னவாறுசெய்தனவென்று அவற்றுக் கியையாப் பொருள்பட்டதோர் தொடர்நிலையாய் ஒருவனுழை யொருவன்கற்று வரலாற்றுமுறைமையான் வருகின்றன. பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானும் எ-து பொய்யெனப்படாது மெய்யெனப்பட்டு நகுதற்கேதுவாகுந் தொடர்நிலையானும். எ-று. இவை சிறுகுரீஇயுரையும், தந்திரவாக்கியமும் போல்வன. இவை பொய்யெனப்படாது உலகியலாகிய நகைதோன்றுதலின்; என் றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப. எ-து. என் றுரைப்பகுதி

வழக்கு இந்நான்குமென்
உரைப்பகுதி பிறிது முள.

றுரைப்பர் புலவர். எ-று.
அவை மரபியலுட் கூறுப.

வகையென் றதனுன்
(௧௭௩)

வைத்த குறிப்பாவது, பாட்டிடைவைக்கப்பட்டப் பொருட்குறிப்பினும் உரையாம். எ-று. அவையாமாறு:—உ-ம் "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்கால்" (கலி ருக.) என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியினுள் "இவளைச், சொல்லா டிக் காண்பேன் றகைத்து" என்றது உரைக்குறிப்பு. இனி "ஒருஉக், கொடியியனல்லார்" (கலி-அஅ) என்னும் மருதக்கலியினுள் "கடியதமக் கியா சொல்லத் தக்கா மற்று" என்பதுமது. சிலப்பதிகாரத்துள், ஆய்ச்சியர்குரவையுள் "கயலெழுதிய இமய நெற்றியி, னயலெழுதிய புலியும் வில்லு, நாவலந் தண்பொழின் மன்னரோ, டேவல் கேட்ப வ சாண்ட, மாலைவெண்குடைப் பாண்டியன் கோயிலுட், காலை முரசியம் மாதவி, னெய்ம் முறைநமக் கின்றாகுமென, வையைதன் மகளைக்கூஉய்க் கடைகயிறு மத்துங் கொண், டிடை முதுமகள்வந்து தோன்றுமன்" என் பது, பாவின்றெழுந்த கிளவியாவது, பாக்களையொழியத்தோன்றிய சொல் வகையானும் உரையாம். எ-று. வழக்கின்கண் ஒருபொருளைக்குறித்து வினவுவாருஞ் செப்புவாருங் கூறுங்கூற்று. அதுவுமிலக்கணம் பிழையா மற் கூறல்வேண்டுதலானும், ஒருபொருளைக் குறித்துச் செய்யப்படுதலா னுஞ் செய்யுளாம். இதனைக்குறித்தன்றே "செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்" என்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட இலக்கண மெல்லாமென்று கொள்க. "பொருண்மர பில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்" எ-து, பொரு ணிலையில்லாத பொருளையுடைத்தாகலிற் பொய்ம்மொழியாயிற்று. "பொரு ளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானு" மென்றது, பொருளைப்பொருந்திய நகைவழி மொழிவாய்வருகின்றது. எ-று. நகைமொழியாவது, மேற் சொல்லப்பட்டவுரை பொருந்தாதென இகழ்ந்துகூறல், அவ்விகழ்ச்சியின் பின்னர்ப் பொருளுணர்ந்தும் உரை பிறக்குமாதலிற் பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானும்" உரை வருமென்றார். "என் றுரைவகை நான்கென மொழிப" எ-து, இவ்வகையினனவுரை நான்குவகைப்படும். எ-று. எ-து. உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ0க

ளச அதுவே தா னு
மீரிரு வகைத்தே.*

இது அந்நான்கனுள் முதலன இரண்டும் ஒன்ருகவும் ஏனைய விரண்டும் ஒன்ருகவும் தொடுக்கப்படும்; அவற்ருல் பயன்கொள்ளுங்காலத்து. எ-று. (களச)

களரு ஒன்றே மற் றுஞ்
செவிலிக் குரித்தே
யொன்றே
யார்க்கும் வரைநிலை
யின்றே.†

இது மேனின்ற

அதிகாரத்தான்

இருதின்ற

இரண்டன்பகுதியுமாகிய

ஒன்று செவிலிக்கே யுரித்து.

ஒழிந்த இரண்டனையும்

ஒன்றும் வரைவின்றி

எல்லார்க்கு முரித்து.

எ-று.

தலைவியை வற்புறுக்கும்

செவிலியர் புணர்த்துரைத்து

நகுவித்துப் பொழுது போக்குதற் குரியர். எ-து. இக்கருத்தானே சான்றோர், "செம்முகச் செவிலி யர் கைம்மிகக் குழீஇக், குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி, யின்னே வருகுவ ரின்றுணை யோரென. முகத்தலை மொழியவு மொல்லாள்" (நெடுநல் தநி-கூ) என்றார் 1பாட்டினுள்.

பிறசான்றோரும் உ"செம்முகச் செவிலியர் பொய்ந் நொடி பகர" என்றார். மற்றும் என்றதனான் இவையே யன்றி வரு கின்றபிறவுஞ் செவிலிக் குரித்தெனக் கொள்க. இனிப் பாட்டிடை வைத்தகுறிப்பும் பாவின்றெழுந்த கிளவியும் - வரையறையின் றிவருமா றுபலவற்றுள்ளுங் காண்க.

* எ-து,
மேற்சொன்னவுரை
இரண்டுவகைப்படும்.
எ-று. இரண்டு
வகையாவது:—மைந்தர்க்குரைப்பனவும்,
மகளிர்க்குரைப்பனவுமாம்.
எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து. மேல்
இருவகைப்படுமென்ற
வுரையை

யுரைத்தற்குரியாரை

யுணர்-ற்று.

மகளிர்க்குரைக்குமுரை

செவிலிக்குமுரித்து,

மைந்தர்க்குரைக்கு முரை

யெல்லார்க்குமுரித்து.

ள-று .

செவிலியிலக்கணத்தி

னுரைக்கின்ற வுரையும்,

பாட்டினுரைக்கின்றவுரையும்

கூறுவரோவெனின்,

அவ்விடங் களின்வரு முரை

பொருள்பற்றிவருதலி
னப்பொருள் கூறலெனக.
அன்றி யும்,
"அதுவேதாலும்" என்பது
பொருளொடு புணர்ந்த
நகைமொழியைச்
சுட்டிற்றாக்கி யம்மொழி
யிரண்டுங்கூறப்படுமெனப்
பொருளுரைப்பிறு
மமையும். எ-து உ
ரையாசிரியருரை.

---

1 'பாட்டு' என்பது பத்துப்பாட்டு.

2 செம்முது என்பதும் பாடம்.

27

உ.கஎ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்:

கிளக்கு ஒப்பொடு

புணர்ந்த வுவமத் தானுந்

தோன்றுவது

கிளந்த தானின் றனு

மென்றிரு
வகைத்தே பிசிவகை
நிலையே.*

இது முறையே
பிற "ரண்டென்கின்றது.

தன்கட் கிடந்த வொப்புமைக் குணத்தோடு பொருந்திவருமாற்றை யுவமப் பொருளானும், இனி யொன்றுகூற வொன்றுதோன்றுந் துணிவிற்றுகக் கூறுங் கூற்றானும் என் றிருகூற்றதாகும் பிசி கூறுபடு நிலைமை. எ-று.

அவை, "பிறை கவ்வி மலை நடக்கு" இது ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமம். இது யானையென்னும். "முத்துப் போற் பூத்து முதிழிற் கிளிவண்ண, மெய்த்தோர்க் குருதி நிறங்கொண்டு, வித்துதிர்த்து" என்பது மது. இது கமுகின் மேற்று. "நீராடான் பார்ப்பா னிறஞ்செய்யா னீராடி, நீராடு நீரிற்காக்கை" இது தோன்றுவது கிளந்த துணிவு. இது நெருப்பென்னும். வகையென்றதனால் இது ஏவிவிக் கேயுரித் தென்க. (கஎசு)

கஎஎ நுண்மையுஞ் சுருக்கமு மொளியுடை மையு

மென்மையு மென்றிவை

விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉ
மேது நுதலிய முதுமொழி யென்ப.†

இது

முதுமொழி கூறுகின்றது

இ-ள். நண்மையுஞ்......தோன்றி எ-து: கூர்மையும், சொற்சுருங்கியிருத்தலும், விழுப்பமும், எளிதிற் பொருள்தெரிதலும் என்ற இந் நான்கும் விளங்கத்தோன்றி. குறித்த......வரூஉம். எ-து அறம் பொரு ளின்பமென்னு மூன்றனுள் ஒன்றை முடித்தற்கு வருமாயின். ஏது......என்ப. எ-து அங்ஙனம் வந்ததனை அப் பொருள் முடித்தற்குக்காரணமாகிய பொருளினைக் கருதிவரும் முதுமொழியென்பர் புலவர். எ-று.

“உழுத வுழுத்தஞ்செய் யூர்க்கன்று மேயக், கழுதை செவியறிந் தற்றே-வழுதியைக், கண்ட கருங்க ணிருப்பப் பெரும்பனைத்தோள், கொண்டன மன்னோ பசப்பு” இதனுள் ஒன்றன் வினைப்பயன் ஒன்று நுகர்ந்ததெனக் குறித்து அப்பொரு ளியைபின்மை கூறி யதனைச் சொற்சுருங்கி இனிதுவிளங்காதேனும் மூர்க்கூறிய முதுமொழிக்கண்ணே யப்பொருளை முடித்தற்கேதுவாகிய இயைபின்மை கிடந்து முடிந்தவாறு காண்க. இதனுள் நுண்மைமுதலிய நான்குங்காண்க. பழமொழி யிவ்விலக்கணம் பற்றிச் செய்தது. (கஎஎ)

---

* எ-து, பிசிநிலவகையா மாறுணர்-ற்று. ஒப்பொடுபுணர்ந்த வுவமை நிலையானும் பிசியாவதொன்று வருவதெனச் சொன்னது திணிவினானும் பிசியாம். எ-று. உ-ம்-“அச்சுப்போற் பூப்பூக்கு மம்மென்னுங் காய்காய்க்கும்” எ-து, பிசி. இது உவமைபற்றிவந்தது. எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நுண்மைவிளங்கவும், சுருக்கம்விளங்கவும், ஒளியுடைமை விளங்கவும், மென்மைவிளங்கவும், என் றின்னோரன்னவிளங்கவும், தோன் றினகருத்தின்பொருளை முடித்தற்குவருமென்பவைகுறித்தன முது மொழியென்று சொல்லப்படும். எ-று. எ-து, உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை

௧௭௮. நிறைமொழி

மாந்த ராணையிற் கிளந்த

மறைமொழி

தானே மந்திர மென்ப.*

இது மந்திரச் செய்யுள்

கூறுகின்றது.

இ-ள். சொல்லிய

சொல்லின் பொருண்மைய

யாண்டுங் குறையின்று பயக்

கச்சொல்லுமாற்றலுடையார்

அவ்வாவிணையாற்

இனக்கப்பட்டுப் புறத்தார்க்குப்

புல னகாமை

மறைத்துச்சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம்

மந்திரமெனப்படும். எ-று.

அவை வல்லார்வாய்க்

கேட்டுணர்க.

தானேயென்று பிரித்தார்,

இவை
தமிழ்மந்திரமென்றற்கும்
மந்திரந்தான் பாட்டாகி
யங்கத மெனப்படுவனவுள,
அவை நீக்குதற்கு
மென்றுணர்க. அவை,
"ஆரிய நன்று தமிழ்தீ
தெனவுரைத்த, காரியத்தாற்
காலக்கோட்
பட்டானைச்—சீரிய, வந்தன்
பொதியி லகத்தியனா
ராணையாற், செந்தமிழே

நீர்க்க 1சுவா" முரணில்
பொதியின் முதற்புக்கேன்
வாழி, பரனை கபிலரும்
வாழி—யரணிய, லானந்த
வேட்கை யான் வேட்கோக்
குயக்கோட, னைக்கு
ச்சர்க சுவா" இவை
தெற்கில் வாயில்திறவாத
பட்டிமண்டபத்தோ ர்
பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்
வாழவுஞ் சாவவும்பாடி
யின்னவாறுகவெனச்

சுவித்தற்பொருட்ட மியவந்த
மந்திரம் பாட்டாயவருதலின்
அங்கதுமாயிற்று.
இதனை "நிறைமொழி
மாந்தர் பெருமை நிலத்து,
மறைமொழி காட்டி விடும்"
(திருக். உ அ) என்றார். (கஎ)

கஎஅ. எழுத்தொடும் [illegible]
சொல்லொடும் புணராது
[illegible]

பொருட்[illegible]

றக்கதனை

குறிப்புமொழி யென்ப.†

இது முறையே

கூற்றிடைவைக்கு

குறிப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.

எழுத்துமுடிந்தவிற்றுறுஞ்

சொற்றொடர்ந்தவிற்றுறுஞ்

சொற்

பகுபொருளாதலுஞ் செவ்வன்

பொருளறியவரிதாகிப்

பொருட்புறத்தே பொரு
ளுடைத்தாயும் நிற்பது
குறிப்பு மொழியாவது.
எ-று.

---

* எ-து, மந்திரமாமா
றுணர்-ற்று.

நிறைந்தமொழியினையுடைய
மாந்தர்

தமதாணையாற்சொல்லப்பட்ட
மறைந்தசொல் மந்திரமாம்.
எ-று.

அது வல்லார்வாய்க்

கேட்டினோர்க. எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

எழுத்தொடுஞ்சொல்லொடும்பு

ணராதாகிய சொல்லினை

யுணரப்படும்பொ

ருளின்புறத்தது குறிப்பு

மொழி. எ-று. மேல்

அங்கதி

மோடு......

ன்றிகுறிப்புமொழியென்றதனை

விச்சொல் வகைகுறித்தும்

வரு மென்றுகொள்க.

புகழ்குறித்துவந்தாற் குற்றம்

என்னையோவெனின் அதனை

வெளிப்படக்கூறக்கேட்ட

... ...ரிணம்பயத்தலிற்

குறிப்பினாற்கூறவேண்டு

வது,

வகையென்றுகொள்ளப்படும்.

எ-று. எ-து, உ

ரையாசிரியருரை.

---

1 தவாக எம்பதுாக்ருச்

தவா எண்டுே ஏகேவிழுயன்டு.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உ-ம். "

குடத்தலையர் செவ்வாயிற்

கொம்பெழூந்தார் கையி,

னடக்கிய

ழூக்கினர் தாம்" இது

குஞ்சரமென்ப

துணர்த்திற்று. இது

கூறுகின்ற
பொருளைக்
கரந்துகூறப்பட்டு
எதுமுதலியவற்றோடு
புணராதுநின்றது. இது
பாட்டுவடிவிற்றாய்
வருதலிற்
பிசியெனலுமாகாது.
குறித்தபொருளை முடிய
நாட்டினாற்
சொல்லியலான்

யாப்புவழிப்பாடாமையின்

மரபழிந்து பிறவுங்குறை

தலிற்

பாட்டெனவும்படாதாயிற்று.

- அதனன் இது

அடிவரையறையின்

றாயிற்று.

(கஎ௬)

1௬ அ௦பாட்டிடைக்

கலந்த பொருள வாகிப்

பாட்டி னியல

பண்ணத்தி யியல்பே.*

கஅக அதுவே

தானும் பிசியொடு

மானும்.†

கஅஉ அடிநிமிர் கிளவி யீரா றாகும்.‡

---

* என்-து,

பண்ணத்தியாமா

றுணர்-ற்று. மேல்

இத்துணையும் பாவின்றி

வழங்குவனவும்

எடுத்தோதினார். இனிப்

பிற நூலாசிரியர் விரித்துக்கூறின

இசைநூலின் பாவினமாமாறுணர்த்துதலின் இது... . "பாட்டிடைக்கலந்த பொருளவாகி" எ-து பாட்டினிடைக்கலந்த பொருளையுடைத்தாகி எ-று.

எனவே அவ்வடி,

பாவிற்குரியபொருளேகொள்ளப்படும்.

"பாட்டினியல

பண்ணத்தி" என்பது,

பாட்டுக்களினியல்பையுடையவாம்

பண்ணைத்தோற்று

விக்குஞ் செய்யுட்கள்.

எ-று.

பண்ணைத்தோற்றுதலின்,

பண்ணத்தி

என்றார்.

அவையாவன:—சிறிசையும் பேரிசையு முதலாக இசைத்தமிழ் லோதப்பவென.

அவையாமாறு வருகின்றகூத்திரத்தாற் காட்டுதும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, மேற்சொல்லப்பட்டதனுள்

ஒருதாரணைமுணர்-ற்று.

மேற்

சொல்லப்பட்டபண்ணத்தி

பிசியோடொ

ரத்தவளவிற்று. எ-று.

பிசி எ-து

இரண்டடியளவின்கண்ணேவருவதொன்றாகலின் இதுஇரண்டடியாம்.எ-று உ-ம். "கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியை, என்றுமேத்தித் தொழுவோ நாமே" இது, பிசியோடொத்தவளவிற்றாகிப் பாலையாழென்னும்பண்ணுக் கிலக்கணப்பாட்டாகிவருதலிற் பண்ணத்தியாயிற்று. பிறவுமன்ன, எ-து.

உரையாசிரியருரை.

‡

எ-து, பண்ணத்தி

பகுதிபமொருணர்-ற்று. பணணத்தமெயனிினும்

பாவினமெனினு

மொக்கும்,

"நாற்சீர்கொண்டதடியெனப்படுமே"

(செய்

நு உ.) என்றதனுன் அடியென்பது

நாற்சீரான் வருமென்று

கொள்க. நாற்

சீரின்மிக்குவரும்பாட்டுப்

பன்னிரண்டும் அவ்வழி

யவ்வடியின் வேறுபட்டு

---

1 இது முதலிய

ஐந்தா சூத்திரங்கட்கு
நச்சினார்க்கினியருரை
கிடைத்த
ஏடுகளிலில்லை.

நச்சினார்க்கினியருரை
உரை.

வருவனவுங்
கொளப்படும். எ-று.
இதனாற்சொல்லியது
இருசீரடி முதலாகிய

எல்லாவடிகளானு

மூவடிச் சிறுமையாகு

வேறிவரும் பாவினை

மென்றவாறும்.

பன்னிரண்டாவன

ஆசிரியம், வஞ்சி,

வெண்பா, கலி

யெனச் சொல்லப்பட்ட நான்குபாவினோடும் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னு மூன்றினத்தையு முறழப் பன்னிரண்டாம். அவற்றுள், தாழிசை

யாவது

ஆசிரியத்தாழிசை,

வஞ்சித்தாழிசை,

வெண்டாழிசை, கலித்தா

ழிசையென நான்காம்.

துறையாவது,

ஆசிரியத்துறை,

வஞ்சித்துறை,

வெண்டுறை,

கலித்துறையென

நான்காம்.

விருத்தமாவது, ஆசிரிய

விருத்தம்,

வஞ்சிவிருத்தம்,

வெளிவிருத்தம்,

கலிவிருத்தம் என

நான்காம். அவற்றுள்,

ஆசிரியத்தாழிசையாவது

மூன்றடியொத்துவருவது.

அது

"நீடற்க வினையென்ற நெஞ்சினுள்ளி நிறைமலர் சாந்தினோடு, வீடற்கு தன்மையின் விரிந்துசென்று விண்ணொடு மண்ணிடையே நண்ணும்பெற்றி,

பாடற்கு மகளிர்க்கு... . . .

.தசொற்சீர்ப்பகவன்ற

னடியிணையே பணிந்து

நாமே" எனவரும்.

அவ்வழி

யொருபொருண்மேன்

மூன் றடிக்கிவருவன

சிறப்புடைத்து, என

வொருசா

ருதாரணங்காட்டுமாறு:—அவை,

"பாம்பு கவின்றக்

கடல்கடைந்த மாய,

வீங்கு நடம் மாறுன்

வருமே லவன்வாயி, லாம்

பலக் தீங்குழல்

கேளாமோ தோழீஇ"

"கன்று குணிலாக்

கனியுதிர்த்த மாமாய,

னின்றுநம் மாறுள்
வருமே லவன்வாயிற்,
கொன்றையந் தீங்குழல்
கேளாமோ தோழீஇ"
"கொல்லையஞ் சாரற்
குருந்தொசித்த
மாயவன்,எல்லை நம்
மானுள் வருமே
லவன்வாயின், முல்லையந்
தீங்குழல் கேளாமோ
தோழீஇ" (சிலப்-ஆய்ச்சி.)
இவை மூன்றடி யான்

மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத் தாழிசை. எ-று. இனி வஞ்சித்தாழிசை குறளடி நான்காய் ஒரு பொருண்

மேல் மூன்றடுக்கிவரும். அவை, "மடப்பிடியை மதவேழந், தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு, மிடைச்சுரமிறந்தோர்க்கே,நடக்குமென் மனனேகாண்;"

"பேடையை...மனனேகாண்"

"இரும்பிடியை...

மனனேகாண்" அஃதேல் இவை மூன்றடுக்கிவருதலிற் கொச்சகவொருபோகெனவேண்டுமெனின் அவ்வடி.. . ...அவ்வடியான்

வாராமையினை

னாகாதென்க. இனி

வெண்டாழிசை

யாவது; மூன்றடியான்வந்து வெண்பாப்போலிறும். அது "நண்பிதென் றுதீயசொல்லார்,முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்,ன்பு வேண்டுபவர்"எனவரும். சிந்தியல் வெண்பா வொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது. வெள்ளொத் தாழிசையென்பது. அது, "அன்னா யறங்கொ ணலங்கிளர் சேட்சென்னி, யொன்னா குடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து, துன்னான் றுறந்த விடல்; ஏஉ யறங்கொ ணலங்கிளர் சேட்சென்னி, கூடா குடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து,

நீடான் றுறந்த விடல்;

பாவா யறங்கொ

ணலங்கிளர்

சேட்சென்னி, மேவா

குடைபுறம் போல

நலங்கவர்ந்து, காவான்

துறந்து விடல்”

எனவரும்.

கலித்தாழிசையாவது,

அடிவரையின்றி

வொத்துவந்தும்,

ஈற்றடி மிகின்;

உதா

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

மிக்குவருவதாம். அது

“வாள்வரி வேங்கை

வழங்குஞ் சிறுநெறியெல், கே.

வரும் போழி

னொழால்வாழி

வெண்டிங்காள், தேன்வரும்

போழி னொழா

காய்க் குரலியமோ ,

நீள்வரி கா த்

னொகாணிதேரவாழி

வெண்டிங்காள்" என

வரும்.

இத்தாழிசையொருபொ

ருள்

மேண்டூடன் றங்கிவருவனவும்

கொக்

சகவொருபோகெனப்பட்ட

கவித்தாழிசையெனப்படும்.

ஈரடிக்கு வருத

லான். இனி ஆசிரியத்

தறையாவது, நான்கடியா

யிடையிடை சிலசீர்

குறைந்துவரும். அது

“கரைபொரு கான்யாற்றங்

கல்லத ரெம்முள்ளி

வருதிராயி,

னையிருள் யாமத்
தடுபுலியோ நும்மஞ்சி
யகன்று போக,
நரையுருமோ,
நுங்கைவேலேந்துக நும்மை,
வரை யர மங்கையர்
வெனவுத
லஞ்சுதும் வாரலையோ"
எனவரும்,
வஞ்சித்துறையாறு:
குறளடி நான்
கிறைற் றனிவருவது.

அது "மூக்கிலவாய்

முறுவலித்தனை,

கொக்கிலவாய்க்

குறுகின்றனை,

மல்லல்வாய்ம. . . . . . . மங்கினை,

செல்வர்தேர் வரக்

காணென்"

எனவரும். இனி

வெண்டுறையாவது: மூன்றடிச்சிறுமையாக

வேழடிப்

பெருமையாகவருவது.

இரண்டியடிக்கண் . . . .

சிலவருமாறு, "குழலிசைய
வன்
டிணாங்கள் கோழிலைய
திசங்காந்துட் குலேமற்
பாய, வழுவெரியின் மூழ்கின
வா லந்தோ வனியவென்
றயல்வாழ் மந்தி,
கழுழ்வனபோ
ணெஞ்சைகந்து
கல்லருவி தூஉ ம்,
கிழல்வரை நன்றெ—
னிப்பாடுறெ வல்லன்"

எனவரும்.

மேலும்

வந்தவழிக் கண்டுகொள் க.

கலித்துறையாவது:

நெடிலடியாகிய

ஐஞ்சீரடி நான

இருவகைவருவது. ஐந்தடி

பதினாறும், பதினேழும்,

பதினெழு

மெழுத்துப்பெற்றுவருவன.

அவை காணுங் கோழிய

மாயவரே மாயிற்

இறைதன்னைக், காணுங்
தேரும் பாகனும்
வந்தென் னையாண்டான்,
தேனும் பாலும்
போல்வன சொல்லிப்
பிரிவானேற், காணும்
புன்றுங் கை
ஐயு மெ மக்கா ஞ்
கரியன்றோ" எனவரும். 1
"கல்லார் பழிப்பி
னெழிற்செம்
பவளத்தைக் காணீ

நின்று, பொல்லா பூக

த்தெங்கள் போதக மேபூ

ழென்றெர்த்த, வில்லா

னளித்த வி நா யக

னேயென்று மெய்ம்மகிழ,

வல்லார்

மனைத்தன் றீ மாட்டா

ளிருக்க மவர்த்திருவே"

இது கோவை முதலாகிய

பதினெழுத்தான்

வந்தது. 2"கனியுங் கிளை

யொரு நாடோறுங் காதல்

செயு மடியார்க், இனிய
னிவெரு வின்றெங்
கிலவை: குமவணைக்கப்,
பனி

வெண்பிறைநறுங்
கொன்றைச் சடைப்பசி
தேரியற்கை, முனிவன்
இறுவன்

பெருவன் கொல் யானை
புகைத்தவனே" இது
ந்நாயசையாகிய பதினே

ழெழுத்தான்வந்தது. இனி ஆசிரியவிருத்தமாவது:—அறுசீர் முதலாக மிக்கவடியான்கடியு மொத்து வருவது. அது, "இலைக்கு மஞ்சிறைப்

பறவைக் கினைப்பொரு
கிளவன்றி புடைசூழ்,
துரைக்க கொன்றுமக்
குழும்புகொ
கொட சூண்கொடூழ் நட ங்கிய
வலயத்தார், ரிகை க்க
ரங்களிற்

---

1 மூத்தநாயனார்
திருவிரட்டைமணி மாலை உ

2

நச்சினார்க்கினியருரை

படகு

௧௮௩ அடியிசைந்து

வரினுங் கடிவரையின்று.

௧௮௪ இளரிய வகையிற்

ளாந்தை தெரியி

னளவியல்

கைசெயே யனைவகைப்

படுமே *

செழுமலைச் சந்தனத்
தியள்சலைக்
தலைமேல்வைத்; துரைக்கு
மற்றிது குணகடற்
றிரையொடு பொருதலைத்
தவியாதே"

(குணா-கல்யாண. ௫௧.)

எனவரும்.

பிறவுமன்ன. வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

இனி வஞ்சிவிருத்த மாவது:
முச்சீரடி நான்காகிவரும்.

அது "இரண்டு வேற்றுமை
யின்மையாற், சுருதி
மேற்றுறக் கத்தினை, டீட்டு
வேற்றுமை யாகவே,
சுருதி வேற்றடக் கையினை"
(ஞான - சிபலைஞக் - 85ஏ.)

எனவரும். இனி
வெளிவிருத்த மாவது: நான்
மடியிருந்து ஒன்றாய்
யினையுமடித் தொடுக
தனிச்சொற்பெற்று வரும்.

அவை, "ஆவா வென்று
பஞ்சினவர்க்கு
ஒன்றுதாகர், கூகூ
வென்றே கூவினி கொண்டு
ஒன்றுதாகர், மாமா
வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா
வொருசாரார், கேகீ காகீ
என்செய்து வென்று வொரு
ருசாரார்" இது
நான்கடியான் வந்தது. பறை
நடையான்வருவன வந்தவழிக்

ன்ளெனக்கொள்க. இனி

கலிவிருத்தமாவது: "தே

ம்பழுத் தினியநீர் மென்றுந்

தீம்புனலோ, தேம்பழுத் தவி

ந்தன கனியும் வேரியும், ம

ாம்பழக் கனிகளு மதுக்

கள் ளொட்டமுந், தாம்பழுத்

துளிகொ ளருவி மாட்டுமே"

(ஆனந்தரக்குடை.)

எனவரும். இவை

யெல்லாமுறையிற் சேர்க.

வேண்டாதனவும், பிற

நூன்முடிந்ததனோடும்

பகுதலெண்டாதனவு கொள்

க. எ-று. ௨

ஐயாசிரியருரை.

* எ-று,

மேற்சொல்லப்பட்டபொருளனைத்-ற்று,

சண்டிச் சொன்ன

வகையிற் சொல்லப்பட்டன

ஆராயுச்சலத்து அளவியல்

அவ்வகை பாகுபடும். செய்ய.

இதனாற்சொல்லப்பட்ட

அடிவரை யுள்ளனவும்

இல்லனவும் என விரு

வகைப்படு மென்பதாம்.

அடிவரையுள்ளன:-

ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா,

கலி எனவும் தாழிசை,

துறை, விருத்தம் எனவும்;

அடிவரையில்லன:- நூல்,

உரை, பிசி, முதுமொழி,

மந்திரம், குறிப்புமொழி என

அறவினைப்படுமெனவு

முணர்த்தியவாறு. அஃதேல்

மேல் "அசாவியம் பாவவினையு

னினைக்கப் படுமோ" (செய்.

௧௮௯) என்ற சூத்திர

விசேடமா ... சொன்றிப்பதிக்க,

அது பரிமேற்கு அழகரை

றுக்குக் கூறப்பட்டது. இ

ப்பாவித்தேனை மொழியுக்

னைத்துத் திதலையிற்று. ஏ-தி,

உடையாசிரியருமை.

௨௧௯

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௧௮௫ கைக்கிளை
முதலா வெழுபெருந்
திணையும்
முற்கிளந்
தனவே முறைநெறி
வகையின்.*

இது

நிறுத்தமுறையே திணை

யென்னும் உறப்புக்

கூறுகின்றது.

இ-ள். கைக்கிளை ......திணையும், குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், எ-து, கைக்கிளை முதலாக முல்லை, பெருந்திணையென்ற ; எழுநிலனும், முறை. . . . . . .வகையின் .

எ-து, அவற்றிற்கு

முறைமை வழியாற்

புறமென அடைத்த

வெட்சிமுதற் பாடாண்

பகுதி யீருங்கிய

எழுபகுதியோடே கூட்ட

மூற.. . .. .வே. எ - து

முன்னர்க்

கிளக்கப்பட்டனவேயாகச்

செய்யுட் குறிப்பாய் நிற்கும்.

எ-று.

எனவே, அகமேழும் புறமேழும் அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாகிய கரந்தை யொன்றுமாகப் பதினைந்தனுள் ஒன்று செய்யுட்குறிப்பாயல்லது வேறுறுப்பின் றென்றவாறாயிற்று. (கஅ௫)

கூ அக கோப [illegible]

ச்செ [illegible] பிடந்தலைப் [illegible] டும்

பாங்கொ [illegible] டு

தநுரா ஷுக் ஃீநா ஷ்பிரு் :
ஜனார் தலுமென்

ரங்கநா ம்

வனைகயி று பனை..க்கசார்
ீபாகு

பனை று ீபலை

மெமா ழுநீ தன் படைறு ீய
ாாீறு.+

இகு முறைறுீய
லைகீகாட்செய்யுட்குறுப்பாமனு று
கூடீறுகின் றது.

லைகீகொள்ளாகலை கனவ்
கற்பு. அவைவ தாங்

காமத்தின்கண்ணெனை பூத்தலைவன்
அவர் றபட்பிறந்த
யுள்ளாகிகழ்ச்சி
யிலைடவிடாதுமேற்சிறந்துபெருகி
யகலாப் பருதி மெய்னைக்
கொள்க . அவற்றைத்
தொகுக்கை செய்யட்
டாமபென்றார்.

---

* ஏ - கூ,
கிழுப்கழுவறபசீனை
தீசெல பசிமசவைர - ற்ற .
தூசெனயபாவுது கைக்கிசோயு

முல்லையுங் குறிஞ்சியும்
பாலையு மருதமு நெய்தலும்
பெருந்திணை யும் என்று
யிவை முறைமையி னென்
மேற்கொள்ளப்பட்டன.
எ-று. முறை மையிற்
சொல்லுதலாவது
பாடாண்பாட்டினைக்
கைக்கிளைப்புறமெனவும்,
வஞ்சியை
முல்லைப்புறமெனவும்,
வெட்சியைக்

குறிஞ்சிப்புறமெனவும்,

வாகை யைப்

பாலைப்புறமெனவும்,

உழிஞையை

மருதப்புறமெனவும்,

தும்பையை

நெய்தற்புறமெனவும்,

காஞ்சியைப்

பெருந்திணைப்புறமெனவும்

ஒழியபெருதி கொள்ளப்படும்.

இவ்வாறுசொள்ளாவே

பதிற்றுத்திணையு

பேழாசியடன்குமா ழிற்று.

எ-று, உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

ஐகோள்வகையிற்

களவாமா றுணர்-ற்று.

இயற்கைப்புணர்ச்சி யும்,

இடந்தலைப்பாடும், பாங்

ற்கூட்டமும்,

தோழியாற்கூட்டமும்

என்று சொல்லப்பட்ட

நான்குவகையானு

மவற்றைத்

சார்ந்துவருகிளவியானும்வரு

வன

களிலெல்லாருடை... ,

மெருதமதிலேவார்லெகுறி,

ள - று. இதனுட் கள

லென்ருசு மைறுலெயன் ற

ருபான், இது

நிலைமையாக்குங்களவன்மைகொள்க.

டு - என. ... ஃ, ...

மையுமெரியருதைர.

நச்சினார்க்கினியருரை

உரை

ரிமப்.....வும். எ-து

இயற்கைப்புணர்ச்சியும்,

அதன்பின்னை

ரிடந்தலைப்பாடும்,

1அதன்பின்னர் அவன்வயிற்

பாங்காகிய பாங்கற்குக்கூறி

யவற்றாற்கூடுதலும்,

அதன்பின்னர்

அவன்வயிற்பாங்காகிய

தோழியையிரந்து

குறைமுடித்துக்

கோடஹரம். என்.....

.பொடு. எ-து என்ற

.ஆங் காந்தருவிக்கவர ஒழுக்கம்

பொருந்திய சார்பினுல். மறை.....றே. எ-து
பிறர்கருதச் செய்யுள்செய்தல் கந்திருவவழக்கம்.

தனைசெ சுடுக்கும் இதுவென்ற

எ-று.

கந்திருவர்க்கு

மறையோர் ஓதிய நெறி

ஆசாவாரவலின்

மறையோராறென்

ருர். என வினையெச்சம். எனவே பாங்கனுந் தோழியு முணர்ந்துழியுங் கள
வென்றல் மறையோர்வழக்கு. எ-று. இக்களவு இல்லதன்றி யுலகியலாதலின்
நிறையுடையார் மறைவெளிப்படாதொழுகலிற் றாமேசென்று இடந்தலைப்பாட்
டிற் கூடுதலும், அது நிகழாவழியுங் கூட்ட நிகழ்ந்து அவன் ஆயத்திடைநின்ற
வழியும் அவனருமையறிந்து பாங்கனையுடம்படுத்திக்கூடுதலும், அவன்தோழி
யைப்போலக்கூட்டுந்தன்மையிலளாதலிற்
றோழியாற்கூடுதலுமென்
மூன்றாவகை
கூறினர். களவு
இங்ஙனங்கு பகுதிப்பாடுடை
த்தாம். உ-ம். "கோட
லெதிர்
முகைப் பசுவீ
முல்லை" (குறுந்தொகை-௬௨)
இது

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு ஏற்றது.

"உறுதோறுயிர்...தோள்"

(திருக்குறள் ௧௧௦௬)

"செவ்வியிற் சொன்னெதிர்

கொள்ளாய்" (நற்றிணை

௩௯) "வேட்ட பொழுதினவை ..

..டைத்" (திருக்குறள்

௧௧௦௫) இவை

வகையியைபுற் தழுவிய பிறசொற்க.

(சூத்திரம்) -கூடா

மறைவெளிப்படுத்தும்

நயமிக்க பொருளும்

பிருமந்த மாலிய
[illegible]

பனிவும் புலவிய
ஊடலு முணர்வும்

பிரிவொடு
புணர்ந்தது கற்பெனப்
படுமே.*

இது கற்பென்னுங்
கைகோள் கூறுகின்றது.

இ-ள். மறை....
ஓம். எ-று.

மறைந்தொழுகும் ஒழுகலாறு

வெளிப்

படுதலும், தமர்கொடுப்பக்

கரணவகையாற்

பெறுதலும், இரு...ள்.

எ - டு?

என்னும்

இவ்விரண்டுமுதலிய

ஆசான்முதலியோர்

செய்விக்கும் வழக்குநெறி

கிரியாது. : மலி...தது.

எ - டு மகிழ்ச்சியும்,

புலத்தலும், ஊடலும்,

உணர்ந்

தலும் காண்கும்

பிரிவுணப்பட்ட ஐக்கம்

புணர்ந்த [illegible]

[illegible]

பெணப்பகும், [illegible]

மலிவுமுதலிய

வைந்தாக்

கைகோளின்பாற்சார்த்தித்

[illegible]

யும் ஒழுகும்

ஒழுகலாறெனவே படும்.

மூன்றோ

பெறுதலுமென்னும் இ

ரண்டும்

பிறசொற்பட்டு

ஃ எ-று

கைகோள்வகையின் கற்பாம

1 அதன்பின் முன்னையிற்
பரந்தாகிய என்பதும் பாடம்,

உகஅ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

ஆசான்முதலியோர்செய்வித்தலின், மலிதலென்பது இல்லொழுக்கமும் புணர்ச்சிமுதலியவற்றான் மகிழ்தல். புலவியென்பது புணர்ச்சியான்வந்த மகிழ்ச்சி

குறைபடாமற்

காலங்கருதிக்கொண்டெய்ப்பதோர்

உள்ளநிகழ்ச்சி, ஊடலென்பது

உள்ளத்தாங்கழ்ந்ததனைக்

குறிப்புமொழியானன்றிக்

கூற்று மொழியானுரைப்பது.

அங்ஙனம் ஊடனிகழ்ந்தவழி

யதற் கேதுவாகிய காரிய

மின்மை

உணர்வித்தலெனப்படும்.

இல்லதுநீக்க

மடக்கக்கீழ வுணர்த்ததலான் உ

ணர்த்துதலெனவும் அதனை

உணர்தலான்

உணர்வெனவும்படும்.

புலவியாவது ஊடலுணர்த்தாது

குளிர்ப்பக்கூறித்

தளிர்ப்பமுயங்குதல் முதலியவற்றா

னீங்கும். பிரிவு

இந்நான்கற்கும்

வேறுபடுதலிற்

பின்வைத்தார். அதனை

யூடலொடுவைப் பவே

யவ்வூடலுட்பிறக்குமணியும்

பிரிவின்பாற்படும். அது காட்டக்காணாது கரந்து மாறுதலின். உ-ம். "எம்மனை முந்துறத் தருமோ, தம்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே" (அகம்-கக௯) இது மறைவெளிப்பாடு: "பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர, வோரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குல்" (அகம்-அக) என்பது தமரிற்பெறுதல்.

“விரிதிரைப்பெருங்கடல்” (குறுந்-௧0௧) இது மலிதல். “காணுங் கடுங்குரைய ளாகிப், புலவி வெய்யனை முயங்குங் காலே” இது புலவி நோய், “நோய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை, நீசேர்ந்த இல்வினாய் வாராமை பெறுகற்பின்” (கலி-௭௭) இஃது ஊடல் “விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ

ளஞ்சவு, மருமபெறற்
புதல்வனே முயங்கக்
காணவு, 1 மாங்கவிந்
தொழியுமென் புலவி”
(கலி-எசு) இஃது உணர்தல்
“திறனல்ல யான் கழற
யாரை நகுமிம்,
மகனல்லான் பெற்ற
மகன்” (கலி - அக) இது
துனி. துனித்தல்,
வெறுத்தல். பிரிவனவே
ஆறடங்கும். அவை

மூன்னோர்க் காட்டி னும்.

(கஅஎ) கஅஅ

மெய்பெற வகையே
கைகோள் வகையே.

இது
புறத்திணைக்கைகோள்கூ றுகின்றது.

இ-ள். மெய்ப்பெறக்
கைகோள்வகை யவையே

எ-று, பொருள்பெறவரும்

கைகோட்பகுதி

அகத்திணைக் கைகோளே:

எ-று.

என்வே

அகத்திற்குப்புறனயினும்

புறத்திணைக்கைகோள்

அவ்வாறு வேறு

வகைப்படக்கூறப்படா.

பொதுவகையானே

மறைந்தவொழுக்கமும்

வெளிப் பாடும் என

இரண்டாய் அடங்கும்

அவை. எ-று. அவை

வெட்சித்திணை

புறம்

ஒழிந்ததிணை புறங்

காண்க.

(கஅஅ)

---

1 'ஆங்குலங்கொழியும்' என்பதும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உகக

கஅகூ பார்ப்பான் பாங்கன் தோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியொ
டளவியன் மரபி னறுவகை யோருங்
களவினிற் கிளவிக் குரிய ரென்ப.*

இது கூற்றென்னுமுறுப்புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பார்ப்பான்முதலாகக் கிழவன்கிழத்தியோடெண்ணப்பட்ட கூற்றிற்கு எல்லையாக நடந்த முறைமையையுடைய அறுவருங் களவொழுக்கத்து நிகழ்ந்தன கூறினாராகவல்லது ஒழிந்தோராகச் செய்யுள்செய்யப்பெறார். எ-று.

நன்றுந் தீதுமாராய்ந்து உறுதிகூறுதலிற் பார்ப்பானை முற்கூறித் தலைவன் வழிநின்றொழுகும் பாங்கனைப் பிற்கூறினார். தோழிகூற்றிற் செவிலிகூற்றுச் சிறுபான்மைவருதலின் அதனைப் பின்வைத்தார். சிறப்புடையன பிற்கூறினார். அவ்விரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புடைமையு முணர்க. உ-ம். "சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென் செய்யுந், தேருங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே" (கலி-௯) இது பார்ப்பான் கூற்று. "காமங் காம மென்ப காமம், மணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின்...... தோளோயே. (குறுந் ௨௦௪) இது பாங்கன் கூற்று. ஏனைய முன்னர்க் காட்டினும். (௧௮௧)

௧௮௨ பாணன் கூத்தன்
விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற
வறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்.†

இதுவுமது.

அவ்வெண்ணப்பட்ட வறுவரும் பார்ப்பார்முதலாக முற்கூறிய அறுவரோடேகூடத் தொகுத்து இப்பன்னிருவருங் கூறியகூற்றாகச் செய்யுள்செய்யப்

பெறுங் கற்பினுள். எ-று.

கிளவியென்னுஞ்சொல் ஈண்டுப் பொருண்மேற்று. இசைப்பின்னராது நாடகமாதலின்: பாணன்பின் கூத்தனும், பெண்பாலாகலின் விறல்படஆடும் விறலி அவர்பின்னும், அவ்வினத்துப் பரத்தை அவர்பின்னும், அகப்பொருட்குச் சிறவாமையின் அறம்பொருள்கூறும் அறிவர் அவர்பின்னும், ஏதிலாராகிய கண்டோர் அவர்பின்னும் வைத்தார். தொன்னெறிமரபின் என்றதனால்,

---

* எ-து, களவினிற் கிளவிக்குரியராமா றுணர்-ற்று......மரபென்றதனால், பார்ப்பானினும், பாங்கனினும் சிலரே யிதற் குடம்படுவோரென்று கொள்க. பார்ப்பான்-உயர்குலத்தோனாகிய தோழன். பாங்கன் ஒத்தகுலத்தினு மிழிந்த குலத்தினுமாகிய தோழன். எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, கற்பின்கட் கூறத்தகுவாரை யுணர்-ற்று. பாணன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வறுவரும், மேற்சொல்லப்பட்ட பார்ப்பார்முதலாகிய வறுவரும் ஆகிய பன்னிருவரும், மேற்சொல்லப்பட்ட கற்பின்கட் கூறற்குரியர். எ-து. "தொன்னெறிமரபிற் கற்" பென்றதனான், அவர் குலந்தோறுந் தொன்றுபட்டு வருகின்ற நெறியையுடையரென்று கொள்க. எ-து, உரையாசிரியருரை.

உஉ௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

பாகனும் ஆ ஆங் கூற ஓர்

மையும். அவை

புறப்பொருட்குச் சிறந்தன.

"செவ்
வழி நல்யா ழிசையினென்
பையெனக், கடவுள்
வாழ்த்திப் பையுண்மெய்ந்
நிறுத், தவர்திறஞ்
செல்வேன்
கண்டனென் யானே"
(அகம்-௧௪) இது பாணன்

கூற்று. "ஆடலிற் பயின்றனை யென்று தென்னுரை, யூடலிற் றெளிதல் வேண்டும்" என்பது கூத்தன்கூற்று. "மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத், தலந்தலை ஞெமையத் திருந்த குடிஞை, பொன்செய் கொல்லனி னினிய தெளிர்ப்பப், பெய்ம்மணி யார்க்கு மிழைகிளர் நெடுந்தேர், வன்பான் முரம்பி னேமி யதிரச், சென்றிசின் வாழியோ பனிக்கடு நாளே, யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தென மார்பிற், குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு, நறுந் தண்ணியனா னோகோ யானே" (நற்றிணை-௩௯௪) இது கண்டோர்கூற்று. "விதையர் கொன்ற முதையற் பூழி, யிடுமுறை நிரம்பிய வீரிலை வரகின், கவைக்கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை, யரலை யங்காட் டிரலையொடு வதியும், புறவிற் றம்மி நயந்தோ ரூரே, யெல்லி விட்டினன் வேந்தெனச் சொல்லுபு, பரியல் வாழ்கநின் கண்ணி காண்வர, விரியுளைப் பொலிந்த வீங்குசெலற் கலிமா, வண்பரி தயங்க

வேறித் தன்பல, கான்யாத் திடுமனைற் கரைபிறக் கொழிய, வெல்விருந் தயரு மனைவி, மெல்லிறைப் பணைத்தோட் டுவின்மா போயே" (நற்றிணை கஉக) இது பாணன்கூற்று. ஒழிந்தன கற்பியலுட் காண்க. (கசுo)

கசுக

ஊரு மயலுஞ் சேரி யோரு
நோய்மருங் கறிநருந் தந்தையுந் தன்னையுங்
கொண்டெடுத்து மொழியப் படுவ தல்லதைக்
கூற்றவ ணின்மை யாப்புறத் தோன்றும்.*

இ-ள்

கூற்றின்மையுங் கூறப்படாதோரைக்
கூறுகின்றது.

இது னவிற்றுங்
கற்பிற்கும் பொது. உ-ம். "ஊ

ாலெழுச் சேரி கல்லென,

மின்று அலைக்கு மறுகே

லன்னே", (குறுக்-உகஉ)

"தெரிகவினை நோக்கிச் சிலை

நோக்கிச்......சாய்த்தார் தலை"

(கலி-கக)

"என்னை நீயு, மிலனுற...

...மென்னும்" (அகம்-கஉ)

என்றாற் போல்வன கொள்க.

"துறந்ததற் கொண்டு

துயரடச் சாய்"

(ஐங்குறு-கககக) இது

அயலோர்கூற்றுச் சிறுபான்மைவந்தது.

அகத்திணைக்கண் இங்ஙனம்

கூறுமெனவே

புறத்திணைக்கண்

அவர்கூறவும் பெறுமென்பது.

இது நோக்கிப்

பெரும்பான்மை கூறுதாரையுங்கூறினர்.

முன்னையமூன்றும் பெண்பா

லும், நோய்மருங்கறிநர்

இருபாலும், ஒழிந்தனர்

ஆண்பாலுமாமென்றுணர்க. (௧௧௧)

---

* எ-று, மேற்சொல்லப்பட்ட இருவகைக் கைகோளிற்குமுரியதோர் மரபுணர்த்து. மனையிலுள்ளாரும், சேரியிலுள்ளாரும், அயன்மனையிலுள்ளாரும், நோய்ப்பக்கங் குறிப்பினுலறிவாரும், தந்தையும், தமையனும் இருவகைக்கைகோளினும் பட்டதனையுட்கொண்டு பிறிதொன்றையெடுத்துமொழியினல்லது பட்டாங்குக்கூறலின்மை வலியுறுத்தோன்றும். எ-று. எனவே வலியில்வழிச் சிறுபான்மை நிகழவும்பெறும். "எந்தையு, நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி சிவப்ப, வெவனிற் குறுமக ளியங்குதி யென்னும்" (அகம்-௧௨) இது, தந்தை யுட்கொண்டு கூறியது. பிறவுமன்ன. எ-து உரையாசிரியருரை.

௬௯௨ இழவன்

றன்னையுங் இழக்கி

கின்னையி

நற்றாய் கூறின்

முற்றத் தோன்றுந.*

இஃது

எய்தாதெய்துவித்தது.

இ-ள். கிழவனேடும் கிழத்தியோடும் இடையிட்டு நற்றாய்கூறுதல் பத்தோன்றுது. எனவே அல்லுழிக்கூறப்பெறும் நற்றாயும். எ-று.

ஸ்ரீ ரம்

உ-ம். " செறிந்த

சேரிச் செம்மன் மூதூர்,

ரறிந்து மாக்கட் டாகுக தில்ல

" (அகம்-கரு) இது நற்றாய்

அல்லுழிக்கூறியது.

தாயென ஒருமையாற்

கூறலே

தலைவியுடையகூற்றாயாயிற்று.

தந்தை, தன்னையர்க்கும்

இஃது ஒக்கும்.

முற்றவென்றதனால்,

தலைவன்றமர்யாவருங்

கூறுரெனவுணர்க.

தோன்று தென்றதனானே

புறத்திணைக்கண்

வரைவின்றி

வழுக்கிற்குப்பொருந்துமாறு

கொள்க.

கங்கை ஒன்றொடு டி

மாருகர் திறலன்

கெழுக்கிறிடியாடு

கண்டோர்

மொழிதல் கண்ட

கெண்டர்

இரவுமது.

ஓ-ன்.

ஒள்ளியவொழுவினையுடையசெல்விரோம்,

தகைவயிரேறுரோம், தகைவயிரோமம்

இடைச்சுரத்துக்
கண்டோர்மெலியுக்குகை
மூதூர்விற்களை அ.
எ-று.

ஒன்றொடொட்டுமைதம்மொன்னார்
செல்வச்சிறப்புடைமையேகாரணம்.
கண்டோன்றனை
பிணைபடக்கூறியவதனால்,
தலைவி நடைமெய்த்து
அமைச்சுத்தம்மகண்டோரல்லது
¶ சேர்த்திலை செல்லவென்றார்;

ஈரின் றுய

அவ்வியறுகூர்கூடாத்தன்றி,

தனித்தழுக்   கூறுமென்றுங்

கொள்க.   உதாரண   ம்

முற்காட்டினும்.

(கஉஎ)

---

*   எ-து,

நற்றாய்க்குரியதோர்மரபுணர்-ற்று.

தலைமகன்றன்னெறிதலைமகளொடும்   நற்றாய்கூற

லில்லை.   எ-று.   எனவே,

ஏனையோர்க்கே   கூறுமென்ற

வாரும். எ-று,

உரையாசிரியருரை.

ர

கண்டோர்க்குரியதோர்மரபுணர்-ற்று.

ஒண்டொடிமாதராவார் நற்

றாயுந் தோழியுஞ்

செவிலியும். இவரேனைய

ச்சேவகரேவலிற்

தலைமகனோடிருந்

கண்டோர்கூறுதல் ர்

காணப்பட்டது. எ-று.

எனவே,

ஏனையோர்க்கட் [illegible]

கூறிற்றில்லை

யென்றவாறும், எ-று,

உரையாசிரியருரை.

¶ "நல்லோன் மெல்லடி கடையுய் மாற்று, பல்கதிர்ச் செல்வன் கதிரு [illegible] தன, ஊணித்தா லுய்யாத் தோன்றல தொல்லூர், மணித்தா [illegible] சென்மே" என்பது. இது "கண்டோர் மொழிதல் [illegible]" என்பதனுரையிற் காட்டியது.

உஉஉ

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கிய லாணையிற் கிளத்தற் குரியன்.*

இதுவுங் கூற்றுவிகற்பங்கூறுகின்றது.

இ-ள். இடைச்சுரத்தி லுடன்போய்க் கிழத்தியொடு கிழவன் நீதிநூல் வழியாற் கிளத்தற்கும் உரியன். எ-று.

அது தலைவிதமர் இடைச்சுரத்திற்கண்ணுறின் அவர்கேட்க அவட்குக் கூறுவானெய் வழக்கியல்கூறலும் உ

ரியமென்க.   கீதி நால்
பிராமுக்கூறின் இராக்கதமாம்.
உ-ம். "தமர்வரி மெற்பி
னல்லது தமர்வரின், மூங்கீர்
மண்டல முழுது மாற்று,
தெரிகணை விடுத்தலோ
விலனே, யரிமதர்
மழைக்கண் கலுழ் வகை
யெவனே" உம்மையான்
அவ்வாறன்றி
மருட்டிக்கூறவும் பெறும்.

உ-ம், "அழிவிலர் முயலு
மார்வ மாக்கள், வழிபடு
தெய்வங் கட்கண் டாஅங்,
கலமரல் வருத்தந் தீர..
.மாறே" (நற்றிணை-க)
இது தெய்வம்போல
விருந்தன்மையினை
யல்லையெனமருட்டினான்.
(ககூ)

ககூரு ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங் குரியர் முன்னத்தி னெடுத்தே.†

இதுவுங் கண்டோர் கூற்று.

இ-ள்.
கண்டோர்கூறுங் கூற்றும்
அல்லவன்
தலைவியொடுமொழிந்தார்
போல வழங்கியலானையாற்
கிளத்தற்குரியர். எ-று.

[illegible]

* எ-து, தலைமகனுக்கு முரியதோர்மரபுணர்-ற்று. தலைமகளை யுடன் கொண்டுபோகு மிடைச்சுரத்தின்கண், தலையகன், தலைமகள் வழுக்குநெறி யானையானே கூறுதற்குமுரியன். எ-று. உம்மை யெதிர்மறை. ஆனை யென்பது 1ஆக்கினை, வடமொழிச் சிதைவு. மெல்லியல் காமகிழுமிடத்து ஆக்கினை கூறப்பெருகுமாயினும் சுண்டு வேண்டுமென வெடுத்தோதப்பட்டது. உ-ம். "நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே, மதகளி றருஞ்சிப் பராலர வேங்கை, மணவிடு மருங்கி னிருபுறம் பொருந்திய, மாவரி னஞ்சேன் போக்குவெ, னுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே" (நற்-கூகூஉ) என்பதனுட் கண்டுகொள்க. மெல்லியமகளிர்முன்னர் உண்மைகூறுத லாகாமையி னிதுவழுவமைத்தவாறு: எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தலைமகனுந் தலைமகளுமல்லாதார்க்குரியதோர்மரபுணர்-ற்று. தலைமகனையுந் தலைமகளையும் ஒழிந்த பதின்மரும், அத்தலைமகனொடுந் தலைமகளோடுஞ்சொல்லிப்போக்சமரபினுற் சொல்லப்பெறுவர் இடனுங் காலமுங் குறித்து. எ-று. "மொழிந்தாங்" கென்பதனை வழங்கியலானையெனினு மமையும். அஃதாவது: தலைமகனைப் பார்ப்பாரும் பாங்கனுங் கழறலும், தோழியியற்பழித்தலும், தலைமகளைச் செவிலியலைத்தலும், பாணர் கூத்தர் பாசறைக்கீழேசென்று கூடலும், தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தலு முதலாயின. எ-தி, உரையாசிரியருரை.

---

1 சிலபிரதிகளில் "சூச்சினே" என் றெழுதப்பட்டுள்ளது.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உஉக

தலைவனுந் தலைவியும் ஒழிந்தோராவார்

கண்டோர். அவர்

வழக்கியலானை ழ்

இனத்தற்கு உரியர் என்பார்

முன்னைத் திணைடுத் தக்கூறுப

என்றார். அதி ரத்தான்

அறநூற்கருத்தான்

உரைப்பரெனக.

“பலவுறு நறுஞ்சாந்தம்

படுப் ர்க் கல்லதை,

மலையுளே பிறப்பினு

மலைக்கவைதா மென் செய்யும்,

நினையுங்கா ம்மக

றைமக்குமரர் கிளைபடேன்”
(கலி கூ) எனவரும்.
இங்ஙனம் வழக்கிய

துணையார் கிளைஞரை
“கண்டோர் மொழிதல்
கண்டது” (அகத். ௪0)
என் புழிக் கூறிற்று.
(௧௧௫)

நகைசா மனையோள்
கிளவியுங் கிழவன்
கிளவியு.

நிலையுங் காலக்

கேட்குந ரவரே.*

இது

கேட்போரென்றுமுறைப்புக்கூறுகின்றது.

இ-ள். முன்னார்க்

கூற்றிற்குரியர் என்ற

பன்னிருவருள்,

தலைவிகிளவி யையும் தலைவன்

கிளவியையும்

கேட்டற்குரியர்

அவ்விருவரையும் ஒழிந்த

பதின்மரும். எ-று.

மலையோன்கிளவியுங்

கிழவன்கிளவியும்

என்பதனை மேற்போயினை

கூற்றிற்றம் கூட்டுக. கூட்

டவே, அவ்விருவர் கிளவி

மேற்கூறுவனவும்

கேட்பனவும் எனவும், தத்த

ங்கிளவி கூறவும் கேட்கவும்

[illegible]

கூறியவனாயிற்று. இங்ஙன

சம்விலக்கியவற்றுள்

கொருபடவரகவள

மேற்கூறுகின்றார்.

தக்கங்கிளவியைத் ம்மிற்றும்

கேட்பரென்றலை

விதந்தோதவேண்டாமையின்,

தலைவனுந் தலை வியுங்

கேட்பரென்றாராயினர்.

வினையுங்காலை என்றதனால்

தலைவனுந் தலைவி யும்

தனித்தனிகூற

அவற்றைக்கேட்ட

பதின்மரும் தாங் கேட்ட

கூற்றிற்குச் செய்யத்தகுவன

தம்மு ளாய்ந்துகோடற்கு

உரியர் என்று கொள்க.

எனவே ஐவன் கூறப்

பரத்தைகேட்டவுந், தலைவிகூறப்

பரத்தைகேட்டவு

மூதலியவற்

ன்,புலனெறிவழக்கிற்கு

லவராகள விலக்கப்பட்டனர். உ

ம். "விளங்குதொடி முன்

ய விளங்குபுறங் கற்ற,நின்மார் படைதவி

வரினினிதா கின்றே" (அகம்.

நிஎ) இது லைகூற்று.

தலைவன் கேட்டது.

"ஒருந்தா சேருமதி

வாவெலயிற் றேயே" (நற்

றிணை. க) இது

தலைவன்கூற்று. தலை

கேட்டது. "நின்றேன்,

புதுவது பன்னை நம்பாராட்ட

யாறு, பீ நாமொளன் ற ... டு

... வெள்ளனி பநூகெ

ர"(கலி. உச)

---

* எ-று, மது. தீய

மகளுர் ... தீயமகளுந்

கூறிக்கேட்டோர் மேற்சொல்

லப் பட்ட பதின்மரும். எ-று.

இவை ... தலைக் ... கெ...

போனை ... கூ... ...ன்றது.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

எனவும் "மாலையு முள்ள ராயிற் காலை, யாங்கா குவன்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன்" (அகம். கசு) எனவும், "உயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ" (அகம். கஎ) எனவும், தண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பலியே" (குறுந். ருகஉ; எனவும், எல்லீரு மென்செய்தீ ரென்னை நகுதிரோ" (கலி. கசுஉ) எனவும், இவை தோழியும் பாணனும் செவிலியும் அறிவரும் கேட்பத் தலைவிகூற்று வந்தன. "இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக" (குறுந்தொகை. ருஅ) எனவும், "எழுவ சிறுஅ ரெம் முறு

நண்ப” (குறுந். கஉக) எனவும், “உணர்க பார்த்தொருவினை கழிய” (அகம். சச) எனவும், “பேரமர் மழைக்கண் ணின்றோழி செய்த, வாரனுர் வருத்தங் களையா யோவென” எனவும், “சான்றவிர் வாழியோ சான்றவிர்” (கலி. ககக) எனவும், இவை பார்ப்பானும் பாங்கனும் பாகனும் தோழியும் கண்டோரும் கேட்பத் தலைவன் கூற்றுநிகழ்ந்தன. “ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன” (அகத். ககூ) என்றலின், தோழிகூற்றும்

கிளை பார்ப்பா ரறிவ
ரென்றிவர் இளைவி
யார்க்கும்
வரையார் யாப்பொடு
புணர்ந்தே.*

இதுவுமது.

இ-ள். பார்ப்பாரும்
அறிவருமென்கின்ற
இருவர்கூற்றும் அகமேயர்

புறமுமாக யார்க்குஞ்
செய்யுளென் றவற்றோடும்
பொருந்திவருதலின்
அகத்திணை யோர்க்கும்
புறத்திணை யோர்க்குங்
கேட்டவை வரையார். என்-னு.

இனி வரையாரென்றதனை யெச்சப்படுத்துச் சிலர்க்கு வரையப்படு மென்றுகொள்க. அவை பார்ப்பார்கூற்றுந் தலைவனுஞ் செவிலியு நற்றாயுங் கேட்பினல்லது பிறர்கேட்டற்கேலாமையும், இவர்கூற்றுந் தலைவனுந் தோழியுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்டற்குரிமையும் புறத்திணைக்கண்ணும் பொதுவியற்காங்கைதயோர்க்கும் பார்ப்பார்கிளவி யேலாது அறிவர்கிளவி யேற்குமென்றலும் பிறவுமாம். எனவே தலைவி அறிவர் வாயிலாயவழி மருமையும் புறத்திணைத் தலைவர்க்குமவ்வாறே அவர்வழிநிற்றல்வேண்டுமென்பதூஉங் கூறிற்று. அறிவராவார் முக்காலமு முணர்ந்தோரும் புலனன்குணர்ந்த புலமையோரும். உ-ம். கூறியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் காண்க. (கஙஎ)

* எ-து, பார்ப்பாரும், அறிவருங் கூறுங்கூற்றாக கேட்போரையுணர்...று. பார்ப்பார், அறிவரென் றுசொல்லப்பட்ட இருவர்கூற்றும் எல்லாருங்கேட்கப் பெறுவர் எ-று. எ-தி

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨௨௫

௧௯௮ பரத்தை வாயி லெனவிரு வீற்றுங் கிழத்தியைச்
சுட்டாக் கிளப்புப் பயமிலவே.*

இதுவுமது.

இ-ள். பார்த்தையும்
வாயிற்கதவும் என்னும்
இரண்டுவேறுபாட்டின்
கண்ணும் இழுக்கி
கேட்பாளராகக்கருதிக்
கூறுதற்கூற்றுப் பயமில.
எ-று.

இழுக்கினைக்கட்டாவெனத்
தலைவிபாங்காயினோர்கேட்பக்கூறுதலு
மமையும். உ-ம்.

"செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் செறிந்திவ, ணுளைமாந்து வருகஞ் சென்மோ தோழி" இது தலைவிக்குப் பாங்காயினார் கேட்பக் கூறியது. வாயில்களுக் கேட்பவே கூறுவராயிற்று. கூறினு மமையும். உ-ம். "றனென் மன்னே" இது கேட்டலுமாம்.

கசகை பொயி ஒசாவே

இளவரசு

இ-ன், ஒத்துழை:

தலைவியூடல்தீரவேகூறவேண்டிதலைவன்

ஆகள் இன்று மதுறையே

தோழிகேட்ப வாயில்கள்

“ஓருயிர் மாதர் ஈர் கவி

ளிவதற், தோரா திடன்

வாயில்கள் கூறுக்

தலைவிகேட்டு ஓர் தோழி

கம்பு ஞரிப, +

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஒருவர்க் குறைப்பார்போல்

[illegible]

[illegible]

அவையார்

கலைவிகேட்பவெளா ... ஞ ... ணர

ரசக் ... அ ... வி ரியவில்

வெகரிணாட,

கம்மூ ஞணிக் கடப்ப விட்டுமே" (குறள்-க.) இது பட்டினை
கது. "மலைப் பொருவழி மாறுர் தரியவண்மன்

பாலனர்க்குரைத்

னன் வெருவன்,

பலைப் பொருடுதன்

விழிந்தாலின் ... ன்பனி

சா ... படினைப்க, வலைப்

பொருடுதன் றழல்விழிக்

தோனம் பலம்வணக்காக்,

கலைப் பொருக்

சிறியாரென்னை கொல்லோ
கருதியதே” (திருச்சிற்-௩௮௭)
இதுபோல்வன பிறவும்
வாயில்கள் தம்முட்கூறின.
உண்மை
செயிர்மறையாகலின்
கேட்குநரவரெனப்பட்டவரன்றித்
யாம்.
தம்முட்டாங்கேட்டல்
ஒருபான்மை
(௫௧.௯)

‡ * என்பதுவும்,

ஒருசார்கூற்றிற்குரியபாசியப்புணர் . .

. . . . .ற்று. ப ச ர்வரு

வென்றும்,

வாயிலென்றுஞ்சொல்லப்படும்

வேறுபாட்டினுக் ...

... கூற்றுப் பயனில்லை

எ - று. எ-று உ

...யாசிரியருமோ.

† எ-று,

வாயில்கட்குரியதோர்பாப்புணர் . .

[illegible] [illegible]

விடத்தூக் [illegible]

[illegible]

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

எ-று [illegible]

௨௨௬

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல் ௨௦௦

ஞாயிறு திங்க ளறிவே
நாணே
கடலே கானல்
விலங்கே மரனே
புலம்புறு
பொழுதே புள்ளே
நெஞ்சே
அவையல பிறவு
நுவலிய நெறியாற்
சொல்லுந
போலவுங் கேட்குந

போலவுஞ்
சொல்லிரால்
கவையு மென்மனுர்
புலவர்.*

இது
கேட்போருங் கூற்றும்
வேறுபடவருமாறுகூறுகின்றது.
அவை பொருளியலுள்
1வழுவமைதிகூறுவனவுங்
கேட்குநவுமாய் ஈண்டு
வருதலின் ஆராய்கின்

ஞர்.

இ-ள்.

ஞாயிறுமுதல்

நெஞ்சீறாக்கூறியனவும்

அவைபோல்வன

பிறவும் மேற்

“செய்யா மரபிற் றொழிற்

படுத்

தடக்கியும்” (பொருளியல்-உ)

எனப் பொருளியலுட்

பொதுவகையாற்

கூறியவாற்றான் அவைதாக்

கூறுவன போலவுங்
கேட்பன போல்வுங்
கூறுமாறமையு மென்று
கூறுவர்
புலவர். எ-று.

கூற்றும்

உடன்கூறிஞேர்
மேற்கூற்றிற்குரியன
இவையென வரைய

ருமையின்.

பொழுதாவன: மாலையும்,
யாமமும், எற்பாடும்,

காரும்,

கூதிரும், பனியும்,

இளவேனிலும்போல்வன.

பிறவுமென்றதனாற்

---

* எ-று,

கழிபடர்ப்பொருண்மைக்குவருவதோர்

மரபுவழுவமைதியைநுத

லிற்று.

ஞாயிறுமுதலாக,

நெஞ்சீறாகச்சொல்லப்பட்ட

பதினொன்றும் அத்

தன்மையபிறவுமாகிய மக்களல்லாதபொருண்மை யெய்தியநெறியினாற் சொல்லினபோலவுங் கேட்குநபோலவுஞ் சொல்லியாங் கமையப்பெறும் எ-று. ஆங்கு

அசை. உ-ம் “பழுதறு ஞாயிறே பாடறியா தார்சனன்” (கலி-கசகூ) எனவும்,

“மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற், காதலை வாழி மதி” (திருக்-ககஅ)

எனவும், “உறுதி தூக்கத் தூங்கிய வறிவே, சிறிதுநீ விரைய லென்னு மாயிடை”

(நற்-உஅ௪) “நேர்ந்தநங்
காதலர் நேமி
நெடுந்திண்டேர், ஊர்ந்த
வழிசிதைய ஊர்
இயா லோதமே, பூந்தண்
பொழிலே புணர்ந்தாடு
மன்னமே, யீர்ந்தண் டுறையே
யிதுதகா தென்னீரே”
(சிலப்-கானல்) இதனுள்,
கடலுங் கானலும் புள்ளு மர
மூங் கூறப்பட்டது.
“மாலைநீ, தையெனக்

கோவலர் தனிக்குழ
லிசைகேட்டுப்,
பையென்ற
நெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா
ராட்டுவாய்” (கலி-ககூ) “
வருந்தினை வாழிய
நெஞ்சே” (அகம்-எக)
“மன்றப் பனைமென் . . . .
..மாங் கனிரே” எ-ம்,
இந்திரனைகொள்க.
இத்துணையுஞ்சுட்டப்பட்டன
கேட்போரியல்பு. எ-று உரை

1 .

"நோயுமின் பமும்"
என்னுஞ்சூத்திரம்
(பொருளியல்-உ).

நச்சினார்க்கினியருரை.
உஉஎ

புல்லும் புதலும்
முதலியனவுங்கொள்க.
உ -ம். "கதிர்பகர்

ஞாயிறே
கல்சேர்இ யாழி, னவரை
யிணைத்து யிறுத்தெ தன்கை
கீட்டித், சருகுவை,
யாயிற் றவிருமென்
னெஞ்சத், துயிர் இரியா
மாட்டிய இ".
(கலி-கசஉ.)
"வான்வரி வேங்கை
வழங்கும் சிறுநெறியங்,
கேள்வரும்போழ்தி
னெழால்

வாழி வெண்டிக்காள்"

"உறுதி தூக்கத் தூங்கிய

வறிவே" (நற்றிணை கஅ௪)

"நேர்ந்த நங் காதலர் நேமி

நெடுந்திண்டேட, ரூர்ந்த

வழிசிதைய வூர்கின்ற

வோதமே, பூந்தண்

பொழிலே புணர்ந்தாடு

மன்னமே, யீர்ந்தண்

டுறையே

யிதுதகா தென்னீரே"

(சிலப்-கானல்வரி)

"பொங்கிரு மூங்கி
ரகமெலா

நோக்குபு, இங்களுட் டோன்றி யிருங்க குறமுயா, லெங்கே ளிதனகத் துள்வழிக் காட்டுமோ" (கலி.-கசச) "காய்ந்த நோயுழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ......மாலே" (கலி-கஉ௦) "நீ காணவும் பெற்றுயோ காணுயோ மடநெஞ்சே" (கலி.-கஉ௫) எனவரும். புள்ளெனவே வண்டு முதலியனவும் அடங்கும். "அம்மெ னிணா வடம்புகா ளன்னங்காள்" (சிலப்-கானல்.) ஒழிந்தன வந்துழிக்காண்க. (உ௦௦)

உ௦க ஒருநெறிப்
பட்டாங் கோரியன்
மூடியுங்

கரும நிகழ்ச்சி
யிடமென மொழிப.*

இது

கணமெனப்பட்ட வுறுப்புக்
கூறுகின்றது.

இ-ள். பலவும்
ஒருவழித்
தொக்கவற்றுக்கெல்லாம்
ஓரிலக்கணத் தான்முடியும்
கருமநிகழ்ச்சியை
யிடமென்று கூறுப.
எ-று.

* எ-து, நிறுத்தமுறையானே இடமாமாறுணர்......ற்று. ஒருநெறிப்பட வருதல் ஒரியன்முடிதலாவது, அகத்தின்கண் களவென்றானுங் கற்பென்றானும் வரின், விரிவகையொன்றானும்பற்றிவருதல். புறத்தின்கண் நிரைகோடலானும், மீட்டலானும், மேற்சேறலானும், எயில்வளைத்தலானும் யாதானு மோரியல்பு பற்றிவருதல். கருமநிகழலாவது அப்பொருளைப்பற்ற யாதானுமொரு வினைநிகழு மிடம். இன்னும், "கருமநிகழ்ச்சி" யென்றதனுன் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையெனவுங் கொள்ளப்படும். உ-ம். "செல்லாமை யுண்டேல் எமக்குரை மற்றுநின், வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை" (திருக்-ககடுக) என்றவழிப் பிரி பொருண்மைநிகழுமிடனாயிற்று. முன்னின்றானைக் கையற்றுநுதலுதலின் முன்னிலையென்னு மிடமாயிற்று; யாதுமோர்பொருள் நிகழ்வுழி அதற்காகு மிடத்தொடுநிகழ்தல்வேண்டுமென்று இப்பொருண்மை கூறப்பட்டது. ஒரு

நெறிப்படாதும்

ஒரியன்முடியாதும்வரு

மிடம் வழுவாம். அஃதாவது

புணர்தல்

வேண்டித் தோழியை யிரந்து குறையுறுவான், அவ்விடத்திற்குத்தக்கவுரை கூறாது தன்னாற்றலும், ஆற்றாமையும், பிறவுங் கூறல். உ-ம். "மெல்லிய நல்லா

1 களவியல். கசு-ம் சூத்திரவுரையி லிப்பாட்டை எடுத்தோதினார்.

செய்யுளியல்

களமெனினும்
இடமெனினு மொக்கும்.
அது ஒருசெய்யுட்கேட் டால்
இது
இன்னஇடத்துநிகழ்ந்ததென்றறிதற்கு
ஏதுவாயதோருறுப்பு. அது
காட்சியும் ஐயமுந் துணிவும்
புணர்ச்சியும் நயப்பும
பிரிவச்சமும் வன் புறையும்
இன்னோரன்னவும் ஒரு

நெறிப்பட்டு

இயற்கைப்புணர்ச்சி

யென்னும் ஓரிலக்கணத்தான் முடியுமென்பது. கருமநிகழ்ச்சியென்பது காமப்புணர்ச்சியென்னுஞ் செயப்படுபொருணிகழ்ச்சி. இது வினை

செயிடம். "எனுவசிறு ஆர்"

(குறுந்-கஉக)

"கேளிர்வாழியோ"

(ஷை-உ௮௦) என்பன பாங்கற்

கூட்டமிடனாக

ஒருவழிப்பட்டன. பிறவு

மன்ன. இது புறத்திணைக்கு

மொக்கும்.

(உ௦க

உ0உ இறப்பே நிகழ்வே யெதிர தென்னுந்
திறத்தியன் மருங்கிற் றெரிந்தன ருணரப்
பொருணிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்.*

இது

காலமென்னுமுருப்புக்கூறுகின்றது.

இ-ள். இறப்.....து.

எ-து இறப்பும் நிகழ்வும்

எதிர்வும் என்னும் மூன்று

காலத்தே. இயன்.....

மருங்கில் எ-து

எல்லாத்திணையும் நிகழ்

இன்றநிகழ்ச்சிக்கண்ணே.

பொருணிகழ்வுணரத்தெரிந்தன

ருரைப்பது காலமாகும்.

என்பது

பொருணிகழ்ச்சியுணரத்

தெரிந்தனராயுரைப்பது

காலமென்னும் உறுப்பாம்.

எ-று.

யமையா யதுவிறந், தொன்றுர்கட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை-யெல்லாஞ், சல வருட் சாலச் சலமே நலவரு, ணன்மை வரம்பாய் விடல்” இதனுனுமறிக. அன்றியும், “நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலு, னீங்கி னதனைப் பிற” (திருக்-சகரு) எனவும், “உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா, லெண்ணப் படவேண்டா தார்” (திருக்-கஉஉ) இது தன்மையாரையு முன்னின் ருரையுமொத்துப் படர்க்கையாரைத் தொழிற்படுத்தலின் உண்ணற்கவென் னும் படர்க்கைசேரப் படர்க்கைப்பொருளொடுசேர முடிந்துநின்றது. பிறவு மன்ன. எ-து உரையாசிரியருரை.

* எ-து நிறுத்தமுறையானே காலமாமாறுணர்......ற்று. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலமெனக் கூறப்பட்டியலும்பக்கத்தி னாராய்ந்து நோக்கு மாறு பொருணிகழ்ச்சியைக்கூறுமது காலம் எ-று. உ-ம். "முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே, மலைய னொள்வேற் கண்ணி, முலையும் வாரா முதுக் குறைந் தனளே" இது, இறந்தகாலத்தின்கட் புணர்ச்சியுண்மைதோன்றவந்தது. இனி, "அன்னாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும், பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த, நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினு, நீத்தலோம்புமதி பூக் கே ழூர" (நற்-௧0) என்றவழி நிகழ்கால விளமைப்பருவந்தோன்றவந்தது. இதனுள், "நீத்தலோம்புமதி" யென்பது எதிர்காலங்குறித்துநின்றது. இவ்வகையி னாற் காலமு மிடனு மெல்லாச்செய்யுளின்கண்ணும் வருமென்றுணர்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

கச்சினார்க்கினியருரை.

௨௨௧

உ-ம். "வில்லோன் காலன கழலே.... ..முன்னியோரே" (குறுந்-எ.) இதனுள்

வில்லோன்

தொடியோனென்பன

பொருள். முன்னியோர்.

எ-று, தம்பொருள்

நிகழ்ச்சியாகலின் இஃ

இறந்தகாலமெனப்படும்.

இதற் குச்

சிறந்தாரவர்களாதலின்

அவர்களே பொருளாயினார்:

"மருந்தெனின் மருந்தே

வைப்பெனின்

வைப்பே, யரும்பிய சுணங்கி

ணம்பகட் டிளமுலைப்,
பெருந்தோணுணுகிய
நுசுப்பிற், கல்கெழு கானவர்
நல்குறுமகளே" (குறுந்-௭௧)
இது நிகழ்காலம் "பகலும்
பெறுவையிவ டடமென்
றோனே" (கலி-௪௧)
இஃதெதிர்காலம்.
புறத்திற்கு மிவ்வாறே
யின்றியமையாதென்பது; பெரும்
பொழுதுஞ்
சிறுபொழுதும் முதல்,

கரு, உரிப்பொருளோடு

கூடித்

திணையாகலின் இக்காலம்

அவற்றின் வேறாம்.

(௨௦௨)

௨௦௩ இருளனி

பயக்கு மிதன்மா

றென் னுங்

தொகைநிலைக்

கிளவி பயனெனப்

படுமே.*

இது பயனென்னும்

உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இது

திகவும் பயக்கும்

இதனைத்

தொகுத்துக் கூறப்படும்

பொருளும்

பயனென்னும் உறுப்பாம்.

எ-று.

உ-ம். "மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே, யாறாக் கட்பனி வரலா னாவே, வேறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே, கூறாய் தோழியாம் வாழு மாறே" இது தோழியைத் தூதுவிடுதற்ப யனைசவந்தது. இது புறத்திற்கு மொக்கும். இங்ஙனம் பயனுறுப்பாகவே

செய்யுள்வருமாறுணர்க.

(உ௦௧)

---

* எ-து,

நிறுத்தமுறையானே

பயனுமாறுணர். . . . . . .ற்று.

யாதானுமொரு

பொருளைக்கூறியவழி

யதன்பின்பு பிறிதுபயக்குமென

விரித்துக்கூறுதல் முற்

கூறியசொல்லினானே

தொகுத்துக்கூறுதல்

பயனெனப்படும் எ-று.

உ-ம். "குரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே, சூரர மகளி ராரணங் கினரே, வாரல் வாரேனே

எனஞ் சுவலே, சார றேட

நீவர லாறே" இதனாற் பயன் வரைந்துகோடல்

வேண்டுமென்பது.

"ஒன்றாக நல்லது

கொல்லாமை மற்றதன்,

பின்சாரப்

பொய்யாமை நன்று"

(திருக்-௬௨௬) இதனாற் பயன்
வேண்டுவோர் இவ்வாறு
ய்யவேண்டுமென்றல்.
இவ்வகையினானே ... ..
.புளியினும் பயன்படக்கூறல்
வேண்டுமென்பது பயனென
வொருபொருள்கூறினார்.
௪-து உரையாசிரிய ௨௩௦
தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

உபமா உய்த்துணர்வின்

றிக் கலைவரு பொருளின்
மெய்ப்பட

முடிப்பது மெய்ப்பா
டாகும்.*

இது

மெய்ப்பாடென்னும்
உறுப்புக் கூறுகின்றது.

அஃதாவது

உலகத்தார் உள்ளநிகழ்ச்சி
ஆண்டுநிகழ்ந்தவாறே புறத்
தார்க்குப்புலப்படுவதோ
ராற்றான் வெளிப்படுதல்.

உய்த்துணர்ச்சியின்றிச்
செய்யுளிடத்துவந்தபொருளானே
கண்ணீரரும்பல்,
மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்
தன்முதலிய
சத்துவம்படுமாறு
வெளிப்படச்செய்வது
மெய்ப்பாடென்னு
முறுப்பாம். எ-று.

அது
தேவருலகமுதலியவற்றைக்கூறினுங்
கண்டாலகறியச் செய்யுள்
செய்தல்

செய்யுளுறுப்பென்றார்.

உ-ம். "மையற விளங்கிய
மணிமரு ளவ்வாய்தன்,
மெய்பெறு மழலையின்
விளங்குபூ ணனைத்தரப்,
பொலம்பிறை யுட் டாழ்ந்த
புனைவினை யுருள்கலை,
நலம்பெறு கமழ்சென்னி
நகையொடு துயல்வர,
வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு
முடைகழ லந்தாள்,
வரிபொலி இன்

இனியார்ப்போவா

தடிதட்டப், பாலோ டலர்க்க

மூலைமறந்து முற்றத்துக்,

கால்வறோர் கையி னிழக்கி

தைடபயிற்று, வாலமர்

செல்வ னணிசால் பெரு

விறல், போலவருமென்

னுயிர்" (கலி-அக)

இவை பால்வனவற்றுள்

அவ்வாறு காண்க.

தலைவருமெபாருனான் எனவே

கோக்குறுப்ப ஏனுன்னை ர்ந் த

பொருட் பிழம்பினைக்காட்டுவது மெய்ப்பாடாமென்றுகொள்க.

(உரை) ௨௦௫

எண்வகை   யியனெறி
பிழையா தாகி
          முன்னுறக் கிளந்த
முடிவின தம்மே.†

---

* எ-று,
நிறுத்தமுறையானே

மெய்ப்பொருளுணர்.....

ற்று. யாதானு மொன்றைக்கூறிய

வழி

யதனைக்கப்பொருண்மையைச்சரித்

துணரக்கூறுதலின்றி,

யவ்விடத்துவரும்

பொருண்மையின்

மெய்ப்பாடுதோன்றமுடிப்பது

மெய்ப்பாடெ.....

.பபாமென்றவாறு. உ-ம்,

“ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ்

சுவலே, யய்த்தனென்

கொளினே மார்பெடுக் கல்லே,

ணென்போற் பெருவிது புறுக

வென்னே, யின்று செய்த

வறனில் கூற்றே, விரைவளை

மூன்கை பற்

.வரைகிழத் சேர்க நடுத்திசிற் சிறிதே" (புறம்-உருஉ) இதனுள், அழுகையாகிய
மெய்ப்பாடு புலப்படவந்தவாறு கண்டுகொள்க. செய்யுட்செய்வார் மெய்ப்பா

தோன்றச்செய்கவென்பது

கருத்து. எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-து, மெய்ப்

பாடாமாறுணர்......ற்று.

அது, நகைமுதலாகிய வெட்

மெய்ப்பாட்டுநெறியையும்

பிறழுமாதலின்
மேற்சொல்லப்பட்ட
விலக்கணத்தி னுடைத்து.
எ-று. அஃதாமாறு
மேய்ப்பாட்டியலிற்காட்டுதும்.
எ-து உள் ளாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உகக

)தின சொல்லொடுங்
குறிப்பொடு முடிவுகொ

னியற்கை

புல்லிய கிளவி

யெச்ச மாகும்.*

இது முறையே

யெச்சமென்னுமுறுப்புக்கூறுகின்றது.

இ-ள். கூற்றினுங்

குறிப்பினும்

முடிக்கப்படும்

இலக்கணத்

தொடுபொருந்திய்கிளவி

ரியச்செம்ஞுமுருப்பாம்.

எ-ரு.

முடிவுகொளியற்கையெணவே

செ ய் யு ட் க ண்

ணதன்றிப்- பின்

றொணர்ந்துமுடித்தல்

பெற்ரூம். உ-ம்.

"செங்களம்

படக்கொன்ற.... ருலக்காந்

தட்டே" (குறு ங்-க)

இக்காந்தளால் யாங்

குறையுடையமல்ல

மெனத் தலைவற்குக்கூறிற் கூற்றெச்சமாம். அக்கூற்றுஞ் செய்யுட்குச் தைவின்மையின் அதுகாண்பாயாகிற் காணெனத் தலைவியைநோக்கி

டத்துய்த்துக் கூறிற்

குறிப்பெச்சமாம்.

அவனைக்கூடுகவெனத்

தான் றுளாகலின்

உ0க) உ0ள இவ்விடத்

திம்மொழி யிவரிவர்க்

குரியவென்

றவ்விடத்

தவரவர்க் குரைப்பதை

முன்னம்.†

இது

முன்னமென்னின் ற

உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இவ்விடத்துத்

தோன்றிய இம்மொழி

கூறற்குரியோருங்

கேட்டற்குரியோரும்

இன்றொன்று
அச்செய்யுட்கட்
டோன்றின் அறி யாமற்
றனங்ஙனமறிகற்
குரித்தாக
நாட்டியதோர்டத்தே
கூறுடை ார்க்குங் கேட்போ
ர்க்கும் எ ற்றவுரையாகச்
செய்யுளுட் கிடத்தி
க் கூறுவது மூன்ணம்.

எ-று.

* எ-று,

நிறுத்தமுறையானே

எச்சவுமையாயாறுணர் . . . . .

ற்று. பிறிதோர்

சொல்லொடும்,

பிறிதோர்குறிப்பொடும்

முடிவுகொள்ளுமியற்கையைப்பொருந்

தினசெய்யுள் எச்சமாகும்

எ-று. எனவே

சொல்லெச்சந்

குறிப்பெச்சமென

விருவகையயாயின. அது,

எச்சவியலுள்

"பிரிநிலைவினை"

யென்னுஞ்சூத்திரத் துள்

"பிரிநிலைவினை" என்பது

முதலாகச்சொல்லப்பட்ட.. ..

.....வகையானும்

வருவன சொல்லெச்சமாம்.

எ-று உரையாசிரியருரை.

குறிப்பென்றேசப்பட்டது

.

..

குறிப்பெச்சமாகும்.

† எ-கு,

விருத்தமுறையானே

முன்னமாமேறுனர். . . .

..ற்று. இவ்விடத்

திம்மொழியை

யிவர்க்குச்சொல்லத்தகுமெனக்

குறித்து, அவ்விடத்

தவரவர்

தமமொழியையுரைப்பது
முன்னமாம் எ-று. எனவே,
இடமுங்காலமுமொழிக் கு
கேட்போர்க்குத்தக்கவாறுமொழிதலுஞ்
செய்யுளாறுப்பெற்றவாறும்.

"வந்தது கொண்டு
வாராதமுடிக்க"
வென்பதனாற் காலமுஞ்
சொன்ன. எ-து உரை
யாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்
செய்யுளியல்

இவரிவர்க்குரியவென்றறிவான் செய்யுட்கேட்போனெனவும், அவ்விடத்தவரவர்க் குரைக்கவென்றார் ஆசிரியனெனவுங் கொள்க. என்றென்பது ஈண்டு வினையெச்சம். சொல்லெச்சமன்று. அறியவென வொருவினை வருவிக்க. அது உரைப்பதையென்னும் வினைப்பெயரொடுமுடியும். உ-ம். "யாரிவ னெங்கூந்தற் கொள்வா னிதுவுமோ, ரூராண்மைக்கொத்த படிறுடைத்து" (கலி-அகூ) என்றக்கால் இது கூறுகின்றாள் தலைவியென்பது

உங் கூறப்பட்டான்

தலைவனென் பதூஉ ம்

முன்னத்தான்

உணரப்பட்ட வாறு காண்க.

இவை அகம் புறமென்னும்

இரண்டற்கும் பொது.

(உ0௪) உ0அ இன்பமு
மிடும்பையும் புணர்வும்
பிரிவு

மொழுக்கமு மென்றிவை யிழுக்கு நெறியின்றி
யிதுவா கித்திணைக் குரிப்பொரு ளென்னாது
பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை யென்ப.*

இது பொருளென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இன்...ன்றி. எ-து இன்பமுந்துன்பமும் புணர்தலும் பிரிதலும் உலகவொழுக்கமு மெனப்பட்ட இவை தப்பும்வழியின்றி. இது...தி எ-து இத்திணைக்குரியபொரு ளிதுவாகவென்று ஆசிரிய ரோதிய பொருளன்றி. பொது...ப எ-து அவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவாகப் புலவனைற்

செய்யப்படுவது

பொருட்கூறெனப்படும்.

எ-று.

இன்பத்தின்பங்

கூறுதலிற்

புறத்திற்குங்கொள்க.

ஒழுக்கம்

இரண்டற்குங்கொள்க. வகையென்றதனாற் புலவன்றான் வகுத்ததே பொருளென்றுகொள்க. அதுவின்றிச் செய்யுள்செய்தலாகாதென்பது கருத்து. உ-ம். “கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப், பிடிக்கையன்ன பின்னகந் தீண்டித்,தொடிக்கைதைவாத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ, நாணுடை மடைந்த கற்பின் வாணுதல், லந்தீங் கிளவிக் குறுமகண், மென்

சேரன் பெறுகலைசை இச்

சென்றவென் னெஞ்சே”

(அகம்-கூ) என்றாற்

போலப் புலவன் வகுப்பனவாம். இப்பாட்டைப் பாலையேனும் முல்லை முதலியனவற்றிற்கும் இப்பொருள் பொதுவாம். பொதுமையென்றது எல்லாவுரிப்பொருட்கு மேற்றுப் பலவேறுவகையவாகச்செய்தல். இவ்வாறுவருவன புறப்பொருள் கூறியவற்றுள்ளுங்காண்க. (உ0அ)

---

* எ-ஞ, திருத்தமுறையானே

பொருளாமாறுணர். . . . . .ற்று.

இன்பமும், துன்பமும்,

புணர்வும், பிரிவும்,

ஒழுக்கமுமெனஃறுசொல்லப்பட்டவை

வழுவு நெறியின்றி யத்திணைக்

குரிப்பொருளென்றது,

எல்லாப்பொருட்கும் பொது

வாகிநிற்கும்பொருள்,

பொருள்வகையாம் எ-று.

எ-று உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨௬௯

௨௦௯ அவ்வ மாக்களும் விலங்குமன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதி னாடித்
தத்த மியலான் மரபொடு முடியி
னத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.

இது துறையென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். அவ்வ.. றி.

எ-று ஐவகைநிலத்திற்கு

முரியவெனப்படும்

பல்வேறுவகைப்பட்ட

மக்களும் மாவும் புள்ளும்

ஒழிவந்தவாறன்றி. பிற

திறவதின்

காடியவண்வரினும். எ-று

பிறவ ற்றைத் திறவிசாக

ஆராய்ந்த

செய்யுட்கண்ணே புலவன்

படைத்துச்செய்யினும்

ஒக்கும். உ-ம். "ஊர்க்கா

னிவந்த பொதும்பரு

ணீர்க்காற், கொழுநிழன்

ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு,

கழும முடித்துக் கண்கூடு

கூழை, சுவன்மிசைத்

தாதொடு தாழ வகன்மதி,

தீங்கதிர் விட்டது போல

முகனமர்ந், ஈங்கே வருவா

ளிவன் யார்கொ லாங்கே

யோர், வல்லவன் றைஇய

பாவைகொ னல்லார்,

குறுப்பெலரக் கொண்
டியற்றி யான் கொல்
வெறுப்பினால், வேண்
டுருவங் கொண்டதோர்
கூற்றங்
கொ லர்ண்டார்,
கடிஇவளைக் காவார் விடுதல்
கொடியியர், பல்கலைச்
சில்பூங்
கலிங்கத்த ளீங்கிதோர்,
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்”
(கலி-௫௬) இதனுள்

ஞாபூல்முடித்தாளென

நெய்தற்றலைவிபோலக்கூ றி

“ஊர்க்கானி வந்த

பொதும்பருள்”

என்றதனை

மருதத்துக்கண்டான்போலக்கூறிப்

பின்

குறிஞ்சிப்பொருளி ராகிய

புணர்தல்நிமித்தம்

உரிப்பொருளாகமுடித்தான்.

இவ்வாறுமயங்கதூஉங்

குறிஞ்சித்திணைப்பாற்பட்ட

தலைகுறைப்பாண்டுக்

கொண்க. இது ஒதிய

இலக்கணமன்றாயினும்

முற்கூறிய பொருள்வகை

போற்

புலவர்செய்ததோர்குறைப்பு:

இதுவுங்

கொள்ளப்பெறுமென்றார்.

இது புறத்திற்கும் ஒக்கும்.

(உ0க)

உகூ0 அகன்று

பொருள்   கிடப்பினு

மணுகிய நிலையினு

மியன்று

பொருண் முடியத் தந்தன

ருணர்த்தன்

மாட்டென

மொழிப   ப   பாட்டியல்

வழக்கின்.†

இது

மாட்டென்னும்   உ   றுப்புக்

கூறுகின்றது.

மாட்டுதலாவது

கொண்வெந்துகொளுத்துதல்.

---

* எ-து, துறையாமாறுணர்......ற்று. அகப்பொருளாகிய எழுபெருந்திணைக்கும், புறப்பொருளாகிய எழுபெருந்திணைக்கும் உரியமாந்தர் உயர்ந்துபட்ட மாவும், புள்ளும். உம்மையான் மரமுதலாயினவும், "பிறவவண்வரினு"மென்றமையான், நிலம், நீர், தீ, வளி, முதலாயினவுஞ் செய்யுட்கண்வருமிடத்துத் திறப்பாடுடைத்தாகவாராய்ந்து தத்தமக்கேற்றியபண்போடும், பொருந்திய மரபோடுமுடியி னிவ்வாறு திறப்பாடுடைத்தாய்வரும் துறையென்றுகூறப்படும் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நிறுத்தமுறையானே மாட்டேறணர்......ற்று.

இதுவும்,

இ-ள். அகன்—னும். எ-து பொருள்கொளுங்கால் அகன்று பொருள் கிடப்பச் செய்யினும் அணுகிக்கிடப்பச் செய்யினும். இயன்...தல். எ-து இவ்விருவகையானுஞ் சென்று பொருண்முடியுமாற்ருற்கொண்டு வந்து கூட்டியுரைப்பச்செய்தல். மாட்...கின். எ-து மாட்டென்னும் உறுப்பென்றுகூறுவர் செய்யுள்வழக்கினுள். எ-று.

இது மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளன்றிப் புலவர் வேறுசெய்வதோர்செய்கை. இது பலபொருட்டொடராற் பலவடியான்வரும் ஒரு செய்யுட்கண்ணும், பலசெய்யுளைப் பலபொருட்டொடரால் ஒருகதையாகச் செய்யுமிடத்தும் வரும். உ-ம். முருகாற்றுப்படையுள் "மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற், கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக், கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட், கோபத் தன்ன தோயாப்

பூந்துகில், பல்காசு
நிரைத்த சில்கா ழல்குற்,
கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்
பெறுவனப்பின்,
நாவலொடு பெயரிய
பொலம்புனை யவிரிழைச்,
சேணிகந்து
விளங்குஞ் செயிர்தீர்
மேனித், துணையோ
ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்,
செங்
கால் வெட்சிச் சீறித
ழிடையிடுபு, பைந்தாட்

குவளைத் தூவிதழ்
கிள்ளித்,
தெய்வ வுத்தியொடு
வலம்புரி வயின்வைத்துத்,
திலகந் தைஇய தேங்கமழ்
திருநுதல், மகரப்
பகுவாய் தாழமண்
ணுறுத்துத், துவர முடித்த
துகளறு

முச்சிப், பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட், டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிணர் அட்டிக்,கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும், பிணைப்புறு

பிணையல் வளைஇத்
துணைத்தக, வண்காது
நிறைந்த பிண்டி

வெயாண்டளிர்,
தண்பூ ஐங்
திரைப்பத் திலங்காழ்,
நறுங்குற
குரிஞ்சிய-பூங்கேழ்த்
தேய்வை,
தேங்கமழ் மருதிணர்
கடிப்பக் கோங்கின்,
குவிமுகி பூளைமுலைக்
கொட்டி
விரிமலர், வேங்கை
குண்டா தப்பிக் காண்வர,
வெள்ளிற் குறுமுறி கின்றுப

தெறியாக், கோழி
யோங்கிய வென்றடு
விறற்கொடி, வாழிய
பெரிதென்

றேத்திப் பலருடன்,
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ்
சிலம்பப் பாடிச், சூரர மகளி
ராடுஞ்

சோலை, மந்தியு மறியா
மரம்பயி லடுக்கத்துச்,
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங்

காந்தட், பெருந்தண்
கண்ணி மிலைந்த

சென்னியன் ... . ..பார்

முதிர் பனிக்

கடல்”

(திருமுருகாற்றுப்படை)

இதனுள் அடிமுதல்

மேனியிருயுள்ள

வற்றைறயுடைய ஆ ர ர

மகளிர்பலருடனே

இள்ளி, இடையிடுபு,

வைத்து,

பண்ணி, செரீஇ,

இட்டு, வளைஇ, இளைப்ப,

கொட்டி, அப்பி,

தெரியா,

எத்திப், பாடி, ஆடும்

வெற்பில் அடுக்கத்துச்

சோலையிற் காந்தட்கண்ணி

மலைந்த

சென்னியனென

அகன்றும் அணுகியும்

மாட்டியவாறுணர்க. இப்

பாட்டும்

பிறபாட்டுக்களும்

இவ்வாறே

மாட்டெறுப்புவருமாறுணர்க.

1 ஆரிய

1 "ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும், பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை-காரி, விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ தாஅணுந் தோளா, னிற னுள்ளூரு ருள்ள தலர்" என இதனுள், பாரி பறம்பின்மேற்றண்ணுமை தாஅணுந் தோளான் எனவும், விறன் விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ எனவும், உள்ளூருருள்ள தாகிய அலர் ஆரியமன்னர் பறையினெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னுங் கொள்வழியறிந்துசொல்லுவப் பொருளை திரியைத்தவாறு கண்டுகொள்க. என்றார் சேனாவரையர் (தொல்-சொல்-எச்ச-கஅ.)

நச்சினார்க்கினியருரை

உகடு

மன்னர் பறையின்"

என்பதுமது. இனிப்

பலசெய்யுட்கண்வருமாறு

சிந்தாமணியுள்

யாங்கூறியவுரைகள்பலவற்றுஞ்

புணர்க. அருமையும்

பெருமையும்

உடையவனாய்ப்பாக்தசொற்

றொடர்ந்தபொருள் தருவதோ

ரின்பம்நோக்கிச்

சான்றோர்

இம்மாட்டிலக்கணமே

யாண்மெய்ம் பெரும்

பான்மையவாக்

செய்யுள்செய்தலிற் பின்

தொடர்நிலைச்செய்யுள்செய்த

வர்களும்இம்மாட்டிலக்கணமே

யாண்டும்வாச்

செய்யுள்செய்தார்.

இதுவும்

பொருள்வகைபோற்

புலவர்செய்துகொண்டதாயிற்று.

(உ௯௦)

உகக மாட்டு மெச்சமு

காட்ட லின்றி,

யுடனிலை

மொழியினுந்

தொடர்நிலை

இது எய்தியது விலக்கிற்று.

இ-ள்.

தொடர்நிலையென்பது

முற்கூறிய

பெறாமே.*

இருவகைத்தொடர்நிலைச்

செய்யுள். மாட்டு . .. றி.

எ-று முற்கூறிய மாட்டும்

எச்சங்களும் நிறுத்த

வின்றி

உடனி லெமொழியினும்

பெறும். அச்செய்யுட்

கிடந்தவாறே

யமைமயச்செய்யினுஞ்

செய்யுட்டன்மையைப்

பெறும். எ-று.

உ-ம். மூட்டாச்

சிறப்பிற் பட்டினம்

பெறினும், வாரிருங்

கூந்தல் வயங்கிழை

பொழிய, வாரோன் வாழிய
நெஞ்சே” லேவிளும்
வெய்ய கான மவன்,
கோவிலுக் தன்னிய
நடமென் றேனே”
ஆகன்று இடந்து மாட்
டின்றிவந்தது. “யானே
யீன்றைடயேனே”
(குறுக்-கு௪) என்னும்
பாட்டு அதுவி
மாட்டின்றிவந்தது.
சிந்தாமணியுள் மாட்டும்

..ச்சமுமின்றி

யுடனிலைபாயவைமந்தனபலவும்

யாமிசு.

றியவுரையாலுணர்க.

எச்சமும் மாட்டேம் என்றக

முறைபிறழ்ச்சியானே

எச்சமுதலிய

நான்குறுப்புமின்றி

அச்செய்யுள் வரப்பெறும்

என்று கொள்க. “வாரா

ராயினும் வரினு மவர் நமக்

கியாரா கியரோ தோழி

நீர்நிலைப், பைம்போ
துளரிப் புதன்மலி
யொண்பொறிக், கருவிளை
யாட்டி நுண்மு
ளீங்கைச், செவ்வரும்
பூழ்த்த வண்ணத் துய்மல
ருதிரத் தண்ணென்,
றின்னாதெறிதரும்
வாடையோ டென்னை
யினள் கொ லென்னா
தோரே” (குறுந்-கக0)
இது எச்சமின்றி வந்தது.

“தாமரை புரையுங் காமர்
சேவடி“
(குறுந்-கடவுள்வாழ்த்து)
இப் பாட்டு
முன்னையின்றிவந்தது.
“மருந்தெனின் மருந்தே
வைப்பெனின் வைப்பே”
(குறுந்-௭௧) இப்பாட்டுப்
பொருளின்றிவந்தது.
“ஈயற்புற்றத்து”-
(அகம்-௮) என்னும்
பாட்டுத் தொடையின்றி

வந்தது. மாட்டும் எச்சமு

மெடுத்தோதினார்!

முன்னமும் பொருளுந்

துறைவகையும்போல

இன்றி

யமையாச்சிறப்பினவல்லவென்றற்கு.

(உகக)

---

* எ-து,.........

இவ்விரண்டும்

சூத்திரந்தாற்பொருள்விளங்கும்.

எ-து உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

௨௧௨ வெண்ணாந்
தாமே நாலைந் தென்ப.*

இது முறையே வண்ணம்
இத்தனை பகுதித்தென்கின்றது.

இ-ள்.

வண்ணந்தாம்

இருபதென்று கூறுவர்

புலவர். எ-று.

தானேயென்றார். அவை நூறும்பலவுமாக வேறுபடக்கொள்ளினும் இவ்விருபதின்கண்ணேயடங்கும் வேறு சந்தவேற்றுமைசெய்யாவென்றற்கு. அது நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குப் புலனாமென்றுணர்க. (௨௧௨)

௨௧௩ அவைதாம்,

பாஅ வண்ணந்

தாஅவண்ணம் வல்லிசை

வண்ண மெல்லிசை

வண்ண

மியைபு வண்ண

மளபெடை வண்ண

நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
சித்திர வண்ண நலிபு வண்ண
மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ண
மொழுகு வண்ண
மொரூஉ வண்ண
மொண்ணு வண்ண
மகைப்பு வண்ணந்
தூங்கல் வண்ண
மேந்தல் வண்ண
முருட்டு வண்ண முடுகு
வண்ணமென்
றாங்கன மறிப வறிந்திசி

ணெரே.†

இது

மேற்கூறப்பட்டவண்ணங்களினதுபெயர்வேறுபாடுகூறுகின்

றது.

௩௯. மேற்கூறிய

நாலெந்தும் அவ்விருபது

பெயர் வேறு...............

(இதுமுதல் ஆறு

சூத்திரங்கட் குரையில்லை.)

௨௪௯ அவற்றுட்,

பாஅ வண்ணந்

சொற்சீர்த் தாகி

நாற்பாற் பயிலும்.‡

---

* எ-று,

ம் றுத்தமுறையானே

வண்ணமாமாறுணர்.

.....ற்று. வண்ண

மாவன,

வண்ணமாய்வருவது எ-று.

அவற்றின்பாகுபாடு

மூன்னிற்குத்திரத்தாற்

காட்டுதும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

வெண்ணெயுறப்பாமாறுணர்.....ற்று.

இதுவுஞ் சூத்திரத்தாற்

பொருள்விளங்கும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

‡ எ-று,

பாவெண்ணைமாவடு

சொற்சீர்த்தாகி

யூரலின்கட்பயின்றுவரும்

எ-று. உ-ம். "அ இ உ
அம்மூன் றுஞ் சுட்டு" என-ம்,
"கொல்லேயையம்; எல்லே
லியக்கம்" எனவும்வரும்.
எ-து உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை

உதகா

உகரு தாஅ வண்ணம்,
பிடைபிட்டு

வந்த வெதுளைத்
தாகும்.*

உகசா வல்லிசை
வண்ணம்
வல்லெழுத்துப்
பயிலும்.† உகஎ
மெல்லிசை
வண்ண மெல்லெழுத்து
மிகுமே.‡

உகஅ இயைபு

வளை ளை

மிடையெழுத்து

மிகுமே.§

உக்க அளபெடை

வண்ண மளபெடை

பயிலும்.§

இ-ள்.

இரண்டளபெடையும்

பயிலச் செய்வது. எ-று.

உ-ம். "மாரா அ

மலரொடு விராஅய்ப்
பராஅம்”
1“கண்ணண்டண்ண வெணணக்
கண்டுங் கேட்டும்”
எனவரும். “தாஅம்
பகினர்க்குத் தண்ணீ
ருனகொல்லோ, வாஅம்
பல்விழி யன்பனை
யறிவுறில், வாஅம் புரவி
வழூஇ வியா டம்மிடைத்,
தோஒ நூவலுமிவ் வூர்”
இஃதளபெடைத்

* எ-து,
தாவண்ணமாவது
இடையிட்டெதுகையான்வரும்
எ-று. எ-து
உரையாசிரியருரை.

† எ-து,
வல்லிசைவண்ணமாமாறுணர்.
..........ற்று.
வல்லெழுத்துமிக்கு வருவது.

........................யன்னை

தொடர்பு

முடப்புன்னைக்கீழ்க்கட்......

.ட்டுக் கன்னிதொகுப்பவர்

தாழைப்பூங்கொட்டி........

.ட்டி புள்ளம்விடாது

நிலையு

மெனவிட்டொட்டொட்டி

நீங்கசேதா வொட்டு

எ-று. எ-து

உரையாசிரிய குறை.

‡ எ-து,

மெல்லிசைவண்ணமாமாறுணர்.

.....ற்று.

மெல்லெழுத்துமிக்கது

மெல்லிசைவண்ணமாம்

எ-று. எ-து

உரையாசிரியருரை.

§ எ-து,...உ-ம்.

"கால்வெள் ளருவி வரமிசை

யிழியவுங் கொ...ண" எ-து

உரையாசிரியருரை.

ஃ எ-று,

அளபெடைவண்ணமாமாறுணர் . .

. . . . .ற்று.

அளபெடைபயின்று

வருவது அளபெடைவண்ணமாம் எ-று. உ-ம். "தாஅட் டாஅமரை மலருழக் கிப், பூஉக் குவளைப் போழ தருந்திக், காஅய்ச் செங்நெற் கறித்துப் போஒய், மாஅத் தாஅண் மோஒட் டெருமை" எனவரும். எ-று உரையாசிரியருரை.

---

1 "கண்ண்ணென்பது சீர்நிலையெய்தித் தேமாவாயிற்று. "தண்ண் ணென என்றவழித் தட்பத்திற்குச்சிறப்புக்கூறுதற்காக இயற்சீர்க்கண் ணசைவொற்றினை மிகக்கொடுத்து அளபெடுத்துச் செய்யுள்செய்தான்" என்றார் முன்னும் (செய்-கஅ.)

நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.*

இது நெடுஞ்சீர்வண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். நெடுஞ்சீர்வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துப்பயின்றுவரும். எ-று.

உ-ம். "மாவா ராதே மாவா ராதே" எனவரும். "நீரூர் பாகு யாதே காடே, நீலூர் காயாப் பூவீ யாதே, யூரூர் பாகா தேரே, பீரூர் தோளாள்

‡சிறா ரோனே" இதுவு

மிறைக்கவியா ம்.

(உ-௰)

உஉக குறுஞ்சீர்

வண்ணங்

குற்றெழுத்துப்

பயிலும்.†

இது

குறுஞ்சீர்வண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

குறுஞ்சீர்வண்ணமாவது குற்றெழுத்து மிக்குவரும். எ-று.

“குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி” (அகம்-௪) எனவரும். “உறுபெயலெழிலி தொகுபெயல் பொழியச், சிறுகொடியவரை பொதி தளை

யவிழுக், குறிவரு
மிதுவென மறுகுபு,
செறிதொடி நுதூக
லழிய,லறி யலை
யரிவையவர் கருதிய
பொருளே” இதவும்
மிறைக் கவியாம்.
(உக)

உஉஉ சித்திரவண்ண,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருஉம்.‡
இது சித்திரவண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள்.

சித்திரவண்ணமாவது நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் ஒப்ப விராய்ச் செய்வது. எ-று.

1 "சாரனாட னீவர லாறே" எனவரும். "உளர்வயிலூர் தெர்தார் வாளி போரச், சேரி

சார்வரி தொல்லாகிப்,
பீர்நீர் தோழி தோளே"
இதுவும்

மிறைக்கவியாம்.

பல்வண்ணம் படுதலின்
இதனைச் சித்திரவண்ண
மென்றார்.
(௨௨௨)

---

* எ-து, நெட்டெழுத்துப்பயின்றுவருஞ்சீரினையுடைய வண்ணம் நெடுஞ்சீர்வண்ணமாம் எ-று. உ-ம். "கீரூர் பாணு யாறே காடே, நீலூர் காயாப் பூவீ யாதே" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, குற்றெழுத்துப்பயின்றுவருவது குறுஞ்சீர்வண்ணமாம் எ-று. உ-ம். "உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச், சிறுகொடி யவரை நெறிதழை யவிழ" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, சித்திரவண்ணமாமாறனார்.........ற்று. நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் சார்ந்துவரும் எ-று. உ-ம். "ஒரூர் வாழினுஞ் சேரனு மார்வ முயங்கார்" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

1.

"குரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூர மகளி ராரணங் கினரே
வாரல் வரினே யானஞ் சுவலே
சார னாட நீவா லாறே" என்பது

நச்சினார்க்கினியருரை

உடக

௨௨௫ நலிபு வண்ண

மாய்தம் பயிலும்.*

இது

நலிபுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

நலிபுவண்ணம்

ஆய்தம்பயின்றுவரும்.

எ-று.

“அஃகாமை

செல்வத்திற்

கியாதெனின்

வெஃகாமை, வேண்டும்

பிறன்கைப் பொருள்”

(திருக்-கஎஅ) “னஃகான்

றஃகா னான்கனுரு பிற்கு”

(தொல், எழுத்-உக)

எனவரும். நலிபென்பது

ஆய்தம். “எஃகோ

டவன்

கேட்ப வேமறந்தான்

போதென்று, யஃதுநீர்க்
காண்யாற் றவிர்மனை
இலக்கர் யேல்" என்றாற்
ஒருடைப்பாற்பமும்.
(உஉரு)

உஉசு அகப்பாட்டு
வண்ணை,

முடியாத் தன்மையின்
முடிந்ததன் மேற்றே.†

இஃது
அகப்பாட்டுவண்ணங்
கூறுகின்றது.

இ-ள்.

அகப்பாட்டுவண்ணமாவது

முடித்துக்காட்டாத்தன்மையாலே

முடிந்ததன்மேலே

நிற்பதாம். எ-று.

அது

தன்னை முடித்தற்குரிய

சுற்றலை

யேகாரத்தான்வாராது

இறுதி இடையடிபோன்று
நிற்பது. "பன்மீ
னுணங்கற் பசிபுள்
ளோப்பியும், புன்னை நுண்
டாது நம்மொடு
தொகுத்தும், பன்னாள்
வந்து பணிமொழி
பயிற்றிய, மணந்தகற்
கொவ்வான் றணந்துபுற
மாறி, யினைய ஆகி யீங்குத்
துறந்தோன், பொய்த்த

லாயத்துப் பொலங்கொடி
மகளிர், கோதையர் வெண்
டணை லேறி, யோகெல
னென்னுங் துறைவன்
றோழி” “ஆணையில்
பொரு ளமைக் கமர்ந்தனை
யாடி.” எனவரும்.
(௨௨௪)

---

* எ-று, ...

† எ-று,

அகப்பாட்டுவண்ணமாவது

முடியாததன்மையின்

முடிந்ததன் மேலது எ-று.

உ-ம். "பண்பீ ஞணங்கற்

படுபுள் ளோப்பியும்,

புன்னை நுண் டாது நம்மொடு

தொகுத்தும், பன்னாள்

வந்து பணிமொழி

பயிற்றியும், மனைக் ததற்

சேர்வான் றணைந்து
புறமாறி, யிளைய ளேகி
யீங்குத் துறந்தோன்,
பொய்த வாயத்துப்
பொலங்கொடி மகளிர்,
கோடியர் வெண்மணை
லேறி, யோடுகல
மென்னுந் துறைவன்
சேருழி" எனவரும். எ-று
உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

உடறு புறப்பாட்டு

வண்ணை,

முடிந்தது

போன்று முடியா

தாகும்.*

இது புறப்பாட்டு

வண்ணைக்கூறுகின்றது.

இ-ள்.

புறப்பாட்டுவண்ணமாவது
இறுதியடிப் புறத்ததாகவுந்
தான்
முடிந்ததுபோன்றுநிற்றல்.

எ-று.

"இன்றே வைகல் வா
ரா முன்னே, செய்ந்நீ
முன்னிய வினையே, முந்நீர்

வரைப்பக முழுதுடன்
று றந்தே" (புறம்-கூகாகூ.)
'மூன்னரியவினையே,'
முடிந்ததுபோன்றுமுடியாதாயிற்று
.
(உஉரு)

உஉசா ஒழுகு வண்ணம்

மோசையி னொழுகும்.†

இ:து

ஒழுகுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

முற்கூறியவாறன்றி

யொழுகியவோசையாற்செய்வது

ஒழுகு வண்ணம். எ-று.

ஒழிந்தனவும்

ஒழுகுமேனும் அவற்றின்

வேறிலக்கணமுடைய

"அம்ம வாழி தோழி

காதல, ரின்னே பனிக்கு

பின்றை வாடையொடு,
புன்கண் மாலை யன்பின் று
கலிய, வுய்யல னிவனென்
றுணரச் சொல்லிச்,
செல்லுநர்ப் பெறினே சேய
வல்ல, வின்னினி யிறந்த
மன்னவர்,
பொன்னணி நெடுந்தேர்
பூண்ட மாவே"
எனவரும்.
(உஉக

* எ-து,

புறப்பாட்டுவண்ணமாவது

முடிந்ததுபோன்று

முடியாததாகிவருவ

து. உ-ம். "நிலவுமணல

கன்றுறை யலவ

னைவலின், னெரிமணிப்

புள்ளிசெ

மொய்ப்ப மெருகுளும்,

வந்தன்று கொண்கன்

றேரே யின்றும், வருகுவ
தாயி,
 சென்றுசென்று வம்பர்
நுகைந்து, புன்னைத்
தாதுகு தண்பொழில்
மெல்ல
 மென்முலை நெருங்கப்
புல்லினை வந்தே,
மெல்லியை நீயே நல்காது
விடினே
 யாயின், வைகலும்

படர்மதி யுள்ளமொடு,
மடன்மாவேறி, யுறுதுயா
ருலகுட

னறியச்,
சிறுகுடிப்பாக் கத்துப்
பெரும்பழி தருமே”

எனவரும். எ-து உரை
யாசிரியருரை.

† எ-து,
ஓசையாலொழுகிக்கிடப்பது

ஒழுகுவண்ணமாம். எ-று.

உ-ம். "அம்ம வாழி தோழி காதலர், நி...... பரிக்கு மின்றை வாடையொடு, புன்கண் மாலையு மின்று நலிய, வுய்யல னிவனென வுணரச் சொல்லிச், செல்லுநர்ப் பெறினே சேய வல்ல, வின்னினி யிறந்த மன்னவர், பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே" எனவரும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

௨௬௧

௨௨௭ ஒரூஉ வண்ண

மொரீஇத்

தொடுக்கும்.*

இ-ள்

ஒரூஉவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

ஒருஉ வண்ணமாவது யாற்றொழுக்குப்போலச் சொல்லிய பொருள் பிறிதொன்றினை யவாவாமை அறுத்துச்செய்வது. எ-று.

"யானே, யீண்டை
யேனே யென் னலனே,
ஆனா நோயொடு... மன் றத்
தஃதே" (குறுந்-கள.)

எனவரும். "சிறியகட் பெறினே எமக்கீயு மன்னே, பெரியகட் பெறினே" (புறம்-உ௩௫) என்பதுமது. இஃது யாப்புப்போலப் பொருளைக் கோசையே; கோடலானும் அடியிறந்துகோட லானும் யாப்பெனப்படாது. இனியெல்லாத் தொடையும் ஒரீஇச் செந்

தொடையாற் றெரிப்பது

ஒரூஉவண்ணமெனக்கூறிப்

1"பூத்த வேங்கை" என்பது

உதாரணங்காட்டுவது

தொடைப்பகுதியா ம்.

(உஉஎ)

உஉஅ எண்ணு

வண்ண மென்னுட

பிறும்.†

இத

எண்ணுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.
எண்ணுவண்ணமாவது
அடிக்கண்ணே பயின்றுவரு
வது. எ-று.

இது காரணப்பெயர்.
“நன்னெ ணெறு நறும்பூ
ணேந்தி, - துன்னருங்
கடுந்திறற் கங்கன்
கட்டி, பொன்னணி வல்விற்

உபொன்றுறையென்

றங்கு" (அகம் - ௩௯)

எனவரும். "காங்கோ

டுக்கண்ணிறயிற் கினை

யழல்" (பதிற்று-இரண்டு-க

௩) "குங்குழ்க் கோரூர் நி

கவி பவிருறும்"

(அகம்-கஉக) என்பதுமது.

(உ௨-அ)

---

* எ-து,

இருஉவண்ணமாவது

நீங்கினதொடையாகிக்கிடப்பது

எ-று. அது

செந்தொடையாம். உ-ம்.

“தொடிநெகிழ்ந் தனவே

கண்பசந் தனவே,

யான்சென் றுரையினை

மன்றே, சொல்லாய் வாழி

தோழி வரைமிசை,

முள்ளாற் பொதுளிய

அலங்குகுலை நெடுவேய்,

கதிர்போங்கு வரவின

மழை துவைப்ப, மணிநிலா

விரியுங் குன்ற கிழவோற்

கஞ......மே," எ-து

உரையாசிரியருரை.

† எ-து,

என்னுப்பயின்றுவருவது

என்னுவன்னம் எ-று.

உ-ம். "தில நீர் வளிவிசும்

பென்ற நான்கி,

னளப்பரியையே, நாள்கோ

டிங்கள் ஞாயிறு கனையழ,

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த

விளக்கத் தனையை"

(பதிற்றுப்பத்து-௬௪)

எனவரும். எ-று

உரையாசிரியருரை.

---

1 "பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி" இதனை இவ்வியல் ௱௪ம் சூத்திரவுரையிலெடுத்துக் காட்டினர்.

2 "புன்றுறை" எனவும் பாடமுண்டு. ௨௬௨

உ௨௧ அகைப்பு

வண்ணை மறுத்தறுத்

தொழுகும்.* இஃது

அகைப்புவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

அகைப்புவண்ணமாவது

விட்டுவிட்டுச் சொல்லும்

ஓசையை
யுடையது. எ-று.

அசைத்தல்
அறுத்தலாதலிற்
காரணப்பெயர். ஒருவழி
நெடில்
பயின்றும் ஒருவழிக்
குறில்பயின்றும் அற்றும்
வருவது. "வாரா ராயினும்
வரினு மவர் நமக்,

இயாரா இயரோ தோழி”

(குறுந்-கக0) எனவரும்.

“தொடுத்தவேம் பின்பிரிசைத் துறைபோங் தையிடை, யடுத்தவ ரரு மலை யட்டுன் றென்ன, லென்பா னியன்ற வேனை முயற்சி, யம்பசும்பு தானை

யெதிர்முயன்ற

வேந்த, ருயிர்முடிக்கும்

வேலின் னவன்”

என்பதுமது. ()

உருO தாங்கல்

வண்ணம் வஞ்சி

பயிலும்.†

இது தாங்கல்வண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

தூங்கல்வண்ணமாவது

தூங்கலோசைத்தாகி

வரும். எ-று.

அது வஞ்சிபோலத்துச் சேறல்1 "யாஹாடத் தாஹுணர்த்த யாஹுணரா விட்டபின், ரூஹாட யாஹுணர்த்தத் தாஹுணரான், றேஹாடும்" (முத்

தொள்.) எனத்

தூங்கல் வண்ணம்வந்தது.

(௨௬௦)

ஏந்தல்வண்ணஞ்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.‡

இது ஏந்தல்வண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். ஏந்தல்வண்ணமாவது ஒருகாற்சொல்லியசொல்லானே சொல்லப்படும் பொருள்சிறப்பச் செய்தல். எ-று.

ஏந்தல் ஒருசொன்மிகுதல்., உ-ம். "வைகலும் வைகல்......துணரார்" (நாலடி-ஙக) "கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா, கூடலுட் கூடலிலே கூடலுங்-கூட, லரும்பிய முல்லை யரும்பவிழ் மாலைப், பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு" எனவரும். (உஙக)

* எ-து, அகைப்புவண்ணமாவது அறுத்தறுத்தியலும் எ-று. உ-ம். "தொடுத்த வேம்பின் மிசைத்துதைந்த போந்தைமிடை வசைத்தவார்" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தூங்கல்வண்ணமாவது வஞ்சியுரிச்சீர்பயின்றுவரும். உ-ம். "வசையில்புகழ் வயங்குவின்மீன், திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்" (பட்டினப்பாலை-க, உ) எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, ஏந்தல்வண்ணமாவது சொல்லியது சொல்லினிற் சொல்லப்பட்டது சிறக்கும் எ-று. உ-ம். "கூடுவார் கூடல்கள் .... பிரிவு" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

¶ இப்பாட்டுமுழுதையும் கற்பியல் கக-ம் சூத்திரவுரையிலெடுத்தோதினர்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

உ௬௨ உருட்டு வண்ண

மாராகந் தொடுக்கும்.*

இ·து

உருட்டுவண்ணங்

கூறுகின்றது.

இ-ள்.

உருட்டுவண்ணமாவது

அராகந்தொடுக்குமது. எ-று.

உருட்டிச்சொல்லப்படுவது அராகமாதலின், ஒழுகிழா தருண்டவோசைத்தாகலின், இது குறுஞ்சீர்வண்ணத்தின்வேறும். உ-ம். "உருகெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு, மருகெழு சிறகொடு மணவருமணிமயில்"1 எனவரும். (உகூஉ)

உகூ௩ முடுகுவண்ணம்,

மடியிறந் தோடி யதனோ டற்றே.†

இது முடுகுவண்ணங் கூறுகின்றது.

இ-ள். முடுகுவண்ணமாவது முடுகியல்தொடுத்து அடியோடு பிறவடி வேறுபடத் தொடர்ந்தோடுவது. எ-று.

உ-ம். "நெறி யறி செறி குறி புரி திரிபு" (கலி-௩௯) என்னுஞ் சுரிதகமும் "இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்து" (கலி-௩௦௪) என்பது முதலியனவுமாம். இவை வேறுபாடு நோக்கி யிதனைச் சொற்சீரடியும் முடுகியலடியுமெனப் பரிபாடற்கு விதந்தோதினர். (உகூ௩)

உகூ௪ வண்ணந் தாமே

யிவை யென மொழிப.‡

இது புறனடை

இ-ள்

சந்தவேற்றுமைசெய்வன இவையல்லது வேறில்லை. எ-று.

---

* எ-து, உருட்டுவண்ணமாவது அராகந்தொடுக்கும் எ-று. உ-ம். "தாதுறு முறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழலென விரிவன பொழில்" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, முடுகுவண்ணமாவது நாற்சீரடியின்மிக் கோடியராகந்தொடுக்கும் எ-று. உ-ம். "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா, வறிவனை முந்துறீஇத் தகைமிகு தொகைவகை" (கலி-கூக) எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, மேற்கூறப்பட்டவண்ணமெல்லாந் தொகுத்துணர்...ற்று. வண்ணங்களாவன மேற்சொல்லப்பட்டன எ-று. இதனாற்பெற்றதென்னை? இப்பொருண்மை மேற்பெறப்பட்டதாலெனின் ஒருபயன்கூறினாரெனக. என்னை? வண்ணம் பாகுபடுகின்றது தொகையினானன்றே இன்னும் வேற்றொரு......குப்பாகுபடுப்பதேயாகுமென்றறிவித்தல். அஃதாவது குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்று நிறுத்து அகவல், ஒழுகல், வல்லிசை, மெல்லிசை யென்பனவற்றோ டேழ இருபதாம். அவற்றைத் தூங்கிசை, எக்திசை, அடுக்கிசை, பிரிந்திசை, மயங்கிசை யென்பனவற்றோ டேழுநூ.........றறை குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம் நெடிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம் எனவொருசாராசிரியர் வழங்குப. எ-து, உரையாசிரியருரை.

---

1 "செஞ்சுடர் வடமேரு" என்னும் பாட்டிற்காண்க. (செய்-கடு.)

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

வண்ணமாவது

சந்தம். தாமேயென

அவற்றின் சிறப்புக்

கூறிற்று.

இதன்கருத்துப்
பாக்களோடும்
பிறவற்றோடும் உறழ அதி
பலவகைப்
படுத்தினால்
வரையறையின்றாமாயினும்
அவையெல்லாம்
இருபதின்
கூறிய
சந்தவேற்றுமையாவதல்லது
சந்தவேற்றுமை
விளங்காவா

றுயிற்று.

(உகக)

உகடு சின்மென் மொழியாற் றுய பனுவலி
னம்மை தாமே யடிநிமிர் வின்றே.*

இதன் தொகைச்சூத்திரத்துள் ஆறுதலையிட்டவங்காலைத்துமெனக்

கூ றுபடுத்தி

வேறுவேறிஇப் பின்ன

ரெட்டுறுப்பெனக்கூறியதென்னை

யெனின் அவை

யொரோசெய்யுட்கோதிய

வுறுப்பென்பதூஉம் இவை

பல

செய்யுளுந் திரண்டவழி

இவ்வெட்டுறுப்பும்பற்றித்

தொகுக்கப்படுமென்பு

ஆம்

அறிவித்தற்கெணக்கொள்க.

இவற்றை வனப்பென்று

பெயர்

கூறிற்றுப் பலவுறுப்புத்

திரண்டவழிப்பெறுவதோ

ரழகாதலின். இப்

பெயர் சூத்திரத்தாற்

பெறுதுமென்பவார்

“வனப்பிய லதனை வகுக்குங்

காலைச்,

இன்மென் மொழியால்”
எனப்பாடமோதுப. 1 இது
பெரும்பான்மை பல
செய்யுளுறுப்பாய்த்திரண்டுபெருகிய
தொடர்நிலைக்குப் பெறு
வதோ
எழுமென்பதூஉம்,
சிறுபான்மை
தனிச்செய்யுட்கும்
இவ்வழகு கொள்ள
வேண்டுமென்பதூஉம்,
இருபத்தாறுறுப்பும்
அங்ஙனோ

திரண்டசெய்யுட்கு

மூரிக்தென் படாம்

உணர்த்துதற்குக்

தொகைச்சூத்திரத்தைப்

பிரித்

தோதிப் பின்னும்

ஒரிணைப்படுத்தி

யொருசூத்திரமாகவே

யோதினானென்

றுணர்க.

இவ்வணப்பை

யொரோசெய்யுளுட்கொள்ளின்

மாத்திரை

மூ தலியவற்றின் அறு

பிறவாதாம். இங்ஙனம்

வகுப்பவே தனிநிலைச்

செய்யுளுந்

தொடர்நிலைச்செய்யுளும்

எனச் செய்யு

ளிரண்டாயிற்று. இனிக்

கூறுகின்றன

தொடர்நிலைச்செய்யுளென்

றுணர்க.

இது முறையே

அம்மை கூறுகின்றது.

அம்மை குணப்பெயர்.

அமைதிபட்டு நிற்றலின்

அம்மையாயிற்று.

இ-ள். இன்...யால்.

எ-து இன்மையாய்

மெல்லியவாய

சொல்லானும்

தாய...பனுவலின். எ-து

இடையிட்டு வந்த பனுவல்

இலக்கணத்தானும்.

அடிநிமிர் வின்றதான்

அம்மை. எ-து

அடிமிர்வின்றிவருவது

தான் அம்மை

யெனப்படும். எ-று.

* வ-து,

ரீருத்தமுறையானே

வணப்புப்பாகுபடுக்குமாறு

அம்மையாகிய

செய்யுளுணர்...,..ற்று. சிலவாய் மெல்லியவாகியமொழிகளானே தொடுக்கப்பட்ட அடிமிர்வில்லாதசெய்யுள் அம்மையாகும் எ-று. உ-ம், "அறிவினுருவ தண்டோ பிறிதினோய், தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை" (திருக்குறள்-கூகரு) எனவரும், எ-து உரையாசிரியருரை.

1 இங்ஙனம பாடங்கொண்டார் பேராசிரியர்-உரையாசிரியரும். நச்சினார்க்கினியர் "வனப்பியலானே வகுக்குங்காலை" என்னும் அடியில்லா

தாகலைவத்தே

உரைகூறுதல்காண்க.

அடிமிகாதென்றது ஆறடியின் ஏறாமையை. சிலவாதல் சொல்லெண்ணுச் சுருங்குதல். மெல்லியவாதல் சிலவாகியசொற்களும் எழுத்தினான் அகன்று காட்டாது சிலவெழுத்தான்வருதல். தாயபனுவலின் என்பது அறம்பொருளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணங்கூறுவனபோன்றும் இடையிடையே அன்றாயுக் தாவிச்செல்வதென்றவாறு. அங்ஙனம்வந்தன பதினெண்கீழ்க் கணக்கு. அதனுள் இரண்டடியானும் ஐந்தடியானுஞ் சிறுபான்மை யாறடி யாறு மொரோசெய்யுள்வந்தவாறும் அவை சின்மென்மொழியாய்வந்த வாறும் அறம்பொருளின்பத்திலக்கணங்கூறிய பாட்டுக்களும் பயின்றுவந்த

வாறும் இடையிடையே
கார்நாற்பதுங்
களவழிநாற்பது
முதலியன வந்த வாறுங்
காண்க. உள்ளுறுப்பாய்ப்
பதினெட்டையும்
வனப்பெனப் படுமென்

றுக்கொள்க. "பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து, மிருடீர வெண்ணிச் செயல்" (திருக்-கூஎரு) இஃது இலக்கணங்கூறலிற் பனுவலினென்றார்.

"மலர்காணின் மையாத்தி
நெஞ்சே யிவள்கண்,
பலர்காணும் பூவொக்கு
மென்று" (திருக்-கககஉ)
இஃது இலக்கிய மாதலின்,

தாயவென்றார். தாவு தல்

இடையிடுதல்.

அதனான் அருப்பாகிய

பாட்டுக்கோடாறும்

மாத்திரை

முதலியவப் வுறுப்புக்களேற்பன

பலவும்வருமாறும் இவ்

வனப்பெட்டனுள் வெ

ற்பனபலவும் வருமாறு

முணர்க.

ஆசாரக்கோவையுள் "ஆரெயின்

மூன்றும்" (அதிறப்புப்)

ஆறடியாற்

சிறு பான்மைமவந்தது.
(௨௧௫)

௨௧௬. செய்யுண்
மொழியாம் சீர்புனைக்
கியைப்பி
னவ்வகைக் காமே
யழுகெனப் படுமே.

இது முறையே
அழுகு கூறுகின்றது.

இ-ள்.

வழுக்குச்சொற்பயிலாமற்
செய்யுளு
ட்பயின்றுவருஞ்சொல் லா
னே சேர்த்துப் பொலியுமெ
பறப்பாடின்
அப்பகுதி அழகெனப்படும்.

எ-று.

அவ்வகையென்றதனான்
அவை வேறுவேறுகவந்து
ஈண்டிய தொகைநிலைச்

செய்யுளென் றுணர்க.

அவை 1நெடுந்தொகை முதலிய தொகையேட்டுமாம். அது தலைச்சங்கத்தாரையொழிந்தோர் சிறுபான்மை வழக்கும் பெரும் பான்மை செய்யுட்சொல்லுமாக இவ்விலக்கணத்தாற் செய்தவாறே இக் காலத்துச் செய்யினுமாம்.

எ-று.

தாயபனுவலின்மையின்

மூவடிமுப்பது முதலியனவும் அழகின்பாற்படும். இவற்றானும் ஒரோசெய்யுட்கண் மாத்திரை முதலியவுறுப்பும் இவையும் ஏற்ற வகையான் வருமாறு காண்க. (உ௩௬)

---

* எ-து, நிறுத்தமுறையானே : யழகென்னுஞ்செய்யுளுணர்.........ற்று. செய்யுட்குரியசொல்லினாற் சீர்புனைந்துதொடுப்பின் அவ்வகைப்பட்டசெய்யுள் அழகெனப்படும் எ-று. உ-ம். "துணியரும் பரப்பகங் குறைய வாங்கி, மணிபெறு ரடுக்கன் முற்றிய வெழிலி, காலொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுநாள், யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப, நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென விழிதரும், கடு வரற் கலுழி நீந்தி, வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே" எனவரும். எ-று உரையாசிரியருரை.

1 தொன்மை

என்பது அகராதி. ௨௪௯

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

௨௩௭ தொன்மை தானே,

உரையொடு

புணர்ந்த பழமை மேற்றே.*

இது தொன்மை கூறுகின்றது.

இ-ள்.

தொன்மையாவது

உரைவிராஅய்ப் பழமையாகிய

கதை பொரு ளாகச்
செய்யப்படுவன. எ-று.

அவை

பெருந்தேவனார்செய்த
பாரதமும், தகடூர்யாத்திரையும்
போல்

வன. சிலப்பதிகாரமும்
அதன்பாற்படும்.
(உகூஎ)

உகூஅ இழுமென்

மொழியான் விழுமியது
நுவலினும்

பாரந்த மொழியா
னடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப
தொன்னெறிப் புலவர்.†

இது

தோல்கூறுகின்றது. அஃது
இருவகைய.

கொச்சகத்தாலும்

அகவலாலுஞ்

செய்யப்படுவனவாம்.

இ-ள்.

இழுமென்னுமோசையையுடைய

மெல்லென்ற சொல்லானே

அறம் பொரு ளின்பம்

வீடென்னும்

விழுமியபொருள்பயப்பச்

செய்யினும்

ஆசிரியப்பாட்டான்

ஒருகளைநமேற்றொடுப்பினுந்

தோலென்றுகூறுவர்

பழநெறியையறிந்த

புலவர். எ-று.

யாப்பினும்
பொருளினும்
வேற்றுமையுடையது
(செய்-கசக) என்ற்
வழிப்
பொருள்வேறுபட்டுக்
கொச்சகத்தாற்செய்யப்படுவன
தோலாம்.
எ-று. இவை
பொருட்டொடர். அவை
சிந்தாமணி முதலியன. அவை

* எ-து,

நிறுத்தமுறையானே

தொன்மைச்செய்யுளாமாறுணர்..

....ற்று.

உரையொடும்பொருந்திப்போந்த

பழமைத்தாகிய பொருண்மேல்

வருவனவாம்.

அவை இராமசரிதை

பாண்டவசரிதை

முதலாயினவற்றின்மேல்வருஞ்செய்

யுள். எ-று

உரையாசிரியருரை.

† எ-று,

நிறுத்தமுறையானே

தோலாகியசெய்யுளாமாறுணர்-ற்று.

இழு

மென்மொழியினன் விழுமியபொருளைக்கூறினும் பரந்தமொழியான்

அடிநிமிர்ந்

தொழுகினும்

தோலென்னுஞ்செய்யுளாம்

எ-று. உ-ம். "பாயிரும்

பரப்பகம்

புதையப் பாப்பக, மாயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத், துணிதரு வெள்ளத் துயிலெடை பெயர்க்கு, மொளியினன் காஞ்சி யெளிதெனக் கூறி, னிம்மை

யில்லை மறுமையில்லை,

நன்மை யில்லைத் தீமை யில்லைச்,

செய்வா ரில்லைச் செய்

பொரு ளில்லை யறிவா ரில்லை..
..........”
(மார்க்கண்டேயனார்காஞ்சி)
இழு
மென்மொழியால்
விழுமியதுவந்தது. “இருமறைமை
தலைஇய விருணிற விசும்பி,
னென்னுங்
கூத்தராற்றுப்படை”
பரந்தமொழியா
னடிநிமிர்ந்துவந்தது. எ-று
உரையாசிரியருரை.

பாவிற்கினமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச் செய்தன வென்பார்க்கு அப்புலவர்செய்யுட்செய்கின்ற காலத்திற்குநூல் தோல்காப்பியமாயவாறும் அவர் இனங் கொள்ளாதவாறும் அவ்வினங்கடாம் இலக்கணக்குறைபாடுடையவாறுங் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்மையும் முன்னர் விளங்கக்கூறியவற்றைக்கொண்டும் பின்புசெய்தநூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்கு விதியாகாதவாறுங்கொண்டு மறுக்க. பின்னோர் தாஞ்செய்த நூல்கட்கு அவை உதாரணமாகக் காட்டலின் அச்செய்யுள் அந்நூல்கட்குமுன்னுயவாறுமுணர்க. இனித் தொல்காப்பியனுரையொழிந்த ஆசிரியர் பதினொருவருட் சிலர் இனமுங்கொண்டார். அதுபற்றி யாப்பருங்கல முதலியவற்றினும் இனங்கொண்டாரென்பார்க்கு அவர்கள் அகத்தியனூர்க்குமாறாக நூல்செய்தவராவர். அவை வழிநூலெனப்படாவென்று மறுக்க. இனி யாசிரியப்பாவான் அடிமிகிர்ந்துவந்தன தேசிகப்பா முதலியன. (உகஅ)

உஙகூ விருந்தே தானும்,

புதுவது கிளந்த

யாப்பின் மேற்றே.*

இது விருந்து

கூறுகின்றது.

இ-ள். விருந்தென்றுகூறப்படுவதுதானும் புதிதாகத் தொகுக்கப் படுந் தொடர்நிலைச்செய்யுளின்மேற்று. எ-று.

தானுமென்றவும்மை யிறந்ததுதழீஇ யிற்று. முற்கூறிய தோல் பழையகதையைப் புதிதாகக்கூறலென்றும், இது பழையதும் புதியதுமாகிய கதைமேற்றன்றித் தான் புதிதாகப்படைத்துத் தொடர்நிலைச்செய்யுள் செய்வதென்றும் பொருள் தருதலின் அவை முத்தொள்ளாயிரமும் பின்னுள்ளார் பாட்டியன்மரபிற்கூறிய கலம்பகச்செய்யுள் முதலியவற்றைப் பாடுதலுமாயிற்று.

(௨௩௧)

௨௩௦ ஞகாரை முதலா

ளகார விற்றுப்

புள்ளி யிறுதி

யியைபெனப் படுமே.†

இஃது

இயைபு கூறுகின்றது.

† இ-ள். ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள ஒன்றனையீறாகக்கொண்டு செய்யுளைப் இயையெனப்படும். எ-று.

என்னும் பதினொருபுள்ளியுள் பொருட்டொடாகச்செய்வது

---

* எ-து, நிறுத்தமுறையானே விருந்தென்னுஞ்செய்யுளுணர்.........ற்று. விருந்தாவது மூன்பு......ப்புதிதாகப்புனைந்த யாப்பின்மேலது எ-று. புதிதாகப் புனைதலாவது ஒருவன்சொன்னமொழியினிழல்வழியின்றித் தானே தோற்றுவித்தல். அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இது பெரும்பான்மையு மாசிரியப் பாவைக்குறித்தது. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, நிறுத்தமுறையானே இயைபாமாறுணர்.....ற்று. ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என்னும் பதினொருபுள்ளியுமீறாகவருஞ்செய்யுள் இயைபென்னுஞ்செய்யுளாம் எ-று. உ-ம். வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. எ-து உரையாசிரியருரை.

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இயை பென்றதனுனே பொருளியைதல்பெற்றும். பரந்தமொழியா லடிநிமிர்ந்த தோல் உயிரீற்றவாயேவரும். னகாவீற்று னிற்றுப் பொருடொடர்ந்தன மணிமேகலையும், உதயணன்கதையும். ஒழிந்த வொற்றுக்களுக்கும் இலக்கணமுண்மையின் இலக்கியம் இக்காலத்து வீழ்ந்தன போலும். எனப்படுவதென்றதனுன் இக்காலத்தார் கூறும் அந்தாதிச்சொற்றொடருங்கொள்க. (உசo)

உசக 1சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்

தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.*

இது புலன் கூறுகின்றது.

இ-ள். பாடி மாற்றங்களானே செவ்விதாகக்கூறப்பட்டு ஆராய்ந்து காணுமை பொருள் தானே தோன்றச்செய்வது புலனென்றுகூறுவார் அறிவறிந்தோர். எ-று.

அவை விளக்கத்தார்கூத்து முதலிய வெண்டுறைச்செய்யுளென்று கொள்க. (உசக)

உசஉ ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது

குறளடி முதலா வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னோங்கன மொழுகி
னிழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.†

இஃது இறுதிநின்ற இழைபுகூறுகின்றது.

இன். ஒற்...தி. என்றது வல்லொற்றடுத்த வல்லெழுத்துப்பயிலாமல் கூறள்...தி. என்றது இருசீர்முதல் எழுசீரடியளவும் அவ்வைந்தடியினையும் ஒப்பித்து. ஒங்கி...ன். என்றது நெட்டெழுத்துப்போல் ஓசைதரும். மெல்லெழுத்தும் லகார ளகாரங்களுமுடைய சொல்லானே முற்கூறியவாறே தெரிந்தமொழியாற் கிளந்து ஓதல்வேண்டாமற் பொருள் புலப்படச் செய்யும். இழை...கும். இழையினது இலக்கணம் பொருந்திற்றும். என்று.

---

* என்றது, நிறுத்தமுறையானே புலனென்னுஞ் செய்யுளாமாறுணர்...ற்று. ....டுக்கப்பட் டாராயவேண்டாது பொருள்விளங்குவது புலனென்னுஞ் செய்யுளாம் என்று. உ-ம். பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மூ, ...செறி முரசின் வழங்கி யொலிக்குமர், மலைமுற்றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச், சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தே, ரின்று புகக் கடவுமதி பாக..., மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல, விரும்பிடி யுடைய தாகப், பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே" எனவரும். என்றது உரையாசிரியருரை.

† என்றது, நிறுத்தமுறையானே இழைபாமாறுணர்.........ற்று. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது ஆசிரியப்பா.........ளாலெழுத்தாதியாக இருபதெழுத்தின்காறும் பரந்த பதினேழுநிலத்தின் ஐந்தடியும் முறையானே வரத் ....ன்னுஞ் செய்யுளாம் என்று. உ-ம். "பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து,

---

1 தெரிந்த மொழியான் என்பதும் பாடம்.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கழிநெடிலடியானும் வருமென்றாரேனும் எழுசீரின்மிகாதென்று கொள்க. ஒப்பித்தென்றதனாற் பெரும்பான்மை நாற்சீரடியான்வருஞ் செய்யுட்கண்ணே யொழிந்த நான்கடியும்வருமென்றுகொள்க. அவ்வாறு வருவன கலியும் பரிபாடலும்போலு மிசைப்பாட்டாகிய செந்துறை மார்க்கத்தன என்றுணர்க. இவ்வைப்பு இனத்திற்குரியவாதலிற் றேர்தல் வேண்டாத பொருள்தோன்றச்செய்கவென்றார். இத்தொல்காப்பியனார் மேற்கூறியது இசைத்தமிழாகலின் அதற்கு அதிகாரம்பட இதனை ஈற்றுக் கண்வைத்தார். இனி யாப்பருங்கலமுதலியவற்றிற் கூறிய சித்திரகவியினையும் ஈண்டுச்சேரக் கூறுகவெனின் யந்திரமு மந்திரமுமாய்த் தெய்வத்திற்கே யுரியவாகக்கூறும் பிறைக்கவி இம்முப்பத்திரண்டுறுப்பும்போல

வகனாந்திற்குரிய

இனைக்குரியமரபு

சான்றோர்செய்யுட்குறுப்பாய் வாராவென்றும் அத் வழுவிற்றென்றுங் கருதித் தொல்காப்பியனார் கூறாமை

யானும் அவற்ற

இலக்கணங்கூறிய

ஆசிரியரும் அவற்றிற்கு

இலக்கியங்

சான்றோர்செய்யுட்களுட் காணுமையின் 1"வடவெழுத்தொரீஇய எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்" லானன்றி, வடவெழுத்தாற் பெரும்பான்மை வரச் செய்யுள் தாமேசெய்து இலக்கியமாகக் காட்டினாராதலானும், யாமும் இப்பிறழ்ச்சி யிலக்கணம் ஈண்டுக் கூறுமாயினும். (உசஉ)

உ௬௩. செய்யுள்

மருங்கின்

மெய்பெற நாடி

யிழைத்த விலக்கணம்

பிழைத்தனபோல

வருவ வுளவேனும்

வந்தவற் றியலாற்

றிரிபின்றி முடித்தல்

தெள்ளியோர் கடமை.*

இது

இவ்வோத்திற் கூறிய

யாப்பிலக்கணத்திற்கெல்லாம்

புறனடை

கூறுகின்றது.

தேர்ந்து தேர்ந்த மூசி சேர்ந்து, வண்டு சூழ விண்டு நீங்கி, நீர் வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வாய், யூதை வீச ஆர வாய, மதியேர் நுண்டோ டொல்கி மாலே, நன்மணாங் கமழும் பன்னல் லூர, வமையேர் வளைத்தோ ளம் பரி நெடுங்க, ணிணையீ ரேசந்தி யேந்திள வனமுலே, யிரும்பன் மலரிடை யெழுந்த மாவி,னறுந்தள் ழ துயல்வருஞ் செறிந்தேந் தல்கு,லணிநகை நசைஇய வரியமர் சிலம்பின், மணிமருள் வார்குழல் வளரிளம் பிறைநுத, லொளி நிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளிரொடு, களிமுழவு முழங்கிய வணிநிலவு மணிநக, ரிருந்தளவு மடைளவு சுரும்பு நறுந் தொடையலள், கலனளவு கல னளவு கலனளவு கலனளவு, பெருமணம் புணர்ந்தனே யென்பவஃ, தொருநீ மறைப்ப வொழிகுவ தன்றே" எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

* இது சூத்திரத்தாற் பொருள்விளங்கும்.

1 வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ, யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமே" என்பது (தொல்-சொல்-எச்சவியல்-௫.)

உ௫௦

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

இ-ள்.

செய்யுண் மருங்கின்

மெய்பெறநாடி யிழைத்த

இலக்கணம், எ-து

செய்யுளிடத்துப்

பொருள்பெற ஆராய்ந்து

சந்திரஞ்செய்யப்பட்ட

இலக்கணத்தில்,

பிழைத்தனபோல

வருபவுளவேனும். எ-து

வழீஇயின -

போன்று பின்னென்று வருவனவுளவேனும். வந்தவற்றியலாற் றிரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர்கடன். எ-து முற்கூறிய இலக்கணத்தொடு திரி

யாமன் முடித்துக்கோடல்

அறிவுடையோர்கடன்.

எ-று. உவ்வை யெண்

ணின்மிக்கனவற்றைக்

கழிநெடிலடிப்பாற்சார்த்துவனவும்

வெண்பாவாயே வந்து

கொச்சகமாயடங்குவனவும்

ஆசிரியம்

ஆவ்வாறுவருவனவுங் கொச்

சகங்களின் வேறுபாடுங்

தொடைவேறுபாடுகளும்

பிறவுமாம். (உசரு)

எட்டாவது செய்யுளியல்

பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரை

நிறைவேறியது.

உ

பிழைதிருத்தம்.

முதல்நாற்பதாம்பக்கத்தின்மேல் எட்டுப்பக்கங்கள் மதித்துந்தவறாக முப்பத்துமூன்றுமுதல் நாற்பதுவரை இலக்கமிடப்பட்டவற்றை முறையே நாற்பத்தொன்றுமுதலாக நாற்பத்தெட்டிறுதியாகத் திருத்திக்கொள்க. எண்பத்தெட்டாம்பக்கத்திலுள்ள

தொண்ணூற்றென்பதாஞ்

சூத்திரமும் உரையும்

மதிக்கும்

தவறாக

எண்பத்தொன்பதாம்பக்கத்திலும்

பக்கம். வரி.

பிழை.

எ

கக

௩௦ வியல்புணர்தேரோ

௨௨ பிரித்து

௧௮ ௩௧ இயலவை

,, ௩௧ ன்றூர்

௧௧ ௧௨ வடாஅது

,, ௧௩ பட்டாளை

௨௦ ௧ பேஎய்ப்போஎய்

௨௧ ௫ வஞ்சிச்சிர

௨௪ ௧௫ தனறே

௩௦ ௩௧

சை டு

யாப்பருங்

அஃதேதபோலின்

ரு டு

தங்கையாவது

ஏக க கீரட்டை

அூ கை

தொச்சடைமை

அக கு

இல்லாரிப்பயக

அங ச தொகுத்த

அ௰ ௯௯ அளவெபடைத்
அ௪ ௬ பொழிப்பெண
அ௯ ௬௪ விண்றைந
௯௫ ௨௰ பொரோர்வெர்கள்
௯0௯ ௯௲
ஞேடியினிட்ட
,, ௬,௬ ஈரன்கா௰
௯0௨ ௯ கிறபத்
௯0௪ ௩௯
௯௨ ௯ ௯௯
பதின்மூன்றுறை
மெய்நூலிக்க
௯ ௬/௬ ௨௭
வெளிப்படத்
௯௯0 ௯௪

உபரி ரூ

வெளிவெளி

தொகைதயும்

உபரி உடை

உபரி கட

வரையரை

திறனைகேள்

கூ0 கள் சகவர்

பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இருந்தும்.

வியப்புணர்ச்சோரே

பிரிந்து

இயலைச

என்னூர்

படாதை

வடஅது

போலய்ப்போலய்

வஞ்சிச்சிரா

தன்றே

யாப்பருள்

அஃதேயெயனின்

தீங்கலாவது

பிரட்டை

ஒருடைமை
இல்லாளியப்
ஒநாஷித்த
அனைபடைத்
பெற்றிப்பெற
வின்னூர
பொரோசமொன்
கூடிமினிட்
கனன்காத்
கற்பத்
பதின்மூன்றூறும்
மெய்துவிக்க

வெளிப்படத்

தெரிசெடு

தெர்ளையும்

வரையறை

துறைவகேள்

ரசரலார்

,,	உக	பேரசோரெழுத்து	பெரசோரெழுத்து
உ௦௭	க	எழூத்து	எழுத்து
உ௦௯	உக	கொர்டிவியனல்லார்	கொடிவியனல்லார்
உகஅ	௩௨	வீடற்குக	வீடற்குக்

